

TNPSC GROUP I MAINS

INDIAN POLITY

PYQ AND DECODED SYLLABUS

PREPARED BY
IYACHAMY ACADEMY

GROUP 1 MAINS -PYQ -QUESTION DISTRIBUTION / ANSWERS ENGLISH/TAMIL**INDIAN POLITY AND EMERGING POLITICAL TRENDS ACROSS THE WORLD AFFECTING INDIA**

(2019, 2022, 2023, 2024)

Join our Telegram: <https://t.me/iyachamyacademy>

Year ஆண்டு	Syllabus Main Topic பாடத்திட்டத்தின் முக்கிய தலைப்பு	Theme / Syllabus Area Addressed கருப்பொருள் / பாடத்திட்ட பகுதி	Question கேள்வி	Mark
2024	Union - State Relations மத்திய- மாநில உறவுகள்	Legislative, Administrative and Financial relations (Sarkaria Commission) சட்டமியற்றும், நிர்வாக மற்றும் நிதி உறவுகள் (சர்க்காரிய ஆணையம்)	What were the major recommendations of the Sarkaria Commission to improve Centre-State relations? மத்திய-மாநில உறவுகளை மேம்படுத்துவதற்காக சர்க்காரிய ஆணையக்குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகள் யாவை?	10
2024	Indian Administration இந்திய நிர்வாகம்	Central and State Services (State Public Service Commission) மத்திய மற்றும் மாநில சேவைகள் (மாநில தேர்வாணையம்)	Elaborate on the Indian Constitutional Provisions related to State Public Service Commission. மாநில தேர்வாணையம் தொடர்பான இந்திய அரசியலமைப்பு விதிகளை விவரிக்கவும்.	10
2024	Political Dynamics அரசியல் இயக்கவியல்	Mass Media (Role in Elections) ஊடகங்கள் (தேர்தல்களில் பங்கு)	Evaluate the role and responsibility of Government media in Election and Voting behaviour in India. இந்தியாவில் தேர்தல் நடத்தை மற்றும் தேர்தலின் போது அரசாங்க ஊடகத்தின் பங்கு மற்றும் பொறுப்புத்தன்மை குறித்து மதிப்பிடுக.	10
2024	Administrative Reforms நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்	Administrative Reform Commission (First ARC) நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (முதல் ARC)	Analyse major recommendations of First Administrative Reforms Commission in India. இந்தியாவின் முதல் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் முக்கிய பரிந்துரைகளை பகுப்பாய்வு செய்க.	10
2024	Administrative Reforms நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்	RTI Act தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம்	Has the Right to Information Act brought transparency and accountability in governance in India? Discuss. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் இந்தியாவின் நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு மற்றும் வெளிப்படைத் தன்மையை கொண்டு வந்துள்ளதா? விவாதி.	10

2024	Local Government உள்ளாட்சி அமைப்புகள்	73rd and 74th Constitutional Amendment Acts (Women Participation) 73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டங்கள் (பெண்கள் பங்களிப்பு)	"With the enactment of the 73rd Amendment Act, there were steps taken to strengthen women participation in Local Governance". Critically Analyse. "73வது அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம், உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை வலுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது". விமர்சன ரீதியாக ஆய்வு செய்க.	10
2024	Structure, Power and Functions of Governments (Union Government - Executive) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் (ஒன்றிய அரசு - நிர்வாகம்)	Union Budget Making Process ஒன்றிய நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பு செயல்முறை	Discuss the important stages in making of Union Budget. ஒன்றிய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பில் உள்ள முக்கிய படிகளைப் பற்றி விவாதிக்க.	10
2024	Constitution of India இந்திய அரசியலமைப்பு	Directive Principles of State Policy அரசின் வழிகாட்டும் நெறிகள்	How do the Directive Principles of State Policy in the Indian Constitution help to strengthen the social and economic dimension of democracy? இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் எவ்வாறு அரசின் வழிகாட்டும் நெறிகள் சமூக மற்றும் பொருளாதார வழியில் மக்களாட்சியை பலப்படுத்த உதவுகின்றன?	10
2024	Political Dynamics அரசியல் இயக்கவியல்	Election Commission (Role & Constitutional Provisions) தேர்தல் ஆணையம் (பங்கு & அரசியலமைப்பு விதிகள்)	Election Commission is the Custodian of electoral process in India – Justify this statement with evidences of relevant constitutional and statutory provisions. இந்தியத் தேர்தல் ஆணையமே தேர்தல் நடைமுறைகளின் பாதுகாவலன் - இக்கூற்றை சம்பந்தப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்ட விதிகள் மற்றும் பிற சட்ட விதிமுறைகளைக் காட்டி நியாயப்படுத்துக.	10
2024	Profile of Indian States இந்திய மாநிலங்களின் விவரம்	e-governance (Role of AI in Digital India) மின்- ஆளுமை (டிஜிட்டல் இந்தியாவில் AI இன் பங்கு)	Elaborate on the role of Artificial Intelligence in Digital India initiatives with suitable illustrations. டிஜிட்டல் இந்தியா முயற்சிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் பங்கினை உரிய உதாரணங்களுடன் விவரிக்கவும்.	10
2023	Administrative Reforms நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்	Anti-Corruption measures (Vineet Narain Case) ஊழல்	Elaborate the contours of Vineet Narain case and then explain how the judgement of the case imparted a paradigm shift in tackling public corruption in India. வினீத் நரேன் வழக்கின்	10

		எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் (வினீத் நரேன் வழக்கு)	தன்மைகளை விவரித்து அவ்வழக்கின் தீர்ப்பானது இந்தியாவில் பொது ஊழலுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் எவ்வாறு பெரிய மாற்றத்தினை உருவாக்கியது என விவரி.	
2023	Profile of Indian States இந்திய மாநிலங்களின் விவரம்	Developmental Programmes (CM's Breakfast Scheme - TN) வளர்ச்சித் திட்டங்கள் (முதலமைச்சரின் காலை உணவுத் திட்டம் - தமிழ்நாடு)	Analyse the implementation of Chief Minister's Breakfast scheme for school children in Tamil Nadu. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கான முதலமைச்சரின் காலை உணவுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டதனை விளக்கு.	10
2023	Structure, Power and Functions of Governments (State Government - Legislature) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் (மாநில அரசு - சட்டமன்றம்)	Legislative Procedure (Comparison with Parliament) சட்டமியற்றும் நடைமுறை (நாடாளுமன்றத்துடன் ஒப்பீடு)	"The legislative procedure followed in the State Legislative Assembly and Legislative Council remains the same as in Parliament". Comment. "மாநிலச் சட்டமன்றத்திலும், மாநில சபையிலும் பின்பற்றப்படும் சட்டமியற்றும் நடைமுறை நாடாளுமன்றத்தில் உள்ளதைப் போன்றது ஆகும்" - விளக்கவுரை தருக.	10
2023	Structure, Power and Functions of Governments (Union Government - Judiciary) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் (ஒன்றிய அரசு - நீதித்துறை)	National Judicial Appointment Commission (NJAC) தேசிய நீதித்துறை நியமனங்கள் ஆணையம் (NJAC)	Explicate the grounds on which the constitutional Bench of the Supreme Court Struck Down the National Judicial Appointment Commission (NJAC) as proposed by the Central Government. மத்திய அரசாங்கம் முன்மொழிந்துள்ள தேசிய நீதித்துறை நியமனங்கள் ஆணையத்தை (NJAC) உச்ச நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வானது நீக்கம் செய்ததன் அடிப்படைகளைத் தெளிவுற விளக்குக.	10
2023	Political Dynamics அரசியல் இயக்கவியல்	Anti-Defection Law & Party Mergers கட்சித் தாவல் தடைச்சட்டம் & கட்சிகள் இணைப்பு	Analyse the problems of Anti-Defection law and Merger of Two-parties and recommend ways to overcome this problem in a representative Democratic politics. கட்சித் தாவல் தடைச்சட்டம் மற்றும் இரு கட்சிகள் இணைதல் ஆகியவற்றில் இருக்கும் பிரச்சனைகளைப் பகுப்பாய்க. பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி அரசியலில் உள்ள இந்தச் சிக்கலைக் கடந்து வரும் வழிகளை பரிந்துரைக்க.	10

2023	Constitution of India இந்திய அரசியலமைப்பு	Constitutional Morality அரசியலமைப்பு அறநெறி	"The Doctrine of 'Constitutional Morality' recognizes that constitution is not a legal document alone, but also a social and political compact". Elucidate the elements of Constitutional Morality. "அரசியலமைப்பு அறநெறிக் கோட்பாடு என்பது சட்டப்பூர்வ ஆவணம் மட்டுமல்ல, மாறாக அது ஒரு சமூக மற்றும் அரசியல் ஒப்பந்தம் என்று அங்கீகரிக்கின்றது". அரசியலமைப்பு அறநெறிக் கோட்பாட்டின் கூறுகளைத் தெளிவுபடுத்துக.	10
2023	Constitution of India இந்திய அரசியலமைப்பு	Fundamental Rights (Constitutional Remedies) அடிப்படை உரிமைகள் (அரசியலமைப்பு பரிகாரங்கள்)	Explain the Constitutional Remedies in the enforcement of fundamental rights of an aggrieved citizen. அரசியலமைப்புப் பரிகாரங்களைப் பெறுவதற்கான அடிப்படை உரிமைகளை பாதிக்கப்பட்ட குடிமக்களுக்கு முனைப்புடன் செயல்படுத்த உதவுவதை பற்றி விளக்குக.	10
2023	Federalism கூட்டாட்சி	Fiscal Federalism நிதிசார் கூட்டாட்சி	Explain the principles, practices and the various institutional structures of fiscal federalism in India. இந்தியாவில் நிதிசார் கூட்டாட்சிக்கான அடிப்படைக் கொள்கைகள், அதன் செயல்பாட்டு நடைமுறைகள் மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்புக்களை விளக்கவும்.	10
2023	Indian Administration இந்திய நிர்வாகம்	Civil Services in India (History, Challenges, Reforms) இந்தியாவில் குடிமைப்பணிகள் (வரலாறு, சவால்கள், சீர்திருத்தங்கள்)	Trace the history of Civil services in India and discuss about its challenges and reforms. இந்தியாவில் உள்ள குடிமைப்பணிகளின் வரலாற்றினைக் கண்டறிவதுடன் அவற்றின் சவால்கள் மற்றும் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.	10
2023	India and World இந்தியாவும் உலகமும்	Indian Diaspora (Soft Power & Foreign Policy) புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள் (மென் சக்தி & வெளியுறவுக் கொள்கை)	Explicate the soft power role of Indian diaspora. How does it help India's foreign policy? புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களின் மென் சக்தியின் பங்கினை விளக்கவும். அது இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு எவ்வாறு உதவுகிறது?	10
2022	Constitution of India இந்திய அரசியலமைப்பு	Making of the Indian Constitution (Role of Constituent Assembly) இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்குதல் (அரசியல் நிர்ணய சபையின் பங்கு)	Explain the role of the Constituent Assembly in the making of the Indian Constitution. இந்திய அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்குவதில் அரசியல் நிர்ணய சபையின் பங்கினை விளக்குக.	10

2022	Structure, Power and Functions of Governments (State Government - Executive) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் (மாநில அரசு - நிர்வாகம்)	Governor (Special Responsibilities) ஆளுநர் (சிறப்பு பொறுப்புகள்)	Discuss the functions which are to be exercised by the Governor on his special responsibility. ஆளுநர் தனது சிறப்பு பொறுப்பில் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் குறித்து விவாதிக்கவும்.	10
2022	Structure, Power and Functions of Governments (Union Government - Legislature/Executive) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் (ஒன்றிய அரசு - சட்டமன்றம்/நிர்வாகம்)	Collective Responsibility in Parliamentary Democracy பாராளுமன்ற மக்களாட்சியில் கூட்டுப் பொறுப்பு	What is collective responsibility? Why is it considered to be an integral element of Parliamentary democracy? கூட்டுப் பொறுப்பு என்றால் என்ன? ஏன் இது பாராளுமன்ற மக்களாட்சியில் ஒருங்கிணைக்கப்-பட்ட கூறாகக் கருதப்படுகிறது?	10
2022	Union - State Relations மத்திய-மாநில உறவுகள்	Inter-State Council மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சில்	The Inter-State Council was established in 1990. Spell out the vision and mission of the Council. மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சில் 1990-ல் நிறுவப்பட்டது. அச்சபையின் நோக்கம் மற்றும் செயல்பாடுகளை வெளிக்கொணர்.	10
2022	India and World இந்தியாவும் உலகமும்	India's relationship with world countries (Sino-Indian Relations- Galwan Clash) உலக நாடுகளுடன் இந்தியாவின் உறவு (சீன-இந்திய உறவுகள் - கல்வான் மோதல்)	What does the Galwan clash signify for the future of Sino-Indian relations? கல்வான் மோதல் சீன-இந்திய உறவுகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி குறிப்பது யாது?	10
2022	Constitution of India இந்திய அரசியலமைப்பு	Preamble & Secularism முகப்புரை & மதச்சார்பின்மை	The Preamble of Indian Constitution declares India as a Sovereign Socialist Secular Democratic Republic. Secularism is one of the achievements of Indian democracy which protects the unity and fraternity of the people of India. – Justify. இந்திய அரசியலமைப்பின் முகப்புரை இந்தியாவை ஒரு இறையாண்மை மிக்க சமதர்மமுடைய மதசார்பற்ற	10

			ஜனநாயக குடியரசு என குறிப்பிடுகிறது. இந்திய மக்களின் ஒற்றுமை மற்றும் சகோதரத்துவத்தை பாதுகாப்பதில் மதச்சார்பின்மை, இந்திய மக்களாட்சியின் சாதனைகளில் ஒன்றாகும் - நியாயப்படுத்துக.	
2022	Federalism கூட்டாட்சி	President's Rule (Art. 356) குடியரசு தலைவர் ஆட்சி (சட்டப்பிரிவு 356)	Why has the incidence of President's rule (Art. 356) dropped since the mid 90s? 90-களின் மத்தியிலிருந்து குடியரசு தலைவர் ஆட்சி (சட்டப்பிரிவு 356) நிகழ்வுகள் ஏன் குறைந்துள்ளது?	10
2022	Union Territories யூனியன் பிரதேசங்கள்	Evolution – Administration (Formation of J&K and Ladakh) பரிணாமம் – நிர்வாகம் (ஜம்மு காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் உருவாக்கம்)	Discuss how the two new union territories were established on 31 October 2019 and in which way one is different from the other? 31 அக்டோபர் 2019 அன்று, இரண்டு புதிய யூனியன் பிரதேசங்கள் எவ்வாறு நிறுவப்பட்டன என்பதையும் மற்றும் எந்த வகையில் ஒன்று மற்றொன்றிலிருந்து வேறுபட்டவை என்பதை விவாதிக்கவும்?	10
2022	Political Dynamics அரசியல் இயக்கவியல்	Political Parties (National and Regional - Alliances) அரசியல் கட்சிகள் (தேசிய மற்றும் பிராந்திய - கூட்டணிகள்)	Evaluate the significance of political alliances amongst National and Regional parties of India. இந்தியாவில், தேசிய மற்றும் பிராந்திய கட்சிகளுக்கு இடையேயான அரசியல் கூட்டணியின் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பிடுக.	10
2022	Political Dynamics அரசியல் இயக்கவியல்	Election Commission (Independent Functioning & Fair Elections) தேர்தல் ஆணையம் (சுதந்திரமான செயல்பாடு & நேர்மையான தேர்தல்கள்)	The Election Commission has performed effectively as an independent body. Discuss with reference to its responsibility of conducting free and fair elections. தேர்தல் ஆணையம் என்பது தன்னிச்சையாக திறம்பட செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு அமைப்பு. சுதந்திரமான மற்றும் நேர்மையான தேர்தலை நடத்தும் அதன் பொறுப்பு பற்றி விவாதி.	10
2019	Structure, Power and Functions of Governments (State Government - Judiciary) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள்	High Court (Jurisdiction & Common High Courts) உயர் நீதிமன்றம் (அதிகார வரம்பு & பொது உயர் நீதிமன்றங்கள்)	The Constitution of India provides for a High Court for each state, but the seventh amendment act of 1956 authorised for common High Court for two or more States and a Union territory. Now, there are only 24 High Courts in the country. It will be better if each State has a High Court. – Comment. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு உயர்நீதி மன்றம் அமைக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அதே நேரத்தில் ஏழாவது அரசியலமைப்புத்	10

	(மாநில அரசு - நீதித்துறை)		திருத்தச் சட்டம் 1956-ன் கீழ் ஒன்று அல்லது இரண்டு மாநிலங்கள் மற்றும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்திற்கு சேர்த்து ஒரு உயர்நீதி மன்றம் அமையலாம் என்று கூறுகிறது. ஆனால் ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு உயர்நீதிமன்றம் அமைந்தால் நல்லது. விவாதி.	
2019	Post-independence consolidation (Implied - covered by previous history syllabus; here relates to State Reorganisation context) சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய ஒருங்கிணைப்பு (முந்தைய வரலாற்று பாடத்திட்டத்தில் அடங்கும்; இங்கே மாநில மறுசீரமைப்பு சூழலுடன் தொடர்புடையது)	Linguistic Provinces (Dhar Commission Report) மொழிவாரி மாகாணங்கள் (தார் குழு அறிக்கை)	Describe the Dhar commission report regarding linguistic province formation at the time of Independence. சுதந்திரம் பெற்றபோது மொழிவாரி மாகாணங்கள் அமைப்பது தொடர்பாக திரு. தார். குழுவின் அறிக்கையை விவரி.	10
2019	Structure, Power and Functions of Governments (Union Government - Executive) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் (ஒன்றிய அரசு - நிர்வாகம்)	President (Constitutional Limitations on Powers) குடியரசுத் தலைவர் (அதிகாரங்கள் மீதான அரசியலமைப்பு கட்டுப்பாடுகள்)	Discuss the Constitutional limitations on the powers of the President of India. இந்திய ஜனாதிபதியின் மீதான அரசியல் சாசனக் கட்டுப்பாடுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.	10
2019	India and World இந்தியாவும் உலகமும்	India's foreign policy (Neighbourhood Policy) இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை (அண்டை நாடுகளுடனான கொள்கை)	Explain India's neighbourhood foreign policy in detail. இந்தியாவின் அண்டை நாடுகள் (neighbourhood) பற்றிய வெளியுறவுக் கொள்கையைப் பற்றி விரிவாக விளக்குக.	10

2019	Constitution of India / Political Philosophies இந்திய அரசியலமைப்பு / அரசியல் தத்துவங்கள்	Parliamentary Democracy vs Gandhiji's Swaraj பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் மற்றும் காந்திஜியின் சுயராஜ்யம்	Whether the Parliamentary democratic system of Government is in contrast with Gandhiji's notion of "Parliamentary Swaraj System" of Government? Analyse. பாராளுமன்ற ஜனநாயக அரசாங்க அமைப்பு முறை மகாத்மா காந்திஜியினுடைய "சுயராஜ்யிய பாராளுமன்ற முறை" எனும் கருத்துடன் வேறுபட்டுள்ளதா என்பதை பகுப்பாய்க.	10
2019	Structure, Power and Functions of Governments (State Government - Judiciary) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் (மாநில அரசு - நீதித்துறை)	High Court (Appellate Jurisdiction) உயர் நீதிமன்றம் (மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு)	The High Court is the highest Court of appeal in the State, vested with quite extensive and effective powers. Comment. மாநிலத்தில் உயர் நீதிமன்றம் என்பது விரிவான மற்றும் செயல்வினைவுடைய உச்சநிலை மேல் முறையீட்டு அதிகாரங்களை பெற்ற நீதிமன்றம் ஆகும். விளக்கக் குறிப்பு தருக.	10
2019	Structure, Power and Functions of Governments (Union Government - Legislature) அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் (ஒன்றிய அரசு - சட்டமன்றம்)	Parliament (Composition and Powers) நாடாளுமன்றம் (அமைப்பு மற்றும் அதிகாரங்கள்)	The Indian Parliament alone possesses legislative supremacy and thereby ultimate powers over all political bodies in India. In light of the above statement, bring out the composition and powers of the Indian Parliament. அனைத்து அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள் மீதும் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் இந்திய பாராளுமன்றத்திற்கு மட்டுமே உள்ளது. இந்த வாக்கியத்தின் அடிப்படையில் இந்திய பாராளுமன்றத்தின் அமைப்பு மற்றும் அதிகாரங்களை வெளிக்கொணர்க.	10
2019	Union - State Relations / Indian Administration மத்திய-மாநில உறவுகள் / இந்திய நிர்வாகம்	NITI Aayog (Role and Functions) நிதி ஆயோகம் (பங்கு மற்றும் செயல்பாடுகள்)	NITI Aayog is the premier policy 'Think Tank' of the Government of India providing directional and policy inputs and relevant technical advice to the Centre and States. Explain. நிதி ஆயோகம் என்பது இந்திய அரசின் முதன்மை வாய்ந்த கொள்கை சிந்தனை கூடமாகும். இந்நிறுவனம் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கான இலக்கு மற்றும் கொள்கை உள்ளீடுகள் மற்றும் மல்லாது தொழில் நுட்பம் தொடர்புடைய ஆலோசனை வழங்குகிறது. விளக்குக.	10
2019	Constitution of India இந்திய அரசியலமைப்பு	Amendments (First Amendment Act, 1951) திருத்தங்கள் (முதல் திருத்தச் சட்டம், 1951)	The three main amendments to the Indian Constitution under the First Amendment Act 1951 made the Constitution intrinsically linked with three different aspects of the Nation-building project in India at that time – Explore this	10

			statement elaborately. முதல் அரசியலமைப்புத் திருத்தச்சட்டம் 1951-ன் கீழ் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட மூன்று முக்கியத் திருத்தங்கள் அன்றைய கால கட்டத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட தேசிய நிர்மாணப் பணிகளோடு உள்ளிணைக்கப்பட்டதாகவே இருந்தது. இக் கூற்றினை விரிவாக ஆராய்க.	
2019	Constitution of India இந்திய அரசியலமைப்பு	Salient features of Indian Constitution இந்திய அரசியலமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள்	The Constitution of India is remarkable for many outstanding features which distinguishes it from other Constitutions. Discuss with suitable examples. இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் மற்ற நாடுகளின் அரசியலமைப்பு சட்டங்களிலிருந்து தனித்து திகழ்வதற்கான பல சிறந்த அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றை உரிய உதாரணங்களோடு விவாதிக்கவும்.	10

1. What were the major recommendations of the Sarkaria Commission to improve Centre-State relations? **மத்திய-மாநில உறவுகளை மேம்படுத்துவதற்காக சர்க்காரிய ஆணையக்குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகள் யாவை?**

அறிமுகம்

சர்க்காரிய ஆணையம், முறையாக மத்திய-மாநில உறவுகள் ஆணையம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது நீதிபதி ஆர்.எஸ். சர்க்காரியாவின் தலைமையில் ஜூன் 1983 இல் இந்திய அரசால் அமைக்கப்பட்டது. அனைத்து துறைகளிலும் அதிகாரங்கள், செயல்பாடுகள் மற்றும் பொறுப்புகள் தொடர்பாக யூனியனுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையிலான ஏற்பாடுகளின் செயல்பாட்டை ஆராய்ந்து, பொருத்தமான மாற்றங்கள் அல்லது பிற நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைப்பதே இதன் ஆணையாகும். இந்த ஆணையம் 1988 இல் தனது விரிவான அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது, இது கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை வலுப்படுத்துவதையும், இறுக்கமான மத்திய-மாநில உறவுகளை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட 247 பரிந்துரைகளை வழங்கியது.

சர்க்காரிய ஆணையத்தின் முக்கிய பரிந்துரைகள்

பரிந்துரைகள் சட்டமன்ற, நிர்வாக மற்றும் நிதி உறவுகளை உள்ளடக்கி, அதிகார சமநிலை மற்றும் கூட்டுறவு செயல்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன:

• **சட்டமன்ற உறவுகள்:**

- வரி விதிப்பு விஷயங்களில் எஞ்சிய சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் பிரத்தியேகமாக நாடாளுமன்றத்திடம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்றும், பிற வரி அல்லாத விஷயங்களில், அவை பொதுப் பட்டியலில் வைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அது கருதியது.
- பொதுப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்கள் தொடர்பான சட்டமியற்றலில் மாநிலங்களுடன் மத்திய அரசு பயனுள்ள கலந்தாலோசனை நடத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது.

• **நிர்வாக உறவுகள் (ஆளுநரின் பங்கு மற்றும் பிரிவு 356):**

- **ஆளுநர் நியமனம்:** ஆளுநர் மாநிலத்திற்கு வெளியே உள்ள ஒரு சிறந்த நபராகவும், தீவிர அரசியல் தொடர்புகள் இல்லாத ஒரு பற்றற்ற நபராகவும் இருக்க வேண்டும், மேலும் பொதுவாக அரசியலில், குறிப்பாக சமீபத்திய கடந்த

காலத்தில் அதிக பங்கு வகித்திருக்கக்கூடாது. ஆளுநரை நியமிப்பதற்கு முன் மாநில முதலமைச்சருடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

- **ஆளுநரின் பதவிக்காலம்:** மிகவும் கட்டாயமான காரணங்களைத் தவிர, ஆளுநரின் ஐந்தாண்டு பதவிக்காலம் தொந்தரவு செய்யப்படக்கூடாது.
- **பிரிவு 356 (குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி) பயன்பாடு:** இந்த அசாதாரண அதிகாரம் மிகவும் குறைவாகவே, தீவிரமான சந்தர்ப்பங்களில், மாநிலத்தில் அரசியலமைப்பு இயந்திரத்தின் முறிவைத் தடுக்க அல்லது சரிசெய்ய கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து மாற்று வழிகளும் தோல்வியடையும் போது கடைசி நடவடிக்கையாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். தவறிழைக்கும் மாநிலத்திற்கு எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட வேண்டும். நாடாளுமன்றம் பிரகடனத்தைக் கருத்தில் கொள்வதற்கு முன் மாநில சட்டமன்றம் கலைக்கப்படக்கூடாது.
- **மசோதாக்களை ஒதுக்குதல்:** ஆளுநர் மசோதாக்களை குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்கு அரிதான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே ஒதுக்க வேண்டும், வழக்கமான நடவடிக்கையாக அல்ல, மேலும் ஒதுக்குவதற்கான காரணங்கள் தெளிவாகக் கூறப்பட வேண்டும்.

• **நிதி உறவுகள்:**

- பெருநிறுவன வரியின் நிகர வருமானத்தை மாநிலங்களுடன் அனுமதிக்கக்கூடிய வகையில் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும் என்று அது பரிந்துரைத்தது.
- வருமான வரி மீதான கூடுதல் வரி ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகவும், கண்டிப்பாக வரையறுக்கப்பட்ட காலத்திற்கு மட்டுமே யூனியனால் விதிக்கப்பட வேண்டும்.
- மாநிலங்களுக்கு உதவி மானியங்கள் வழங்குவதில் மிகவும் தாராளமான அணுகுமுறைக்கு ஆதரவளித்தது.

• **மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மன்றம்:**

- அரசியலமைப்பின் 263வது பிரிவின் கீழ், மத்திய-மாநில மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதற்காக, மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மன்றம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நிரந்தர மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மன்றத்தை நிறுவுவது ஒரு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பரிந்துரையாகும். இது பின்னர் செயல்படுத்தப்பட்டது.

• **மத்திய ஆயுதப் படைகளை நிலைநிறுத்துதல்:**

- மாநிலத்தின் சம்மதம் இல்லாமலேயே ஆயுதப் படைகளை நிலைநிறுத்த மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இருந்தாலும், மாநிலத்துடன் கலந்தாலோசிப்பது விரும்பத்தக்கது.

• **அகில இந்திய சேவைகள்:**

- அகில இந்திய சேவைகள் மேலும் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் மேலும் சில சேவைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

• **மொழி:**

- மும்மொழித் திட்டம் நேர்மையாகவும் நோக்கத்துடனும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

சர்க்காரிய ஆணையத்தின் அறிக்கை இந்திய கூட்டாட்சி ஆய்வில் ஒரு அச்சாணி போன்ற ஆவணமாகும். அதன் அனைத்துப் பரிந்துரைகளும் முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவோ அல்லது செயல்படுத்தப்படவோ இல்லை என்றாலும், பல மத்திய-மாநில உறவுகள் குறித்த விவாதத்தை ஆழமாகப் பாதித்துள்ளன, நீதித்துறை விளக்கங்களுக்கு (குறிப்பாக பிரிவு 356 தொடர்பான எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கில்) வழிகாட்டியுள்ளன, மேலும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மன்றம் போன்ற நிறுவன வழிமுறைகளுக்கு வழி வகுத்து, மிகவும் கூட்டுறவான கூட்டாட்சி கட்டமைப்பை வளர்த்துள்ளன.

2. Elaborate on the Indian Constitutional Provisions related to State Public Service Commission. மாநில தேர்வாணையம் தொடர்பான இந்திய அரசியலமைப்பு விதிகளை விவரிக்கவும்.

அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பு, பகுதி XIV இன் கீழ், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் கீழ் உள்ள சிவில் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கு தகுதி மற்றும் பாரபட்சமற்ற தன்மையின் அடிப்படையில் ஆட்சேர்ப்பை உறுதி செய்வதற்காக மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கான பொதுப் பணி தேர்வாணையங்களை வழங்குகிறது. தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (TNPSC) போன்ற மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்கள் (SPSCs), அந்தந்த மாநிலத்தின் சேவைகளுக்கான நியமனங்களுக்கான தேர்வுகளை நடத்துவதற்குப் பொறுப்பான முக்கியமான அரசியலமைப்பு அமைப்புகளாகும். 315 முதல் 323 வரையிலான சரத்துக்கள் இந்த ஆணையங்களின் அமைப்பு, நியமனம், நீக்கம், அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளை விவரிக்கின்றன, அவற்றின் சுதந்திரமான செயல்பாட்டை உறுதி செய்கின்றன.

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்கள் தொடர்பான அரசியலமைப்பு விதிகள்

• சரத்து 315: மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கான பொதுப் பணி தேர்வாணையங்கள்

- இந்த சரத்து மத்தியத்திற்கு ஒரு பொதுப் பணி தேர்வாணையம் மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு பொதுப் பணி தேர்வாணையம் இருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறது.
- இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள், அந்தந்த மாநிலங்களின் சட்டமன்றத்தால் அது தொடர்பான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், ஒரு கூட்டுப் பொதுப் பணி தேர்வாணையத்தை (JPSC) வைத்திருக்க ஒப்புக்கொள்ளவும் இது அனுமதிக்கிறது, மேலும் நாடாளுமன்றம் சட்டப்படி ஒரு JPSC நியமனத்திற்கு வகை செய்யலாம்.
- ஒரு மாநில ஆளுநரால் கோரப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன், மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC), மாநிலத்தின் அனைத்து அல்லது ஏதேனும் தேவைகளுக்கு சேவை செய்ய ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

• சரத்து 316: உறுப்பினர்களின் நியமனம் மற்றும் பதவிக்காலம்

- மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்கள் மாநில ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவார்கள். ஒரு JPSC விஷயத்தில், குடியரசுத் தலைவர் நியமனங்களைச் செய்கிறார்.
- முடிந்தவரை, ஒவ்வொரு பொதுப் பணி தேர்வாணையத்தின் உறுப்பினர்களில் பாதி பேர், அந்தந்த நியமன தேதிகளில் இந்திய அரசின் கீழோ அல்லது ஒரு மாநில அரசின் கீழோ குறைந்தது பத்து ஆண்டுகள் பதவி வகித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.
- ஒரு SPSC உறுப்பினர், அவர் பதவியேற்ற நாளிலிருந்து ஆறு ஆண்டுகள் அல்லது அறுபத்தி இரண்டு வயதை அடையும் வரை, எது முந்தையதோ அதுவரை பதவியில் இருப்பார்.
- உறுப்பினர்கள் ஆளுநருக்கு (அல்லது JPSC விஷயத்தில் குடியரசுத் தலைவருக்கு) கடிதம் மூலம் ராஜினாமா செய்யலாம்.

• சரத்து 317: பொதுப் பணி தேர்வாணையத்தின் உறுப்பினரை நீக்குதல் மற்றும் இடைநீக்கம் செய்தல்

- ஒரு SPSC இன் தலைவர் அல்லது வேறு எந்த உறுப்பினரும், குடியரசுத் தலைவரால் குறிப்பிடப்பட்டதன் பேரில், உச்ச நீதிமன்றம், விசாரணைக்குப் பிறகு, தலைவர் அல்லது அத்தகைய பிற உறுப்பினர், எதுவாக இருந்தாலும், நீக்கப்பட வேண்டும் என்று அறிக்கை அளித்த பிறகு, முறைகேடு என்ற அடிப்படையில் குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவின் பேரில் மட்டுமே அவரது பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுவார்.
- விசாரணையின் போது ஆளுநர் (அல்லது JPSC க்கு குடியரசுத் தலைவர்) ஒரு உறுப்பினரை இடைநீக்கம் செய்யலாம்.
- ஒரு உறுப்பினர் நொடித்துப் போனவர் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டால்; தனது பதவிக் காலத்தில் தனது அலுவலகக் கடமைகளுக்கு வெளியே ஊதியம் பெறும் எந்த வேலையிலும் ஈடுபட்டால்; அல்லது, குடியரசுத் தலைவரின் கருத்தின்படி, மனம் அல்லது உடல் பலவீனம் காரணமாக பதவியில் நீடிக்க தகுதியற்றவராக இருந்தால், குடியரசுத் தலைவரால் நீக்கப்படலாம்.

- **சரத்து 318: ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் பணியாளர்களின் சேவை நிபந்தனைகள் குறித்த விதிமுறைகளை உருவாக்கும் அதிகாரம்**
 - ஒரு மாநில ஆளுநர் விதிமுறைகள் மூலம் ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையையும் அவர்களின் சேவை நிபந்தனைகளையும் தீர்மானிக்கலாம், மேலும் ஆணையத்தின் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அவர்களின் சேவை நிபந்தனைகள் குறித்து வகை செய்யலாம்.
 - இருப்பினும், ஒரு உறுப்பினரின் சேவை நிபந்தனைகள் அவரது நியமனத்திற்குப் பிறகு அவருக்கு பாதகமாக மாற்றப்படக்கூடாது.
- **சரத்து 319: ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் அத்தகைய உறுப்பினர்களாக இல்லாதபோது பதவிகளை வகிப்பதற்கான தடை**
 - பதவியை விட்டு விலகும்போது:
 - ஒரு SPSC இன் தலைவர் UPSC இன் தலைவர் அல்லது வேறு எந்த உறுப்பினராகவோ, அல்லது வேறு எந்த SPSC இன் தலைவராகவோ நியமனத்திற்கு தகுதியானவர், ஆனால் இந்திய அரசின் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் கீழ் வேறு எந்த வேலைக்கும் தகுதியற்றவர்.
 - ஒரு SPSC இன் உறுப்பினர் (தலைவர் அல்லாதவர்) UPSC இன் தலைவர் அல்லது வேறு எந்த உறுப்பினராகவோ, அல்லது அந்த அல்லது வேறு எந்த SPSC இன் தலைவராகவோ நியமனத்திற்கு தகுதியானவர், ஆனால் இந்திய அரசின் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் கீழ் வேறு எந்த வேலைக்கும் தகுதியற்றவர்.
- **சரத்து 320: பொதுப் பணி தேர்வாணையங்களின் செயல்பாடுகள்**
 - மத்திய மற்றும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்களின் கடமை முறையே மத்திய சேவைகள் மற்றும் மாநில சேவைகளுக்கான நியமனங்களுக்கான தேர்வுகளை நடத்துவதாகும்.
 - SPSC உடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட வேண்டும்:
 - சிவில் சேவைகள் மற்றும் சிவில் பதவிகளுக்கான ஆட்சேர்ப்பு முறைகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும்.
 - நியமனங்கள், பதவி உயர்வுகள் மற்றும் இடமாற்றங்கள் செய்வதில் பின்பற்ற வேண்டிய கோட்பாடுகள்.
 - ஒரு மாநில அரசின் கீழ் சிவில் தகுதியில் பணியாற்றும் ஒரு நபரைப் பாதிக்கும் ஒழுங்கு விஷயங்கள்.
 - ஒரு அரசு ஊழியருக்கு எதிராகத் தொடரப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான செலவுகளுக்கான கோரிக்கைகள்.
 - ஒரு நபர் அரசின் கீழ் பணியாற்றும் போது ஏற்பட்ட காயங்கள் தொடர்பாக ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கான கோரிக்கைகள்.
 - ஆளுநர், பொதுவாகவோ, அல்லது எந்தவொரு குறிப்பிட்ட வகை வழக்கு அல்லது துழ்நிலைகளிலோ, ஒரு பொதுப் பணி தேர்வாணையத்துடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று குறிப்பிடும் விதிமுறைகளை உருவாக்கலாம். இந்த விதிமுறைகள் மாநில சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட வேண்டும்.
- **சரத்து 321: பொதுப் பணி தேர்வாணையங்களின் செயல்பாடுகளை விரிவுபடுத்தும் அதிகாரம்**
 - ஒரு மாநில சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டம், மாநிலத்தின் சேவைகள் மற்றும் சட்டத்தால் அமைக்கப்பட்ட எந்தவொரு உள்ளாட்சி அமைப்பு அல்லது பிற பெருநிறுவன அமைப்பு அல்லது எந்தவொரு பொது நிறுவனத்தின் சேவைகள் தொடர்பாக SPSC ஆல் கூடுதல் செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்கு வகை செய்யலாம்.
- **சரத்து 322: பொதுப் பணி தேர்வாணையங்களின் செலவுகள்**
 - SPSC இன் செலவுகள், உறுப்பினர்கள் மற்றும் பணியாளர்களின் சம்பளம், படிகள் மற்றும் ஓய்வூதியம் உட்பட, மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் இருந்து வசூலிக்கப்படும்.

• **சரத்து 323: பொதுப் பணி தேர்வாணையங்களின் அறிக்கைகள்**

- ஆணையத்தால் செய்யப்பட்ட பணிகள் குறித்த அறிக்கையை ஆளுநருக்கு ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிப்பது ஒரு SPSC இன் கடமையாகும்.
- ஆளுநர், அறிக்கையின் நகலையும், ஆணையத்தின் ஆலோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஆவணங்கள் ஏதேனும் இருந்தால், அத்தகைய ஏற்றுக்கொள்ளாமைக்கான காரணங்களை விளக்கும் ஒரு குறிப்பாணையுடன், மாநில சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

முடிவுரை

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்கள் தொடர்பான அரசியலமைப்பு விதிகள், பொது ஊழியர்களின் ஆட்சேர்ப்பில் அவற்றின் சுதந்திரம், பாரபட்சமற்ற தன்மை மற்றும் செயல்திறனை உறுதி செய்வதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. முக்கியமான செயல்பாடுகளை அவற்றிடம் ஒப்படைத்து, நிலையான பதவிக்காலம், சேவை நிபந்தனைகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நிதியில் செலவுகளை வசூலித்தல் போன்ற வழிமுறைகள் மூலம் அவற்றின் சுயாட்சியைப் பாதுகாப்பதன் மூலம், அரசியலமைப்பு பொது வேலைவாய்ப்பில் தகுதிக் கோட்பாட்டை நிலைநிறுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, இது மாநிலங்களில் நல்லாட்சி மற்றும் நிர்வாகத் திறனுக்கு இன்றியமையாதது.

3. Evaluate the role and responsibility of Government media in Election and Voting behaviour in India. **இந்தியாவில் தேர்தல் நடத்தை மற்றும் தேர்தலின் போது அரசாங்க ஊடகத்தின் பங்கு மற்றும் பொறுப்புத்தன்மை குறித்து மதிப்பிடுக.**

அறிமுகம்

இந்தியாவில் அரசாங்க ஊடகம், முதன்மையாக பிரசார் பாரதியின் அகில இந்திய வானொலி (AIR) மற்றும் தூர்தர்ஷன் (DD) ஆகியவற்றைக் கொண்டது, குறிப்பாக கிராமப்புற மற்றும் தொலைதூரப் பகுதிகளில் அதன் விரிவான சென்றடைதல் காரணமாக வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பங்கைக் கொண்டுள்ளது. தேர்தல்களின் போது அதன் முக்கிய பொறுப்பு, பாரபட்சமற்ற, துல்லியமான தகவல்களை வழங்குவதும், வாக்காளர் கல்வியை எளிதாக்குவதும், அரசியல் கட்சிகளுக்கு சமமான அணுகலை உறுதி செய்வதும், அதன் மூலம் தகவலறிந்த வாக்களிப்பு நடத்தையை வளர்ப்பதும் ஆகும். இருப்பினும், அதன் செயல்திறன் பெரும்பாலும் அதன் சுயாட்சி மற்றும் பாரபட்சமற்ற தன்மை குறித்த ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது, குறிப்பாக அதன் அரசு நிதியுதவி மற்றும் ஆளும் வர்க்கத்தின் செல்வாக்கிற்கான சாத்தியக்கூறுகள் காரணமாக.

அரசாங்க ஊடகத்தின் பங்கு மற்றும் பொறுப்பு

• **வாக்காளர் கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு:**

- வாக்காளர் பதிவு, EVM மற்றும் VVPAT களின் பயன்பாடு, வாக்களிப்பின் முக்கியத்துவம் மற்றும் NOTA பற்றிய தகவல்கள் உள்ளிட்ட தேர்தல் செயல்முறை குறித்து குடிமக்களுக்குக் கற்பிப்பது அரசாங்க ஊடகத்தின் முக்கியப் பணியாகும்.
- "ஜாகோ ரே" போன்ற பிரச்சாரங்கள் (பெரும்பாலும் ECI தலைமையிலானது, அரசாங்க ஊடகங்களால் பரவலாகப் பரப்பப்படுகிறது) வாக்காளர் வருகையை அதிகரிப்பதையும் நெறிமுறை வாக்களிப்பையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
- வேட்பாளர்களின் பின்னணி (அதிகாரப்பூர்வ வழிகள் மூலம் வழங்கப்பட்டால்) மற்றும் கட்சி அறிக்கைகள் பற்றிய தகவல்களை நடுநிலையான முறையில் பரப்பதல்.

• **அரசியல் சொற்பொழிவு மற்றும் சமமான அணுகலுக்கான தளம்:**

- இந்திய தேர்தல் ஆணையத்தின் (ECI) வழிகாட்டுதல்களின்படி, அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசிய மற்றும் மாநில அரசியல் கட்சிகளுக்கு தேர்தல் காலங்களில் அகில இந்திய வானொலி மற்றும் தூர்தர்ஷனில் தங்கள் அறிக்கைகள் மற்றும் கருத்துக்களை ஒளிபரப்ப இலவச நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது.
- இது ஒரு சமமான ஆடுகளத்தை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, குறிப்பாக விரிவான தனியார் ஊடகப் பிரச்சாரங்களுக்கு வளங்கள் இல்லாத சிறிய கட்சிகளுக்கு.

- பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய விவாதங்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்களை நடத்துதல், இவை நடுநிலையாக நடத்தப்பட வேண்டும்.
 - **அதிகாரப்பூர்வ தகவல்கள் மற்றும் ECI வழிகாட்டுதல்களைப் பரப்புதல்:**
 - தேர்தல் அட்டவணைகள், வாக்குச் சாவடி தகவல்கள், மாதிரி நடத்தை விதிமுறை (MCC) ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் ECI இன் பிற அதிகாரப்பூர்வ அறிவிப்புகளை ஒளிபரப்புதல்.
 - வாக்குப்பதிவு நாட்களில் வாக்காளர் வருகை குறித்த புதுப்பிப்புகளை வழங்குதல் மற்றும் தேர்தல் முடிவுகளை துல்லியமாகவும் உடனடியாகவும் ஒளிபரப்புதல்.
 - **தொலைதூரப் பகுதிகளுக்கு தகவல் சென்றடைவதை உறுதி செய்தல்:**
 - அகில இந்திய வானொலி மற்றும் தூர்தர்ஷன் இணையற்ற நிலப்பரப்பு சென்றடைதலைக் கொண்டுள்ளன, இது தனியார் ஊடகங்களின் ஊடுருவல் (குறிப்பாக அச்சு மற்றும் தனியார் தொலைக்காட்சி) குறைவாகவோ அல்லது இல்லாமலோ உள்ள பகுதிகளில் வாக்காளர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கு முக்கியமானது. இது பரந்த ஜனநாயகப் பங்கேற்பை உறுதி செய்கிறது.
 - **தேசிய ஒருமைப்பாடு மற்றும் நெறிமுறை வாக்களிப்பை ஊக்குவித்தல்:**
 - பெண்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் விளிம்புநிலை சமூகங்கள் உட்பட சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரின் பங்கேற்பையும் ஊக்குவித்தல்.
 - வகுப்புவாதம், சாதிவெறி மற்றும் வாக்காளர்களைத் தூண்டுவதற்கு எதிரான செய்திகளை ஒளிபரப்புதல்.
- சவால்கள் மற்றும் செயல்திறன் மதிப்பீடு**
- **ஆளும் தரப்புக்கு ஆதரவான சார்பு பற்றிய கருத்து:**
 - அரசாங்க ஊடகம் பெரும்பாலும் ஆளும் கட்சி/சுட்டணிக்கு ஆதரவாக ஒரு சார்புநிலையைக் காட்டுகிறது என்பது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் வரும் விமர்சனமாகும். இது அரசாங்கத்தின் சாதனைகளுக்கு விகிதாசாரமற்ற கவரேஜ், ஆளும் கட்சித் தலைவர்களின் நேர்மறையான சித்தரிப்பு மற்றும் எதிர்க்கட்சி கண்ணோட்டங்கள் அல்லது விமர்சனங்களைக் குறைத்துக் காட்டுதல் என வெளிப்படலாம்.
 - இந்த சார்பு பற்றிய கருத்து, ஆளும் தரப்புக்கு மிகவும் சாதகமான எண்ணத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் வாக்களிப்பு நடத்தையை நுட்பமாக பாதிக்கலாம்.
 - **சுயாட்சி இல்லாமை மற்றும் அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கு:**
 - பிரசார் பாரதி பாராளுமன்றச் சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனமாக இருந்தாலும், அதன் செயல்பாட்டில், குறிப்பாக நியமனங்கள் மற்றும் உள்ளடக்க முடிவுகளில் அரசாங்கத் தலையீடு குறித்த கவலைகள் நீடிக்கின்றன. இது ஒரு பாரபட்சமற்ற செய்தி ஆதாரமாக அதன் நம்பகத்தன்மையைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தலாம்.
 - **வரையறுக்கப்பட்ட விமர்சன ஆய்வு:**
 - துடிப்பான மற்றும் பெரும்பாலும் விமர்சன ரீதியான தனியார் ஊடகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, அரசாங்க ஊடகம் ஆளும் கட்சியின் கொள்கைகள் மற்றும் செயல்திறன் குறித்த ஆழமான புலனாய்வு இதழியல் அல்லது விமர்சனப் பகுப்பாய்வில் ஈடுபடுவதற்கு குறைவாகவே விரும்பலாம், குறிப்பாக தேர்தல் பிரச்சாரங்களின் போது.
 - **வாக்களிப்பு நடத்தை மீதான தாக்கம்:**
 - துல்லியமாக அளவிடுவது கடினம் என்றாலும், பக்கச்சார்பான அறிக்கை அல்லது சமமற்ற வெளிப்பாடு ஆகியவை முடிவு செய்யாத வாக்காளர்களைத் திசைதிருப்பலாம் அல்லது இருக்கும் விருப்பங்களை வலுப்படுத்தலாம். மாறாக, அரசாங்க ஊடகத்தால் பயனுள்ள வாக்காளர் கல்வி மிகவும் தகவலறிந்த தேர்வுகளுக்கு வழிவகுக்கும்.
 - சமூக ஊடகங்கள் மூலம் தகவல் பெருக்கம் மற்றும் தவறான தகவல் பரவும் சகாப்தத்தில், உண்மையான மற்றும் பாரபட்சமற்ற செய்திகளை வழங்குவதற்கான அரசாங்க ஊடகத்தின் பொறுப்பு இன்னும் முக்கியமானதாகும்.

• **போட்டி மற்றும் பொருத்தம்:**

- தனியார் செய்தி சேனல்கள் மற்றும் டிஜிட்டல் ஊடகங்களின் பெருக்கத்துடன், தூர்தர்ஷன் மற்றும் அகில இந்திய வானொலியின் செல்வாக்கு, குறிப்பாக நகர்ப்புறங்களில், ஒப்பீட்டளவில் குறைந்துள்ளது, இருப்பினும் அவற்றின் கிராமப்புற சென்றடைதல் இன்றியமையாததாகவே உள்ளது.

முடிவுரை

இந்தியாவில் அரசாங்க ஊடகம், வலுவான ஜனநாயக செயல்முறைகள் மற்றும் தகவலறிந்த வாக்களிப்பு நடத்தைக்கு முக்கியமான தகவல்களை பாரபட்சமின்றி பரப்புவதாக அரசியலமைப்பு ரீதியாக கற்பனை செய்யப்பட்ட பங்கைக் கொண்டுள்ளது. வாக்காளர் கல்வி மற்றும் பரவலான சென்றடைதல் மூலம் இது கணிசமாக பங்களித்தாலும், அதன் நம்பகத்தன்மை மற்றும் செயல்திறன் பெரும்பாலும் ஆளும் தரப்புக்கு ஆதரவான சார்பு மற்றும் உண்மையான சுயாட்சி இல்லாமை பற்றிய கருத்துக்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளால் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. அதன் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்துவதும், பத்திரிகை நெறிமுறைகளுக்கு கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுவதை உறுதி செய்வதும் அதன் ஜனநாயகப் பொறுப்புகளை திறம்பட நிறைவேற்றுவதற்கு மிக முக்கியமானது.

4. Analyse major recommendations of First Administrative Reforms Commission in India. **இந்தியாவின் முதல் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் முக்கிய பரிந்துரைகளை பகுப்பாய்வு செய்க.**

அறிமுகம்

இந்தியாவின் முதல் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC), ஆரம்பத்தில் மொரார்ஜி தேசாய் மற்றும் பின்னர் கே. ஹனுமந்தய்யாவின் தலைமையில் 1966 இல் அமைக்கப்பட்டது, இது இந்திய நிர்வாக அமைப்பை மறுசீரமைப்பதற்கான ஒரு மைல்கல் முயற்சியாகும். இது பொது நிர்வாகத்தை மிகவும் திறமையானதாகவும், பதிலளிக்கக்கூடியதாகவும், குடிமக்களை மையமாகக் கொண்டதாகவும் மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இந்த ஆணையம் நிர்வாகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளை உள்ளடக்கிய 20 அறிக்கைகளை தயாரித்து, 500 க்கும் மேற்பட்ட பரிந்துரைகளை வழங்கியது. அதன் அனைத்து பரிந்துரைகளும் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்றாலும், அதன் பணி நிர்வாக சீர்திருத்தங்களுக்கு ஒரு அடிப்படை வரைபடத்தை அமைத்தது, ஆளுகை கட்டமைப்புகள் மற்றும் செயல்முறைகளை குறிப்பிடத்தக்க வழிகளில் பாதித்தது.

முதல் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் முக்கிய பரிந்துரைகள்

முதல் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் பொது நிர்வாகத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களை உள்ளடக்கியிருந்தன:

• **இந்திய அரசாங்கத்தின் எந்திரம் மற்றும் அதன் பணி நடைமுறைகள்:**

- **அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளின் பகுத்தறிவு:** சிறந்த ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் செயல்திறனுக்காக மையத்தில் உள்ள அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க பரிந்துரைத்தது.
- **செயல்திறன் பட்ஜெட்:** நிதி ஒதுக்கீடுகளை பௌதிக சாதனைகளுடன் இணைக்க செயல்திறன் பட்ஜெட்டை அறிமுகப்படுத்த வாதிட்டது.
- **அமைச்சரவை செயலகத்தை வலுப்படுத்துதல்:** கொள்கை ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் கண்காணிப்பில் அமைச்சரவை செயலகத்தின் பங்கை வலியுறுத்தியது.
- **அதிகாரப் பகிர்வு:** முடிவெடுப்பதை விரைவுபடுத்த கீழ் மட்டங்களுக்கு அதிக நிதி மற்றும் நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்க பரிந்துரைத்தது.

• **மத்திய-மாநில உறவுகள்:**

- **மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மன்றம்:** மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மற்றும் மத்திய-மாநில பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும் தீர்க்கவும் அரசியலமைப்பின் 263 வது பிரிவின் கீழ் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மன்றத்தை நிறுவ கடுமையாக பரிந்துரைத்தது (பின்னர் செயல்படுத்தப்பட்ட ஒரு முக்கிய பரிந்துரை).

- **ஆளுநரின் பங்கு:** பாரபட்சமற்ற தன்மை மற்றும் இணக்கமான மத்திய-மாநில உறவுகளை உறுதிப்படுத்த ஆளுநரின் நியமனம் மற்றும் பங்கு குறித்து பரிந்துரைகளை வழங்கியது.
- **நிதிப் பகிர்வு:** மத்தியிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு நிதிப் பரிமாற்றங்களை பகுத்தறிவுபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைத்தது.
- **பணியாளர் நிர்வாகம்:**
 - **ஒருங்கிணைந்த குடிமைப் பணி:** அனைத்து குடிமைப் பணிகளுக்கும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த தரப்படுத்தல் கட்டமைப்பை முன்மொழிந்தது.
 - **நிபுணத்துவம்:** குடிமைப் பணிகளில் நிபுணத்துவத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது மற்றும் தொழில்நுட்ப பதவிகளுக்கு நிபுணர்களை நியமிக்க பரிந்துரைத்தது.
 - **பயிற்சி மற்றும் மேம்பாடு:** குடிமைப் பணியாளர்களுக்கு அவர்களின் தொழில் வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களில் விரிவான பயிற்சித் திட்டங்களின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டியது.
 - **செயல்திறன் மதிப்பீடு:** செயல்திறன் மதிப்பீட்டு முறையை மேலும் புறநிலையாக மாற்றுவதற்கான மேம்பாடுகளை பரிந்துரைத்தது.
 - **பொதுச் சேவைகளில் ஒருமைப்பாடு:** கண்காணிப்பு எந்திரத்தை வலுப்படுத்துதல் உட்பட ஊழலைக் கையாள்வதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைத்தது.
- **குடிமக்களின் குறைகளைத் தீர்த்தல்:**
 - **லோக்பால் மற்றும் லோக்ஆயுக்தாக்கள்:** அமைச்சர்கள் மற்றும் செயலாளர்கள் உட்பட பொதுப் பணியாளர்களுக்கு எதிரான புகார்களை விசாரிக்க மையத்தில் லோக்பால் மற்றும் மாநிலங்களில் லோக்ஆயுக்தாக்களை நிறுவுவது அதன் மிக முக்கியமான பரிந்துரைகளில் ஒன்றாகும். இது இந்தியாவில் ஒரு குறைதீர்ப்பாளர் போன்ற அமைப்பிற்கான ஒரு முன்னோடி ஆலோசனையாகும்.
- **திட்டமிடல் எந்திரம்:**
 - **திட்டக் குழுவின் பங்கு:** விரிவான நிர்வாகச் செயல்பாடுகளைக் காட்டிலும் முன்னோக்குத் திட்டமிடல் மற்றும் மதிப்பீட்டில் அதிக கவனம் செலுத்த திட்டக் குழுவின் பங்கை மறுவரையறை செய்ய பரிந்துரைத்தது.
 - **மாநில திட்டமிடல் வாரியங்கள்:** பயனுள்ள பரவலாக்கப்பட்ட திட்டமிடலுக்காக மாநில திட்டமிடல் வாரியங்களை வலுப்படுத்த வாதிட்டது.
- **பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்:**
 - **சுயாட்சி மற்றும் பொறுப்புக்கூறல்:** பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கு அதிக சுயாட்சி வழங்குவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது, அதே நேரத்தில் பாராளுமன்றத்திற்கு அவற்றின் பொறுப்புக்கூறலை உறுதி செய்தது.
 - **தொழில்முறை மேலாண்மை:** பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் மேலாண்மையை தொழில்முறைப்படுத்த பரிந்துரைத்தது.
- **நிதி நிர்வாகம்:**
 - **ஒருங்கிணைந்த நிதி ஆலோசகர் அமைப்பு:** நிதி ஆலோசனையை நிர்வாகத் துறைகளில் ஒருங்கிணைக்க முன்மொழிந்தது.
 - **தணிக்கை சீர்திருத்தங்கள்:** தணிக்கை முறையை வலுப்படுத்தவும், தணிக்கை ஆட்சேபணைகள் மீது சரியான நேரத்தில் பின்தொடர்வதை உறுதி செய்யவும் நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைத்தது.

தாக்கம் மற்றும் பகுப்பாய்வு

முதல் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் பல பரிந்துரைகள் முற்போக்கானவை மற்றும் தொலைநோக்குடையவை.

- மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மன்றம் மற்றும் லோக்பால் (மிகவும் தாமதமாக மற்றும் மாற்றியமைக்கப்பட்ட வடிவத்தில் உணரப்பட்டாலும்) நேரடி விளைவுகளாகும்.

- செயல்திறன் பட்ஜெட், குடிமைப் பணிகளில் நிபுணத்துவம் மற்றும் பயிற்சியை வலுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் அதன் முக்கியத்துவம் எதிர்கால சீர்திருத்தங்களுக்கு அடித்தளமிட்டது.
- இருப்பினும், அதன் பரிந்துரைகளின் அமலாக்கம் பகுதி மற்றும் மெதுவாக இருந்தது. அதிகாரத்துவ எதிர்ப்பு, அரசியல் விருப்பமின்மை மற்றும் முன்மொழியப்பட்ட மாற்றங்களின் முழுமையான அளவு ஆகியவை முக்கிய தடைகளாக இருந்தன.
- சில விமர்சகர்கள், நிர்வாகத்திற்குள் அடிப்படை மனப்பான்மை அல்லது நடத்தை மாற்றங்களைக் காட்டிலும் கட்டமைப்பு மாற்றங்களில் ஆணையம் அதிக கவனம் செலுத்தியதாக வாதிடுகின்றனர்.

முடிவுரை

முதல் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் இந்திய நிர்வாக அமைப்பின் ஒரு விரிவான மற்றும் விமர்சனப் பகுப்பாய்வை வழங்கியது, நவீனமயமாக்கல் மற்றும் செயல்திறனை நோக்கமாகக் கொண்ட பல்வேறு பரிந்துரைகளை வழங்கியது. முழுமையற்ற அமலாக்கத்தால் அதன் தாக்கம் நீர்த்துப்போனாலும், அதன் நுண்ணறிவுகளும் ஆலோசனைகளும் பல தசாப்தங்களாக இந்தியாவில் நிர்வாக சீர்திருத்தம் குறித்த சொற்பொழிவை கணிசமாக வடிவமைத்தன, மேலும் அதன் பல முக்கிய கருத்துக்கள் ஆளுகை மற்றும் பொதுச் சேவை வழங்கலை மேம்படுத்துவதற்கான சமகால முயற்சிகளில் தொடர்ந்து எதிரொலிக்கின்றன.

5. Has the Right to Information Act brought transparency and accountability in governance in India? Discuss.
தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் இந்தியாவின் நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு மற்றும் வெளிப்படைத் தன்மையை கொண்டு வந்துள்ளதா? விவாதி.

அறிமுகம்

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005, இந்தியாவில் ஒரு மைல்கல் சட்டமாகும், இது பொது அதிகாரிகளால் வைத்திருக்கப்படும் தகவல்களை அணுக குடிமக்களை மேம்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு பொது அதிகாரியின் செயல்பாட்டிலும் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை ஊக்குவித்தல், ஊழலைக் குறைத்தல் மற்றும் இந்திய ஜனநாயகத்தை உண்மையான அர்த்தத்தில் மக்களுக்காக செயல்பட வைப்பதே இதன் முதன்மை நோக்கமாக இருந்தது. பல ஆண்டுகளாக, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் உண்மையில் குடிமக்கள், ஆர்வலர்கள் மற்றும் ஊடகங்களுக்கு ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக இருந்து வருகிறது, இது நிர்வாகத்தை கணிசமாக பாதிக்கிறது, இருப்பினும் சில நீடித்த சவால்கள் காரணமாக அதன் முழு திறனும் இன்னும் உணரப்படவில்லை.

வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் மீதான தாக்கம்

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை வளர்ப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களைச் செய்துள்ளது:

- **அரசாங்க செயல்பாட்டில் மேம்பட்ட வெளிப்படைத்தன்மை:**
 - இந்தச் சட்டம் பொது அதிகாரிகளால் தகவல்களை முன் கூட்டியே வெளிப்படுத்தக் கட்டாயப்படுத்துகிறது (பிரிவு 4), அதாவது அவர்களின் அமைப்பு, செயல்பாடுகள், கடமைகள், முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகள் மற்றும் நிதி பரிவர்த்தனைகள் பற்றிய விவரங்கள்.
 - முன்னர் அணுக முடியாத அரசாங்கத் திட்டங்கள், செலவினங்கள், திட்ட அமலாக்கங்கள் மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ பதிவுகள் குறித்த குறிப்பிட்ட தகவல்களை குடிமக்கள் இப்போது கோரலாம். உதாரணமாக, எம்.பி.லாட்ஸ் அல்லது எம்.ஜி.என்.ஆர்.இ.ஜி.ஏ. திட்டங்களின் கீழ் செலவின விவரங்கள் அதிகளவில் அணுகக்கூடியதாகிவிட்டன.
 - இது அரசாங்க செயல்பாடுகளைச் சுற்றியுள்ள ஒளிபுகாத்தன்மையைக் குறைத்து, பொது ஆய்வுக்கு வழிவகுத்துள்ளது.
- **பொது அதிகாரிகளின் அதிகரித்த பொறுப்புக்கூறல்:**

- தகவல் அறியும் உரிமை விண்ணப்பங்கள் மூலம் தங்கள் செயல்களையும் முடிவுகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தலாம் மற்றும் ஆய்வு செய்யலாம் என்ற அறிவு, பொது அதிகாரிகளை மிகவும் கவனமாகவும் பொறுப்புடனும் செயல்பட வைத்துள்ளது.
- சேவை வழங்குவதில் ஏற்படும் தாமதங்கள், செயல்திறன் இல்லாமை அல்லது தன்னிச்சையான செயல்களுக்கு அரசாங்கத் துறைகளைப் பொறுப்பாக்குவதற்கு இது குடிமக்களுக்கு அதிகாரம் அளித்துள்ளது. உதாரணமாக, பாஸ்போர்ட் விண்ணப்பங்கள், ஓய்வூதிய விநியோகம் மற்றும் ரேஷன் கார்டு வழங்குதல் ஆகியவற்றின் நிலையை அறிய தனிநபர்கள் தகவல் அறியும் உரிமையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.
- தகவல்களை தாமதப்படுத்துதல் அல்லது தவறாக மறுத்தல் போன்றவற்றிற்காக பொது தகவல் அதிகாரிகளுக்கு (PIOs) அபராதம் விதிக்க இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது, இது பொறுப்புக்கூறலை மேலும் பலப்படுத்துகிறது.

• **ஊழல் மற்றும் முறைகேடுகளை அம்பலப்படுத்துதல்:**

- அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களில் எண்ணற்ற ஊழல்கள் மற்றும் முறைகேடுகளை வெளிக்கொணர்வதில் தகவல் அறியும் உரிமை முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளது.
- ஆதர்ஷ் வீட்டு வசதி சங்க ஊழல், 2ஜி ஸ்பெக்ட்ரம் ஒதுக்கீடு ஊழல் மற்றும் காமன்வெல்த் விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கான தயாரிப்புகளில் முறைகேடுகள் போன்றவற்றின் அம்சங்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்ததில் அதன் பங்கு குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டுகள்.
- இந்த அம்பலப்படுத்தல், பல சந்தர்ப்பங்களில், விசாரணைகள் மற்றும் குற்றவாளிகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளுக்கு வழிவகுத்துள்ளது.

• **குடிமக்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் மேம்பாடு:**

- இந்தச் சட்டம் குடிமகன்-அரசு உறவை செயலற்ற பெறுநர்களிடமிருந்து நிர்வாகத்தில் தீவிர பங்கேற்பாளர்களாக மாற்றியுள்ளது.
- ஆர்வலர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் சாதாரண குடிமக்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காக வாதிடுவதற்கும் சிறந்த நிர்வாகத்தைக் கோருவதற்கும் இது ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியை வழங்கியுள்ளது.

• **மேம்பட்ட சேவை வழங்கல்:**

- தகவல் அறியும் உரிமை கேள்விகள் குறித்த அச்சம், சில சமயங்களில், அரசாங்கத் துறைகளை தங்கள் சேவை வழங்கல் வழிமுறைகளை மேம்படுத்தவும், பதிவுகளை மிகவும் திறமையாக பராமரிக்கவும் தூண்டியுள்ளது.

சவால்கள் மற்றும் வரம்புகள்

அதன் வெற்றிகள் இருந்தபோதிலும், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் அதன் நோக்கங்களை முழுமையாக அடைவதில் பல சவால்களை எதிர்கொள்கிறது:

• **மோசமான அமலாக்கம் மற்றும் விழிப்புணர்வு இல்லாமை:**

- மாநிலங்கள் மற்றும் துறைகள் முழுவதும் சீரற்ற அமலாக்கம். குறிப்பாக கிராமப்புற மற்றும் விளிம்புநிலை சமூகங்களில் விழிப்புணர்வு இல்லாமை, அதன் பயனுள்ள பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.
- பல பொது அதிகாரிகளால் பிரிவு 4 இன் கீழ் முன்சூட்டியே வெளிப்படுத்தும் விதிமுறைகளுக்கு பலவீனமான இணக்கம்.

• **தாமதங்கள் மற்றும் முட்டுக்கட்டைகள்:**

- தகவல்களை வழங்குவதில் குறிப்பிடத்தக்க தாமதங்கள், பெரும்பாலும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 30 நாள் காலத்தை மீறுகின்றன.
- சரியான தகவல்களை மறுக்க அல்லது முழுமையற்ற அல்லது தவறான தகவல்களை வழங்க விலக்கு விதிகளை (பிரிவு 8) தவறாகப் பயன்படுத்துதல்.

• **தகவல் ஆணையங்களில் காலியிடங்கள் மற்றும் நிலுவையில் உள்ள வழக்குகள்:**

- மத்திய மற்றும் மாநில தகவல் ஆணையங்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலான காலியிடங்கள் மேல்முறையீடுகள் மற்றும் புகார்களின் பெரும் நிலுவைக்கு வழிவகுத்து, நீதியை தாமதப்படுத்துகின்றன.
- தகவல் ஆணையர்களின் பதவிக்காலம் மற்றும் அந்தஸ்தை மாற்றிய தகவல் அறியும் உரிமை திருத்தச் சட்டம், 2019, இந்த அமைப்புகளின் சுதந்திரத்தைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவது குறித்த கவலைகளை எழுப்பியுள்ளது.

• **தகவல் அறியும் உரிமை ஆர்வலர்கள் மீதான தாக்குதல்கள்:**

- ஊழல் அல்லது முறைகேடுகளை அம்பலப்படுத்தும் தகவல் அறியும் உரிமை ஆர்வலர்கள் துன்புறுத்தப்படுதல், அச்சுறுத்தப்படுதல் மற்றும் கொலை செய்யப்படுதல் கூட ஒரு தீவிரமான கவலையாகும், இது சக்திவாய்ந்த தன்னலக்குழுக்கள் வெளிப்படைத்தன்மையை எதிர்ப்பதைக் குறிக்கிறது.

• **மோசமான பதிவு மேலாண்மை:**

- பல அரசாங்க அலுவலகங்களில் திறமையற்ற பதிவு பராமரிப்பு நடைமுறைகள் தகவல்களை சரியான நேரத்தில் மீட்டெடுப்பதையும் வழங்குவதையும் கடினமாக்குகின்றன.

• **வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி இல்லாமை:**

- பொது தகவல் அதிகாரிகள் (PIOs) பெரும்பாலும் பிற கடமைகளால் அதிக சுமைக்கு ஆளாகின்றனர் மற்றும் தகவல் அறியும் உரிமை விண்ணப்பங்களை திறம்பட கையாள போதுமான பயிற்சி இல்லாமல் இருக்கலாம்.

முடிவுரை

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் மறுக்கமுடியாமல் ஒரு உருமாறும் சட்டமாக இருந்துள்ளது, இது இந்திய நிர்வாகத்தில் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை கணிசமாக மேம்படுத்தியுள்ளது. இது குடிமக்களுக்கு அதிகாரம் அளித்துள்ளது மற்றும் தன்னிச்சையான நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஊழலுக்கு எதிராக ஒரு தடுப்பாக செயல்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அதன் பயணம் முழுமையடையவில்லை. அமலாக்கம் தொடர்பான நீடித்த சவால்கள், அமைப்பிற்குள் இருந்து எதிர்ப்பு மற்றும் முறைகேடுகளை அம்பலப்படுத்துவோர் மற்றும் ஆர்வலர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியம் ஆகியவை இந்திய ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்துவதில் இந்தச் சட்டம் அதன் முழு திறனையும் உணர அரசாங்கம், நீதித்துறை மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் மூலம் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

6. "With the enactment of the 73rd Amendment Act, there were steps taken to strengthen women participation in Local Governance". Critically Analyse. "73வது அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம், உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை வலுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது". விமர்சன ரீதியாக ஆய்வு செய்க.

அறிமுகம்

73வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992, பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களை (PRIs) அரசியலமைப்பு ரீதியாக மூன்றாவது அடுக்கு ஆளுகையாக அங்கீகரிப்பதன் மூலம் இந்தியாவின் ஜனநாயகப் பரவலாக்கத்தில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. இந்தத் திருத்தத்தின் ஒரு மூலக்கல்லாக சரத்து 243D விளங்கியது, இது பஞ்சாயத்து ராஜ் இடங்கள் மற்றும் மூன்று நிலைகளிலும் (கிராமம், இடைநிலை மற்றும் மாவட்டம்) தலைவர் பதவிகளில் பெண்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு இடஒதுக்கீட்டை கட்டாயமாக்கியது. இந்தப் பிரிவு ஆணாதிக்கத் தடைகளைத் தகர்த்து, உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை மேம்படுத்துவதற்கும், மேலும் உள்ளடக்கிய மற்றும் சமமான வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு திட்டமிட்ட மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க படியாகும்.

பெண்களின் பங்களிப்பை வலுப்படுத்துதல்: நேர்மறையான தாக்கங்கள்

1. **உறுதிப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்:**

- உள்ளாட்சி அரசியல் அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு அரசியலமைப்பு ரீதியாக உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட ஒரு இடத்தை உருவாக்கியது இதன் நேரடித் தாக்கமாகும். மில்லியன் கணக்கான பெண்கள் முதன்முறையாக

பொதுப் பதவிக்கு வந்தனர், இது பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களின் பிரதானமாக ஆண் ஆதிக்கம் செலுத்திய கலவையை கணிசமாக மாற்றியது.

- தமிழ்நாடு, பீகார், கேரளா மற்றும் பிற மாநிலங்கள் உட்பட பல மாநிலங்கள் இந்த இடஒதுக்கீட்டை 50% ஆக உயர்த்தியுள்ளன, இது பெண்களின் இருப்பை மேலும் அதிகரித்துள்ளது.

2. அதிகரித்த பார்வை மற்றும் குரல்:

- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளின் (EWRs) இருப்பு பெண்களுக்கு பொது வாழ்வில் அதிக பார்வையும், அவர்களின் கவலைகள் மற்றும் முன்னுரிமைகளை வெளிப்படுத்த ஒரு தளத்தையும் வழங்கியுள்ளது.
- இது பெண்களை தனிப்பட்ட துறைக்கு மட்டுப்படுத்திய பாரம்பரிய பாலின பாத்திரங்களுக்கு சவால் விடுத்துள்ளது.

3. பெண்கள் சார்ந்த பிரச்சினைகளில் கவனம்:

- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள் பெரும்பாலும் குடிநீர், சுகாதாரம், ஆரோக்கியம், கல்வி மற்றும் ஊட்டச்சத்து போன்ற பெண்களையும் குழந்தைகளையும் நேரடியாகப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கின்றனர் என்று ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன.
- அவர்களின் பங்கேற்பு பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாடு தொடர்பான திட்டங்களை சிறப்பாக இலக்கு வைப்பதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் வழிவகுத்துள்ளது. உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டில், அங்கன்வாடி சேவைகள் மற்றும் பள்ளி உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர்.

4. மேம்பாடு மற்றும் திறன் மேம்பாடு:

- உள்ளாட்சி மட்டத்தில் கூட அதிகாரப் பதவிகளை வகிப்பது பல பெண்களின் நம்பிக்கை, சுயமரியாதை மற்றும் தலைமைத்துவ திறன்களை அதிகரித்துள்ளது.
- பல்வேறு அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் ஆளுகை, நிதி மேலாண்மை மற்றும் தலைமைத்துவத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளன.

5. ஆணாதிக்கத்திற்கு சவால்:

- முடிவெடுக்கும் பாத்திரங்களில் பெண்கள் இருப்பது, பொது உரைகளை நிகழ்த்துவது மற்றும் அதிகாரிகளுடன் தொடர்புகொள்வது ஆகியவை சமூகங்களுக்குள் ஆழமாக வேரூன்றிய ஆணாதிக்க விதிமுறைகள் மற்றும் மனப்பான்மைகளை நுட்பமாக சிதைக்கத் தொடங்கியுள்ளன.

6. எதிர்கால சந்ததியினருக்கு உத்வேகம்:

- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள் முன்மாதிரிகளாக விளங்குகின்றனர், இளைய பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளை தலைமைப் பாத்திரங்களை அடையவும் பொது வாழ்வில் பங்கேற்கவும் ஊக்குவிக்கின்றனர்.

சவால்கள் மற்றும் விமர்சனங்கள் (விமர்சனப் பகுப்பாய்வு)

குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், கணிசமான பங்கேற்பை நோக்கிய பயணம் பல தடைகளை எதிர்கொள்கிறது:

1. 'சுப்பிரீம் பதி' அல்லது 'பதிலி' பிரதிநிதித்துவம்:

- ஆண் உறவினர்கள் (கணவர்கள், தந்தையர்கள், மகன்கள்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளின் செயல்பாட்டை திறம்பட கட்டுப்படுத்துவது, அவர்களை வெறும் பெயரளவிலான தலைவர்களாக மாற்றுவது ஒரு நீடித்த விமர்சனமாகும். இது இடஒதுக்கீட்டின் நோக்கத்தையே குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது.
- கல்வி இல்லாமை, அவர்களின் பாத்திரங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வு இல்லாமை மற்றும் சமூக அழுத்தம் ஆகியவை இந்த பிரச்சினைக்கு பங்களிக்கின்றன.

2. போதுமான பயிற்சி மற்றும் திறன் இல்லாமை:

- பல தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள், குறிப்பாக முதல் முறையாக வருபவர்கள் மற்றும் விளிம்புநிலை பின்னணியைச் சேர்ந்தவர்கள், விதிகள், நடைமுறைகள், நிதி மேலாண்மை மற்றும் அதிகாரத்துவ அமைப்புகளை வழிநடத்துவதற்கான தேவையான அறிவு இல்லாமல் உள்ளனர். பயிற்சி முயற்சிகள், இருந்தாலும், பெரும்பாலும் போதுமானதாகவோ அல்லது பயனற்றதாகவோ உள்ளன.

3. சமூக மற்றும் கலாச்சார தடைகள்:

- ஆழமாக வேரூன்றிய ஆணாதிக்க மனப்பான்மைகள், நடமாட்டக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் வீட்டுப் பொறுப்புகளின் சுமை ஆகியவை பெண்களின் பயனுள்ள பங்கேற்பை பெரும்பாலும் தடுக்கின்றன.
- அவர்கள் ஆண் சகாக்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் தங்கள் சொந்த குடும்பங்களுக்குள் கூட எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளலாம்.

4. வரையறுக்கப்பட்ட நிதி சுயாட்சி:

- பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள், பொதுவாக, நிதி சுயாட்சி இல்லாமல் மாநில அரசுகளை பெரிதும் சார்ந்துள்ளன. இது உள்ளூர் தேவைகளின் அடிப்படையில் திட்டங்களைத் தொடங்கவும் செயல்படுத்தவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளின் திறனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

5. இரண்டு குழந்தைகள் விதி மற்றும் பிற கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கைகள்:

- சில மாநிலங்கள் பஞ்சாயத்து ராஜ் தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதற்கான தகுதி வரன்முறையாக இரண்டு குழந்தைகள் விதியைப் போன்ற கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன, இது பெண்களையும் அவர்களின் இனப்பெருக்க உரிமைகளையும் விகிதாசாரமற்ற முறையில் பாதிக்கிறது.

6. ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் சுழற்சி:

- அதிக பெண்களுக்கு வாய்ப்புகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் சுழற்சி சில நேரங்களில் வேலையின் தொடர்ச்சியை சீர்குலைத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதியில் நீண்டகால அரசியல் வாழ்க்கையை உருவாக்க பெண்களை ஊக்கமிழக்கச் செய்யலாம்.

7. அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து ஆதரவு இல்லாமை:

- அரசியல் கட்சிகள் பெரும்பாலும் இடஒதுக்கீட்டு ஒதுக்கீட்டை நிறைவேற்றுவதைத் தாண்டி பெண் வேட்பாளர்களுக்கு போதுமான ஆதரவு, வழிகாட்டுதல் அல்லது வளங்களை வழங்குவதில்லை.

முடிவுரை

73வது திருத்தச் சட்டம், பெண்களின் எண்ணியல் இருப்பை உறுதி செய்வதன் மூலம் இந்தியாவில் உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை வலுப்படுத்துவதில் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஒரு புரட்சிகரமான படியாகும். இது பெண்களின் மேம்பாடு, பார்வை மற்றும் பாலினம் சார்ந்த பிரச்சினைகளில் அதிக கவனம் செலுத்துதல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உறுதியான நன்மைகளுக்கு வழிவகுத்துள்ளது. இருப்பினும், கணிசமான மற்றும் பயனுள்ள பங்கேற்பிற்கான பாதை இன்னும் பதிலி பிரதிநிதித்துவம், சமூக-கலாச்சார தடைகள் மற்றும் திறன் கட்டுப்பாடுகள் போன்ற சவால்களால் நிறைந்துள்ளது. திறன் மேம்பாடு, ஆண் சகாக்களை உணர்தல், பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரங்களை உண்மையாகப் பகிர்ந்தளித்தல் மற்றும் ஆணாதிக்க மனப்பான்மைகளை எதிர்த்தல் ஆகியவற்றில் தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் இந்த மைல்கல் சட்டத்தின் முழு உருமாறும் திறனை உணர முக்கியமானவை.

7. Discuss the important stages in making of Union Budget. ஒன்றிய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பில் உள்ள முக்கிய படிநிலைகளைப் பற்றி விவாதிக்க.

அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பின் 112வது பிரிவில் 'ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை' என்று குறிப்பிடப்படும் ஒன்றிய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை, ஒரு குறிப்பிட்ட நிதியாண்டிற்கான (ஏப்ரல் 1 முதல் மார்ச் 31 வரை) இந்திய அரசாங்கத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களின் ஒரு விரிவான அறிக்கையாகும். நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பு என்பது பல்வேறு

அமைச்சகங்கள், துறைகள், நிதி ஆயோக் மற்றும் இறுதியாக நிதி அமைச்சகம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு நுணுக்கமான மற்றும் நீண்ட செயல்முறையாகும். இது நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு பின்னர் ஒப்புதல் பெறுவதில் முடிவடைகிறது, இது நிதி ஆளுகை மற்றும் கொள்கை வெளிப்பாட்டில் ஒரு முக்கியமான பயிற்சியாக அமைகிறது.

ஒன்றிய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பில் உள்ள முக்கிய படிநிலைகள்

நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பு செயல்முறை பொதுவாக முந்தைய ஆண்டின் ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் மாதங்களில் தொடங்கி பல தனித்துவமான படிநிலைகளை உள்ளடக்கியது:

1. செலவினங்கள் மற்றும் வருவாய் மதிப்பீடு (நிதிநிலை அறிக்கை சுற்றறிக்கை):

- நிதி அமைச்சகத்தின் பொருளாதார விவகாரங்கள் துறையின் நிதிநிலை அறிக்கை பிரிவு அனைத்து மத்திய அமைச்சகங்கள், மாநிலங்கள், யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் தன்னாட்சி அமைப்புகளுக்கு ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை சுற்றறிக்கையை வெளியிடுகிறது.
- இந்த சுற்றறிக்கையில் வரவிருக்கும் நிதியாண்டிற்கான அவற்றின் செலவினங்கள் (திட்ட மற்றும் திட்டமிடப்படாதவை, இருப்பினும் இந்த வேறுபாடு பெரும்பாலும் நீக்கப்பட்டுள்ளது) மற்றும் வருவாய் வரவுகளின் மதிப்பீடுகளைத் தயாரிப்பதற்கான விரிவான படிவங்கள் மற்றும் அறிவுறுத்தல்கள் உள்ளன.
- அமைச்சகங்கள் இந்த மதிப்பீடுகளை நடப்பு ஆண்டிற்கான திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள் மற்றும் முந்தைய ஆண்டிற்கான உண்மையான புள்ளிவிவரங்களுடன் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

2. மதிப்பீடுகளின் ஆய்வு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு:

- பல்வேறு அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட மதிப்பீடுகள் சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாக அமைச்சகங்களாலும் பின்னர் நிதி அமைச்சகத்தாலும் முழுமையாக ஆராயப்படுகின்றன.
- செலவின அமைச்சகங்களுக்கும் நிதி அமைச்சகத்திற்கும் (குறிப்பாக செலவினத் துறை) இடையில் முன்மொழியப்பட்ட செலவினங்களின் சாத்தியக்கூறுகள் மற்றும் நியாயப்படுத்தல்களை மதிப்பிடுவதற்கு விரிவான ஆலோசனைகள் நடைபெறுகின்றன. தேசிய முன்னுரிமைகள் மற்றும் நிதி கட்டுப்பாடுகளுடன் செலவினங்களை சீரமைப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.
- வருவாய் மதிப்பீடுகள் வருவாய்த் துறையால் வரி மிதப்பு, புதிய வரிவிதிப்பு முன்மொழிவுகள் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி கணிப்புகள் போன்ற காரணிகளைக் கருத்தில் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்றன.

3. நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்புக்கு முந்தைய ஆலோசனைகள்:

- பல்வேறு பங்குதாரர்களிடமிருந்து உள்ளீடுகள் மற்றும் கண்ணோட்டங்களைப் பெறுவதற்காக நிதி அமைச்சர் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்புக்கு முந்தைய தொடர் ஆலோசனைகளை நடத்துகிறார்.
- இந்த பங்குதாரர்களில் பொதுவாக பொருளாதார வல்லுநர்கள், தொழில் சங்கங்கள் (எ.கா., சிஐஐ, பிஐகி), விவசாய நிபுணர்கள், தொழிற்சங்கங்கள், சமூகத் துறை ஆர்வலர்கள் மற்றும் வெவ்வேறு மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்குவர்.
- இந்த ஆலோசனைகள் பொருளாதாரச் சூழல், சவால்கள் மற்றும் நிதிநிலை அறிக்கையிலிருந்து எதிர்பார்ப்புகளைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன.

4. நிதிநிலை அறிக்கை முன்மொழிவுகளை இறுதி செய்தல்:

- விரிவான ஆலோசனைகள் மற்றும் கலந்தாலோசனைகளுக்குப் பிறகு, நிதி அமைச்சகம், பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவையுடன் கலந்தாலோசித்து, நிதிநிலை அறிக்கை முன்மொழிவுகளை இறுதி செய்கிறது.
- இதில் செலவின கோரிக்கைகளை வருவாய் கணிப்புகளுடன் சமநிலைப்படுத்துதல், புதிய திட்டங்கள், ஒதுக்கீட்டு முன்னுரிமைகள், வரிவிதிப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்தல் ஆகியவை அடங்கும்.
- முன்மொழிவுகள் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் வரை மிகவும் ரகசியமாக வைக்கப்படுகின்றன.

5. நிதிநிலை அறிக்கையை அச்சிடுதல்:

- நிதிநிலை அறிக்கை இறுதி செய்யப்பட்டவுடன், அது அச்சிடலுக்குச் செல்கிறது. பாரம்பரியமாக, இது "ஹல்வா விழா" உடன் தொடங்கியது, இது அச்சிடும் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது, நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள அதிகாரிகள் நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படும் வரை ரகசியத்தைப் பேணுவதற்காக வடக்குத் தொகுதியில் கடுமையான தனிமைப்படுத்தலில் ("லாக்-இன்") தங்கியிருப்பார்கள். சமீபத்திய ஆண்டுகளில், நிதிநிலை அறிக்கை காகிதமற்ற, டிஜிட்டல் வடிவத்திற்கு மாறியுள்ளது.

6. நாடாளுமன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தல்:

- நிதி அமைச்சர் ஒன்றிய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையை மக்களவையில், பொதுவாக பிப்ரவரி 1 ஆம் தேதி (2017 இல் தொடங்கப்பட்ட ஒரு நடைமுறை, முன்பு இது பிப்ரவரி கடைசி வேலை நாளாக இருந்தது) சமர்ப்பிக்கிறார்.
- சமர்ப்பிப்பில் நிதி அமைச்சரின் நிதிநிலை அறிக்கை உரை அடங்கும், இது அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள், முக்கிய திட்டங்கள், வரிவிதிப்பு முன்மொழிவுகள் மற்றும் பல்வேறு துறைகளுக்கான ஒதுக்கீடுகளை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் பிற நிதிநிலை அறிக்கை ஆவணங்களும் சபையின் மேஜையில் வைக்கப்படுகின்றன.

7. நாடாளுமன்ற ஒப்புதல் செயல்முறை:

- **பொது விவாதம்:** நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளும் நிதிநிலை அறிக்கையை முழுமையாக விவாதிக்கின்றன.
- **துறைசார் நிலைக்குழுக்களால் ஆய்வு:** பொது விவாதத்திற்குப் பிறகு, அவைகள் ஒத்திவைக்கப்பட்டு, பல்வேறு அமைச்சகங்களின் மானியக் கோரிக்கைகள் அந்தந்த துறைசார் நிலைக்குழுக்களால் (DRSCs) ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இந்தக் குழுக்கள் தங்கள் அறிக்கைகளை அவைகளுக்கு சமர்ப்பிக்கின்றன.
- **மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான வாக்கெடுப்பு:** பின்னர் மக்களவை மானியக் கோரிக்கைகளை அமைச்சக வாரியாக விவாதம் மற்றும் வாக்கெடுப்புக்கு எடுத்துக்கொள்கிறது. மாநிலங்களவை அவற்றை மட்டுமே விவாதிக்கிறது மற்றும் கோரிக்கைகள் மீது வாக்களிக்க அதிகாரம் இல்லை.
- **ஒதுக்கீட்டு மசோதா:** மானியக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், ஒரு ஒதுக்கீட்டு மசோதா மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த மசோதா செலவினங்களை ஈடுகட்ட இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து நிதி எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. இது மற்ற பண மசோதாக்களைப் போலவே அதே சட்டமியற்றும் செயல்முறைக்கு உட்படுகிறது.
- **நிதி மசோதா:** அரசாங்கத்தின் வரிவிதிப்பு முன்மொழிவுகளைக் கொண்ட நிதி மசோதாவும் நாடாளுமன்றத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகிறது.

முடிவுரை

ஒன்றிய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பு என்பது ஒரு சிக்கலான, திரும்பத் திரும்ப நிகழும் மற்றும் மிகவும் ரகசியமான செயல்முறையாகும், இது பல்வேறு அரசாங்க மட்டங்களில் நுணுக்கமான ஒருங்கிணைப்பையும் பல்வேறு பங்குதாரர்களுடனான ஆலோசனைகளையும் உள்ளடக்கியது. இது நிதிப் கொள்கையின் ஒரு முக்கியமான கருவியாகும், இது அரசாங்கத்தின் சமூக-பொருளாதார முன்னுரிமைகளையும் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான அதன் வரைபடத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது. பல கட்ட செயல்முறை, நாடாளுமன்ற ஒப்புதலில் முடிவடைகிறது, இது பொது ந்திகளின் ஜனநாயகப் பொறுப்புக்கூறலையும் ஆய்வையும் உறுதி செய்கிறது.

8. How do the Directive Principles of State Policy in the Indian Constitution help to strengthen the social and economic dimension of democracy? இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் எவ்வாறு அரசின் வழிகாட்டும் நெறிகள் சமூக மற்றும் பொருளாதார வழியில் மக்களாட்சியை பலப்படுத்த உதவுகின்றன?

அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி IV (சரத்துகள் 36-51) இல் பொறிக்கப்பட்டுள்ள அரசின் வழிகாட்டும் நெறிகள் (DPSPs), கொள்கைகளை வகுக்கும்போதும் சட்டங்களை இயற்றும்போதும் அரசு மனதில் கொள்ள வேண்டிய வழிகாட்டுதல்கள் அல்லது இலட்சியங்களின் தொகுப்பாகும். இவை நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவையாக இருந்தாலும், அதாவது எந்த நீதிமன்றத்தாலும் அமல்படுத்த முடியாதவையாக இருந்தாலும், இந்த நெறிகள் நாட்டின் ஆளுகையில் அடிப்படையானவை. டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் கூறியது போல், இவை அடிப்படை உரிமைகளால் நிறுவப்பட்ட அரசியல் ஜனநாயகத்தை பூர்த்தி செய்து, நாட்டில் "பொருளாதார மற்றும் சமூக ஜனநாயகத்தை" நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

மக்களாட்சியின் சமூக மற்றும் பொருளாதார பரிமாணங்களை வலுப்படுத்துதல்

வழிகாட்டும் நெறிகள் ஒரு நவீன ஜனநாயக அரசுக்கு ஒரு விரிவான சமூக-பொருளாதார திட்டத்தை வழங்குகின்றன, ஒரு "நல அரசை" உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன:

1. **சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவத்தை மேம்படுத்துதல்:**

- **சரத்து 38:** சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நீதி நிறைந்த ஒரு சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் மக்களின் நலனை மேம்படுத்தவும், வருமானம், அந்தஸ்து, வசதிகள் மற்றும் வாய்ப்புகளில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்கவும் அரசை வழிநடத்துகிறது. இது சமூக ஜனநாயகத்தின் அடித்தளமாக அமைகிறது.
- **சரத்து 46:** மக்களின் பலவீனமான பிரிவினர், குறிப்பாக பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நலன்களை சிறப்பு கவனத்துடன் மேம்படுத்தவும், அவர்களை சமூக அநீதி மற்றும் அனைத்து வகையான சுரண்டல்களிலிருந்தும் பாதுகாக்கவும் அரசை கட்டாயப்படுத்துகிறது.
 - **செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு:** கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் பல்வேறு இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகள், மற்றும் SC/ST மாணவர்களுக்கான கல்வி உதவித்தொகை போன்ற திட்டங்கள் இந்த வழிகாட்டுதலை நிறைவேற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

2. **பொருளாதார சமத்துவம் மற்றும் வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்தல்:**

- **சரத்து 39(a):** அனைத்து குடிமக்களுக்கும் போதுமான வாழ்வாதாரத்திற்கான உரிமையைப் பாதுகாத்தல்.
- **சரத்து 39(b) & (c):** சமூகத்தின் பொருள் வளங்களை பொது நன்மைக்காக சமமாகப் பகிர்நடனப்பதே உறுதி செய்தல் மற்றும் செல்வம் மற்றும் உற்பத்தி சாதனங்கள் குவிவதைத் தடுத்தல்.
 - **செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு:** ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு, வங்கிகள் மற்றும் காப்பீட்டு நிறுவனங்களின் தேசியமயமாக்கல், நில உச்சவரம்புச் சட்டங்கள் மற்றும் நிலச் சீர்திருத்த முயற்சிகள் இந்த நெறிகளால் ஈர்க்கப்பட்டன.
- **சரத்து 39(d):** ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவருக்கும் சம வேலைக்கு சம ஊதியம்.
 - **செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு:** சம ஊதியச் சட்டம், 1976.
- **சரத்து 41:** வேலைவாய்ப்பு, கல்வி மற்றும் வேலையின்மை, முதுமை, நோய் மற்றும் இயலாமை போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பொது உதவிக்கான உரிமையைப் பாதுகாத்தல்.
 - **செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு:** மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதித் திட்டம் (MGNREGA), முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டங்கள், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான ஓய்வூதியம்.
- **சரத்து 43:** அனைத்து தொழிலாளர்களுக்கும் வாழ்க்கை ஊதியம், ஒரு கண்ணியமான வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் ஓய்வு மற்றும் சமூக மற்றும் கலாச்சார வாய்ப்புகளின் முழுமையான இன்பத்தைப் பாதுகாத்தல். குடிசைத் தொழில்களை ஊக்குவித்தல்.
 - **செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு:** குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், 1948.

3. **மனிதாபிமான பணிச்சூழல்கள் மற்றும் தொழிலாளர் பங்கேற்பை வளர்த்தல்:**

- **சரத்து 42:** நியாயமான மற்றும் மனிதாபிமான பணிச்சூழல்களுக்கும் மகப்பேறு நிவாரணத்திற்கும் வகை செய்தல்.

▪ செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு: மகப்பேறு நலச் சட்டம், தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.

- சாத்து 43A: நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்.

4. பொது சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் சுற்றுச்சூழலை மேம்படுத்துதல்:

- சாத்து 45: அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் ஆறு வயதை நிறைவு செய்யும் வரை ஆரம்பகால குழந்தைப் பருவப் பராமரிப்பு மற்றும் கல்வியை வழங்க முயற்சித்தல் (இது 86வது திருத்தத்தால் மாற்றப்பட்டது, இது ஆரம்பக் கல்வியை சரத்து 21A இன் கீழ் ஒரு அடிப்படை உரிமையாக்கியது).

▪ செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு: ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் மேம்பாட்டு சேவைகள் (ICDS), மதிய உணவுத் திட்டம்.

- சாத்து 47: ஊட்டச்சத்து அளவையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்துதல் மற்றும் பொது சுகாதாரத்தை மேம்படுத்துதல்; உடல்நலத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் போதை பானங்கள் மற்றும் மருந்துகளைத் தடை செய்தல்.

▪ செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு: தேசிய சுகாதார இயக்கம், பல்வேறு பொது சுகாதாரத் திட்டங்கள் மற்றும் மாநில அளவிலான மதுவிலக்குக் கொள்கைகள்.

- சாத்து 48A: சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல் மற்றும் காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாத்தல்.

▪ செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு: வனவிலங்கு (பாதுகாப்பு) சட்டம், 1972, வனம் (பாதுகாப்பு) சட்டம், 1980, மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியங்கள் நிறுவதல்.

5. பரவலாக்கப்பட்ட ஆளுகையை ஊக்குவித்தல்:

- சாத்து 40: கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை ஒழுங்கமைத்து, அவை சுயராஜ்ய அலகுகளாக செயல்படத் தேவையான அதிகாரங்கள் மற்றும் அதிகாரங்களை அவற்றுக்கு வழங்குதல்.

▪ செயல்படுத்தப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு: பஞ்சாயத்து ராஜ் மற்றும் நகராட்சிகளை நிறுவும் 73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டங்கள்.

முடிவுரை

அரசின் வழிகாட்டும் நெறிகள் அரசியலமைப்பின் தார்மீக மனசாட்சியாக செயல்படுகின்றன, சமூக மற்றும் பொருளாதார நீதி மேலோங்கும் ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் அரசுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. அவற்றின் நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாத தன்மை காரணமாக முன்னேற்றம் மெதுவாகவும், அரசியல் விருப்பம் மற்றும் வளங்களைப் பொறுத்தும் இருந்தாலும், இந்த நெறிகளால் ஈர்க்கப்பட்ட எண்ணற்ற சட்டங்கள் மற்றும் நலத்திட்டங்கள் இந்திய ஜனநாயகத்தின் சமூக-பொருளாதார அடித்தளங்களை வலுப்படுத்துவதில் கணிசமாக பங்களித்துள்ளன, இது ஒரு வெறும் அரசியல் கருத்தாக்கத்திலிருந்து அனைத்து குடிமக்களுக்கும் ஒரு வாழ்வியல் யதார்த்தமாக மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

9. Election Commission is the Custodian of electoral process in India – Justify this statement with evidences of relevant constitutional and statutory provisions. இந்தியத் தேர்தல் ஆணையமே தேர்தல் நடைமுறைகளின் பாதுகாவலன் – இக்கூற்றை சம்பந்தப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்ட விதிகள் மற்றும் பிற சட்ட விதிமுறைகளைக் காட்டி நியாயப்படுத்துக.

அறிமுகம்

இந்தியத் தேர்தல் ஆணையம் (ECI) என்பது தேசிய மற்றும் மாநில அளவிலான தேர்தல் செயல்முறைகளை நிர்வகிக்கும் ஒரு தன்னாட்சி அரசியலமைப்பு அதிகாரமாகும். அரசியலமைப்பின் 324வது பிரிவின் கீழ் நிறுவப்பட்ட இதன் முதன்மை ஆணை, சுதந்திரமான, நியாயமான மற்றும் பங்கேற்புத் தேர்தல்களை உறுதி செய்வதாகும், இதன் மூலம் நாட்டின் ஜனநாயகக்

கட்டமைப்பைப் பேணுகிறது. தேர்தல் ஆணையம் "தேர்தல் செயல்முறைகளின் பாதுகாவலன்" என்ற கூற்று, தேர்தல்களின் அனைத்து அம்சங்களையும் மேற்பார்வையிடவும், வழிநடத்தவும் மற்றும் கட்டுப்படுத்தவும் விரிவான அதிகாரங்களையும் பொறுப்புகளையும் வழங்கும் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட விதிகளின் வலுவான கட்டமைப்பால் ஆதரிக்கப்படுகிறது.

பாதுகாவலர் தன்மையை வழங்கும் அரசியலமைப்பு விதிகள்

1. **சரத்து 324: தேர்தல்களை மேற்பார்வையிடுதல், வழிநடத்துதல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவை தேர்தல் ஆணையத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.**
 - இது முக்கிய விதியாகும். இது "பாராளுமன்றம் மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிகளுக்கான தேர்தல்களுக்கான வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரித்தல் மற்றும் நடத்துதல் ஆகியவற்றின் மேற்பார்வை, வழிநடத்துதல் மற்றும் கட்டுப்பாடு" ஆகியவற்றிற்கு தேர்தல் ஆணையம் பொறுப்பாகும் என்று வெளிப்படையாகக் கூறுகிறது.
 - பல தீர்ப்புகளில் (எ.கா., *மொஹிந்தர் சிங் கில் எதிர் தலைமை தேர்தல் ஆணையர்*) உச்ச நீதிமன்றம், சட்டம் மௌனமாகவோ அல்லது போதுமானதாகவோ இல்லாத பட்சத்தில் நியாயமான தேர்தல்களை உறுதிப்படுத்த தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியதாக இந்த அதிகாரங்கள் பரந்த மற்றும் முழுமையானவை என்று விளக்கியுள்ளது. இந்த "அதிகாரக் கிடங்கு" தேர்தல் ஆணையத்தை இறுதிப் பாதுகாவலனாக செயல்பட அனுமதிக்கிறது.
2. **சரத்து 325: மதம், இனம், சாதி அல்லது பாலினம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்தவொரு நபரும் வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட தகுதியற்றவராகவோ அல்லது சிறப்பு வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்கப்படக் கோரவோ முடியாது.**
 - தேர்தல் ஆணையம் வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரிக்கும் போது, பாகுபாடற்ற உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படைக் கொள்கை நிலைநிறுத்தப்படுவதை இந்த சரத்து உறுதி செய்கிறது, இதை அமல்படுத்த தேர்தல் ஆணையம் கடமைப்பட்டுள்ளது.
3. **சரத்து 326: மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும்.**
 - இந்த சரத்து வயது வந்தோர் வாக்குரிமையை தேர்தல்களுக்கான அடிப்படையாக நிறுவுகிறது. தகுதியான அனைத்து பெரியவர்களும் (18 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்டவர்கள், தகுதி நீக்கம் செய்யப்படாவிட்டால்) வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டு தங்கள் வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை தேர்தல் ஆணையம் உறுதி செய்கிறது.
4. **சரத்து 327: சட்டமன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் தொடர்பாக சட்டம் இயற்றும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.**
 - பாராளுமன்றம் தேர்தல்கள் தொடர்பான சட்டங்களை இயற்றுகிறது (எ.கா., மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம்). தேர்தல் ஆணையம் இந்தச் சட்டங்களை அமல்படுத்துகிறது.
5. **சரத்து 328: அத்தகைய சட்டமன்றத்திற்கான தேர்தல்கள் தொடர்பாக சட்டம் இயற்றும் ஒரு மாநில சட்டமன்றத்தின் அதிகாரம்.**
 - பாராளுமன்றத்தால் உள்ளடக்கப்படாத சில தேர்தல் விஷயங்களில் மாநில சட்டமன்றங்களும் சட்டங்களை இயற்றலாம், ஆனால் இவை பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் மற்றும் தேர்தல் ஆணையத்தின் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்டவை.
6. **சரத்து 329: தேர்தல் விஷயங்களில் நீதிமன்றங்களின் தலையீட்டிற்கான தடை.**
 - இந்த சரத்து தேர்தல் செயல்முறையின் போது நீதித்துறை ஆய்வைக் கட்டுப்படுத்துகிறது, தேர்தல்களை நடத்துவதில் தேர்தல் ஆணையத்தின் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்துகிறது. தேர்தல்களுக்கான சவால்கள் பொதுவாக முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு தேர்தல் மனுக்கள் மூலம் மட்டுமே செய்யப்பட முடியும்.

பாதுகாவலர் தன்மையை வலுப்படுத்தும் சட்ட விதிகள்

மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1950 (RPA, 1950) மற்றும் மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1951 (RPA, 1951) ஆகியவை தேர்தல் ஆணையத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கும் முக்கிய சட்டங்களாகும்:

1. மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1950:

- வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரித்தல் மற்றும் திருத்துதல் (பிரிவுகள் 14-25A): எந்தவொரு நியாயமான தேர்தலுக்கும் அடித்தளமான துல்லியமான வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரித்தல், திருத்துதல் மற்றும் பராமரிப்பதற்கு தேர்தல் ஆணையம் பொறுப்பாகும்.
- தேர்தல் அதிகாரிகளின் நியமனம்: அதன் மேற்பார்வையின் கீழ் பணியாற்றும் தலைமைத் தேர்தல் அதிகாரிகள், மாவட்டத் தேர்தல் அதிகாரிகள் மற்றும் வாக்காளர் பதிவு அதிகாரிகளை இது நியமிக்கிறது.

2. மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1951:

- தேர்தல்களை நடத்துதல் (பகுதி V): தேர்தல்களை அறிவித்தல், வேட்பாளர்களை நியமித்தல், நியமனங்களை ஆய்வு செய்தல், வேட்புமனுக்களைத் திரும்பப் பெறுதல், வாக்குப்பதிவு, வாக்குகளை எண்ணுதல் மற்றும் முடிவுகளை அறிவித்தல் உள்ளிட்ட தேர்தல்களை நடத்துவதற்கான முழு செயல்முறையையும் விவரிக்கிறது - இவை அனைத்தும் தேர்தல் ஆணையத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளன.
- மாதிரி நடத்தை விதிமுறை (MCC): நேரடி சட்டப்பூர்வ ஆதரவு இல்லாவிட்டாலும், மாதிரி நடத்தை விதிமுறை என்பது ஒரு சமமான ஆடுகளம் மற்றும் நெறிமுறை பிரச்சாரத்தை உறுதி செய்வதற்காக தேர்தல் ஆணையத்தால் உருவாக்கப்பட்ட மற்றும் அமல்படுத்தப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களின் தொகுப்பாகும். அதன் அமலாக்கம் தேர்தல் ஒழுக்கத்தைப் பேணுவதில் தேர்தல் ஆணையத்தின் பாதுகாவலர் பாத்திரத்தை நிரூபிக்கிறது.
- அரசியல் கட்சிகளின் பதிவு (பிரிவு 29A): அரசியல் கட்சிகளைப் பதிவு செய்வதற்கும் சில நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் அவற்றின் அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்வதற்கும் தேர்தல் ஆணையத்திற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது, இது சின்னங்கள் மற்றும் பிற சலுகைகளுக்கான அவற்றின் தகுதியைப் பாதிக்கிறது.
- சின்னங்களை ஒதுக்குதல்: தேர்தல் ஆணையம் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் சுயேச்சை வேட்பாளர்களுக்கு தேர்தல் சின்னங்களை ஒதுக்குகிறது, இது வாக்காளர் அடையாளத்திற்கு முக்கியமானது. கட்சி சின்னங்கள் தொடர்பான சர்ச்சைகளும் தேர்தல் ஆணையத்தால் தீர்க்கப்படுகின்றன.
- வேட்பாளர்களின் தகுதி நீக்கம்: பாராளுமன்றம்/மாநில சட்டமன்றங்களின் தற்போதைய உறுப்பினர்களின் தகுதி நீக்க விஷயங்களில் தேர்தல் ஆணையம் குடியரசுத் தலைவர்/ஆளுநருக்கு அறிவுரை வழங்குகிறது (அரசியலமைப்பின் 103 மற்றும் 192 வது சரத்துகள், மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1951 உடன் படிக்கப்பட்டது).
- வாக்குப்பதிவை ரத்து செய்ய அல்லது ஒத்திவைக்க அதிகாரம்: வாக்குச் சாவடிகளைக் கைப்பற்றுதல், இயற்கை சீற்றங்கள் அல்லது பிற இடையூறுகள் ஏற்பட்டால், வாக்குப்பதிவை ரத்து செய்யவோ, ஒத்திவைக்கவோ அல்லது மறு வாக்குப்பதிவுக்கு உத்தரவிடவோ தேர்தல் ஆணையத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது.

முடிவுரை

சரத்து 324 இன் கீழ் உள்ள அரசியலமைப்பு ஆணை, மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டங்களால் வழங்கப்பட்ட விரிவான அதிகாரங்களுடன் இணைந்து, இந்தியத் தேர்தல் ஆணையத்தை தேர்தல் செயல்முறைகளின் இறுதிப் பாதுகாவலனாக உறுதியாக நிறுவுகிறது. அதன் பங்கு வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரிப்பதிலிருந்து முடிவுகளை அறிவிப்பது வரை நீண்டு, ஜனநாயகக் கோட்பாடுகள் மற்றும் தேர்தல் சட்டங்களுக்கு இணங்குவதை உறுதி செய்கிறது. மாதிரி நடத்தை விதிமுறையை அமல்படுத்துதல் மற்றும் EVMகள் மற்றும் VVPATகள் போன்ற தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களை அறிமுகப்படுத்துதல் போன்ற தேர்தல் ஆணையத்தின் முன் கூட்டிய நடவடிக்கைகள், இந்தியத் தேர்தல்களின் ஒருமைப்பாடு மற்றும் நியாயத்தைப் பாதுகாப்பதில் அதன் உறுதிப்பாட்டை மேலும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

10. Elaborate on the role of Artificial Intelligence in Digital India initiatives with suitable illustrations. **டிஜிட்டல் இந்தியா முயற்சிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் பங்கினை உரிய உதாரணங்களுடன் விவரிக்கவும்.**

அறிமுகம்

செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) டிஜிட்டல் இந்தியா திட்டத்தின் நோக்கங்களை கணிசமாக மேம்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்ட ஒரு உருமாறும் தொழில்நுட்பமாக வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. 2015 இல் தொடங்கப்பட்ட டிஜிட்டல் இந்தியா, டிஜிட்டல் உள்கட்டமைப்பு, மின்-ஆளுமை மற்றும் டிஜிட்டல் கல்வியறிவு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் இந்தியாவை டிஜிட்டல் அதிகாரம் பெற்ற சமூகம் மற்றும் அறிவுப் பொருளாதாரமாக மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. செயற்கை நுண்ணறிவு, பரந்த அளவிலான தரவுகளை பகுப்பாய்வு செய்தல், செயல்முறைகளை தானியக்கமாக்குதல் மற்றும் அறிவார்ந்த நுண்ணறிவுகளை வழங்குதல் ஆகிய திறன்களுடன், பல்வேறு டிஜிட்டல் இந்தியா முயற்சிகளில் ஒரு முக்கிய செயலாக்கியாக செயல்படுகிறது, இது மேம்பட்ட சேவை வழங்கல், மேம்பட்ட செயல்திறன் மற்றும் அதிக உள்எடக்கத்தை உறுதியளிக்கிறது.

டிஜிட்டல் இந்தியா முயற்சிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் பங்கு

1. **ஆளுமை மற்றும் பொதுச் சேவை வழங்கலை மேம்படுத்துதல்:**

- செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் இயக்கப்படும் சாட்பாட்கள் மற்றும் மெய்நிகர் உதவியாளர்கள் குடிமக்களுக்கு உடனடி தகவல் மற்றும் குறை தீர்க்கும் வசதிகளை வழங்க பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
 - **உதாரணம்:** வாட்ஸ்அப்பில் உள்ள MyGov கொரோனா ஹெல்ப் டெஸ்க், ஹெப்டிக்கின் செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் இயக்கப்படுகிறது, இது பெருந்தொற்று காலத்தில் நிகழ்நேர தகவல்களை வழங்கியது மற்றும் தவறான தகவல்களை நீக்கியது. IRCTC இன் AskDISHA சாட்பாட் ரயில் சேவைகள் தொடர்பான வாடிக்கையாளர் வினவல்களை கையாளுகிறது.
- செயற்கை நுண்ணறிவு வள ஒதுக்கீட்டை மேம்படுத்தவும், தேவையை கணிப்பதன் மூலமும் கசிவுகளை அடையாளம் காண்பதன் மூலமும் பொது விநியோக முறைகளின் செயல்திறனை மேம்படுத்தவும் முடியும்.
- செயற்கை நுண்ணறிவு வழிமுறைகள் பல்வேறு அரசாங்க சேவைகளுக்கான விண்ணப்பங்களை விரைவாகச் செயலாக்க உதவும், இது கைமுறை தலையீடு மற்றும் தாமதங்களைக் குறைக்கிறது.

2. **சுகாதார அணுகல் மற்றும் தரத்தை மேம்படுத்துதல் (மின்-புரட்சி - மின்-சுகாதாரம்):**

- ஆரம்பகால நோய் கண்டறிதல், மருத்துவப் படப் பகுப்பாய்வு (எக்ஸ்ரே மற்றும் எம்ஆர்ஐ போன்றவை) மற்றும் நோய் பரவலைக் கணிப்பதற்கு செயற்கை நுண்ணறிவுக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
 - **உதாரணம்:** இந்திய ஸ்டார்ட்அப் நிறுவனமான நிராமய், ஆரம்ப கட்ட மார்பகப் புற்றுநோய் பரிசோதனைக்கு செயற்கை நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான வெப்பப் படத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. ஒருங்கிணைந்த நோய் கண்காணிப்புத் திட்டம் (IDSP) நோய் பரவலைக் கண்காணிக்க செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்துகிறது.
- தனிப்பயனாக்கப்பட்ட சிகிச்சைத் திட்டங்களை பரிந்துரைக்க நோயாளி தரவைப் பகுப்பாய்வு செய்வதில் செயற்கை நுண்ணறிவு உதவ முடியும்.
- செயற்கை நுண்ணறிவுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தொலைமருத்துவ தளங்கள் தொலைதூரப் பகுதிகளில் உள்ள மருத்துவர்களுக்கு நோயறிதல் ஆதரவை வழங்க முடியும்.

3. **விவசாயத்தை மாற்றுதல் (மின்-புரட்சி - மின்-விவசாயம்):**

- செயற்கை நுண்ணறிவு செயற்கைக்கோள் படங்கள், வானிலை தரவு மற்றும் மண் ஆரோக்கியத்தை பகுப்பாய்வு செய்து, துல்லியமான விவசாயம், நீர் மற்றும் உரப் பயன்பாட்டை மேம்படுத்துவதற்கான செயல் நுண்ணறிவுகளை விவசாயிகளுக்கு வழங்க முடியும்.
 - **உதாரணம்:** இந்திய வேளாண் ஆராய்ச்சி கவுன்சில் (ICAR) மற்றும் பல்வேறு வேளாண்-தொழில்நுட்ப ஸ்டார்ட்அப்புகள் பூச்சி கண்டறிதல், பயிர் ஆரோக்கிய கண்காணிப்பு மற்றும் மகசூல் கணிப்புக்கான

செயற்கை நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான தீர்வுகளை உருவாக்குகின்றன. a-IDEA, NAARM இன் அக்ரிடான் இத்தகைய ஸ்டார்ட்-அப்களை ஊக்குவிக்கிறது.

- செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் இயக்கப்படும் அமைப்புகள் சிறந்த விநியோகச் சங்கிலி மேலாண்மைக்கு உதவும், அறுவடைக்குப் பிந்தைய இழப்புகளைக் குறைத்து விவசாயிகளை நேரடியாக சந்தைகளுடன் இணைக்கும்.

4. கல்வி மற்றும் திறமையை புரட்சிகரமாக்குதல் (டிஜிட்டல் கல்வியறிவு மற்றும் வேலைகளுக்கான திறன்கள்):

- செயற்கை நுண்ணறிவு தனிப்பட்ட மாணவர்களின் தேவைகள் மற்றும் கற்றல் வேகங்களுக்கு ஏற்ப கல்வி உள்ளடக்கத்தை மாற்றுவதன் மூலம் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் அனுபவங்களை செயல்படுத்த முடியும்.
 - உதாரணம்: தீக்ஷா தளம், முதன்மையாக ஒரு டிஜிட்டல் களஞ்சியமாக இருந்தாலும், தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் பாதைகளுக்கு செயற்கை நுண்ணறிவை ஒருங்கிணைக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது. தேசிய செயற்கை நுண்ணறிவு தளம் (INDIAai) செயற்கை நுண்ணறிவுத் திறனுக்கான வளங்களை வழங்குகிறது.
- செயற்கை நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான கருவிகள் தானியங்கு தரப்படுத்தல் மற்றும் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வழங்குவதில் உதவ முடியும், இது ஆசிரியர்களின் நேரத்தை மிச்சப்படுத்தும்.
- செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் இயக்கப்படும் தளங்கள் வேலை தேடுபவர்களை அவர்களின் திறன்களின் அடிப்படையில் பொருத்தமான வேலை வாய்ப்புகளுடன் பொருத்த உதவும்.

5. மொழிப் பிளவைக் குறைத்தல் (குடிமக்களின் டிஜிட்டல் அதிகாரம்):

- செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் இயக்கப்படும் இயற்கை மொழி செயலாக்க (NLP) கருவிகள் டிஜிட்டல் உள்ளடக்கம் மற்றும் அரசாங்க சேவைகளை பல இந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பதற்கு முக்கியமானவை, இது பல்வேறு மக்களுக்கு அணுகலை மேம்படுத்துகிறது.
 - உதாரணம்: பாஷினி மிஷன் (தேசிய மொழிபெயர்ப்பு மிஷன்) குடிமக்கள் தங்கள் சொந்த மொழியில் இணையம் மற்றும் டிஜிட்டல் சேவைகளை அணுக உதவும் செயற்கை நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான மொழிபெயர்ப்புக் கருவிகளை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

6. ஸ்மார்ட் மற்றும் நிலையான நகரங்களை உருவாக்குதல்:

- செயற்கை நுண்ணறிவு போக்குவரத்து மேலாண்மையை மேம்படுத்தவும், பொதுப் போக்குவரத்தை மேம்படுத்தவும், ஆற்றல் நுகர்வை நிர்வகிக்கவும், அறிவார்ந்த கண்காணிப்பு அமைப்புகள் மூலம் பொதுப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்தவும் முடியும்.
 - உதாரணம்: இந்தியாவில் பல ஸ்மார்ட் சிட்டி திட்டங்கள் போக்குவரத்து கண்காணிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பிற்காக செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் இயக்கப்படும் சிசிடிவி பகுப்பாய்வுகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. கழிவு சேகரிப்பு வழிகளை மேம்படுத்த செயற்கை நுண்ணறிவு வழிமுறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

முடிவுரை

செயற்கை நுண்ணறிவு டிஜிட்டல் இந்தியா முயற்சிகளுக்கு ஒரு கேம்-சேஞ்சராக இருக்கப் போகிறது, இது ஆளுமை, சுகாதாரம், விவசாயம், கல்வி மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாடு ஆகியவற்றில் உள்ள சிக்கலான சவால்களுக்கு புதுமையான தீர்வுகளை வழங்குகிறது. செயற்கை நுண்ணறிவின் திறன்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், இந்தியா தனது டிஜிட்டல் சேவைகளின் செயல்திறன், அணுகல் மற்றும் உள்ளடக்கத்தை கணிசமாக மேம்படுத்த முடியும், இது ஒரு உண்மையான டிஜிட்டல் அதிகாரம் பெற்ற சமூகம் மற்றும் ஒரு முன்னணி அறிவுப் பொருளாதாரமாக மாறுவதற்கான அதன் பயணத்தை துரிதப்படுத்தும். செயற்கை நுண்ணறிவு ஆராய்ச்சி, திறமை மற்றும் நெறிமுறை கட்டமைப்புகளில் தொடர்ச்சியான முதலீடு அதன் முழு திறனையும் பொறுப்புடன் பயன்படுத்திக்கொள்ள முக்கியமானதாக இருக்கும்.

11. Elaborate the contours of Vineet Narain case and then explain how the judgement of the case imparted a paradigm shift in tackling public corruption in India. வினீத் நரேன் வழக்கின் தன்மைகளை விவரித்து அவ்வழக்கின் தீர்ப்பானது இந்தியாவில் பொது ஊழலுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் எவ்வாறு பெரிய மாற்றத்தினை உருவாக்கியது என விவரி.

அறிமுகம்

வினீத் நரேன் வழக்கு, முறையாக வினீத் நரேன் மற்றும் பலர் எதிர் இந்திய யூனியன் மற்றும் பிறர் (1997), இந்திய சட்ட வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல் பொதுநல வழக்கு (PIL) ஆகும், இது ஊழலுக்கு எதிரான முயற்சிகளின், குறிப்பாக உயர் பதவியில் உள்ள பொது அதிகாரிகளுக்கு எதிரான விசாரணைகள் தொடர்பான நிலப்பரப்பை அடிப்படையில் மாற்றியமைத்தது. "ஜெயின் ஹவாலா டைரிகள்" மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட, அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அதிகாரிகளை உள்ளடக்கிய பரவலான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து இந்த வழக்கு எழுந்தது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் முன்கூட்டிய தலையீடு மற்றும் அதைத் தொடர்ந்த தீர்ப்பு, சிபிஐ மற்றும் சிவிசி போன்ற புலனாய்வு அமைப்புகளின் சுதந்திரம் மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை உறுதிப்படுத்த முக்கியமான வழிகாட்டுதல்களை வகுத்தது.

வினீத் நரேன் வழக்கின் தன்மைகள்

- **தோற்றம் - ஜெயின் ஹவாலா டைரிகள்:** 1991 இல் சுரேந்திர குமார் ஜெயினிடமிருந்து டைரிகள் கைப்பற்றப்பட்டதில் இருந்து இந்த வழக்கு உருவானது. இந்த டைரிகளில் செல்வாக்கு மிக்க அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அதிகாரிகளுக்கு, கட்சி வேறுபாடின்றி, பெரிய அளவில் பணம் வழங்கப்பட்டதன் விரிவான பதிவுகள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.
- **மனுதாரர்கள் மற்றும் குறை:** பத்திரிகையாளர்கள் வினீத் நரேன், ராஜீந்தர் பூரி, காமினி ஜெய்ஸ்வால் மற்றும் பி.என். லேகி ஆகியோர் இந்த நீதிப்பேராணைமனுவை தாக்கல் செய்தனர். உயர் மட்ட நபர்களுக்கு எதிரான இந்த கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதில் மத்திய புலனாய்வுப் பிரிவு (சிபிஐ) மற்றும் பிற அரசாங்க அமைப்புகளின் வெளிப்படையான செயலற்ற தன்மை மற்றும் தாமதம், அரசியல் தலையீட்டை பரிந்துரைத்தது, அவர்களின் முதன்மைக் குறையாக இருந்தது.
- **உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலையீடு:** அரசியலமைப்பின் 32வது பிரிவின் கீழ் தனது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி உச்ச நீதிமன்றம் இந்த விஷயத்தை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டது. பொது முக்கியத்துவத்தையும், பாரபட்சமற்ற விசாரணைக்கான தேவையையும் உணர்ந்து, நீதிமன்றம் விசாரணைகளை தொடர்ந்து கண்காணிக்க முடிவு செய்தது. இந்த தொடர்ச்சியான ஆணை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நீதித்துறை கண்டுபிடிப்பாகும்.
- **தீர்க்கப்பட்ட முக்கிய பிரச்சினைகள்:** உயர் மட்ட பொதுப் பணியாளர்களுக்கு எதிரான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்த விசாரணைகள் நியாயமாகவும், சுதந்திரமாகவும், தேவையற்ற நிர்வாகத் தலையீடு இல்லாமலும் நடத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதே முக்கியப் பிரச்சினையாக இருந்தது. இது சிபிஐ மற்றும் அமலாக்க இயக்குநரகத்தின் (ED) செயல்பாடு மற்றும் சுயாட்சியை ஆராய்வதை உள்ளடக்கியது.
- **நீடித்த நடவடிக்கைகள்:** இந்த வழக்கு பல ஆண்டுகளாக (1993-1997) பல விசாரணைகளைக் கண்டது, நீதிமன்றம் இடைக்கால உத்தரவுகளை பிறப்பித்து, புலனாய்வு அமைப்புகள் அடைந்த முன்னேற்றத்தை நெருக்கமாக மேற்பார்வையிட்டது.

பொது ஊழலை எதிர்ப்பதில் ஏற்பட்ட பெரிய மாற்றம்

வினீத் நரேன் வழக்கின் தீர்ப்பு, புலனாய்வு அமைப்புகளை அரசியல் அழுத்தத்திலிருந்து பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட கட்டமைப்பு மற்றும் நடைமுறை சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது:

1. சிவிசிக்கு சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்து மற்றும் அதிகாரங்களை வழங்குதல்:

- மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையத்திற்கு (CVC) சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது, இது மிகவும் அதிகாரம் வாய்ந்த மற்றும் சுதந்திரமான அமைப்பாக மாற்றியது.

- முக்கியமாக, ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 இன் கீழ் சிபிஜியின் செயல்பாடுகள் தொடர்பான விசாரணைகள் மீது சிவிசிக்கு மேற்பார்வை ஒப்படைக்கப்பட்டது. இது ஒரு வெளிப்புற மேற்பார்வை பொறிமுறையை வழங்கியது. (இது சிவிசி சட்டம், 2003 க்கு வழிவகுத்தது).

2. சிபிஜ இயக்குநரின் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்தல்:

- **நியமனம்:** சிபிஜ இயக்குநர், மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையர் (தலைவராக), உள்துறைச் செயலாளர் மற்றும் செயலாளர் (பணியாளர்) ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பு வகுத்தது.
- **நிலையான பதவிக்காலம்:** சிபிஜ இயக்குநருக்கு குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஆண்டுகள் நிலையான பதவிக்காலம் கட்டாயமாக்கப்பட்டது, இது ஓய்வு வயதைத் தாண்டியிருந்தாலும், தன்னிச்சையான நீக்கம் அல்லது இடமாற்றத்திலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும்.
- **இடமாற்றம்:** தற்போதைய இயக்குநரின் இடமாற்றம் உயர் அதிகார நியமனக் குழுவின் சம்மதத்துடன் மட்டுமே செய்யப்பட முடியும்.

3. அமலாக்க இயக்குநராக இயக்குநருக்கான இதே போன்ற விதிகள்:

அமலாக்க இயக்குநரின் நியமனம் மற்றும் நிலையான பதவிக்காலத்திற்கு (குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஆண்டுகள்) இதேபோன்ற உத்தரவுகளை நீதிமன்றம் நீட்டித்தது, அவர்களின் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்த.

4. 'ஒற்றை உத்தரவை' ரத்து செய்தல்:

- கூட்டுச் செயலாளர் மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட பதவிகளில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு எதிராக சிபிஜ விசாரணை தொடங்குவோ அல்லது வழக்கு பதிவு செய்யவோ சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகம் அல்லது துறையிடமிருந்து முன் அனுமதி பெற வேண்டும் என்ற அரசாங்க அறிவுறுத்தலான "ஒற்றை உத்தரவை" நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது. இந்த உத்தரவு மூத்த அதிகாரிகளுக்கு எதிரான பாரபட்சமற்ற விசாரணைகளுக்கு ஒரு பெரிய தடையாகக் கருதப்பட்டது.

5. காலக்கெடுவிற்குட்பட்ட விசாரணைகள்:

ஊழல் வழக்குகளில் விசாரணைகள் மற்றும் வழக்கு நடவடிக்கைகளை சரியான நேரத்தில் முடிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை தீர்ப்பு வலியுறுத்தியது.

6. குற்றச்சாட்டுப் பிரிவை வலுப்படுத்துதல்:

சிபிஜயுடன் தொடர்புடைய குற்றச்சாட்டுப் பிரிவை வலுப்படுத்தவும் அதன் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தவும் உத்தரவுகள் வழங்கப்பட்டன.

7. நீதித்துறை கண்காணிப்பு ஒரு கருவியாக:

இந்த வழக்கு, கடுமையான பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்களில் புலனாய்வுகளை முன்சூட்டியே நீதித்துறை தலையீடு மற்றும் தொடர்ச்சியான கண்காணிப்புக்கான ஒரு முன்னுதாரணத்தை அமைத்தது, நிர்வாக அமைப்புகள் தடுமாறும்போது பொறுப்புக்கூறலை உறுதிப்படுத்த உயர் நீதித்துறை தலையிடும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

முடிவுரை

வினீத் நேரன் தீர்ப்பு இந்தியாவின் பொது ஊழலுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஒரு திருப்புமுனையாகும். சிபிஜ மற்றும் சிவிசியின் சுயாட்சி மற்றும் செயல்திறனை வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பல உத்தரவுகளை பிறப்பிப்பதன் மூலமும், ஒற்றை உத்தரவு போன்ற நிர்வாகத் தலையீட்டுக் கருவிகளை ரத்து செய்வதன் மூலமும், உச்ச நீதிமன்றம் உயர் மட்ட ஊழலை விசாரிப்பதற்கான நிறுவன கட்டமைப்பை அடிப்படையில் மாற்றியது. இது அதிக பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மையை நோக்கிய ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் குறித்தது, புலனாய்வு அமைப்புகளுக்கு அதிகாரம் அளித்தது மற்றும் பொது வாழ்வில் நேர்மையை உறுதி செய்வதில் நீதித்துறை மேற்பார்வைக்கு ஒரு புதிய அளவுகோலை அமைத்தது.

12. Analyse the implementation of Chief Minister's Breakfast scheme for school children in Tamil Nadu.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கான முதலமைச்சரின் காலை உணவுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டதனை விளக்கு.

அறிமுகம்

தமிழ்நாடு அரசால் செப்டம்பர் 2022 இல் தொடங்கப்பட்ட முதலமைச்சரின் காலை உணவுத் திட்டம் (CMBFS), அரசுப் பள்ளிகளில் ஆரம்பப் பள்ளி குழந்தைகளுக்கு (1 முதல் 5 ஆம் வகுப்பு வரை) சத்தான காலை உணவை வழங்கும் ஒரு முன்னோடி முயற்சியாகும். மதிய உணவுத் திட்டம் போன்ற தமிழ்நாட்டின் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய திட்டங்களின் பாரம்பரியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, CMBFS வகுப்பறைப் பசியைப் போக்குதல், ஊட்டச்சத்து நிலையை மேம்படுத்துதல், பள்ளி வருகையை அதிகரித்தல் மற்றும் இளம் குழந்தைகளிடையே கற்றல் விளைவுகளை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இதன் செயலாக்கம் குறிப்பிடத்தக்க தளவாட, நிதி மற்றும் நிர்வாகக் கூறுகளைக் கொண்ட ஒரு பன்முனை அணுகுமுறையை உள்ளடக்கியது.

திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள்

- **இலக்குக் குழு:** ஆரம்பத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 1 முதல் 5 ஆம் வகுப்பு வரையிலான மாணவர்களுக்காக தொடங்கப்பட்டது, பின்னர் இது மாநிலம் முழுவதும் உள்ள அனைத்து 31,008 அரசு ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது, இதனால் சுமார் 1.7 மில்லியன் குழந்தைகள் பயனடைந்தனர்.
- **உணவுப் பட்டியல்:** இந்தத் திட்டம் வெவ்வேறு நாட்களில் ரவா உப்புமா, சேமியா உப்புமா, வெண் பொங்கல், காய்கறி சாம்பார் மற்றும் கேசரி போன்ற பல்வேறு உணவு வகைகளை வழங்குகிறது, இது பல்வேறு மற்றும் ஊட்டச்சத்து சமநிலையை (புரதம், கார்போஹைட்ரேட், நுண்ணுாட்டச்சத்துக்கள்) உறுதி செய்கிறது. ஒரு குழந்தைக்கு 150-200 கலோரிகள் மற்றும் 5-7 கிராம் புரதம் வழங்கும் வகையில் உணவுப் பட்டியல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- **நிதி ஒதுக்கீடு:** இந்தத் திட்டம் முழுவதுமாக மாநில அரசால் நிதியளிக்கப்படுகிறது. முதல் கட்டத்திற்கான ஆரம்ப ஒதுக்கீடு ₹33.56 கோடியாக இருந்தது, அடுத்தடுத்த விரிவாக்கங்களுக்கு பெரிய ஒதுக்கீடுகள் தேவைப்பட்டன (முழு கவரேஜுக்கு ஆண்டுக்கு ₹400 கோடிக்கு மேல் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது).
- **செயல்படுத்தும் மாதிரி:**
 - சென்னை போன்ற நகர்ப்புறங்களில், மாநகராட்சிகள் அல்லது சுயஉதவி குழுக்களால் (SHGs) நடத்தப்படும் மையப்படுத்தப்பட்ட சமையலறைகள் உணவைத் தயாரித்து பள்ளிகளுக்கு கொண்டு செல்கின்றன.
 - கிராமப்புற மற்றும் அரை நகர்ப்புற பகுதிகளில், மதிய உணவுத் திட்டத்தைப் போலவே, சுயஉதவி குழுக்கள் அல்லது உள்ளூர் சமையல்காரர்கள் பள்ளி வளாகத்திலோ அல்லது அருகிலோ உணவு தயாரிக்கும் ஒரு பரவலாக்கப்பட்ட மாதிரி பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

செயலாக்கத்தின் பகுப்பாய்வு

முதலமைச்சரின் காலை உணவுத் திட்டத்தின் செயலாக்கம் பல காரணங்களுக்காக குறிப்பிடத்தக்கது, இருப்பினும் இது சில சவால்களையும் எதிர்கொள்கிறது:

- **செயலாக்கத்தின் நேர்மறையான அம்சங்கள்:**
 - **விரைவான விரிவாக்கம் மற்றும் கவரேஜ்:** அரசாங்கம் தனது ஆரம்ப பைலட் கட்டத்திலிருந்து அனைத்து அரசு ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் திட்டத்தை விரைவாக விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் வலுவான அரசியல் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தியது.
 - **ஊட்டச்சத்து மற்றும் பல்வேறு மீதான கவனம்:** கவனமாகத் தொகுக்கப்பட்ட உணவுப் பட்டியல் கலோரிகளை மட்டுமல்ல, அத்தியாவசிய ஊட்டச்சத்துக்களையும் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, மறைக்கப்பட்ட பசி மற்றும் ஊட்டச்சத்துக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்கிறது. பன்முகத்தன்மை குழந்தைகளின் ஆர்வத்தைத் தக்கவைக்க உதவுகிறது.

- **மேம்பட்ட பள்ளி வருகை மற்றும் சேர்க்கை:** ஆரம்ப அறிக்கைகள் மற்றும் அவதானிப்புகள், மாணவர் வருகை மற்றும் சேர்க்கை அதிகரித்துள்ளன, குறிப்பாக பின்தங்கிய பின்னணியைச் சேர்ந்த குழந்தைகள், இல்லையெனில் பள்ளியைத் தவிர்க்கலாம் அல்லது பசியுடன் வரலாம்.
- **மேம்பட்ட கற்றல் விளைவுகள்:** காலைப் பசியைப் போக்குவது குழந்தைகளின் கவனம் மற்றும் அறிவாற்றல் திறன்களை மேம்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, இது சிறந்த கற்றல் விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும். மாணவர்கள் மத்தியில் அதிக விழிப்புணர்வு இருப்பதாக ஆசிரியர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.
- **பெண்கள் மேம்பாடு (சுயஉதவி குழுக்கள்):** காலை உணவு தயாரித்தல் மற்றும் விநியோகிப்பதில் சுயஉதவி குழுக்களை ஈடுபடுத்துவது வாழ்வாதார வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது மற்றும் உள்ளூர் பெண்களை மேம்படுத்துகிறது.
- **கண்காணிப்பு வழிமுறைகள்:** உணவுத் தரம், சுகாதாரம் மற்றும் சரியான நேரத்தில் விநியோகத்தை உறுதிப்படுத்த பள்ளி அளவிலான குழுக்கள் மற்றும் அதிகாரிகளின் ஆய்வுகள் உட்பட கண்காணிப்பு வழிமுறைகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. நிகழ்நேர கண்காணிப்புக்காக மொபைல் செயலிகளின் பயன்பாடும் சில பகுதிகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- **நேர்மறையான வரவேற்பு:** இந்தத் திட்டம் பொதுவாக மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பொதுமக்களால் நன்கு வரவேற்கப்பட்டுள்ளது, அதன் சமூக நலன் தாக்கத்தை அங்கீகரிக்கிறது.
- **சவால்கள் மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான பகுதிகள்:**
 - **தளவாடத் தடைகள்:** ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிகளுக்கு, குறிப்பாக தொலைதூரப் பகுதிகளில், தூடான, சுகாதாரமான காலை உணவை சரியான நேரத்தில் தயாரித்து வழங்குவது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தளவாடச் சவாலாகும். போக்குவரத்தின் போது உணவுத் தரத்தைப் பேணுவதும் முக்கியம்.
 - **உள்கட்டமைப்பு இடைவெளிகள்:** சில பள்ளிகளில் போதுமான சமையலறை உள்கட்டமைப்பு (உணவு தளத்தில் தயாரிக்கப்பட்டால்) அல்லது சாப்பாட்டு இடங்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம்.
 - **தரக் கட்டுப்பாடு மற்றும் சுகாதாரம்:** கண்காணிப்பு இருந்தாலும், அனைத்து தயாரிப்பு மையங்களிலும் நிலையான தரம் மற்றும் சுகாதாரத் தரங்களைப் பேணுவதற்கு கடுமையான மற்றும் தொடர்ச்சியான மேற்பார்வை தேவை.
 - **நிதி நிலைத்தன்மை:** இந்தத் திட்டம் கணிசமான தொடர்ச்சியான செலவினங்களை உள்ளடக்கியது. அதன் தடையற்ற செயல்பாட்டிற்கு நீண்டகால நிதி நிலைத்தன்மை மற்றும் சரியான நேரத்தில் நிதி ஒட்டத்தை உறுதி செய்வது முக்கியம்.
 - **மனிதவளம் மற்றும் பயிற்சி:** சமையல், மேற்பார்வை மற்றும் கண்காணிப்புக்கு போதுமான பயிற்சி பெற்ற மனிதவளம் அவசியம். சமையல்காரர்கள் மற்றும் சுயஉதவி குழு உறுப்பினர்களுக்கு சுகாதாரம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து தரநிலைகள் குறித்த வழக்கமான பயிற்சி தேவை.
 - **சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாட்டை நிவர்த்தி செய்தல்:** கடந்த காலங்களில் இதேபோன்ற திட்டங்களுடன் சமையல்காரர்கள் அல்லது குழந்தைகள் உணவு பகிர்வது தொடர்பான சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாட்டின் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட சம்பவங்கள் பதிவாகியுள்ளன. இதுபோன்ற நிகழ்வுகளைத் தடுக்க விழிப்புணர்வும் விரைவான நடவடிக்கையும் தேவை.
 - **மதிய உணவுத் திட்டங்களுடன் ஒருங்கிணைப்பு:** முயற்சி அல்லது வளச் சிரமத்தைத் தவிர்க்க தற்போதுள்ள மதிய உணவுத் திட்டத்துடன் சமூகமான ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்வது முக்கியம்.

முடிவுரை

தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சரின் காலை உணவுத் திட்டம் குழந்தை ஊட்டச்சத்து, கல்வி மற்றும் சமூக சமத்துவம் ஆகியவற்றின் முக்கியமான பிரச்சினைகளை நேரடியாக நிவர்த்தி செய்யும் ஒரு பாராட்டத்தக்க மற்றும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியாகும். விரைவான விரிவாக்கம் மற்றும் தரத்தில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் குறிக்கப்பட்ட அதன் செயலாக்கம், மாணவர்கள் மத்தியில் வருகை மற்றும் விழிப்புணர்வை மேம்படுத்துவதில் நம்பிக்கைக்குரிய ஆரம்ப

முடிவுகளைக் காட்டியுள்ளது. இருப்பினும், அதன் வெற்றியைத் தக்கவைக்க தளவாடத் திறன், தர உத்தரவாதம், நிதி வலிமை மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சமூக சவால்களை நிவர்த்தி செய்வதில் தொடர்ச்சியான கவனம் தேவை. இந்தத் திட்டம் சமூக நலனில் தமிழ்நாட்டின் முன்னோடிப் பங்கை வலுப்படுத்துகிறது மற்றும் பிற மாநிலங்கள் பின்பற்றுவதற்கான ஒரு மதிப்புமிக்க மாதிரியை வழங்குகிறது.

13. "The legislative procedure followed in the State Legislative Assembly and Legislative Council remains the same as in Parliament". Comment. “மாநிலச் சட்டமன்றத்திலும், மாநில சபையிலும் பின்பற்றப்படும் சட்டமியற்றும் நடைமுறை நாடாளுமன்றத்தில் உள்ளதைப் போன்றது ஆகும்” - விளக்கவுரை தருக.

அறிமுகம்

மாநில சட்டமன்றங்களில் (சட்டமன்றம் மற்றும் சட்ட மேலவை, அது இருக்கும் இடங்களில்) பின்பற்றப்படும் சட்டமியற்றும் நடைமுறை, பாராளுமன்றத்தில் (மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவை) உள்ளதைப் போன்றது என்ற கூற்று, அதன் பரந்த கட்டமைப்பு மற்றும் அடிப்படை கோட்பாடுகளில் பெரும்பாலும் உண்மையானது, ஏனெனில் இரண்டும் ஒத்த அரசியலமைப்பு கட்டமைப்புகள் மற்றும் நடைமுறை விதிகளிலிருந்து பெறுகின்றன. இருப்பினும், குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன, முதன்மையாக மையத்தில் உள்ள இருசபை கட்டமைப்பு கட்டாயமாக இருப்பதற்கும் மாநிலங்களுக்கு விருப்பமாக இருப்பதற்கும், மற்றும் இரண்டாவது சபைகளுக்கு (மாநிலங்களவை மற்றும் மாநில சட்ட மேலவை) ஒதுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட அதிகாரங்கள் மற்றும் பாத்திரங்களில் இருந்து எழுகின்றன.

சட்டமியற்றும் நடைமுறையில் உள்ள ஒற்றுமைகள்

1. மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்துதல்:

- பாராளுமன்றத்தைப் போலவே, மசோதாக்கள் (பண மசோதாக்களைத் தவிர) ஒரு இருசபை மாநில சட்டமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் (சட்டமன்றம் - விதான சபை, அல்லது சட்ட மேலவை - விதான பரிஷத்) அறிமுகப்படுத்தப்படலாம். ஒருசபை மாநிலங்களில், அவை சட்டமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.
- பண மசோதாக்கள், மக்களவையைப் போலவே, சட்டமன்றத்தில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியும்.

2. சாதாரண மசோதாக்களை நிறைவேற்றுதல்:

- **முதல் வாசிப்பு:** மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் அரசிதழில் வெளியிடுதல்.
- **இரண்டாவது வாசிப்பு:** இது மசோதாவின் கோட்பாடுகள் குறித்த பொதுவான விவாதத்தை உள்ளடக்கியது, அதைத் தொடர்ந்து ஒரு தேர்வுக் குழு அல்லது கூட்டுக் குழுவிற்கு (பொருந்தினால்) அனுப்பப்பட்ட பிறகு, பிரிவு வாரியாக பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. திருத்தங்கள் முன்மொழியப்பட்டு வாக்களிக்கப்படுகின்றன.
- **மூன்றாவது வாசிப்பு:** விவாதம் ஒட்டுமொத்தமாக மசோதாவிற்கு ஆதரவாகவோ அல்லது எதிராகவோ உள்ள வாதங்களுக்குள் சிமாவடிப்படுத்தப்பட்டு, மசோதா இறுதியாக நிறைவேற்றப்படுகிறது அல்லது நிராகரிக்கப்படுகிறது.
- இந்த மூன்று வாசிப்பு செயல்முறை பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் இரண்டிற்கும் பொதுவானது.

3. **தலைமை அதிகாரியின் பங்கு:** சட்டமன்றத்தின் சபாநாயகர் மற்றும் மேலவையின் தலைவர் (மக்களவையின் சபாநாயகர் மற்றும் மாநிலங்களவையின் தலைவரைப் போன்றவர்கள்) நடவடிக்கைகளுக்குத் தலைமை தாங்குகிறார்கள், ஒழுங்கைப் பேணுகிறார்கள், விதிகளை விளக்குகிறார்கள், மேலும் சமநிலை ஏற்படும் பட்சத்தில் தீர்மானிக்கும் வாக்குரிமையைக் கொண்டுள்ளனர்.

4. மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல்:

- மாநில சட்டமன்றங்கள்) நிறைவேற்றிய ஒரு மசோதா ஆளுநரின் ஒப்புதலுக்காக (சரத்து 200) சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. ஆளுநர் ஒப்புதல் அளிக்கலாம், ஒப்புதலை நிறுத்தி வைக்கலாம் அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக மசோதாவை ஒதுக்கலாம். இது பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றிய மசோதாக்களுக்கு குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு (சரத்து 111) ஒப்பானது.

5. **அவசரச் சட்டங்கள்:** மாநில சட்டமன்றம் கூட்டத்தொடரில் இல்லாதபோது ஆளுநருக்கு அவசரச் சட்டங்களை (சரத்து 213) பிறப்பிக்க அதிகாரம் உள்ளது, இது குடியரசுத் தலைவரின் அவசரச் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்திற்கு (சரத்து 123) ஒப்பானது. இவை ஒரு சட்டத்தின் அதே வலிமையைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் சட்டமன்றம் மீண்டும் கூடிய ஆறு வாரங்களுக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.
6. **நடைமுறை விதிகள்:** பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் இரண்டும், பெரும்பாலும் பாராளுமன்ற மரபுகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, தங்கள் வணிகத்தை நடத்துவதற்கான சொந்த விதிகளை உருவாக்குகின்றன.

சட்டமியற்றும் நடைமுறையில் உள்ள முக்கிய வேறுபாடுகள்

1. **இரண்டாவது சபையின் அதிகாரங்கள் (சட்ட மேலவை மற்றும் மாநிலங்களவை):**

- **சாதாரண மசோதாக்கள்:** சாதாரண மசோதாக்கள் தொடர்பாக மாநிலங்களவைக்கு கணிசமான அதிகாரங்கள் உள்ளன; மக்களவைக்கும் மாநிலங்களவைக்கும் இடையிலான முட்டுக்கட்டை ஒரு கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு (சரத்து 108) வழிவகுக்கும்.
 - இருப்பினும், மாநில சட்ட மேலவைக்கு மிகவும் குறைந்த அதிகாரங்களே உள்ளன. சட்டமன்றம் நிறைவேற்றிய ஒரு சாதாரண மசோதாவை அது அதிகபட்சமாக நான்கு மாதங்களுக்கு (முதல் நிகழ்வில் மூன்று மாதங்கள் மற்றும் இரண்டாவது நிகழ்வில் ஒரு மாதம்) தாமதப்படுத்த மட்டுமே முடியும். சட்டமன்றம் ஏற்காத வகையில் ஒரு மசோதாவை அது நிராகரிக்கவோ அல்லது திருத்தவோ முடியாது; இறுதியில், சட்டமன்றத்தின் விருப்பமே மேலோங்கும். மாநில சட்டமன்றங்களில் கருத்து வேறுபாடுகளைத் தீர்க்க கூட்டுக் கூட்டத்திற்கான எந்த ஏற்பாடும் இல்லை.
- **பண மசோதாக்கள்:** மாநிலங்களவை பண மசோதாக்களை விவாதிக்கலாம் மற்றும் 14 நாட்களுக்குள் திருத்தங்களை பரிந்துரைக்கலாம் (இதை மக்களவை ஏற்கலாம் அல்லது ஏற்காமல் போகலாம்).
 - மாநில சட்ட மேலவைக்கும் ஒரு பண மசோதாவைப் பரிசீலிக்க 14 நாட்கள் உள்ளன, ஆனால் அதன் அதிகாரங்கள் இன்னும் குறைவாகவே உள்ளன; அது பரிந்துரைகளை மட்டுமே செய்ய முடியும், மேலும் 14 நாட்களுக்குள் மசோதாவைத் திருப்பித் தராவிட்டால், அது இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும். சட்டமன்றம் மேலவையின் எந்தவொரு அல்லது அனைத்து பரிந்துரைகளையும் ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம்.

2. **இரண்டாவது சபையின் இருப்பு:**

- மாநிலங்களவை மையத்தில் ஒரு நிரந்தர இரண்டாவது சபையாகும்.
- ஒரு மாநில சட்ட மேலவை விருப்பமானது, சம்பந்தப்பட்ட மாநில சட்டமன்றம் ஒரு சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன் (சரத்து 169) ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால், பாராளுமன்றம் ஒரு சட்ட மேலவையை உருவாக்கலாம் அல்லது ஒழிக்கலாம். தற்போது, ஆந்திரப் பிரதேசம், பீகார், கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா, தெலுங்கானா மற்றும் உத்தரப் பிரதேசம் போன்ற சில மாநிலங்களில் மட்டுமே சட்ட மேலவைகள் உள்ளன.

3. **சட்ட மேலவையை உருவாக்குதல்/ஒழிப்பதற்கான தீர்மானம்:** இது மாநிலங்களுக்கு மட்டுமேயான ஒரு தனித்துவமான சட்டமியற்றும் செயல்முறையாகும், பாராளுமன்றத்தின் சொந்த சபைகள் தொடர்பாக இதற்கு நேரடி இணையான எதுவும் இல்லை.

4. **குடியரசுத் தலைவருக்கு மசோதாக்களை ஒதுக்குவதில் ஆளுநரின் விருப்பப்படி:**

- மத்திய சட்டங்களுக்கு குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் இறுதி கட்டமாக இருந்தாலும், மாநில சட்டமன்றம் நிறைவேற்றிய சில மசோதாக்களை குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக ஒதுக்குவதற்கு ஆளுநருக்கு சரத்து 200 இன் கீழ் விருப்பப்படி உள்ளது. பின்னர் குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் அளிக்கலாம் அல்லது நிறுத்தி வைக்கலாம் அல்லது (அது பண மசோதா இல்லையென்றால்) மாநில சட்டமன்றத்திற்கு மறுபரிசீலனைக்காக திருப்பி அனுப்ப ஆளுநருக்கு உத்தரவிடலாம். இது மத்திய மட்டத்தில் அதே வழியில் இல்லாத மாநில சட்டமியற்றும் செயல்முறைக்கு ஒரு கூடுதல் அடுக்கைச் சேர்க்கிறது.

முடிவுரை

சட்டமியற்றுவதற்கான அடிப்படை நடைமுறைக் கட்டமைப்பு - ஒரு மசோதாவின் மூன்று வாசிப்புகள், தலைமை அதிகாரிகளின் பாத்திரங்கள் மற்றும் ஒப்புதலுக்கான தேவை போன்றவை - பாராளுமன்றத்திற்கும் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கும் இடையில் வலுவான ஒற்றுமைகளைக் காட்டினாலும், அவை "ஒரே மாதிரியானவை" என்ற கூற்று ஒரு மிகைப்படுத்தலாகும். குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன, குறிப்பாக இரண்டாவது சபையின் (சட்ட மேலவை) அதிகாரங்கள் மற்றும் அதன் இருப்பு, மற்றும் ஒப்புதல் செயல்முறையில் ஆளுநரின் குறிப்பிட்ட பங்கு ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை. இந்த வேறுபாடுகள் இந்தியாவின் அரை கூட்டாட்சி கட்டமைப்பையும், மத்திய மற்றும் மாநில சட்டமியற்றும் அமைப்புகளின் தனித்துவமான அரசியலமைப்பு நிலைகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

14. Explicate the grounds on which the constitutional Bench of the Supreme Court Struck Down the National Judicial Appointment Commission (NJAC) as proposed by the Central Government. **மத்திய அரசாங்கம் முன்மொழிந்துள்ள தேசிய நீதித்துறை நியமனங்கள் ஆணையத்தை (NJAC) உச்ச நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வானது நீக்கம் செய்ததன் அடிப்படைகளைத் தெளிவு விளக்குக.**

அறிமுகம்

தேசிய நீதித்துறை நியமனங்கள் ஆணையம் (NJAC) என்பது 99வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 2014, மற்றும் NJAC சட்டம், 2014 ஆகியவற்றின் மூலம் மத்திய அரசால் முன்மொழியப்பட்ட ஒரு அமைப்பாகும். இது இந்தியாவில் உயர் நீதித்துறைக்கு நீதிபதிகளை நியமித்தல் மற்றும் இடமாற்றம் செய்வதற்கான கொலிஜியம் முறையை மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இருப்பினும், *உச்ச நீதிமன்றத்தின் வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் (Advocates-on-Record Association)* மற்றும் *பிறர் எதிர் இந்திய யூனியன் (2015)* வழக்கில், பிரபலமாக "நான்காவது நீதிபதிகள் வழக்கு" என்று அழைக்கப்படும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஐந்து நீதிபதிகள் கொண்ட அரசியலமைப்பு அமர்வு, 99வது திருத்தம் மற்றும் NJAC சட்டம் இரண்டையும் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது மற்றும் செல்லாதது என்று நீக்கியது.

NJAC நீக்கப்பட்டதற்கான அடிப்படைகள்

உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு முதன்மையாக NJAC அரசியலமைப்பின் **அடிப்படை கட்டமைப்பை** மீறியது என்ற அடிப்படையில் அமைந்தது, குறிப்பாக **நீதித்துறையின் சுதந்திரம்** மற்றும் நீதித்துறை நியமனங்களில் **நீதித்துறையின் முதன்மை**, இவை அதிகாரப் பிரிவினையைப் பேணுவதற்கு அவசியமான அம்சங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

1. நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை மீறுதல் (முக்கிய வாதம்):

- NJAC இன் அமைப்பு: NJAC பின்வருவனவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்:
 1. இந்தியத் தலைமை நீதிபதி (தலைவர், பதவி வழி)
 2. தலைமை நீதிபதிக்கு அடுத்த இரண்டு மூத்த உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் (பதவி வழி)
 3. மத்திய சட்ட அமைச்சர் (பதவி வழி)
 4. பிரதமர், தலைமை நீதிபதி மற்றும் மக்களவையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் (அல்லது தனிப்பெரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்) அடங்கிய ஒரு குழுவால் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டிய இரண்டு முக்கியப் பிரமுகர்கள்.
- **நீதித்துறை முதன்மைக்கு அச்சுறுத்தல்:** NJAC இல் மத்திய சட்ட அமைச்சர் (நிர்வாகத்தின் உறுப்பினர்) மற்றும் இரண்டு முக்கியப் பிரமுகர்கள் (நிர்வாகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்) சேர்க்கப்படுவது நியமனச் செயல்பாட்டில் நீதித்துறையின் முதன்மையைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் என்று நீதிமன்றம் கருதியது. நீதித்துறை உறுப்பினர்களுக்குச் சமமான வாக்குரிமையுடன் நீதித்துறை அல்லாத உறுப்பினர்களின் இருப்பு நீதித்துறை சுதந்திரத்தின் மீதான நேரடி மீறலாகக் கருதப்பட்டது.
- **நிர்வாகத்தின் செல்வாக்கிற்கான சாத்தியம்:** "முக்கியப் பிரமுகர்களை" தேர்ந்தெடுப்பதில் நிர்வாகத்தின் இருப்பு மற்றும் பங்கு நீதித்துறை நியமனங்களில் அரசியல் பரிசீலனைகள் செல்வாக்கு செலுத்த வழிவகுக்கும் என்று

நீதிமன்றம் அஞ்சியது, இதன் மூலம் அரசாங்கத்தை உள்ளடக்கிய வழக்குகளில் குறிப்பாக, ஒரு பாரபட்சமற்ற நடுவராக செயல்படும் நீதித்துறையின் திறனை சமரசம் செய்யும்.

- வழக்குகளை விசாரிப்பதில் நிர்வாக அழுத்தத்திலிருந்து சுதந்திரம் என்பது மட்டுமல்லாமல், நியமனச் செயல்முறைக்கும் நீதித்துறையின் சுதந்திரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது என்பதை தீர்ப்பு வலியுறுத்தியது.

2. "முக்கியப் பிரமுகர்களின்" வீட்டோ அதிகாரம்:

- NJAC சட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான விதி, ஆணையத்தின் எந்த இரண்டு உறுப்பினர்களும் அத்தகைய பரிந்துரைக்கு உடன்படவில்லை என்றால், NJAC ஒரு நபரை நியமனத்திற்காக பரிந்துரைக்காது என்று கூறியது.
- உச்ச நீதிமன்றம் இந்த விதியை குறிப்பாக சிக்கலானதாகக் கண்டது. இதன் பொருள், தலைமை நீதிபதி உட்பட உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூன்று மூத்த நீதிபதிகளால் ஒருமனதாக செய்யப்பட்ட பரிந்துரையை இரண்டு "முக்கியப் பிரமுகர்கள்" (அல்லது ஒரு முக்கியப் பிரமுகர் மற்றும் சட்ட அமைச்சர்) திறம்பட வீட்டோ செய்ய முடியும்.
- இது நீதித்துறை அல்லாத உறுப்பினர்களுக்கு நீதித்துறை நியமனங்கள் மீது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவு அதிகாரத்தை வழங்குவதாகவும், மூத்த நீதித்துறையின் கூட்டு ஞானம் மற்றும் நிபுணத்துவத்தைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதாகவும் கருதப்பட்டது.

3. "முக்கியப் பிரமுகர்களின்" வரையறை மற்றும் தேர்வில் தெளிவினமை:

- "முக்கியப் பிரமுகர்கள்" என்ற சொல் சட்டத்தில் தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை, இது அவர்களின் தேர்வில் அகநிலை விளக்கம் மற்றும் சாத்தியமான கையாளுதலுக்கு வழிவகுத்தது.
- பிரதமர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை உள்ளடக்கிய இந்த முக்கியப் பிரமுகர்களுக்கான தேர்வு செயல்முறை, அரசியல் செல்வாக்கு குறித்த கவலைகளை மேலும் உறுதிப்படுத்தியது.

4. கொலிஜியம் முறையை நிலைநிறுத்துதல் (முந்தைய தீர்ப்புகள் மூலம் உருவானது):

- NJAC ஐ நீக்குவதன் மூலம், இரண்டாவது நீதிபதிகள் வழக்கு (1993) மற்றும் மூன்றாவது நீதிபதிகள் வழக்கு (1998) மூலம் நிறுவப்பட்டு செம்மைப்படுத்தப்பட்ட கொலிஜியம் முறையை நீதிமன்றம் திறம்பட மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது. இந்த வழக்குகள் நீதித்துறை நியமனங்களில் நீதித்துறையின் (குறிப்பாக தலைமை நீதிபதியால் தலைமை தாங்கப்படும் மூத்த நீதிபதிகளின் கொலிஜியம்) முதன்மையை நிறுவின, தலைமை நீதிபதியுடன் "கலந்தாலோசித்தல்" என்பதை "ஒப்புதல்" என்று விளக்கின.
- நான்காவது நீதிபதிகள் வழக்கில் பெரும்பான்மை கருத்து, 99வது திருத்தம் நீதித்துறை முதன்மையின் இந்த நிறுவப்பட்ட கோட்பாட்டை அடிப்படையில் மாற்றியது, இது அடிப்படை கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டது.

5. அதிகாரப் பிரிவினை:

- நீதித்துறையின் சுதந்திரம் அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாட்டின் ஒரு மூலக்கல்லாகும், இது அரசியலமைப்பின் ஒரு அடிப்படை அம்சமாகும் என்பதை நீதிமன்றம் மீண்டும் வலியுறுத்தியது. NJAC மாதிரி, நிர்வாகம் மற்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நீதித்துறை அல்லாத உறுப்பினர்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்குவதன் மூலம், இந்தப் பிரிவினையை மங்கச் செய்து, நிர்வாகத்திற்கு சாதகமாக சமநிலையை சாய்ப்பதாகக் கருதப்பட்டது.

வேறுபட்ட கருத்து:

நீதிபதி ஜே. செலமேஸ்வர் NJAC இன் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியை நிலைநிறுத்தி ஒரு வேறுபட்ட கருத்தை வழங்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நியமனங்களில் நீதித்துறை முதன்மை ஒரு அடிப்படை அம்சம் அல்ல என்றும், NJAC மிகவும் வெளிப்படையான மற்றும் பொறுப்புக்கூறக்கூடிய அமைப்பை வழங்கியது என்றும் அவர் வாதிட்டார்.

முடிவுரை

NJAC ஐ நீக்குவதற்கான உச்ச நீதிமன்றத்தின் முடிவு நீதித்துறை சுதந்திரம் மற்றும் அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாட்டின் அதன் விளக்கத்தின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உறுதிப்பாடாகும். முன்மொழியப்பட்ட NJAC கட்டமைப்பு, குறிப்பாக நிர்வாகத்தின் செல்வாக்குடன் நீதித்துறை அல்லாத உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பது மற்றும் அவர்களின் அதிகாரங்கள், நிர்வாகத்திலிருந்து

நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை அடிப்படையில் சமரசம் செய்யும் என்ற கவலையில் இந்தத் தீர்ப்பு வேரூன்றியுள்ளது, இது இந்தியாவில் சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிறது. நீதித்துறை நியமனங்கள் குறித்த விவாதம் தொடர்ந்தாலும், இந்தத் தீர்ப்பு ஒரு முக்கியமான குறிப்பு புள்ளி ஆக உள்ளது.

15. Analyse the problems of Anti-Defection law and Merger of Two-parties and recommend ways to overcome this problem in a representative Democratic politics. **கட்சித் தாவல் தடைச்சட்டம் மற்றும் இரு கட்சிகள் இணைதல் ஆகியவற்றில் இருக்கும் பிரச்சனைகளைப் பகுப்பாய்க. பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி அரசியலில் உள்ள இந்தச் சிக்கலைக் கடந்து வரும் வழிகளை பரிந்துரைக்க.**

அறிமுகம்

1985 இல் இந்திய அரசியலமைப்பின் 52வது திருத்தத்தின் மூலம் (பத்தாவது அட்டவணையைச் சேர்த்து) அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டம், தனிப்பட்ட ஆதாயம் அல்லது அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்தால் தூண்டப்பட்ட அரசியல் கட்சித் தாவல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதையும், அதன் மூலம் அரசாங்கங்களில் ஸ்திரத்தன்மையை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது. இருப்பினும், அதன் அமலாக்கம் பல சிக்கல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது, குறிப்பாக தனிப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பேச்சு சுதந்திரம், சபாநாயகரின் பங்கு மற்றும் கட்சி இணைப்புகள் தொடர்பான விதிகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை. இந்த சிக்கல்கள், கருத்து வேறுபாடுகளை நசுக்குவதற்கும், இணைப்புகள் என்ற போர்வையில் மொத்த கட்சித் தாவல்களை எளிதாக்குவதற்கும் சாத்தியக்கூறு இருப்பதால், பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக அரசியலின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கின்றன.

கட்சித் தாவல் தடைச்சட்டத்தின் பிரச்சனைகள்

1. **கருத்து வேறுபாட்டை நசுக்குதல் மற்றும் கட்சிக்குள்ளான ஜனநாயகம்:**

- ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தானாக முன்வந்து கட்சி உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்தாலோ அல்லது கட்சி கொறடாவின் உத்தரவுக்கு மாறாக வாக்களித்தாலோ/வாக்களிக்காமல் இருந்தாலோ இந்தச் சட்டம் அவர்களைத் தகுதி நீக்கம் செய்கிறது. இது ஒரு கட்சிக்குள் முறையான கருத்து வேறுபாட்டை நசுக்கலாம் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை தங்கள் மனசாட்சிக்கு அல்லது தங்கள் தொகுதி மக்களின் நலன்களுக்கு எதிராக இருந்தாலும் கூட, கட்சியின் வழியைப் பின்பற்றும்படி கட்டாயப்படுத்தலாம்.
- இது திறம்பட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த வாக்காளர்களை விட கட்சித் தலைமைக்கு அதிக பொறுப்புடையவர்களாக ஆக்குகிறது.

2. **தலைமை அதிகாரியின் (சபாநாயகர்/தலைவர்) பங்கு:**

- பத்தாவது அட்டவணையின் கீழ் தகுதி நீக்கம் குறித்த முடிவு சபையின் தலைமை அதிகாரியிடம் உள்ளது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவே பெரும்பாலும் இருக்கும் சபாநாயகரின் பாரபட்சமற்ற தன்மை குறித்த கவலைகள் மீண்டும் மீண்டும் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.
- கட்சித் தாவல் மனுக்கள் மீது சபாநாயகர் முடிவெடுக்க நிலையான காலக்கெடு எதுவும் இல்லை, இது கட்சித் தாவல் செய்த உறுப்பினர்கள் பதவியில் தொடரவோ அல்லது அமைச்சர்களாகவோ ஆவதற்கு ஆளும் கட்சிக்கு பயனளிக்கும் வகையில் தேவையற்ற தாமதங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. *கெய்ஷாம் மேகச்சந்திர சிங் எதிர் மணிப்பூர் சட்டமன்ற மாண்புமிகு சபாநாயகர் மற்றும் பிறர் (2020)* வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு சுயாதீன தீர்ப்பாயத்தை பரிசீலிக்க பாராளுமன்றத்திற்கு பரிந்துரைத்தது.

3. **"தானாக முன்வந்து உறுப்பினர் பதவியைத் துறத்தல்" என்பதில் தெளிவினமை:**

- "தானாக முன்வந்து தனது உறுப்பினர் பதவியைத் துறக்கிறார்" என்ற சொற்றொடர், சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே உள்ள நடவடிக்கைகள் (கட்சி விரோத நடவடிக்கைகள் போன்றவை) உட்பட, நீதிமன்றங்களால் பரந்த விளக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த தெளிவினமை தவறாகப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

4. கருத்து வேறுபாடு மற்றும் கட்சித் தாவலுக்கு இடையில் வேறுபாடு இல்லை:

- ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையில் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் கருத்து வேறுபாடு கொள்வதற்கும், தனிப்பட்ட ஆதாயத்திற்காக கட்சித் தாவல் செய்வதற்கும் இந்தச் சட்டம் வேறுபாடு காட்டவில்லை. ஒரு முக்கியமான வாக்கெடுப்பில் கொறடாவின் உத்தரவை மீறுவதை உள்ளடக்கியிருந்தால் இரண்டும் தகுதி நீக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

இரு கட்சிகள் இணைதல் தொடர்பான பிரச்சனைகள் (பத்தாவது அட்டவணையின் பத்தி 4)

பத்தாவது அட்டவணையின் பத்தி 4, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரின் அசல் அரசியல் கட்சி மற்றொரு கட்சியுடன் இணைந்தால், சட்டமன்றக் கட்சியின் குறைந்தது மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் அத்தகைய இணைப்பிற்கு ஒப்புக்கொண்டிருந்தால், தகுதி நீக்கத்திற்கு ஒரு விதிவிலக்கை வழங்குகிறது.

1. "மொத்த" கட்சித் தாவல்களை எளிதாக்குதல்:

- உண்மையான அரசியல் மறுசீரமைப்புகளை அனுமதிக்கும் நோக்கம் கொண்ட இந்த விதி, "இணைப்பு" என்ற சட்டப் போர்வையின் கீழ் வெகுஜன கட்சித் தாவல்களை செயல்படுத்துவதற்காக விமர்சிக்கப்படுகிறது. ஒரு பிரிவு மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஆதரவைப் பெற முடிந்தால், அவர்கள் தகுதி நீக்கத்தை ஈர்க்காமல் கட்சிகளை மாற்றலாம், இது கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டத்தின் உணர்வை திறம்பட மீறுகிறது.
- இது தனிப்பட்ட பொறுப்புக்கூறலைத் தவிர்த்து, எண்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறது, இது தூண்டுதல்களால் இயக்கப்படும் கட்சித் தாவல்களை சட்டப்பூர்வமாக்கக்கூடும்.

2. தேசிய/மாநில அளவில் அரசியல் கட்சிகளின் "இணைப்பு" என்பதில் தெளிவின்மை:

- இந்தச் சட்டம் "அசல் அரசியல் கட்சியின்" இணைப்பைக் குறிப்பிடுகிறது. இருப்பினும், தேசிய அல்லது மாநில அளவில் அரசியல் கட்சிகளின் அமைப்பு ரீதியான பிரிவுகளின் முறையான இணைப்பு இல்லாமல், சட்டமன்றக் கட்சியின் (சபையில் உள்ள உறுப்பினர்கள்) இணைப்பு மட்டுமே பத்தாவது அட்டவணையின் கீழ் செல்லுபடியாகும் இணைப்பாக அமையுமா என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. இந்த தெளிவின்மை சுரண்டப்பட்டுள்ளது.

3. வாக்காளர்களின் ஆணையைப் புறக்கணித்தல்:

- சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பேர் மற்றொரு கட்சியுடன், பெரும்பாலும் ஆளும் கட்சியுடன், "இணையும்போது", இது அவர்களின் அசல் கட்சியின் சித்தாந்தம் மற்றும் தளத்தின் அடிப்படையில் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த வாக்காளர்கள் வழங்கிய ஆணையை காட்டிக்கொடுப்பதாகக் காணலாம்.

இந்தப் பிரச்சனைகளைக் கடந்து வருவதற்கான பரிந்துரைகள்

1. சுயாதீன தீர்ப்பாய அதிகாரம்:

- கட்சித் தாவல் வழக்குகளைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம், பாரபட்சமற்ற தன்மையையும் சரியான நேரத்தில் முடிவுகளையும் உறுதிப்படுத்த, சபாநாயகருக்குப் பதிலாக, இந்தியத் தேர்தல் ஆணையம் அல்லது ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியின் தலைமையில் ஒரு பிரதீயேகமாக அமைக்கப்பட்ட தீர்ப்பாயம் போன்ற ஒரு சுயாதீன அதிகாரத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

2. கொறடாவின் வரம்பைக் கட்டுப்படுத்துதல்:

- அரசாங்கத்தின் ஸ்திரத்தன்மையை அச்சுறுத்தும் வாக்குகளுக்கு (எ.கா., நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள், பண மசோதாக்கள்) மட்டுமே கொறடா பொருந்த வேண்டும், அனைத்து சட்டமியற்றும் வணிகத்திற்கும் அல்ல. இது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சாதாரண சட்டமியற்றலில் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த அதிக சுதந்திரத்தை அனுமதிக்கும்.

3. "தானாக முன்வந்து உறுப்பினர் பதவியைத் துறத்தல்" என்பதற்கான தெளிவான வரையறை:

- தானாக முன்வந்து உறுப்பினர் பதவியைத் துறப்பது என்பதற்கான அளவுகோல்கள் அதன் தவறான பயன்பாட்டைத் தடுக்க மிகவும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

4. இணைப்பு விதியை மறுபரிசீலனை செய்தல்:

- இணைப்பு விதி (பத்தி 4) விமர்சன ரீதியாக மறு மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். விருப்பங்கள் பின்வருமாறு:
 - இணைப்பு என்பது சட்டமன்றக் கட்சியை மட்டுமல்ல, தேசிய/மாநில அளவில் இரு அரசியல் கட்சிகளின் அமைப்பு ரீதியான பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும்.
 - "இணையும்" சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ராஜினாமா செய்து மீண்டும் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வாக்காளர்களிடமிருந்து ஒரு புதிய ஆணையைப் பெற வேண்டும்.
 - சில அறிஞர்கள் இணைப்பு விதியை முற்றிலுமாக அகற்றுமாறு கூட பரிந்துரைத்துள்ளனர், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியின் எந்தவொரு கட்சி மாற்றமும் தகுதி நீக்கம் மற்றும் இடைத்தேர்தலுக்கு வழிவகுக்க வேண்டும் என்று வாதிடுகின்றனர்.

5. கட்சிக்குள்ளான ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்துதல்:

- அரசியல் கட்சிகளுக்குள் ஜனநாயக செயல்பாட்டை ஊக்குவிப்பது, கருத்து வேறுபாடு கட்சித் தாவலாக வெளிப்படும் தேவையைக் குறைக்கும்.

6. வாக்காளர் விழிப்புணர்வு மற்றும் நெறிமுறை அரசியல்:

- கட்சித் தாவலின் தாக்கங்கள் குறித்த அதிக வாக்காளர் விழிப்புணர்வு மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் நெறிமுறை நடத்தைக்கான வலுவான உந்துதல் ஆகியவை அத்தியாவசிய நீண்டகாலதீர்வுகளாகும்.

முடிவுரை

கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டம், நல்ல நோக்கத்துடன் இருந்தாலும், அதன் அமலாக்கத்தில், குறிப்பாக சபாநாயகரின் பங்கு மற்றும் இணைப்பு விதிகள் தொடர்பாக குறிப்பிடத்தக்க சிக்கல்களை எதிர்கொண்டுள்ளது, இது சில சமயங்களில் ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளை வலுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அவற்றை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியுள்ளது. பாரபட்சமற்ற தீர்ப்பை உறுதி செய்தல், தெளிவின்மைகளைத் தெளிவுபடுத்துதல், கொள்கைகளின் வரம்பைக் கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் இணைப்பு விதியை விமர்சன ரீதியாக மறுபரிசீலனை செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் சட்டத்தை சீர்திருத்துவது இன்றியமையாத படிகளாகும். இந்த சீர்திருத்தங்கள், கட்சிக்குள்ளான ஜனநாயகத்தையும் நெறிமுறை அரசியல் நடத்தையையும் வளர்ப்பதற்கான ஒரு அர்ப்பணிப்புடன் இணைந்து, தற்போதுள்ள சவால்களைக் கடந்து இந்தியாவில் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்த உதவும்.

16. "The Doctrine of 'Constitutional Morality' recognizes that constitution is not a legal document alone, but also a social and political compact". Elucidate the elements of Constitutional Morality. “அரசியலமைப்பு அறநெறிக் கோட்பாடு என்பது சட்டப்பூர்வ ஆவணம் மட்டுமல்ல, மாறாக அது ஒரு சமூக மற்றும் அரசியல் ஒப்பந்தம் என்று அங்கீகரிக்கின்றது”. அரசியலமைப்பு அறநெறிக் கோட்பாட்டின் கூறுகளைத் தெளிவுபடுத்துக.

அறிமுகம்

'அரசியலமைப்பு அறநெறி' என்ற கோட்பாடு, ஒரு அரசியலமைப்பு என்பது சட்ட விதிகளின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல; அது ஒரு ஜனநாயக சமூகமும் அதன் நிறுவனங்களும் செயல்படுவதற்கு வழிகாட்டும் அடிப்படை மதிப்புகள் மற்றும் கோட்பாடுகளின் தொகுப்பை உள்ளடக்கியது என்று கூறுகிறது. இது அரசியலமைப்பின் உணர்விற்கு ஒரு அர்ப்பணிப்பைப் பிரதிபலிக்கிறது, அதன் உரைக்கு வெறும் எழுத்துப்பூர்வமான பின்பற்றுதலுக்கு அப்பால் நீண்டுள்ளது. அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் விவாதங்களின் போது டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் வலியுறுத்தியது போல், அரசியலமைப்பு அறநெறி ஒரு இயற்கையான உணர்வு அல்ல, ஆனால் அது பயிரிடப்பட வேண்டும். இது அரசியலமைப்பு ஜனநாயகத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுக்கு ஒரு பற்றுறுதியைக் குறிக்கிறது மற்றும் அதிகாரத்தின் தன்னிச்சையான பயன்பாட்டிற்கு எதிராக ஒரு சோதனையாக செயல்படுகிறது, அரசியலமைப்பு ஒரு வாழும் சமூக மற்றும் அரசியல் ஒப்பந்தமாக இருப்பதை உறுதி செய்கிறது.

அரசியலமைப்பு அறநெறியின் கூறுகள்

அரசியலமைப்பு அறநெறி ஒரு பன்முகக் கருத்து, அதன் கூறுகளை பின்வருமாறு புரிந்து கொள்ளலாம்:

1. அரசியலமைப்பு கோட்பாடுகள் மற்றும் மதிப்புகளுக்குப் பற்றுறுதி:

- இதுவே மூலக்கல்லாகும். இது ஜனநாயகம், மதச்சார்பின்மை, சோசலிசம் (நீதிமன்றங்களால் விளக்கப்பட்டது போல), குடியரசு, நீதி (சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல்), சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் போன்ற அரசியலமைப்பில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை மதிப்புகளுக்கு ஆழ்ந்த மரியாதை மற்றும் அர்ப்பணிப்பை உள்ளடக்கியது.
- இது அரசாங்கத்தின் அனைத்து கிளைகளும் - சட்டமன்றம், நிர்வாகம் மற்றும் நீதித்துறை - மற்றும் குடிமக்கள் இந்த மேலோங்கிய கோட்பாடுகளுக்கு இணங்க செயல்பட வேண்டும்.

2. நடைமுறை ஒழுங்கு மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு மரியாதை:

- அரசியலமைப்பு அறநெறி நிறுவப்பட்ட அரசியலமைப்பு நடைமுறைகள் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு இணங்குவதைக் கோருகிறது. இதன் பொருள், அதிகாரம் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டங்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட வரம்புகளுக்குள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், தன்னிச்சையாக அல்ல.
- இது உரிய செயல்முறைக்கு மதிப்பளித்தல், நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் நேர்மையை உறுதி செய்தல் மற்றும் சட்ட செயல்முறைகளின் புனிதத்தைப் பேணுதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

3. அரசியலமைப்பின் உணர்வைப் பேணுதல்:

- இது அரசியலமைப்பின் எழுத்துப்பூர்வ உரைக்கு அப்பால் சென்று அதன் அடிப்படை உணர்வையும் நோக்கத்தையும் தழுவுகிறது. இது பெரும்பாலும் அரசியலமைப்பு விதிகளை அதன் உருமாறும் இலக்குகளை அடக்குவிக்கும் வகையில் விளக்குவதைக் கோருகிறது.
- அடிப்படை உரிமைகளை விரிவாக விளக்குவதற்கும், மாறிவரும் சமூகத் தேவைகளுக்கு அவை பொருத்தமானவையாக இருப்பதை உறுதி செய்வதற்கும் உச்ச நீதிமன்றம் அடிக்கடி அரசியலமைப்பு அறநெறியை மேற்கோள் காட்டியுள்ளது.

4. உள்ளடக்கிய மற்றும் பன்மைத்துவ ஜனநாயகத்திற்கான அர்ப்பணிப்பு:

- அரசியலமைப்பு அறநெறி கருத்து, நம்பிக்கை மற்றும் கலாச்சாரத்தின் பன்முகத்தன்மையை மதிக்கும் ஒரு உள்ளடக்கிய சமூகத்தை வளர்ப்பதை உள்ளடக்கியது.
- இது சிறுபான்மையினர் மற்றும் விளிம்புநிலை குழுக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல், ஜனநாயக செயல்முறைகள் பங்கேற்புடையதாக இருப்பதை உறுதி செய்தல் மற்றும் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரின் குரல்களும் கேட்கப்பட்டு பரிசீலிக்கப்படுவதை உறுதி செய்தல் ஆகியவற்றைக் கோருகிறது.

5. ஆளுகையில் பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மை:

- பொது அதிகாரிகள் நேர்மை, பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மையுடன் செயல்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, அவர்கள் பொது நம்பிக்கையில் பதவியில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள்.
- அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் செயல்களுக்கு மக்களுக்கும் அரசியலமைப்பு நிறுவனங்களுக்கும் பதிலளிக்க வேண்டும் என்று அரசியலமைப்பு அறநெறி கோருகிறது.

6. அரசியலமைப்பு நிறுவனங்களுக்கு மரியாதை:

- இது நீதித்துறை, தேர்தல் ஆணையம், இந்தியத் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் மற்றும் பாராளுமன்றம்/மாநில சட்டமன்றங்கள் போன்ற முக்கிய அரசியலமைப்பு நிறுவனங்களின் கண்ணியம், சுதந்திரம் மற்றும் செயல்பாட்டு ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுவதை உள்ளடக்கியது.
- இந்த நிறுவனங்களைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவது அல்லது அவற்றின் தன்னாட்சி செயல்பாட்டில் தலையிடுவது அரசியலமைப்பு அறநெறிக்கு எதிரானது.

7. அரசியலமைப்பு கலாச்சாரத்தைப் பயிரிடுதல்:

- அரசியலமைப்பு அறநெறி அரசு நடிகர்களுக்கு மட்டுமல்ல; குடிமக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் அரசியலமைப்பு மதிப்புகளை உள்வாங்கி கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இது மற்றவர்களின் உரிமைகளை மதித்தல், பொறுப்பான குடிமைப் பங்கேற்பில் ஈடுபடுதல் மற்றும் பாகுபாடு மற்றும் தப்பெண்ணங்களை நிராகரித்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

8. கட்டுப்பாடு மற்றும் சமநிலைகள் மற்றும் அதிகாரப் பிரிவினை:

- அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் அரசின் வெவ்வேறு அங்கங்களுக்கு இடையிலான கட்டுப்பாடு மற்றும் சமநிலைகள் அமைப்புக்கான அர்ப்பணிப்பு ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். ஒவ்வொரு அங்கமும் மற்றவர்களின் களத்தை மதிக்க வேண்டும் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாடுகளில் தலையிடக்கூடாது.

இந்தியச் சூழலில் முக்கியத்துவம்:

இந்தியாவில், உச்ச நீதிமன்றம் பல மைல்கல் தீர்ப்புகளில் அரசியலமைப்பு அறநெறிக் கோட்பாட்டை அதிகளவில் மேற்கோள் காட்டி, அரசியலமைப்பின் அடிப்படை நெறிமுறைகளை மீறுவதாகக் கருதப்படும் சட்டங்கள் அல்லது நடைமுறைகளை ரத்து செய்துள்ளது, அவை மக்கள் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தாலும் அல்லது பாரம்பரிய சமூக அறநெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் கூட.

- எடுத்துக்காட்டுகள்: நவதேஜ் சிங் ஜோஷி எதிர் இந்திய யூனியன் வழக்கில் (ஓரினச்சேர்க்கையை குற்றமற்றதாக்குதல்), ஜோசப் வைஷ் எதிர் இந்திய யூனியன் வழக்கில் (விபச்சாரத்தை குற்றமற்றதாக்குதல்), மற்றும் இந்திய இளம் வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் எதிர் கேரள மாநிலம் (சுபரிமலை கோயில் நுழைவு வழக்கு) வழக்குகளில், நீதிமன்றம் சமூக அறநெறியை விட அரசியலமைப்பு அறநெறிக்கு முன்னுரிமை அளித்தது.

முடிவுரை

அரசியலமைப்பு அறநெறி ஒரு அரசியலமைப்பு ஜனநாயகத்தில் உள்ள அனைத்து பங்குதாரர்களுக்கும் ஒரு விளக்கக் கருவியாகவும் ஒரு நெறிமுறை வழிகாட்டியாகவும் செயல்படுகிறது. இது அரசியலமைப்பை ஒரு நிலையான சட்ட உரையிலிருந்து சமூகத்துடன் உருவாகும் ஒரு மாறும் சமூக மற்றும் அரசியல் ஒப்பந்தமாக மாற்றுகிறது, அதே நேரத்தில் நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகிய அதன் முக்கிய இலட்சியங்களுக்கு உண்மையாக இருக்கிறது. அரசியலமைப்பு அறநெறியைப் பேணுவது ஜனநாயகத்தின் நிலைத்தன்மைக்கும் ஆழப்படுத்தலுக்கும் இன்றியமையாதது, ஆளுகை சட்டத்தின் எழுத்துக்களால் மட்டுமல்ல, அதன் உண்மையான உணர்விலும் இருப்பதை உறுதி செய்கிறது, இது ஒரு நியாயமான மற்றும் சமத்துவ சமுதாயத்திற்கான அர்ப்பணிப்பைப் பிரதிபலிக்கிறது.

17. Explain the Constitutional Remedies in the enforcement of fundamental rights of an aggrieved citizen.

அரசியலமைப்புப் பரிகாரங்களைப் பெறுவதற்கான அடிப்படை உரிமைகளை பாதிக்கப்பட்ட குடிமக்களுக்கு முனைப்புடன் செயல்படுத்த உதவுவதை பற்றி விளக்குக.

அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி III இல் பொறிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள், அனைத்து குடிமக்களுக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை மனித உரிமைகள் ஆகும். இருப்பினும், இந்த உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கான பயனுள்ள வழிமுறைகள் இல்லாமல் அவற்றை வெறும் பட்டியலிடுவது அர்த்தமற்றதாகிவிடும். இதை உணர்ந்து, அரசியலமைப்பு இந்த உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்காக சரத்து 32 (உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகுவதற்கு) மற்றும் சரத்து 226 (உயர் நீதிமன்றங்களை அணுகுவதற்கு) ஆகியவற்றின் கீழ் 'அரசியலமைப்புப் பரிகாரங்களை' வழங்குகிறது. டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் அவர்கள் சரத்து 32 ஐ அரசியலமைப்பின் "இதயம் மற்றும் ஆன்மா" என்று சரியாக அழைத்தார், ஏனெனில் இது குடிமக்கள் தங்கள் அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டால் நேரடியாக உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுக அதிகாரம் அளிக்கிறது.

அரசியலமைப்புப் பரிகாரங்கள்: அமலாக்கத்திற்கான ஆணைகள்

உச்ச நீதிமன்றம் (சரத்து 32 இன் கீழ்) மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் (சரத்து 226 இன் கீழ்) இரண்டும் அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்காக ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை (Habeas Corpus), செயலுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Mandamus),

தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Prohibition), நெறியுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Certiorari), மற்றும் தகுதி வினவும் நீதிப்பேராணை (Quo Warranto) போன்ற ஆணைகள், உத்தரவுகள் அல்லது எழுத்துப்பூர்வ ஆணைகளை பிறப்பிக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளன.

1. ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை (ஹேபியஸ் கார்பஸ் - லத்தீன்: "உடலைக் கொண்டிருக்கலாம்"):

- **நோக்கம்:** தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அல்லது சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு நபரை நீதிமன்றத்தின் முன் ஆஜர்படுத்தவும், அத்தகைய தடுப்புக்காவலின் சட்டப்பூர்வத்தன்மையை ஆராயவும் இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. தடுப்புக்காவல் சட்டவிரோதமானது என்று கண்டறியப்பட்டால், நீதிமன்றம் அந்த நபரை உடனடியாக விடுவிக்க உத்தரவிடலாம்.
- **வரம்பு:** இது அரசு அதிகாரிகள் அல்லது தனிநபர்களால் சூட சட்டவிரோதமாக தடுத்து வைக்கப்படுவதற்கு எதிரான ஒரு சக்திவாய்ந்த அரணாகும். இது தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கான அடிப்படை உரிமையைப் (சரத்து 21) பாதுகாக்கிறது.
- **எடுத்துக்காட்டு:** ஒரு நபர் கைது செய்யப்பட்டதற்கான காரணங்கள் தெரிவிக்கப்படாமலோ அல்லது 24 மணி நேரத்திற்குள் மாஜிஸ்திரேட் முன் ஆஜர்படுத்தப்படாமலோ காவல்துறையால் கைது செய்யப்பட்டால், அவரது உறவினர்கள் அல்லது நண்பர்கள் ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை மனு தாக்கல் செய்யலாம்.

2. செயலுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (மாண்டமஸ் - லத்தீன்: "நாங்கள் கட்டளைபிடுகிறோம்"):

- **நோக்கம்:** ஒரு பொது அல்லது சட்டப்பூர்வ கடமையை நிறைவேற்றத் தவறிய அல்லது மறுத்த ஒரு கீழ் நீதிமன்றம், தீர்ப்பாயம் அல்லது பொது அதிகார அமைப்புக்கு ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தால் இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது.
- **வரம்பு:** இது எந்தவொரு பொது அமைப்பு, நிறுவனம், கீழ் நீதிமன்றம், தீர்ப்பாயம் அல்லது அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பிறப்பிக்கப்படலாம். இது ஒரு தனியார் தனிநபர் அல்லது அமைப்புக்கு எதிராகவோ, விருப்பப்படி செயல்படும் கடமையை அமல்படுத்தவோ, அல்லது குடியரசுத் தலைவர் அல்லது மாநில ஆளுநர்கள் தங்கள் உத்தியோகபூர்வ தகுதியில் செயல்படும்போது அவர்களுக்கு எதிராகவோ பிறப்பிக்கப்பட முடியாது. இது ஒரு கட்டாயக் கடமையை நிறைவேற்றுவதை அமல்படுத்துகிறது.
- **எடுத்துக்காட்டு:** அனைத்து நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்த போதிலும், தகுதியான விண்ணப்பதாரருக்கு ஒரு அரசுத் துறை உரிமம் வழங்கத் தவறினால், அந்தத் துறை தனது கடமையைச் செய்ய கட்டாயப்படுத்த செயலுறுத்தும் நீதிப்பேராணை கோரப்படலாம்.

3. தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (ப்ரோஹிபிஷன் - லத்தீன்: "தடை செய்ய" அல்லது "நிறுத்த"):

- **நோக்கம்:** ஒரு கீழ் நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயம் தனது அதிகார வரம்பை மீறுவதையோ அல்லது தனக்கு இல்லாத அதிகார வரம்பை அபகரிப்பதையோ தடுக்க ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தால் இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது.
- **வரம்பு:** இது கீழ் நீதிமன்றம்/தீர்ப்பாயத்தில் நடவடிக்கைகள் நிறுவனையில் இருக்கும்போது, உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இது தடுப்புத் தன்மை வாய்ந்தது. இது முதன்மையாக நீதித்துறை அல்லது அரை-நீதித்துறை அமைப்புகளுக்கு எதிராக பிறப்பிக்கப்படுகிறது.
- **எடுத்துக்காட்டு:** ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் ஒரு சிறப்புத் தீர்ப்பாயத்தின் (எ.கா., தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம்) பிரத்தியேக அதிகார வரம்பிற்குள் வரும் ஒரு வழக்கைக் விசாரிக்கத் தொடங்கினால், மாவட்ட நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளை நிறுத்த உயர் நீதிமன்றத்திலிருந்து தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை கோரப்படலாம்.

4. நெறியுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (செர்டியோரரி - லத்தீன்: "சான்றளிக்கப்பட வேண்டும்" அல்லது "தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்"):

- **நோக்கம்:** ஏற்கனவே பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு உத்தரவை ரத்து செய்ய ஒரு கீழ் நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயத்திற்கு ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தால் இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இது அதிகார வரம்பு மீறல், அதிகார வரம்பு

இல்லாமை, பதிவின் முகப்பில் வெளிப்படையான சட்டப் பிழை அல்லது இயற்கை நீதிக் கோட்பாடுகளின் மீறல் ஆகிய காரணங்களுக்காக பிறப்பிக்கப்படுகிறது.

- **வரம்பு:** இது தடுப்பு மற்றும் குணப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தது. ஆரம்பத்தில் நீதித்துறை அல்லது அரை-நீதித்துறை அமைப்புகளுக்கு எதிராக மட்டுமே கிடைத்தது, உச்ச நீதிமன்றம் தனிநபர்களின் உரிமைகளைப் பாதிக்கும் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும் இதன் வரம்பை விரிவுபடுத்தியுள்ளது.
- **எடுத்துக்காட்டு:** ஒரு பல்கலைக்கழக ஒழுக்காற்றுக் குழு ஒரு மாணவருக்கு நியாயமான விசாரணை வழங்காமல் (இயற்கை நீதிக் கோட்பாடுகளை மீறி) அவரை வெளியேற்றினால், அந்த மாணவர் வெளியேற்ற உத்தரவை வரத்து செய்ய நெறியுறுத்தும் நீதிப்பேராணை கோரலாம்.

5. **தகுதி வினவும் நீதிப்பேராணை (சுவாமிநாதன் - லத்தீன்: "எந்த அதிகாரத்தால் அல்லது ஆணையின் பேரில்?"):**

- **நோக்கம்:** ஒரு பொதுப் பதவிக்கு ஒரு நபரின் உரிமைகோரலின் சட்டப்பூர்வத்தன்மையை விசாரிக்க இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இது ஒரு நபர் தனக்கு உரிமை இல்லாத ஒரு பொதுப் பதவியில் செயல்படுவதைத் தடுக்கிறது.
- **வரம்பு:** பொதுப் பதவி ஒரு கணிசமான தன்மையுடையதாகவும், ஒரு சட்டம் அல்லது அரசியலமைப்பால் உருவாக்கப்பட்டதாகவும், அந்த நபர் அதை சட்டவிரோதமாக வகிப்பவராகவும் இருந்தால் மட்டுமே இது பிறப்பிக்கப்பட முடியும். பாதிக்கப்பட்ட நபர் மட்டுமல்ல, ஆர்வமுள்ள எந்தவொரு நபரும் இந்த ஆணையை கோரலாம்.
- **எடுத்துக்காட்டு:** ஒரு நபர் ஒரு சட்டப்பூர்வ பொதுப் பதவிக்கு அந்தப் பதவிக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட கட்டாயத் தகுதிகள் இல்லாமல் நியமிக்கப்பட்டால், அவரை நீக்க தகுதி வினவும் நீதிப்பேராணை கோரப்படலாம்.

அரசியலமைப்புப் பரிகாரங்களின் முக்கியத்துவம்

- **அடிப்படை உரிமைகளுக்கான உத்தரவாதம்:** அவை அடிப்படை உரிமைகளை உண்மையானதாகவும் அமல்படுத்தக்கூடியதாகவும் ஆக்குகின்றன. இந்தப் பரிகாரங்கள் இல்லாமல், அடிப்படை உரிமைகள் வெறும் அறிவிப்புகளாகவே இருக்கும்.
- **நீதித்துறை ஆய்வு:** ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் நீதித்துறை ஆய்வின் அதிகாரத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும், இது நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளின் சட்டப்பூர்வத்தன்மையை ஆராய நீதிமன்றங்களுக்கு உதவுகிறது.
- **சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்துதல்:** இந்தப் பரிகாரங்கள் பொது அதிகாரிகள் சட்ட வரம்புகளுக்குள் செயல்படுவதையும், எந்தவொரு குடிமகனும் தன்னிச்சையாக தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளிலிருந்து பறிக்கப்படுவதில்லை என்பதையும் உறுதி செய்கின்றன.
- **தன்னிச்சையான அதிகாரத்தின் மீதான கட்டுப்பாடு:** அவை அரசு மற்றும் அதன் கருவி அமைப்புகளால் அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகளுக்கு எதிராக ஒரு முக்கியமான சோதனையாக செயல்படுகின்றன.

முடிவுரை

சரத்துகள் 32 மற்றும் 226 இன் கீழ் வழங்கப்படும் அரசியலமைப்புப் பரிகாரங்கள் இந்தியாவில் அடிப்படை உரிமைகளின் அடித்தளமாக விளங்குகின்றன, குடிமக்கள் தங்கள் அடிப்படை சுதந்திரங்கள் மீறப்படும்போது நிவாரணம் தேடுவதற்கு நேரடியான மற்றும் பயனுள்ள வழிகளைக் கொண்டிருப்பதை உறுதி செய்கின்றன. உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் பல்வேறு ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கும் அதிகாரம், நிர்வாக வரம்பு மீறல் மற்றும் சட்டமன்ற வரம்பு மீறல்களுக்கு எதிராக ஒரு சக்திவாய்ந்த பாதுகாப்பாக செயல்படுகிறது, இதன் மூலம் சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்துகிறது, தனிநபர் சுதந்திரங்களைப் பாதுகாக்கிறது மற்றும் அரசியலமைப்பின் ஜனநாயக நெறிமுறைகளை வலுப்படுத்துகிறது.

18. Explain the principles, practices and the various institutional structures of fiscal federalism in India.

இந்தியாவில் நிதிசார் கூட்டாட்சிக்கான அடிப்படைக் கொள்கைகள், அதன் செயல்பாட்டு நடைமுறைகள் மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்புக்களை விளக்கவும்.

அறிமுகம்

இந்தியாவில் நிதிசார் கூட்டாட்சி என்பது அரசியலமைப்பில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளபடி, மத்திய (ஒன்றிய) அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் இடையிலான நிதி அதிகாரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகளின் பிரிவினையைக் குறிக்கிறது. இது இந்தியாவின் அரை-கூட்டாட்சி கட்டமைப்பின் ஒரு முக்கியமான அங்கமாகும், இது திறமையான வள ஒதுக்கீடு, பிராந்திய சமங்கு மற்றும் பேரியப் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை உறுதி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த அமைப்பு அரசியலமைப்பு விதிகள், நிதி ஆணையம் போன்ற நிறுவன வழிமுறைகள் மற்றும் அரசுகளுக்கிடையேயான நிதிப் பரிமாற்றங்களின் நிறுவப்பட்ட நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின் சிக்கலான இடைவினை மூலம் செயல்படுகிறது, இது கூட்டுறவு மற்றும் சில சமயங்களில் சர்ச்சைக்குரிய கூறுகளைப் பிரதிபலிக்கிறது.

இந்தியாவில் நிதிசார் கூட்டாட்சிக் கொள்கைகள்

பல அடிப்படைக் கொள்கைகள் இந்தியாவில் நிதிசார் கூட்டாட்சிக்கு வழிகாட்டுகின்றன:

1. **செயல்திறன் கொள்கை:** பொதுச் சேவைகளை மிகவும் திறமையாக வழங்கக்கூடிய அரசாங்கத்தின் மட்டத்திற்கு வளங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.
2. **சமங்குக் கொள்கை:** நிதி ஏற்பாடுகள் கிடைமட்ட நிதி ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் (மாநிலங்களுக்கு இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வுகள்) மற்றும் செங்குத்து நிதி ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் (மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் வருவாய் அதிகாரங்கள் மற்றும் செலவினப் பொறுப்புகளுக்கு இடையிலான பொருந்தாமை) குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இது பெரும்பாலும் மத்தியிலிருந்து குறைந்த வளமான மாநிலங்களுக்கு நிதிப் பரிமாற்றங்களை உள்ளடக்கியது.
3. **பொறுப்புக்கூறல் கொள்கை:** ஒவ்வொரு அரசாங்க மட்டமும் அது திரட்டும் மற்றும் செலவழிக்கும் நிதிகளுக்காக அதன் குடிமக்களுக்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டும்.
4. **சுயாட்சிக் கொள்கை:** மாநிலங்கள் தங்கள் செலவினப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், உள்ளூர் தேவைகளுக்கு ஏற்ப கொள்கைகளை வகுப்பதற்கும், ஒட்டுமொத்த தேசிய கட்டமைப்பிற்குள் போதுமான நிதி சுயாட்சியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
5. **போதுமான வளங்கள் கொள்கை:** இரு அரசாங்க மட்டங்களும் அரசியலமைப்பு ரீதியாக ஒதுக்கப்பட்ட தங்கள் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்ற போதுமான வளங்களை அணுக வேண்டும்.
6. **கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சிக் கொள்கை:** நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்காக நிதி விஷயங்களில் மத்திய அரசும் மாநிலங்களும் கூட்டாகச் செயல்பட வேண்டும்.

இந்தியாவில் நிதிசார் கூட்டாட்சி நடைமுறைகள்

இந்தக் கொள்கைகளின் நடைமுறைப் பயன்பாடு பல வழிமுறைகளை உள்ளடக்கியது:

1. **வரி விதிப்பு அதிகாரங்களின் பிரிவினை:**
 - அரசியலமைப்பு (ஏழாவது அட்டவணை) வரி விதிப்பு அதிகாரங்களைத் தெளிவாக வரையறுக்கிறது:
 - **ஒன்றியப் பட்டியல் (பட்டியல் I):** பாராளுமன்றம் மட்டுமே சட்டங்களை இயற்றக்கூடிய பாடங்கள் (எ.கா., வருமான வரி (விவசாய வருமானம் தவிர), சுங்க வரிகள், கலால் வரிகள் (மதுபானம், ஒபியம் போன்றவை தவிர), பெருநிறுவன வரி).
 - **மாநிலப் பட்டியல் (பட்டியல் II):** மாநில சட்டமன்றங்கள் மட்டுமே சட்டங்களை இயற்றக்கூடிய பாடங்கள் (எ.கா., விவசாய வருமானத்தின் மீதான வரிகள், நில வருவாய், விற்பனை வரி (இப்போது பெரும்பாலும் ஜிஎஸ்டியின் கீழ் உள்ளது), மதுபானத்தின் மீதான கலால், வாகனங்கள் மீதான வரிகள்).
 - **பொதுப் பட்டியல் (பட்டியல் III):** பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் இரண்டும் சட்டங்களை இயற்றக்கூடிய பாடங்கள். சில சிறிய இனங்களைத் தவிர, வரி விதிப்பு அதிகாரங்கள் பொதுவாக இந்தப் பட்டியலில் இல்லை.

- இந்தத் தெளிவான பிரிவினை மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான வரி தகராறுகளைக் குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

2. **அரசுக்குரியதையான நிதிப் பரிமாற்றங்கள்:** மத்திய அரசு பொதுவாக அதன் செலவினப் பொறுப்புகளுடன் ஒப்பிடும்போது அதிக வருவாய் ஈட்டும் திறனைக் கொண்டிருப்பதாலும், மாநிலங்களுக்கு பெரிய செலவினத் தேவைகள் இருப்பதாலும், நிதிப் பரிமாற்ற அமைப்பு மிகவும் முக்கியமானது:

- **வரிப் பகிர்வு:** நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் சில மத்திய வரிகளின் (வருமான வரி மற்றும் ஜிஎஸ்டி ஆட்சிக்குப் பிறகு மத்திய ஜிஎஸ்டி போன்றவை) ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதி மாநிலங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது.
- **உதவி மானியங்கள்:**
 - **சட்டப்பூர்வ மானியங்கள் (சரத்து 275):** உதவி தேவைப்படும் மாநிலங்களுக்கு நிதி ஆணையம் உதவி மானியங்களைப் பரிந்துரைக்கிறது. இவை பொதுவான நோக்கங்களுக்காக அல்லது குறிப்பிட்ட துறைகளுக்காக இருக்கும்.
 - **விருப்ப மானியங்கள் (சரத்து 282):** மத்திய அல்லது மாநிலம் எந்தவொரு பொது நோக்கத்திற்காகவும் மானியங்களை வழங்கலாம், அது அந்தந்த சட்டமன்ற அதிகார வரம்பிற்குள் இல்லாவிட்டாலும் கூட. இவை பெரும்பாலும் திட்ட அடிப்படையிலான மானியங்கள்.
- **கடன்கள்:** மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு கடன்களையும் வழங்குகிறது, இருப்பினும் மாநிலங்கள் சந்தையிலிருந்து அதிகளவில் கடன் வாங்குவதால் இது குறைந்துள்ளது.

3. **கடன் வாங்கும் அதிகாரங்கள்:**

- மத்திய அரசு இந்தியாவிற்குள் அல்லது வெளியே இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தின் பாதுகாப்பின் பேரில், பாராளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு (சரத்து 292) கடன் வாங்கலாம்.
- மாநிலங்கள் இந்தியாவிற்குள் மாநில ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தின் பாதுகாப்பின் பேரில், மாநில சட்டமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு கடன் வாங்கலாம். இருப்பினும், ஒரு மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து நிலுவையில் உள்ள கடன் இருந்தால், மேலும் கடன் வாங்குவதற்கு மத்திய அரசின் சம்மதம் தேவை (சரத்து 293).

நிதிசார் கூட்டாட்சியின் நிறுவன கட்டமைப்புகள்

1. **நிதி ஆணையம் (சரத்து 280):**

- ஒவ்வொரு ஐந்து வருடங்களுக்கும் (அல்லது முன்னதாக) குடியரசுத் தலைவரால் அமைக்கப்படும் ஒரு அரை-நிதித்துறை அமைப்பு.
- **முக்கிய செயல்பாடுகள்:**
 - மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையில் வரிகளின் நிகர வருமானத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பதைப் பரிந்துரைத்தல் (செங்குத்துப் பகிர்வு).
 - இந்திய ஒருங்கிணைந்த நிதியத்திலிருந்து மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் உதவி மானியங்களை நிர்வகிக்கும் கோட்பாடுகளைத் தீர்மானித்தல்.
 - அத்தகைய வருமானத்தில் அந்தந்த பங்குகளை மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒதுக்கீடு செய்வதைப் பரிந்துரைத்தல் (கிடைமட்டப் பகிர்வு).
 - பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளின் வளங்களைப் பெருக்க ஒரு மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியைப் பெருக்குவதற்கான தேவையான நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைத்தல்.
- அதன் பரிந்துரைகள், ஆலோசனைக்குரியவையாக இருந்தாலும், பொதுவாக அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன, இது மத்திய-மாநில நிதி உறவுகளில் ஒரு முக்கிய நிறுவனமாக அமைகிறது.

15வது நிதி ஆணையம் (தலைவர்: என்.கே. சிங்) 2021-26 ஆம் ஆண்டிற்கான மத்திய வரிகளின் வகுபடக் கூடிய தொகுப்பில் 41% பங்கை மாநிலங்களுக்குப் பரிந்துரைத்தது.

2. ஜிஎஸ்டி கவுன்சில் (சரத்து 279A):

- சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (ஜிஎஸ்டி) ஆட்சிக்காக 101வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 2016 மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- இது மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் ஒரு கூட்டுக் குழுவாகும், இதற்கு மத்திய நிதி அமைச்சர் தலைமை தாங்குகிறார், மாநில நிதி அமைச்சர்கள் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.
- முக்கிய செயல்பாடுகள்: வரி விகிதங்கள், விலக்குகள், வரம்பு வரம்புகள் மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகள் போன்ற ஜிஎஸ்டி தொடர்பான முக்கியமான பிரச்சினைகளில் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்குப் பரிந்துரைகளை வழங்குகிறது.
- மத்திய அரசுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு வாக்களிக்கும் அதிகாரமும், மாநிலங்களுக்கு கூட்டாக மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாக்களிக்கும் அதிகாரமும் கொண்டு, நான்கில் மூன்று பங்கு பெரும்பான்மையுடன் முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இது கூட்டுறவு நிதிசார் கூட்டாட்சியை நோக்கிய ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

3. நிதி ஆயோக் (இந்தியாவை மாற்றுவதற்கான தேசிய நிறுவனம்):

- 2015 இல் திட்டக் குழுவிற்குப் பதிலாக வந்தது.
- நிதி ஆணையத்தைப் போல நிதிப் பரிமாற்றங்களில் நேரடியாக ஈடுபடாவிட்டாலும், கொள்கை உள்ளீடுகளை வழங்குவதன் மூலமும், மாநிலங்களுக்கு இடையே போட்டி கூட்டாட்சியை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், அரசாங்கத்திற்கான ஒரு சிந்தனைக் குழுவாக செயல்படுவதன் மூலமும் கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை வளர்ப்பதில் இது ஒரு பங்கு வகிக்கிறது. மத்திய நிதியுதவி திட்டங்கள் குறித்து ஆலோசனை வழங்குவதில் இதற்கு பங்கு உண்டு.

4. தேசிய வளர்ச்சிக் குழு (NDC) (வரலாற்று ரீதியாக):

- நிதி ஆயோக்கின் வருகைக்குப் பிறகு பெரும்பாலும் செயலற்ற நிலையில் இருந்தாலும், தேசிய வளர்ச்சிக் குழு வரலாற்று ரீதியாக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதிலும், மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டையும் உள்ளடக்கிய முக்கியமான சமூக-பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதிலும் ஒரு பங்கு வகித்தது.

முடிவுரை

இந்தியாவின் நிதிசார் கூட்டாட்சி என்பது நிதி அதிகாரங்களின் அரசியலமைப்புப் பிரிவினை, கணிசமான அரசுகளுக்கிடையேயான பரிமாற்றங்கள் மற்றும் நிதி ஆணையம் மற்றும் ஜிஎஸ்டி கவுன்சில் போன்ற முக்கிய நிறுவனங்களால் வகைப்படுத்தப்படும் ஒரு மாறும் மற்றும் உருவாகி வரும் அமைப்பாகும். இது தேசிய முன்னுரிமைகளை பிராந்திய லட்சியங்களுடன் சமநிலைப்படுத்துவதையும் சமமான வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், செங்குத்து மற்றும் கிடைமட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள், வளப் பகிர்வு குறித்த தகராறுகள் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு உண்மையான நிதி சுயாட்சியை உறுதி செய்தல் போன்ற சவால்கள் நீடிக்கின்றன. ஆரோக்கியமான கூட்டாட்சி சமநிலையைப் பேணுவதற்கும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சியை அடைவதற்கும் இந்தக் கொள்கைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் நிறுவனங்களின் பயனுள்ள செயல்பாடு மிகவும் முக்கியமானது.

19. Trace the history of Civil services in India and discuss about its challenges and reforms. இந்தியாவில் உள்ள குடிமைப்பணிகளின் வரலாற்றினைக் கண்டறிவதுடன் அவற்றின் சவால்கள் மற்றும் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

அறிமுகம்

இந்தியாவில் குடிமைப் பணிகள், பெரும்பாலும் நாட்டின் நிர்வாகத்தின் 'எஃகுக் கட்டமைப்பு' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன, இது பண்டைய நிர்வாக அமைப்புகளிலிருந்து காலனித்துவ சகாப்தத்தின் வழியாக அதன் தற்போதைய வடிவத்திற்கு உருவாகி, ஒரு நீண்ட மற்றும் புகழ்பெற்ற வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. கொள்கை உருவாக்கம், அமலாக்கம் மற்றும் ஆளுகையின் தொடர்ச்சியைப் பேணுவதில் அவை முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. காலப்போக்கில், இந்த சேவைகள் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்திருந்தாலும், அவை பல சவால்களையும் எதிர்கொண்டுள்ளன, இது ஒரு நவீன, ஜனநாயக இந்தியாவின் தேவைகளுக்கு அவற்றின் செயல்திறன், பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் பதிலளிப்புத்தன்மையை மேம்படுத்துவதற்கான தொடர்ச்சியான சீர்திருத்தங்களை அவசியமாக்குகிறது.

இந்தியாவில் குடிமைப் பணிகளின் வரலாறு

1. பண்டைய மற்றும் இடைக்கால இந்தியா:

- கௌடில்யரின் *அர்த்தசாஸ்திரம்* போன்ற பண்டைய நூல்கள் மௌரியப் பேரரசின் கீழ் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அதிகாரத்துவத்தை விவரிக்கின்றன, பல்வேறு *அத்யக்ஷர்கள்* (மேற்பார்வையாளர்கள்) வெவ்வேறு துறைகளை நிர்வகித்தனர்.
- குப்த, முகலாய மற்றும் பிற பேரரசுகளும் விரிவான நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளைக் கொண்டிருந்தன, வருவாய் வசூல், சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு மற்றும் பொதுப் பணிகளுக்கு அதிகாரிகள் பொறுப்பாக இருந்தனர். இருப்பினும், இவை பெரும்பாலும் தகுதி அடிப்படையிலான ஆட்சேர்ப்பைக் காட்டிலும் ஆதரவின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன.

2. கிழக்கிந்திய கம்பெனி சகாப்தம் (1857க்கு முன்):

- கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆரம்பத்தில் வணிக நடவடிக்கைகளுக்காக 'எழுத்தர்கள்' அல்லது கணக்கர்களைப் பயன்படுத்தியது. அதன் பிராந்தியக் கட்டுப்பாடு விரிவடைந்ததும், அது முதன்மையாக வருவாய் வசூல் மற்றும் ஒழுங்கைப் பேணுவதற்காக ஒரு குடிமைப் பணியை உருவாக்கியது.
- லார்டு கார்ன்வாலிஸ் (கவர்னர் ஜெனரல், 1786-1793) வணிக மற்றும் நிர்வாகச் செயல்பாடுகளைப் பிரித்தல், சம்பளத்தை அதிகரிப்பதன் மூலம் ஊழலைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சித்தல் போன்ற சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியதற்காக 'இந்தியாவில் குடிமைப் பணிகளின் தந்தை' என்று அடிக்கடி அழைக்கப்படுகிறார்.
- 1853 ஆம் ஆண்டின் பட்டயச் சட்டம், ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட குடிமைப் பணிகளுக்கான ஆட்சேர்ப்புக்கு திறந்த போட்டி என்ற கோட்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தியது, இது கம்பெனியின் இயக்குநர்களின் ஆதரவு முறையை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

3. பிரிட்டிஷ் முடியாட்சி சகாப்தம் (1857க்குப் பின்):

- 1858 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் கட்டுப்பாட்டை பிரிட்டிஷ் முடியாட்சிக்கு மாற்றியது, மேலும் இந்திய குடிமைப் பணி (ICS) முதன்மைப் பணியாக மாறியது.
- முதல் போட்டித் தேர்வு 1855 இல் லண்டனில் நடைபெற்றது. தேர்வு நடைபெறும் இடம், வயது வரம்புகள் மற்றும் பாடத்திட்டம் காரணமாக இந்தியர்கள் ஆரம்பத்தில் பாதகமான நிலையில் இருந்தனர்.
- சுரேந்திரநாத் பாணர்ஜி போன்ற தலைவர்கள் இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் ஒரே நேரத்தில் தேர்வுகள் நடத்தவும் வயது வரம்பை உயர்த்தவும் பிரச்சாரம் செய்தனர்.
- ஐட்சன் ஆணையம் (1886) சேவைகளை ஏகாதிபத்திய, மாகாண மற்றும் துணை எனப் பிரிக்கப் பரிந்துரைத்தது.
- மாண்டேகு-செல்ம்ஸ்-போர்டு சீர்திருத்தங்கள் (1919) சேவைகளின் இந்தியமயமாக்கலை அதிகரிப்பதற்கும், 1926 இல் இந்தியாவில் ஒரு பொதுப் பணி ஆணையத்தை நிறுவுவதற்கும் வழிவகுத்தன.
- ஐசிஎஸ் அதன் செயல்திறன் மற்றும் ஒருமைப்பாட்டிற்காக அறியப்பட்டது, ஆனால் அது இந்திய மக்களிடமிருந்து விலகி, காலனித்துவ ஆட்சியின் ஒரு கருவியாகவும் கருதப்பட்டது.

4. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தம்:

- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, சர்தார் வல்லபாய் படேல் குடிமைப் பணிகளைத் தக்கவைத்து மறுசீரமைப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றினார், புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற தேசத்திற்கான ஒரு ஒருங்கிணைக்கும் சக்தியாக அவற்றை கற்பனை செய்தார்.
- இந்திய நிர்வாகப் பணி (IAS) ஐசிஎஸ்எஸ் மாற்றியது, மேலும் இந்திய காவல் பணி (IPS) ஏகாதிபத்திய காவல்துறையை மாற்றியது. அரசியலமைப்பின் 312வது பிரிவின் கீழ் அகில இந்திய சேவைகள் (AIS) உருவாக்கப்பட்டன.
- ஆட்சேர்ப்பை நடத்துவதற்காக மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC) ஒரு சுயாதீன அரசியலமைப்பு அமைப்பாக நிறுவப்பட்டது.

இந்தியாவில் குடிமைப் பணிகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

1. அரசியல் தலையீடு மற்றும் சுயாட்சி இல்லாமை:

- அடிக்கடி இடமாற்றங்கள், முக்கியப் பதவிகளுக்கான அரசியல் உள்நோக்கத்துடன் கூடிய நியமனங்கள் மற்றும் அரசியல் நிர்வாகிகளிடமிருந்து வரும் அழுத்தம் ஆகியவை குடிமைப் பணியாளர்களின் நடுநிலைமை மற்றும் செயல்திறனைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தலாம்.

2. ஊழல் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் இல்லாமை:

- பல்வேறு ஊழல் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் இருந்தபோதிலும், ஊழல் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சவாலாக உள்ளது, இது பொது நம்பிக்கையை சிதைக்கிறது. சிக்கலான ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் தவறிழைக்கும் அதிகாரிகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கையை தாமதப்படுத்துகின்றன.

3. மாற்றத்திற்கான எதிர்ப்பு மற்றும் யதார்த்த நிலைவாதம்:

- படிநிலை கட்டமைப்புகள், விதிகளுக்கு அதிகப்படியான கட்டுப்பாடு (சிவப்பு நாடா முறை), மற்றும் புதுமையான நடைமுறைகளுக்கு எதிர்ப்பு ஆகியவை பயனுள்ள ஆளுகை மற்றும் பதிலளிப்புத்தன்மையைத் தடுக்கலாம்.

4. போதிய நிபுணத்துவம் மற்றும் திறன் இடைவெளிகள்:

- பொதுவான திறன்கள் மதிக்கப்பட்டாலும், பெருகிய முறையில் சிக்கலான ஆளுகைத் துறைகளில் (எ.கா., தொழில்நுட்பம், சுற்றுச்சூழல், நிதி) கள நிபுணத்துவத்திற்கான தேவை அதிகரித்து வருகிறது.

5. செயல்திறன் மதிப்பீட்டு சிக்கல்கள்:

- தற்போதைய செயல்திறன் மதிப்பீட்டு முறை (ஆண்டு ரகசிய அறிக்கைகள்/செயல்திறன் மதிப்பீட்டு அறிக்கைகள்) பெரும்பாலும் அகநிலையானது என்றும் தகுதி அல்லது செயல்திறனை உண்மையாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்றும் விமர்சிக்கப்படுகிறது.

6. குடிமக்களை மையமாகக் கொள்ளாமை:

- சில நேரங்களில், நிர்வாகம் சாதாரண குடிமக்களின் தேவைகள் மற்றும் குறைகளுக்கு விலகியதாகவும் பதிலளிக்காததாகவும் கருதப்படுகிறது.

7. நெறிமுறைக் கவலைகள்:

- குறைந்து வரும் நெறிமுறைத் தரங்கள் மற்றும் சில குடிமைப் பணியாளர்கள், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் வணிக நலன்களுக்கு இடையிலான தொடர்பு ஒரு தீவிர அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்துகிறது.

குடிமைப் பணிகளில் சீர்திருத்தங்கள்

பல்வேறு குழுக்கள் (எ.கா., சந்தானம் குழு, முதல் மற்றும் இரண்டாம் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம், ஹோதா குழு, சுரேந்திர நாத் குழு) சீர்திருத்தங்களைப் பரிந்துரைத்துள்ளன. மேற்கொள்ளப்பட்ட அல்லது முன்மொழியப்பட்ட முக்கிய சீர்திருத்தங்கள் பின்வருமாறு:

1. வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை உறுதி செய்தல்:

- தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005 ஐ செயல்படுத்துதல்.

- சேவை வழங்கலை மேம்படுத்த குடிமக்கள் சாசனங்கள் மற்றும் மின்-ஆளுமை முயற்சிகளை அறிமுகப்படுத்துதல்.
- லோக்பால் மற்றும் லோக்ஆயுத்தாக்கள் போன்ற நிறுவனங்களை வலுப்படுத்துதல்.

2. தகுதி மற்றும் செயல்திறனை ஊக்குவித்தல்:

- செயல்திறன் மதிப்பீட்டை மேலும் புறநிலையாக மாற்றுவதற்கான முயற்சிகள் (எ.கா., உயர் மட்டங்களில் நியமனத்திற்கான 360 டிகிரி பின்னூட்டம், இருப்பினும் அமலாக்கம் மாறுபடும்).
- தொடர்ச்சியான பயிற்சி மற்றும் திறன் மேம்பாட்டில் முக்கியத்துவம் (எ.கா., மிஷன் கர்மயோகி - குடிமைப் பணிகளுக்கான தேசிய திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டம்).

3. நிபுணத்துவத்தை ஊக்குவித்தல்:

- கள நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டுவர மூத்த பதவிகளில் நிபுணர்களை பக்கவாட்டு நுழைவு மூலம் அரசுக்குள் கொண்டு வருவது குறித்த விவாதங்கள். சில பக்கவாட்டு நுழைவு நியமனங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

4. அரசியல் தலையீட்டை எதிர்த்தல்:

- முக்கியப் பதவிகளுக்கு நிலையான பதவிக்காலம் மற்றும் பதவிகள் மற்றும் இடமாற்றங்களுக்கு சுயாதீன குடிமைப் பணிகள் வாரியங்களுக்கான பரிந்துரைகள் (டி.எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியன் எதிர் இந்திய யூனியன் வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் பரிந்துரைத்தபடி).

5. நெறிமுறைகள் மற்றும் ஒருமைப்பாடு:

- குடிமைப் பணியாளர்களுக்கான நடத்தை விதிகள் மற்றும் நெறிமுறைப் பயிற்சியை வலுப்படுத்துதல்.

6. மின்-ஆளுமை மற்றும் டிஜிட்டல் மாற்றம்:

- விருப்பப்படி செயல்படுவதைக் குறைக்கவும், செயல்திறனை மேம்படுத்தவும் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மையை அதிகரிக்கவும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துதல் (எ.கா., டிஜிட்டல் இந்தியா முயற்சிகள்).

முடிவுரை

இந்தியாவில் குடிமைப் பணிகள் ஒரு நீண்ட பாதையைக் கடந்து, காலனித்துவக் கருவியிலிருந்து ஜனநாயக ஆளுகையின் ஒரு மூலக்கல்லாக மாறியுள்ளன. அரசியல் தலையீட்டு, ஊழல் மற்றும் அதிக நிபுணத்துவம் மற்றும் குடிமக்களை மையமாகக் கொள்ள வேண்டியதன் அவசியம் தொடர்பான குறிப்பிடத்தக்க சவால்களை அவை எதிர்கொண்டாலும், அவை இன்றியமையாதவையாகவே உள்ளன. மிஷன் கர்மயோகி போன்ற தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களைத் தழுவி, பொறுப்புக்கூறலை மேம்படுத்துதல், தகுதியை ஊக்குவித்தல், நெறிமுறை நடத்தையை வளர்த்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தும் தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால சீர்திருத்தங்கள், 'எ-குக் கட்டமைப்பு' தேசத்திற்கு திறம்பட தொடர்ந்து சேவை செய்வதையும், ஒரு மாறும் இந்தியாவின் அபிவிருத்திகளை நிறைவேற்றுவதையும் உறுதிப்படுத்த முக்கியமானவை.

20. Explicate the soft power role of Indian diaspora. How does it help India's foreign policy? புலம் பெயர்ந்த இந்தியர்களின் மென் சக்தியின் பங்கினை விளக்கவும். அது இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு எவ்வாறு உதவுகிறது? அறிமுகம்

"மென் சக்தி" என்ற சொல் ஜோசப் நை என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது, இது வற்புறுத்தலை விட (கடின சக்தி, இராணுவ அல்லது பொருளாதார சக்தியை உள்ளடக்கியது) கவர்ச்சி மற்றும் வற்புறுத்தல் மூலம் மற்றவர்களின் நடத்தை அல்லது சிந்தனையை பாதிக்கும் திறனைக் குறிக்கிறது. உலகின் மிகப்பெரிய மற்றும் மிகவும் மாறுபட்ட புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள், 32 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது உலகளவில் இந்தியாவின் மென் சக்தியை வெளிப்படுத்துவதில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் பெருகிய முறையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கைக் கொண்டுள்ளது. அவர்களின் சாதனைகள், கலாச்சார பங்களிப்புகள் மற்றும் வாதாடல் ஆகியவை இந்தியாவைப் பற்றிய பார்வைகளை வடிவமைக்கவும் அதன் வெளியுறவுக் கொள்கை நோக்கங்களை நுட்பமாக முன்னெடுத்துச் செல்லவும் உதவுகின்றன.

புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களின் மென் சக்தியின் பங்கு

1. கலாச்சார தூதர்கள்:

- புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் புரவலர் நாடுகளில் இந்திய கலாச்சாரம் - இசை, நடனம் (பரதநாட்டியம், கதக் போன்றவை), சினிமா (பாலிவுட்), உணவு வகைகள், திருவிழாக்கள் (தீபாவளி, ஹோலி), மொழிகள் மற்றும் மரபுகள் ஆகியவற்றை தீவிரமாக ஊக்குவிக்கின்றனர்.
- இது இந்தியாவைப் பற்றிய பழக்கம், பாராட்டு மற்றும் ஒரு நேர்மறையான பிம்பத்தை உருவாக்குகிறது, நல்லெண்ணம் மற்றும் கலாச்சார புரிதலை வளர்க்கிறது.
- உதாரணம்: யோகா மற்றும் ஆயுர்வேதத்தின் உலகளாவிய புகழ், பெரும்பாலும் புலம்பெயர்ந்த இந்திய ஆசிரியர்கள் மற்றும் பயிற்சியாளர்களால் பரப்பப்படுகிறது, இது இந்தியாவின் பழங்கால ஆரோக்கிய மரபுகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

2. இந்திய மதிப்புகள் மற்றும் தத்துவத்தின் ஊக்குவிப்பாளர்கள்:

- பல புலம்பெயர்ந்த உறுப்பினர்கள் பன்மைத்துவம், சகிப்புத்தன்மை, அகிம்சை மற்றும் ஜனநாயக விழுமியங்கள் போன்ற இந்திய தத்துவக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கி பரப்புகின்றனர், இது இந்தியாவை அமைதியை விரும்பும் மற்றும் ஜனநாயக நாடாக ஒரு சாதகமான பார்வைக்கு பங்களிக்கிறது.
- உதாரணம்: பெரிய புலம்பெயர்ந்த பின்தொடர்பவர்களைக் கொண்ட ஆன்மீகத் தலைவர்கள் மற்றும் அமைப்புகள் (எ.கா., இஸ்கான், ஆர்ட் ஆஃப் லிவிங்) உலகளவில் அமைதி மற்றும் இந்திய ஆன்மீகத்தின் செய்திகளைப் பரப்புகின்றன.

3. பொருளாதார செல்வாக்கு மற்றும் பரோபகாரம்:

- வெற்றிகரமான புலம்பெயர்ந்த இந்திய தொழில்முனைவோர், தொழில் வல்லுநர்கள் (மருத்துவர்கள், பொறியாளர்கள், தகவல் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள்) மற்றும் கல்வியாளர்கள் தங்கள் புரவலர் நாடுகளின் பொருளாதாரங்களுக்கு கணிசமாக பங்களிக்கின்றனர், மரியாதை மற்றும் செல்வாக்கைப் பெறுகின்றனர்.
- அவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் புரவலர் நாடுகளிலும் இந்தியாவிலும் பரோபகார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் சமூக மேம்பாட்டிற்கு ஆதரவளிக்கின்றனர், இதன் மூலம் இந்தியாவின் பிம்பத்தை மேம்படுத்துகின்றனர்.
- உதாரணம்: உலகளாவிய தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களில் இந்திய வம்சாவளி தலைமை நிர்வாக அதிகாரிகளின் குறிப்பிடத்தக்க இருப்பு (எ.கா., சத்யா நாதெல்லா - மைக்ரோசாப்ட், சுந்தர் பிச்சை - கூகிள்) திறமைக்கான ஆதாரமாக இந்தியாவின் நற்பெயரை மேம்படுத்துகிறது.

4. அறிவுசார் மற்றும் கல்வி பங்களிப்புகள்:

- வெளிநாட்டு பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களில் உள்ள புலம்பெயர்ந்த இந்திய கல்வியாளர்கள், விஞ்ஞானிகள் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் உலகளாவிய அறிவு மற்றும் புதுமைகளுக்கு பங்களிக்கின்றனர், மறைமுகமாக இந்தியாவின் அறிவுசார் நிலையை உயர்த்துகின்றனர்.
- அவர்கள் பெரும்பாலும் இந்திய நிறுவனங்களுடன் கல்வி பரிமாற்றங்கள் மற்றும் ஒத்துழைப்புகளை எளிதாக்குகின்றனர்.

5. பாலைம் கட்டுபவர்கள் மற்றும் மக்களிடையேயான தொடர்பு:

- புலம்பெயர்ந்தோர் இந்தியாவிற்கும் தங்கள் புரவலர் நாடுகளுக்கும் இடையில் ஒரு முக்கிய பாலமாக செயல்படுகின்றனர், ஆழமான மக்களிடையேயான உறவுகள், சுற்றுலா மற்றும் கல்வி பரிமாற்றங்களை வளர்க்கின்றனர்.
- அவர்களின் பன்முக கலாச்சார அனுபவங்கள் கலாச்சாரங்களுக்கு இடையிலான சிக்கல்களை வழிநடத்தவும் விளக்கவும் அனுமதிக்கின்றன.

புலம்பெயர்ந்தோரின் மென் சக்தி இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு எவ்வாறு உதவுகிறது

1. இருதரப்பு உறவுகளை வலுப்படுத்துதல்:

- நன்கு மதிக்கப்படும் மற்றும் செல்வாக்கு மிக்க புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் புவலர் நாடுகளில் இந்தியாவின் நலன்களுக்காக வற்புறுத்தலாம், இந்தியாவிற்கு முக்கியமான பிரச்சினைகளில் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் பொதுக் கருத்தை பாதிக்கலாம்.
- உதாரணம்: அமெரிக்காவில் உள்ள இந்திய-அமெரிக்க சமூகம் இந்திய-அமெரிக்க சிவில் அணுசக்தி ஒப்பந்தத்திற்கு ஆதரவைப் பெறுவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தது.
- அவர்களின் நேர்மறையான பங்களிப்புகள் வலுவான இராஜதந்திர, பொருளாதார மற்றும் மூலோபாய சட்டாண்மைகளுக்கு உகந்த தூழலை உருவாக்குகின்றன.

2. இந்தியாவின் உலகளாவிய பிம்பம் மற்றும் செல்வாக்கை மேம்படுத்துதல்:

- புலம்பெயர்ந்தோரின் சாதனைகள் மற்றும் கலாச்சார சுறுசுறுப்பு இந்தியாவை ஒரு மாறும், திறமையான மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக வளமான நாடாக வெளிப்படுத்துகிறது, இது சர்வதேச மன்றங்களில் அதன் நிலையை மேம்படுத்துகிறது மற்றும் முதலீடு மற்றும் சுற்றுலாவை ஈர்க்கும் திறனை அதிகரிக்கிறது.
- இந்த மென் சக்தி அதன் வெளியுறவுக் கொள்கை இலக்குகளை அடைவதில் இந்தியாவின் கடின சக்தி திறன்களை (பொருளாதார மற்றும் இராணுவ வலிமை) பூர்த்தி செய்கிறது.

3. பொருளாதார இராஜதந்திரத்தை எளிதாக்குதல்:

- புலம்பெயர்ந்த உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலும் இந்தியாவிற்கும் தங்கள் புவலர் நாடுகளுக்கும் இடையில் வர்த்தகம் மற்றும் முதலீட்டிற்கான வழிகளாக செயல்படுகின்றனர். இரு சந்தைகள் மற்றும் வணிகச் சூழல்கள் பற்றிய அவர்களின் அறிவு விலைமதிப்பற்றது.
- அவர்கள் "பிராண்ட் இந்தியா" வை ஊக்குவிக்கலாம் மற்றும் இந்தியாவிற்கு அந்நிய நேரடி முதலீட்டை (FDI) ஊக்குவிக்கலாம்.

4. நெருக்கடிகளின் போது வாதாடல் மற்றும் இந்தியாவின் நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதரவு:

- சர்வதேச நெருக்கடிகளின் போது அல்லது முக்கியமான பிரச்சினைகளில் இந்தியாவின் நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்த வேண்டியிருக்கும் போது, புலம்பெயர்ந்தோர் இந்தியாவின் முன்னோக்கத்தை விளக்குவதிலும், வெளிநாட்டு ஊடகங்கள் மற்றும் அரசியல் வட்டாரங்களில் எதிர்மறையான கதைகளை எதிர்ப்பதிலும் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருக்க முடியும்.

5. வளர்ச்சி இலக்குகளுக்கு ஆதரவளித்தல்:

- புலம்பெயர்ந்தோரிடமிருந்து வரும் பணம் இந்தியாவிற்கு அந்நிய செலாவணியின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஆதாரமாகும். பணத்திற்கு அப்பால், புலம்பெயர்ந்தோரின் முதலீடுகள் மற்றும் பரோபகார நடவடிக்கைகள் இந்தியாவின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கின்றன, இது தேசிய முன்னேற்றத்திற்கான வெளியுறவுக் கொள்கை நோக்கங்களுடன் ஒத்துப்போகிறது.

6. கலாச்சார இராஜதந்திர செல்வாக்கு:

- புலம்பெயர்ந்தோரால் இந்திய கலாச்சாரத்தின் இயல்பான பரவல் இந்தியாவின் அதிகாரப்பூர்வ கலாச்சார இராஜதந்திர முயற்சிகளுக்கு (எ.கா., ICCR - இந்திய கலாச்சார உறவுகளுக்கான கவுன்சில் மூலம்) ஒரு வலுவான அடித்தளத்தை வழங்குகிறது.

முடிவுரை

புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள் உலக அரங்கில் இந்தியாவின் மென் சக்தியை வெளிப்படுத்துவதில் ஒரு விலைமதிப்பற்ற சொத்து. கலாச்சாரம், பொருளாதாரம், கல்வி மற்றும் சமூகக் கட்டமைப்பு ஆகியவற்றில் அவர்களின் பல்வேறு பங்களிப்புகள் இந்தியாவைப் பற்றிய ஒரு நேர்மறையான பார்வையை உருவாக்குகின்றன மற்றும் நல்லெண்ணத்தை வளர்க்கின்றன. இந்த மென் சக்தி இருதரப்பு உறவுகளை வலுப்படுத்துதல், அதன் உலகளாவிய செல்வாக்கை மேம்படுத்துதல், பொருளாதார ஈடுபாட்டை எளிதாக்குதல் மற்றும் தேவைப்படும் நேரங்களில் முக்கியமான ஆதரவை வழங்குதல் ஆகியவற்றின் மூலம் இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு கணிசமாக உதவுகிறது. அதன் புலம்பெயர்ந்தோரின் திறனை தீவிரமாக

ஈடுபடுத்துவதும் பயன்படுத்துவதும் அதன் சர்வதேச நோக்கங்களை அடைவதற்கான இந்தியாவின் மூலோபாயத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக உள்ளது.

21. Explain the role of the Constituent Assembly in the making of the Indian Constitution. **இந்திய அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்குவதில் அரசியல் நிர்ணய சபையின் பங்கினை விளக்குக.**

அறிமுகம்

இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை, 1946 இல் அமைச்சரவைக் குழு திட்டத்தின் கீழ் மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது, இது சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலமைப்பை வரைவதில் ஒரு முக்கிய மற்றும் பன்முகப் பாத்திரத்தை ஆற்றியது. இந்த இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பு, பல்வேறு சித்தாந்தங்கள், பிராந்தியங்கள் மற்றும் சமூகங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளை உறுதி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், ஆழமாக வேரூன்றிய சமூக-பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் நிவர்த்தி செய்யும் ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் மகத்தான பணியைத் தொடங்கியது. அதன் விவாதங்கள் மற்றும் முடிவுகள் நவீன இந்தியக் குடியரசின் அடித்தளத்தை அமைத்தன.

அரசியல் நிர்ணய சபையின் முக்கிய பாத்திரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்

• **அரசியலமைப்பை வரைதல்:**

- இது முதன்மை மற்றும் மிக முக்கியமான பாத்திரமாகும். அரசியலமைப்பு உருவாக்கும் செயல்முறையின் வெவ்வேறு அம்சங்களைக் கையாள சபை பல்வேறு குழுக்களை நியமித்தது.
- இவற்றில் மிக முக்கியமானது **டாக்டர். பி.ஆர். அம்பேத்கர்** தலைமையிலான **வரைவுக் குழுவாகும்**, இது மற்ற குழுக்களின் அறிக்கைகள் மற்றும் பல்வேறு ஆதாரங்களிலிருந்து உள்ளீடுகளின் அடிப்படையில் வரைவு அரசியலமைப்பை கவனமாகத் தயாரித்தது. முதல் வரைவு பிப்ரவரி 1948 இல் வெளியிடப்பட்டது.
- சபை **2 ஆண்டுகள், 11 மாதங்கள் மற்றும் 18 நாட்களில் 11 அமர்வுகளுக்கு** கூடியது, வரைவின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் விரிவான விவாதங்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்டது. சுமார் 7,635 திருத்தங்கள் முன்மொழியப்பட்டன, மேலும் 2,473 உண்மையில் விவாதிக்கப்பட்டன.

• **குறிக்கோள் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வது:**

- டிசம்பர் 13, 1946 அன்று **ஜவஹர்லால் நேருவால்** முன்மொழியப்பட்ட குறிக்கோள் தீர்மானம், அரசியலமைப்பின் தத்துவ அடிப்படைகளையும் வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளையும் வகுத்தது.
- இது இந்தியாவை ஒரு சுதந்திர இறையாண்மை கொண்ட குடியரசாக அறிவித்தது மற்றும் நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் மற்றும் சிறுபான்மையினர் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கான பாதுகாப்புகள் போன்ற இலக்குகளை கோடிட்டுக் காட்டியது. இந்தத் தீர்மானம் அரசியலமைப்பின் முகவுரையை பெரிதும் பாதித்தது.

• **** இந்தியாவின் முதல் நாடாளுமன்றமாக (தற்காலிகமாக) செயல்படுதல்:****

- ஆகஸ்ட் 15, 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, அரசியல் நிர்ணய சபை **டொமினியன்** சட்டமன்றமாகவும் (தற்காலிக நாடாளுமன்றம்) செயல்பட்டது.
- இந்தத் தகுதியில், 1951-52 இல் முதல் பொதுத் தேர்தல்கள் நடைபெறும் வரை நாட்டிற்கான சாதாரண சட்டங்களை அது இயற்றியது.

• **பல்வேறு கண்ணோட்டங்களை இணைத்தல் மற்றும் கருத்தொற்றுமையை உறுதி செய்தல்:**

- சபையில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் (இந்திய தேசிய காங்கிரஸால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டாலும்), பிராந்தியங்கள், மதங்கள் மற்றும் சமூகத்தின் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இருந்தனர், இதில் சமஸ்தானங்களின் பிரதிநிதிகள், பெண்கள் (சரோஜினி நாயுடு, ஹன்சா மேத்தா போன்றவை), மற்றும் பட்டியல் சாதியினர் ஆகியோர் அடங்குவர்.

- வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், சபை பெரும்பாலும் கருத்தொற்றுமையை உருவாக்கும் கொள்கையின் அடிப்படையில் செயல்பட்டது, இறுதி ஆவணம் ஒரு பரந்த உடன்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பதை உறுதிசெய்தது. கிரான்வில் ஆஸ்டின் இந்திய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தை "கருத்தொற்றுமையின் மூலம் முடிவெடுப்பதற்கு" ஒரு உதாரணமாக விவரித்தார்.
- **தேசிய சின்னங்களை ஏற்றுக்கொள்வது:**
 - அரசியல் நிர்ணய சபை ஜூலை 22, 1947 அன்று தேசியக் கொடியை ஏற்றுக்கொண்டது.
 - இது ஜனவரி 24, 1950 அன்று தேசிய கீதம் மற்றும் தேசியப் பாடலை ஏற்றுக்கொண்டது.
 - இது ஜனவரி 24, 1950 அன்று டாக்டர். ராஜேந்திர பிரசாத் இந்நியாவின் முதல் குடியரசுத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுத்தது.
- **காமன்வெல்த்தில் இந்தியாவின் உறுப்பினராக இருப்பதை உறுதிப்படுத்துதல்:**
 - மே 1949 இல், காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினராக இந்தியா தொடர்வதற்கான முடிவை சபை உறுதிப்படுத்தியது, பிரிட்டிஷ் மன்னரை காமன்வெல்த்தின் குறியீட்டுத் தலைவராக அங்கீகரித்தது.
- **சிக்கலான பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்தல்:**
 - கூட்டாட்சி, சிறுபான்மையினர் உரிமைகள், மொழி கொள்கை, குடியரிமை மற்றும் சமஸ்தானங்களை ஒருங்கிணைத்தல் போன்ற சிக்கலான மற்றும் உணர்திறன் வாய்ந்த பிரச்சினைகளுடன் சபை போராடியது, இறுதியில் தேசிய ஒற்றுமையை பிராந்திய அபிலாஷைகள் மற்றும் தனிநபர் சுதந்திரங்களுடன் சமநிலைப்படுத்தும் தீர்வுகளை அடைந்தது.

முடிவுரை

இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை ஒரு வரலாற்று மற்றும் பாராட்டத்தக்க பணியைச் செய்தது. இது எழுபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நாட்டிற்கு வழிகாட்டிய ஒரு விரிவான மற்றும் நீடித்த அரசியலமைப்பை வரைந்தது மட்டுமல்லாமல், அதன் உள்ளடக்கிய மற்றும் ஆலோசனைக் செயல்முறைகள் மூலம் ஜனநாயக விதிமுறைகளையும் விழுமியங்களையும் வளர்த்தது. ஒரு பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த மற்றும் புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற தேசத்திற்காக நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் இலட்சியங்களைப் பொறித்த ஒரு அடிப்படை ஆவணத்தை உருவாக்கியதில் அதன் மரபு உள்ளது.

22. Discuss the functions which are to be exercised by the Governor on his special responsibility. **ஆளுநர் தனது சிறப்பு பொறுப்பில் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் குறித்து விவாதிக்கவும்.**

அறிமுகம்

இந்திய மாநில ஆளுநர், பொதுவாக முதலமைச்சர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையின் பேரில் (அரசியலமைப்பின் 163(1) வது பிரிவு) செயல்பட்டாலும், அரசியலமைப்பின் கீழ், குறிப்பாக 371 வது பிரிவு மற்றும் அதன் பல்வேறு துணைப் பிரிவுகளின் கீழ் சில "சிறப்பு பொறுப்புகளையும்" ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளார். இந்தப் பொறுப்புகள் குறிப்பிட்ட மாநிலங்களுக்கு உரியவை மற்றும் ஆளுநர் தனது தனிப்பட்ட தீர்ப்பின்படி செயல்பட வேண்டும், பெரும்பாலும் அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலந்தாலோசித்த பிறகு, ஆனால் அவர்களின் ஆலோசனையால் கட்டுப்பாட வேண்டிய அவசியமில்லை, மேலும் குடியரசுத் தலைவரின் வழிகாட்டுதல்களுக்கு உட்பட்டது. இந்தப் பிரிவுகள் தனித்துவமான பிராந்தியத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதையும், குறிப்பிட்ட நலன்களைப் பாதுகாப்பதையும் அல்லது சமமான வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

சிறப்புப் பொறுப்பின் கீழ் ஆளுநர் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள்

அரசியலமைப்பு சில மாநிலங்களின் ஆளுநர்களுக்கு குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக சிறப்புப் பொறுப்புகளை வழங்குகிறது. இவற்றை நிறைவேற்றும்போது, ஆளுநர், அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலந்தாலோசித்தாலும், தனது தனிப்பட்ட தீர்ப்பின்படி செயல்படுகிறார். குடியரசுத் தலைவரும் இந்த விஷயங்களில் ஆளுநருக்கு வழிகாட்டுதல்களை வழங்கலாம். முக்கிய நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு:

1. மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் (பிரிவு 371):

- விதர்பா, மராத்த்வாடா மற்றும் மகாராஷ்டிராவின் பிற பகுதிகளுக்கு, அல்லது செளராஷ்டிரா, கட்ச் மற்றும் குஜராத் பிற பகுதிகளுக்கு தனித்தனி வளர்ச்சி வாரியங்களை நிறுவ குடியரசுத் தலைவர் வழிவகை செய்யலாம்.
- இந்தப் பகுதிகளுக்கான வளர்ச்சிச் செலவினங்களுக்கான நிதியை சமமாக ஒதுக்கீடு செய்வதையும், இந்தப் பகுதிகளுக்கான தொழில்நுட்பக் கல்வி, தொழிற்பயிற்சி மற்றும் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள சேவைகளில் போதுமான வேலை வாய்ப்புகளை உறுதி செய்வதையும் ஆளுநர் சிறப்புப் பொறுப்பாகக் கொண்டுள்ளார்.
- இந்த வாரியங்களின் செயல்பாடுகள் குறித்த அறிக்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாநில சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட வேண்டும்.

2. நாகாலாந்து (பிரிவு 371A):

- நாகாலாந்து ஆளுநர், நாகா மலை-துவென்சாங் பகுதியில் உள்நாட்டுக் கலவரங்கள் தொடரும் வரை மாநிலத்தின் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு தொடர்பாக சிறப்புப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளார். இந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றும்போது, ஆளுநர், அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலந்தாலோசித்த பிறகு, எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கை குறித்து தனது தனிப்பட்ட தீர்ப்பைப் பயன்படுத்துகிறார். இது இனி தேவையில்லை என்று குடியரசுத் தலைவர் திருப்தி அடைந்தால் இந்தப் பிரிவை நிறுத்தலாம்.
- மேலும், இந்திய அரசால் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகவும் வழங்கப்படும் பணம் அந்த நோக்கத்திற்கான மானியக் கோரிக்கையில் சேர்க்கப்படுவதையும், வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும் அல்ல என்பதையும் உறுதி செய்வது சிறப்புப் பொறுப்புகளில் அடங்கும்.
- ஆளுநர் துவென்சாங் மாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தை ஒரு காலத்திற்கு உறுதிசெய்து, மாவட்டத்தின் அமைதி, முன்னேற்றம் மற்றும் நல்லாட்சிக்கான விதிமுறைகளை உருவாக்குகிறார்.

3. அசாம் (பிரிவு 371B):

- ஆறாவது அட்டவணையின் 20 வது பத்தியில் இணைக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணையின் பகுதி I இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பழங்குடியினர் பகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மற்றும் அந்த சட்டமன்றத்தின் பிற உறுப்பினர்களின் ஒரு குழுவை மாநில சட்டமன்றத்தில் அமைப்பதற்கும் அதன் செயல்பாடுகளுக்கும் குடியரசுத் தலைவர் வழிவகை செய்யலாம். இந்தக் குழுவின் சரியான செயல்பாட்டிற்கு ஆளுநர் சிறப்புப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளார்.

4. மணிப்பூர் (பிரிவு 371C):

- அந்த மாநிலத்தின் மலைப்பகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மாநில சட்டமன்றத்தின் ஒரு குழுவை அமைப்பதற்கும் அதன் செயல்பாடுகளுக்கும் குடியரசுத் தலைவர் வழிவகை செய்யலாம்.
- இந்தக் குழுவின் சரியான செயல்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கும், ஆண்டுதோறும் அல்லது குடியரசுத் தலைவர் கோரும்போதெல்லாம், மலைப்பகுதிகளின் நிர்வாகம் குறித்து குடியரசுத் தலைவருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்கும் ஆளுநர் சிறப்புப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளார்.

5. சிக்கிம் (பிரிவு 371F):

- சிக்கிம் ஆளுநர் அமைதி மற்றும் சிக்கிம் மக்களின் பல்வேறு பிரிவினரின் சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை உறுதி செய்வதற்கான சமமான ஏற்பாட்டிற்காக சிறப்புப் பொறுப்பைக் கொண்டிருப்பார். இந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றும்போது, ஆளுநர் தனது விருப்பப்படி செயல்படுவார், குடியரசுத் தலைவர் அவ்வப்போது வெளியிடக்கூடிய வழிகாட்டுதல்களுக்கு உட்பட்டது.

6. அருணாச்சலப் பிரதேசம் (பிரிவு 371H):

- அருணாச்சலப் பிரதேச ஆளுநர் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு தொடர்பாக சிறப்புப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளார். இதை நிறைவேற்றும்போது, ஆளுநர், அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலந்தாலோசித்த பிறகு, தனது தனிப்பட்ட தீர்ப்பைப் பயன்படுத்துகிறார். ஆளுநரிடமிருந்து அறிக்கை பெற்றதன் பேரில் அல்லது வேறுவிதமாக குடியரசுத் தலைவர் திருப்தி அடைந்தால் இந்தப் பொறுப்பு நிறுத்தப்படும்.

7. கர்நாடகா (பிரிவு 371J) (ஹைதராபாத்-கர்நாடகப் பகுதி):

- ஹைதராபாத்-கர்நாடகப் பகுதிக்கான தனி வளர்ச்சி வாரியத்தை நிறுவுவதற்கும், நிதி சமமாக ஒதுக்கீடு செய்வதற்கும், கல்வி மற்றும் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில் இடஒதுக்கீடு செய்வதற்கும், இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மாநில அரசுப் பதவிகளில் இடஒதுக்கீடு செய்வதற்கும் ஆளுநர் சிறப்புப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளார்.

சிறப்புப் பொறுப்பின் தன்மை

"சிறப்புப் பொறுப்பின்" கீழ் செயல்படுவது ஆளுநரின் பொதுவான விருப்ப அதிகாரங்களிலிருந்து (குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்கு ஒரு மசோதாவை ஒதுக்குவது அல்லது முதலமைச்சரை நியமிப்பது போன்றவை) வேறுபட்டது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம். சிறப்புப் பொறுப்பு விஷயங்களில், ஆளுநர் பெரும்பாலும் அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும், ஆனால் இறுதி முடிவு அவருடையது, அரசியலமைப்பு விதிகள் மற்றும் குடியரசுத் தலைவரிடமிருந்து வரும் எந்தவொரு வழிகாட்டுதல்களாலும் வழிநடத்தப்படுகிறது.

முடிவுரை

ஆளுநரின் சிறப்புப் பொறுப்புகளுக்கான விதிகள் இந்தியாவின் அரை கூட்டாட்சி கட்டமைப்பின் தனித்துவமான அம்சங்களாகும், இது பிராந்திய பன்முகத்தன்மைகளை பராமரிக்க மற்றும் சில மாநிலங்களில் குறிப்பிட்ட வரலாற்று அல்லது வளர்ச்சி கவலைகளை நிவர்த்தி செய்ய வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை ஒன்றியத்தின் ஒரு முகவராக ஆளுநருக்கு அதிகாரம் அளிக்கின்றன, சமமான வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதற்கும், அமைதியைப் பேணுவதற்கும், மக்கள்தொகையின் குறிப்பிட்ட பிரிவினரின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், அதன் மூலம் இந்திய ஒன்றியத்திற்குள் இந்தப் பிராந்தியங்களின் ஒட்டுமொத்த ஸ்திரத்தன்மைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் பங்களிக்கின்றன.

23. What is collective responsibility? Why is it considered to be an integral element of Parliamentary democracy?

கூட்டுப் பொறுப்பு என்றால் என்ன? ஏன் இது பாராளுமன்ற மக்களாட்சியில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கூறாகக் கருதப்படுகிறது?

அறிமுகம்

கூட்டுப் பொறுப்பு என்பது பாராளுமன்ற அரசாங்க அமைப்புகளில் உள்ள ஒரு அரசியலமைப்பு மரபு ஆகும், இதில் இந்தியாவும் அடங்கும் (ஒன்றியத்திற்கு 75(3) வது பிரிவின் கீழும், மாநிலங்களுக்கு 164(2) வது பிரிவின் கீழும் மறைமுகமாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளது). இது அமைச்சரவையின் (அமைச்சர்கள் குழு) அனைத்து உறுப்பினர்களும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகளுக்கு கூட்டாக பொறுப்பாவார்கள் என்று ஆணையிடுகிறது. இதன் பொருள், அமைச்சரவையால் எடுக்கப்பட்ட ஒரு முடிவு அனைத்து அமைச்சர்களையும் கட்டுப்படுத்தும், மேலும் அவர்கள் அதை பகிரங்கமாக ஆதரிக்க வேண்டும் அல்லது ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். இது பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் ஒரு மூலக்கல்லாகக் கருதப்படுகிறது, இது நிர்வாகத்தின் ஒற்றுமை, பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதி செய்கிறது.

கூட்டுப் பொறுப்பைப் புரிந்துகொள்ளுதல்

கூட்டுப் பொறுப்புக் கோட்பாடு பல முக்கிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியது:

1. ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு:

- அமைச்சரவையால் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டவுடன், அது முழு அரசாங்கத்தின் முடிவாக மாறும். அனைத்து அமைச்சர்களும், அவர்களின் தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் அல்லது உள் விவாதங்களின் போது அவர்கள்

ஆரம்பத்தில் முடிவோடு உடன்பட்டிருந்தார்களா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அதை பகிரங்கமாக ஆதரிக்க வேண்டும் மற்றும் பாராளுமன்றத்திலும் வெளியிலும் அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

- இது சட்டமன்றத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் ஒரு ஒன்றுபட்ட முன்னணியை அளிக்கிறது, அரசாங்கத்திற்குள் வெளிப்படையான கருத்து வேறுபாடுகளைத் தடுக்கிறது, இது அதன் அதிகாரத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும்.

2. சட்டமன்றத்திற்கான பொறுப்புக்கூறல்:

- முழு அமைச்சர்கள் குழுவும் பாராளுமன்றத்தின் கீழ் சபைக்கு (இந்தியாவில் மக்களவை) கூட்டாக பொறுப்பாகவும் பதிலளிக்கவும் கடமைப்பட்டுள்ளது.
- எந்தவொரு கொள்கைப் பிரச்சினையிலும் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக மக்களவை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால், முழு அமைச்சரவையும் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். இது கேள்விக்குரிய கொள்கையில் நேரடியாக ஈடுபடாத அமைச்சர்களையும் உள்ளடக்கும்.
- இது நிர்வாகம் மக்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு பதிலளிக்கக்கூடியதாக இருப்பதை உறுதி செய்கிறது.

3. அமைச்சரவை விவாதங்களின் இரகசியத்தன்மை:

- அமைச்சரவைக் கூட்டங்களுக்குள் நடக்கும் விவாதங்கள் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகள் இரகசியமாக வைக்கப்படுகின்றன. இது ஒரு கூட்டு முடிவு எட்டப்படுவதற்கு முன்பு சுதந்திரமான மற்றும் வெளிப்படையான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு அனுமதிக்கிறது. இந்தக் கூட்டங்களின் போது எடுக்கப்பட்ட தங்கள் தனிப்பட்ட நிலைப்பாடுகளை அமைச்சர்கள் பகிரங்கமாக வெளியிட முடியாது.

4. பிரதம மந்திரி தலைமை:

- பிரதம மந்திரி (அல்லது மாநில அளவில் முதலமைச்சர்) கூட்டுப் பொறுப்புக்கு மையமானவர். அவர் அமைச்சரவையை வழிநடத்துகிறார், மேலும் அவரது ராஜினாமா பொதுவாக முழு அமைச்சர்கள் குழுவின் ராஜினாமாவுக்கு வழிவகுக்கிறது.

கூட்டுப் பொறுப்பு ஏன் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் ஒருங்கிணைந்த கூறாகக் கருதப்படுகிறது

• அரசாங்கத்தின் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் ஒத்திசைவை உறுதி செய்கிறது:

- அமைச்சர்கள் ஒரே குரலில் பேச வேண்டும் என்று கோருவதன் மூலம், கூட்டுப் பொறுப்பு உள் பிளவுகள் அரசாங்கத்தின் செயல்பாட்டை முடக்குவதைத் தடுக்கிறது. இது குழப்பணி மற்றும் பகிரப்பட்ட நோக்க உணர்வை வளர்க்கிறது.
- ஒன்றுபட்டதாகவும் ஒத்திசைவானதாகவும் காணப்படும் ஒரு அரசாங்கம் நிலையானதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் இருக்க அதிக வாய்ப்புள்ளது.

• பாராளுமன்ற பொறுப்புக்கூறலை பலப்படுத்துகிறது:

- அரசாங்கத்தைப் பொறுப்பாக்குவதை இது பாராளுமன்றத்திற்கு எளிதாக்குகிறது. விரும்பத்தகாத முடிவுகளை மறுக்கக்கூடிய தனிப்பட்ட அமைச்சர்களுடன் கையாள்வதற்குப் பதிலாக, பாராளுமன்றம் ஒன்றுபட்ட பொறுப்பை ஏற்கும் அரசாங்கத்துடன் கையாள்கிறது.
- நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் இறுதி அனுமதி இந்தப் பொறுப்புக்கூறலை வலுப்படுத்துகிறது.

• பொறுப்பின் தெளிவான வழிகளை வழங்குகிறது:

- முழு அரசாங்கமும் ஒன்றாக நிற்கிறது அல்லது வீழ்கிறது என்பதை பொதுமக்களும் சட்டமன்றமும் அறிவார்கள். ஜனநாயக ஆய்வுக்கு இந்தத் தெளிவு அவசியம்.

• பயனுள்ள நிர்வாகத்தை எளிதாக்குகிறது:

- அமைச்சரவை முடிவுகளால் தாங்கள் அனைவரும் கட்டுப்பட்டிருப்பதை அமைச்சர்கள் அறிந்திருக்கும்போது, அது மிகவும் முழுமையான விவாதத்தையும் கொள்கைகள் மீது பகிரப்பட்ட உரிமை உணர்வையும் ஊக்குவிக்கிறது, இது சிறந்த கொள்கை விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும்.
- **பிரதம மந்திரியின் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்துகிறது:**
 - அரசாங்கத்தின் தலைவராக, கூட்டுப் பொறுப்பை அமல்படுத்தும் பிரதம மந்திரியின் திறன் அமைச்சரவைக்குள் ஒழுக்கம் மற்றும் திசையைப் பேணுவதற்கு முக்கியமானது.
- **கொள்கை முடக்கத்தைத் தடுக்கிறது:**
 - கூட்டுப் பொறுப்பு இல்லாமல், தனிப்பட்ட அமைச்சர்கள் முரண்பாடான நிகழ்ச்சி நிரல்களைப் பின்தொடரலாம், இது கொள்கை ஒத்திசைவின்மை மற்றும் நிர்வாக முடக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும். ஒரு ஒன்றுபட்ட நிலைப்பாட்டின் தேவை சமரசம் மற்றும் முடிவெடுப்பதை கட்டாயப்படுத்துகிறது.

சவால்கள் மற்றும் நுணுக்கங்கள்

முக்கியமானதாக இருந்தாலும், கூட்டுப் பொறுப்பு சில சமயங்களில் வலுவான தனிப்பட்ட அமைச்சர்களின் கருத்துக்கள், அரசாங்கத்தில் உள்ள வெவ்வேறு கட்சிகள் வெவ்வேறு சித்தாந்தங்களைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய கூட்டணி இயக்கவியல் அல்லது அமைச்சர்கள் பகிரங்கமாக கருத்து வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்தும்போது சவால் செய்யப்படலாம். இருப்பினும், அரசாங்க ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறலுக்கான அதன் முக்கியத்துவம் காரணமாக இந்த மரபு பொதுவாக வலுவாக உள்ளது.

முடிவுரை

கூட்டுப் பொறுப்பு பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு கூறாகும். இது அரசாங்கம் ஒரு ஒன்றுபட்ட நிறுவனமாக செயல்படுவதையும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்திற்கு பொறுப்புக்கூறுவதையும், ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் ஒத்திசைவுடன் செயல்படுவதையும் உறுதி செய்கிறது. தனிப்பட்ட அமைச்சர்களை அமைச்சரவையின் பொதுவான முடிவுகளுக்கு கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், நிர்வாகம் பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையிலிருந்து தனது சட்டபூர்வமான தன்மையையும் அதிகாரத்தையும் பெறும் பொறுப்பான அரசாங்கத்தின் கட்டமைப்பையே இது ஆதரிக்கிறது.

24. The Inter-State Council was established in 1990. Spell out the vision and mission of the Council.

மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சில் 1990-ல் நிறுவப்பட்டது. அச்சபையின் நோக்கம் மற்றும் செயல்பாடுகளை வெளிக்கொணர்க.

அறிமுகம்

மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சில் (ISC) என்பது இந்திய அரசியலமைப்பின் 263 வது பிரிவின் கீழ் நிறுவப்பட்ட ஒரு பரிந்துரை அமைப்பாகும். இந்தப் பிரிவு, பொது நலன்களுக்கு அதன் ஸ்தாபனம் சேவை செய்யும் என்று தோன்றினால், அத்தகைய ஒரு கவுன்சிலை அமைக்க குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. மத்திய-மாநில உறவுகள் குறித்த சர்க்காரியா ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் பேரில், மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சில் மே 28, 1990 அன்று குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவின் மூலம் முறையாக நிறுவப்பட்டது. இதன் முதன்மை நோக்கம் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலும், மாநிலங்களுக்கு இடையிலும் சிறந்த ஒருங்கிணைப்பையும் ஒத்துழைப்பையும் வளர்ப்பதன் மூலம் இந்தியாவின் கூட்டாட்சி கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துவதாகும்.

மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சிலின் நோக்கம்

மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சிலின் மேலோட்டமான நோக்கம், ஒரு வலுவான மற்றும் இணக்கமான கூட்டாட்சி இந்தியாவை உருவாக்குவதாகும்:

- **கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியை ஊக்குவித்தல்:** ஒன்றியம் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலும், மாநிலங்களுக்கு இடையிலும் ஒத்துழைப்பு, புரிதல் மற்றும் பரஸ்பர மரியாதை உணர்வை வளர்ப்பது, விரோத உறவுகளுக்கு அப்பால் தேசிய வளர்ச்சிக்கான ஒரு கூட்டாண்மை மாதிரிக்கு நகர்வது.

- **திறமையான மத்திய-மாநில மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையிலான ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்தல்:** பொதுவான நலன் சார்ந்த விஷயங்களில் தொடர்ச்சியான உரையாடல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்புக்கான ஒரு வலுவான நிறுவன கட்டமைப்பை வழங்குதல், கூட்டாட்சி அரசியலின் மென்மையான செயல்பாட்டை உறுதி செய்தல்.
- **தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை வலுப்படுத்துதல்:** சச்சரவுகளை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதன் மூலமும், பொதுவான கொள்கைகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், கவுன்சில் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- **நல்லாட்சிக்கு வசதி செய்தல்:** ஆளுகை, நிர்வாகம் மற்றும் மேம்பாட்டில் சிறந்த நடைமுறைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கான ஒரு தளமாகச் செயல்படுதல், இதன் மூலம் மாநிலங்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று கற்றுக்கொள்ளவும் பயனுள்ள தீர்வுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும் ஊக்குவித்தல்.

மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சிலின் செயல்பாடுகள்

மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சிலின் செயல்பாடுகள், அரசியலமைப்பின் 263 வது பிரிவின் கீழும், அதை நிறுவிய குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவின் கீழும் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணிகளிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. இவை பரவலாக பின்வருமாறு மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன:

1. சச்சரவுகளை விசாரித்து அறிவுரை வழங்குதல்:

- மாநிலங்களுக்கு இடையே எழுந்திருக்கக்கூடிய அல்லது எழக்கூடிய சச்சரவுகளை விசாரித்து அறிவுரை வழங்குதல். இந்தப் பணி ஆலோசனைக்குரியது, மேலும் 131 வது பிரிவின் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தைப் போல கவுன்சிலுக்கு தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரங்கள் இல்லை.
- **செயல்பாட்டுக் கூறு:** மாநிலங்களுக்கு இடையிலான மோதல்கள் தீவிரமடைவதற்கு முன்பு அவற்றை செய்வதற்கும் தீர்வு காண்பதற்கும் ஒரு நடுநிலை மற்றும் நம்பகமான மன்றமாக செயல்படுதல்.

2. பொதுவான நலன் சார்ந்த விஷயங்களை விசாரித்து விவாதித்தல்:

- சில அல்லது அனைத்து மாநிலங்கள், அல்லது ஒன்றியம் மற்றும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் பொதுவான நலன் கொண்டுள்ள விஷயங்களை விசாரித்து விவாதித்தல்.
- **செயல்பாட்டுக் கூறு:** பொதுவான அக்கறையின் வளர்ந்து வரும் பகுதிகளை அடையாளம் கண்டு, ஒரு பகிரப்பட்ட புரிதல் மற்றும் அணுகுமுறையை அடைய, தொடர்புடைய அனைத்து பங்குதாரர்களையும் உள்ளடக்கிய விரிவான ஆலோசனைக்கு ஒரு தளத்தை வழங்குதல்.

3. கொள்கை மற்றும் நடவடிக்கையின் சிறந்த ஒருங்கிணைப்புக்கான பரிந்துரைகளை வழங்குதல்:

- எந்தவொரு விஷயத்திலும், குறிப்பாக அந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை கொள்கை மற்றும் நடவடிக்கையின் சிறந்த ஒருங்கிணைப்புக்கான பரிந்துரைகளை வழங்குதல்.
- **செயல்பாட்டுக் கூறு:** கொள்கை விஷயங்களில் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்குதல் மற்றும் இணக்கமான அமலாக்கத்தை உறுதி செய்வதற்கும் நிர்வாக உராய்வைத் தவிர்ப்பதற்கும் ஒன்றியம் மற்றும் மாநில அரசுகள் இரண்டிற்கும் செயல் படுத்தக்கூடிய பரிந்துரைகளை வழங்குதல். இது அரசாங்கங்களுக்கு இடையிலான தொடர்புகளை நெறிப்படுத்த நடைமுறைகள் அல்லது கொள்கைகளைப் பரிந்துரைப்பதை உள்ளடக்கியது.

4. மாநிலங்களுக்கு பொதுவான நலன் சார்ந்த பிற விஷயங்களைப் பற்றி ஆலோசித்தல்:

- தலைவரால் (பிரதமர்) குறிப்பிடப்படும் மாநிலங்களுக்கு பொதுவான நலன் சார்ந்த பிற விஷயங்களைப் பற்றி ஆலோசித்தல்.
- **செயல்பாட்டுக் கூறு:** மத்திய-மாநில உறவுகள் அல்லது மாநிலங்களுக்கு இடையிலான இணக்கத்தைப் பாதிக்கும் சமகாலப் பிரச்சினைகளை அவை எழும்போது நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு நெகிழ்வான மற்றும் பதிலளிக்கக்கூடிய அமைப்பாக இருத்தல், இதன் மூலம் ஒரு மாறும் அரசியல் சூழலில் அதன் பொருத்தப்பாட்டைப் பேணுதல்.

கவுன்சிலின் செயலகம், மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சில் செயலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, நிகழ்ச்சி நிரல் ஆவணங்களைத் தயாரித்தல், தகவல்களைப் பரப்புவதல் மற்றும் கவுன்சிலின் பரிந்துரைகளைப் பின்தொடர்வதன் மூலம் இந்தப் பணிகளை எளிதாக்குவதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

முடிவுரை

மாநிலங்களுக்கிடையிலான கவுன்சிலின் நோக்கம், இந்தியாவில் கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியின் ஒரு மூலக்கல்லாக இருப்பது, உரையாடல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு மூலம் ஒற்றுமை மற்றும் பயனுள்ள நிர்வாகத்தை ஊக்குவிப்பதாகும். அதன் செயல்பாடு, மாநிலங்களுக்கு இடையிலான சச்சரவுகளைத் தீர்ப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபடுவது, பொதுவான நலன் சார்ந்த விஷயங்களைப் பற்றி விவாதிப்பது மற்றும் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையிலும், மாநிலங்களுக்கு இடையிலும் சிறந்த கொள்கை ஒத்திசைவு மற்றும் நடவடிக்கைக்கான நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைப்பதாகும். அதன் பங்கு ஆலோசனைக்குரியதாக இருந்தாலும், நாட்டின் கூட்டாட்சி கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்கான ஒரு முக்கிய நிறுவன வழிமுறையாக ஐ.எஸ்.சி உள்ளது.

25. What does the Galwan clash signify for the future of Sino-Indian relations? **கல்வான் மோதல் சீன-இந்திய உறவுகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி குறிப்பது யாது?**

அறிமுகம்

ஜூன் 2020 இல் நடந்த கல்வான் பள்ளத்தாக்கு மோதல், 45 ஆண்டுகளில் இந்திய மற்றும் சீனப் படைகளுக்கு இடையே உண்மையான கட்டுப்பாட்டுக் கோட்டில் (LAC) முதல் போர் மரணங்களை ஏற்படுத்தியது, இது சீன-இந்திய உறவுகளில் ஒரு ஆழமான திருப்புமுனையாக அமைந்தது. கிழக்கு லடாக்கில் நடந்த இந்த வன்முறை மோதல், எல்லைப் பிரச்சினைகள் மற்ற ஒத்துழைப்புப் பகுதிகளைப் பாதிக்காமல் அமைதியான முறையில் நிர்வகிக்கப்படும் என்ற புரிதலின் அடிப்படையில் பல தசாப்தங்களாக கவனமாக கட்டமைக்கப்பட்ட இருதரப்பு ஈடுபாட்டின் நம்பிக்கையைச் சிதைத்தது. கல்வான் மோதல், உறவில் மிகவும் விரோதமான மற்றும் அவநம்பிக்கையான கட்டத்திற்கு ஒரு அடிப்படை மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது, இது குறிப்பிடத்தக்க நீண்டகால தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.

சீன-இந்திய உறவுகளின் எதிர்காலத்திற்கான முக்கியத்துவம்

1. நம்பிக்கை மற்றும் நல்லெண்ணத்தின் அரிப்பு:

- இந்த மோதல் அரசியல், இராணுவ மற்றும் பொது மட்டங்களில் இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நம்பிக்கையின் பேரழிவு முறிவுக்கு வழிவகுத்தது. பல தசாப்தங்களாக நம்பிக்கை வளர்க்கும் நடவடிக்கைகள் (CBMs) மற்றும் எல்லை நெறிமுறைகள் மீறப்பட்டன.
- இந்த நம்பிக்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது ஒரு கடினமான மற்றும் நீடித்த செயல்முறையாக இருக்கும், இது எதிர்காலத்தில் 2020 க்கு முந்தைய நிலைக்கு திரும்புவதை மிகவும் சாத்தியமற்றதாக்குகிறது.

2. உண்மையான கட்டுப்பாட்டுக் கோட்டின் அதிகரித்த இராணுவமயமாக்கல்:

- இந்தியா மற்றும் சீனா இரண்டும் முழு உண்மையான கட்டுப்பாட்டுக் கோட்டிலும் தங்கள் இராணுவப் பரவல்கள், உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு (சாலைகள், விமானநிலையங்கள், தங்குமிடங்கள்) மற்றும் முன்னோக்கிய நிலைநிறுத்தலை கணிசமாக அதிகரித்துள்ளன.
- இந்த அதிகரித்த இராணுவமயமாக்கல் தற்செயலான தீவிரமடைதல் மற்றும் எதிர்கால மோதல்களின் அபாயத்தை அதிகரிக்கிறது, இது எல்லையை இயல்பாகவே அதிக நிலையற்றதாக ஆக்குகிறது.

3. எல்லைப் பிரச்சினை முன்னணியில்:

- கல்வான் தீர்க்கப்படாத எல்லைப் பிரச்சினையை, பல்வேறு ஒப்பந்தங்கள் (எ.கா., 1993, 1996, 2005, 2013 அமைதி மற்றும் அமைதிக்கான ஒப்பந்தங்கள்) மூலம் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்த நிலையில், உறவின் முழுமையான முன்னணியில் கொண்டு வந்துள்ளது.

- எல்லைப் பிரச்சினையை தனிமைப்படுத்தும் முந்தைய அணுகுமுறையிலிருந்து விலகி, ஒட்டுமொத்த இருதரப்பு உறவுகளின் இயல்பாக்கத்திற்கு எல்லையில் அமைதி மற்றும் அமைதி முன்னிபந்தனைகள் என்று இந்தியா இப்போது வலியுறுத்துகிறது.

4. இந்தியாவின் மூலோபாய நிலைப்பாட்டில் மாற்றம்:

- இந்த சம்பவம் சீனாவின் மீதான இந்தியாவின் மூலோபாய நிலைப்பாட்டை கடினப்படுத்தியுள்ளது. சீனா ஒரு முதன்மை நீண்டகால மூலோபாய சவால் என்ற அங்கீகாரம் அதிகரித்துள்ளது.
- இது சீனாவின் வளர்ந்து வரும் ஆதிக்கத்தைச் சமநிலைப்படுத்த, குறிப்பாக குவாட் (இந்தியா, அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா) போன்ற ஒத்த எண்ணம் கொண்ட நாடுகளுடன் தனது மூலோபாய கூட்டாண்மைகளை இந்தியா வலுப்படுத்த வழிவகுத்துள்ளது.

5. பொருளாதாரப் பிரிப்பு (பகுதி மற்றும் மூலோபாய ரீதியானது):

- முழுமையான பொருளாதாரப் பிரிப்பு கடினமாக இருந்தாலும், குறிப்பாக முக்கியமான துறைகளில் சீனாவின் மீதான தனது பொருளாதார சார்புகளைக் குறைக்க இந்தியா நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.
- சீன செயலிகளைத் தடை செய்தல், சீன முதலீடுகளை ஆராய்தல் மற்றும் "ஆத்மநிர்பார் பாரத்" (தற்சார்பு இந்தியா) போன்ற முயற்சிகள் மூலம் உள்நாட்டு உற்பத்தியை ஊக்குவித்தல் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

6. அதிகரித்த பொது விரோதம்:

- கல்வான் மோதல் இந்தியாவில் வலுவான தேசியவாத உணர்வுகளையும் சீன எதிர்ப்பு பொதுக் கருத்தையும் தூண்டியது, இது அரசாங்கத்தின் இராஜதந்திர விருப்பங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது மற்றும் சலுகைகளை அரசியல் ரீதியாக கடினமாக்குகிறது.

7. பிராந்திய புவிசார் அரசியலில் தாக்கம்:

- பதட்டமான சீன-இந்திய உறவு தெற்காசியா மற்றும் இந்தோ-பசிபிக் பிராந்திய ஸ்திரத்தன்மைக்கு பரந்த தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. இது சிறிய அண்டை நாடுகளின் மூலோபாய தேர்வுகளை பாதிக்கிறது.
- இந்தச் சூழலில் பாகிஸ்தானுடனான சீனாவின் நெருங்கிய உறவுகள் இந்தியாவிற்கு தொடர்ந்து ஒரு பெரிய கவலையாக உள்ளது.

8. நீண்டகாலப் போட்டி மற்றும் மோதல்:

- எதிர்காலத்தில் பல களங்களில் – இராணுவம், பொருளாதாரம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் இராஜதந்திரம் – நீடித்த மூலோபாயப் போட்டியால் இந்த உறவு வகைப்படுத்தப்படும் என்பதை கல்வான் குறிக்கிறது.
- பரஸ்பர உணர்திறன்களுக்கான மரியாதை மற்றும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட உண்மையான கட்டுப்பாட்டுக் கோட்டின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய சமநிலையைக் கண்டறிவது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சவாலாக இருக்கும்.

முடிவுரை

கல்வான் மோதல் ஒரு எல்லைச் சண்டை மட்டுமல்ல; இது இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையிலான ஈடுபாட்டின் விதிமுறைகளை அடிப்படையில் மீட்டமைத்த ஒரு திருப்புமுனையாகும். இது அவநம்பிக்கை ஆழமாக இருக்கும், எல்லை ஒரு நேரடி மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினையாக இருக்கும், மற்றும் மூலோபாயப் போட்டி உறவின் ஆதிக்க அம்சமாக இருக்கும் ஒரு எதிர்காலத்தைக் குறிக்கிறது. இராஜதந்திர வழிகள் திறந்திருந்தாலும், ஒரு நிலையான மற்றும் கணிக்கக்கூடிய உறவுக்கான பாதை நீண்டதாகவும் கடினமானதாகவும் இருக்கும், இது எல்லையைப் பற்றிய சீனாவின் அணுகுமுறையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் மற்றும் பிற களங்களில் முன்னேற்றத்திற்கு அமைதி மற்றும் அமைதி பேரம் பேச முடியாதவை என்ற பரஸ்பர புரிதல் தேவைப்படுகிறது.

26. The Preamble of Indian Constitution declares India as a Sovereign Socialist Secular Democratic Republic. Secularism is one of the achievements of Indian democracy which protects the unity and fraternity of the people of India. – Justify. இந்திய அரசியலமைப்பின் முகப்புரை இந்தியாவை ஒரு இறையாண்மை மிக்க சமதர்மமுடைய மதசார்பற்ற

ஜனநாயக குடியரசு என குறிப்பிடுகிறது. இந்திய மக்களின் ஒற்றுமை மற்றும் சகோதரத்துவத்தை பாதுகாப்பதில் மதச்சார்பின்மை, இந்திய மக்களாட்சியின் சாதனைகளில் ஒன்றாகும் - நியாயப்படுத்துக.

அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பின் முகப்புரை, என்.ஏ. பால்கிவாலாவால் "அரசியலமைப்பின் அடையாள அட்டை" என்று பொருத்தமாக வர்ணிக்கப்பட்டது, இந்தியாவை "இறையாண்மை மிக்க சமதர்மமுடைய மதசார்பற்ற ஜனநாயக குடியரசு" என்று அறிவிக்கிறது. "மதசார்பற்ற" என்ற சொல், 1976 இல் 42 வது திருத்தத்தின் மூலம் முறையாக சேர்க்கப்பட்டது, அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பில் ஏற்கனவே மறைமுகமாக இருந்த ஒரு கோட்பாட்டை பொறித்தது, இது அனைத்து மதங்களுக்கும் அரசின் நடுநிலைமையையும் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் மத சுதந்திரத்தையும் குறிக்கிறது. இந்தியாவைப் போன்ற ஆழ்ந்த மத பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஒரு நாட்டில், மதச்சார்பின்மை அதன் ஜனநாயகத்தின் ஒரு மூலக்கல்லான சாதனையாக உருவெடுத்துள்ளது, இது தேசிய ஒற்றுமையைப் பாதுகாப்பதிலும் அதன் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த மக்களிடையே சகோதரத்துவ உணர்வை வளர்ப்பதிலும் இன்றியமையாத பங்கைக் கொண்டுள்ளது.

ஒற்றுமை மற்றும் சகோதரத்துவத்தைப் பாதுகாக்கும் ஒரு சாதனையாக மதச்சார்பின்மை

1. மத சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவத்தை உறுதி செய்தல் (பிரிவுகள் 25-28):

- இந்திய மதச்சார்பின்மை ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் மனசாட்சியின் சுதந்திரத்தையும், மதத்தை சுதந்திரமாக அறிவிக்கவும், பின்பற்றவும் மற்றும் பிரச்சாரம் செய்யவும் உரிமை அளிக்கிறது (பிரிவு 25). இது மதப் பிரிவினர் மத விஷயங்களில் தங்கள் சொந்த விவகாரங்களை நிர்வகிக்கவும் அனுமதிக்கிறது (பிரிவு 26).
- மதத்தின் அடிப்படையில் எந்தவொரு குடிமகனுக்கும் எதிராக அரசு பாகுபாடு காட்டுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது (பிரிவு 15). அனைத்து மதங்களையும் சமமாக நடத்துவது எந்தவொரு ஒற்றை நம்பிக்கையும் ஆதிக்கம் செலுத்துவதைத் தடுக்கிறது, இதன் மூலம் மத சிறுபான்மையினரிடையே பாதுகாப்பு மற்றும் சொந்தம் என்ற உணர்வை வளர்க்கிறது. உணரப்பட்ட மத பாகுபாடு அந்நியப்படுத்தலுக்கும் மோதலுக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதால், இது ஒற்றுமைக்கு முக்கியமானது.

2. அரசின் நடுநிலைமை மற்றும் மதத்தை நிறுவ இயலாமை:

- ஒரு மதகுரு ஆட்சிக்கு மாறாக, இந்திய அரசுக்கு அதிகாரப்பூர்வ மதம் எதுவும் இல்லை. அது அனைத்து மதங்களிலிருந்தும் ஒரு கொள்கை ரீதியான தூரத்தை பராமரிக்கிறது, எந்தவொரு மதத்திற்கும் சாதகமாகவோ அல்லது பாதகமாகவோ செயல்படுவதில்லை.
- இந்த நடுநிலைமை, எந்தவொரு குறிப்பிட்ட நம்பிக்கையையும் ஊக்குவிக்க அரசு எந்திரம் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதை உறுதி செய்கிறது, இது பல்வேறு மத சமூகங்களின் நம்பிக்கையை பேணுவதற்கும், தேசிய ஒற்றுமையை சிதைக்கக்கூடிய அரசால் தூண்டப்பட்ட மத மோதல்களைத் தடுப்பதற்கும் இன்றியமையாதது.

3. மதங்களுக்கு இடையிலான ஆதிக்கம் மற்றும் மோதலைத் தடுத்தல்:

- மதச்சார்பற்ற கோட்பாடுகளை நிலைநிறுத்துவதன் மூலம், இந்திய ஜனநாயக கட்டமைப்பு ஒரு மதக் குழு மற்றொன்றின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதைத் தடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது அனைத்து மதத்தினரும் அமைதியாக இணைந்து வாழக்கூடிய ஒரு பொதுவான தளத்தை வழங்குகிறது.
- சவால்கள் இருந்தபோதிலும், மத பதட்டங்களை நிர்வகிப்பதிலும், சகோதரத்துவத்திற்கு அவசியமான வகுப்புவாத நல்லிணக்கத்தை ஊக்குவிப்பதிலும் இது கருவியாக இருந்துள்ளது. எந்தவொரு மதத்திற்கும் அரசின் ஆதரவு இல்லாதது சாத்தியமான மோதல்களைத் தணிப்பதில் உதவுகிறது.

4. பகிரப்பட்ட குடியுரிமை மூலம் சகோதரத்துவத்தை ஊக்குவித்தல்:

- மதச்சார்பின்மை, அனைத்து இந்தியர்களும், அவர்களின் மத நம்பிக்கைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், பொதுவான உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புகளுடன் சமமான குடிமக்கள் என்ற எண்ணத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

மத சார்பு அல்லாமல் அரசியலமைப்பு மதிப்புகளின் அடிப்படையிலான இந்த பகிரப்பட்ட குடியுரிமை, சகோதரத்துவத்தின் அடித்தளமாகும்.

- இது தனிநபர்களை மத அடையாளங்களுக்கு அப்பால் பார்க்கவும், சக குடிமக்களாக இணையவும் ஊக்குவிக்கிறது, இது ஒரு வலுவான தேசிய சகோதரத்துவ உணர்விற்கு பங்களிக்கிறது.

5. மத பன்முகத்தன்மையை ஊக்குவித்தல்:

- இந்தியா கிட்டத்தட்ட அனைத்து முக்கிய உலக மதங்களுக்கும் எண்ணற்ற பழங்குடி நம்பிக்கைகளுக்கும் தாயகமாக உள்ளது. மதச்சார்பின்மை இந்த மகத்தான பன்முகத்தன்மையை ஊக்குவிக்குவதற்கான கட்டமைப்பை வழங்குகிறது.
- இது பல மத மரபுகள் அருகருகே செழித்து வளர அனுமதிக்கிறது, இது ஒரு ஒற்றைக்கல் கலாச்சாரத்திற்கு பதிலாக ஒரு வளமான, கலப்பு கலாச்சாரத்திற்கு பங்களிக்கிறது. பன்முகத்தன்மைக்கான இந்த மரியாதை இந்திய ஒற்றுமையின் ஒரு மூலக்கல்லாகும்.

6. வரலாற்றுப் பிளவுகளிலிருந்து கற்றல்:

- அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் மத மோதலின், குறிப்பாக இந்தியாவின் பிரிவினையின் பேரழிவு தரும் விளைவுகளை நன்கு அறிந்திருந்தனர். அத்தகைய துயரங்கள் மீண்டும் நிகழாமல் தடுப்பதற்கும், உள்ளடக்கிய தேசத்தை உருவாக்குவதற்கும் ஒரு வழியாக மதச்சார்பின்மை நனவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- அதன் வெற்றிகரமான (சில சமயங்களில் சவால் செய்யப்பட்டாலும்) அமலாக்கம், சில அண்டை நாடுகளில் காணப்படும் மத சண்டைகளை பெருமளவில் தடுத்து, இதன் மூலம் இந்தியாவின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாத்துள்ளது.

7. மதங்களுக்குள் சீர்திருத்தத்திற்கான இடத்தை வழங்குதல்:

- மத சுதந்திரத்தை மதிக்கும் அதே வேளையில், இந்திய மதச்சார்பின்மை சமூக சீர்திருத்தத்திற்காக மத விவகாரங்களில் அரசின் தலையீட்டையும் அனுமதிக்கிறது (எ.கா., பிரிவு 25(2)(b) சமூக நலன் மற்றும் சீர்திருத்தத்திற்கான சட்டங்களை உருவாக்க அரசுக்கு அனுமதித்தல், அல்லது பொது தன்மையுள்ள இந்து மத நிறுவனங்களை இந்துக்களின் அனைத்து வகுப்பினருக்கும் பிரிவினருக்கும் திறந்து விடுதல்). இது மதங்களுக்குள் உள்ள அடக்குமுறை நடைமுறைகளை நிவர்த்தி செய்ய உதவுகிறது, மேலும் நியாயமான மற்றும் சகோதரத்துவ சமுதாயத்தை வளர்க்கிறது.

மதச்சார்பின்மைக்கான சவால்கள்

இந்தியாவில் மதச்சார்பின்மை நடைமுறைப்படுத்தப்படுவது வகுப்புவாத பதட்டங்கள், மதத்தின் அரசியலாக்கம் மற்றும் அரசின் தலையீட்டின் அளவு குறித்த விவாதங்கள் உள்ளிட்ட சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது என்பதை ஒப்புக்கொள்வது முக்கியம். இருப்பினும், அரசியலமைப்பு அர்ப்பணிப்பு ஒரு வழிகாட்டும் இலட்சியமாக உள்ளது.

முடிவுரை

இந்திய அரசியலமைப்பில் பொறிக்கப்பட்டு, அதன் ஜனநாயகப் பயணம் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட மதச்சார்பின்மை, உண்மையில் ஒரு மகத்தான சாதனையாகும். இணையற்ற மத பன்முகத்தன்மையால் வகைப்படுத்தப்படும் ஒரு தேசத்தில், அனைத்து மதங்களுக்கும் இடையே சமத்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கும், அரசால் தூண்டப்பட்ட மத பாகுபாட்டைத் தடுப்பதற்கும், வெவ்வேறு சமூகங்கள் இணைந்து வாழக்கூடிய ஒரு தழுவலை வளர்ப்பதற்கும் இது அத்தியாவசிய கட்டமைப்பை வழங்கியுள்ளது. மத சுதந்திரத்தை நிலைநிறுத்தும் அதே வேளையில் அரசின் நடுநிலைமையைப் பேணுவதன் மூலம், மதச்சார்பின்மை இந்தியாவின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாப்பதிலும், அதன் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த மக்களிடையே சகோதரத்துவ உணர்வை வளர்ப்பதிலும் ஒரு முக்கியமான தூணாக இருந்துள்ளது.

27. Why has the incidence of President's rule (Art. 356) dropped since the mid 90s? 90-களின் மத்தியிலிருந்து குடியரசு தலைவர் ஆட்சி (சட்டப்பிரிவு 356) நிகழ்வுகள் ஏன் குறைந்துள்ளது?

அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பின் 356 வது பிரிவு, ஒரு மாநிலத்தில் அரசியலமைப்பின் விதிகளின்படி மாநில அரசை நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாக குடியரசுத் தலைவர் திருப்தி அடைந்தால், அந்த மாநிலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்கிறது, இது வரலாற்று ரீதியாக ஒரு சர்ச்சைக்குரிய பிரிவாக இருந்து வந்துள்ளது. 1990 களின் நடுப்பகுதிக்கு முன்னர், எதிர்க்கட்சி ஆளும் மாநில அரசுகளை பதவி நீக்கம் செய்ய மத்திய அரசால் கட்சி அரசியல் நோக்கங்களுக்காக இது தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதாக அடிக்கடி விமர்சிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், 1990 களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து அதன் பயன்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க சரிவு காணப்படுகிறது, இது முதன்மையாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நீதித்துறை தீர்ப்புகள் மற்றும் மாறிவரும் அரசியல் இயக்கவியல் காரணமாகும்.

குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி நிகழ்வுகள் குறைந்ததற்கான காரணங்கள்

1. எஸ்.ஆர். பொம்மை எதிர் இந்திய யூனியன் (1994) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்ப்பு:

- இந்தத் தீர்ப்பு மிக முக்கியமான காரணியாகும். உச்ச நீதிமன்றம் 356 வது பிரிவை அமல்படுத்துவதற்கான கடுமையான வழிகாட்டுதல்களை வகுத்தது, அதன் தன்னிச்சையான பயன்பாட்டை கணிசமாகக் குறைத்தது.
- பொம்மை வழக்கின் முக்கிய வழிகாட்டுதல்கள்:
 - குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்தும் குடியரசுத் தலைவரின் பிரகடனம் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது.
 - மாநிலத்தில் அரசியலமைப்பு இயந்திரம் செயலிழந்துள்ள நிலையை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு உள்ளது.
 - அரசின் பெரும்பான்மையை சோதிக்க சட்டமன்ற தளமே ஒரே இடம், ஆளுநரின் அகநிலை கருத்து அல்ல.
 - பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் பிரகடனம் அங்கீகரிக்கப்படும் வரை மாநில சட்டமன்றம் கலைக்கப்படக்கூடாது. அது தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்படலாம்.
 - கட்சி உள் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது அல்லது ஒரு அமைச்சகம் ராஜினாமா செய்தாலோ அல்லது பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டாலோ மற்றும் மாற்று அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆராயாமல் ஆளுநர் பரிந்துரைத்தாலோ போன்ற புறம்பான அல்லது தீய நோக்கங்களுக்காக 356 வது பிரிவை பயன்படுத்த முடியாது என்று நீதிமன்றம் தெளிவாகக் கூறியது.
- தாக்கம்: இந்தத் தீர்ப்பு மத்திய அரசை மிகவும் எச்சரிக்கையுடனும் பொறுப்புடனும் செயல்பட வைத்தது, ஏனெனில் அதன் நடவடிக்கைகள் நீதித்துறையால் ரத்து செய்யப்படலாம்.

2. வலுவான பிராந்திய கட்சிகளின் எழுச்சி மற்றும் மத்தியில் கூட்டணி அரசாங்கங்கள்:

- 1990 களின் நடுப்பகுதி பல கட்சி அமைப்பு மற்றும் மத்தியில் கூட்டணி அரசாங்கங்களின் சகாப்தத்தைக் கண்டது. மாநில அரசுகளை வழிநடத்தும் பல பிராந்திய கட்சிகள் இந்தக் மத்திய கூட்டணிகளுக்கு முக்கிய கூட்டாளிகளாக மாறின.
- ஒரு பிராந்திய கூட்டாளி அல்லது வருங்கால கூட்டாளியால் ஆளப்படும் ஒரு மாநில அரசை பதவி நீக்கம் செய்வது மத்திய அரசாங்கத்தையே சீர்குலைக்கக்கூடும். இந்தக் அரசியல் கட்டாயம் 356 வது பிரிவை தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு தடையாக செயல்பட்டது.
- மாநில அடிப்படையிலான கட்சிகளின் பேரம் பேசும் சக்தி அதிகரித்தது, இது மத்திய அரசை மேலும் அனுசரித்துப் போகச் செய்தது.

3. அதிகரித்த நீதித்துறை செயல்பாடு மற்றும் ஆய்வு:

- பொம்மை தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்துவதை ஆய்வு செய்வதில் நீதித்துறை தொடர்ந்து தீவிரப் பங்காற்றி வருகிறது.

- பல நிகழ்வுகளில் நீதிமன்றங்கள் தலையிட்டு, அத்தகைய பிரகடனங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள காரணங்களையும் நோக்கங்களையும் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளன, இது பொம்மை வழக்கில் வகுக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை மேலும் வலுப்படுத்தியுள்ளது. உதாரணமாக, உத்தரகாண்ட் (2016) மற்றும் அருணாச்சலப் பிரதேசம் (2016) தொடர்பான வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலையீடுகள் தளப் பரிசோதனையின் முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தின.

4. அதிகரித்த கூட்டாட்சி உணர்வு மற்றும் பொதுக் கருத்து:

- அரசியல் கட்சிகள், குடிமைச் சமூகம் மற்றும் ஊடகங்களிடையே கூட்டாட்சி கோட்பாடுகள் குறித்த விழிப்புணர்வும் வலியுறுத்தலும் அதிகரித்து வருகிறது.
- 356 வது பிரிவின் தன்னிச்சையான பயன்பாடு இப்போது குறிப்பிடத்தக்க பொது விமர்சனத்தையும் கண்டனத்தையும் ஈர்க்கிறது, இது மத்திய அரசின் மீது ஒரு தார்மீக மற்றும் அரசியல் தடையாக செயல்படுகிறது.

5. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் பங்கு:

- சில குடியரசுத் தலைவர்கள் அதிக எச்சரிக்கையுடன் செயல்பட்டுள்ளனர் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக்கான பரிந்துரைகளை மறுபரிசீலனைக்கு மத்திய அமைச்சரவைக்கு திருப்பி அனுப்பியுள்ளனர் அல்லது கூடுதல் விளக்கங்களைக் கோரியுள்ளனர்.
- உதாரணமாக, குடியரசுத் தலைவர் கே.ஆர். நாராயணன் உத்தரப் பிரதேசம் (1997) மற்றும் பீகார் (1998) ஆகிய மாநிலங்களில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்தும் அமைச்சரவையின் பரிந்துரையை திருப்பி அனுப்பினார், இது குடியரசுத் தலைவரின் ஆய்வுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைந்தது.

6. ஆணையங்களின் பரிந்துரைகள்:

- சர்க்காரியா ஆணையம் (1988) மற்றும் புஞ்சி ஆணையம் (2010) போன்ற மத்திய-மாநில உறவுகள் குறித்த ஆணையங்கள் 356 வது பிரிவை தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிரான பாதுகாப்புகளைப் பரிந்துரைத்தன, இது அரசியல் மற்றும் நீதித்துறை சொற்பொழிவை பாதித்தது.

முடிவுரை

1990 களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 356 வது பிரிவின் கீழ் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அமல்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க சரிவுக்கு முதன்மையாக எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தால் நிறுவப்பட்ட வலுவான நீதித்துறை பாதுகாப்புகளும், கூட்டணி அரசாங்கங்கள் மற்றும் வலுவான பிராந்திய சக்திகளால் வகைப்படுத்தப்படும் இந்திய அரசியலின் மாறிவரும் நிலப்பரப்பும் காரணமாகும். இந்த போக்கு இந்திய கூட்டாட்சிக்கு ஒரு நேர்மறையான வளர்ச்சியைக் குறிக்கிறது, ஜனநாயக நெறிமுறைகளை வலுப்படுத்துகிறது மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு அதிக ஸ்திரத்தன்மையை உறுதி செய்கிறது.

28. Discuss how the two new union territories were established on 31 October 2019 and in which way one is different from the other? 31 அக்டோபர் 2019 அன்று, இரண்டு புதிய யூனியன் பிரதேசங்கள் எவ்வாறு நிறுவப்பட்டன என்பதையும் மற்றும் எந்த வகையில் ஒன்று மற்றொன்றிலிருந்து வேறுபட்டவை என்பதை விவாதிக்கவும்?

அறிமுகம்

அக்டோபர் 31, 2019 அன்று, முன்னாள் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலத்தின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மறுசீரமைப்பு நிகழ்ந்தது, இது இரண்டு புதிய யூனியன் பிரதேசங்கள் நிறுவப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது: (i) ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் யூனியன் பிரதேசம், மற்றும் (ii) லடாக் யூனியன் பிரதேசம். இது ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 2019 மூலம் இயற்றப்பட்டது, இது ஆகஸ்ட் 2019 இல் இந்திய நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கை, ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீருக்கு சிறப்பு அந்தஸ்து வழங்கிய அரசியலமைப்பின் 370 வது பிரிவை ரத்து செய்ததைத் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களை உருவாக்குவது சிறந்த நிர்வாகம், வளர்ச்சி மற்றும் இந்தியாவின் பிற பகுதிகளுடன் ஒருங்கிணைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

இரண்டு புதிய யூனியன் பிரதேசங்கள் நிறுவப்படுதல்

இந்த இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களை நிறுவும் செயல்முறை பல முக்கிய சட்டமன்ற மற்றும் அரசியலமைப்பு படிக்களை உள்ளடக்கியது:

1. 370 வது பிரிவு மற்றும் 35A பிரிவைரத்து செய்தல்:

- ஆகஸ்ட் 5, 2019 அன்று, இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் ஒரு அரசியலமைப்பு உத்தரவை (C.O. 272) பிறப்பித்தார், இது இந்திய அரசியலமைப்பின் பெரும்பாலான விதிகளை ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீருக்குப் பொருந்தும் வகையில் மாற்றியது, இதன் மூலம் அதற்கு சிறப்பு அந்தஸ்து வழங்கிய 1954 ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் உத்தரவை மீறியது.
- அதே நேரத்தில், 370 வது பிரிவை (அது தற்காலிகமானது என்று கூறும் விதி (1) தவிர) செயலற்றதாக்க குடியரசுத் தலைவருக்கு அறிவிப்பு வெளியிட பரிந்துரைக்கும் ஒரு சட்டரீதியான தீர்மானம் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. 370 வது பிரிவிலிருந்து உருவான மற்றும் "நிரந்தர குடியிருப்பாளர்கள்" மற்றும் அவர்களின் சிறப்பு உரிமைகளை வரையறுத்த 35A பிரிவு இதன் விளைவாக செல்லாததாகியது.

2. ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 2019 ஐ நிறைவேற்றுவதில்:

- நாடாளுமன்றம் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 2019 ஐ நிறைவேற்றியது. இந்தச் சட்டம் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கான சட்ட கட்டமைப்பை வழங்கியது.
- இந்தச் சட்டம் இரண்டு புதிய யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான பிரதேசங்களை வரையறுத்தது:
 - லடாக் யூனியன் பிரதேசம்: லே மற்றும் கார்கில் மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியது.
 - ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் யூனியன் பிரதேசம்: முன்னாள் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலத்தின் பிற அனைத்து பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியது.

3. நடைமுறைக்கு வருதல்:

- ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 2019, புதிய யூனியன் பிரதேசங்கள் அக்டோபர் 31, 2019 அன்று நடைமுறைக்கு வரும் என்று குறிப்பிட்டது, இது சமஸ்தானங்களை இந்தியாவுடன் ஒருங்கிணைப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றிய சர்தார் வல்லபாய் படேலின் பிறந்த நாளுடன் ஒத்துப்போனது.
- இந்தத் தேதியில், ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் இல்லாமல் போனது, மேலும் இரண்டு புதிய யூனியன் பிரதேசங்கள் முறையாக நிறுவப்பட்டன, ஒவ்வொன்றிற்கும் துணைநிலை ஆளுநர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் யூனியன் பிரதேசத்திற்கும் லடாக் யூனியன் பிரதேசத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள்

இரண்டும் யூனியன் பிரதேசங்களாக இருந்தாலும், மறுசீரமைப்புச் சட்டத்தால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி அவற்றுக்கிடையே குறிப்பிடத்தக்க கட்டமைப்பு மற்றும் நிர்வாக வேறுபாடுகள் உள்ளன:

1. சட்டமன்றம்:

- ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் யூனியன் பிரதேசம்: ஒரு சட்டமன்றத்தைக் கொண்டுள்ளது. இது புதுச்சேரி மற்றும் டெல்லி போன்ற பிற யூனியன் பிரதேசங்களைப் போன்றது, அவை தங்களுடைய சொந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றங்களையும் முதலமைச்சர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவையும் கொண்டுள்ளன. இந்தச் சட்டமன்றம் ஐந்து ஆண்டு பதவிக் காலத்தைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும் மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விஷயங்களில் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கும், ஆனால் "பொது ஒழுங்கு" மற்றும் "காவல்துறை" ஆகியவை மத்திய அரசிடம் இருக்கும்.
- லடாக் யூனியன் பிரதேசம்: சட்டமன்றம் இல்லை. இது குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நிர்வாகியாக செயல்படும் துணைநிலை ஆளுநரால் நேரடியாக நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இந்த கட்டமைப்பு சண்டிகர், அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள், டாமன் & டையூ மற்றும் தாத்ரா & நகர் ஹவேலி, மற்றும் லட்சத்தீவு போன்ற யூனியன் பிரதேசங்களைப் போன்றது.

2. நாடாளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம்:

- ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் யூனியன் பிரதேசம்: மக்களவையில் ஐந்து இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன மற்றும் மாநிலங்களவையில் தற்போதுள்ள நான்கு இடங்கள் தொடர்ந்து இருக்கும்.
- லடாக் யூனியன் பிரதேசம்: மக்களவையில் ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்களவையில் அதற்கு தனி பிரதிநிதித்துவம் இல்லை; அதன் மாநிலங்களவைப் பிரதிநிதித்துவம், தற்போதைய உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் முடியும் வரை ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீரின் பிரதிநிதித்துவத்திற்குள் அடங்கியுள்ளது.

3. அமைச்சர்கள் குழு:

- ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் யூனியன் பிரதேசம்: சட்டமன்றம் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் உள்ள விஷயங்கள் தொடர்பான செயல்பாடுகளைச் செயல்படுத்துவதில் துணைநிலை ஆளுநருக்கு உதவி மற்றும் ஆலோசனை வழங்க முதலமைச்சர் தலைமையிலான ஒரு அமைச்சர்கள் குழுவுக்கு வழிவகை செய்கிறது. இருப்பினும், துணைநிலை ஆளுநர் சில விஷயங்களில் மேலாதிக்க அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளார் மற்றும் தனது விருப்பப்படி செயல்படலாம்.
- லடாக் யூனியன் பிரதேசம்: சட்டமன்றம் இல்லாததால், அதற்கு அமைச்சர்கள் குழுவோ அல்லது முதலமைச்சரோ இல்லை.

4. நிர்வாகத் தலைவர்:

- இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களும் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு துணைநிலை ஆளுநரால் (LG) தலைமை தாங்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், சட்டமன்றம் இருப்பது அல்லது இல்லாதிருப்பதைப் பொறுத்து துணைநிலை ஆளுநரின் பங்கு மற்றும் அதிகாரங்கள் வேறுபடுகின்றன. லடாக்கில், துணைநிலை ஆளுநருக்கு அதிக நேரடி நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு உள்ளது.

5. சட்டங்களின் பொருந்தும் தன்மை:

- மத்திய சட்டங்கள் இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் பொருந்தும். இந்தச் சட்டம் பல மாநிலச் சட்டங்களையும் ரத்து செய்து, புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு பல மத்திய சட்டங்களையும் விரிவுபடுத்தியது.

முடிவுரை

அக்டோபர் 31, 2019 அன்று ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் யூனியன் பிரதேசங்கள் நிறுவப்பட்டது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அரசியலமைப்பு மற்றும் நிர்வாக மறுசீரமைப்பைக் குறித்தது. முதன்மை வேறுபாடு அவற்றின் நிர்வாக மாதிரிகளில் உள்ளது: ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர், டெல்லி மற்றும் புதுச்சேரியைப் போலவே, ஒரு சட்டமன்றத்துடன் கூடிய யூனியன் பிரதேசமாக நிறுவப்பட்டது, இது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு உள்ளூர் சுயஆட்சியை அனுமதிக்கிறது. இதற்கு மாறாக, லடாக் சட்டமன்றம் இல்லாத ஒரு யூனியன் பிரதேசமாக நிறுவப்பட்டது, இது மத்திய அரசால் துணைநிலை ஆளுநர் மூலம் நேரடியாக நிர்வகிக்கப்படும், இது அதன் நிர்வாகம் மற்றும் வளர்ச்சி முன்னுரிமைகளுக்கான வேறுபட்ட அணுகுமுறையைப் பிரதிபலிக்கிறது.

29. Evaluate the significance of political alliances amongst National and Regional parties of India. **இந்தியாவில், தேசிய மற்றும் பிராந்திய கட்சிகளுக்கு இடையேயான அரசியல் கூட்டணியின் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பிடுக.**

அறிமுகம்

அரசியல் கூட்டணிகள், தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதற்கும்/அல்லது அரசாங்கங்களை அமைப்பதற்கும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அரசியல் கட்சிகளுக்கு இடையிலான முறையான அல்லது முறைசாரா புரிந்துணர்வுகள், குறிப்பாக 1980 களின் பிற்பகுதியிலிருந்து இந்தியாவின் ஜனநாயக நிலப்பரப்பின் ஒரு வரையறுக்கும் அம்சமாக மாறியுள்ளன. தேசியக் கட்சிகளுக்கும் (பாஜக மற்றும் காங்கிரஸ் போன்றவை) எண்ணற்ற பிராந்தியக் கட்சிகளுக்கும் இடையிலான இடைவினை நாட்டின் அரசியல் இயக்கவியல், ஆளுகை கட்டமைப்புகள் மற்றும் கூட்டாட்சி சமநிலையை கணிசமாக மறுவடிவமைத்துள்ளது. இந்தக் கூட்டணிகள், பெரும்பாலும் நடைமுறை தேர்தல் கணக்கீடுகளால் இயக்கப்படும் அதே

வேளையில், இந்தியாவைப் போன்ற ஒரு பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த தேசத்தில் பிரதிநிதித்துவம், ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் கொள்கை உருவாக்கம் ஆகியவற்றிற்கு ஆழ்ந்த முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன.

அரசியல் கூட்டணிகளின் முக்கியத்துவம்

1. **கூட்டணி அரசியலின் சகாப்தத்தில் நிலையான அரசாங்கங்களை உருவாக்குதல்:**

- 1989 முதல், 2014 வரை (மீண்டும் 2019 இல் பாஜகவால்) எந்தவொரு ஒற்றை தேசியக் கட்சியும் மக்களவையில் அறுதிப் பெரும்பான்மையை தொடர்ந்து பெறவில்லை. மத்தியில் அரசாங்கங்களை அமைப்பதற்கு கூட்டணிகள் அவசியமாகின.
- எடுத்துக்காட்டுகள்: ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கங்கள் (1996-98), பாஜக தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி (NDA) (1998-2004, மற்றும் 2014-தற்போது வரை), மற்றும் காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி (UPA) (2004-2014) ஆகியவை இதை விளக்குகின்றன.
- கூட்டணிகள் பெரும்பான்மை இலக்கைக் கடக்க பல கட்சிகளின் சட்டமன்ற பலத்தை ஒன்றிணைக்க உதவுகின்றன, இது ஸ்திரத்தன்மையின் ஒரு தோற்றத்தை அளிக்கிறது, இருப்பினும் கூட்டணி அரசாங்கங்கள் இயல்பாகவே பலவீனமானவையாகவும் இருக்கலாம்.

2. **பிராந்திய அபிவிருத்திகளின் மேம்பட்ட பிரதிநிதித்துவம்:**

- குறிப்பிட்ட மாநிலங்கள் அல்லது பிராந்தியங்களில் வேரூன்றிய பிராந்தியக் கட்சிகள் உள்ளூர் பிரச்சினைகள், கலாச்சார அடையாளங்கள் மற்றும் வளர்ச்சி அபிவிருத்திகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. தேசியக் கட்சிகளுடனான கூட்டணிகள் தேசியக் கொள்கை உருவாக்கத்தில் செல்வாக்கு செலுத்த அவர்களுக்கு ஒரு தளத்தை வழங்குகின்றன.
- எடுத்துக்காட்டு: தமிழ்நாட்டில் திமுக மற்றும் அதிமுக, ஆந்திராவில் தெலுங்கு தேசம், மகாராஷ்டிராவில் சிவசேனா அல்லது பஞ்சாபில் அகாலி தளம் போன்ற கட்சிகள் நிதி ஒதுக்கீடுகள், உட்கட்டமைப்புத் திட்டங்கள் மற்றும் மொழி அல்லது கலாச்சாரக் கவலைகள் உள்ளிட்ட அந்தந்த மாநிலங்களின் நலன்களுக்காக வாதாட கூட்டணிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளன.
- இது இந்தியாவின் கூட்டாட்சி அரசியலின் பன்முகக் குரல்கள் தேசிய அளவில் கேட்கப்படுவதை உறுதி செய்கிறது.

3. **தேசியக் கட்சிகளின் சமூக மற்றும் புவியியல் தளத்தை விரிவுபடுத்துதல்:**

- தேசியக் கட்சிகள் பெரும்பாலும் தங்கள் அமைப்பு ரீதியான இருப்பு குறைவாக உள்ள மாநிலங்களில் அல்லது குறிப்பிட்ட சாதி அல்லது சமூகக் குழுக்களுக்கு ஈர்ப்பைக் கொண்ட மாநிலங்களில் தங்கள் தேர்தல் தடத்தை விரிவுபடுத்த பிராந்தியக் கட்சிகளுடன் கூட்டணிகளை உருவாக்குகின்றன.
- எடுத்துக்காட்டு: பல்வேறு மாநிலங்களில் பாஜகவின் விரிவாக்கம் பிராந்தியக் கட்சிகளுடனான கூட்டணிகளால் உதவியது. இதேபோல், காங்கிரஸ் வரலாற்று ரீதியாக ஆதரவைத் திரட்ட கூட்டணிகளை உருவாக்கியுள்ளது.

4. **சித்தாந்த உச்சநிலைகளை மிதமாக்குதல்:**

- கூட்டணி அரசியலின் கட்டாயங்கள் பெரும்பாலும் கட்சிகள் தங்கள் சித்தாந்த நிலைப்பாடுகளை கூட்டணி பங்காளிகளுக்கு இடமளிக்க மிதமாக்க வேண்டும். இது மிகவும் மையவாத மற்றும் ஒருமித்த கொள்கை உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும்.
- ஒரு கூட்டணியை வழிநடத்தும் ஒரு தேசியக் கட்சி, பல்வேறு பிராந்திய பங்காளிகளின் ஆதரவைப் பேண தனது சில முக்கிய நிகழ்ச்சி நிரல் உருப்படிகளை நீர்த்துப்போகச் செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

5. **கூட்டாட்சியை வலுப்படுத்துதல் (சாத்தியமான வகையில்):**

- மத்தியில் ஆளும் கூட்டணியில் பிராந்தியக் கட்சிகள் ஒரு பகுதியாக இருக்கும்போது, அது மிகவும் கூட்டுறவான கூட்டாட்சி உறவுக்கு வழிவகுக்கும், மாநிலங்களின் கவலைகளுக்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அதிக உணர்திறன் இருக்கும்.

- இருப்பினும், கூட்டணி பங்களிகளால் ஆளப்படும் மாநிலங்களுக்கு மையம் தேவையற்ற முறையில் சாதகமாக செயல்படும் நிகழ்வுகளுக்கும் இது வழிவகுக்கும்.

6. தேர்தல் கணக்கீடு மற்றும் மூலோபாய நன்மைகள்:

- கூட்டணிகள் ஆளும் கட்சிக்கு எதிரான வாக்குகளைப் பிரிப்பதைத் தடுக்கின்றன அல்லது ஒத்த எண்ணம் கொண்ட கட்சிகளின் வாக்குகளை ஒருங்கிணைக்கின்றன, இதன் மூலம் ஒரு பொதுவான எதிர்ப்பாளருக்கு எதிராக தேர்தல் வெற்றி வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கின்றன.
- தேர்தலுக்கு முந்தைய கூட்டணிகள் வாக்காளர்களுக்கு தெளிவை அளிக்கின்றன, மேலும் தேர்தலுக்குப் பிந்தைய கூட்டணிகள் தொங்கு நாடாளுமன்றங்களில் அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கு முக்கியமானவை.

கூட்டணிகளின் சவால்கள் மற்றும் விமர்சனங்கள்

- **ஸ்திரமின்மை மற்றும் சுந்தர்ப்பவாதம்:** சித்தாந்த ஒத்திசைவு இல்லாமல் உருவாக்கப்பட்ட கூட்டணிகள் (பெரும்பாலும் "புனிதமற்ற கூட்டணிகள்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன) உள் முரண்பாடுகள் அல்லது சிறந்த ஒப்பந்தங்களைத் தேடும் பங்களிகளின் மாறும் விசுவாசங்கள் காரணமாக நிலையற்றவையாகவும் சரிவுக்கு ஆளாகக்கூடியவையாகவும் இருக்கலாம்.
- **கொள்கை முடக்கம்:** முரண்பாடான நலன்களைக் கொண்ட பல்வேறு பங்களிகள் முடிவெடுப்பதில் தாமதங்கள் மற்றும் கொள்கை முடக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும், ஏனெனில் முன்னணி கட்சி ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்க போராடுகிறது.
- **ஆளுகை மற்றும் சித்தாந்தத்தில் சமரசம்:** கூட்டணி பங்களிகளை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்க வேண்டிய தேவை சில சமயங்களில் நல்லாட்சியில் சமரசங்கள், ஊழலுக்கு இடமளித்தல் அல்லது முக்கிய கோட்பாடுகளை நீர்த்துப்போகச் செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு வழிவகுக்கும்.
- **"கிங்மேக்கர்களின்" எழுச்சி:** சிறிய பிராந்தியக் கட்சிகள் சில சமயங்களில் விகிதாசாரமற்ற செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தலாம், "கிங்மேக்கர்களாக" செயல்பட்டு, பெரிய தேசியக் கட்சிகளை தங்கள் கோரிக்கைகளுக்கு பணயக்கைதிகளாக வைத்திருக்கலாம்.

முடிவுரை

தேசிய மற்றும் பிராந்தியக் கட்சிகளுக்கு இடையிலான அரசியல் கூட்டணிகள் இந்திய ஜனநாயகத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக மாறியுள்ளன. அவை நாட்டின் பரந்த பன்முகத்தன்மையையும் பிராந்திய அரசியல் உணர்வின் எழுச்சியையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இந்தக் கூட்டணிகள் அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கும், பரந்த பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குவதற்கும், மேலும் கூட்டாட்சி அணுகுமுறையை வளர்ப்பதற்கும் முக்கியமானவை என்றாலும், அவை ஸ்திரத்தன்மை, ஆளுகைத் திறன் மற்றும் சித்தாந்த நிலைத்தன்மை தொடர்பான சவால்களையும் முன்வைக்கின்றன. அத்தகைய கூட்டணிகளின் வெற்றியும் முக்கியத்துவமும் பரஸ்பர மரியாதை, ஒரு பொதுவான குறைந்தபட்ச திட்டம் மற்றும் குறுகிய கட்சி ஆதாயங்களை விட தேசிய நலன்களுக்கான பகிரப்பட்ட அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது.

30. The Election Commission has performed effectively as an independent body. Discuss with reference to its responsibility of conducting free and fair elections. **தேர்தல் ஆணையம் என்பது தன்னிச்சையாக திறம்பட செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு அமைப்பு. சுதந்திரமான மற்றும் நேர்மையான தேர்தலை நடத்தும் அதன் பொறுப்பு பற்றி விவாதி.**

அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பின் 324 வது பிரிவின் கீழ் நிறுவப்பட்ட இந்திய தேர்தல் ஆணையம் (ECI), தேசிய மற்றும் மாநில அளவிலான தேர்தல் செயல்முறைகளை நிர்வகிக்கும் ஒரு தன்னாட்சி அரசியலமைப்பு அதிகார அமைப்பாகும். சுதந்திரமான மற்றும் நேர்மையான தேர்தல்களை நடத்துவதே இதன் முதன்மைப் பணியாகும், இது எந்தவொரு துடிப்பான ஜனநாயகத்திற்கும் அடித்தளமாகும். பல தசாப்தங்களாக, இந்திய தேர்தல் ஆணையம் ஒரு சுயாதீன அமைப்பாக திறம்பட

செயல்பட்டு, உள்நாட்டிலும் சர்வதேச அளவிலும் குறிப்பிடத்தக்க நம்பகத்தன்மையைப் பெற்றுள்ளது. அதன் முனைப்பான நடவடிக்கைகள், வலுவான தேர்தல் எந்திரம் மற்றும் விதிகளை உறுதியாக அமல்படுத்துதல் ஆகியவை ஒரு சிக்கலான மற்றும் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த தேசத்தில் தேர்தல் செயல்முறையின் புனிதத்தைப் பேணுவதில் கருவியாக இருந்துள்ளன.

சுதந்திரமான மற்றும் நேர்மையான தேர்தல்களை நடத்துவதில் பயனுள்ள செயல்திறன்

1. வாக்காளர் பட்டியல் துல்லியம் மற்றும் உள்ளடக்கத்தை உறுதி செய்தல்:

- வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரித்தல், பராமரித்தல் மற்றும் புதுப்பித்தல் ஆகியவற்றிற்கான பெரிய அளவிலான பயிற்சிகளை இந்திய தேர்தல் ஆணையம் மேற்கொள்கிறது, தகுதியான அனைத்து குடிமக்களும் பதிவு செய்யப்படுவதையும், தகுதியற்ற பெயர்கள் நீக்கப்படுவதையும் உறுதி செய்கிறது.
- ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்கள், பெண்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகள் ஆகியோரை உள்ளடக்குவதற்கான சிறப்பு இயக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன, இதன் மூலம் நடைமுறையில் உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையை ஊக்குவிக்கிறது.

2. மாதிரி நடத்தை விதிகளை (MCC) செயல்படுத்துதல்:

- ஆரம்பத்தில் சட்டப்பூர்வமாக ஆதரிக்கப்படவில்லை என்றாலும், அரசியல் கட்சிகளால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களின் தொகுப்பான மாதிரி நடத்தை விதிகள், தேர்தல் அட்டவணை அறிவிக்கப்பட்டதிலிருந்து இந்திய தேர்தல் ஆணையத்தால் கடுமையாக அமல்படுத்தப்படுகிறது.
- தேர்தல் காலத்தில் அரசியல் கட்சிகள், வேட்பாளர்கள் மற்றும் அரசாங்கங்களின் நடத்தையை இது ஒழுங்குபடுத்துகிறது, இது ஒரு சமமான களத்தை உறுதி செய்வதற்கும், அதிகாரப்பூர்வ எந்திரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கும், வெறுப்புப் பேச்சு, சாதி/வகுப்புவாத உணர்வுகளுக்கு முறையிடுதல் மற்றும் வாக்காளர்களைத் தூண்டித் போன்ற நடைமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது. மாதிரி நடத்தை விதி மீறல்களுக்காக முக்கியத் தலைவர்களுக்கு எதிராக இந்திய தேர்தல் ஆணையம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

3. வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் செயல்திறனுக்கான தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துதல்:

- மின்னணு வாக்குப்பதிவு இயந்திரங்களின் (EVMs) அறிமுகம் வாக்குச்சாவடி கைப்பற்றுதல் மற்றும் செல்லாத வாக்குகளை கணிசமாகக் குறைத்துள்ளது, இது வாக்களிப்பு மற்றும் எண்ணும் செயல்முறையை வேகமாகவும் நம்பகமானதாகவும் ஆக்கியுள்ளது.
- வாக்காளர் சரிபார்க்கக்கூடிய காகித தணிக்கை பாதை (VVPAT) அமைப்பு, வெளிப்படைத்தன்மையை மேலும் மேம்படுத்துவதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, வாக்காளர்கள் தங்கள் வாக்கு நோக்கம் கொண்டபடி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதா என்பதை சரிபார்க்க அனுமதிக்கிறது.
- cVIGIL (மாதிரி நடத்தை விதி மீறல்களைப் புகாரளிக்க), சுவிதா (வேட்பாளர் வேட்புமனு தாக்கல் மற்றும் அனுமதிகளுக்கு), மற்றும் தேசிய வாக்காளர் சேவை இணையதளம் (NVSP) போன்ற பல்வேறு செயலிகளும் இணையதளங்களும் அணுகல் மற்றும் குடிமக்கள் ஈடுபாட்டை மேம்படுத்தியுள்ளன.

4. தேர்தல் தளவாடங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பை நிர்வகித்தல்:

- பரந்த வாக்காளர் தொகுதியையும் புவியியல் பன்முகத்தன்மையையும் கொண்ட இந்தியாவில் தேர்தல்களை நடத்துவது ஒரு மாபெரும் தளவாடப் பயிற்சியாகும். இந்திய தேர்தல் ஆணையம் வாக்குப்பதிவு பணியாளர்கள், வாக்குச் சாவடிகள், பாதுகாப்புப் படைகள் மற்றும் தேர்தல் பொருட்களை திறம்பட நிர்வகிக்கிறது.
- குறிப்பாக உணர்திறன் மற்றும் மோதல் ஏற்படும் பகுதிகளில் அமைதியான வாக்குப்பதிவை உறுதி செய்ய மத்திய மற்றும் மாநில பாதுகாப்புப் படைகளுடன் இது ஒருங்கிணைக்கிறது.

5. அரசியல் கட்சி நிதி மற்றும் வேட்பாளர் செலவினங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல்:

- இந்திய தேர்தல் ஆணையம் வேட்பாளர்களின் பிரச்சாரச் செலவினங்களுக்கு வரம்புகளை நிர்ணயிக்கிறது மற்றும் அவர்கள் கணக்குகளை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இது அரசியல் கட்சிகளின் நிதி அறிக்கைகளையும் ஆராய்கிறது.
- பண பலத்தின் செல்வாக்கைக் கட்டுப்படுத்துவதில் சவால்கள் இருந்தாலும், செலவினப் பார்வையாளர்களை நியமித்தல் மற்றும் கண்காணிப்பு வழிமுறைகளை வலுப்படுத்துதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை இந்திய தேர்தல் ஆணையம் எடுத்துள்ளது.

6. பக்கச்சார்பின்மை மற்றும் சுயாட்சியைப் பேணுதல்:

- இந்திய தேர்தல் ஆணையம், பெரும்பாலும், நிர்வாகத் தலையீட்டிலிருந்து தனது சுதந்திரத்தை நிலைநிறுத்தியுள்ளது. தேர்தல் ஆணையர்களின் பதவிக் காலப் பாதுகாப்பு (உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைப் போன்ற நீக்க செயல்முறை) இதற்கு பங்களிக்கிறது.
- மீறல்கள் கண்டறியப்பட்டபோது மத்திய மற்றும் மாநில அளவிலான ஆளும் கட்சிகளுக்கு எதிராக இது பெரும்பாலும் உறுதியான முடிவுகளை எடுத்துள்ளது.

7. வாக்காளர் கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு (SVEEP):

- அதன் முறையான வாக்காளர் கல்வி மற்றும் தேர்தல் பங்கேற்பு (SVEEP) திட்டம் மூலம், இந்திய தேர்தல் ஆணையம் வாக்காளர் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும், தகவலறிந்த மற்றும் நெறிமுறை சார்ந்த வாக்களிப்பை ஊக்குவிக்கவும் தீவிரமாக பணியாற்றியுள்ளது.

8. சவால்களுக்கு ஏற்ப மாற்றுதல்:

- கோவிட்-19 பெருந்தொற்றின் போது குறிப்பிட்ட பாதுகாப்பு வழிகாட்டுதல்களை வெளியிட்டு தேர்தல்களை நடத்துவது போன்ற புதிய சவால்களுக்கு ஏற்ப மாற்றிக்கொள்ளும் தனது திறனை இந்திய தேர்தல் ஆணையம் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

சவால்கள் மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான பகுதிகள்

அதன் பாராட்டத்தக்க செயல்திறன் இருந்தபோதிலும், இந்திய தேர்தல் ஆணையம் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது:

- **பண பலத்தின் செல்வாக்கு மற்றும் அரசியலின் குற்றமயமாக்கல்:** சட்டவிரோத பிரச்சார நிதி மற்றும் குற்றப் பின்னணி கொண்ட வேட்பாளர்களின் நுழைவைக் கட்டுப்படுத்துவது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தடையாக உள்ளது.
- **சக்திவாய்ந்த பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு எதிராக மாதிரி நடத்தை விதிகளை அமல்படுத்துதல்:** சில சமயங்களில், சக்திவாய்ந்த ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு எதிரான இந்திய தேர்தல் ஆணையத்தின் நடவடிக்கைகள் தாமதமானதாகவோ அல்லது போதாததாகவோ கருதப்படுகின்றன.
- **மின்னணு வாக்குப்பதிவு இயந்திரம்/வாக்காளர் சரிபார்க்கக்கூடிய காகித தணிக்கை பாதை குறித்த விவாதங்கள்:** பெரும்பாலும் பாதுகாப்பானதாக இருந்தாலும், மின்னணு வாக்குப்பதிவு இயந்திரத்தை சேதப்படுத்துவது குறித்த தொடர்ச்சியான கவலைகள் (பெரும்பாலும் அரசியல் உள்ளோர்க்கம் கொண்டவை) பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்கான தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன.
- **தேர்தல் ஆணையர்களின் நியமன செயல்முறை:** தேர்தல் ஆணையர்களை நியமிக்கும் செயல்முறையை மேலும் வெளிப்படையானதாகவும், ஆலோசனைக்குரியதாகவும் (சட்ட ஆணையம் போன்ற பல்வேறு குழுக்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்டபடி) மாற்றுவதன் மூலம் சுதந்திரத்தை மேலும் வலுப்படுத்த முடியும்.

முடிவுரை

இந்திய தேர்தல் ஆணையம் சுதந்திரமான மற்றும் நேர்மையான தேர்தல்களை நடத்தும் தனது முக்கியப் பொறுப்பை நிலைநிறுத்துவதில் ஒரு சுயாதீன அமைப்பாக திறம்பட செயல்பட்டுள்ளது. தொழில்நுட்பத்தின் புதுமையான பயன்பாடு, மாதிரி நடத்தை விதிகளை கடுமையாக அமல்படுத்துதல், பரந்த தளவாட மேலாண்மை மற்றும் வாக்காளர் கல்விக்கான அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றின் மூலம், இந்திய தேர்தல் ஆணையம் உலகளவில் மதிக்கப்படும் ஒரு நிறுவனமாக மாறியுள்ளது. சவால்கள்

தொடர்ந்தாலும், ஜனநாயக செயல்முறையின் ஒருமைப்பாட்டை உறுதி செய்வதற்கான அதன் தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் இந்தியாவின் துடிப்பான பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைத் தக்கவைப்பதற்கு முக்கியமானவையாகும்.

31. The Constitution of India provides for a High Court for each state, but the seventh amendment act of 1956 authorised for common High Court for two or more States and a Union territory. Now, there are only 24 High Courts in the country. It will be better if each State has a High Court. – Comment. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு உயர்நீதி மன்றம் அமைக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அதே நேரத்தில் ஏழாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் 1956-ன் கீழ் ஒன்று அல்லது இரண்டு மாநிலங்கள் மற்றும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்திற்கு சேர்த்து ஒரு உயர்நீதி மன்றம் அமையலாம் என்று கூறுகிறது. ஆனால் ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு உயர்நீதிமன்றம் அமைந்தால் நல்லது. விவாதி.

அறிமுகம்

இந்திய அரசியலமைப்பின் 214 வது பிரிவு முதலில் "ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு உயர்நீதிமன்றம் இருக்க வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டது. இருப்பினும், நிர்வாக மற்றும் நிதி நடைமுறைகளை உணர்ந்து, 1956 ஆம் ஆண்டின் 7 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் 231 வது பிரிவை அறிமுகப்படுத்தியது, இது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் மற்றும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்திற்கு ஒரு பொதுவான உயர்நீதிமன்றத்தை நிறுவ பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது. தற்போது, இந்தியாவில் 28 மாநிலங்கள் மற்றும் 8 யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு சேவை செய்ய 25 உயர்நீதிமன்றங்கள் உள்ளன, அதாவது பல மாநிலங்கள் ஒரு பொதுவான உயர்நீதிமன்றத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அதன் சொந்த உயர்நீதிமன்றம் இருப்பது நல்லது என்ற கருத்து, அதன் தகுதிகள் மற்றும் குறைபாடுகளை கவனமாக ஆராய்வதைக் கோருகிறது.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அதன் சொந்த உயர்நீதிமன்றம் இருப்பதற்கான வாதங்கள்

1. **நீதிக்கான மேம்பட்ட அணுகல்:**

- ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்குள்ளும் ஒரு பிரதேச உயர்நீதிமன்றம் இருப்பது வழக்குரைஞர்கள், வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் பொதுமக்களுக்குப் பெளதிக அணுகலை கணிசமாக மேம்படுத்தும், பயண நேரம் மற்றும் செலவுகளைக் குறைக்கும்.
- பொதுவான உயர்நீதிமன்றத்தின் இருப்பிடத்திலிருந்து புவியியல் ரீதியாக தொலைவில் உள்ள மாநிலங்களுக்கு இது குறிப்பாக முக்கியமானது (எ.கா., அருணாச்சலப் பிரதேச மக்கள் கௌஹாத்திக்கு பயணம் செய்ய வேண்டிய நிலை).

2. **உள்ளூர் சட்டங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றிய சிறந்த புரிதல்:**

- ஒரு மாநிலத்திற்கான குறிப்பிட்ட உயர்நீதிமன்றம் உள்ளூர் சட்டங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள் மற்றும் சமூக-பொருளாதார நிலைமைகள் குறித்து நன்கு அறிந்த நீதிபதிகளைக் கொண்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது, இது மேலும் நுணுக்கமான மற்றும் துல்லியக் குற்ற தீர்ப்புகளுக்கு வழிவகுக்கும்.

3. **குறைந்த தேக்கம் மற்றும் விரைவான தீர்வு:**

- ஒரு மாநிலத்தின் வழக்குச் சுமைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு உயர்நீதிமன்றத்துடன், வழக்கு நிர்வாகத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படலாம், இது வழக்குகளை விரைவாக தீர்ப்பதற்கும் தேக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் வழிவகுக்கும், போதுமான நீதித்துறை பலம் இருப்பதாகக் கொண்டால்.

4. **கீழ்நிலை நீதித்துறையின் மேம்பட்ட மேற்பார்வை:**

- ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள ஒரு உயர்நீதிமன்றம் அதன் பிராந்திய அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள கீழ்நிலை நீதித்துறையின் மீது மிகவும் பயனுள்ள மேற்பார்வையையும் கட்டுப்பாட்டையும் செலுத்த முடியும், இது கீழ் மட்டங்களில் நீதி வழங்கல் முறையின் ஒட்டுமொத்த தரம் மற்றும் செயல்திறனை மேம்படுத்தும்.

5. **மாநில அடையாளம் மற்றும் சுயாட்சியை வலுப்படுத்துதல்:**

- அதன் சொந்த உயர்நீதிமன்றத்தைக் கொண்டிருப்பது ஒரு மாநிலத்தின் அடையாளத்தின் வலியுறுத்தலாகக் காணலாம் மற்றும் கூட்டாட்சி கட்டமைப்பிற்குள் அதன் நீதித்துறை சுயாட்சியை வலுப்படுத்துகிறது.

6. சட்ட வல்லுநர்களுக்கான அதிகரித்த வாய்ப்புகள்:

- அதிக உயர்நீதிமன்றங்கள் என்றால் நீதிபதிகள், வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் நிர்வாகப் பணியாளர்களுக்கான அதிக வாய்ப்புகள், உள்ளூர் சட்டத் திறமையை வளர்ப்பது.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அதன் சொந்த உயர்நீதிமன்றம் இருப்பதற்கு எதிரான வாதங்கள் (அல்லது பொதுவான உயர்நீதிமன்றங்களுக்கான நியாயப்படுத்தல்)

1. நிதி நம்பகத்தன்மை மற்றும் வளக் கட்டுப்பாடுகள்:

- தேவையான உள்கட்டமைப்பு, நீதிபதிகள் மற்றும் பணியாளர்களுடன் ஒரு முழுமையான உயர்நீதிமன்றத்தை நிறுவுவதும் பராமரிப்பதும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிதி முயற்சியாகும். சிறிய மாநிலங்கள் இதை பொருளாதார ரீதியாக சுமையாகக் காணலாம்.
- ஒரு பொதுவான உயர்நீதிமன்றத்திற்கான வளங்களைத் திரட்டுவது, ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட சிறிய மாநிலத்திற்கும் சாத்தியமானதை விட சிறந்த உள்கட்டமைப்பு மற்றும் வசதிகளுக்கு வழிவகுக்கும்.

2. தகுதிவாய்ந்த நீதிபதிகளின் கிடைக்கும் தன்மை:

- உயர்நீதிமன்றங்களில் காலியிடங்கள் குறித்து ஏற்கனவே ஒரு கவலை உள்ளது. அதிக உயர்நீதிமன்றங்களை உருவாக்குவது, நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்கு போதுமான தகுதிவாய்ந்த மற்றும் அனுபவம் வாய்ந்த நபர்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் உள்ள சிரமத்தை அதிகரிக்கக்கூடும், இது நீதித்துறையின் தரத்தை பாதிக்கக்கூடும்.

3. வேலைச்சுமை பரிசீலனைகள்:

- சில சிறிய மாநிலங்கள் ஒரு தனி உயர்நீதிமன்றத்தை நியாயப்படுத்த போதுமான வழக்குச் சுமையைக் கொண்டிருக்கலாம், இது நீதித்துறை வளங்கள் குறைவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு வழிவகுக்கும். பொதுவான உயர்நீதிமன்றங்கள் வெவ்வேறு உறுப்பு மாநிலங்களிலிருந்து வரும் நீதிபதிகளிடையே வழக்குச் சுமைகளை திறம்பட நிர்வகிக்கவும் விநியோகிக்கவும் முடியும்.
- உதாரணமாக, கௌஹாத்தி உயர்நீதிமன்றம் அசாம், நாகாலாந்து, மிசோரம் மற்றும் அருணாச்சலப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு சேவை செய்கிறது.

4. நிர்வாகத் திறன் மற்றும் சீரான தன்மை:

- பொதுவான உயர்நீதிமன்றங்கள் தாங்கள் சேவை செய்யும் மாநிலங்கள் முழுவதும் நீதித்துறை அறிவிப்புகள் மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகளில் சீரான தன்மையை உறுதிப்படுத்த முடியும், இது பகிரப்பட்ட கலாச்சார அல்லது பொருளாதார பண்புகளைக் கொண்ட பிராந்தியங்களில் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

5. தேசிய ஒருங்கிணைப்பு:

- வெவ்வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த நீதிபதிகள் மற்றும் வழக்கறிஞர்கள் ஒரு பொதுவான உயர்நீதிமன்றத்திற்குள் தொடர்புகொள்வது ஒரு பரந்த கண்ணோட்டத்தை வளர்க்கவும் தேசிய ஒருங்கிணைப்புக்கு பங்களிக்கவும் முடியும்.

தேவைகளை சமநிலைப்படுத்துதல்

சிறந்த தீர்வு அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு அணுகுமுறையாக இருக்காது. குறிப்பிடத்தக்க மக்கள்தொகை மற்றும் வழக்குச் சுமையைக் கொண்ட பெரிய மாநிலங்களுக்கு, ஒரு பிரதேச உயர்நீதிமன்றம் நிச்சயமாக நன்மை பயக்கும். சிறிய மாநிலங்களுக்கு, குறிப்பாக புவியியல் ரீதியாக தொடர்ச்சியான பிராந்தியங்களில், ஒரு பொதுவான உயர்நீதிமன்றம் மிகவும் நடைமுறைக்குரியதாக இருக்கலாம், ஒவ்வொரு உறுப்பு மாநிலத்திலும் நிரந்தர அமர்வுகள் போன்ற வழிமுறைகள் அணுகலை உறுதிப்படுத்த நிறுவப்பட்டால். கட்டமைப்பு ஏற்பாட்டைப் பொருட்படுத்தாமல், நீதி அணுகக்கூடியதாகவும், மலிவு விலையிலும், சரியான நேரத்தில் கிடைப்பதையும் உறுதி செய்வதில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

"ஒரு மாநிலம், ஒரு உயர்நீதிமன்றம்" என்ற கோட்பாடு அணுகல், உள்ளூர் புரிதல் மற்றும் நீதித்துறை மேற்பார்வை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வலுவான தகுதிகளைக் கொண்டிருந்தாலும், நிதி நம்பகத்தன்மை, நீதித்துறை திறமையாளர்களின் கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் வேலைச்சுமை மேலாண்மை போன்ற நடைமுறை பரிசீலனைகள் பொதுவான உயர்நீதிமன்றங்களை அவசியமாக்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு மாநிலம் அல்லது பிராந்தியத்தின் குறிப்பிட்ட தேவைகள், வளங்கள் மற்றும் புவியியல் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒரு சீரான அணுகுமுறை, ஒருவேளை பொதுவான உயர்நீதிமன்றங்களின் அதிக மூலோபாய ரீதியாக அமைந்துள்ள அமர்வுகளுடன், அரசியலமைப்பு ரீதியான நீதி வாக்குறுதி அனைத்து குடிமக்களுக்கும் திறம்பட வழங்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்த இன்றியமையாதது.

32. Describe the Dhar commission report regarding linguistic province formation at the time of Independence.

சுதந்திரம் பெற்றபோது மொழிவாரி மாகாணங்கள் அமைப்பது தொடர்பாக திரு. தார். குழுவின அறிக்கையை விவரி.

அறிமுகம்

1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபோது, பல்வேறு பிராந்தியங்களிலிருந்து முதன்மையாக மொழிவாரியாக மாநிலங்களை மறுசீரமைக்க வேண்டும் என்ற வலுவான மற்றும் பரவலான கோரிக்கை எழுந்தது. இந்தக் கோரிக்கை இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தில் வரலாற்று வேர்களைக் கொண்டிருந்தது, அங்கு மொழி அடையாளம் பிராந்திய கலாச்சாரம் மற்றும் சுய வெளிப்பாட்டின் முக்கிய அங்கமாகக் கருதப்பட்டது. இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினையை நிவர்த்தி செய்வதற்காக, அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை, ஜூன் 1948 இல், மொழிவாரியாக மாநிலங்களை உருவாக்குவதன் சாத்தியக்கூறுகள் மற்றும் விரும்பத்தக்க தன்மையை ஆராய, நீதிபதி எஸ்.கே. தார் (அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி) தலைமையில் மொழிவாரி மாகாண ஆணையத்தை நியமித்தது.

தார் ஆணையத்தின் ஆணை மற்றும் அறிக்கையின் முக்கிய அம்சங்கள்

1. ஆணை:

- தார் ஆணையத்தின் முதன்மைப் பணி ஆந்திரா, கர்நாடகா, கேரளா மற்றும் மகாராஷ்டிரா ஆகிய புதிய மாகாணங்களை உருவாக்குவது குறித்து ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதாகும், குறிப்பாக மொழிவாரி கோட்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு.
- அத்தகைய மறுசீரமைப்பு நிர்வாக ரீதியாக சாத்தியமானதா மற்றும் தேசத்தின் பரந்த நலன்களுக்கு உகந்ததா என்பதை மதிப்பிடுமாறு அது கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

2. செயல்முறை:

- ஆணையம் விரிவான சுற்றுப்பயணங்களை மேற்கொண்டது, எண்ணற்ற மனுக்களைப் பெற்றது, மேலும் நாடு முழுவதும் உள்ள பல்வேறு அமைப்புகளைச் சேர்ந்த பரந்த அளவிலான தனிநபர்கள் மற்றும் பிரதிநிதிகளை நேர்காணல் செய்தது.

3. முக்கிய பரிந்துரைகள் மற்றும் நியாயப்படுத்தல் (டிசம்பர் 1948 இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது):

- **மொழிவாரிக் கோட்பாட்டை ஒரே அல்லது முக்கிய அடிப்படையாக நிராகரித்தல்:** தார் ஆணையத்தின் மிக முக்கியமான பரிந்துரை, மாநிலங்களை முற்றிலும் அல்லது முக்கியமாக மொழிவாரிக் கருத்தில் கொண்டு மறுசீரமைப்பதை நிராகரிப்பதாகும்.
- **தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் நிர்வாக வசதிக்கு முன்னுரிமை:** சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய உடனடி காலகட்டத்தில், தேசிய ஒற்றுமை, பாதுகாப்பு மற்றும் நிர்வாகத் திறன் ஆகியவை மிக முக்கியமான தேவை என்று ஆணையம் வாதிட்டது. மாநிலங்களை முற்றிலும் மொழிவாரியாக மறுசீரமைப்பது பிரிவினைவாதப் போக்குகளை வளர்க்கும், தேசியவாதத்திற்குப் பதிலாக பிராந்தியவாதத்தை ஊக்குவிக்கும், மேலும் புதிய மோதல்களை உருவாக்கும் என்று அது அஞ்சியது.

- **நிர்வாக மற்றும் நிதி நம்பகத்தன்மைக்கு முக்கியத்துவம்:** எந்தவொரு மறுசீரமைப்பும் முதன்மையாக நிர்வாக வசதி, நிதி தன்னிறைவு, புவியியல் தொடர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சாத்தியக்கூறுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்று ஆணையம் வலியுறுத்தியது.
- **பொருளாதார சீர்குலைவு குறித்த கவலைகள்:** மொழிவாரி மறுசீரமைப்பு தற்போதுள்ள பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக அலகுகளை சீர்குலைத்து, பொருளாதார சீர்குலைவுக்கு வழிவகுத்து, திட்டமிடப்பட்ட வளர்ச்சியைத் தடுக்கக்கூடும் என்று அது கவலை தெரிவித்தது.
- **மொழிகளுக்கு இடையிலான மோதல்களுக்கான சாத்தியம்:** மொழிவாரி மாகாணங்களை உருவாக்குவது மற்ற குழுக்களிடமிருந்து இதேபோன்ற மறுசீரமைப்புக்கான கோரிக்கைகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்றும், புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட மாநிலங்களுக்குள் மொழிச் சிறுபான்மையினருக்கு பிரச்சினைகளை உருவாக்கக்கூடும் என்றும் ஆணையம் கவலைப்பட்டது.

4. பல கருத்தாய்வுகளில் ஒன்றாக மொழிவாரிக் காரணியை ஏற்றுக்கொள்வது:

- மொழியை முதன்மை அடிப்படையாக நிராகரித்தாலும், நிர்வாகத் திறனையோ அல்லது தேசிய ஒற்றுமையையோ சமரசம் செய்யாத வரை, கருத்தில் கொள்ளக்கூடிய காரணிகளில் ஒன்றாக மொழிவாரியான ஒருமைப்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை ஆணையம் ஒப்புக்கொண்டது. இருப்பினும், அது நிர்வாக மற்றும் பொருளாதாரக் கருத்தாய்வுகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

5. அவசர மறுசீரமைப்புக்கு எதிரான எச்சரிக்கை:

- நாடு முதலில் தனது சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு, மேலும் அவசரமான தேசியப் பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்து, மாநிலங்களை உடனடியாக அல்லது அவசரமாக மறுசீரமைப்பதற்கு எதிராக ஆணையம் அறிவுறுத்தியது.

தார் ஆணைய அறிக்கையின் தாக்கம் மற்றும் பின்விளைவுகள்

- **பரவலான ஏமாற்றம் மற்றும் கிளர்ச்சி:** தார் ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் பரவலான ஏமாற்றத்தையும் அதிருப்தியையும் ஏற்படுத்தின, குறிப்பாக ஆந்திரா போன்ற பிராந்தியங்களில், தனி தெலுங்கு பேசும் மாநிலத்திற்கான கோரிக்கை மிகவும் வலுவாக இருந்தது. இந்த அறிக்கை மக்கள் உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.
- **ஜேவிபி குழு நியமனம்:** வலுவான எதிர்மறையான நிலையைத் தொடர்ந்து, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், டிசம்பர் 1948 இல் தனது ஜெய்ப்பூர் மாநாட்டில், இந்த பிரச்சினையை மீண்டும் ஆராய மற்றொரு குழுவை நியமித்தது. இந்தக் குழுவில் ஜவஹர்லால் நேரு, வல்பாய் படேல் மற்றும் பட்டாபி சீதாராமையா ஆகியோர் இருந்தனர், மேலும் இது ஜேவிபி குழு என்று பிரபலமாக அறியப்பட்டது.
- **ஜேவிபி குழுவின் நிலைப்பாடு:** ஜேவிபி குழு, ஏப்ரல் 1949 இல் சமர்ப்பித்த தனது அறிக்கையில், தேசிய ஒற்றுமை குறித்த தார் ஆணையத்தின் கவலைகளைப் பெருமளவில் எதிரொலித்து, எச்சரிக்கையுடன் செயல்பட அறிவுறுத்திய போதிலும், சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரிடையே பெரும் மக்கள் உணர்வும் உடன்பாடும் இருந்தால், மொழிவாரிக் கோட்பாட்டைக் கருத்தில் கொள்ளலாம் என்று ஒப்புக்கொண்டது. இருப்பினும், அதுவும் உடனடி பெரிய அளவிலான மறுசீரமைப்பை ஆதரிக்கவில்லை.
- **இறுதியில் மொழிவாரி மாநிலங்கள் உருவாக்கம்:** இந்தக் குழுக்கள் காட்டிய ஆரம்ப தயக்கத்தையும் மீறி, தீவிரமான மக்கள் இயக்கங்கள் (ஆந்திர மாநிலத்திற்கான கிளர்ச்சி, பொட்டி புரீராமலுவின தியாகத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது போன்றவை) இறுதியில் இந்திய அரசை, மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு ஆணையத்தின் (பசல் அலி ஆணையம்) பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், 1956 ஆம் ஆண்டின் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் மொழிவாரியாக மாநிலங்களை மறுசீரமைக்க கட்டாயப்படுத்தின.

முடிவுரை

1948 ஆம் ஆண்டின் தார் ஆணைய அறிக்கை, சுதந்திரம் மற்றும் பிரிவினைக்குப் பிந்தைய உடனடி சூழலில், மொழிவாரி மாநில மறுசீரமைப்பை விட தேசிய ஒற்றுமை, நிர்வாக ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை

அளித்தது. அதன் எச்சரிக்கையான அணுகுமுறையும், மொழியை முதன்மைக் அளவுகோலாக நிராகரித்ததும் குறிப்பிடத்தக்க பொதுமக்களின் அதிருப்தியைச் சந்தித்தாலும், இந்த அறிக்கை சாத்தியமான துண்டாடல் குறித்த அக்காலத்தின் கவலைகளைப் பிரதிபலித்தது. அதன் பரிந்துரைகள் முழுமையாக செயல்படுத்தப்படாவிட்டாலும், தார் ஆணையத்தின் கண்டுபிடிப்புகள் இந்தியாவில் மாநில மறுசீரமைப்பு குறித்த ஆரம்பகால சொற்பொழிவின் ஒரு முக்கியப் பகுதியாக அமைந்தன, பிராந்திய அபிவிருத்திகளை தேசிய கட்டாயங்களுடன் சமநிலைப்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களை எடுத்துக்காட்டின.

33. Discuss the Constitutional limitations on the powers of the President of India. **இந்திய ஜனாதிபதியின் மீதான அரசியல் சாசனக் கட்டுப்பாடுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.**

அறிமுகம்

இந்தியக் குடியரசின் அரசியலமைப்புத் தலைவரான (பிரிவு 53) இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர், குறிப்பிடத்தக்க நிர்வாக, சட்டமன்ற, நீதித்துறை மற்றும் அவசரகால அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளார். இருப்பினும், இந்தியா ஒரு பாராளுமன்ற அரசாங்க அமைப்பின் கீழ் செயல்படுகிறது, அங்கு உண்மையான நிர்வாக அதிகாரம் பிரதமரால் வழிநடத்தப்படும் அமைச்சர்கள் குழுவிடம் உள்ளது, இது மக்களவைக்கு கூட்டாக பொறுப்பாகும். இதன் விளைவாக, குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரங்கள், காகிதத்தில் விரிவானதாக இருந்தாலும், பல வெளிப்படையான மற்றும் மறைமுகமான அரசியலமைப்பு வரம்புகளுக்கு உட்பட்டவை, அவர் முதன்மையாக ஒரு பெயரளவுத் தலைவராகவும், அரசியலமைப்பின் பாதுகாவலராகவும் செயல்படுவதை உறுதி செய்கிறது, ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியாளராக அல்ல.

குடியரசுத் தலைவர் அதிகாரங்கள் மீதான அரசியலமைப்பு வரம்புகள்

1. **அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனை (பிரிவு 74(1)):**

- இது மிக முக்கியமான வரம்பாகும். பிரிவு 74(1) வெளிப்படையாக "குடியரசுத் தலைவருக்கு உதவி செய்யவும் ஆலோசனை வழங்கவும் பிரதமரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு அமைச்சர்கள் குழு இருக்கும், அவர் தனது பணிகளைச் செய்யும்போது, அத்தகைய ஆலோசனையின்படி செயல்படுவார்" என்று கூறுகிறது.
- 42வது திருத்தச் சட்டம் (1976) இந்த ஆலோசனையைக் குடியரசுத் தலைவரைக் கட்டுப்படுத்துவதாக மாற்றியது.
- 44வது திருத்தச் சட்டம் (1978) குடியரசுத் தலைவர் அந்த ஆலோசனையை ஒருமுறை அமைச்சர்கள் குழுவின் மறுபரிசீலனைக்கு திருப்பி அனுப்ப அனுமதித்தது. இருப்பினும், அமைச்சர்கள் குழு அதே ஆலோசனையை (மாற்றத்துடன் அல்லது இல்லாமல்) மீண்டும் சமர்ப்பித்தால், குடியரசுத் தலைவர் அதன்படி செயல்பட கடமைப்பட்டுள்ளார்.
- பெரும்பாலான விஷயங்களில், அன்றைய அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவர் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதே இதன் பொருள்.

2. **பிரதமர் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு நியமனம் (பிரிவு 75):**

- குடியரசுத் தலைவர் பிரதமரை நியமித்தாலும், இந்த அதிகாரம் பாராளுமன்ற மரபுகளால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களவையில் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட கட்சி அல்லது கூட்டணியின் தலைவரைக் குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்க வேண்டும்.
- பிற அமைச்சர்கள் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். பிரதமரின் ஆலோசனைக்கு எதிராக குடியரசுத் தலைவர் தனது விருப்பப்படி அமைச்சர்களை நியமிக்க முடியாது.
- அமைச்சர்கள் "குடியரசுத் தலைவரின் விருப்பத்தின் பேரில்" பதவியில் இருப்பார்கள் (பிரிவு 75(2)), ஆனால் இந்த விருப்பம் நடைமுறையில் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

3. **சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்:**

- **பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டுதல் மற்றும் ஒத்திவைத்தல் (பிரிவு 85):** குடியரசுத் தலைவர் பாராளுமன்ற அமர்வுகளைக் கூட்டுகிறார் மற்றும் ஒத்திவைக்கிறார் மற்றும் மக்களவையைக் கலைக்கிறார், ஆனால் இந்த நடவடிக்கைகள் அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் எடுக்கப்படுகின்றன.
- **மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் (பிரிவு 111):** பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா சட்டமாக மாறுவதற்கு குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் தேவை. குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் அளிக்கலாம், ஒப்புதலை நிறுத்தி வைக்கலாம் (முழுமையான வீட்டோ, அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது), அல்லது பணமல்லாத மசோதாவை மறுபரிசீலனைக்கு திருப்பி அனுப்பலாம். மசோதா திருத்தங்களுடன் அல்லது இல்லாமல் பாராளுமன்றத்தால் மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்டு குடியரசுத் தலைவரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும்.
- **அவசரச் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் (பிரிவு 123):** பாராளுமன்றம் அமர்வில் இல்லாதபோது குடியரசுத் தலைவர் அவசரச் சட்டங்களை இயற்றலாம், ஆனால் உடனடி நடவடிக்கை தேவைப்படும் துழ்நிலைகள் இருப்பதாக அமைச்சர்கள் குழுவின் திருப்தி (ஆலோசனை) அடைந்தால் மட்டுமே இந்த அதிகாரம் பயன்படுத்தப்பட முடியும். அவசரச் சட்டங்கள் பாராளுமன்றம் மீண்டும் கூடிய ஆறு வாரங்களுக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

4. நிதி அதிகாரங்கள்:

- பண மசோதாக்கள் குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரையுடன் மட்டுமே மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியும் (பிரிவு 117(1)).
- குடியரசுத் தலைவர் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை (பட்ஜெட்) பாராளுமன்றத்தின் முன் வைக்கச் செய்கிறார் (பிரிவு 112).
- இந்த நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையின் பேரில் செய்யப்படுகின்றன.

5. நிதித்துறை அதிகாரங்கள் (மன்னிப்பு அதிகாரம் - பிரிவு 72):

- குடியரசுத் தலைவருக்கு மன்னிப்பு, தண்டனைக் குறைப்பு, தற்காலிக நிறுத்தம் அல்லது தண்டனை விலக்கு அளிக்க அதிகாரம் உள்ளது. இருப்பினும், இந்த அதிகாரம் மத்திய அரசின் (அமைச்சர்கள் குழு) ஆலோசனையின் பேரில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தன்னிச்சையான போக்கைத் தடுக்க இந்த அதிகாரம் நிதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது.

6. அவசரகால அதிகாரங்கள் (பிரிவுகள் 352, 356, 360):

- குடியரசுத் தலைவர் தேசிய அவசரநிலையை (பிரிவு 352), மாநிலங்களில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை (பிரிவு 356), அல்லது நிதி அவசரநிலையை (பிரிவு 360) அறிவிக்கலாம்.
- இருப்பினும், இந்த பிரகடனங்கள் மத்திய அமைச்சரவையின் எழுத்துப்பூர்வ பரிந்துரையின் பேரில் (தேசிய அவசரநிலைக்கு, 44வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது) அல்லது ஆளுநரிடமிருந்து அறிக்கை பெற்றதன் அடிப்படையில்/வேறுவிதமாக திருப்தி அடைந்தால் (குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக்கு, வழக்கமாக அமைச்சரவை ஆலோசனையின் பேரில்) மட்டுமே செய்யப்பட முடியும்.
- அனைத்து அவசரகால பிரகடனங்களுக்கும் பாராளுமன்ற ஒப்புதல் தேவை மற்றும் நிதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டவை (எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கில் பிரிவு 356 க்கு நிறுவப்பட்டது போல).

7. பதவி நீக்கம் (பிரிவு 61):

- "அரசியலமைப்பு மீறலுக்காக" பாராளுமன்றத்தின் பதவி நீக்க செயல்முறை மூலம் குடியரசுத் தலைவர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படலாம். இது குடியரசுத் தலைவர் மீதான இறுதி அரசியலமைப்பு சோதனையாக செயல்படுகிறது.

8. விருப்ப அதிகாரங்கள் (துழ்நிலைக்கேற்ப):

- மக்களவையில் எந்தக் கட்சிக்கும் தெளிவான பெரும்பான்மை இல்லாதபோது பிரதமரை நியமிப்பது, மக்களவையின் நம்பிக்கையை இழந்தும் ராஜினாமா செய்ய மறுக்கும் அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலைப்பது,

அல்லது அமைச்சர்கள் குழு பெரும்பான்மையை இழந்தால் மக்களவையைக் கலைப்பது போன்ற சில தூண்டுதல்கேற்ற விருப்ப அதிகாரங்கள் குடியரசுத் தலைவருக்கு உள்ளன. இருப்பினும், இவையும் கூட நிறுவப்பட்ட அரசியலமைப்பு மரபுகளால் வழிநடத்தப்படுகின்றன.

முடிவுரை

இந்திய அரசியலமைப்பு, குடியரசுத் தலைவருக்கு மகத்தான அதிகாரங்களை வழங்கியிருந்தாலும், அதே நேரத்தில், முதன்மையாக அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையின் பேரில் செயல்பட வேண்டிய கட்டாயத் தேவை மூலம் குறிப்பிடத்தக்க வரம்புகளை விதிக்கிறது. இது குடியரசுத் தலைவர் ஒரு பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் பெயரளவுத் தலைவராக செயல்படுவதையும், அரசியலமைப்பை பாதுகாப்பதையும், தேசிய ஒற்றுமையின் சின்னமாக செயல்படுவதையும் உறுதி செய்கிறது, கட்டுப்பாடற்ற நிர்வாக அதிகாரத்தைக் கையாள்வதற்குப் பதிலாக. இந்த வரம்புகள் அதிகாரத்தின் நுட்பமான சமநிலையையும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் மேலாதிக்கத்தையும் பேணுவதற்கு முக்கியமானவை.

34. Explain India's neighbourhood foreign policy in detail. **இந்தியாவின் அண்டை நாடுகள் (neighbourhood) பற்றிய வெளியுறவுக் கொள்கையைப் பற்றி விரிவாக விளக்குக.**

அறிமுகம்

இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடனான வெளியுறவுக் கொள்கை, பெரும்பாலும் "அண்டை நாடுகளுக்கு முன்னுரிமை" போன்ற கோட்பாடுகளில் பொதிந்துள்ளது, இது மகத்தான மூலோபாய, பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்தியாவின் புவியியல் இருப்பிடம், பகிரப்பட்ட வரலாறுகள், கலாச்சாரங்கள் மற்றும் பெரும்பாலும் சிக்கலான சவால்களைக் கொண்ட பல்வேறு நாடுகளால் சூழப்பட்டிருப்பதால், ஒரு நிலையான, அமைதியான மற்றும் வளமான அண்டை நாடு இந்தியாவின் சொந்த எழுச்சிக்கும் நல்வாழ்விற்கும் முக்கியமானது. இந்தக் கொள்கை, இறையாண்மை சமத்துவம், தலையிடாமை மற்றும் பகிரப்பட்ட முன்னேற்றம் ஆகியவற்றின் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் பரஸ்பர நன்மை பயக்கும் உறவுகளை வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, அதே நேரத்தில் பாதுகாப்பு கவலைகளை நிவர்த்தி செய்து பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிக்கிறது.

இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடனான வெளியுறவுக் கொள்கையின் முக்கிய தூண்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள்

1. "அண்டை நாடுகளுக்கு முன்னுரிமை" கொள்கை:

- இது வழிகாட்டும் கோட்பாடாகும், இது தெற்காசிய அண்டை நாடுகளுடனான (ஆப்கானிஸ்தான், பங்களாதேஷ், பூட்டான், மாலத்தீவுகள், நேபாளம், பாகிஸ்தான், இலங்கை) மற்றும் மியான்மர் போன்ற விரிவாக்கப்பட்ட அண்டை நாடுகளுடனான உறவுகளுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதை வலியுறுத்துகிறது.
- இது முனைப்பான ஈடுபாடு, மேம்பட்ட இணைப்பு, அதிகரித்த வளர்ச்சி உதவி மற்றும் உரையாடல் மூலம் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.
- 2014 இல் பிரதமர் மோடியின் முதல் பதவியேற்பு விழாவிற்கு சார்ச் தலைவர்களுக்கு விடுக்கப்பட்ட அழைப்பு இந்தக் கொள்கையின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க குறியீட்டு சைகையாகும்.

2. பஞ்சசீமை (அமைதியான சகவாழ்வின் ஐந்து கோட்பாடுகள்):

- சீனாவுடனான ஒரு பரந்த சூழலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டாலும், இந்தக் கோட்பாடுகள் (பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறையாண்மைக்கு பரஸ்பர மரியாதை, பரஸ்பர ஆக்கிரமிப்பின்மை, உள் விவகாரங்களில் பரஸ்பர தலையிடாமை, சமத்துவம் மற்றும் பரஸ்பர நன்மை, மற்றும் அமைதியான சகவாழ்வு) இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடனான அணுகுமுறைக்கு தொடர்ந்து அடிப்படையாக உள்ளன.

3. குஜரால் கோட்பாடு (முன்னாள் பிரதமர் ஜ.கே. குஜரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது):

- இந்தக் கோட்பாடு, முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும், கொள்கையை பாதித்துள்ளது. பெரிய நாடான இந்தியா, தனது சிறிய அண்டை நாடுகளுக்கு நல்லெண்ண அடிப்படையில் ஒருதலைப்பட்ச சலுகைகளை வழங்க வேண்டும், கடுமையான பரஸ்பரத்தை எதிர்பார்க்காமல் என்று இது வாதிடுகிறது.

- நம்பிக்கையை வளர்ப்பதும் நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பதும் இதன் நோக்கம், பாதுகாப்பான மற்றும் நிலையான அண்டை நாடு இந்தியாவிற்கு மகத்தான நன்மை பயக்கும் என்பதை அங்கீகரிப்பதாகும்.

4. பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி உதவி:

- இந்தியா தனது பல அண்டை நாடுகளுக்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி பங்களியாக உள்ளது, உள்கட்டமைப்பு திட்டங்கள், திறன் மேம்பாடு மற்றும் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக நிதி உதவி, கடன் வசதிகள், மானியங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவத்தை வழங்குகிறது.
- எடுத்துக்காட்டுகள்: பூட்டான் மற்றும் நேபாளத்தில் நீர்மின் திட்டங்கள், ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் மாலத்தீவுகளில் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, மற்றும் பங்களாதேஷுக்கு கணிசமான உதவி.
- சாப்டா (தெற்காசிய தடையற்ற வர்த்தகப் பகுதி) மற்றும் இருதரப்பு ஏற்பாடுகள் போன்ற ஒப்பந்தங்கள் மூலம் வர்த்தகம் மற்றும் முதலீட்டை ஊக்குவித்தல்.

5. இணைப்பு (பௌதிக, டிஜிட்டல், மக்களுக்கு இடையிலான):

- சாலை, ரயில், விமானம் மற்றும் நீர்வழிகள் மூலம் பௌதிக இணைப்பை மேம்படுத்துதல் (எ.கா., மியான்மருடன் காலாடன் பன்முகப் போக்குவரத்துத் திட்டம், பிபிஜிஎன் மோட்டார் வாகன ஒப்பந்தம்).
- டிஜிட்டல் இணைப்பை மேம்படுத்துதல் மற்றும் கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள், கல்வி உதவித்தொகைகள் (எ.கா., ஜசிகிஆர் உதவித்தொகைகள்), மற்றும் சுற்றுலா மூலம் மக்களுக்கு இடையிலான பரிமாற்றங்களை ஊக்குவித்தல்.

6. பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு:

- பயங்கரவாதம், எல்லை தாண்டிய குற்றம், போதைப்பொருள் கடத்தல் மற்றும் கடற்கொள்ளை போன்ற பகிரப்பட்ட பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களை உளவுத்துறை பகிர்வு, கூட்டு இராணுவப் பயிற்சிகள், பாதுகாப்புப் படைகளின் திறன் மேம்பாடு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த எல்லை மேலாண்மை மூலம் நிவர்த்தி செய்தல்.
- நட்பு அண்டை நாடுகளுக்கு பாதுகாப்பு உதவியும் பயிற்சியும் வழங்குதல்.
- இருப்பினும், எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதம் காரணமாக பாகிஸ்தானுடனான உறவுகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

7. பேரிடர் நிவாரணம் மற்றும் மனிதாபிமான உதவி:

- இந்தியா தனது அண்டை நாடுகளில் இயற்கை பேரழிவுகள் மற்றும் மனிதாபிமான நெருக்கடிகளின் போது தொடர்ந்து முதல் பதிலளிப்பாளராக இருந்து வருகிறது.
- எடுத்துக்காட்டுகள்: நேபாள பூகம்பத்தின் போது (2015), இலங்கை வெள்ளம், மற்றும் "தடுப்பூசி மைத்ரி" முயற்சியின் கீழ் கோவிட்-19 தடுப்பூசிகளை வழங்குதல்.

8. பிராந்திய மற்றும் துணை பிராந்தியக் குழுக்கள் மூலம் ஈடுபாடு:

- சாரக் (தெற்காசிய பிராந்திய ஒத்துழைப்பு சங்கம்) இல் தீவிரப் பங்கேற்பு, இருப்பினும் அதன் செயல்திறன் இந்திய-பாகிஸ்தான் பதட்டங்களால் தடைபட்டுள்ளது.
- பெரிய மன்றங்களில் உள்ள தடைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக பிம்ஸ்டெக் (பல்துறை தொழில்நுட்ப மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான வங்காள விரிகுடா முயற்சி) மற்றும் பிபிஜிஎன் (பங்களாதேஷ், பூட்டான், இந்தியா, நேபாளம்) முயற்சி போன்ற துணை பிராந்தியக் குழுக்களில் அதிக கவனம் செலுத்துதல்.

இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடனான கொள்கையில் உள்ள சவால்கள்

- நம்பிக்கைக் குறைபாடு மற்றும் வரலாற்றுச் சூழல்: வரலாற்று மோதல்கள், எல்லைப் பிரச்சினைகள் மற்றும் நிதி நீர் பங்கீடு போன்ற பிரச்சினைகள் (எ.கா., பங்களாதேஷ் மற்றும் பாகிஸ்தானுடன்) அவநம்பிக்கையை உருவாக்குகின்றன.
- சீனாவின் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்கு: தெற்காசியாவில் சீனாவின் அதிகரித்து வரும் பொருளாதார மற்றும் மூலோபாயத் தடம் (வளையமும் பாதையும் முயற்சி போன்ற முயற்சிகள் மூலம்) இந்தியாவின் பாரம்பரிய செல்வாக்கிற்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சவாலாக உள்ளது.

- அண்டை நாடுகளில் உள்நாட்டு அரசியல் ஸ்திரமின்மை: அண்டை மாநிலங்களில் அரசியல் குழப்பம் அல்லது பலவீனமான ஆளுகை இந்தியாவில் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தலாம் (எ.கா., அகதிகள் வருகை, பாதுகாப்பு கவலைகள்).
- எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதம் (குறிப்பாக பாகிஸ்தானுடன்): இது பாகிஸ்தானுடனான உறவுகளை இயல்பாக்குவதற்கு மிக முக்கியமான தடையாகவும், ஒரு பெரிய பாதுகாப்பு கவலையாகவும் உள்ளது.
- அதிகார சமச்சீரற்ற தன்மை: இந்தியாவின் பெரிய அளவு மற்றும் பொருளாதாரம் சில சமயங்களில் அது ஒரு "பெரிய அண்ணன்" என்ற எண்ணத்திற்கு வழிவகுக்கும், இது உறவுகளை உணர்வுபூர்வமாகக் கையாள வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
- திட்ட அமலாக்கத்தின் மெதுவான வேகம்: வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதில் ஏற்படும் தாமதங்கள் இந்தியாவின் நம்பகத்தன்மையை பாதிக்கலாம்.

முடிவுரை

இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடனான வெளியுறவுக் கொள்கை, பகிரப்பட்ட விதி, பொருளாதார ஒன்றையொன்று சார்ந்திருத்தல் மற்றும் சிக்கலான பாதுகாப்பு சவால்கள் ஆகியவற்றின் இழைகளால் பின்னப்பட்ட ஒரு சிக்கலான திரை ஆகும். "அண்டை நாடுகளுக்கு முன்னுரிமை" அணுகுமுறை முனைப்பான மற்றும் ஆக்கபூர்வமான ஈடுபாட்டிற்கான அர்ப்பணிப்பைக் குறிக்கிறது. வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பு மற்றும் இணைப்பு போன்ற துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ள போதிலும், வரலாற்று அவநம்பிக்கை, பிராந்திய அதிகார இயக்கவியல் (குறிப்பாக சீனாவின் பங்கு), மற்றும் பயங்கரவாதம் போன்ற நீடித்த சவால்களுக்கு தொடர்ச்சியான இராஜதந்திர முயற்சி, மூலோபாய தொலைநோக்கு மற்றும் பரஸ்பர நன்மைக்கான நிலையான கவனம் தேவைப்படுகிறது. அமைதியான, நிலையான மற்றும் வளமான தெற்காசியா இந்தியாவின் வளர்ச்சி மற்றும் உலகளாவிய நிலைப்பாட்டிற்கான சொந்த அபிவிருத்திகளுக்கு மையமாக உள்ளது.

35. Whether the Parliamentary democratic system of Government is in contrast with Gandhiji's notion of "Parliamentary Swaraj System" of Government? Analyse. பாராளுமன்ற ஜனநாயக அரசாங்க அமைப்பு முறை மகாத்மா காந்தியினுடைய "சுயராஜ்ஜிய பாராளுமன்ற முறை" எனும் கருத்துடன் வேறுபட்டுள்ளதா என்பதை பகுப்பாய்க.

அறிமுகம்

சுதந்திர இந்தியா ஏற்றுக்கொண்ட பாராளுமன்ற ஜனநாயக அரசாங்க அமைப்பு முறை, பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்கள், அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் சட்டமன்றத்திற்கு பொறுப்பான ஒரு அமைச்சரவை ஆகியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது, இது மகாத்மா காந்தியின் "சுயராஜ்ஜியம்" பற்றிய பார்வை, குறிப்பாக அவரது பரவலாக்கப்பட்ட, கிராமத்தை மையமாகக் கொண்ட "சுயராஜ்ஜிய பாராளுமன்ற முறை" என்ற இலட்சியத்துடன் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபடுகிறது. இரண்டுமே சுய ஆட்சியை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், காந்தியின் கருத்தாக்கம் அடிமட்டத்தில் நேரடி ஜனநாயகம், தார்மீக ஆளுகை மற்றும் தன்னிறைவு ஆகியவற்றுக்கு முன்னுரிமை அளித்தது, இந்த அம்சங்கள் தற்போதைய இந்திய பாராளுமன்ற அமைப்பின் செயல்பாட்டில் எப்போதும் மையமாக இருப்பதில்லை.

காந்தியின் "சுயராஜ்ஜிய பாராளுமன்ற முறை" பற்றிய கருத்து

காந்தியின் சுயராஜ்ஜியம் பற்றிய பார்வை அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் மற்றும் தார்மீகம் என பன்முகத்தன்மை வாய்ந்தது. அவரது "சுயராஜ்ஜிய பாராளுமன்ற முறை" என்பது பிரிட்டிஷ் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரியின் பிரதி அல்ல, மாறாக ஆழமான உள்நாட்டு மற்றும் பரவலாக்கப்பட்ட அமைப்பாகும்:

1. கிராம சுயராஜ்ஜியம் (கிராம சுய ஆட்சி):

- காந்தியின் சுயராஜ்ஜியத்தின் அடித்தளம் தன்னிறைவுள்ள, சுய-ஆளும் கிராமக் குடியரசு ஆகும். ஒவ்வொரு கிராமமும் உள்நாட்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து மூலம் தனது சொந்த விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் ஒரு "முழுமையான ஜனநாயகமாக" இருக்கும்.
- அதிகாரம் இந்த கிராம அலகுகளிலிருந்து மேல்நோக்கிப் படும், இது ஒரு மேல்கீழ் மையப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பைக் காட்டிலும், ஆளுகையின் ஒரு மைய வட்டங்களை உருவாக்கும்.

2. அதிகாரப் பரவலாக்கம்:

- அதிகாரத்தின் அதீத மையப்படுத்தலை அவர் எச்சரிக்கையுடன் பார்த்தார், இது ஊழல், திறமையின்மை மற்றும் மக்களின் அந்நியப்படுத்தலுக்கு வழிவகுக்கும் என்று நம்பினார்.
- அவரது இலட்சிய பாராளுமன்ற அமைப்பு என்பது உண்மையான அதிகாரம் கிராம பஞ்சாயத்துகளிடம் இருக்கும், உயர் மட்ட அரசாங்கங்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் ஒப்படைக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் இருக்கும்.

3. தார்மீக மற்றும் நெறிமுறை ஆளுகை:

- காந்திக்கு, சுயராஜ்ஜியம் என்பது நெறிமுறை நடத்தை மற்றும் தார்மீகக் கோட்பாடுகளுடன் உள்ளார்ந்த இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவர்கள் சத்தியம் (சத்யா) மற்றும் அகிம்சை (அஹிம்சா) ஆகியவற்றால் வழிநடத்தப்படும் மக்களின் தன்னலமற்ற சேவகர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.
- வழக்கமான பாராளுமன்ற அமைப்புகளில் அடிக்கடி காணப்படும் அதிகார அரசியல், கட்சி அடிப்படையிலான போட்டி மற்றும் பிரிவினைவாதம் ஆகியவற்றை அவர் விமர்சித்தார்.

4. உரிமைகளை விட கடமைகளுக்கு முக்கியத்துவம்:

- உரிமைகளை நிராகரிக்காமல், காந்தி ஒரு நியாயமான சமுதாயம் மற்றும் உண்மையான சுயராஜ்ஜியத்தின் அடிப்படையாக ஒருவரின் கடமைகளை (தர்மம்) நிறைவேற்றுவதை வலியுறுத்தினார்.

5. பொருளாதார தன்னிறைவு (சுதேசி):

- அவரது பார்வையில் கிராம அளவில் பொருளாதார தன்னம்பிக்கை, உள்ளூர் தொழில்களை (காதி போன்றவை) ஊக்குவித்தல் மற்றும் பெரிய அளவிலான, மையப்படுத்தப்பட்ட தொழில்மயமாக்கலைச் சார்ந்திருப்பதை ஊக்கப்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும்.

6. சேவை அடிப்படையிலான பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு:

- உயர் மட்டங்களில் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் அதிகாரத்திற்காகவோ அல்லது தனிப்பட்ட ஆதாயத்திற்காகவோ அல்லாமல், மக்களின் நலனுக்கான சேவை மனப்பான்மை மற்றும் அர்ப்பணிப்புக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். பிரதிநிதிகள் தங்கள் அடிமட்டத் தொகுதிகளுடன் உண்மையாக இணைந்திருக்கும் ஒரு அமைப்பை அவர் கற்பனை செய்தார்.

இந்தியாவில் தற்போதைய பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பின் முரண்பாடு

இந்திய அரசியலமைப்பு சில காந்தியக் கோட்பாடுகளை அரசுக் கொள்கையின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகளில் (எ.கா., கிராம பஞ்சாயத்துகள் குறித்த பிரிவு 40) இணைத்திருந்தாலும், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாராளுமன்ற அமைப்பு காந்தியின் இலட்சியத்திலிருந்து கணிசமாக வேறுபடுகிறது:

1. அதிகார மையப்படுத்தல்:

- இந்திய அமைப்பு, அதன் கூட்டாட்சி கட்டமைப்பு இருந்தபோதிலும், வலுவான மையப்படுத்தும் போக்குகளைக் கொண்டுள்ளது, குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் உள்ளது. இது காந்தியின் தீவிர பரவலாக்கத்திற்கான முக்கியத்துவத்துடன் முரண்படுகிறது.
- 73வது மற்றும் 74வது திருத்தங்கள் உள்ளாட்சி சுய-அரசாங்கங்களை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அவற்றின் நிதி மற்றும் செயல்பாட்டு சுயாட்சி குறைவாகவே உள்ளது.

2. கட்சி அடிப்படையிலான அரசியல் மற்றும் தேர்தல் போட்டி:

- தற்போதைய அமைப்பு பல கட்சிப் போட்டி, அதிகாரத்தைப் பெறுவதில் பெரும்பாலும் கவனம் செலுத்தும் தேர்தல் பிரச்சாரங்கள், மற்றும் சில சமயங்களில், பிளவுபடுத்தும் அரசியல் ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது, இவற்றை காந்தி விமர்சித்தார். அவர் ஒருமித்த கருத்தின் அடிப்படையிலான முடிவெடுப்பதை விரும்பினார்.

3. பிரதிநிதித்துவ தன்மை மற்றும் அடிமட்டத்தில் நேரடி ஜனநாயகம்:

- இந்தியா முதன்மையாக ஒரு பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகமாகும், அங்கு குடிமக்கள் தங்கள் சார்பாக முடிவுகளை எடுக்க பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். காந்தியின் இலட்சியம் கிராம அளவில் அதிக நேரடி பங்கேற்பு மற்றும் முடிவெடுப்பதை வலியுறுத்தியது.

4. உரிமைகள் மற்றும் முறையான நிறுவனங்கள் மீது கவனம்:

- இந்திய அரசியலமைப்பு அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் முறையான சட்ட-அரசியல் நிறுவனங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது, அதேசமயம் காந்தி கடமைகள் மற்றும் முறைசாரா, சமூக அடிப்படையிலான ஆளுகைக்கு முன்னுரிமை அளித்தார்.

5. பொருளாதார மாதிரி:

- இந்தியா திட்டமிடப்பட்ட, பெரிய அளவிலான தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஒரு மாதிரியை ஏற்றுக்கொண்டது, இது காந்தியின் கிராம அடிப்படையிலான பொருளாதார தன்னிறைவு பற்றிய பார்வையிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

6. அரசின் பங்கு:

- நவீன இந்திய அரசு, காந்தி தனது இலட்சிய கிராமக் குடியரசுகளுக்காக கற்பனை செய்ததை விட வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களில் மிக விரிவான பங்கைக் கொண்டுள்ளது, அவை பெரும்பாலும் தன்னாட்சி பெற்றவையாக இருக்க வேண்டும்.

ஒன்றிணைக்கும் புள்ளிகள் (வரையறுக்கப்பட்டவை):

- முகப்புரையின் நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் மீதான முக்கியத்துவம் காந்திய இலட்சியங்களுடன் எதிரொலிக்கிறது.
- பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களை நிறுவுவது, கிராம சுயராஜ்ஜியத்துடன் முழுமையாகப் பொருந்தவில்லை என்றாலும், பரவலாக்கத்தை நோக்கிய ஒரு படியாகும்.
- பலவீனமான பிரிவினரின் நலன் மீதான கவனம், காந்திய அக்கறையான *அந்தியோதயா* (கடைசிநபரின் மேம்பாடு)வைப் பிரதிபலிப்பதாகக் காணலாம்.

முடிவுரை

இந்தியாவின் பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு, ஒரு பரந்த மற்றும் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த நாட்டில் தேசிய ஒற்றுமையைப் பேணுவதிலும், வழக்கமான தேர்தல்களை நடத்துவதிலும் குறிப்பிடத்தக்க மைல்கற்களை எட்டியிருந்தாலும், மகாத்மா காந்தியின் ஆழ்ந்த தத்துவார்த்த மற்றும் பரவலாக்கப்பட்ட "சுயராஜ்ஜிய பாராளுமன்ற முறை" என்ற கருத்துடன் கணிசமான முரண்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. காந்தியின் பார்வை கிராம சுயராஜ்ஜியம், தார்மிக ஆளுகை மற்றும் அதிகாரத்தின் கீழ்-மேல் ஓட்டம் ஆகியவற்றில் வேரூன்றியது, இது இந்தியா ஏற்றுக்கொண்ட மையப்படுத்தப்பட்ட, கட்சி அடிப்படையிலான, பிரதிநிதித்துவ மாதிரியிலிருந்து அடிப்படையில் வேறுபடுகிறது. தற்போதுள்ள அமைப்பு நடைமுறை ஆளுகையில் அதன் பலங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், காந்தியின் இலட்சியங்களைப் பற்றி சிந்திப்பது அடிமட்ட ஜனநாயகம் மற்றும் நெறிமுறைத் தலைமையை வலுப்படுத்துவதற்கான மதிப்புமிக்க விமர்சனங்களையும் மாற்று முன்னோக்குகளையும் தொடர்ந்து வழங்குகிறது.

36. The High Court is the highest Court of appeal in the State, vested with quite extensive and effective powers. Comment. மாநிலத்தில் உயர் நீதிமன்றம் என்பது விரிவான மற்றும் செயல்வினைவுடைய உச்சநிலை மேல் முறையீட்டு அதிகாரங்களை பெற்ற நீதிமன்றம் ஆகும். விளக்கக் குறிப்பு தருக.

அறிமுகம்

இந்தியாவில் ஒரு மாநிலத்திற்குள் நீதி நிர்வாகத்தின் உச்சத்தில் உயர் நீதிமன்றம் நிற்கிறது. அரசியலமைப்பில் (பிரிவுகள் 214 முதல் 231 வரை) பொறிக்கப்பட்டுள்ளபடி, இது மாநிலத்தில் மேல்முறையீட்டுக்கான மிக உயர்ந்த நீதிமன்றமாக மட்டுமல்லாமல், குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளின் பாதுகாவலராகவும், அரசியலமைப்பின் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும்

செயல்படுகிறது. அதன் அதிகாரங்கள் உண்மையில் விரிவானவை மற்றும் பயனுள்ளவை, அசல், மேல்முறையீட்டு மற்றும் மேற்பார்வை அதிகார வரம்புகளை உள்ளடக்கியது, இது சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்துவதிலும், அதன் பிராந்திய எல்லைகளுக்குள் நீதி வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்வதிலும் ஒரு முக்கிய நிறுவனமாக அமைகிறது.

உயர் நீதிமன்றத்தின் விரிவான மற்றும் பயனுள்ள அதிகாரங்கள்

1. அசல் அதிகார வரம்பு:

- உயர் நீதிமன்றங்களின் அசல் சிவில் அதிகார வரம்பு சில பகுதிகளில் குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவை கடற்படை, உயில் சான்றிதழ், திருமணம், நீதிமன்ற அமலாதிபதி மற்றும் பாராளுமன்ற மற்றும் மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தேர்தல் தொடர்பான தகராறுகள் போன்ற விஷயங்களில் அசல் அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளன.
- சில உயர் நீதிமன்றங்கள் (மும்பை, கொல்கத்தா, சென்னை மற்றும் டெல்லி போன்றவை) தங்கள் நகர எல்லைகளுக்குள் எழும் ஒரு குறிப்பிட்ட பண வரம்பை மீறும் வழக்குகளுக்கு விரிவான அசல் சிவில் அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளன.
- முக்கியமாக, அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கும் "வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும்" ரிட் மனுக்களை (ஹேபியஸ் கார்பஸ், மாண்டமஸ், தடை, கோ வாரண்டோ மற்றும் செர்டியோராரி) பிறப்பிக்க **பிரிவு 226** இன் கீழ் உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு அசல் அதிகார வரம்பு உள்ளது. இந்த அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு 32 இன் கீழ் உள்ள ரிட் அதிகார வரம்பை (இது அடிப்படை உரிமைகளுக்கு மட்டுமே) விட விரிவானது.

2. மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு:

- இது உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தின் மிக முக்கியமான பகுதியாகும். இது அதன் பிராந்திய அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள கீழ்நிலை நீதிமன்றங்களின் முடிவுகளுக்கு எதிரான முதன்மை மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமாகும்.
- **சிவில் மேல்முறையீடுகள்:** மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் மற்றும் பிற கீழ்நிலை சிவில் நீதிமன்றங்களின் முடிவுகளிலிருந்து சட்டம் மற்றும் உண்மை சார்ந்த கேள்விகள் மீது உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்யலாம்.
- **குற்றவியல் மேல்முறையீடுகள்:** அமர்வு நீதிமன்றங்கள் மற்றும் கூடுதல் அமர்வு நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகளிலிருந்து மேல்முறையீடு செய்யலாம். ஒரு அமர்வு நீதிமன்றத்தால் விதிக்கப்படும் மரண தண்டனை, அது நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பு உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- பல்வேறு தீர்ப்பாயங்களின் (எ.கா., மத்திய நிர்வாக தீர்ப்பாயம், வருமான வரி மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம்) முடிவுகளிலிருந்தும் குறிப்பிட்ட சட்டங்களின் கீழ் மேல்முறையீடு செய்யலாம்.

3. மேற்பார்வை அதிகார வரம்பு (பிரிவு 227):

- பிரிவு 227 இன் கீழ், ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றத்திற்கும் அது அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தும் அனைத்து நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தீர்ப்பாயங்கள் மீது (இராணுவ நீதிமன்றங்கள் அல்லது தீர்ப்பாயங்கள் தவிர) கண்காணிப்பு அதிகாரம் உள்ளது.
- அத்தகைய நீதிமன்றங்களிலிருந்து அறிக்கைகளைக் கேட்பது, அத்தகைய நீதிமன்றங்களின் நடைமுறை மற்றும் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான பொதுவான விதிகளை உருவாக்கி வெளியிடுவது, மற்றும் அத்தகைய நீதிமன்றங்களின் அதிகாரிகளால் புத்தகங்கள், பதிவுகள் மற்றும் கணக்குகள் வைக்கப்பட வேண்டிய படிவங்களை பரிந்துரைப்பது ஆகியவை இதில் அடங்கும்.
- இந்த மேற்பார்வை அதிகாரம் கீழ்நிலை நீதித்துறையின் மென்மையான மற்றும் திறமையான செயல்பாட்டை உறுதி செய்வதற்கு முக்கியமானது.

4. நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம்:

- உச்ச நீதிமன்றத்தைப் போலவே, உயர் நீதிமன்றங்களுக்கும் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் உள்ளது. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் சட்டமன்றச் சட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக உத்தரவுகளின் அரசியலமைப்புத் தன்மையை அவை ஆராயலாம்.
- ஏதேனும் சட்டம் அல்லது உத்தரவு அரசியலமைப்பை மீறுவதாகக் கண்டறியப்பட்டால் (எ.கா., அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவது), அது செல்லாததாகப்படும். இந்த அதிகாரம் அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு அவசியமானது.

5. கீழ்நிலை நீதிமன்றங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு (பிரிவுகள் 233-235):

- மாவட்ட நீதிபதிகள் (ஆளுநருடன் கலந்தாலோசித்து) மற்றும் மாநிலத்தின் நீதித்துறை சேவையின் பிற உறுப்பினர்களின் நியமனம், இடமாற்றம் மற்றும் பதவி உயர்வு ஆகியவற்றில் உயர் நீதிமன்றங்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன.
- இந்த நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு கீழ்நிலை நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தையும் செயல்திறனையும் பராமரிக்க உதவுகிறது.

6. பதிவு நீதிமன்றம் (பிரிவு 215):

- உயர் நீதிமன்றங்கள் பதிவு நீதிமன்றங்களாகும். அவற்றின் தீர்ப்புகள், நடவடிக்கைகள் மற்றும் செயல்கள் நிரந்தர நினைவகம் மற்றும் சாட்சியத்திற்காக பதிவு செய்யப்படுகின்றன.
- அவை நீதிமன்ற அவமதிப்புக்காக தண்டிக்கும் அதிகாரம் கொண்டுள்ளன, இது அவற்றின் அதிகாரத்தையும் கண்ணியத்தையும் பராமரிக்க அவசியமானது.

7. ஆலோசனை அதிகார வரம்பு (வரையறுக்கப்பட்டது):

- உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனை அதிகார வரம்பைப் போல விரிவானதாக இல்லாவிட்டாலும், சில மாநிலச் சட்டங்கள் ஆளுநர் கோரும்போது சில சட்ட விஷயங்களில் உயர் நீதிமன்றம் தனது கருத்தைத் தெரிவிக்க வழிவகை செய்யலாம், இருப்பினும் இது அரிதானது.

அதிகாரங்களின் செயல்திறன்:

இந்த அதிகாரங்களின் செயல்திறன் அவற்றின் அரசியலமைப்பு ஆதரவு, நீதித்துறையின் சுதந்திரம் மற்றும் அவமதிப்பு அதிகாரம் ஆகியவற்றிலிருந்து உருவாகிறது. உயர் நீதிமன்றங்கள் பெரும்பாலும் குடிமக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதிலும், நிர்வாக அத்துமீறல்களைச் சரிபார்ப்பதிலும், நீதியை உறுதிப்படுத்த சட்டங்களை விளக்குவதிலும் முனைப்பான பங்கை ஆற்றியுள்ளன. அவற்றின் முடிவுகள் அவற்றின் அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள அனைத்து கீழ்நிலை நீதிமன்றங்களையும் கட்டுப்படுத்தும்.

முடிவுரை

உயர் நீதிமன்றம் உண்மையில் ஒரு மாநிலத்தில் மேல்முறையீட்டுக்கான மிக உயர்ந்த நீதிமன்றமாக செயல்படுகிறது மற்றும் உண்மையான விரிவான மற்றும் பயனுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதன் அசல், மேல்முறையீட்டு, மேற்பார்வை மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகார வரம்புகள் நீதி நிர்வாகம், அடிப்படை உரிமைகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்துதல் ஆகியவற்றில் ஒரு முக்கியப் பங்கை வகிக்க உதவுகின்றன. உயர் நீதிமன்றம் நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் மீதான ஒரு முக்கிய சோதனையாக செயல்படுகிறது மற்றும் கீழ்நிலை நீதித்துறையின் சரியான செயல்பாட்டை உறுதி செய்கிறது, இதன் மூலம் இந்திய நீதி அமைப்பின் ஒரு மூலக்கல்னாகவும், மாநில அளவில் அரசியலமைப்பு கோட்பாடுகளின் உத்தரவாதமாகவும் தனது நிலையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

37. The Indian Parliament alone possesses legislative supremacy and thereby ultimate powers over all political bodies in India. In light of the above statement, bring out the composition and powers of the Indian Parliament.

அனைத்து அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகள் மீதும் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் இந்திய பாராளுமன்றத்திற்கு மட்டுமே உள்ளது. இந்த வாக்கியத்தின் அடிப்படையில் இந்திய பாராளுமன்றத்தின் அமைப்பு மற்றும் அதிகாரங்களை வெளிக்கொணர்.

அறிமுகம்

"இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து அரசியல் அமைப்புகள் மீதும் இந்திய பாராளுமன்றம் மட்டுமே சட்டமியற்றும் மேலாதிக்கத்தையும் அதன் மூலம் இறுதி அதிகாரங்களையும் கொண்டுள்ளது" என்ற கூற்றை கவனமாக பரிசீலிக்க வேண்டும். பாராளுமன்றம் ஒன்றியத்திற்கான உச்ச சட்டமியற்றும் அமைப்பாக இருந்தாலும், இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பு கூட்டாட்சித் தன்மை வாய்ந்தது, சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் ஒன்றியம் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன (ஏழாவது அட்டவணைப்படி). மேலும், அரசியலமைப்பே மேலானது, மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டவை. இருப்பினும், அதன் நியமிக்கப்பட்ட எல்லைக்குள், பாராளுமன்றம் குறிப்பிடத்தக்க சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. அதன் அமைப்பு மற்றும் பன்முக அதிகாரங்களைப் புரிந்துகொள்வது இந்தியாவின் ஜனநாயக ஆளுகையில் அதன் மையப் பங்கை மதிப்பிடுவதற்கு முக்கியமானது.

இந்திய பாராளுமன்றத்தின் அமைப்பு (பிரிவு 79)

இந்திய பாராளுமன்றம் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. குடியரசுத் தலைவர்:

- எந்தவொரு அவையின் உறுப்பினராக இல்லாவிட்டாலும், குடியரசுத் தலைவர் பாராளுமன்றத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும்.
- இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாக்கள் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்ற பின்னரே சட்டமாக மாறும்.
- குடியரசுத் தலைவர் பாராளுமன்ற அமர்வுகளைக் கூட்டுகிறார் மற்றும் ஒத்திவைக்கிறார் மற்றும் மக்களவையைக் கலைக்க முடியும்.

2. மாநிலங்களவை (ராஜ்ய சபா):

- இது மேல் சபை, மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.
- அமைப்பு: 250 உறுப்பினர்களுக்கு மிகாமல்.
 - மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 238 உறுப்பினர்கள் (அந்தந்த சட்டமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்).
 - இலக்கியம், அறிவியல், கலை மற்றும் சமூக சேவையில் சிறப்பு அறிவு அல்லது நடைமுறை அனுபவம் உள்ள நபர்களிடமிருந்து குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படும் 12 உறுப்பினர்கள்.
- இது ஒரு நிரந்தர அமைப்பு மற்றும் கலைக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டதல்ல; அதன் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் ஒவ்வொரு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஓய்வு பெறுகிறார்கள்.

3. மக்களவை (லோக் சபா):

- இது கீழ் சபை, இந்திய மக்களை நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.
- அமைப்பு: 552 உறுப்பினர்களுக்கு மிகாமல் (தற்போது 543 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் + 2 நியமன ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள், இருப்பினும் இந்த நியமன விதி 104 வது திருத்தச் சட்டம், 2019 மூலம் நிறுத்தப்பட்டது, அதன் விளைவு 17 வது மக்களவை கலைக்கப்பட்ட பிறகு தொடங்குகிறது).
 - மாநிலங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 530 உறுப்பினர்கள் வரை (பிராந்திய தொகுதிகளிலிருந்து மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்).
 - யூனியன் பிரதேசங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 20 உறுப்பினர்கள் வரை (பாராளுமன்றம் சட்டப்படி வழங்கும் முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்).
- அதன் இயல்பான பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகள், ஆனால் குடியரசுத் தலைவரால் முன்னதாகவே கலைக்கப்படலாம்.

இந்திய பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள்

பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் விரிவானவை மற்றும் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்:

- ஒன்றியப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியலில் சட்டம் இயற்றுதல்: ஒன்றியப் பட்டியலில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள பாடங்களில் (எ.கா., பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு விவகாரங்கள், நாணயம்) சட்டங்களை இயற்றும் பிரத்தியேக அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது, மேலும் பொதுப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்களிலும் (எ.கா., குற்றவியல் சட்டம், கல்வி, காடுகள்) சட்டங்களை இயற்றலாம், இங்கு மாநில சட்டமன்றங்களுக்கும் அதிகாரம் உள்ளது (முரண்பாடு ஏற்பட்டால், மத்திய சட்டம் மேலோங்கும்).
- எஞ்சிய அதிகாரங்கள்: பொதுப் பட்டியல் அல்லது மாநிலப் பட்டியலில் பட்டியலிடப்படாத எந்தவொரு விஷயத்திலும் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது.
- மாநிலப் பட்டியலில் சட்டம் இயற்றுதல் (குறிப்பிட்ட துறைகளின் கீழ்):
 - தேசிய நலன் கருதி ராஜ்யசபா அவசியமென அறிவித்தால் (பிரிவு 249).
 - தேசிய அவசரநிலையின் போது (பிரிவு 250).
 - மாநிலங்கள் கோரிக்கை வைக்கும்போது (பிரிவு 252).
 - சர்வதேச ஒப்பந்தங்களை அமல்படுத்த (பிரிவு 253).
 - ஒரு மாநிலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் போது (பிரிவு 356).
- அவசரச் சட்ட ஒப்புதல்: குடியரசுத் தலைவரால் பிறப்பிக்கப்படும் அவசரச் சட்டங்கள் பாராளுமன்றம் மீண்டும் கூடிய ஆறு வாரங்களுக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

2. நிர்வாக அதிகாரங்கள் (நிர்வாகத்தின் மீதான கட்டுப்பாடு):

- அமைச்சர்கள் குழு மக்களவைக்கு கூட்டாக பொறுப்பாகும் (பிரிவு 75(3)).
- பாராளுமன்றம் பல்வேறு வழிகளில் நிர்வாகத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்துகிறது: கேள்வி நேரம், பூஜ்ஜிய நேரம், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள், கண்டனத் தீர்மானங்கள், விவாதங்கள் மற்றும் பாராளுமன்றக் குழுக்கள்.
- மக்களவையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அமைச்சர்கள் குழுவை அது அகற்ற முடியும்.

3. நிதி அதிகாரங்கள்:

- பாராளுமன்றம் பொது நிதியின் பாதுகாவலராகும். பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் இல்லாமல் எந்தவொரு வரியையும் விதிக்கவோ அல்லது வசூலிக்கவோ முடியாது, மேலும் பொது கருவூலத்திலிருந்து எந்தவொரு செலவையும் செய்ய முடியாது (பிரிவு 265).
- பட்ஜெட் (ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை) ஒப்புதலுக்காக பாராளுமன்றத்தின் முன் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.
- பொதுக் கணக்குக் குழு மற்றும் மதிப்பீட்டுக் குழு போன்ற பாராளுமன்றக் குழுக்கள் அரசாங்கச் செலவினங்களையும் நிதிச் செயல்திறனையும் ஆராய்கின்றன.
- பண மசோதாக்கள் மக்களவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியும்.

4. அரசியலமைப்பு அதிகாரங்கள் (அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் அதிகாரம்):

- பிரிவு 368 இன் கீழ் அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது. திருத்தப்படும் விதியைப் பொறுத்து, எளிய பெரும்பான்மை, சிறப்புப் பெரும்பான்மை அல்லது பாதி மாநில சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதலுடன் கூடிய சிறப்புப் பெரும்பான்மை மூலம் திருத்தங்கள் செய்யப்படலாம்.
- இருப்பினும், இந்த அதிகாரம் முழுமையானதல்ல மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தால் (கேசவானந்த பாரதி வழக்கு) வகுக்கப்பட்ட "அடிப்படை கட்டமைப்பு" கோட்பாட்டிற்கு உட்பட்டது.

5. நிதித்துறை அதிகாரங்கள்:

- அரசியலமைப்பை மீறியதற்காக குடியரசுத் தலைவரை பாராளுமன்றம் பதவி நீக்கம் செய்யலாம் (பிரிவு 61).

- உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள், தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் தலைமை கணக்குத் தணிக்கையாளர் ஆகியோரை நீக்குமாறு அது பரிந்துரைக்கலாம்.
- அதன் சிறப்புரிமைகளை மீறியதற்காக அல்லது அவமதிப்புக்காக அதன் உறுப்பினர்கள் அல்லது வெளியாட்களை அது தண்டிக்க முடியும்.

6. தேர்தல் அதிகாரங்கள்:

- குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் (இரு அவைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்) பாராளுமன்றம் பங்கேற்கிறது மற்றும் துணைக் குடியரசுத் தலைவரை (இரு அவைகளின் அனைத்து உறுப்பினர்கள்) தேர்ந்தெடுக்கிறது.
- மக்களவை அதன் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது, மேலும் ராஜ்யசபா அதன் துணைத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது.

7. ஆலோசனை மற்றும் தகவல் செயல்பாடுகள்:

- தேசிய மற்றும் சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகள் குறித்த விவாதம் மற்றும் கலந்துரையாடலுக்கான மிக உயர்ந்த மன்றமாக பாராளுமன்றம் செயல்படுகிறது. இது பொதுமக்களின் குறைகளை வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் அரசாங்கக் கொள்கைகளை ஆராய்கிறது.

"சட்டமன்ற மேலாதிக்கம்" என்பதற்கான நுணுக்கங்கள்

சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தாலும், பாராளுமன்றத்தின் சட்டமன்ற மேலாதிக்கம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தைப் போல முழுமையானதல்ல, ஏனெனில்:

- **எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு:** அதன் அதிகாரங்கள் அரசியலமைப்பால் வரையறுக்கப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.
- **கூட்டாட்சி அமைப்பு:** சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுடன் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- **நீதித்துறை மறுஆய்வு:** அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பையோ அல்லது அடிப்படை உரிமைகளையோ மீறினால் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் நீதித்துறையால் ரத்து செய்யப்படலாம்.
- **அடிப்படை உரிமைகள்:** அடிப்படை உரிமைகளை ரத்து செய்யும் சட்டங்களை பாராளுமன்றம் இயற்ற முடியாது.

முடிவுரை

குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் இரு அவைகளை உள்ளடக்கிய இந்திய பாராளுமன்றம், இந்தியாவின் ஜனநாயகக் கட்டமைப்பின் ஒரு மூலக்கல்லாகும், இது பரந்த மற்றும் பல்வேறு அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. இது ஒன்றியத்திற்கான முதன்மை சட்டமியற்றும் அமைப்பாகவும், நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிடுவதிலும், பொது நிதியைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் முக்கியப் பங்கு வகித்தாலும், அதன் "மேலாதிக்கம்" அரசியலமைப்பின் எல்லைகளுக்குள் உள்ளது. அதிகாரங்களின் கூட்டாட்சிப் பிரிவும், நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரமும், அதன் அதிகாரம், குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தாலும், முழுமையானதல்ல என்பதை உறுதிசெய்கிறது, இதன் மூலம் கடுமையான பொருளில் பாராளுமன்ற இறையாண்மையை விட அரசியலமைப்புவாதக் கோட்பாட்டை நிலைநிறுத்துகிறது.

38. NITI Aayog is the premier policy 'Think Tank' of the Government of India providing directional and policy inputs and relevant technical advice to the Centre and States. Explain. நிதி ஆயோக் என்பது இந்திய அரசின் முதன்மை வாய்ந்த கொள்கை சிந்தனை கூடமாகும். இந்நிறுவனம் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கான இலக்கு மற்றும் கொள்கை உள்ளீடுகள் மற்றும் மல்லாது தொழில் நுட்பம் தொடர்புடைய ஆலோசனை வழங்குகிறது. விளக்குக.

அறிமுகம்

முன்னர் இருந்த திட்டக் குழுவிற்குப் பதிலாக, ஜனவரி 1, 2015 அன்று தேசிய உருமாற்றத்திற்கான இந்திய நிறுவனம் (நிதி) ஆயோக் நிறுவப்பட்டது. இது இந்திய அரசின் முதன்மை கொள்கை 'சிந்தனைக் கூடமாக' செய்யப்பட்டது, இது மூலோபாய மற்றும் திசைமாரும் கொள்கை உள்ளீடுகளை வழங்குதல், கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை வளர்த்தல் மற்றும் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் இரண்டிற்கும் தொடர்புடைய தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்குதல் ஆகிய பணிகளுடன்

செய்யப்பட்டது. நிதிகளை ஒதுக்கீடு செய்யும் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்த திட்டக் குழுவைப் போலல்லாமல், நிதி ஆயோக் முதன்மையாக ஒரு ஆலோசனை அமைப்பாகும், இது பொருளாதார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்கும் நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகளை அடைவதற்கும் அறிவு உருவாக்கம், புதுமை மற்றும் நீண்டகால கொள்கை உருவாக்கம் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது.

நிதி ஆயோக் ஒரு முதன்மை கொள்கை சிந்தனைக் கூடமாக

ஒரு சிந்தனைக் கூடமாக நிதி ஆயோக்கின் பங்கு பன்முகத்தன்மை வாய்ந்தது, இது பல முக்கிய செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கியது:

1. திசைமாறும் மற்றும் கொள்கை உள்ளீடுகளை வழங்குதல்:

- **நீண்டகாலப் பார்வை மற்றும் மூலோபாயம்:** இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கான நீண்டகால மூலோபாய பார்வைகள் மற்றும் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு நிதி ஆயோக் பொறுப்பாகும். இது "புதிய இந்தியாவிற்கான மூலோபாயம் @ 75," ஒரு 15 ஆண்டுகால பார்வை ஆவணம், மற்றும் 7 ஆண்டுகால மூலோபாய ஆவணங்கள் போன்ற முக்கிய ஆவணங்களை உருவாக்கியுள்ளது.
- **கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் பகுப்பாய்வு:** இது பல்வேறு சமூக-பொருளாதார பிரச்சினைகள் குறித்த ஆழமான ஆராய்ச்சி மற்றும் பகுப்பாய்வை மேற்கொள்கிறது, வளர்ந்து வரும் சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளை அடையாளம் காண்கிறது, மேலும் அரசாங்கத்திற்கு ஆதார அடிப்படையிலான கொள்கை பரிந்துரைகளை வழங்குகிறது.
- **சிறந்த நடைமுறைகளை அடையாளம் காணுதல்:** இது இந்தியாவிற்குள்ளும் உலக அளவிலும் ஆளுகை மற்றும் மேம்பாட்டில் சிறந்த நடைமுறைகளைப் படிக்கிறது, மேலும் இந்த அறிவை மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அமைச்சகங்களுக்கும் தத்தெடுப்பதற்காகப் பரப்புகிறது.
- **உருமாறும் யோசனைகளில் கவனம்:** கொள்கை சவால்களுக்கு புதுமையான யோசனைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் உருமாறும் மாற்றத்திற்கான ஒரு ஊக்கியாக நிதி ஆயோக் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

2. கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை வளர்த்தல்:

- **கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதரவு முயற்சிகள் மற்றும் வழிமுறைகள்** மூலம் கொள்கை உருவாக்கும் செயல்பாட்டில் மாநிலங்களை ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை வளர்ப்பது நிதி ஆயோக்கின் முக்கிய ஆணைகளில் ஒன்றாகும்.
- **ஆளும் குழு:** பிரதமரைத் தலைவராகவும், அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் சட்டமன்றங்களைக் கொண்ட யூனியன் பிரதேசங்களின் முதலமைச்சர்கள் மற்றும் பிற யூனியன் பிரதேசங்களின் துணைநிலை ஆளுநர்களை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட ஆளும் குழு, தேசிய வளர்ச்சி முன்னுரிமைகள் குறித்த மத்திய-மாநில உரையாடல் மற்றும் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்குவதற்கான ஒரு தளத்தை வழங்குகிறது.
- **பிராந்தியக் குழுக்கள்:** ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் அல்லது ஒரு பிராந்தியத்தைப் பாதிக்கும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் மற்றும் தற்செயல்களை நிவர்த்தி செய்ய இவை உருவாக்கப்படுகின்றன.
- **மாநிலங்களுக்கான ஆதரவு:** நிதி ஆயோக் மாநிலங்களுடன் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு, அவற்றின் சொந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்கவும், ஆளுகையை மேம்படுத்தவும், மத்திய திட்டங்களைத் திறம்பட செயல்படுத்தவும் உதவுகிறது.

3. தொடர்புடைய தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்குதல்:

- **அறிவு மற்றும் புதுமை மையம்:** நிதி ஆயோக் விவசாயம், சுகாதாரம், கல்வி, உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தொழில்நுட்பம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் அறிவு மற்றும் நிபுணத்துவத்தின் களஞ்சியமாக செயல்படுகிறது.
- **நிபுணர் குழுக்கள் மற்றும் பணிக்குழுக்கள்:** சிக்கலான கொள்கை பிரச்சினைகள் குறித்த தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்க கள வல்லுநர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் பயிற்சியாளர்களை உள்ளடக்கிய நிபுணர் குழுக்கள் மற்றும் பணிக்குழுக்களை இது அமைக்கிறது.

- **தொழில்நுட்பப் பயன்பாட்டை ஊக்குவித்தல்:** இது ஆளுகையில் தொழில்நுட்பம் மற்றும் தரவு சார்ந்த முடிவெடுப்பதை ஊக்குவிக்கிறது. அடல் புதுமை இயக்கம் (AIM) போன்ற முயற்சிகள் புதுமை மற்றும் தொழில்முனைவோர் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதற்காக நிதி ஆயோக்கின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ளன.
- **கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீடு:** நிதி ஆயோக் அரசாங்கத் திட்டங்களின் அமலாக்கத்தைக் கண்காணிப்பதிலும் அவற்றின் விளைவுகளை மதிப்பிடுவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளது, பாடநெறி திருத்தத்திற்கான பின்னூட்டத்தை வழங்குகிறது. இது பல்வேறு வளர்ச்சி அளவுருக்களில் மாநிலங்களை தரவரிசைப்படுத்த குறியீடுகளை உருவாக்குகிறது (எ.கா., சுகாதாரக் குறியீடு, பள்ளி கல்வித் தரக் குறியீடு, நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள் இந்தியக் குறியீடு), போட்டி கூட்டாட்சியை வளர்க்கிறது.

4. சிறப்பு செயல்பாடுகள்:

- **மூலோபாய திட்டங்களை வடிவமைத்தல்:** இது மூலோபாய மற்றும் நீண்டகால கொள்கை மற்றும் திட்ட கட்டமைப்புகள் மற்றும் முயற்சிகளை வடிவமைக்கிறது, மேலும் அவற்றின் முன்னேற்றம் மற்றும் செயல்திறனைக் கண்காணிக்கிறது.
- **மோதல்தீர்வுதளம்:** வளர்ச்சி நிகழ்ச்சி நிரலின் அமலாக்கத்தை விரைவுபடுத்துவதற்காக துறைக்கு இடையிலான மற்றும் துறைக்குள்ளான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு தளத்தை வழங்குவதை இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- **அறிவுப் பரவல்:** பொது சொற்பொழிவு மற்றும் கொள்கை விவாதங்களுக்குத் தெரிவிக்க ஆராய்ச்சி முடிவுகள், கொள்கை சுருக்கங்கள் மற்றும் அறிக்கைகளை இது தீவிரமாகப் பரப்புகிறது.

நிதி ஆயோக்கின் உள்ளீடுகள் மற்றும் ஆலோசனைகளுக்கான எடுத்துக்காட்டுகள்:

- **விவசாயம்:** விவசாயிகளின் வருமானத்தை இரட்டிப்பாக்குதல், விவசாய சீர்திருத்தங்கள் (எ.கா., மாதிரி நில குத்தகை சட்டம்) குறித்த பரிந்துரைகள்.
- **சுகாதாரம்:** ஆயுஷ்மான் பாரத்திற்கான உள்ளீடுகள், தடுப்பு சுகாதாரத்தை ஊக்குவித்தல்.
- **கல்வி:** தேசிய கல்விக் கொள்கைக்கான பரிந்துரைகள்.
- **டிஜிட்டல் உருமாற்றம்:** டிஜிட்டல் கொடுப்பனவுகள், செயற்கை நுண்ணறிவு மூலோபாயத்தை ஊக்குவித்தல்.
- **மின்சார இயக்கம்:** மின்சார வாகனங்களுக்கு மாறுவதற்கான பாதை வரைபடம்.
- **நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள் (SDGs):** நிதி ஆயோக் இந்தியாவில் SDGs ஐ ஒருங்கிணைப்பதற்கும் கண்காணிப்பதற்கும் ஒரு முனைய நிறுவனமாகும்.

திட்டக் குழுவிலிருந்து மாற்றம்:

திட்டக் குழுவின் மேல்-கீழ் திட்டமிடல் மற்றும் நிதி ஒதுக்கீடு பங்கிலிருந்து, நேரடி நிதி அதிகாரங்கள் இல்லாமல், கொள்கை வாதாடல், அறிவுப் பகிர்வு மற்றும் கூட்டுறவு கூட்டாட்சி ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தும் ஒரு பரவலாக்கப்பட்ட, கீழ்-மேல் சிந்தனைக் கூடமாக நிதி ஆயோக்கின் பங்குக்கு மாறியுள்ளதைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.

முடிவுரை

நிதி ஆயோக் உண்மையில் இந்திய அரசின் முதன்மை கொள்கை சிந்தனைக் கூடமாக தன்னை நிலைநிறுத்தியுள்ளது. மூலோபாய திசையை வழங்குவதன் மூலமும், ஆதார அடிப்படையிலான கொள்கை உள்ளீடுகள், மாநிலங்களுடன் தீவிர ஈடுபாட்டின் மூலம் கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை வளர்ப்பதன் மூலமும், மற்றும் தொடர்புடைய தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்குவதன் மூலமும், இது இந்தியாவின் வளர்ச்சிப் பாதையை வடிவமைப்பதில் ஒரு முக்கியப் பங்கை வகிக்கிறது. நீண்டகாலப் பார்வை, புதுமை மற்றும் விளைவு அடிப்படையிலான கண்காணிப்பு ஆகியவற்றில் அதன் கவனம், ஆளுகையை மிகவும் பயனுள்ளதாகவும், தேசத்தின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளுக்கு பதிலளிக்கக் கூடியதாகவும் மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, இதன் மூலம் "புதிய இந்தியா" என்ற இலக்கிற்கு பங்களிக்கிறது.

39. The three main amendments to the Indian Constitution under the First Amendment Act 1951 made the Constitution intrinsically linked with three different aspects of the Nation-building project in India at that time – Explore this statement elaborately. முதல் அரசியலமைப்புத் திருத்தச்சட்டம் 1951-ன் கீழ் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட மூன்று முக்கியத் திருத்தங்கள் அன்றைய கால கட்டத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட தேசிய நிர்மாணப் பணிகளோடு உள்ளிணைக்கப்பட்டதாகவே இருந்தது. இக் கூற்றினை விரிவாக ஆராய்க.

அறிமுகம்

1951 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய அரசியலமைப்பின் முதல் திருத்தச் சட்டம், இந்தியக் குடியரசின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு மைல்கல் சட்ட நடவடிக்கையாகும். இது சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரம்மாண்டமான தேசிய நிர்மாணத் திட்டத்துடன் ஆழமாகப் பின்னிப்பிணைந்த குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்தத் திட்டம் தேசியப் பாதுகாப்பு மற்றும் பொது ஒழுங்கை உறுதி செய்தல், நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மூலம் சமூக-பொருளாதார மாற்றத்தைக் கொண்டுவருதல், மற்றும் பின்தங்கிய சமூகப் பிரிவினரை உயர்த்துவதன் மூலம் சமூக நீதியை வளர்த்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. பேச்சுரிமை, ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு, மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கான சிறப்பு விதிகள் ஆகிய மூன்று முக்கிய திருத்தங்கள் இந்த அவசர சவால்களை நேரடியாக நிவர்த்தி செய்தன, இது நாட்டின் உடனடித் தேவைகளுக்கு பதிலளிப்பதில் அரசியலமைப்பின் மாறும் தன்மையை வெளிப்படுத்தியது.

1. தேசிய ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் பொது ஒழுங்கை உறுதி செய்தல் (பிரிவு 19(2) இல் திருத்தம்)

- **திருத்தம்:** முதல் திருத்தம், பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்திற்கான அடிப்படை உரிமையின் மீதான நியாயமான கட்டுப்பாடுகளைக் கையாளும் பிரிவு 19(2) ஐ மாற்றியமைத்தது. கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதற்கு மூன்று புதிய காரணங்களை அது சேர்த்தது: "பொது ஒழுங்கு," "வெளிநாட்டு அரசுகளுடனான நட்புறவு," மற்றும் "ஒரு குற்றத்திற்குத் தூண்டுதல்." இது "அரசை கவிழ்க்க முனைகிறது" என்பதை மேலும் குறிப்பாக "அரசின் பாதுகாப்பின் நலன்களுக்காக" என்று மாற்றியமைத்தது.
- **தேசிய நிர்மாணச் சூழல்:**
 - **பொது ஒழுங்கைப் பேணுதல்:** சுதந்திர இந்தியாவின் ஆரம்ப ஆண்டுகள் குறிப்பிடத்தக்க கொந்தளிப்புகளால் குறிக்கப்பட்டன, இதில் பிரிவினைக்குப் பிந்தைய வகுப்புவாத வன்முறை, கம்யூனிஸ்ட் கிளர்ச்சிகள் (எ.கா., தெலுங்கானா இயக்கம்), மற்றும் பல்வேறு கிளர்ச்சிகள் அடங்கும். பேச்சு சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான தற்போதைய காரணங்கள் உள் ஸ்திரத்தன்மைக்கான இந்தச் சவால்களை திறம்பட சமாளிக்க அரசாங்கத்தால் போதுமானதாகக் கருதப்படவில்லை. இந்தத் திருத்தம் பொது ஒழுங்கைக் குலைக்கக்கூடிய பேச்சைக் கட்டுப்படுத்த அரசுக்கு அதிக சுதந்திரத்தை வழங்கியது.
 - **அரசின் பாதுகாப்பு:** புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற, ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்களுடன் போராடும் ஒரு தேசத்தில், அரசின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வது மிக முக்கியமானது. இந்தத் திருத்தம், நாசவேலை நடவடிக்கைகள் அல்லது தேசியப் பாதுகாப்பை நேரடியாக அச்சுறுத்தும் பேச்சுக்கு எதிராக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் திறனை வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.
 - **வெளிநாட்டு அரசுகளுடனான நட்புறவு:** சிக்கலான பனிப்போர் சூழலில் இந்தியா தனது வெளியுறவுக் கொள்கையை வகுக்கத் தொடங்கியபோது, மற்ற நாடுகளுடன் நல்லுறவைப் பேணுவது முக்கியமானது. இந்த ஏற்பாடு, இந்த ஆரம்பகால இராஜதந்திர உறவுகளை ஆபத்திற்குள்ளாக்கக்கூடிய பேச்சுகளைத் தடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது.
- **தேசிய நிர்மாணத்துடனான இணைப்பு:** இந்தத் திருத்தம், புதிய அரசை ஒருங்கிணைத்தல், அதன் உள் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதி செய்தல், மற்றும் சர்வதேச சமூகத்தில் அதன் இடத்தைப் பாதுகாத்தல் ஆகிய தேசிய நிர்மாண அம்சத்துடன் உள்ளார்ந்த முறைப்படி இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்கும் பாதுகாப்பும் இல்லாமல், பரந்த சமூக-

பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டம் சாத்தியமற்றதாக இருந்திருக்கும். இருப்பினும், இது அரசு பாதுகாப்புக்கும் தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கும் இடையிலான சமநிலை குறித்த விவாதங்களையும் தூண்டியது.

2. நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மூலம் சமூக-பொருளாதார மாற்றத்தை எளிதாக்குதல் (பிரிவுகள் 31A, 31B, மற்றும் ஒன்பதாவது அட்டவணையைச் செருகுதல்)

• **திருத்தங்கள்:**

- **பிரிவு 31A:** ஜமீன்தாரிகள் போன்ற தோட்டங்களையும் பிற இடைநிலை குத்தகைகளையும் கையகப்படுத்துவதற்கான சட்டங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்தப்பிரிவு செருகப்பட்டது, அவை பிரிவு 14 (சட்டத்தின் முன் சமத்துவம்) மற்றும் பிரிவு 19 (சுதந்திரங்கள்) ஆகியவற்றின் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதாகக் கூறி சவால் செய்யப்படுவதிலிருந்து.
- **பிரிவு 31B மற்றும் ஒன்பதாவது அட்டவணை:** புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்ட சில சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை பிரிவு 31B செல்லுபடியாக்கியது, அவை அடிப்படை உரிமைகளுடன் முரண்படுவதாகக் கூறி செல்லாததாகக் கருதப்படாது என்று அறிவித்தது. பதின்மூன்று நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் ஆரம்பத்தில் இந்த அட்டவணையில் வைக்கப்பட்டன.

• **தேசிய நிர்மாணச் சூழல்:**

- **ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு மற்றும் விவசாய சீர்திருத்தம்:** சுதந்திர இயக்கத்தின் ஒரு முக்கிய வாக்குறுதியும், தேசிய நிர்மாணத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமும் நிலப்பிரபுத்துவ ஜமீன்தாரி முறையை ஒழித்து, "உழைப்பவனுக்கே நிலம்" என்பதை உறுதிப்படுத்த நிலச் சீர்திருத்தங்களை செயல்படுத்துவதாகும். இது சமூக நீதி, விவசாய உற்பத்தித்திறன் மற்றும் கிராமப்புற வறுமையைக் குறைப்பதற்கு அவசியமானதாகக் கருதப்பட்டது.
- **நீதித்துறை தடைகள்:** பல மாநில அரசாங்கங்கள் ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டங்களை இயற்றியிருந்தன, ஆனால் இவை சொத்துரிமை (அப்போது பிரிவு 31) மற்றும் சமத்துவ உரிமை (பிரிவு 14) ஆகிய அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதாகக் கூறி நீதிமன்றங்களில் வெற்றிகரமாக சவால் செய்யப்பட்டன. இந்த நீதித்துறைத் தலையீடு சமூக-பொருளாதார மாற்ற நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு ஒரு பெரிய தடையாகக் கருதப்பட்டது.

- **தேசிய நிர்மாணத்துடனான இணைப்பு:** இந்தத் திருத்தங்கள், விவசாயப் பொருளாதாரத்தை மறுசீரமைப்பதற்கும், ஆழமாக வேரூன்றிய ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதற்கும், சுதந்திரத்தின் சமூக-பொருளாதார வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் அடிப்படையான பரந்த நிலச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள அரசுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதை நேரடியாக நோக்கமாகக் கொண்டன. அவை தேசிய நிர்மாணக் கட்டமைப்பிற்குள் சமூக-பொருளாதார நீதிக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதற்கான ஒரு அரசியலமைப்பு வழிமுறையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின, அக்காலத்தில் நீதித்துறையால் விளக்கப்பட்ட சொத்துரிமைகளின் சில அம்சங்களைக் குறைத்தாலும் கூட.

3. சமூக நீதி மற்றும் உள்ளடக்கத்தை ஊக்குவித்தல் (பிரிவு 15(4) ஐச் செருகுதல்)

- **திருத்தம்:** பிரிவு 15 இல் ஒரு புதிய உட்பிரிவு (4) சேர்க்கப்பட்டது. இது குடிமக்களின் சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பினர் அல்லது பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் முன்னேற்றத்திற்காக சிறப்பு விதிகளை உருவாக்க அரசுக்கு அதிகாரம் அளித்தது, பிரிவு 15(1) (பாடுபட்ட தடை செய்தல்) அல்லது பிரிவு 29(2) (மதம், இனம், சாதி, மொழி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்க்கை மறுக்கப்படாமை) ஆகியவற்றில் எதுவாக இருந்தாலும்.

• **தேசிய நிர்மாணச் சூழல்:**

- **மெட்ராஸ் மாநிலம் எதிர் சம்பகம் துரராஜன் (1951) வழக்கிற்குப் பதில்:** அரசால் பராமரிக்கப்படும் கல்வி நிறுவனங்களில் சாதி அடிப்படையிலான வகுப்புவாத ஒதுக்கீடுகளை வழங்கும் மெட்ராஸ் அரசாங்க உத்தரவை உச்ச நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது, இது பிரிவு 15(1) மற்றும் 29(2) ஐ மீறுவதாகக் கூறியது. இந்தத் தீர்ப்பு பின்தங்கிய குழுக்களுக்கு உறுதிப்பாட்டு நடவடிக்கை வழங்குவதற்கான அரசாங்கத்தின் முயற்சிகளுக்கு ஒரு சவாலாக அமைந்தது.

- **ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களை மேம்படுத்துதல்:** ஒரு புதிய, சமத்துவ இந்தியாவைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான ஒரு முக்கிய அம்சம் வரலாற்று அநீதிகளை நிவர்த்தி செய்வதும், எஸ்.சிக்கன் மற்றும் எஸ்.டிக்கன் உட்பட சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய சமூகங்களின் மேம்பாடு மற்றும் உள்ளடக்கத்தை உறுதி செய்வதும் ஆகும்.
- **தேசிய நிர்மாணத்துடனான இணைப்பு:** இந்தத் திருத்தம் மிகவும் சமத்துவமான மற்றும் உள்ளடக்கிய சமுதாயத்தை உருவாக்கும் தேசிய நிர்மாண இலக்கிற்கு முக்கியமானது. இது கல்வி நிறுவனங்களில் உறுதிப்பாட்டு நடவடிக்கை கொள்கைகளுக்கு (இடஒதுக்கீடு) அரசியலமைப்பு அடிப்படையை வழங்கியது, ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினரை தேசிய நீரோட்டத்தில் ஒருங்கிணைத்து அவர்களுக்கு முன்னேற்றத்திற்கான வாய்ப்புகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இது தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும், அரசியலமைப்பு ரீதியான சமூக நீதி வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கும் அவசியமானதாகக் கருதப்பட்டது.

முடிவுரை

1951 ஆம் ஆண்டின் முதல் திருத்தச் சட்டத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மூன்று முக்கியத் திருத்தங்கள், அந்த ஆரம்பகாலத்தில் இந்தியாவின் தேசிய நிர்மாணத் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களுடன் உள்ளார்ந்த முறைப்படி இணைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை புதிதாக உருவான இந்திய அரசுக்கு பொது ஒழுங்கு மற்றும் தேசியப் பாதுகாப்பைப் பேணவும், சமூக-பொருளாதார சமத்துவத்திற்காக நிலப்பிரபுத்துவ விவசாயக் கட்டமைப்புகளை அகற்றுவதற்கும், வரலாற்று ரீதியாக பின்தங்கிய குடிமக்களுக்கு சமூக நீதியைத் தொடருவதற்கும் தேவையான அரசியலமைப்பு கருவிகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டன. இந்தத் திருத்தங்கள் அரசியலமைப்புச் சிறப்புரிமை மற்றும் அதிகாரங்களின் சமநிலை குறித்த விவாதங்களையும் தூண்டியிருந்தாலும், அவை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஒரு வலுவான, சமத்துவமான மற்றும் நிலையான தேசத்தை உருவாக்க பாடுபடும் புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவின் அவசர சமூக-அரசியல் யதார்த்தங்களையும் உருமாறும் அபிலாஷைகளையும் பிரதிபலித்தன.

40. The Constitution of India is remarkable for many outstanding features which distinguishes it from other Constitutions. Discuss with suitable examples. இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் மற்ற நாடுகளின் அரசியலமைப்பு சட்டங்களிலிருந்து தனித்து திகழ்வதற்கான பல சிறந்த அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றை உரிய உதாரணங்களோடு விவாதிக்கவும்.

அறிமுகம்

ஜனவரி 26, 1950 அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்திய அரசியலமைப்பு, உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயகத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைக்கும் ஒரு மகத்தான ஆவணமாகும். இந்திய அரசியலமைப்பின் சிறப்பியான டாக்டர். பி.ஆர். அம்பேத்கர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டது போல, இது "உலகின் அறியப்பட்ட அனைத்து அரசியலமைப்புகளையும் ஆராய்ந்த பிறகு" உருவாக்கப்பட்டது. இந்த செயல்முறை, பல சிறந்த அம்சங்களுக்காக குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்கியது, அவை மற்றவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன. இந்த அம்சங்கள் இந்தியாவின் தனித்துவமான வரலாற்றுச் சூழல், அதன் பன்முக சமூகக் கட்டமைப்பு, சமூக-பொருளாதார மாற்றத்திற்கான அதன் அபிலாஷைகள் மற்றும் ஜனநாயக விழுமியங்களுக்கான அதன் அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றை பிரதிபலிக்கின்றன, இது ஏழு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக அதன் பின்னடைவு மற்றும் மாற்றியமைக்கும் திறனுக்கு பங்களித்துள்ளது.

இந்திய அரசியலமைப்பை வேறுபடுத்தும் சிறந்த அம்சங்கள்

1. மிக நீளமான எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு:

- இந்திய அரசியலமைப்பு உலகின் மிக விரிவான மற்றும் முழுமையான எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பாகும். முதலில், இது 395 சரத்துகளையும் (22 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது) 8 அட்டவணைகளையும் கொண்டிருந்தது. எண்ணற்ற திருத்தங்கள் மூலம், இது இன்னும் பெரிதாக வளர்ந்துள்ளது.

- எடுத்துக்காட்டு: சுருக்கமான அமெரிக்க அரசியலமைப்பைப் போலல்லாமல், இந்திய அரசியலமைப்பு அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை மட்டுமல்லாமல், நிர்வாக விவரங்கள், மத்திய-மாநில உறவுகள் மற்றும் குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்கான விதிகள் ஆகியவற்றையும் விரிவாகக் கூறுகிறது. இந்த விவரம் இந்தியாவின் பரந்த பன்முகத்தன்மை மற்றும் தனித்துவமான சவால்களை நிவர்த்தி செய்ய அவசியமானதாகக் கருதப்பட்டது.

2. பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டது (ஒரு "கடன் வாங்கப்பட்ட" ஆனால் தழுவப்பட்ட அரசியலமைப்பு):

- பல்வேறு அரசியலமைப்புகள் மற்றும் சட்ட மரபுகளிலிருந்து உத்வேகம் மற்றும் விதிகளைப் பெற்றாலும், உருவாக்குநர்கள் அவற்றை இந்திய நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைத்தனர்.
- எடுத்துக்காட்டுகள்: பிரிட்டனிலிருந்து பாராளுமன்ற அரசாங்கம் மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி; அமெரிக்காவிலிருந்து அடிப்படை உரிமைகள், நீதித்துறை மறுஆய்வு மற்றும் முகப்புரைக்கான உத்வேகம்; அயர்லாந்திலிருந்து அரசுக் கொள்கையின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகள்; கனடாவிலிருந்து வலுவான மையத்துடன் கூடிய கூட்டாட்சி; பிரெஞ்சுப் புரட்சியிலிருந்து சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் கருத்துக்கள்; மற்றும் ஜெர்மனியின் வெய்மர் அரசியலமைப்பிலிருந்து அவசரகால விதிகள். இந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அணுகுமுறை அதன் தொகுப்பில் தனித்துவமானது.

3. கடினத்தன்மை மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மையின் கலவை:

- இந்திய அரசியலமைப்பு முற்றிலும் கடினமானதாகவோ (அமெரிக்க அரசியலமைப்பைப் போல) அல்லது முற்றிலும் நெகிழ்வானதாகவோ (பிரிட்டிஷ் எழுதப்படாத அரசியலமைப்பைப் போல) இல்லை. இது மூன்று வகையான திருத்தங்களுக்கு வழிவகை செய்கிறது (பிரிவு 368):
 - சில எளிய பெரும்பான்மையால் (சாதாரண சட்டங்களைப் போல).
 - சில பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால்.
 - சில பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மை மற்றும் பாதி மாநில சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதலுடன்.
- இந்த சமநிலை அரசியலமைப்பு அதன் முக்கிய கோட்பாடுகளைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளையில் மாறுபாடு தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்க அனுமதிக்கிறது.

4. ஒற்றையாட்சி சார்புடன் கூடிய கூட்டாட்சி அமைப்பு:

- இந்தியா மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையில் அதிகாரப் பிரிவினையுடன் (ஏழாவது அட்டவணை) ஒரு கூட்டாட்சி கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், இது வலுவான ஒற்றையாட்சி அம்சங்களைக் காட்டுகிறது, இது கே.சி.வேர் அவர்களால் விவரிக்கப்பட்டபடி, அரை கூட்டாட்சியாக ஆக்குகிறது.
- ஒற்றையாட்சி சார்புக்கான எடுத்துக்காட்டுகள்: ஒற்றைக் குடியுரிமை, ஒரு ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை, அகில இந்தியப் பணிகள், குடியரசுத் தலைவரால் ஆளுநர்களை நியமித்தல், குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி (பிரிவு 356), மற்றும் சில சூழ்நிலைகளில் பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்க அதிகாரங்கள். இந்த தனித்துவமான கலவை ஒரு பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த நாட்டில் தேசிய ஒற்றுமையைப் பேணுவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டது.

5. பாராளுமன்ற அரசாங்க வடிவம் (வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரி):

- நிர்வாகம் (அமைச்சர்கள் குழு) சட்டமன்றத்திற்கு (மக்களவை) பொறுப்பாக இருக்கும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற அரசாங்க மாதிரியை இந்தியா ஏற்றுக்கொண்டது. குடியரசுத் தலைவர் அரசியலமைப்புத் தலைவர், அதே நேரத்தில் பிரதமர் உண்மையான நிர்வாகி.
- இது அமெரிக்காவில் உள்ள ஜனாதிபதி முறையிலிருந்து வேறுபட்டது.

6. பாராளுமன்ற இறையாண்மை மற்றும் நீதித்துறை மேலாதிக்கத்தின் தொகுப்பு:

- பாராளுமன்றத்திற்கு சட்டங்களை இயற்றவும் அரசியலமைப்பைத் திருத்தவும் அதிகாரம் இருந்தாலும், அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பையோ அல்லது அடிப்படை உரிமைகளையோ மீறும் சட்டங்களை ரத்து செய்யும் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உள்ளது.

- இது இங்கிலாந்து (பாராளுமன்ற இறையாண்மை) அல்லது அமெரிக்கா (மேலும் உச்சரிக்கப்படும் நீதித்துறை மேலாதிக்கம்) போலல்லாமல், சட்டமன்ற அதிகாரத்தை நீதித்துறை மேற்பார்வையுடன் சமநிலைப்படுத்துகிறது.

7. ஒருங்கிணைந்த மற்றும் சுதந்திரமான நீதித்துறை:

- உச்ச நீதிமன்றம் உச்சத்திலும், அதைத் தொடர்ந்து உயர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் கீழ்நிலை நீதிமன்றங்களுடனும் இந்தியா ஒரு ஒற்றை, ஒருங்கிணைந்த நீதி அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.
- நீதிபதிகளுக்கான பதவிக் காலப் பாதுகாப்பு, நிலையான சேவை நிலைமைகள் மற்றும் நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்தல் போன்ற விதிகள் மூலம் அரசியலமைப்பு நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கிறது.

8. அடிப்படை உரிமைகள் (பகுதி III):

- அரசியலமைப்பு அதன் குடிமக்களுக்கு சமத்துவத்திற்கான உரிமை, சுதந்திரம், சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை, மத சுதந்திரம், கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் மற்றும் அரசியலமைப்புத் தீர்வுகளுக்கான உரிமை போன்ற ஒரு விரிவான நீதிக்குட்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளை உத்தரவாதம் செய்கிறது.
- இவை அமெரிக்க அரசியலமைப்பில் உள்ள உரிமைகள் மசோதாவை விட விரிவானவை.

9. அரசுக் கொள்கையின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் (DPSP - பகுதி IV):

- இது ஜரிஷ் அரசியலமைப்பிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்ட ஒரு புதிய அம்சமாகும். DPSPs சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும், ஒரு நலன்புரி அரசை நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொள்வதற்கும் அரசுக்கான நீதிக்குட்பட்ட வழிகாட்டுதல்கள் ஆகும். டாக்டர். அம்பேத்கர் இவற்றை அரசியலமைப்பின் 'புதிய அம்சங்கள்' என்று விவரித்தார்.
- எடுத்துக்காட்டுகள்: சம வேலைக்கு சம ஊதியம், வேலைக்கான உரிமை, கிராம பஞ்சாயத்துகளை அமைத்தல், ஒரே மாதிரியான சிவில் சட்டம். நீதிமன்றங்களில் அமல்படுத்தப்படாவிட்டாலும், நாட்டின் ஆளுகையில் இவை அடிப்படையானவை.

10. அடிப்படை கடமைகள் (பகுதி IVA):

- 42வது திருத்தத்தால் (1976) சேர்க்கப்பட்ட இந்த பத்து (இப்போது பதினொன்று) கடமைகள் தேசம் மற்றும் சமூகத்தின் மீதான குடிமக்களின் பொறுப்புகளை நினைவூட்டுகின்றன. இந்த அம்சம் பல மேற்கத்திய அரசியலமைப்புகளில் பொதுவானதல்ல.

11. மதச்சார்பற்ற அரசு:

- அரசியலமைப்பு இந்தியாவை ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசாக நிறுவுகிறது (முகப்புரை, பிரிவுகள் 25-28), அதாவது அரசுக்கு அதிகாரப்பூர்வ மதம் இல்லை மற்றும் அனைத்து மதங்களையும் சமமாக நடத்துகிறது, அனைவருக்கும் மத சுதந்திரத்தை உத்தரவாதம் செய்கிறது. இது இந்தியாவின் மத பன்முகத்தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு முக்கியமானது.

12. உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமை:

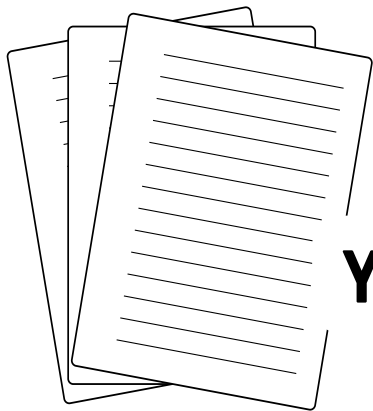
- அரசியலமைப்பு அதன் தொடக்கத்திலிருந்தே உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமையை (பிரிவு 326) ஏற்றுக்கொண்டது, ஒரு குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேற்பட்ட (ஆரம்பத்தில் 21, இப்போது 18) அனைத்து குடிமக்களுக்கும் எந்தவொரு பாகுபாடும் இல்லாமல் வாக்களிக்கும் உரிமையை வழங்கியது, இது அக்காலத்தில் புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற மற்றும் பெரும்பாலும் எழுத்தறிவற்ற தேசத்திற்கு ஒரு துணிச்சலான படியாகும்.

13. அவசரகால விதிகள் (பகுதி XVIII):

- அரசியலமைப்பு விரிவான அவசரகால விதிகளை (தேசிய, மாநில மற்றும் நிதி) வழங்குகிறது, இது குடியரசுத் தலைவர் அசாதாரண சூழ்நிலைகளைக் கையாளவும், கூட்டாட்சி கட்டமைப்பை தற்காலிகமாக ஒரு ஒற்றையாட்சி கட்டமைப்பாக மாற்றவும் உதவுகிறது.

முடிவுரை

TNPSC GROUP I MAINS PRIME BATCH 2025

**MAINS IS THE MAIN BATTLE AND
YOUR ANSWER WRITING IS YOUR WEAPON !**

**IYACHAMY ACADEMY
GROUP I MAINS PROGRAM**

GROUP I MAINS

PRIME BATCH

Key Highlights

- ✓ Decoded Syllabus
- ✓ PYQs with Model Answers
- ✓ Printed Source Materials
- ✓ Current Affairs + Ethics Classes
- ✓ Workbooks (2000+ Qs)
- ✓ Spot Tests
- ✓ Value-Added Content
- ✓ Detailed Feedback Sheet
- ✓ Bilingual Availability

இந்திய அரசியலமைப்பு உண்மையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஆவணமாகும், இது உலகளாவிய சிறந்த நடைமுறைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட ஆனால் இந்தியாவின் சொந்த நெறிமுறைகள் மற்றும் தேவைகளில் ஆழமாக வேரூன்றிய தனித்துவமான அம்சங்களின் கலவையால் வேறுபடுகிறது. அதன் விரிவான விதிகள், கடினத்தன்மைக்கும் நெகிழ்வுத்தன்மைக்கும் இடையிலான சமநிலை, ஒற்றையாட்சி சாய்வுடன் கூடிய தனித்துவமான கூட்டாட்சி கட்டமைப்பு, உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளின் விரிவான சாசனம் மற்றும் லட்சிய வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் அனைத்தும் அதன் தனித்துவத்திற்கு பங்களிக்கின்றன. இந்த அம்சங்கள் இந்தியாவின் ஆளுகைக்கான ஒரு மாறும் கட்டமைப்பாக செயல்படவும், அதன் ஜனநாயகப் பயணத்தை வழிநடத்தவும், அதன் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த மக்களுக்கான நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் இலட்சியங்களை அடையவும் உதவியுள்ளன.

DETAILED SYLLABUS

UNIT I: INDIAN POLITY AND EMERGING POLITICAL TRENDS ACROSS THE WORLD AFFECTING INDIA

இந்திய அரசியலமைப்பு

இதை ஒரு விரிவான, பல-அடுக்கு கட்டமைப்பாக பிரிக்கலாம்.

அரசியலமைப்பின் அடித்தளங்கள்

1. வரலாற்று அடிப்படைகளும் பரிணாம வளர்ச்சியும்:

- அரசியலமைப்பின் "உருவாக்கம்":
 - பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் அரசியலமைப்பு மேம்பாடுகள் (1773-1947): ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், பிட்டிஸ் இந்தியச் சட்டம், பட்டயச் சட்டங்கள், இந்திய அரசாங்கச் சட்டங்கள் (1858, 1909, 1919, 1935), இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் 1947. (இது ஒரு தனி பாடத்திட்ட தலைப்பு, ஆனால் இங்கு பின்னணியாக செயல்படுகிறது).
- அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை:
 - அதன் உருவாக்கம் (அமைச்சரவைக் குழு திட்டத்தின் கீழ்), அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு.
 - முக்கிய குழுக்களின் பங்கு (டாக்டர் அம்பேத்கர் தலைமையிலான வரைவுக் குழு, நேரு தலைமையிலான மத்திய அதிகாரங்கள் குழு போன்றவை).
 - முக்கிய பிரச்சினைகள் மீதான விவாதங்கள்: கூட்டாட்சி, அடிப்படை உரிமைகள், தனித் தொகுதிகள், பொது சிவில் சட்டம், மொழி.
 - அரசியலமைப்பை இயற்றுதல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள்தல்.

2. இந்திய அரசியலமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- இந்திய அரசியலமைப்பை வரையறுக்கும் முக்கிய பண்புகளின் பட்டியல்.
- எடுத்துக்காட்டுகள்: மிக நீண்ட எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு, பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டது, நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் கடினத்தன்மையின் கலவை, ஒற்றையாட்சி சார்பு கொண்ட கூட்டாட்சி முறை, நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறை, நாடாளுமன்ற இறையாண்மை மற்றும் நீதித்துறை மேலாதிக்கம் ஆகியவற்றின் தொகுப்பு, ஒருங்கிணைந்த மற்றும் சுதந்திரமான நீதித்துறை, அடிப்படை உரிமைகள், அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் (DPSPs), அடிப்படைக் கடமைகள், ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசு, உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமை, ஒற்றைக் குடியரிமை, அவசரகால விதிகள், மூன்றாண்டு அரசாங்கம்.

3. முகவுரை:

- உரை மற்றும் முக்கிய வார்த்தைகள்: "இறையாண்மை, சமதர்ம, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக, குடியரசு" மற்றும் "நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்" ஆகியவற்றின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வது.
- முக்கியத்துவம்: இது அரசியலமைப்பின் அடிப்படைத் தத்துவத்தையும், அடிப்படை மதிப்புகளையும் உள்ளடக்கியது.

- நிலை: இது அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியா? இதைத் திருத்த முடியுமா? (பெருபாரி யூனியன் மற்றும் கேசவானந்த பாரதி வழக்குகளின் குறிப்பு).

4. அடிப்படைக் கட்டமைப்பு கோட்பாடு (Basic Structure Doctrine):

- பரிணாமம்: உச்ச நீதிமன்றம் இந்த கோட்பாட்டை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வழக்குகளின் மூலம் எவ்வாறு உருவாக்கியது (சங்கரி பிரசாத் -> கோலக்நாத் -> கேசவானந்த பாரதி -> மினர்வா மில்ஸ்).
- பொருள்: நாடாளுமன்றம் அரசியலமைப்பின் எந்தப் பகுதியையும் (விதி 368-ன் கீழ்) திருத்தலாம், ஆனால் அதன் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பை" அல்லது "அடிப்படை அம்சங்களை" மாற்ற முடியாது என்ற கொள்கை.
- முக்கியத்துவம்: இது நாடாளுமன்ற இறையாண்மைக்கும் நீதித்துறை மேலாதிக்கத்திற்கும் இடையே ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் அரசியலமைப்பின் முக்கிய கொள்கைகளை சட்டமன்றப் பெரும்பான்மையால் அழிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கிறது.
- அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் கூறுகள்: (எ.கா., அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கம், சட்டத்தின் ஆட்சி, அதிகாரப் பிரிவினை, கூட்டாட்சி, மதச்சார்பின்மை, சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள், நீதித்துறை மறுஆய்வு).

அரசின் கட்டமைப்பும் செயல்பாடும்

5. ஒன்றியம் மற்றும் அதன் பகுதி (பகுதி I):

- விதிகள் 1-4.
- புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கும் மற்றும் எல்லைகளை மாற்றியமைக்கும் செயல்முறை (விதி 3). நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரம்.

6. குடியுரிமை (பகுதி II):

- விதிகள் 5-11.
- குடியுரிமையைப் பெறுதல் மற்றும் இழத்தல் முறைகள்.
- சமகால சிக்கல்கள்: குடியுரிமை (திருத்த) சட்டம் (CAA), 2019, தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு (NRC).

7. அடிப்படை உரிமைகள் (FRs) (பகுதி III - இந்தியாவின் மகாசாசனம்):

- விதிகள் 12-35. இது மிகவும் முக்கியமான பகுதி.
- அம்சங்கள்: நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்தக்கூடியவை, முழுமையானவை அல்ல ஆனால் தகுதியானவை.
- வகைப்பாடு:
 - சமத்துவத்திற்கான உரிமை (விதி 14-18).
 - சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (விதி 19-22).
 - சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை (விதி 23-24).
 - மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (விதி 25-28).
 - கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (விதி 29-30).
 - அரசியலமைப்பு பரிகாரங்களுக்கான உரிமை (விதி 32 - "அரசியலமைப்பின் இதயம் மற்றும் ஆன்மா").
- நீதிப்பேராணைகள் (Writs): ஆட் கொணர் நீதிப்பேராணை (Habeas Corpus), தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Mandamus), த writsடை நீதிப்பேராணை (Prohibition), நெறிமுறை உறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Certiorari), தகுதி வினவும் நீதிப்பேராணை (Quo-Warranto).
- அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கு இடையேயான உறவு.

8. அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் (DPSP) (பகுதி IV):

- விதிகள் 36-51.
- அம்சங்கள்: நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவை ஆனால் "நாட்டின் ஆளுகைக்கு அடிப்படையானவை."
- வகைப்பாடு: சமதர்ம, காந்திய, தாராளவாத-அறிவுசார் கொள்கைகள்.
- முக்கியத்துவம்: ஒரு "நல அரசை" நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

9. அடிப்படைக் கடமைகள் (பகுதி IV-A):

- விதி 51A (ஸ்வான் சிங் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் 42-வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது).
- அம்சங்கள்: நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவை.
- குடிமக்களுக்கான ஒரு தார்மிக மற்றும் குடிமை நெறிமுறையாக அதன் முக்கியத்துவம்.

10. மத்திய நிர்வாகம் (பகுதி V):

- குடியரசுத் தலைவர், துணைக் குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், அமைச்சர்கள் குழு, இந்திய தலைமை வழக்குரைஞர் (Attorney-General).
- முக்கிய தலைப்புகள்: குடியரசுத் தலைவரின் தேர்தல், அதிகாரங்கள், செயல்பாடுகள் மற்றும் நிலை: பிரதமரின் பங்கு மற்றும் அதிகாரங்கள்: அமைச்சர்கள் குழுவின் கூட்டுப் பொறுப்புக் கொள்கை.

11. மத்திய சட்டமன்றம் (நாடாளுமன்றம்) (பகுதி V):

- கட்டமைப்பு: மாநிலங்களவை மற்றும் மக்களவை (அமைப்பு, பதவிக்காலம், தகுதிகள்).
- செயல்பாடு: அமர்வுகள், சட்டமன்ற நடைமுறை (ஒரு மசோதா எவ்வாறு சட்டமாகிறது - சாதாரண, நிதி, ஃபைனல், அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதாக்கள்), நிதிநிலை அறிக்கை (Budget) செயல்முறை.
- அதிகாரங்கள் மற்றும் சிறப்புரிமைகள்: நாடாளுமன்ற சிறப்புரிமைகள், இரு அவைகளின் அதிகாரங்கள் (ஒப்பீடு).
- நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளின் வழிமுறைகள்: கேள்வி நேரம், பூஜ்ஜிய நேரம், இயக்கங்கள் (ஒத்திவைப்பு, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம்), குழுக்கள்.

12. மாநில நிர்வாகம் (பகுதி VI):

- ஆளுநர், முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள் குழு, மாநில தலைமை வழக்குரைஞர் (Advocate-General).
- முக்கிய தலைப்புகள்: ஆளுநரின் நியமனம், அதிகாரங்கள் (குறிப்பாக விருப்ப அதிகாரங்கள்) மற்றும் பங்கு: ஆளுநருக்கும் முதலமைச்சருக்கும் இடையிலான உறவு.

13. மாநில சட்டமன்றம் (பகுதி VI):

- நாடாளுமன்றத்தைப் போன்றது ஆனால் மாநில அளவில் (ஈரவை மற்றும் ஓரவை).

14. நீதித்துறை (பகுதிகள் V & VI):

- கட்டமைப்பு: உச்ச நீதிமன்றத்தை உச்சத்தில் கொண்ட ஒருங்கிணைந்த நீதி அமைப்பு, அதைத் தொடர்ந்து உயர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் துணை நீதிமன்றங்கள்.
- உச்ச நீதிமன்றம்: அமைப்பு, நீதிபதிகள் நியமனம், அதிகார வரம்பு (அசல், மேல்முறையீடு, ஆலோசனை), அதிகாரங்கள் (நீதித்துறை மறுஆய்வு).
- உயர் நீதிமன்றங்கள்: அமைப்பு, நியமனம், அதிகார வரம்பு, அதிகாரங்கள்.
- நீதித்துறை சுதந்திரம்: அது எவ்வாறு உறுதி செய்யப்படுகிறது.
- முக்கிய சிக்கல்கள்: நீதித்துறை செயல்பாடு (Judicial activism), பொதுநல வழக்கு (PIL), நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள், தேசிய நீதிபதிகள் நியமன ஆணையம் (NJAC) சிக்கல்.

15. கூட்டாட்சி மற்றும் மத்திய-மாநில உறவுகள்:

- அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி அம்சங்கள் (எ.கா., இரட்டை ஆட்சி, எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு, அதிகாரப் பகிர்வு, அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கம், சுதந்திரமான நீதித்துறை).
- ஒற்றையாட்சி/கூட்டாட்சி அல்லாத அம்சங்கள் (எ.கா., ஒற்றை அரசியலமைப்பு, ஒற்றைக் குடியுரிமை, ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை, ஆளுநர் நியமனம், அகில இந்திய சேவைகள், அவசரகால விதிகள்).
- அதிகாரப் பகிர்வு: சட்டமன்ற (மத்திய, மாநில, பொதுப் பட்டியல்கள் - 7வது அட்டவணை), நிர்வாக மற்றும் நிதி உறவுகள்.
- கூட்டாட்சியில் உள்ள முக்கிய சிக்கல்கள்: ஆளுநரின் பங்கு, வளங்கள் மீதான தகராறுகள் (நீர், நிதி), மாநில சுயாட்சிக்கான கோரிக்கைகள், சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (GST) மற்றும் நிதி கூட்டாட்சியின் மீதான அதன் தாக்கம்.

16. உள்ளாட்சி அரசாங்கம் (பகுதிகள் IX & IX-A):

- பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் (73-வது திருத்தம்): அம்சங்கள், விதிகள், "3 Fs" (நிதிகள், செயல்பாடுகள், பணியாளர்கள் - Funds, Functions, Functionaries) அதிகாரப் பகிர்வில் உள்ள சவால்கள்.
- நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் (74-வது திருத்தம்): அம்சங்கள், விதிகள், சவால்கள்.

17. அரசியலமைப்பு அமைப்புகள்:

- தேர்தல் ஆணையம், மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC), மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (State PSC), நிதி ஆணையம், தாழ்த்தப்பட்டோர்/பழங்குடியினர்/பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான தேசிய ஆணையங்கள், இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (CAG), இந்திய தலைமை வழக்குரைஞர், மாநில தலைமை வழக்குரைஞர்.
- ஒவ்வொரு அமைப்பிற்கும்: அமைப்பு, நியமனம், செயல்பாடுகள், அதிகாரங்கள் மற்றும் சுதந்திரம்.

18. அவசரகால விதிகள் (பகுதி XVIII):

- தேசிய அவசரநிலை (விதி 352).
- குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி (விதி 356).
- நிதி அவசரநிலை (விதி 360).
- அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கூட்டாட்சி கட்டமைப்பின் மீதான தாக்கம்.

19. அரசியலமைப்புத் திருத்தம் (பகுதி XX):

- விதி 368: திருத்தத்திற்கான நடைமுறை.
- தேவையான பெரும்பான்மை வகைகள்.
- அடிப்படைக் கட்டமைப்பு கோட்பாட்டுடன் இணைப்பு.

ஒப்பீட்டு மற்றும் சமகால அம்சங்கள்

20. மற்ற அரசியலமைப்புகளுடன் ஒப்பீடு:

- அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஜப்பான் போன்ற பிற முக்கிய ஜனநாயக நாடுகளின் அரசியலமைப்புகளுடன் இந்திய அரசியலமைப்பின் முக்கிய அம்சங்களை ஒப்பிடுதல்.
- ஒப்பீட்டுக்கான கருப்பொருள்கள்:
 - அரசாங்க வடிவம் (நாடாளுமன்ற மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் முறை).
 - கூட்டாட்சி (இந்தியாவின் அரை-கூட்டாட்சி மற்றும் அமெரிக்காவின் பாரம்பரிய கூட்டாட்சி).
 - நீதித்துறை மறுஆய்வு (இந்தியாவின் தொகுப்பு மற்றும் அமெரிக்காவின் உரிய சட்ட செயல்முறை மற்றும் இங்கிலாந்தின் நாடாளுமன்ற இறையாண்மை).
 - திருத்த நடைமுறை (இந்தியாவின் கலவை மற்றும் அமெரிக்காவின் கடினத்தன்மை).
 - உரிமைகள் மசோதா (Bill of Rights).

21. சமகால சிக்கல்கள் மற்றும் விவாதங்கள்:

- நடப்பு நிகழ்வுகளுக்கு அரசியலமைப்பு கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதை இது உள்ளடக்கியது.
- எடுத்துக்காட்டுகள்: பொது சிவில் சட்டம், இடஒதுக்கீடு, தேசத்துரோகச் சட்டம், கூட்டாட்சி தகராறுகள், நாடாளுமன்றத்தின் செயல்பாடு, நீதிபதிகள் நியமனங்கள், தனியுரிமை, தரவுப் பாதுகாப்பு.

இந்திய அரசியலமைப்பின் வரலாற்றுப் பின்னணி

கட்டமைப்பு:

- கம்பெனி ஆட்சி (1773-1858): கிழக்கு இந்திய கம்பெனியை பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றம் அதிக அளவில் ஒழுங்குபடுத்துவதில் கவனம் செலுத்துதல்.
- மகுட ஆட்சி (1858-1947): பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் நேரடி ஆளுகை மற்றும் படிப்படியான, தயக்கத்துடன் கூடிய பிரதிநிதித்துவ கூறுகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துதல்.
- மரபு: இந்தச் சட்டங்கள் இறுதி அரசியலமைப்பை எவ்வாறு பாதித்தன.

கம்பெனி ஆட்சி (1773-1858): வர்த்தக நிறுவனத்திலிருந்து நிர்வாக சக்தியாக

இந்தக் கட்டம் நிர்வாகத்தை மையப்படுத்துவதன் மூலம் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

• 1. ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் 1773:

- தூழல்: ஊழல் மற்றும் தவறாக நிர்வகிக்கப்பட்ட கிழக்கு இந்திய கம்பெனியை (EIC) கட்டுப்படுத்தவும் ஒழுங்குபடுத்தவும்.
- முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - மையப்படுத்துதலுக்கான முதல் படி: வங்காளத்தின் ஆளுநர் வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநராக (Governor-General) ஆனார், பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டவையாக மாற்றப்பட்டன.
 - தலைமை ஆளுநருக்கு உதவ ஒரு நிர்வாகக் குழு (Executive Council) நிறுவப்பட்டது.
 - கல்கத்தாவில் ஒரு உச்ச நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது (1774): முறையான, தனி நீதித்துறைக்கான முதல் படி.
 - முக்கியத்துவம்: இந்தியாவில் கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின் விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் உரிமையை பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றம் முதன்முறையாக நிலைநாட்டியது.

• 2. பிட்டிஸ் இந்தியச் சட்டம் 1784:

- தூழல்: ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் குறைபாடுகளைச் சரிசெய்ய.
- முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - "இரட்டைக் கட்டுப்பாடு" (Dual Control) அறிமுகம்: பிரிட்டனில் ஒரு கட்டுப்பாட்டு வாரியம் (Board of Control) (மகுடத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது) கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின் அரசியல், இராணுவ மற்றும் வருவாய் விவகாரங்களைக் கண்காணிக்க உருவாக்கப்பட்டது, அதே நேரத்தில் இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் (கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின்) வர்த்தக விவகாரங்களை நிர்வகித்தது.
 - அரசுக் கட்டுப்பாடு வலுப்படுத்தப்பட்டது: இந்தியாவில் கம்பெனியின் விவகாரங்கள் மற்றும் நிர்வாகத்தின் மீது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு உச்சக் கட்டுப்பாடு வழங்கப்பட்டது.
 - கம்பெனியின் பிரதேசங்கள் முதன்முதலில் "இந்தியாவில் உள்ள பிரிட்டிஷ் உடைமைகள்" என்று அழைக்கப்பட்டன.

• 3. பட்டயச் சட்டம் 1813:

- தூழல்: தடையிலா வாணிபக் கொள்கையின் (laissez-faire) எழுச்சி: கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின் ஏகபோகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர பிரிட்டிஷ் வணிகர்களிடமிருந்து கோரிக்கை.
- முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின் வர்த்தக ஏகபோகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது (தேயிலை மற்றும் சீனாவுடனான வர்த்தகத்தைத் தவிர).
 - இந்தியாவில் உள்ள கம்பெனியின் பிரதேசங்கள் மீது பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் இறையாண்மையை நிலைநாட்டியது.

• 4. பட்டயச் சட்டம் 1833:

- தூழல்: மையப்படுத்துதலை நோக்கிய இறுதிப் படி.
- முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநர் இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராக மாற்றப்பட்டார், அனைத்து பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிற்கும் பிரதேச சட்டமன்ற அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன.
 - ஒரு வர்த்தக அமைப்பாக கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின் நடவடிக்கைகள் முடிவுக்கு வந்தன. அது ஒரு தூய நிர்வாக அமைப்பாக மாறியது.

- குடிமைப் பணிகளுக்கான திறந்த போட்டி முறையை அறிமுகப்படுத்த முதல் முயற்சி (இயக்குநர்கள் நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது).

• 5. பட்டயச் சட்டம் 1853:

- தூழல்: பட்டயச் சட்டங்களில் கடைசியானது: கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வளர்ந்து வரும் கோரிக்கை.
- முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - தலைமை ஆளுநர் குழுவின் சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாகச் செயல்பாடுகளை முதன்முறையாகப் பிரித்தது.
 - ஒரு தனி தலைமை ஆளுநரின் சட்டமன்றக் குழுவை ("இந்திய சட்டமன்றக் குழு") உருவாக்கியது, இது ஒரு சிறு-நாடாளுமன்றமாக செயல்பட்டது.
 - குடிமைப் பணிகளுக்கான திறந்த போட்டியை அறிமுகப்படுத்தியது, அதை இந்தியர்களுக்கும் திறந்துவிட்டது (மெக்காலே குழு).
 - இந்திய சட்டமன்றக் குழுவில் முதன்முறையாக உள்ளூர் பிரதிநிதித்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தியது (மெட்ராஸ், பம்பாய், பெங்களூர், ஆக்ராவிலிருந்து).

பேரரசியின் ஆட்சி (1858-1947): படிப்படியாக பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தை அறிமுகப்படுத்துதல்

இந்தக் கட்டம் அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை நோக்கிய நகர்வு மற்றும் பொறுப்பான அரசாங்கத்தை (மிகவும் வரம்புக்குட்பட்ட வழியில்) அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

• 6. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1858:

- தூழல்: 1857-ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சியின் விளைவாக இயற்றப்பட்டது.
- முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - கிழக்கு இந்திய கம்பெனியை ஒழித்து, அனைத்து அதிகாரங்களையும் பிரிட்டிஷ் மகுடத்திற்கு மாற்றியது.
 - "இரட்டைக் கட்டுப்பாட்டை" (கட்டுப்பாட்டு வாரியம் மற்றும் இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம்) ஒழித்தது.
 - தலைமை ஆளுநர் இப்போது வைஸ்ராய் (Viceroy) ஆனார்.
 - இந்திய நிர்வாகத்தின் மீது முழுமையான அதிகாரத்துடன், பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையின் உறுப்பினரான இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலாளர் (Secretary of State for India) பதவியை உருவாக்கியது. அவருக்கு 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்திய கவுன்சில் உதவியது.

• 7. இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1861:

- தூழல்: 1857-க்குப் பிறகு சட்டமியற்றும் செயல்பாட்டில் இந்தியர்களை இணைக்க பிரிட்டிஷ் விருப்பம்.
- முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களின் ஆரம்பம்: வைஸ்ராயின் விரிவாக்கப்பட்ட சட்டமன்றக் குழுவில் சில இந்தியர்களை அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களாக நியமிக்க அனுமதித்தது.
 - அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் ஆரம்பம்: பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களுக்கு சட்டமன்ற அதிகாரங்களை மீட்டெடுத்தது.
 - லார்ட் கேனின்கால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட "இலாக்கா முறைக்கு" (Portfolio System) சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் அளித்தது.

• 8. இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1892:

- தூழல்: புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அழுத்தம்.
- முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - சட்டமன்றக் குழுக்களில் அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தது.

- குழுக்களின் செயல்பாடுகளை அதிகரித்தது, நிதிநிலை அறிக்கையை விவாதிக்கவும், நிர்வாகத்திடம் கேள்விகள் கேட்கவும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தது.
 - மறைமுகத் தேர்தல் கொள்கையை (பரிந்துரையின் பேரில் நியமனம் மூலம்) முதன்முறையாக அறிமுகப்படுத்தியது.
- 9. இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1909 (மோர்லி-மிண்டோ சீர்திருத்தங்கள்):
 - தூழல்: தீவிரவாதத்தின் எழுச்சி: பிரிட்டிஷரின் "பிரித்தானும் கொள்கை" மற்றும் மிதவாதிகளை சமாதானப்படுத்துதல்.
 - முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - சட்டமன்றக் குழுக்களின் அளவை கணிசமாக அதிகரித்தது.
 - உறுப்பினர்கள் துணைக் கேள்விகளைக் கேட்கவும், நிதிநிலை அறிக்கை மீது தீர்மானங்களைக் கொண்டுவரவும் அனுமதித்தது.
 - வைஸ்ராயின் நிர்வாகக் குழுவில் ஒரு இந்தியரை முதன்முறையாக நியமிக்க அனுமதித்தது (சத்யேந்திர பிரசாத் சின்ஹா).
 - 'தனித் தொகுதிகள்' என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு முஸ்லிம்களுக்கு வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவ முறையை அறிமுகப்படுத்தியது. இது மிகவும் முக்கியமான மற்றும் எதிர்மறையான அம்சமாகும்.
 - 10. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1919 (மாண்டேகு-செம்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்தங்கள்):
 - தூழல்: முதலாம் உலகப் போர், தன்னாட்சி இயக்கம், மாண்டேகுவின் அறிவிப்பு (1917).
 - முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - மாகாணங்களில் "இரட்டை ஆட்சியை" (Dyarchy) அறிமுகப்படுத்தியது, மாகாணப் பாடங்களை "மாற்றப்பட்டவை" (சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களால் நிர்வகிக்கப்படுபவை) மற்றும் "ஒதுக்கப்பட்டவை" (ஆளுநரால் நிர்வகிக்கப்படுபவை) எனப் பிரித்தது.
 - மத்தியில் முதன்முறையாக ஈரவை மற்றும் நேரடித் தேர்தல்களை அறிமுகப்படுத்தியது.
 - சீக்கியர்கள், இந்திய கிறிஸ்தவர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களுக்கு வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை விரிவுபடுத்தியது.
 - மத்திய மற்றும் மாகாண நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் பிரித்தது.
 - 11. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1935:
 - தூழல்: சைமன் கமிஷன், வட்டமேசை மாநாடுகள். இது மிகவும் விரிவான சட்டமாக இருந்தது மற்றும் தற்போதைய அரசியலமைப்பிற்கான வரைபடத்தை உருவாக்கியது.
 - முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:
 - ஒரு அகில இந்திய கூட்டமைப்பை வழங்கியது (செயலுக்கு வரவில்லை).
 - மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சியை ஒழித்து, மாகாண சுயாட்சியை அறிமுகப்படுத்தியது.
 - மத்தியில் இரட்டை ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வழிவகுத்தது (செயலுக்கு வரவில்லை).
 - ஆறு மாகாணங்களில் ஈரவை முறையை அறிமுகப்படுத்தியது.
 - தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் (பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள்), பெண்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு தனித் தொகுதிகளை மேலும் விரிவுபடுத்தியது.
 - இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, கூட்டாட்சி பொதுப் பணி ஆணையம் மற்றும் ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்தை நிறுவினது.
 - 12. இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் 1947:
 - தூழல்: இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலம், மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம்.
 - முக்கிய அரசியலமைப்பு அம்சங்கள்:

- இந்தியாவை ஒரு சுதந்திரமான மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட நாடாக அறிவித்தது.
- இந்தியப் பிரிவினைக்கு வழிவகுத்தது.
- வைஸ்ராய் மற்றும் வெளியுறவுச் செயலாளர் பதவிகளை ஒழித்தது.
- இரு டொமினியன்களின் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைகளுக்கு எந்த அரசியலமைப்பையும் உருவாக்கவும், ஏற்றுக்கொள்ளவும் மற்றும் பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தின் எந்தச் சட்டத்தையும் ரத்து செய்யவும் அதிகாரம் அளித்தது.

இந்தச் சட்டங்கள் இந்திய அரசியலமைப்பை எவ்வாறு பாதித்தன

இந்திய அரசியலமைப்பில் உள்ள அம்சம்	பிரிட்டிஷ் சட்டங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வரலாற்று ஆதாரம்
நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறை	1861, 1892, 1909, 1919, 1935 ஆம் ஆண்டு சட்டங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டமன்றக் குழுக்கள் மூலம் உருவானது.
ஈரவை சட்டமன்றம்	இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1919 மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
அதிகாரப் பகிர்வு (கூட்டாட்சித் திட்டம்)	மூன்று பட்டியல்கள் (மத்திய, மாகாண, பொது) இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935-லிருந்து எடுக்கப்பட்டன.
ஆளுநர் அலுவலகம்	1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் ஆளுநரின் பங்கை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
பொதுப் பணி ஆணையங்கள்	1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தால் நிறுவப்பட்டது.
கூட்டாட்சி நீதித்துறை	உச்ச நீதிமன்றம் 1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்தின் வாரிசு ஆகும்.
அவசரகால விதிகள்	1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டது.
நிர்வாக விவரங்கள்	நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் பெரும்பகுதி 1935 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலிருந்து நேரடியாகக் கடன் வாங்கப்பட்டது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் உருவாக்கம்

இதை ஒரு தெளிவான கதை ஓட்டமாக பிரிக்கலாம்:

1. அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான கோரிக்கை.
2. அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் உருவாக்கம் மற்றும் அமைப்பு.
3. அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் செயல்பாடு.
4. தத்துவம் மற்றும் வழிகாட்டும் கொள்கைகள் (குறிக்கோள் தீர்மானம்).
5. முக்கிய குழுக்கள் மற்றும் முக்கிய பிரமுகர்களின் பங்கு.
6. சபைக்குள் நடந்த முக்கிய விவாதங்கள் மற்றும் முடிவுகள்.
7. இயற்றுதல், ஏற்றுக்கொள்ள்தல் மற்றும் நடைமுறைக்கு வருதல்.
8. அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை மீதான விமர்சனங்கள்.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான கோரிக்கை:

- **ஆரம்பகால எண்ணம்:** இந்தியாவிற்கான ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை என்ற எண்ணம் முதன்முதலில் 1934 இல் எம்.என். ராய் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது.
- **இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொள்ள்தல்:** இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், வெளித் தலையீடு இல்லாமல் சுதந்திர இந்தியாவிற்கான ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்க 1935 இல் அதிகாரப்பூர்வமாக ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை வேண்டும் என்று கோரியது.
- **பிரிட்டிஷ் ஏற்பு (கொள்கை அளவில்):**

- இந்தக் கோரிக்கை 1940 ஆம் ஆண்டின் "ஆகஸ்ட் சலுகை" (August Offer) மூலம் பிரிட்டிஷாரால் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- 1942 ஆம் ஆண்டின் கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு (Cripps Mission) இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை அமைக்கப்படும் என்று ஒரு உறுதியான திட்டத்தை முன்மொழிந்தது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் உருவாக்கம் மற்றும் அமைப்பு:

- **உருவாக்கத்திற்கான அடிப்படை:** அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை நவம்பர் 1946 இல் அமைச்சரவைக் குழு திட்டத்தால் (Cabinet Mission Plan) உருவாக்கப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது.
- **திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:**
 - **மொத்த பலம்:** 389 உறுப்பினர்கள்.
 - பிரிட்டிஷ இந்தியாவிற்கு 296 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.
 - சுதேச சமஸ்தானங்களுக்கு 93 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.
 - **தேர்தல் முறை (பிரிட்டிஷ இந்தியாவிற்கு):**
 - இது மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. உறுப்பினர்கள் மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.
 - ஒற்றை மாற்று வாக்கு (single transferable vote) மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையைப் பயன்படுத்தியது.
 - **இட ஒதுக்கீடு:** ஒவ்வொரு மாகாணம் மற்றும் சுதேச சமஸ்தானத்திற்கும் அந்தந்த மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.
 - **சமூகங்களிடையே பிரிவு:** பிரிட்டிஷ இந்தியாவில் இடங்கள் மூன்று முக்கிய சமூகங்களிடையே - முஸ்லிம்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் பொது (மற்ற அனைவரும்) - அவர்களின் மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப பிரிக்கப்பட்டன.
 - **சுதேச சமஸ்தானங்கள்:** பிரதிநிதிகள் சுதேச சமஸ்தானங்களின் தலைவர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும்.
- **தேர்தல் முடிவு (ஜூலை-ஆகஸ்ட் 1946):** இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 208 இடங்களையும், முஸ்லிம் லீக் 73 இடங்களையும் வென்றது.
- **முக்கிய குறிப்பு:** இந்த சபை உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், இது இந்திய சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளின் பிரதிநிதிகளையும் - இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள், சீக்கியர்கள், பார்சிகள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள், இந்திய கிறிஸ்தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் (SCs), பழங்குடியினர் (STs), மற்றும் இந்தப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பெண்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் செயல்பாடு:

- **முதல் கூட்டம் (டிசம்பர் 9, 1946):**
 - முஸ்லிம் லீக், பாகிஸ்தான் என்ற தனி நாடு கோரி கூட்டத்தைப் புறக்கணித்தது.
 - மிகவும் வயதான உறுப்பினரான டாக்டர் சச்சிதானந்த சின்ஹா தற்காலிகத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- **நிரந்தரத் தலைமை:**
 - டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் சபையின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
 - எச்.சி. முகர்ஜி மற்றும் வி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி ஆகியோர் துணைத் தலைவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.
- **அமர்வுகள் மற்றும் கால அளவு:** சபை 2 ஆண்டுகள், 11 மாதங்கள் மற்றும் 18 நாட்களில் 11 அமர்வுகளாகக் கூடியது. அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் சுமார் 60 நாடுகளின் அரசியலமைப்புகளை ஆய்வு செய்திருந்தனர்.
- **பிரிவினையின் தாக்கம்:** ஜூன் 3, 1947 இன் மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்திற்குப் பிறகு, பாகிஸ்தானுக்குச் சென்ற பகுதிகளின் பிரதிநிதிகள் விலகிக் கொண்டனர். சபையின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 299 ஆகக் குறைந்தது.
- **இரட்டைச் செயல்பாடு:** 1947 ஆம் ஆண்டின் இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் சபையை ஒரு முழுமையான இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பாக மாற்றியது. அது இரண்டு தனித்தனி செயல்பாடுகளைச் செய்தது:

- **அரசியலமைப்பு அமைப்பாக:** சுதந்திர இந்தியாவிற்கான அரசியலமைப்பை உருவாக்குவது (டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் தலைமையில்).
- **சட்டமன்ற அமைப்பாக:** நாட்டிற்கான சாதாரண சட்டங்களை இயற்றுவது (ஜி.வி. மாவலங்கர் தலைமையில்). இது சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் நாடாளுமன்றமாக ஆனது.

தத்துவம் மற்றும் வழிகாட்டும் கொள்கைகள் (குறிக்கோள் தீர்மானம்):

- ஜவஹர்லால் நேருவால் டிசம்பர் 13, 1946 அன்று முன்மொழியப்பட்டது.
- **உள்ளடக்கம்:** இது அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பின் அடிப்படைகளையும் தத்துவத்தையும் வகுத்தது. இந்தியாவை ஒரு சுதந்திரமான இறையாண்மை கொண்ட குடியரசாக அறிவிக்கவும், அதன் எதிர்கால ஆளுகைக்காக ஒரு அரசியலமைப்பை வரையவும் அது தீர்மானித்தது.
- **அறிவிக்கப்பட்ட முக்கிய கொள்கைகள்:**
 - **நீதி** (சமூக, பொருளாதார, அரசியல்).
 - **சுதந்திரம்** (சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, பக்தி, வழிபாடு).
 - **சமத்துவம்** (தகுதி மற்றும் வாய்ப்பு).
 - **சகோதரத்துவம்** (தனிநபரின் கண்ணியத்தையும் நாட்டின் ஒற்றுமையையும் உறுதி செய்தல்).
 - சிறுபான்மையினர், பின்தங்கிய மற்றும் பழங்குடியினப் பகுதிகள், மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு.
- **முக்கியத்துவம்:** இந்தத் தீர்மானம் ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, அதன் திருத்தப்பட்ட வடிவமே தற்போதைய அரசியலமைப்பின் முகவுரையாக அமைந்துள்ளது.

முக்கிய குழுக்கள் மற்றும் முக்கிய பிரமுகர்களின் பங்கு:

சபை பல குழுக்கள் மூலம் செயல்பட்டது.

- **முக்கிய குழுக்களும் அவற்றின் தலைவர்களும்:**
 - மத்திய அதிகாரங்கள் குழு: ஜவஹர்லால் நேரு.
 - மத்திய அரசியலமைப்பு குழு: ஜவஹர்லால் நேரு.
 - மாகாண அரசியலமைப்பு குழு: சர்தார் வல்லபாய் படேல்.
 - அடிப்படை உரிமைகள், சிறுபான்மையினர் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகள் மீதான ஆலோசனைக் குழு: சர்தார் வல்லபாய் படேல்.
 - விதிகள் குழு: டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்.
 - வழிநடத்தல் குழு: டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்.
- **வரைவுக் குழு (மிக முக்கியமான குழு):**
 - ஆகஸ்ட் 29, 1947 இல் அமைக்கப்பட்டது.
 - **தலைவர்:** டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர்.
 - **மற்ற உறுப்பினர்கள்:** என். கோபாலசுவாமி அய்யங்கார், அல்லாடி கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர், டாக்டர் கே.எம். முன்ஷி, சையத் முகமது சாதுல்லா, என். மாதவராவ், டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி.
 - **பங்கு:** மற்ற குழுக்களின் அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் புதிய அரசியலமைப்பின் வரைவைத் தயாரிப்பது.
 - டாக்டர் அம்பேத்கர் தனது முக்கிய பங்கிற்காக "இந்திய அரசியலமைப்பின் தந்தை" என்று அங்கீகரிக்கப்படுகிறார். சபையில் அவரது தெளிவான மற்றும் இணங்க வைக்கும் வாதங்கள் ஒரு நிலையான மற்றும் நியாயமான அரசியலமைப்பை வரைவதில் முக்கியமானதாக இருந்தன.
- **பிற முக்கிய பிரமுகர்கள்:**
 - **சர் பி.என். ராவ்:** சபையின் அரசியலமைப்பு ஆலோசகர்.

- **சுதார வல்லபாய் பட்டேல்:** சுதேச சமஸ்தானங்களை இந்திய ஒன்றியத்திற்குள் கொண்டு வருவதிலும், உரிமைகள் மற்றும் சிறுபான்மையினர் தொடர்பான விதிகளை வடிவமைப்பதிலும் முக்கியப் பங்காற்றினார்.

சபைக்குள் நடந்த முக்கிய விவாதங்கள் மற்றும் முடிவுகள்:

- **கூட்டாட்சி:** ஒரு வலுவான மையம் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு அதிக சுயாட்சி ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான விவாதம். "ஒற்றையாட்சி சார்பு கொண்ட கூட்டாட்சி முறை" என்ற சமரசத்தை எட்டியது.
- **நாடாளுமன்ற மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் முறை:** சபை, பழக்கமான தன்மை மற்றும் அதன் பொறுப்பான தன்மை காரணமாக பிரிட்டிஷ் மாதிரியான நாடாளுமன்ற முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தது.
- **அடிப்படை உரிமைகள்:** உரிமைகளின் அளவு, வரம்புகள் மற்றும் நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்தக்கூடிய தன்மை குறித்த விவாதங்கள்.
- **தனித் தொகுதிகள்:** மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினை. பிரிட்டிஷாரின் கீழ் ஏற்பட்ட பிரிவினைவாத அனுபவத்திலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொண்ட சபை, மத சிறுபான்மையினருக்கான தனித் தொகுதிகளைத் தீர்க்கமாக நிராகரித்து, அதற்குப் பதிலாக தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீட்டுடன் கூடிய கூட்டுத் தொகுதிகள் முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தது.
- **வயது வந்தோர் வாக்குரிமை:** சாதி, மதம், பாலினம் அல்லது கல்வி என்ற எந்தப் பாகுபாடும் இன்றி ஒவ்வொரு வயது வந்த குடிமகனுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமையை வழங்குவது ஒரு புரட்சிகரமான முடிவாகும்.
- **தேசிய மொழி:** இந்தி மற்றும் பிற மொழிகளின் ஆதரவாளர்களுக்கு இடையே தீவிர விவாதம். "முன்ஷி-அய்யங்கார் துத்திரம்" வடிவத்தில் ஒரு சமரசம் எட்டப்பட்டது, இது தேவநாகரி எழுத்தில் உள்ள இந்தியை ஒன்றியத்தின் "அதிகாரப்பூர்வ மொழி" ஆக்கியது, அதே நேரத்தில் ஆங்கிலம் 15 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர அனுமதித்தது, மற்றும் பிற முக்கிய பிராந்திய மொழிகளை அங்கீகரித்தது.

இயற்றுதல், ஏற்றுக்கொள்தல் மற்றும் நடைமுறைக்கு வருதல்:

- **ஏற்றுக்கொள்தல்:** வரைவுக் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு, நவம்பர் 26, 1949 அன்று அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில் இந்தியாவின் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, இயற்றப்பட்டு, அவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டது. இந்தத் தேதி முகவுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இப்போது அரசியலமைப்பு தினமாக (அல்லது தேசிய சட்ட தினம்) கொண்டாடப்படுகிறது.
- **நடைமுறைக்கு வருதல்:** அரசியலமைப்பு ஜனவரி 26, 1950 அன்று முழுமையாக நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் லாகூர் அமர்வைத் தொடர்ந்து ஜனவரி 26, 1930 அன்று கொண்டாடப்பட்ட பூர்ண ஸ்வராஜ் தினத்தை நினைவுகூரும் வகையில் இந்தத் தேதி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இது நடைமுறைக்கு வந்தவுடன், இந்தியா ஒரு இறையாண்மை கொண்ட குடியரசாக மாறியது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை மீதான விமர்சனங்கள்:

- **ஒரு பிரதிநிதித்துவ அமைப்பு அல்ல:** இது நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால். (எதிர்வாதம்: உறுப்பினர்கள் மாகாண சபைகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர், அவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே, மேலும் இது அனைத்துப் பிரிவினரிடமிருந்தும் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டிருந்தது).
- **ஒரு இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பு அல்ல:** இது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களால் உருவாக்கப்பட்டதால். (எதிர்வாதம்: 1947 ஆம் ஆண்டின் இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் அதை ஒரு முழுமையான இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பாக மாற்றியது).
- **நேரம் எடுப்பது:** விமர்சகர்கள் இதை ஒரு "தாமதப்படுத்தும் குழு" என்று அழைத்தனர். (எதிர்வாதம்: இந்தியாவின் சிக்கலான தன்மையும் பன்முகத்தன்மையும் விரிவான விவாதம் தேவைப்பட்டது).
- **காங்கிரஸின் ஆதிக்கம்:** காங்கிரஸ் கட்சி பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தது. (எதிர்வாதம்: காங்கிரஸே ஒரு பன்முகத்தன்மை கொண்ட கட்சியாக இருந்தது, விவாதங்கள் ஜனநாயக ரீதியாகவும் வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களுக்கு இடமளிப்பதாகவும் இருந்தன).

- **வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளின் ஆதிக்கம்:** (எதிர்வாதம்: பணியின் சட்டரீதியான மற்றும் அரசியல் தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு இது அவசியமாக இருந்தது).
- **இந்துக்களின் ஆதிக்கம்:** (எதிர்வாதம்: சபை அனைத்து முக்கிய சமூகங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளித்தது).

முகவுரை

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. உரை மற்றும் அறிமுகம்: முகவுரை என்றால் என்ன, அது என்ன சொல்கிறது?
2. அதிகாரத்தின் மூலம்.
3. இந்திய அரசின் தன்மை.
4. அரசியலமைப்பின் நோக்கங்கள்.
5. ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேதி.
6. முகவுரையின் முக்கியத்துவம்.
7. முக்கிய விவாதங்கள்: இது அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியா? இதைத் திருத்த முடியுமா?
8. நவீன ஆளுகை மற்றும் நீதித்துறையில் அதன் பொருத்தம்.

உரை மற்றும் அறிமுகம்:

- **A. வரையறை:**
 - முகவுரை என்பது அரசியலமைப்பின் முன்னுரை அல்லது அறிமுகம் ஆகும். இது அரசியலமைப்பின் வழிகாட்டும் நோக்கம், கொள்கைகள் மற்றும் தத்துவத்தை அமைக்கிறது.
 - அமெரிக்க அரசியலமைப்புதான் முதன்முதலில் ஒரு முகவுரையுடன் தொடங்கியது.
- **B. 'குறிக்கோள் தீர்மானத்தை' அடிப்படையாகக் கொண்டது:**
 - இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரை, ஜவஹர்லால் நேருவால் வரைவு செய்யப்பட்டு முன்மொழியப்பட்டு, அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க "குறிக்கோள் தீர்மானத்தை" அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- **C. உரை:** (இந்த உரையுடன் பரிச்சயமாக இருப்பது மிகவும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது)

"இந்தியாவின் மக்களாகிய நாம், இந்தியாவை ஒரு **இறையாண்மை, சமதர்ம, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக, குடியரசாக** அமைக்கவும், அதன் குடிமக்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாக்கப்படவும் புனிதமான முறையில் தீர்மானித்து:

நீதி, சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல்:

சுதந்திரம், சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, பக்தி மற்றும் வழிபாடு:

சமத்துவம், தகுதி மற்றும் வாய்ப்பு:

மற்றும் அவர்கள் அனைவருக்கும் இடையே ஊக்குவிக்க

சகோதரத்துவம், தனிநபரின் கண்ணியத்தையும், நாட்டின் ஒற்றுமையையும், ஒருமைப்பாட்டையும் உறுதி செய்தல்:

நமது அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில் இந்த 1949 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இருபத்தி ஆறாம் நாள், **இதன் மூலம் இந்த அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, இயற்றி, நமக்கே வழங்குகிறோம்.**"

அதிகாரத்தின் மூலம்:

- **"இந்தியாவின் மக்களாகிய நாம்..."**
- **பொருள்:** இந்த சொற்றொடர் இறுதி இறையாண்மை இந்திய மக்களிடம் உள்ளது என்று அறிவிக்கிறது. அரசியலமைப்பு பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தின் அல்லது எந்தவொரு வெளிப்புற சக்தியின் பரிசும் அல்ல; அது அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில் உள்ள தங்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் மக்களாலேயே உருவாக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்திய அரசின் தன்மை (ஐந்து முக்கிய வார்த்தைகள்):

- **1. இறையாண்மை (Sovereign):**

- **பொருள்:** இந்தியா ஒரு சுதந்திரமான நாடு. இது வேறு எந்த வெளிப்புற சக்தியையும் சார்ந்து இல்லை அல்லது அதன் டொமினியன் அல்ல. அது தனது சொந்த உள் மற்றும் வெளிவிவகாரங்களை நடத்த சுதந்திரம் கொண்டது.
- **2. சமதர்ம (Socialist):**
 - 1976 ஆம் ஆண்டின் 42வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது.
 - **பொருள்:** இந்திய வகை சமதர்மம் "ஜனநாயக சமதர்மம்", "கம்யூனிச சமதர்மம்" அல்ல. இது வறுமை, அறியாமை, நோய் மற்றும் வாய்ப்பின்மை ஆகியவற்றை ஒழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது பொது மற்றும் தனியார் துறைகள் இரண்டும் இணைந்து செயல்படும் ஒரு கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. இந்திய சமதர்மம் மார்க்சியம் மற்றும் காந்தியம் ஆகியவற்றின் கலவையாகும், இது காந்திய சமதர்மத்தை நோக்கி பெரிதும் சாய்கிறது என்று உச்ச நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டுள்ளது.
- **3. மதச்சார்பற்ற (Secular):**
 - 1976 ஆம் ஆண்டின் 42வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது. (இருப்பினும் அதன் உணர்வு எப்போதும் விதிகள் 25-28 இல் இருந்தது).
 - **பொருள்:** இந்திய மதச்சார்பின்மை கருத்து நேர்மறையானது, எதிர்மறையானது அல்ல. இது அரசையும் மதத்தையும் கண்டிப்பாகப் பிரிப்பது என்று அர்த்தமல்ல. அரசுக்குத் தனக்கென ஒரு மதம் இருக்காது, எல்லா மதங்களையும் சமமான மரியாதையுடன் நடத்தும் (சர்வ தர்ம சம பாவம்) என்று அர்த்தம்.
- **4. ஜனநாயக (Democratic):**
 - **பொருள்:** அரசியலமைப்பு, உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் வழக்கமான தேர்தல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் மக்களின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் ஒரு அரசாங்கத்தை நிறுவுகிறது.
 - இது அரசியல் ஜனநாயகத்தை (வாக்குரிமை) மட்டுமல்லாமல், சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தையும் (அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளில் பிரதிபலிக்கிறது) உள்ளடக்கியது. இது ஒரு பிரதிநிதித்துவ நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை குறிக்கிறது.
- **5. குடியரசு (Republic):**
 - **பொருள்:** நாட்டின் தலைவர் (குடியரசுத் தலைவர்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர், பரம்பரை மன்னர் அல்ல (பிரிட்டனில் உள்ளது போல). குடியரசுத் தலைவர் மறைமுகமாக ஐந்து வருட காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இது அரசியல் இறையாண்மை மக்களிடம் உள்ளது என்றும், அனைத்து பொது அலுவலகங்களும் பாகுபாடின்றி ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் திறந்திருக்கும் என்றும் அர்த்தம்.

அரசியலமைப்பின் நோக்கங்கள் (நான்கு கொள்கைகள்):

- **1. நீதி (Justice):**
 - **சமூக நீதி:** எந்தவொரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கும் சிறப்புரிமைகள் இல்லாதது மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் (SCs, STs, OBCs) மற்றும் பெண்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துதல்.
 - **பொருளாதார நீதி:** பொருளாதார காரணிகளின் அடிப்படையில் மக்களுக்கு இடையே பாகுபாடு காட்டாமை. இது செல்வம், வருமானம் மற்றும் சொத்துக்களில் உள்ள அப்பட்டமான ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றுவதை உள்ளடக்கியது.
 - **அரசியல் நீதி:** அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சமமான அரசியல் உரிமைகள், அனைத்து அரசியல் அலுவலகங்களுக்கும் சமமான அணுகல் மற்றும் அரசாங்கத்தில் சமமான குரல் உள்ளது.
 - நீதி (சமூக, பொருளாதார, அரசியல்) என்ற கொள்கை ரஷ்யப் புரட்சியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.
- **2. சுதந்திரம் (Liberty):**
 - **பொருள்:** தனிநபர்களின் செயல்பாடுகள் மீது கட்டுப்பாடுகள் இல்லாதது, அதே நேரத்தில், தனிப்பட்ட ஆளுமைகளின் வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்புகளை வழங்குதல்.

- முகவுரை, அடிப்படை உரிமைகளாக உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட சிந்தனை, கருத்து, நம்பிக்கை, பக்தி மற்றும் வழிபாட்டு சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கிறது.
- சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகிய கொள்கைகள் பிரெஞ்சுப் புரட்சியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன.

3. சமத்துவம் (Equality):

- **பொருள்:** சமூகத்தின் எந்தப் பிரிவினருக்கும் சிறப்புரிமைகள் இல்லாதது, மற்றும் எந்தவொரு பாகுபாடும் இன்றி அனைத்து தனிநபர்களுக்கும் போதுமான வாய்ப்புகளை வழங்குதல்.
- முகவுரை தகுதி சமத்துவத்தையும் (விதி 14, 15, 17, 18 போன்ற அடிப்படை உரிமைகள் மூலம்) மற்றும் வாய்ப்பு சமத்துவத்தையும் (விதி 16) பாதுகாக்கிறது.

4. சகோதரத்துவம் (Fraternity):

- **பொருள்:** அனைத்து இந்தியர்களிடையேயும் ஒரு பொதுவான சகோதரத்துவ உணர்வு.
- **இரண்டு இலக்குகள்:** சகோதரத்துவம் இரண்டு விஷயங்களை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று முகவுரை அறிவிக்கிறது:
 1. தனிநபரின் கண்ணியம்.
 2. நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு. ("ஒருமைப்பாடு" என்பது 42வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது).
- இது ஒற்றைக் குடியுரிமை முறையால் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது.

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேதி:

- நவம்பர் 26, 1949: அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையால் அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேதி.

முகவரையின் முக்கியத்துவம்:

- **"அரசியலமைப்பின் அடையாள அட்டை"** (என்.ஏ. பால்கிவாலை): இது முழு அரசியலமைப்பின் சுருக்கத்தை அல்லது சாரத்தை வழங்குகிறது.
- **நிறுவனத் தந்தைகளின் தொலைநோக்குப் பார்வையை உள்ளடக்கியது:** இது இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியவர்களின் கனவுகளையும் அபிவிருத்திகளையும் பிரதிபலிக்கிறது.
- **விளக்கத்தின் மூலம்:** அரசியலமைப்பின் தெளிவற்ற விதிகளை விளக்க உச்ச நீதிமன்றம் முகவரையைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இது விதிகளுக்குப் பின்னால் உள்ள நோக்கத்தையும் கருத்தையும் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.
- **ஆளுகைக்கான ஒரு வழிகாட்டி:** இது அரசின் கொள்கைகள் மற்றும் செயல்களை வழிநடத்தும் ஒரு தார்மீக மற்றும் அரசியல் திசைகாட்டியாகச் செயல்படுகிறது.

முக்கிய விவாதங்கள்: அரசியலமைப்பின் பகுதியா? திருத்தக் கூடியதா?

இது அரசியலமைப்புச் சட்டம் குறித்த உங்கள் அறிவைக் காட்டும் மிக முக்கியமான பகுதியாகும்.

A. முகவுரை அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியா?

- **பெருபாரியூனியன் வழக்கு (1960):** முகவுரை அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியல்ல என்றும், எனவே விதிகளை மீறி அதைப் பயன்படுத்த முடியாது என்றும் உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.
- **கேசவானந்த பாரதி வழக்கு (1973):** உச்ச நீதிமன்றம் தனது முந்தைய முடிவை ரத்து செய்து, முகவுரை அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதி என்று தீர்ப்பளித்தது. இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, அரசியலமைப்பை முகவரையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மகத்தான மற்றும் உன்னதமான தொலைநோக்குப் பார்வையின் வெளிச்சத்தில் படிக்க வேண்டும் மற்றும் விளக்க வேண்டும்.

B. முகவரையைத் திருத்த முடியுமா?

- இந்தக் கேள்வியும் கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் எழுந்தது. முகவுரை அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால், அதை விதி 368-ன் கீழ் திருத்தலாம் என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

- முக்கியமான நிபந்தனை: இருப்பினும், திருத்தம் முகவுரையில் பொதிந்துள்ள அரசியலமைப்பின் "அடிப்படை அம்சங்களை" அல்லது "அடிப்படைக் கட்டமைப்பை" அழிக்கக்கூடாது.
- நடைமுறையில்: முகவுரை இதுவரை ஒரு முறை மட்டுமே, 1976 ஆம் ஆண்டின் 42வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தால் திருத்தப்பட்டுள்ளது, இது சமதர்ம, மதச்சார்பற்ற மற்றும் ஒருமைப்பாடு ஆகிய மூன்று புதிய வார்த்தைகளைச் சேர்த்தது.

நவீன ஆளுகை மற்றும் நீதித்துறையில் பொருத்தம்:

- அரசியலமைப்பு நெறிமுறை: முகவுரை "அரசியலமைப்பு நெறிமுறையின்" மூலமாகும், இது அனைத்து அரசியலமைப்புப் பதவியில் இருப்பவர்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மதிப்புகளின் தொகுப்பாகும்.
- நீதித்துறை விளக்கம்: சட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாகச் செயல்களின் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியை சோதிக்க நீதித்துறை தொடர்ந்து முகவுரையைப் பயன்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, முகவுரையில் உள்ள மதச்சார்பின்மை மற்றும் சமதர்மத்தின் கொள்கைகள் மற்ற விதிகளை விளக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- குடிமக்களுக்கான வழிகாட்டி: இது நாட்டின் அடிப்படை மதிப்புகள் மற்றும் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதில் அவர்களின் கடமைகளை குடிமக்களுக்கு நினைவூட்டுகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணைகள்

அட்டவணைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கான கட்டமைப்பு:

அட்டவணைகள் என்பது, அவற்றுடன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விதிகளுக்கு உள்ளடக்கம் தரும் விரிவான பட்டியல்கள் என்று எண்ணுங்கள்.

அட்டவணை	உள்ளடக்கம்	தொடர்புடைய விதிகள்	முக்கியத்துவம் / முக்கிய கருத்து	நினைவூட்டல் / நினைவில் கொள்ள உதவும் சொல்
முதல் அட்டவணை	மாநிலங்களின் பெயர்கள் மற்றும் அவற்றின் பிராந்திய அதிகார வரம்பு. யூனியன் பிரதேசங்களின் பெயர்கள் மற்றும் அவற்றின் பரப்பு.	விதிகள் 1 மற்றும் 4	இந்திய ஒன்றியத்தின் பிராந்திய கட்டமைப்பை வரையறுக்கிறது.	பிரதேசங்கள்
இரண்டாவது அட்டவணை	இவர்களுக்கான ஊதியங்கள், படிகள், சிறப்புரிமைகள் தொடர்பான விதிகள்: - இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் - மாநில ஆளுநர்கள் - மக்களவை / மாநில சட்டப்பேரவைகளின் சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் - மாநிலங்களவை / மாநில சட்ட மேலவைகளின்	பல விதிகள்	உயர் அரசியலமைப்புப் பதவியில் உள்ளவர்களின் சம்பளம் மற்றும் ஊதியங்களை விவரிக்கிறது, அவர்களின் நிதி சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கிறது.	ஊதியங்கள்

	தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் - உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் - இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (CAG)			
மூன்றாவது அட்டவணை	இவர்களுக்கான பதவிப் பிரமாணங்கள் அல்லது உறுதிமொழிகளின் வடிவங்கள்: - மத்திய அமைச்சர்கள் - நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்கள் - நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் (MPs) - உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் - இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (CAG) - மாநில அமைச்சர்கள் - மாநில சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்கள் - மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் (MLAs/MLCs)	பல விதிகள்	அரசியலமைப்பைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதாக உறுதியளிக்கும் பதவி மற்றும் இரகசியக் காப்புப் பிரமாணங்களை நிர்வகிக்கிறது.	உறுதிமொழிகள் & பதவியேற்புகள்
நான்காவது அட்டவணை	மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு மாநிலங்களவையில் இடங்களை ஒதுக்குதல்.	விதிகள் 4 மற்றும் 80	நாடாளுமன்றத்தின் மேலவையில் மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை நிறுவுகிறது.	மாநிலங்களவை இடங்கள்
ஐந்தாவது அட்டவணை	பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் பட்டியலிடப்படாத பழங்குடியினரின் நிர்வாகம் மற்றும் கட்டுப்பாடு தொடர்பான விதிகள். (அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா மற்றும் மிசோரம் தவிர,	விதி 244	பழங்குடி சமூகங்களின் நிலத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாக்க ஒரு பாதுகாப்பு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது. ஆளுநருக்கு இதில் முக்கிய பங்கு உண்டு.	பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகள்

	பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகளைக் கொண்ட அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் பொருந்தும்).			
ஆறாவது அட்டவணை	அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா மற்றும் மிசோரம் ஆகிய மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினப் பகுதிகளின் நிர்வாகம் தொடர்பான விதிகள்.	விதி 244	இந்த நான்கு குறிப்பிட்ட மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினப் பகுதிகளுக்கு தன்னாட்சிமாவட்ட அமைகளை (ADCs) உருவாக்குவதன் மூலம் அதிக அளவு சுயாட்சியை வழங்குகிறது.	மற்ற பழங்குடியினப் பகுதிகள்
ஏழாவது அட்டவணை	மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே அதிகாரப் பகிர்வு மூன்று பட்டியல்கள் வடிவில்: - பட்டியல் I (மத்தியப் பட்டியல்) - பட்டியல் II (மாநிலப் பட்டியல்) - பட்டியல் III (பொதுப் பட்டியல்)	விதி 246	இந்தியக் கூட்டாட்சியின் மூலக்கல். நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களின் சட்டமியற்றும் அதிகார வரம்பை வரையறுக்கிறது.	கூட்டாட்சி அமைப்பு (பட்டியல்கள்)
எட்டாவது அட்டவணை	இந்தியக் குடியரசின் 22 அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ மொழிகளின் பட்டியல். (ஆரம்பத்தில் 14 மொழிகள் இருந்தன).	விதிகள் 344 மற்றும் 351	இந்தியாவின் மொழிப் பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரித்து, இந்த மொழிகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது.	அதிகாரப்பூர்வ மொழிகள்
ஒன்பதாவது அட்டவணை	அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதாகக் கூறி நீதித்துறை மறுஆய்விப்பதற்கு பாதுகாக்கப்படும் சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் (பெரும்பாலும் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பானவை). (1வது திருத்தம், 1951 மூலம் சேர்க்கப்பட்டது).	விதி 31B	நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை நீதிமன்றங்களில் சவால் செய்வதிலிருந்து பாதுகாக்க உருவாக்கப்பட்டது. இருப்பினும், ஐ.ஆர். கோயல்ஹோ வழக்கில் (2007) உச்ச நீதிமன்றம், 9வது அட்டவணையில் உள்ள சட்டங்கள் அரசியலமைப்பின் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பை" மீறினால், அவை நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டவை என்று தீர்ப்பளித்தது.	நிலச் சீர்திருத்தங்கள்

பத்தாவது அட்டவணை கட்சித்தாவல் அடிப்படையில் நாடாளுமன்ற மற்றும் மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தகுதி நீக்கம் செய்வது தொடர்பான விதிகள். (52வது திருத்தம், 1985 மூலம் சேர்க்கப்பட்டது, இது கட்சித்தாவல் தடைச் சட்டம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது).	விதிகள் 102 மற்றும் 191	அரசியல் கட்சித்தாவல்களைத் தடுத்து, அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அவைத் தலைவரின் முடிவு நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது (கிஹோட்டோ ஹொல்லோஹான் வழக்கு).	கட்சித்தாவல்
பதினொன்றாவது அட்டவணை பஞ்சாயத்துகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகளைக் குறிப்பிடுகிறது. இதில் 29 லட்சங்கள் உள்ளன. (73வது திருத்தம், 1992 மூலம் சேர்க்கப்பட்டது).	விதி 243G	கிராமப்புற அளவில் ஜனநாயகப் பரவலாக்கத்திற்கான செயல்பாட்டு லட்சங்களை வழங்கி, பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.	பஞ்சாயத்துகள்
பன்னிரண்டாவது அட்டவணை நகராட்சிகளின் அதிகாரங்கள், அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்புகளைக் குறிப்பிடுகிறது. இதில் 18 லட்சங்கள் உள்ளன. (74வது திருத்தம், 1992 மூலம் சேர்க்கப்பட்டது).	விதி 243W	நகர்ப்புற அளவில் ஜனநாயகப் பரவலாக்கத்திற்கான செயல்பாட்டு லட்சங்களை வழங்கி, நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.	நகராட்சிகள்

அரசியலமைப்புத் திருத்தம்

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. திருத்தத்திற்கான தேவை: ஒரு அரசியலமைப்பு ஏன் திருத்தப்பட வேண்டும்?
2. விதி 368-இல் வகுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்திற்கான நடைமுறை.
3. திருத்தங்களின் வகைகள் (தேவையான பெரும்பான்மையின் அடிப்படையில்).
4. அடிப்படைக் கட்டமைப்பு கோட்பாடு: திருத்தம் அதிகாரத்தின் மீதான இறுதி வரம்பு.
5. இந்திய அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க திருத்தங்கள்.
6. திருத்த நடைமுறை மீதான விமர்சனங்கள்.

திருத்தத்திற்கான தேவை ("ஏன்"):

- **ஒரு ஜீவனுள்ள ஆவணம்:** அரசியலமைப்பு ஒரு நிலையான அல்லது உறைந்த ஆவணம் அல்ல. ஒரு மாறும் சமூகத்தின் மாறிவரும் தேவைகள், அபிவிருத்திகள் மற்றும் சவால்களைச் சந்திக்க அது தன்னைத் தழுவி, உருவாக வேண்டும். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு ஆவணத்திற்கு எதிர்காலத்தில் மாற்றங்கள் தேவைப்படும் என்பதை அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.
- **ஒரு சமநிலையை எட்டுதல் (கடினத்தன்மை மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மை):**

- திருத்த நடைமுறை ஒரு சமநிலையை எட்டுவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- ஆளும் கட்சிகள் தங்கள் கட்சி நலன்களுக்காக அதை மாற்றும் அளவுக்கு எளிதாக இருக்கக்கூடாது, அது அதன் மேலாதிக்கத்தைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும்.
- மாறிவரும் காலங்களுக்கு ஏற்ப அது தன்னை மாற்றிக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு கடினமாகவோ அல்லது நெகிழ்வாகவோ இருக்கக்கூடாது, அது புரட்சிகளுக்கு அல்லது அதன் சிதைவுக்கு வழிவகுக்கும்.
- இந்திய அரசியலமைப்பின் கடினத்தன்மை மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மையின் கலவை அதன் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

திருத்தத்திற்கான நடைமுறை (விதி 368):

- **A. அரசியலமைப்பில் உள்ள இடம்:** பகுதி XX, விதி 368, அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கான நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதற்கான நடைமுறையைக் கையாள்கிறது.
- **B. நடைமுறையின் முக்கிய அம்சங்கள்:**
 - **1. தொடங்குதல்:** ஒரு திருத்தம் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளில் (மக்களவை அல்லது மாநிலங்களவை) ஏதேனும் ஒன்றில் ஒரு மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் மட்டுமே தொடங்கப்பட முடியும். அதை மாநில சட்டமன்றங்களில் தொடங்க முடியாது.
 - **2. மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துதல்:** மசோதாவை ஒரு அமைச்சர் அல்லது ஒரு தனி உறுப்பினர் அறிமுகப்படுத்தலாம். இதற்கு குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதி தேவையில்லை.
 - **3. தேவையான பெரும்பான்மை:** மசோதா ஒவ்வொரு அவையிலும் ஒரு சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், அதாவது:
 - அந்த அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை (அதாவது, 50%-க்கும் மேல்), மற்றும்
 - அந்த அவையில் தற்போது இருந்து வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை.
 - **4. தனித்தனியாக நிறைவேற்றுதல்:** மசோதா ஒவ்வொரு அவையாலும் தனித்தனியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை.
 - **5. மாநிலங்களின் ஒப்புதல் (கூட்டாட்சி விதிகளுக்கு):** மசோதா அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி விதிகளைத் திருத்த முற்பட்டால், அது பாதிக்கும் மேற்பட்ட மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களால் ஒரு சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட வேண்டும்.
 - **6. குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல்:** முறையாக நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு (மற்றும் தேவைப்பட்டால், மாநிலங்களால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட பிறகு), மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. குடியரசுத் தலைவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை அளிக்க வேண்டும். அவர் தனது ஒப்புதலைத் தடுக்கவோ அல்லது நாடாளுமன்றத்தின் மறுபரிசீலனைக்காக மசோதாவைத் திருப்பி அனுப்பவோ முடியாது (இது 24வது திருத்தச் சட்டம், 1971 மூலம் கட்டாயமாக்கப்பட்டது).
 - **7. விளைவு:** குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்குப் பிறகு, மசோதா ஒரு சட்டமாகிறது, மேலும் அரசியலமைப்பு அந்தச் சட்டத்தின் விதிமுறைகளின்படி திருத்தப்படுகிறது.

திருத்தங்களின் வகைகள்:

அரசியலமைப்பை மூன்று வழிகளில் திருத்தலாம்:

- **1. நாடாளுமன்றத்தின் சாதாரண பெரும்பான்மையால் திருத்தம்:**
 - **தன்மை:** இந்தத் திருத்தங்கள் விதி 368-இன். அவை ஒரு சாதாரண சட்டத்தைப் போலவே, அவையில் இருந்து வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களின் சாதாரண பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.
 - **உள்ளடக்கப்பட்ட விதிகள்:** புதிய மாநிலங்களைச் சேர்ப்பது அல்லது நிறுவுவது, புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குவது மற்றும் தற்போதுள்ள மாநிலங்களின் பகுதிகள்/எல்லைகள்/பெயர்களை மாற்றுவது (விதி 3),

மாநிலங்களில் சட்ட மேலவைகளை ஒழிப்பது அல்லது உருவாக்குவது, நாடாளுமன்றத்தின் நடைமுறை விதிகள், சம்பளம் மற்றும் படிகள், குடியுரிமை, தேர்தல்கள் போன்றவை.

• 2.நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் திருத்தம்:

- தன்மை: இது விதி 368-இல் வகுக்கப்பட்டுள்ள முதன்மை முறையாகும். இதற்கு மேலே வரையறுக்கப்பட்ட சிறப்புப் பெரும்பான்மை தேவை.
- உள்ளடக்கப்பட்ட விதிகள்: அரசியலமைப்பின் பெரும்பான்மையான விதிகள் இந்த வழியில் திருத்தப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அடிப்படை உரிமைகள், அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்.

• 3.நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மை மற்றும் பாதி மாநில சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதலுடன் திருத்தம்:

- தன்மை: இது மிகவும் கடினமான முறையாகும், இதுவும் விதி 368-இன் ஒரு பகுதியாகும். இது அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி அம்சங்களைத் திருத்துவதற்குத் தேவைப்படுகிறது.
- உள்ளடக்கப்பட்ட விதிகள்:
 - குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் மற்றும் அதன் முறை.
 - மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் நிர்வாக அதிகாரத்தின் அளவு.
 - உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள்.
 - மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே சட்டமன்ற அதிகாரப் பகிர்வு (ஏழாவது அட்டவணை).
 - நாடாளுமன்றத்தில் மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவம்.
 - விதி 368-ஐயே திருத்துவது.

அடிப்படைக் கட்டமைப்பு கோட்பாடு (இறுதி வரம்பு):

இது நாடாளுமன்றத்தின் திருத்தம் அதிகாரத்தின் எல்லையைக் கையாளும் இந்தத் தலைப்பின் மிக முக்கியமான பகுதியாகும்.

- மையக் கேள்வி: நாடாளுமன்றம், விதி 368-இன் கீழ், அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட அரசியலமைப்பின் எந்தப் பகுதியையும் திருத்த முடியுமா? அது அரசியலமைப்பை ரத்து செய்து புதிய ஒன்றை உருவாக்க முடியுமா?
- மைல்கல் வழக்குகள் மூலம் பரிணாமம்:
 - சங்கரி பிரசாத் வழக்கு (1951): விதி 368-இன் கீழ் திருத்தம் நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரம் அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்தும் அதிகாரத்தையும் உள்ளடக்கியது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.
 - கோல்கநாத் வழக்கு (1967): உச்ச நீதிமன்றம் தனது முந்தைய நிலையை மாற்றியது. அடிப்படை உரிமைகள் "அதீதமானவை மற்றும் மாற்ற முடியாதவை" என்றும், இந்த உரிமைகளில் எதையும் நாடாளுமன்றம் குறைக்கவோ அல்லது பறிக்கவோ முடியாது என்றும் அது தீர்ப்பளித்தது.
 - நாடாளுமன்றத்தின் எதிர்வினை: அதன் அதிகாரத்தை மீட்டெடுக்க 24வது திருத்தச் சட்டத்தை (1971) இயற்றியது, எந்தவொரு அடிப்படை உரிமையையும் குறைக்கும் அதிகாரம் தனக்கு உண்டு என்று அறிவித்தது.
 - கேசவானந்த பாரதி வழக்கு (1973) - மைல்கல் தீர்ப்பு:
 - உச்ச நீதிமன்றம் 24வது திருத்தச் சட்டத்தின் செல்லுபடியை உறுதிசெய்தது மற்றும் எந்தவொரு அடிப்படை உரிமையையும் குறைக்கவோ அல்லது பறிக்கவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது என்று கூறியது.
 - ஆனால், அது ஒரு புதிய கோட்பாட்டை வகுத்தது: அரசியலமைப்பின் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பு" (Basic Structure).
 - விதி 368-இன் கீழ் நாடாளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அதிகாரம், அரசியலமைப்பின் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பை" மாற்ற முடியாது என்று தீர்ப்பளித்தது.
- கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவம்:
 - இது அரசியலமைப்பின் முக்கிய மதிப்புகளையும் அடிப்படைத் தத்துவத்தையும் பாதுகாத்துள்ளது.

- இது அரசியலமைப்பின் கடினத்தன்மைக்கும் நெகிழ்வுத்தன்மைக்கும் இடையே ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்துகிறது.
- இது அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கம் மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வுக் கொள்கையை வலுப்படுத்துகிறது.

குறிப்பிடத்தக்க திருத்தங்கள்:

எடுத்துக்காட்டுகளாக மேற்கோள் காட்ட சில முக்கிய திருத்தங்கள் பற்றிய அறிவு முக்கியம்.

- **1வது திருத்தம் (1951):** நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைப் பாதுகாக்க ஒன்பதாவது அட்டவணையைச் சேர்த்தது.
- **7வது திருத்தம் (1956):** மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தியது.
- **42வது திருத்தம் (1976):** மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய மற்றும் விரிவான "குட்டி-அரசியலமைப்பு". முகவுரையில் "சமதர்ம," "மதச்சார்பற்ற," மற்றும் "ஒருமைப்பாடு" ஆகியவற்றைச் சேர்த்தது; அடிப்படைக் கடமைகளைச் சேர்த்தது; சில அடிப்படை உரிமைகளை விட அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கு முதன்மை அளித்தது.
- **44வது திருத்தம் (1978):** 42வது திருத்தத்தின் பல முக்கிய திருத்தங்கள் அரசால் இயற்றப்பட்டது. சொத்துரிமையை அடிப்படை உரிமையாக இல்லாமல் சட்ட உரிமையாக (விதி 300A) மாற்றியது.
- **52வது திருத்தம் (1985):** கட்சித்தாவல் தடைச் சட்டத்தை (பத்தாவது அட்டவணை) அறிமுகப்படுத்தியது.
- **61வது திருத்தம் (1989):** வாக்களிக்கும் வயதை 21-லிருந்து 18 ஆகக் குறைத்தது.
- **73வது மற்றும் 74வது திருத்தங்கள் (1992):** பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து வழங்கியது.
- **86வது திருத்தம் (2002):** ஆரம்பக் கல்வியை ஒரு அடிப்படை உரிமையாக (விதி 21A) மாற்றியது.
- **97வது திருத்தம் (2011):** கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து வழங்கியது.
- **101வது திருத்தம் (2016):** சரக்கு மற்றும் சேவை வரியை (GST) அறிமுகப்படுத்தியது.
- **103வது திருத்தம் (2019):** பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த பிரிவினருக்கு (EWS) 10% இடஒதுக்கீடு வழங்கியது.

திருத்த நடைமுறை மீதான விமர்சனங்கள்:

- அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கு அரசியலமைப்பு மாநாடு (அமெரிக்காவில் உள்ளது போல) போன்ற ஒரு சிறப்பு அமைப்புக்கு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை. அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்திடம் உள்ளது.
- மாநிலங்களுக்கு மிகவும் குறைவான பங்கு உள்ளது. அவர்களால் ஒரு திருத்தத்தைத் தொடங்க முடியாது. சில குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே அவர்களின் ஒப்புதல் தேவைப்படுகிறது.
- மாநிலங்கள் ஒப்புதல் அளிப்பதற்கான காலக்கெடு குறித்து நடைமுறை தெளிவாக இல்லை.
- ஒரு முட்டுக்கட்டையைத் தீர்க்க நாடாளுமன்றத்தின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை.

குடியுரிமை (Citizenship)

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. குடியுரிமையை வரையறுத்தல்: பொருள் மற்றும் முக்கியத்துவம்.
2. அரசியலமைப்பு விதிகள்: விதிகள் 5 முதல் 11 வரை.
3. குடியுரிமைச் சட்டம், 1955: குடியுரிமையை நிர்வகிக்கும் முதன்மைச் சட்டம்.
4. இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெறுதல் மற்றும் இழத்தல் முறைகள்.
5. முக்கிய கருத்துக்கள்: ஒற்றைக் குடியுரிமை, இந்தியாவின் வெளிநாட்டுக் குடியுரிமை (OCI).
6. சமகால சிக்கல்கள் மற்றும் விவாதங்கள் (மிக முக்கியமான பகுதி):
 - குடியுரிமை (திருத்த) சட்டம் (CAA), 2019.
 - தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு (NRC).
 - தேசிய மக்கள் தொகை பதிவேடு (NPR).

குடியுரிமையை வரையறுத்தல்:

- வரையறை:

- குடியுரிமை என்பது ஒரு இறையாண்மை கொண்ட அரசின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உறுப்பினராக ஒரு நபரின் சட்டப்பூர்வ நிலையாகும். இது ஒரு தனிநபருக்கும் அரசுக்கும் இடையிலான உறவைக் குறிக்கிறது.

• முக்கியத்துவம்:

- இது ஒரு சட்டப்பூர்வ நிலை மட்டுமல்ல: இது "உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான உரிமை" ஆகும். முழுமையான குடிமை மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பொதுவாக குடிமக்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன.

- இந்தியாவில் குடிமக்களின் உரிமைகள் (வெளிநாட்டவருக்குக் கிடைக்காதவை):

- மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதற்கு எதிரான உரிமை (விதி 15).
- பொது வேலைவாய்ப்பில் சம வாய்ப்புக்கான உரிமை (விதி 16).
- பேச்சு, கூட்டம், சங்கம், நடமாட்டம், வசிப்பிடம் மற்றும் தொழில் சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (விதி 19).
- கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (விதிகள் 29 மற்றும் 30).
- தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமை.
- சில பொது அலுவலகங்களை வகிப்பதற்கான தகுதி (எ.கா., குடியரசுத் தலைவர், துணைக் குடியரசுத் தலைவர், உச்ச நீதிமன்ற/உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி, ஆளுநர், இந்திய தலைமை வழக்குரைஞர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்).

- குடிமகன் மற்றும் நாட்டவர்: ஒரு "நாட்டவர்" (National) என்பவர் அரசுக்கு விசுவாசமாக இருந்து அதன் பாதுகாப்பைப் பெற தகுதியுடையவர். அனைத்து குடிமக்களும் நாட்டவர்களே, ஆனால் அனைத்து நாட்டவர்களும் அவசியமாகக் குடிமக்கள் அல்ல (எ.கா., அமெரிக்கச் சூழலில், பாதுகாப்புப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த மக்கள்). இந்தியாவில், இந்தச் சொற்கள் பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அரசியலமைப்பு விதிகள் (பகுதி II, விதிகள் 5-11):

- தன்மை: அரசியலமைப்பில் குடியுரிமை குறித்த விரிவான மற்றும் நிரந்தரமான விதிகள் இல்லை.
- இது அரசியலமைப்பு தொடங்கியபோது (அதாவது, ஜனவரி 26, 1950 அன்று) இந்தியக் குடிமக்களாக ஆனவர்களை மட்டுமே அடையாளம் காட்டுகிறது.
- விதி 5: குடியிருப்பிடம் (domicile) மூலம் குடியுரிமை.
- விதி 6: பாகிஸ்தானிலிருந்து இந்தியாவிற்குக் குடிபெயர்ந்த சில நபர்களின் குடியுரிமை உரிமைகள்.
- விதி 7: பாகிஸ்தானுக்குக் குடிபெயர்ந்த சிலரின் குடியுரிமை உரிமைகள்.
- விதி 8: இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிக்கும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த சிலரின் குடியுரிமை உரிமைகள்.
- விதி 9: ஒரு வெளிநாட்டு அரசின் குடியுரிமையை தன்னிச்சையாகப் பெறும் ஒரு நபர் இனி இந்தியக் குடிமகனாக இருக்கமாட்டார். (ஒற்றைக் குடியுரிமைக்கான அடிப்படை).
- விதி 10: குடியுரிமை உரிமைகளின் தொடர்ச்சி.
- விதி 11 (மிக முக்கியமான விதி): இது குடியுரிமையைப் பெறுதல் மற்றும் முடிவுக்குக் கொண்டுவருதல் மற்றும் அது தொடர்பான மற்ற எல்லா விஷயத்தையும் எந்தவொரு ஏற்பாட்டையும் செய்ய நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

குடியுரிமைச் சட்டம், 1955:

- பங்கு: விதி 11 வழங்கிய அதிகாரத்தின் கீழ் நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட முக்கியச் சட்டம் இதுவாகும். இது அரசியலமைப்பு தொடங்கிய பிறகு குடியுரிமையைப் பெறுதல் மற்றும் இழத்தல் ஆகியவற்றுக்கு வழிவகுக்கிறது.
- திருத்தங்கள்: இந்தச் சட்டம் பலமுறை திருத்தப்பட்டுள்ளது (எ.கா., 1986, 1992, 2003, 2005, மற்றும் மிக சமீபத்தில் மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய வகையில் 2019-இல்).

இந்தியக் குடியுரிமையைப் பெறுதல் மற்றும் இழத்தல் முறைகள்:

(குடியுரிமைச் சட்டம், 1955 மற்றும் அதன் திருத்தங்களின்படி)

• குடியுரிமையைப் பெறுதல்:

○ 1. பிறப்பால் (ஜஸ் சோலி - மண்ணுரிமைக் கொள்கை):

- 1987-க்கு முன்: இந்தியாவில் பிறந்த எவரும் குடிமகனாக இருந்தனர்.
- 1987-2004: இந்தியாவில் பிறந்து, பிறக்கும் நேரத்தில் பெற்றோரில் ஒருவர் இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
- 2004-க்குப் பிறகு: இந்தியாவில் பிறந்து, பெற்றோர் இருவரும் இந்தியக் குடிமக்களாக இருக்க வேண்டும், அல்லது ஒரு பெற்றோர் குடிமகனாகவும் மற்றவர் சட்டவிரோத குடியேறியாக (illegal immigrant) இல்லாமலும் இருக்க வேண்டும். (இந்த மாற்றம் சட்டவிரோத குடியேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த செய்யப்பட்டது).

○ 2. வம்சாவளியால் (ஜஸ் சங்குனிஸ் - இரத்த உறவுக் கொள்கை):

- இந்தியாவிற்கு வெளியே பிறந்த நபர்களைப் பற்றியது. விதிகள் காலப்போக்கில் பாலின-நடுநிலையாகவும் கடுமையானதாகவும் மாற்றப்பட்டுள்ளன. தற்போதைய விதிப்படி, பொதுவாக பெற்றோரில் ஒருவர் இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் பிறப்பு ஒரு இந்தியத் தூதரகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

○ 3. பதிவு செய்தல் மூலம்:

- இந்தியாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு (பொதுவாக 7 ஆண்டுகள்) வசித்த பிறகு குடியுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கக்கூடிய சில வகை மக்களுக்கு (இந்திய வம்சாவளியினர் போன்றவை).

○ 4. இயல்பூட்டுதல் மூலம் (By Naturalisation):

- ஒரு வெளிநாட்டவர் இந்தியாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு (மொத்தம் 12 ஆண்டுகள், விண்ணப்பிப்பதற்கு முன்பு 1 ஆண்டு தொடர்ச்சியான வசிப்புடன்) வசித்த பிறகு, மற்ற நிபந்தனைகளை (நல்லொழுக்கம், எட்டாவது அட்டவணையில் உள்ள ஒரு மொழியின் அறிவு) பூர்த்தி செய்து, விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டால் குடியுரிமையைப் பெறலாம். புகழ்பெற்ற சேவை ஆற்றிய நபர்களுக்கு அரசாங்கம் நிபந்தனைகளைத் தளர்த்தலாம்.

○ 5. பிரதேசத்தை இணைப்பதன் மூலம்:

- ஒரு வெளிநாட்டுப் பிரதேசம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறினால், இந்திய அரசாங்கம் யார் இந்தியக் குடிமக்களாக இருப்பார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடும். (எ.கா., பாண்டிச்சேரி).

• குடியுரிமையை இழத்தல்:

- 1. துறத்தல் மூலம்: ஒரு குடிமகன் தானாக முன்வந்து தனது குடியுரிமையைத் துறப்பது.
- 2. முடிவுக்கு வருதல் மூலம்: ஒரு இந்தியக் குடிமகன் தானாக முன்வந்து மற்றொரு நாட்டின் குடியுரிமையைப் பெறும்போது, அவரது இந்தியக் குடியுரிமை தானாகவே முடிவுக்கு வருகிறது.
- 3. பறித்தல் மூலம்: மத்திய அரசாங்கத்தால் கட்டாயமாக முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படுதல், ஆனால் இது பதிவு அல்லது இயல்பூட்டுதல் மூலம் பெறப்பட்ட குடியுரிமைக்கு மட்டுமே, மோசடி, அரசியலமைப்பிற்கு விசுவாசமின்மை அல்லது போரின்போது எதிரியுடன் வர்த்தகம் செய்தல் போன்ற காரணங்களுக்காக.

முக்கிய கருத்துக்கள்:

• ஒற்றைக் குடியுரிமை (Single Citizenship):

- இந்திய அரசியலமைப்பு ஒரே ஒரு, அகில இந்தியக் குடியுரிமையை மட்டுமே வழங்குகிறது. தனி மாநிலக் குடியுரிமை இல்லை (அமெரிக்காவைப் போலல்லாமல்).
- காரணம்: ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம் மற்றும் ஒரு பொதுவான தேசிய அடையாளத்தை ஊக்குவிக்கவும், நாடு முழுவதும் உள்ள அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சீரான உரிமைகளை உறுதி செய்யவும்.

• இந்தியாவின் வெளிநாட்டுக் குடியுரிமை (OCI):

- **அது என்ன:** சில நாடுகளைச் சேர்ந்த இந்திய வம்சாவளியினருக்கு (PIOs) நீண்ட கால விசா போன்ற அந்தஸ்தை வழங்கும் ஒரு திட்டம்.
- **அது என்ன அல்ல:** இது இரட்டைக் குடியரிமை அல்ல. ஒரு ஓ.சி.ஐ அட்டை வைத்திருப்பவர் இந்தியக் குடிமகன் அல்ல. அவர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை, அரசியலமைப்புப் பதவியை வகிக்கும் உரிமை அல்லது விவசாய நிலம் வாங்கும் உரிமை இல்லை.
- **நன்மைகள்:** இந்தியாவிற்கு வாழ்நாள் முழுவதும் விசா, காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்வதிலிருந்து விலக்கு, பொருளாதார மற்றும் நிதித் துறைகளில் வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களுக்கு (NRIs) சமமான நிலை (விவசாய சொத்துக்களை வாங்குவதைத் தவிர).

சமகால சிக்கல்கள் மற்றும் விவாதங்கள் (முதன்மைத் தேர்வுக்கு மிக முக்கியமான பகுதி):

• **குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் (CAA), 2019:**

- **அது என்ன செய்கிறது:** குடியரிமைச் சட்டம், 1955-ஐத் திருத்தி, பாகிஸ்தான், வங்கதேசம் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து வந்து, டிசம்பர் 31, 2014-க்கு முன்னர் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த இந்துக்கள், சீக்கியர்கள், பௌத்தர்கள், சமணர்கள், பார்சிகள் அல்லது கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கும் சட்டவிரோத குடியேறிகளுக்கு இந்தியக் குடியரிமைக்கான தகுதியை வழங்குகிறது. இது இந்தக் குறிப்பிட்ட குழுக்களுக்கான இயல்புடனான வசிப்புக் காலத் தேவையை 11 ஆண்டுகளில் இருந்து 5 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கிறது.
- **அரசாங்கத்தின் காரணம்:** இந்த அண்டை இஸ்லாமிய-பெரும்பான்மை நாடுகளிலிருந்து மத ரீதியாகத் துன்புறுத்தப்பட்ட சிறுபான்மையினருக்கு அடைக்கலம் வழங்குவது.
- **விமர்சனங்கள் மற்றும் சர்ச்சைகள்:**
 - **விதி 14-இன் மீறல் (சமத்துவத்திற்கான உரிமை):** இது குடியரிமைக்கு மதத்தை ஒரு அளவுகோலாக ஆக்குவதாலும், ஒரு முக்கிய சமூகத்தை (முஸ்லிம்கள்) விலக்குவதாலும் இது பாகுபாடானது என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர்.
 - **மதச்சார்பின்மை மீறல்:** அரசியலமைப்பின் மதச்சார்பற்ற கொள்கைகளின் மீறலாகக் கருதப்படுகிறது.
 - **பிற அண்டை நாடுகள்/குழுக்களை விலக்குதல்:** இது இலங்கை (தமிழர்கள்) அல்லது மியான்மர் (ரோஹிங்கியாக்கள்) போன்ற பிற அண்டை நாடுகளிலிருந்து துன்புறுத்தப்பட்ட சிறுபான்மையினரை உள்ளடக்கவில்லை.

• **தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு (NRC):**

- **அது என்ன:** அனைத்து உண்மையான இந்தியக் குடிமக்களின் பதிவேடு. இதன் நோக்கம் சட்டவிரோத குடியேறிகளை அடையாளம் கண்டு நாடு கடத்துவதாகும்.
- **அசாம் தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு:** இதுவரை, 1985-ஆம் ஆண்டின் அசாம் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற உச்ச நீதிமன்றத்தால் கட்டளையிடப்பட்டபடி, இது அசாமில் மட்டுமே செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த செயல்முறை சிக்கலானதாகவும் சர்ச்சைக்குரியதாகவும் இருந்தது, பலரை நாடற்றவர்களாக ஆக்கியது.
- **முன்மொழியப்பட்ட நாடு தழுவிய தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு:** அரசாங்கம் இதை நாடு தழுவிய அளவில் செயல்படுத்தப் போவதாகக் கூறியுள்ளது, இது ஆவணங்கள், ஏழை மற்றும் கல்வியறிவற்ற குடிமக்கள் மீது ஆதாரச் சூழல், மற்றும் ஒரு பெரிய நாடற்ற நெருக்கடியை உருவாக்கும் சாத்தியம் குறித்து பரவலான கவலைகளை எழுப்பியுள்ளது.

• **தேசிய மக்கள் தொகை பதிவேடு (NPR):**

- **அது என்ன:** நாட்டின் அனைத்து "வழக்கமான குடியிருப்பாளர்களின்" (a usual resident) பதிவேடு (ஒரு வழக்கமான குடியிருப்பாளர் என்பவர் கடந்த 6 மாதங்கள் அல்லது அதற்கு மேலாக ஒரு உள்ளூர் பகுதியில் வசித்தவர் அல்லது அடுத்த 6 மாதங்கள் அல்லது அதற்கு மேலாக அந்தப் பகுதியில் வசிக்க விரும்பும் ஒரு நபர்).

- **சர்ச்சை:** தேசிய மக்கள் தொகை பதிவேடு, நாடு தழுவிய தேசிய குடிமக்கள் பதிவேட்டை உருவாக்குவதற்கான முதல் படியாக பலரால் பார்க்கப்படுகிறது. 2020 தேசிய மக்கள் தொகை பதிவேடு பயிற்சியில் "பெற்றோரின் பிறந்த தேதி மற்றும் இடம்" போன்ற புதிய தரவுப் புள்ளிகளைச் சேர்த்தது இந்தக் கவலைகளைத் தூண்டியது.

அடிப்படை உரிமைகள் (பகுதி III, விதிகள் 12-35)

இதை ஒரு விரிவான, பல-அடுக்கு கட்டமைப்பாக பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. அடிப்படை உரிமைகளின் தத்துவம் மற்றும் முக்கியத்துவம்.
2. அடிப்படை உரிமைகளின் முக்கிய அம்சங்கள்.
3. 'அரசு' (விதி 12) மற்றும் 'சட்டம்' (விதி 13) ஆகியவற்றின் வரையறை.
4. அடிப்படை உரிமைகளின் ஆறு வகைகள் (முக்கிய உள்ளடக்கம்).
5. பகுதி III-க்கு வெளியே உள்ள உரிமைகள்.
6. அடிப்படை உரிமைகள், அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் அடிப்படைக் கடமைகளுக்கு இடையிலான உறவு.
7. அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்தும் தன்மை மற்றும் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு கோட்பாடு.
8. அடிப்படை உரிமைகளின் திறனாய்வு மதிப்பீடு.

தத்துவம் மற்றும் முக்கியத்துவம்:

- **அவை என்ன?**
 - அடிப்படை உரிமைகள் என்பது அரசியலமைப்பின் பகுதி III-இல் உள்ள உரிமைகளின் ஒரு சாசனமாகும், இது தனிநபர்களின் அனைத்து வகையான வளர்ச்சிக்கும் (பொருள், அறிவு, தார்மிக மற்றும் ஆன்மீக) அவசியமானவை.
- **முக்கியத்துவம்:**
 - அவை "அடிப்படையானவை" ஏனெனில் அவை நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டமான அரசியலமைப்பால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்படுகின்றன.
 - அவை அரசியல் ஜனநாயகத்தின் கொள்கையை ஊக்குவிக்கின்றன.
 - அவை அரசின் மீது எதிர்மறையான கடமைகளாகச் செயல்பட்டு, ஒரு சர்வாதிகார அல்லது கொடுங்கோன்மை ஆட்சி நிறுவப்படுவதைத் தடுக்கின்றன. அவை நிர்வாகத்தின் கொடுங்கோன்மை மற்றும் சட்டமன்றத்தின் தன்னிச்சையான சட்டங்களுக்கு எதிரான ஒரு அரணாக உள்ளன.
 - அவை நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்தக்கூடியவை (justiciable), அதாவது அவற்றின் மீறலுக்காக நீதிமன்றங்களால் அமல்படுத்தப்பட முடியும்.

அடிப்படை உரிமைகளின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- சில குடிமக்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கின்றன, மற்றவை அனைத்து நபர்களுக்கும் (குடிமக்கள், வெளிநாட்டினர், அல்லது பெருநிறுவனங்கள் போன்ற சட்டப்பூர்வ நபர்கள்) கிடைக்கின்றன.
- அவை முழுமையானவை அல்ல, ஆனால் தகுதியானவை. அரசு அவற்றின் மீது நியாயமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கலாம்.
- பெரும்பாலானவை அரசின் தன்னிச்சையான நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராகக் கிடைக்கின்றன, அதே நேரத்தில் சில தனிநபர்களின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராகவும் கிடைக்கின்றன (எ.கா., விதி 17 - தீண்டாமை).
- விதிகள் 20 மற்றும் 21-ஆல் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட உரிமைகளைத் தவிர, தேசிய அவசரநிலையின் போது அவற்றை இடைநிறுத்தம் செய்யலாம்.

'அரசு' (விதி 12) மற்றும் 'சட்டம்' (விதி 13) ஆகியவற்றின் வரையறை:

• A. விதி 12: "அரசு" என்பதன் வரையறை:

- இது ஏன் முக்கியம்? ஏனெனில் பெரும்பாலான அடிப்படை உரிமைகள் "அரசுக்கு" எதிராகவே செயல்படுத்தப்படுகின்றன.
- வரையறை: இந்திய அரசாங்கம் மற்றும் நாடாளுமன்றம், ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் அரசாங்கம் மற்றும் சட்டமன்றம், அனைத்து உள்ளாட்சி அமைப்புகள் (நகராட்சிகள், பஞ்சாயத்துகள்), மற்றும் இந்தியப் பகுதிக்குள் அல்லது இந்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள அனைத்து பிற அதிகார அமைப்புகளையும் உள்ளடக்கியது.
- உச்ச நீதிமன்றம் "பிற அதிகார அமைப்புகள்" என்பதை பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் (LIC, ONGC) மற்றும் அரசின் கருவியாகச் செயல்படும் தனியார் அமைப்புகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் விரிவாக விளக்கியுள்ளது.

• B. விதி 13: அடிப்படை உரிமைகளுடன் முரண்படும் சட்டங்கள்:

- முக்கியத்துவம்: இந்த விதி நீதித்துறை மறுஆய்வு (Judicial Review) கோட்பாட்டின் அடித்தளமாகும்.
- முக்கிய விதி: அடிப்படை உரிமைகளில் ஏதேனும் ஒன்றுடன் முரண்படும் அல்லது அவற்றை மீறும் அனைத்து சட்டங்களும் செல்லாதவை என்று அது அறிவிக்கிறது.
- இது அரசியலமைப்புக்குப் பிறந்ததே சட்டங்களை மட்டுமல்ல, அரசியலமைப்புக்கு முந்தைய சட்டங்களையும் உள்ளடக்கியது ("மறைத்தல் கோட்பாடு" - doctrine of eclipse). இது அவசரச் சட்டங்கள், ஆணைகள், துணை விதிகள் மற்றும் சட்டத்தின் வலிமையைக் கொண்ட பழக்கவழக்கங்களையும் உள்ளடக்கிய வகையில் "சட்டம்" என்பதை விரிவாக வரையறுக்கிறது.

அடிப்படை உரிமைகளின் ஆறு வகைகள் (முக்கிய உள்ளடக்கம்):

• 1. சமத்துவத்திற்கான உரிமை (விதிகள் 14-18):

- விதி 14: சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் மற்றும் சட்டங்களின் சமமான பாதுகாப்பு. (சட்டத்தின் ஆட்சி - Rule of Law).
- விதி 15: மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாடுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்தல். பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் சமூக/கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு (SEBCs) நேர்மறை நடவடிக்கைகளை (சிறப்பு விதிகள்) அனுமதிக்கிறது.
- விதி 16: பொது வேலைவாய்ப்பு விஷயங்களில் சம வாய்ப்பு. பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு இடஒதுக்கீட்டையும் அனுமதிக்கிறது.
- விதி 17: தீண்டாமையை ஒழித்தல் மற்றும் அதன் நடைமுறையைத் தடை செய்தல்.
- விதி 18: பட்டங்களை ஒழித்தல் (இராணுவ மற்றும் கல்விப் பட்டங்களைத் தவிர).

• 2. சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (விதிகள் 19-22):

- விதி 19: அனைத்து குடிமக்களுக்கும் ஆறு உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது:
 - (a) பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம்.
 - (b) அமைதியாகவும் ஆயுதமின்றியும் கூடும் சுதந்திரம்.
 - (c) சங்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்கங்கள் அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களை உருவாக்கும் சுதந்திரம்.
 - (d) இந்தியாவின் பகுதி முழுவதும் சுதந்திரமாக நடமாடும் சுதந்திரம்.
 - (e) இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் வசிக்கும் மற்றும் குடியேறும் சுதந்திரம்.
 - (g) எந்தவொரு தொழிலையும் செய்யும் அல்லது எந்தவொரு வேலையையும், வர்த்தகத்தையும் அல்லது வணிகத்தையும் நடத்தும் சுதந்திரம்.
 - இந்த உரிமைகள் "நியாயமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு" உட்பட்டவை.
- விதி 20: குற்றங்களுக்கான தண்டனை தொடர்பாகப் பாதுகாப்பு (பின் தேதியிட்ட சட்டமில்லை, இரட்டைத் தண்டனை இல்லை, சுய-குற்றச்சாட்டு இல்லை).

- **விதி 21:** வாழ்வுரிமை மற்றும் தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கான பாதுகாப்பு. "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையின்படி அன்றி எந்தவொரு நபரின் வாழ்வுரிமையோ அல்லது தனிநபர் சுதந்திரமோ பறிக்கப்படாது."
- **பரிணாமம்:** மேனகா காந்தி வழக்கில் (1978) உச்ச நீதிமன்றம் இதை விரிவாக விளக்கியது, நடைமுறை "சரியானதாகவும், நியாயமானதாகவும், நேர்மையானதாகவும்" இருக்க வேண்டும், தன்னிச்சையானதாக இருக்கக்கூடாது என்று கூறியது, இதன் மூலம் அமெரிக்காவின் "சரியான சட்ட நடைமுறை" (due process of law) என்ற கருத்தை திறம்பட அறிமுகப்படுத்தியது. இது இப்போது கண்ணியமான வாழ்க்கை, தனியுரிமை, சுகாதாரம், தூய்மையான சுற்றுச்சூழல், விரைவான விசாரணை போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய மிகவும் விரிவான அடிப்படை உரிமையாக உள்ளது.
- **விதி 21A:** ஆரம்பக் கல்விக்கான உரிமை.
- **விதி 22:** கைது மற்றும் தடுப்புக் காவலுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு.
- **3. சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை (விதிகள் 23-24):**
 - **விதி 23:** மனிதர்களை விற்பனை செய்வதையும், கட்டாய உழைப்பையும் (begar) தடை செய்தல்.
 - **விதி 24:** தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றில் குழந்தைகளை (14 வயதுக்குக் கீழே) வேலைக்கு அமர்த்துவதைத் தடை செய்தல்.
- **4. மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை (விதிகள் 25-28):**
 - **விதி 25:** மனசாட்சி சுதந்திரம் மற்றும் மதத்தை சுதந்திரமாக ஏற்றல், பின்பற்றுதல் மற்றும் பரப்புதல்.
 - **விதி 26:** மத விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் சுதந்திரம்.
 - **விதி 27:** எந்தவொரு குறிப்பிட்ட மதத்தையும் மேம்படுத்துவதற்காக வரி செலுத்துவதிலிருந்து சுதந்திரம்.
 - **விதி 28:** சில கல்வி நிறுவனங்களில் மத போதனைகளில் கலந்துகொள்வதிலிருந்து சுதந்திரம்.
- **5. கலாச்சார மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (விதிகள் 29-30):**
 - **விதி 29:** சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல் (தங்கள் தனித்துவமான மொழி, எழுத்து அல்லது கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாக்கும் உரிமை).
 - **விதி 30:** சிறுபான்மையினர் (மத அல்லது மொழி) தங்கள் விருப்பப்படி கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி நிர்வகிக்கும் உரிமை.
- **6. அரசியலமைப்பு பரிகாரங்களுக்கான உரிமை (விதி 32):**
 - "அரசியலமைப்பின் இதயம் மற்றும் ஆன்மா" (டாக்டர் அம்பேத்கர்).
 - அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்த உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகும் உரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது.
 - இந்த நோக்கத்திற்காக வழிகாட்டுதல்கள் அல்லது ஆணைகள் அல்லது நீதிப்பேராணைகளை (ஆட்கொணர் நீதிப்பேராணை (Habeas Corpus), தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Mandamus), தடை நீதிப்பேராணை (Prohibition), நெறிமுறை உறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Certiorari), மற்றும் தகுதி வினவும் நீதிப்பேராணை (Quo-Warranto)) பிறப்பிக்க உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது.

(குறிப்பு: அசல் சொத்துரிமை (விதி 31) 1978 ஆம் ஆண்டின் 44வது திருத்தச் சட்டத்தால் பகுதி III-லிருந்து நீக்கப்பட்டு, பகுதி XII-இல் விதி 300-A-இன் கீழ் ஒரு சட்ட உரிமையாக மாற்றப்பட்டது).

பகுதி III-க்கு வெளியே உள்ள உரிமைகள்:

இவை மற்ற அரசியலமைப்பு அல்லது சட்ட உரிமைகள், ஆனால் "அடிப்படை உரிமைகள்" அல்ல. இவற்றை விதி 32 மூலம் செயல்படுத்த முடியாது.

- **விதி 265:** சட்டத்தின் அதிகாரமின்றி எந்த வரியும் விதிக்கப்படவோ அல்லது வசூலிக்கப்படவோ கூடாது.
- **விதி 300-A:** சட்டத்தின் அதிகாரமின்றி எந்தவொரு நபரும் தனது சொத்திலிருந்து பறிக்கப்படக்கூடாது.
- **விதி 326:** வாக்களிக்கும் உரிமை.

அடிப்படை உரிமைகள், அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் அடிப்படைக் கடமைகளுக்கு இடையிலான உறவு:

- **அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்:** இது ஒரு பாரம்பரிய அரசியலமைப்பு விவாதம்.
 - **ஆரம்பகால பார்வை:** அடிப்படை உரிமைகள் நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்தக்கூடியவை என்பதால் அவை உயர்ந்தவை.
 - **தற்போதைய பார்வை (மினர்வா மில்ஸ் வழக்கு, 1980-இல் நிறுவப்பட்டது):** இந்திய அரசியலமைப்பு "அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கு இடையிலான சமநிலையின் அடித்தளத்தில்" நிறுவப்பட்டுள்ளது. அவை ஒன்றுக்கொன்று நிரப்பியாகவும் துணையாகவும் உள்ளன. இரண்டும் சேர்ந்து அரசியலமைப்பின் மனசாட்சியை உருவாக்குகின்றன.
- **அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைக் கடமைகள்:** உரிமைகளும் கடமைகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. அடிப்படைக் கடமைகள், குடிமக்கள் தங்கள் உரிமைகளை அனுபவிக்கும்போது, நாட்டிற்கு கடமைகளும் உள்ளன என்பதை நினைவுபடுத்துகின்றன.

அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்தும் தன்மை மற்றும் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு கோட்பாடு:

- இது ஒரு முக்கியமான தலைப்பு ("திருத்தம்" என்பதன் கீழ் தனியாக விளக்கப்பட்டுள்ளது).
- **முக்கிய கருத்து:** நாடாளுமன்றம் அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்தலாம், ஆனால் அரசியலமைப்பின் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பை" சேதப்படுத்தும் அல்லது அழிக்கும் வகையில் அவற்றைத் திருத்த முடியாது.
- **முக்கிய வழக்கு:** கேசவாணந்த பாரதி மற்றும் கேரள மாநில அரசு (1973).

திறனாய்வு மதிப்பீடு:

- **விமர்சனங்கள்:**
 - அதிகப்படியான வரம்புகள் (நியாயமான கட்டுப்பாடுகள்).
 - அரசியல்/குடிமைத் துறைக்கு வெளியே எந்த உரிமைகளும் அடிப்படையாக ஆக்கப்படவில்லை (எ.கா., வேலைக்கான உரிமை, சமூகப் பாதுகாப்பு). இவை அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளில் உள்ளன.
 - சிக்கலான மற்றும் சட்டரீதியான மொழி, சாதாரண மனிதனுக்குப் புரிந்துகொள்வது கடினம்.
 - அவசரநிலையின் போது இடைநிறுத்தம்.
- **முக்கியத்துவம் (எதிர்வாதங்கள்):** விமர்சனங்கள் இருந்தபோதிலும், அடிப்படை உரிமைகள் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கவும், மனித கண்ணியத்தை நிலைநிறுத்தவும், அரசின் வரம்புமீறல்களுக்கு எதிராக குடிமக்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கவும் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக இருந்துள்ளன. நீதித்துறை, அதன் விரிவான விளக்கத்தின் மூலம் (குறிப்பாக விதி 21), அவற்றை சுதந்திரங்களின் ஒரு துடிப்பான சாசனமாக மாற்றியுள்ளது.

அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் (பகுதி IV, விதிகள் 36-51)

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளின் கருத்து மற்றும் தத்துவம்.
2. அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளின் முக்கிய அம்சங்கள்.
3. கொள்கைகளின் வகைப்பாடு.
4. திருத்தங்கள் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட புதிய அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்.
5. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கு இடையிலான மோதல் மற்றும் சமநிலை.
6. சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் மூலம் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்துதல்.
7. அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளின் விமர்சனம் மற்றும் முக்கியத்துவம்.

கருத்து மற்றும் தத்துவம்:

- **அவை என்ன?**

- அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் என்பது அரசியலமைப்பின் பகுதி IV-இல் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள கொள்கைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்கள் ஆகும், இவற்றை அரசு (மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி அரசாங்கங்கள்) கொள்கைகளை உருவாக்கும்போதும், சட்டங்களை இயற்றும்போதும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.
- அவை நாட்டின் ஆளுகைக்கான "வழிகாட்டுதல்களின் கருவி" (instrument of instructions) ஆகும்.

• **தத்துவம்:**

- அவை நாட்டில் சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தை நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
- முகவரையில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளபடி நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகிய உயர் கொள்கைகளை உணர்ந்து கொள்வதே இதன் குறிக்கோள்.
- காலனித்துவ காலத்தில் இல்லாத "நல அரசு" (welfare state) என்ற கருத்தை அவை உள்ளடக்கியுள்ளன.

• **மூலம்:**

- இந்தக் கருத்து 1937 ஆம் ஆண்டின் ஜரிஷ் அரசியலமைப்பிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டது, அது ஸ்பானிஷ் அரசியலமைப்பிலிருந்து நகலெடுத்தது. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935-லும் இதேபோன்ற "வழிகாட்டுதல்களின் கருவிகள்" இருந்தன.

அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளின் முக்கிய அம்சங்கள்:

• **1. "நாட்டின் ஆளுகைக்கு அடிப்படையானவை" (விதி 37):**

- விதி 37 இரண்டு விஷயங்களை அறிவிக்கிறது:
 - அவை எந்த நீதிமன்றத்தாலும் செயல்படுத்த முடியாதவை (அதாவது, நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவை - non-justiciable).
 - இருப்பினும், வகுக்கப்பட்ட கொள்கைகள் நாட்டின் ஆளுகைக்கு அடிப்படையானவை, மேலும் இந்த கொள்கைகளை சட்டங்களை இயற்றுவதில் பயன்படுத்துவது அரசின் கடமையாகும்.

• **2. நேர்மறையான கடமைகள்:**

- பெரும்பாலும் "எதிர்மறையான" (அரசை சிலவற்றைச் செய்வதிலிருந்து தடுக்கும்) அடிப்படை உரிமைகளைப் போலல்லாமல், அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் பெரும்பாலும் அரசு சிலவற்றைச் செய்ய வேண்டிய "நேர்மறையான" கடமைகளாகும்.

• **3. விரிவான நோக்கம்:**

- அவை ஒரு நவீன ஜனநாயக அரசிற்கான ஒரு விரிவான சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் திட்டத்தை வகுக்கின்றன.

கொள்கைகளின் வகைப்பாடு:

அரசியலமைப்பு அவற்றை வகைப்படுத்தவில்லை என்றாலும், அவற்றின் உள்ளடக்கம் மற்றும் திசையின் அடிப்படையில், அவற்றை வசதியாக மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

• **A. சமதர்மக் கொள்கைகள்:**

- இந்தக் கொள்கைகள் சமதர்மத்தின் சித்தாந்தத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன மற்றும் சமூக மற்றும் பொருளாதார நீதியை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
- **முக்கிய விதிகள்:**
 - **விதி 38:** நீதி-சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல்-நிறைந்த ஒரு சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் மக்களின் நலனை மேம்படுத்துதல் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல்.
 - **விதி 39:** பாதுகாப்பது:
 - (a) அனைத்து குடிமக்களுக்கும் போதுமான வாழ்வாதாரத்திற்கான உரிமை.
 - (b) சமூகத்தின் பொருள் வளங்களை பொது நன்மைக்காக சமமாகப் பகிர்ந்தளித்தல்.

- (c) செல்வக் குவிப்பைத் தடுத்தல்.
- (d) ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம வேலைக்கு சம ஊதியம்.
- (e) தொழிலாளர்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியம் மற்றும் வலிமையைப் பாதுகாத்தல்.
- விதி 39A: சம நீதியை ஊக்குவித்தல் மற்றும் ஏழைகளுக்கு இலவச சட்ட உதவி வழங்குதல்.
- விதி 41: வேலை, கல்வி மற்றும் வேலையின்மை, முதுமை, நோய் மற்றும் இயலாமை ஆகியவற்றில் பொது உதவிக்கான உரிமையைப் பாதுகாத்தல்.
- விதி 42: நியாயமான மற்றும் மனிதாபிமான வேலை நிலைமைகள் மற்றும் மகப்பேறு நிவாரணத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்.
- விதி 43: தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கை ஊதியம், கண்ணியமான வாழ்க்கைத் தரம் போன்றவற்றைப் பாதுகாத்தல்.

• B. காந்தியக் கொள்கைகள்:

- இந்தக் கொள்கைகள் காந்திய சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை மற்றும் காந்தியால் கற்பனை செய்யப்பட்ட புனரமைப்புத் திட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.
- முக்கிய விதிகள்:
 - விதி 40: கிராமப் பஞ்சாயத்து சேவையில் சுய ஆட்சி அதிகாரங்களை வழங்குவது.
 - விதி 43: குடிசைத் தொழில்களை ஊக்குவித்தல்.
 - விதி 43B: கூட்டுறவு சங்கங்களை ஊக்குவித்தல்.
 - விதி 46: தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர் மற்றும் பிற நலிந்த பிரிவினரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நன்மைகளை மேம்படுத்துதல்.
 - விதி 47: ஆரோக்கியத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் மதுபானங்கள் மற்றும் போதை மருந்துகளின் பயன்பாட்டை தடை செய்தல்.
 - விதி 48: பசுக்கள், கன்றுகள் மற்றும் பிற பால் மற்றும் எடையுள்ள கால்நடைகளைக் கொல்வதைத் தடை செய்தல்.

• C. தாராளவாத-அறிவுசார் கொள்கைகள்:

- இந்தக் கொள்கைகள் தாராளவாதத்தின் சித்தாந்தத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.
- முக்கிய விதிகள்:
 - விதி 44: இந்தியாவின் பகுதி முழுவதும் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் ஒரு பொது சிவில் சட்டத்தை (UCC) பாதுகாத்தல்.
 - விதி 45: ஆறு வயதை நிறைவு செய்யும் வரை அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் ஆரம்பகால குழந்தைப் பராமரிப்பு மற்றும் கல்வியை வழங்குதல்.
 - விதி 48: நவீன மற்றும் அறிவியல் வழிகளில் விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பை ஏற்பாடு செய்தல்.
 - விதி 48A: சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல் மற்றும் காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாத்தல்.
 - விதி 49: தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் இடங்கள் மற்றும் பொருட்களைப் பாதுகாத்தல்.
 - விதி 50: அரசின் பொதுச் சேவைகளில் நீதித்துறையை நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்தல்.
 - விதி 51: சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை ஊக்குவித்தல்.

திருத்தங்கள் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட புதிய அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்:

- 42வது திருத்தச் சட்டம், 1976: நான்கு புதிய அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைச் சேர்த்தது.
 - விதி 39(f): குழந்தைகளின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளைப் பாதுகாத்தல்.

- விதி 39A: சம நீதியை ஊக்குவித்தல் மற்றும் இலவச சட்ட உதவி வழங்குதல்.
- விதி 43A: தொழில்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதுகாத்தல்.
- விதி 48A: சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல்.

• **44வது திருத்தச் சட்டம், 1978:**

- விதி 38(2): வருமானம், தகுதி, வசதிகள் மற்றும் வாய்ப்புகளில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல்.

• **86வது திருத்தச் சட்டம், 2002:**

- விதி 45-இன் பொருளை மாற்றி, ஆரம்பக் கல்வியை விதி 21A-இன் கீழ் ஒரு அடிப்படை உரிமையாக மாற்றியது. திருத்தப்பட்ட வழிகாட்டுதல், ஆறு வயதை நிறைவு செய்யும் வரை அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் ஆரம்பகால குழந்தைப் பராமரிப்பு மற்றும் கல்வியை அரசு வழங்க வேண்டும் என்று கோருகிறது.

• **97வது திருத்தச் சட்டம், 2011:**

- விதி 43B: கூட்டுறவு சங்கங்களை ஊக்குவித்தல்.

அடிப்படை உரிமைகள் (FRs) மற்றும் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கு (DPSPs) இடையிலான மோதல் மற்றும் சமநிலை:

இது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் ஒரு மையமான மற்றும் வளர்ந்து வரும் விவாதமாகும்.

- **போராட்டம்:** அடிப்படை உரிமைகள் நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்தக்கூடியவை, அதே நேரத்தில் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவை. ஒரு அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட சட்டம் ஒரு அடிப்படை உரிமையை மீறும்போது என்ன நடக்கும்?
- **உச்ச நீதிமன்ற வழக்குகள் மூலம் பரிணாமம்:**
 - **மெட்ராஸ் மாநிலம் மற்றும் சம்பகம் துரராஜன் (1951):** எந்தவொரு மோதல் ஏற்பட்டாலும், அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளை விட அடிப்படை உரிமைகளே மேலோங்கும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.
 - **கோல்கநாத் வழக்கு (1967):** அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்துவதற்காகக் கூட நாடாளுமன்றத்தால் அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்த முடியாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.
 - **நாடாளுமன்றத்தின் பதில் (24வது மற்றும் 25வது திருத்தங்கள்):** நாடாளுமன்றம் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கு மேலாதிக்கம் வழங்க திருத்தங்களை இயற்றியது.
 - **கேசவானந்த பாரதி வழக்கு (1973):** உச்ச நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகளின் மேலாதிக்கத்தை உறுதி செய்தது ஆனால் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பு" கோட்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தியது.
 - **42வது திருத்தம் (1976):** விதிகள் 14, 19 மற்றும் 31-இன் கீழ் உள்ள அடிப்படை உரிமைகளை விட அனைத்து அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கும் மேலாதிக்கம் வழங்கியது.
 - **மினர்வா மில்ஸ் வழக்கு (1980) - தற்போதைய நிலை:**
 - அனைத்து அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கும் முழுமையான மேலாதிக்கம் வழங்கிய 42வது திருத்தத்தின் விதியை உச்ச நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது.
 - இந்திய அரசியலமைப்பு "அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுக்கு இடையிலான சமநிலையின் அடித்தளத்தில்" நிறுவப்பட்டுள்ளது என்று அது தீர்ப்பளித்தது.
 - அவை "ஒரு தேரின் இரண்டு சக்கரங்கள்" மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று நிரப்பியாகவும் துணையாகவும் உள்ளன. ஒன்றை மற்றொன்றிற்காக தியாகம் செய்ய முடியாது. இந்த இணக்கமான கட்டுமானம் (harmonious construction) "அடிப்படைக் கட்டமைப்பின்" ஒரு பகுதியாகும்.

அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்துதல்:

நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவையாக இருந்தாலும், பல அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் பல ஆண்டுகளாக சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- விதி 40 (பஞ்சாயத்துகள்): 73வது மற்றும் 74வது திருத்தச் சட்டங்கள்.
- விதி 39(d) (சம ஊதியம்): சம ஊதியச் சட்டம், 1976.
- விதி 42 (மகப்பேறு நிவாரணம்): மகப்பேறு நலச் சட்டம்.
- விதி 39A (இலவச சட்ட உதவி): சட்ட சேவைகள் அதிகாரசபைச் சட்டம், 1987.
- விதி 48A (சுற்றுச்சூழல்): வனவிலங்கு (பாதுகாப்பு) சட்டம், 1972; வனம் (பாதுகாப்பு) சட்டம், 1980.
- விதி 45 (கல்வி): கல்வி உரிமைச் சட்டம், 2009.
- விதி 46 (நலிந்த பிரிவினர்): பல்வேறு இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகள் மற்றும் நலத் திட்டங்கள்.

அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளின் விமர்சனம் மற்றும் முக்கியத்துவம்:

- விமர்சனங்கள்:
 - நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவை: விமர்சகர்கள் அவற்றை "பக்திப்பூர்வமான மிகைப்படுத்தல்கள்" அல்லது "புத்தாண்டுத் தீர்மானங்கள்" என்று அழைத்துள்ளனர், ஏனெனில் அவற்றுக்கு சட்டப்பூர்வமான வலு இல்லை.
 - தர்க்கரீதியாக அடுக்கப்படாதவை: ஒரு தர்க்கரீதியான அல்லது தத்துவார்த்த வரிசையில் அடுக்கப்படவில்லை.
 - பழமைவாதமானவை: சில கொள்கைகள் 21ஆம் நூற்றாண்டில் காலாவதியானவையாகக் காணப்படுகின்றன.
 - மோதலுக்கு வழிவகுக்கும்: மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே, அல்லது நிர்வாகம், சட்டமன்றம் மற்றும் நீதித்துறைக்கு இடையே.
- முக்கியத்துவம் (பயன்பாடு):
 - அரசுக்கு ஒரு வழிகாட்டும் நட்சத்திரம்: அவை அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சாலை வரைபடத்தை வழங்குகின்றன மற்றும் நாட்டின் நீண்ட கால இலக்குகளை அமைக்கின்றன.
 - செயல்திறனுக்கான ஒரு அளவுகோல்: ஆளும் கட்சி அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளை எவ்வளவு சிறப்பாகச் செயல்படுத்தியுள்ளது என்பதன் அடிப்படையில் பொதுமக்கள் அதன் செயல்திறனை மதிப்பிடலாம்.
 - நீதித்துறை விளக்கத்திற்கு உதவுகிறது: ஒரு சட்டத்தின் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியை தீர்மானிக்கும் போது நீதித்துறை அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைக் கருத்தில் கொள்கிறது.
 - முகவுரையை விரிவுபடுத்துகின்றன: அவை நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகிய கொள்கைகளுக்கு உள்ளடக்கம் கொடுக்கின்றன.
 - ஆளும் கட்சியைப் பொருட்படுத்தாமல், கொள்கையில் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் தொடர்ச்சியை வழங்குகின்றன.

அடிப்படைக் கடமைகள் (பகுதி IV-A, விதி 51-A)

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. தோற்றம் மற்றும் தூழல்: அவை ஏன், எப்படி சேர்க்கப்பட்டன.
2. அடிப்படைக் கடமைகளின் பட்டியல்.
3. அடிப்படைக் கடமைகளின் முக்கிய அம்சங்கள்.
4. அடிப்படைக் கடமைகளின் முக்கியத்துவம்.
5. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுடனான உறவு.
6. அடிப்படைக் கடமைகள் மீதான விமர்சனங்கள்.
7. அமலாக்கம் மற்றும் வர்மா குழு.
8. முன்னோக்கிய வழி: அவற்றை மேலும் பயனுள்ளதாக மாற்றுவது எப்படி.

தோற்றம் மற்றும் தூழல்:

- அசல் அரசியலமைப்பில் இல்லை: அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் குடிமக்களின் கடமைகளை வெளிப்படையாகச் சேர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை உணரவில்லை, ஏனெனில் சுதந்திர இந்தியாவில், குடிமக்கள் தங்கள் கடமைகளை விருப்பத்துடன் செய்வார்கள் என்று அவர்கள் நம்பினர்.

- 42வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1976 மூலம் அறிமுகம்:
 - தூழல்: உள்நாட்டு அவசரநிலையின் போது (1975-77) சேர்க்கப்பட்டது. உரிமைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது கடமைகளைப் புறக்கணிக்க வழிவகுப்பதாக அரசாங்கம் உணர்ந்தது.
 - பரிந்துரை: ஸ்வரன் சிங் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், அடிப்படைக் கடமைகள் குறித்து ஒரு தனி அத்தியாயத்தை குழு பரிந்துரைத்திருந்தது.
- உத்வேகம்: முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியலமைப்பால் ஈர்க்கப்பட்டது. இது அதன் குடிமக்களின் கடமைகள் குறித்த ஒரு அத்தியாயத்தைக் கொண்ட சில ஜனநாயக அரசியலமைப்புகளில் ஒன்றாகும்.
- 86வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 2002:
 - இந்தத் திருத்தம் 11வது அடிப்படைக் கடமையைச் சேர்த்தது (குழந்தைகளுக்கான கல்வி தொடர்பான).

அடிப்படைக் கடமைகளின் பட்டியல் (விதி 51-A):

விதி 51-A, இந்தியாவின் ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாகும் என்று கூறுகிறது:

- (a) அரசியலமைப்பிற்குக் கீழ்ப்படிந்து அதன் கொள்கைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள், தேசியக் கொடி மற்றும் தேசிய கீதத்தை மதித்தல்;
- (b) தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு உத்வேகம் அளித்த உன்னதக் கொள்கைகளைப் போற்றிப் பின்பற்றுதல்;
- (c) இந்தியாவின் இறையாண்மை, ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநிறுத்திப் பாதுகாத்தல்;
- (d) நாட்டைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் அவ்வாறு செய்ய அழைக்கப்படும்போது தேசிய சேவை செய்தல்;
- (e) மதம், மொழி மற்றும் பிராந்திய அல்லது பிரிவு வேறுபாடுகளைக் கடந்து இந்தியாவின் அனைத்து மக்களிடையேயும் நல்லிணக்கத்தையும் பொது சகோதரத்துவ உணர்வையும் ஊக்குவித்தல் மற்றும் பெண்களின் கண்ணியத்திற்கு இழிவான நடவடிக்கைகளைக் கைவிடுதல்;
- (f) நமது கூட்டுக் கலாச்சாரத்தின் வளமான பாரம்பரியத்தை மதித்துப் பாதுகாத்தல்;
- (g) காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள் மற்றும் வனவிலங்குகள் உள்ளிட்ட இயற்கைச் சூழலைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துதல் மற்றும் உயிரினங்கள் மீது கருணை காட்டுதல்;
- (h) அறிவியல் மனப்பான்மை, மனிதநேயம் மற்றும் விசாரணை மற்றும் சீர்திருத்த உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளுதல்;
- (i) பொதுச் சொத்தைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் வன்முறையைக் கைவிடுதல்;
- (j) தனிநபர் மற்றும் கூட்டுச் செயல்பாட்டின் அனைத்துத் துறைகளிலும் சிறந்து விளங்க முயற்சித்தல், அதன் மூலம் தேசம் தொடர்ந்து முயற்சி மற்றும் சாதனைகளின் உயர் நிலைகளை அடையும்;
- (k) ஒரு பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலராக இருப்பவர், தனது குழந்தைக்கு அல்லது, நேர்வுக்கேற்ப, ஆறு முதல் பதினான்கு வயதுக்குட்பட்ட தனது காப்பில் உள்ள குழந்தைக்குக் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை வழங்குதல். (86வது திருத்தம், 2002 மூலம் சேர்க்கப்பட்டது).

அடிப்படைக் கடமைகளின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. குடிமக்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்: சில அடிப்படை உரிமைகளைப் போலல்லாமல், அடிப்படைக் கடமைகள் இந்தியக் குடிமக்களுக்கு மட்டுமே உரியவை, வெளிநாட்டினருக்குப் பொருந்தாது.
2. நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவை: அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைப் போலவே, அடிப்படைக் கடமைகளும் நீதிமன்றங்களால் செயல்படுத்த முடியாதவை. அதாவது, அவற்றின் மீறலுக்காக நீதித்துறை ஒரு நீதிப்பேராணையைப் பிறப்பிக்க முடியாது. அவற்றை மீறுவதற்கு நேரடி சட்ட அங்கீகாரம் எதுவும் இல்லை..
3. கடமைகளின் கலவை: பட்டியலில் ஒரு கலவை உள்ளது:
 - குடிமைக் கடமைகள்: (எ.கா., அரசியலமைப்பு, தேசியக் கொடியை மதித்தல்).
 - தார்மிகக் கடமைகள்: (எ.கா., சுதந்திரப் போராட்டத்தின் உன்னதக் கொள்கைகளைப் போற்றுதல்).
4. இந்திய மரபுகளில் வேரூன்றியது: பல கடமைகள் இந்தியப் பண்பாடு, மதங்கள் மற்றும் மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை (எ.கா., சகோதரத்துவத்தை ஊக்குவித்தல், கூட்டுக் கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாத்தல்).

அடிப்படைக் கடமைகளின் முக்கியத்துவம்:

நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாதவையாக இருந்தாலும், அவை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

- **ஒரு நிலையான நினைவூட்டல்:** குடிமக்கள் தங்கள் உரிமைகளை அனுபவிக்கும்போது, தங்கள் நாட்டிற்கும், தங்கள் சமூகத்திற்கும், மற்றும் சக குடிமக்களுக்கும் அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய சில கடமைகள் உள்ளன என்பதை ஒரு நிலையான நினைவூட்டலாக அவை செயல்படுகின்றன.
- **ஒரு உத்வேகத்தின் மூலம்:** அவை குடிமக்களுக்கு ஒரு உத்வேகத்தின் மூலமாகச் செயல்பட்டு, அவர்களிடையே ஒரு ஒழுக்கம் மற்றும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வை ஊக்குவிக்கின்றன.
- **சமூக விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான ஒரு எச்சரிக்கை:** தேசியக் கொடியை எரிப்பது அல்லது பொதுச் சொத்தை அழிப்பது போன்ற தேச விரோத மற்றும் சமூக விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக ஒரு எச்சரிக்கையாக அவை செயல்படுகின்றன.
- **விளக்கத்தில் நீதிமன்றங்களுக்கு ஒரு உதவி:** எந்தவொரு சட்டத்தின் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியை தீர்மானிக்கும்போது, ஒரு நீதிமன்றம் கேள்விக்குட்பட்ட சட்டம் ஒரு அடிப்படைக் கடமையைச் செயல்படுத்த முற்படுகிறது என்று கண்டறிந்தால், அது அத்தகைய சட்டத்தை விதி 14 (சமத்துவம்) அல்லது விதி 19 (சுதந்திரங்கள்) தொடர்பாக "நியாயமானதாக" கருதலாம் என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. இதனால், அடிப்படை உரிமைகளை விளக்குவதில் அவை நீதிமன்றங்களுக்கு உதவ முடியும்.
- **சட்டத்தால் செயல்படுத்தக்கூடியவை:** பொருத்தமான சட்டம் மூலம் அவற்றில் ஏதேனும் நிறைவேற்றத் தவறினால், பொருத்தமான அபராதங்கள் அல்லது அபராதங்களை விதிக்க நாடாளுமன்றம் விதிகளை உருவாக்க முடியும்..

அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளுடனான உறவு:

- **முகூட்டு:** அடிப்படைக் கடமைகள், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் பெரும்பாலும் ஒரு முகூட்டாகக் காணப்படுகின்றன.
 - **அடிப்படை உரிமைகள்:** மக்களின் உரிமைகள்.
 - **அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்:** அரசின் கடமைகள்.
 - **அடிப்படைக் கடமைகள்:** மக்களின் கடமைகள்.
- **உரிமைகளும் கடமைகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை:**
 - உரிமைகளும் கடமைகளும் பிரிக்க முடியாதவை என்று உச்ச நீதிமன்றம் கவனித்துள்ளது. அடிப்படைக் கடமைகள் தனிநபரின் உரிமைகளுக்கும் சமூகத்தின் நலன்களுக்கும் இடையே ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. உரிமைகளை அனுபவிப்பது கடமைகளைச் செய்வதைப் பொறுத்தது.

அடிப்படைக் கடமைகள் மீதான விமர்சனங்கள்:

- **ஒரு முழுமையான பட்டியல் அல்ல:** பட்டியல் முழுமையானது அல்ல. வாக்களித்தல், வரி செலுத்துதல் அல்லது குடும்பக் கட்டுப்பாடு போன்ற பிற முக்கியமான கடமைகளை இது உள்ளடக்கவில்லை. (ஸ்வரன் சிங் குழு வரி செலுத்தும் கடமையைச் சேர்க்க பரிந்துரைத்திருந்தது).
- **தெளிவற்றது:** சில கடமைகள் தெளிவற்றதாகவும், , சாதாரண மனிதனுக்குப் புரிந்துகொள்வது கடினமாகவும் உள்ளன (எ.கா., "உன்னதக் கொள்கைகள்" அல்லது "அறிவியல் மனப்பான்மை" என்றால் என்ன?).
- **நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாத தன்மை:** விமர்சகர்கள் அவற்றை "தார்மீக விதிகளின் தொகுப்பு" மற்றும் "பக்திப்பூர்வமான மிகைப்படுத்தல்கள்" என்று விவரித்துள்ளனர், அவற்றின் நீதிமன்றத்தால் செயல்படுத்த முடியாத தன்மையின் காரணமாக.
- **தேவையற்றவை:** சேர்க்கப்பட்டுள்ள கடமைகள் ஏற்கனவே இந்திய வாழ்க்கை முறையின் அடிப்படைக் கூறுகளாகும், அவற்றை வெளிப்படையாகக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சிலர் வாதிடுகின்றனர்.

- பகுதி IV-A-இல் சேர்க்கப்படுதல்: பகுதி III-க்கு (அடிப்படை உரிமைகள்) உடனடியாகப் பிறகு சேர்ப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு தனிப் பகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டது அவற்றின் மதிப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் குறைப்பதாகச் சிலர் கருதுகின்றனர்.

அமலாக்கம் மற்றும் வர்மா குழு:

- வர்மா குழு (1999):
 - நீதிபதி ஜே.எஸ். வர்மா குழு, சில அடிப்படைக் கடமைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான சட்ட விதிகள் இருப்பதைக் கண்டறிய நியமிக்கப்பட்டது.
 - கண்டுபிடிப்புகள்: பல அடிப்படைக் கடமைகளின் அமலாக்கத்திற்கு மறைமுகமாகவோ அல்லது நேரடியாகவோ ஏற்கனவே பல சட்டங்கள் இருப்பதாகக் குழு கண்டறிந்தது.
 - அத்தகைய சட்டங்களின் எடுத்துக்காட்டுகள்:
 - தேசிய அவமதிப்பு தடுப்புச் சட்டம், 1971.
 - குழுக்களிடையே பகையை ஊக்குவிப்பதற்காகத் தண்டிக்கும் பல்வேறு குற்றவியல் சட்டங்கள்.
 - குடிமை உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1955 (பெண்களுக்கு இழிவான நடைமுறைகளைக் கைவிடும் கடமை தொடர்பான).
 - வனவிலங்கு (பாதுகாப்பு) சட்டம், 1972, மற்றும் வனம் (பாதுகாப்பு) சட்டம், 1980 (சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான).
- ரங்கநாத் மிஸ்ரா தீர்ப்பு (2003): வர்மா குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த மத்திய அரசுக்கு உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

முன்னோக்கிய வழி: அவற்றை மேலும் பயனுள்ளதாக மாற்றுவது எப்படி:

- விழிப்புணர்வு மற்றும் கல்வி: இது மிக முக்கியமான படியாகும். அடிப்படைக் கடமைகள் மற்றும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் குறித்த விழிப்புணர்வைப் பரப்ப நாடு தழுவிய பிரச்சாரம் தேவை. அவை பள்ளிப் பாடத்திட்டத்தின் முக்கிய பகுதியாக இருக்க வேண்டும்.
- முன்மாதிரியாக வழிநடத்துதல்: அரசியல் மற்றும் பொதுத் தலைவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்வதில் முன்மாதிரியாக வழிநடத்த வேண்டும்.
- ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துதல்: அடிப்படைக் கடமைகளைச் செய்வது குறித்து ஒரு நேர்மறையான மற்றும் ஈர்க்கக்கூடிய கதையை உருவாக்க ஊடகங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
- செயல்படுத்தும் தன்மை குறித்த விவாதங்கள்: கல்வி வழங்குவது போன்ற சில கடமைகளை ஓரளவு சட்டப்பூர்வமாகச் செயல்படுத்தலாமா என்பது குறித்து ஒரு தொடர்ச்சியான விவாதம் உள்ளது.
- பிற முயற்சிகளுடன் இணைத்தல்: ஸ்வச் பாரத் அபியான் (பொதுச் சொத்தைப் பாதுகாத்தல், சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல்) போன்ற முயற்சிகளுடன் அடிப்படைக் கடமைகளின் செயல்பாட்டை இணைப்பது அவற்றை மேலும் நடைமுறைக்குரியதாகவும் தொடர்புடையதாகவும் மாற்றும்.

மத்திய நிர்வாகம் (பகுதி V, அதிகாரம் I, விதிகள் 52-78)

இதை நிர்வாகத்தின் தனிப்பட்ட கூறுகள் மற்றும் அவற்றின் இடையுறவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. மத்திய நிர்வாகத்தின் அமைப்பு.
2. குடியரசுத் தலைவர்: பெயரளவு நிர்வாகி.
3. துணைக் குடியரசுத் தலைவர்.
4. பிரதமர்: உண்மையான நிர்வாகி.
5. அமைச்சர்கள் குழு (CoM): கூட்டு நிர்வாகம்.
6. அமைச்சரவை (Cabinet): அதிகாரத்தின் மையம்.
7. இந்திய தலைமை வழக்குரைஞர் (Attorney-General for India): தலைமை சட்ட ஆலோசகர்.

8. கூறுகளுக்கு இடையிலான உறவு (குடியரசுத் தலைவர்-பிரதமர், பிரதமர்-அமைச்சர்கள் குழு).

மத்திய நிர்வாகத்தின் அமைப்பு:

- அரசியலமைப்பின்படி, மத்திய நிர்வாகம் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது:
 - குடியரசுத் தலைவர் (விதி 52)
 - துணைக் குடியரசுத் தலைவர் (விதி 63)
 - பிரதமர் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு (விதி 74 & 75)
 - இந்திய தலைமை வழக்குரைஞர் (விதி 76)
- முக்கிய வேறுபாடு: இந்தியாவில் நாடாளுமன்ற நிர்வாக முறை உள்ளது, அதாவது இரண்டு தலைவர்கள் உள்ளனர்:
 - பெயரளவு நிர்வாகி: குடியரசுத் தலைவர் (நாட்டின் தலைவர்).
 - உண்மையான நிர்வாகி: பிரதமர், அமைச்சர்கள் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்குகிறார் (அரசாங்கத்தின் தலைவர்).

குடியரசுத் தலைவர் (விதிகள் 52-62, 72, 123):

- கட்டமைப்பு மற்றும் தேர்தல்:
 - இந்திய நாட்டின் தலைவர்.
 - தேர்தல் (விதி 54 & 55): ஒரு வாக்காளர் குழுவால் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார், அதில் பின்வருபவர்கள் உள்ளனர்:
 1. நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்.
 2. மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்.
 3. டெல்லி மற்றும் புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசங்களின் சட்டமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்.
 - ஒற்றை மாற்று வாக்கு (single transferable vote) மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறைப்படி தேர்தல் நடத்தப்படுகிறது.
 - பதவிநீக்கம் (Impeachment) (விதி 61): அரசியலமைப்பை மீறியதற்காக நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு பகுதி-நீதித்துறை நடைமுறை.
- அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்: இவை விரிவானவை ஆனால் (சில விதிவிலக்குகளுடன்) அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றை இவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம்:
 - நிர்வாக அதிகாரங்கள்: அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் அவர் பெயரில் எடுக்கப்படுகின்றன. பிரதமர், அமைச்சர்கள் குழு, இந்திய தலைமை வழக்குரைஞர், இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (CAG), மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் (UPSC Chairman), தேர்தல் ஆணையர்கள், ஆளுநர்கள், நிதி ஆணையத் தலைவர் போன்றோரை நியமிக்கிறார்.
 - சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்: நாடாளுமன்றத்தைக் கூட்டுகிறார் மற்றும் ஒத்திவைக்கிறார், மக்களவையைக் கலைக்கிறார், நாடாளுமன்றத்தில் உரையாற்றுகிறார், நாடாளுமன்றம் அமர்வில் இல்லாதபோது அவசரச் சட்டங்களை (ordinances) பிறப்பிக்கிறார் (விதி 123), மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறார்.
 - நிதி அதிகாரங்கள்: பண மசோதாக்கள் (Money bills) அவரது முன் பரிந்துரையுடன் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியும். மத்திய நிதிநிலை அறிக்கையை நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யக் காரணமாகிறார்.
 - நீதித்துறை அதிகாரங்கள்: உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார். மன்னிப்பு, தண்டனைக் குறைப்பு, தண்டனையை நிறுத்தி வைத்தல், தண்டனைக் காலத்தைக் குறைத்தல் அல்லது தண்டனையின் தன்மையை மாற்றுதல் போன்ற அதிகாரங்கள் உள்ளன (விதி 72).
 - தூதரக மற்றும் இராணுவ அதிகாரங்கள்.
 - அவசரகால அதிகாரங்கள்: (தேசிய, மாநில, நிதி).

- **முக்கிய பிரச்சினை:** குடியரசுத் தலைவரின் நிலை மற்றும் விருப்ப அதிகாரங்கள். பெரும்பாலும் பெயரளவுத் தலைவராக இருந்தாலும், அவருக்கு சில சூழ்நிலை சார்ந்த விருப்ப அதிகாரங்கள் உள்ளன.
- **நிலை மற்றும் விருப்ப அதிகாரங்கள் (முக்கிய பகுப்பாய்வு பிரச்சினை):**
 - **அரசியலமைப்பு நிலை (விதி 74):** "குடியரசுத் தலைவருக்கு உதவி செய்வதற்கும் அறிவுரை வழங்குவதற்கும் பிரதமரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு அமைச்சர்கள் குழு இருக்கும், அவர் தனது செயல்பாடுகளைச் செய்யும்போது, அத்தகைய ஆலோசனையின்படி செயல்படுவார்." 42வது மற்றும் 44வது திருத்தங்கள் இந்த ஆலோசனையைக் கட்டாயமாக்கின (இருப்பினும் குடியரசுத் தலைவர் ஒருமுறை ஆலோசனையை மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு அமைச்சர்கள் குழுவைக் கேட்கலாம்).
 - **சூழ்நிலை சார்ந்த விருப்ப அதிகாரம் (அரசியலமைப்பு விருப்ப அதிகாரம் இல்லை):** அமைச்சர்கள் குழுவிடமிருந்து தெளிவான ஆலோசனை இல்லாத சில அரசியல் சூழ்நிலைகளில் குடியரசுத் தலைவர் தனது சொந்த விருப்பத்தைப் பயன்படுத்தலாம்:
 1. மக்களவையில் எந்தக் கட்சிக்கும் அறுதிப் பெரும்பான்மை இல்லாதபோது பிரதமரை நியமித்தல்.
 2. மக்களவையில் நம்பிக்கையை நிரூபிக்க முடியாதபோது அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலைத்தல்.
 3. அமைச்சர்கள் குழு பெரும்பான்மையை இழந்தால் மக்களவையைக் கலைத்தல்.
 - **மறுப்பாணை அதிகாரம் (Veto Power) (விதி 111):** குடியரசுத் தலைவருக்கு முழுமையான மறுப்பாணை (Absolute Veto), இடைநிறுத்த மறுப்பாணை (Suspensive Veto), மற்றும் தனிப்பட்ட மறுப்பாணை (Pocket Veto) உள்ளது. இடைநிறுத்த மறுப்பாணை (ஒரு மசோதாவை மறுபரிசீலனைக்குத் திருப்பி அனுப்புதல்) மற்றும் தனிப்பட்ட மறுப்பாணை (ஒரு மசோதா மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருத்தல்) ஆகியவற்றின் பயன்பாடு விருப்ப அதிகாரத்தை உள்ளடக்கியது.

துணைக் குடியரசுத் தலைவர் (விதிகள் 63-71):

- **தேர்தல்:** நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் அனைத்து உறுப்பினர்களையும் (தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் நியமனம் செய்யப்பட்ட) கொண்ட ஒரு வாக்காளர் குழுவால் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். (குடியரசுத் தலைவரின் வாக்காளர் குழுவிலிருந்து உள்ள வேறுபாட்டைக் கவனிக்கவும்).
- **செயல்பாடுகள்:**
 - **முதன்மைப் பங்கு:** மாநிலங்களவையின் பதவி வழித் தலைவராக (ex-officio Chairman) செயல்படுவது. இந்தத் தகுதியில், அவரது அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் மக்களவை சபாநாயகரின் அதிகாரங்களைப் போலவே இருக்கும்.
 - **இரண்டாம் பங்கு:** ராஜினாமா, நீக்கம், இறப்பு அல்லது வேறு காரணங்களால் குடியரசுத் தலைவர் பதவி காலியாகும்போது குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படுவது.

பிரதமர்:

- **நியமனம் (விதி 75):**
 - பிரதமர் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுவார் என்று மட்டுமே அரசியலமைப்பு கூறுகிறது.
 - மரபுப்படி, குடியரசுத் தலைவர் மக்களவையில் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் (அல்லது கூட்டணியின்) தலைவரை பிரதமராக நியமிக்கிறார்.
- **அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் (அதிகாரத்தின் உண்மையான மூலம்):**
 - **அமைச்சர்கள் குழு தொடர்பாக:**
 - அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படக்கூடிய நபர்களைப் பரிந்துரைக்கிறார்.
 - அமைச்சர்களிடையே இலாக்காக்களை ஒதுக்கி, மாற்றியமைக்கிறார்.
 - ஒரு அமைச்சரை ராஜினாமா செய்யும்படி கேட்கலாம் அல்லது அவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யுமாறு குடியரசுத் தலைவருக்கு அறிவுறுத்தலாம்.

- அமைச்சர்கள் குழுவின் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்குகிறார்.
- அவரது ராஜினாமா அல்லது இறப்பு தானாகவே அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலைத்துவிடும்.
- **குடியரசுத் தலைவர் தொடர்பாக:**
 - அவர் குடியரசுத் தலைவருக்கும் அமைச்சர்கள் குழுவிற்கும் இடையேயான முக்கியத் தொடர்புப் பாலம் (விதி 73).
 - முக்கிய அதிகாரிகளை நியமிப்பது தொடர்பாக குடியரசுத் தலைவருக்கு ஆலோசனை வழங்குகிறார்.
- **நாடாளுமன்றம் தொடர்பாக:**
 - அவர் மக்களவையின் தலைவர் (வழக்கமாக).
 - நாடாளுமன்ற அமர்வுகளைக் கூட்டுவது மற்றும் ஒத்திவைப்பது தொடர்பாக குடியரசுத் தலைவருக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.
 - மக்களவையைக் கலைக்கப் பரிந்துரைக்கலாம்.
- **பிற அதிகாரங்கள்:** நிதி ஆயோக் (NITI Aayog), தேசிய வளர்ச்சிக் குழு, தேசிய ஒருங்கிணைப்புக் குழு, மாநிலங்களுக்கு இடையேயான குழு, தேசிய நீர் வளக் குழு ஆகியவற்றின் தலைவர். அவர் வெளியுறவுக் கொள்கையின் தலைமை சிற்பி.

அமைச்சர்கள் குழு (CoM):

- **அரசியலமைப்பு விதிகள் (விதி 74 & 75):**
 - **விதி 74:** குடியரசுத் தலைவருக்கு உதவி செய்வதற்கும் அறிவுரை வழங்குவதற்கும் பிரதமரைத் தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சர்கள் குழு.
 - **விதி 75:**
 - பிரதமர் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுவார், மற்ற அமைச்சர்கள் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுவார்கள்.
 - பிரதமர் உட்பட மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை மக்களவையின் மொத்த பலத்தில் 15%-க்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும் (91வது திருத்தம், 2003 மூலம் சேர்க்கப்பட்டது).
 - **கூட்டுப் பொறுப்பு:** அமைச்சர்கள் குழு, மக்களவைக்குக் கூட்டாகப் பொறுப்பாகும்.
 - தொடர்ச்சியாக ஆறு மாதங்களுக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இல்லாத ஒரு அமைச்சர், அமைச்சராகப் பதவி வகிப்பதை நிறுத்திவிடுவார்.
- **கூட்டுப் பொறுப்புக் கொள்கை:**
 - இது நாடாளுமன்ற அமைப்பின் அடித்தளமாகும்.
 - **பொருள்:**
 - அனைத்து அமைச்சர்களும் தங்கள் அனைத்துச் செயல்களுக்கும் மற்றும் நடவடிக்கைகளுக்கும் மக்களவைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பாவார்கள். அவர்கள் ஒரு குழுவாகச் செயல்படுகிறார்கள்.
 - அமைச்சரவையின் ஒரு முடிவு அனைத்து அமைச்சர்களையும் கட்டுப்படுத்தும். ஒரு அமைச்சர் அமைச்சரவை முடிவோடு உடன்படவில்லை என்றால், அவர் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் அல்லது அதை ஆதரிக்க வேண்டும்.
 - மக்களவை, அமைச்சர்கள் குழுவிற்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை (No-Confidence Motion) நிறைவேற்றினால், அனைத்து அமைச்சர்களும் (மாநிலங்களவையைச் சேர்ந்தவர்கள் உட்பட) ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.

அமைச்சரவை (Cabinet):

- **வரையறை:**

- இது அமைச்சர்கள் குழுவிற்குள் உள்ள ஒரு சிறிய அமைப்பாகும். இது அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சர்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளது.
- இது அமைச்சர்கள் குழுவின் "உள் மையம்" மற்றும் நிர்வாகத்தின் கருவாகும். "அமைச்சரவை" என்ற சொல் 1978 ஆம் ஆண்டின் 44வது திருத்தச் சட்டத்தால் அரசியலமைப்பின் விதி 352-இல் சேர்க்கப்பட்டது.

• **பங்கு மற்றும் செயல்பாடுகள்:**

- இது மத்திய அரசின் முக்கிய கொள்கை உருவாக்கும் அமைப்பாகும்.
- இது மத்திய அரசின் உச்ச நிர்வாக அதிகார அமைப்பாகும்.
- இது மத்திய நிர்வாகத்தின் தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளராகும்.
- **அமைச்சரவைக் குழுக்கள்:** பெரும் அளவிலான பணிகளை நிர்வகிக்க அமைச்சரவை பல குழுக்கள் மூலம் செயல்படுகிறது (எ.கா., அரசியல் விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு, பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு).

இந்திய தலைமை வழக்குரைஞர் (Attorney-General for India)(விதி 76):

- **பங்கு:** நாட்டின் மிக உயர்ந்த சட்ட அதிகாரி. அவர் மத்திய நிர்வாகத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும், பொதுவாக ஒரு அரசியல் நிர்வாகியாகக் கருதப்படுவதில்லை.
- **நியமனம்:** குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்.
- **செயல்பாடுகள்:** இந்திய அரசாங்கத்திற்கு சட்ட ஆலோசனை வழங்குவது; உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களில் இந்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஆஜராவது.
- **உரிமைகள்:** இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களிலும் ஆஜராகும் உரிமை உண்டு. அவர் நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளிலும் பங்கேற்கலாம் ஆனால் வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை.

கூறுகளுக்கு இடையிலான உறவு:

- **குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் பிரதமர்/அமைச்சர்கள் குழு:** இந்த உறவு விதி 74-ஆல் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. குடியரசுத் தலைவர் அரசியலமைப்புத் தலைவர், அவர் உண்மையான நிர்வாகமான அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையின் பேரில் செயல்பட வேண்டும். ஒன்றியத்தின் விவகாரங்கள் குறித்து குடியரசுத் தலைவருக்குத் தெரிவிப்பது பிரதமரின் கடமையாகும் (விதி 78-இன் கீழ்).
- **பிரதமர் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு:** பிரதமர் "சமமானவர்களில் முதன்மையானவர்" (primus inter pares) மற்றும் "அமைச்சரவை வளைவின் ஆதாரக்கல்" ஆவார். அவர் தூரியனைப் போன்றவர், அவரைச் சுற்றி அமைச்சர்கள் கோள்களாகச் சுழல்கிறார்கள். பிரதமர் இல்லாமல் அமைச்சர்கள் குழு இருக்க முடியாது.

மத்திய சட்டமன்றம் (நாடாளுமன்றம் - பகுதி V, அதிகாரம் II, விதிகள் 79-122)

இதை ஒரு விரிவான கட்டமைப்பாகப் பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. நாடாளுமன்றத்தின் கட்டமைப்பு மற்றும் அமைப்பு.
2. இரு அவைகள்: மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவை (ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு).
3. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தகுதி: தகுதிகள், தகுதியிழப்புகள் மற்றும் இடங்கள் காலியாதல்.
4. நாடாளுமன்றத்தின் அவைத் தலைவர்கள்.
5. செயல்பாடு மற்றும் அலுவல் நடத்தல் (அமர்வுகள், வழிமுறைகள்).
6. நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் (சட்டமன்ற, நிர்வாக, நிதி போன்றவை).
7. நாடாளுமன்ற சிறப்புரிமைகள்.
8. நாடாளுமன்றத்தின் செயல்பாட்டில் உள்ள முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்.

நாடாளுமன்றத்தின் கட்டமைப்பு மற்றும் அமைப்பு (விதி 79):

- நாடாளுமன்றம் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது:
 1. குடியரசுத் தலைவர்: அவர் எந்த அவையின் உறுப்பினராக இல்லாவிட்டாலும், நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாவார். ஒரு மசோதா சட்டமாக மாறுவதற்கு அவரது ஒப்புதல் தேவை.
 2. மாநிலங்களவை (Rajya Sabha): மேலவை.
 3. மக்களவை (Lok Sabha): கீழவை.
- ஈரவை முறைக்கான காரணம்:
 - இந்தியக் கூட்டமைப்பின் மாநிலங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க (மாநிலங்களவை).
 - மக்களவையால் அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களைத் தடுக்கும் ஒரு திருத்தம் அமைப்பாகச் செயல்பட.
 - நேரடித் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற முடியாத புகழ்பெற்ற நபர்கள் மற்றும் நிபுணர்களை (நியமனம் மூலம்) சேர்க்க அனுமதிக்க.

இரு அவைகள்: மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவை:

இந்த ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு மிகவும் முக்கியமானது.

அம்சம்	மக்களவை (House of the People)	மாநிலங்களவை (Council of States)
பிரதிநிதித்துவம்	இந்திய மக்களை நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.	மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.
அமைப்பு	அதிகபட்ச பலம் 552 (தற்போது 543 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்).	அதிகபட்ச பலம் 250 (மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களிலிருந்து 238 பேர் + குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட 12 பேர்).
தேர்தல்	உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் மக்களால் நேரடித் தேர்தல்.	மாநில சட்டமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் மறைமுகத் தேர்தல் (விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம்).
அவையின் பதவிக்காலம்	5 ஆண்டுகள். கலைக்கப்படலாம்.	ஒரு நிரந்தர அமைப்பு (தொடர்ச்சியான அறை). கலைக்கப்படாது.
உறுப்பினர் பதவிக்காலம்	5 ஆண்டுகள், அல்லது அவை கலைக்கப்படும் வரை.	6 ஆண்டுகள். மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு இரண்டு வருடங்களுக்கும் ஓய்வு பெறுகிறார்கள்.
அவைத் தலைவர்	சபாநாயகர் (The Speaker).	இந்தியத் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவி வழித் தலைவராக (ex-officio Chairman) உள்ளார்.

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தகுதி:

- தகுதிகள் (விதி 84):
 - இந்தியக் குடிமகன்.
 - வயது: மாநிலங்களவைக்கு 30 வயதுக்குக் குறையாமல்; மக்களவைக்கு 25 வயதுக்குக் குறையாமல்.
 - நாடாளுமன்றத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பிற தகுதிகள் (எ.கா., மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1951-இன் கீழ்).
- தகுதியிழப்புகள் (விதி 102):
 - லாபம் தரும் பதவியை வகித்தால்.
 - மனநிலை சரியில்லாதவராக இருந்தால்.
 - கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாத நொடித்துப் போனவராக இருந்தால்.
 - இந்தியக் குடிமகனாக இல்லாவிட்டால் அல்லது வெளிநாட்டுக் குடியுரிமையைப் பெற்றிருந்தால்.
 - நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட எந்தச் சட்டத்தின் கீழும் தகுதியிழப்பு செய்யப்பட்டால் (எ.கா., மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1951).

- **கட்சித் தாவல் அடிப்படையில் (பத்தாவது அட்டவணை):** இது ஒரு முக்கியப் பகுதி. ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தானாக முன்வந்து கட்சி உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்தால் அல்லது கட்சியின் உத்தரவுக்கு கொரடா (whip) எதிராக வாக்களித்தால் தகுதியிழப்பு செய்யப்படலாம்.
- **இடங்கள் காலியாதல்:** ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரின் இடம் ராஜினாமா, இறப்பு, தகுதியிழப்பு அல்லது அனுமதியின்றி 60 நாட்கள் அவைக்கு வராமல் இருப்பதால் காலியாகலாம்.

நாடாளுமன்றத்தின் அவைத் தலைவர்கள்:

- **மக்களவை சபாநாயகர்:**
 - **தேர்தல்:** மக்களவையால் அதன் உறுப்பினர்களிடையே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.
 - **அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:**
 - அவையில் ஒழுங்கையும், கண்ணியத்தையும் பராமரிக்கிறார்.
 - அவைக்குள் அரசியலமைப்பு விதிகள் மற்றும் நடைமுறை விதிகளை இறுதியாக விளக்குபவர் அவரே.
 - குறைந்தபட்ச உறுப்பினர் எண்ணிக்கை இல்லாதபோது அவையை ஒத்திவைக்கிறார் அல்லது கூட்டத்தை நிறுத்தி வைக்கிறார்.
 - **தீர்மானிக்கும் வாக்கு (Casting Vote):** முதல் நிகழ்வில் வாக்களிக்க மாட்டார், ஆனால் வாக்குகள் சமமாக இருக்கும் பட்சத்தில் தீர்மானிக்கும் வாக்கைச் செலுத்துகிறார்.
 - ஒரு மசோதாவை பண மசோதா என்று சான்றளிக்கிறார், அவரது முடிவே இறுதியானது.
 - இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்குகிறார்.
 - கட்சித் தாவல் அடிப்படையில் ஒரு உறுப்பினரின் தகுதியிழப்பு குறித்து முடிவு செய்கிறார்.
- **மாநிலங்களவைத் தலைவர்:**
 - துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவி வழித் தலைவராக உள்ளார்.
 - சபாநாயகரைப் போன்ற அதிகாரங்கள் இருந்தாலும், பண மசோதாவைச் சான்றளிக்கவோ அல்லது கூட்டுக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கவோ அதிகாரம் இல்லை.

செயல்பாடு மற்றும் அலுவல் நடத்தல்:

- **நாடாளுமன்ற அமர்வுகள் (விதி 85):**
 - குடியரசுத் தலைவர் ஒவ்வொரு அவையையும் கூட்டுகிறார். இரண்டு அமர்வுகளுக்கு இடையேயான அதிகபட்ச இடைவெளி ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது.
 - வழக்கமாக மூன்று அமர்வுகள்: நிதிநிலை அறிக்கை, பருவமழை, மற்றும் குளிக்கால அமர்வுகள்.
 - **முக்கிய சொற்கள்:**
 - **கூட்டுதல் (Summoning):** ஒரு அமர்விற்கு அழைப்பு விடுத்தல்.
 - **ஒத்திவைப்பு (Adjournment):** ஒரு அமர்வை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு நிறுத்தி வைத்தல்.
 - **காலவரையற்ற ஒத்திவைப்பு (Adjournment sine die):** ஒரு அமர்வை காலவரையின்றி முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல்.
 - **அமர்வு முடித்து வைத்தல் (Prorogation):** அவையின் ஒரு அமர்வை முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல் (குடியரசுத் தலைவரால் செய்யப்படுகிறது).
 - **கலைத்தல் (Dissolution):** மக்களவையின் ஆயுளையே முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல் (குடியரசுத் தலைவரால் செய்யப்படுகிறது).
- **நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளின் வழிமுறைகள்:**
 - **கேள்வி நேரம் (Question Hour):** ஒவ்வொரு அமர்வின் முதல் மணி நேரம். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களைப் பொறுப்பாக்குவதற்காக அவர்களிடம் கேள்விகள் கேட்பார்கள். (நட்சத்திரக் குறியிட்ட, நட்சத்திரக் குறியிடாத, குறுகிய கால அறிவிப்பு கேள்விகள்).

- **பூஜ்ஜிய நேரம் (Zero Hour):** கேள்வி நேரத்தைத் தொடர்ந்து உடனடியாக வரும் நேரம். எந்த முன் அறிவிப்பும் இல்லாமல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் விஷயங்களை எழுப்பக்கூடிய ஒரு இந்திய கண்டுபிடிப்பு.
- **தீர்மானங்கள் (Motions):** ஒரு முடிவை எடுப்பதற்காக ஒரு உறுப்பினரால் செய்யப்படும் முன்மொழிவுகள். முக்கியத் தீர்மானங்கள்:
 - **ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் (Adjournment Motion):** அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்திற்கு அவையின் கவனத்தை ஈர்க்க.
 - **நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் (No-Confidence Motion):** அமைச்சர்கள் குழுவின் மீது மக்களவையின் நம்பிக்கையை நிரூபிப்பதற்கான ஒரு தீர்மானம். இது நிறைவேற்றப்பட்டால், அரசாங்கம் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.
- **சட்டமன்ற நடைமுறை (ஒரு மசோதா எப்படிச் சட்டமாகிறது):**
 - **சாதாரண மசோதாக்கள்:** எந்த அவையிலும் அறிமுகப்படுத்தப்படலாம். இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு அவையிலும் முதல் வாசிப்பு, இரண்டாம் வாசிப்பு (மிக முக்கியமான கட்டம்), மற்றும் மூன்றாம் வாசிப்பு ஆகியவற்றைக் கடந்து செல்கிறது.
 - **பண மசோதாக்கள் (விதி 110):** குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரையுடன் மக்களவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்த முடியும். மாநிலங்களவைக்கு மிகவும் வரம்புக்குட்பட்ட அதிகாரங்கள் உள்ளன; அது விவாதித்து மாற்றங்களைப் பரிந்துரைக்க மட்டுமே முடியும் (அதை மக்களவை ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம்) மற்றும் 14 நாட்களுக்குள் மசோதாவைத் திருப்பி அனுப்ப வேண்டும். சபாநாயகரின் சான்றிதழே இறுதியானது.
 - **அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதாக்கள் (விதி 368):** ஒவ்வொரு அவையாலும் தனித்தனியாக ஒரு சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை.

நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

- **1. சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்:** மத்தியப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாடங்களில் சட்டங்களை உருவாக்குவதே முதன்மைப் பணியாகும். சில அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் மாநிலப் பட்டியலிலும் சட்டம் இயற்றலாம்.
- **2. நிர்வாக அதிகாரங்கள் (நிர்வாகத்தின் மீதான கட்டுப்பாடு):** நாடாளுமன்றம் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மூலம் நிர்வாகத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்துகிறது:
 - கேள்வி நேரம், பூஜ்ஜிய நேரம்.
 - தீர்மானங்கள்: ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், கண்டனத் தீர்மானம், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் (இது இறுதி அதிகாரம், அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க முடியும், மக்களவையில் மட்டுமே உள்ளது).
 - நிதிக் கட்டுப்பாடு: நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்த வரியும் விதிக்கப்படவோ அல்லது செலவினம் செய்யப்படவோ முடியாது.
- **3. நிதி அதிகாரங்கள்:** நிதிநிலை அறிக்கையை இயற்றுதல்.
- **4. அரசியலமைப்பு அதிகாரங்கள்:** அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் அதிகாரம் (விதி 368).
- **5. நீதித்துறை அதிகாரங்கள்:** குடியரசுத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யலாம், உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள், துணைக் குடியரசுத் தலைவர் போன்றோரை நீக்கலாம்.
- **6. தேர்தல் அதிகாரங்கள்:** குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் பங்கேற்கிறது.
- **மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவையின் ஒப்பீட்டு அதிகாரங்கள்:**
 - **மக்களவை வலுவாக உள்ள இடங்கள்:** பண மசோதாக்கள், மத்திய நிதிநிலை அறிக்கை, மற்றும் அமைச்சர்கள் குழுவின் பொறுப்பு தொடர்பான விஷயங்கள் (மக்களவை மட்டுமே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முடியும்).
 - **மாநிலங்களவைக்குச் சிறப்பு அதிகாரங்கள் உள்ள இடங்கள்:**

- விதி 249: மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள ஒரு பாடத்தில் சட்டம் இயற்ற நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கலாம்.
- விதி 312: புதிய அகில இந்தியப் பணிகளை உருவாக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கலாம்.
- அவை சமமாக உள்ள இடங்கள்: சாதாரண மசோதாக்களை நிறைவேற்றுதல், அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதாக்கள், குடியரசுத் தலைவர் பதவி நீக்கம் போன்றவை.

• மாநிலங்களவையின் சிறப்பு அதிகாரங்கள்:

- விதி 249: மாநிலப் பட்டியல் பாடத்தில் சட்டம் இயற்ற நாடாளுமன்றத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்க.
- விதி 312: புதிய அகில இந்திய சேவைகளை உருவாக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்க.
- மக்களவை கலைக்கப்பட்டிருக்கும் போது தேசிய அவசரநிலை பிரகடனத்தை அங்கீகரித்தல்.

நாடாளுமன்ற சிறப்புரிமைகள் (விதி 105):

- வரையறை: நாடாளுமன்ற அவைகள், அவற்றின் குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் உறுப்பினர்கள் அனுபவிக்கும் சிறப்பு உரிமைகள், விலக்குகள் மற்றும் விதிவிலக்குகள்.
- நோக்கம்: எந்தவொரு தடையுமின்றி அல்லது அச்சமின்றி தங்கள் செயல்பாடுகளைத் திறம்படச் செய்ய அவர்களுக்கு உதவுவது.
- வகைகள்:
 - கூட்டுச் சிறப்புரிமைகள்: அதன் அறிக்கைகளை வெளியிடும் உரிமை, அந்நியர்களை விலக்கும் உரிமை, அதன் சிறப்புரிமைகளை மீறியதற்காகத் தண்டிக்கும் உரிமை.
 - தனிப்பட்ட சிறப்புரிமைகள்: நாடாளுமன்றத்தில் பேச்சு சுதந்திரம், ஒரு அமர்வின் போது குடிமை வழக்குகளில் கைது செய்யப்படுவதிலிருந்து சுதந்திரம்.

நாடாளுமன்றத்தின் செயல்பாட்டில் உள்ள முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்:

இது முதன்மைத் தேர்வு கேள்விகளுக்கான ஒரு முக்கியமான பகுதியாகும்.

- அமர்வுகளின் எண்ணிக்கை குறைதல்: அமர்வுகளின் கால அளவும், நாடாளுமன்றம் கூடும் நாட்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து வருகிறது.
- அடிக்கடி ஏற்படும் இடையூறுகள்: இடையூறுகள் மற்றும் கட்டாய ஒத்திவைப்புகள் வழக்கமாகிவிட்டன, இது சட்டமன்ற விவாதம் மற்றும் ஆய்வுக்குக் கிடைக்கும் நேரத்தைக் குறைக்கிறது.
- நாடாளுமன்றக் குழுக்களைப் புறக்கணித்தல்: விரிவான ஆய்வுக்காக சம்பந்தப்பட்ட நாடாளுமன்றக் குழுக்களுக்கு அனுப்பாமல் முக்கியமான மசோதாக்களை நிறைவேற்றும் போக்கு அதிகரித்து வருகிறது.
- விவாதங்களின் தரம் குறைதல்.
- கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டத்தின் பிரச்சினை (10வது அட்டவணை):
 - பிரச்சினை: இது தனிப்பட்ட கட்சித் தாவல்களைக் கட்டுப்படுத்தியிருந்தாலும், இது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தங்கள் கட்சித் தலைமையின் பிரதிநிதிகளாக மட்டுமே ஆக்கியுள்ளது, அவர்களின் பேச்சு சுதந்திரத்தை நெரிக்கிறது மற்றும் அவர்களின் மனசாட்சிக்கு அல்லது அவர்களின் தொகுதியின் நலனுக்கு எதிராக இருந்தாலும் கட்சி வழியைப் பின்பற்றும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறது என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர்.
- பெண்களின் குறைந்த பங்கேற்பு.

நாடாளுமன்றக் குழுக்கள்

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. பொருள் மற்றும் தேவை: நாடாளுமன்றக் குழுக்கள் என்றால் என்ன, அவை ஏன் அவசியம்?
2. குழுக்களின் வகைகள்: பரந்த வகைப்பாடு.
3. முக்கியக் குழுக்களின் விரிவான பகுப்பாய்வு (நிதிக் குழுக்கள் மிக முக்கியமானவை).
4. குழு அமைப்பின் பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவம்.

5. அவற்றின் செயல்பாட்டில் உள்ள சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்.

6. முன்னோக்கிய வழி: குழு அமைப்பை எப்படி வலுப்படுத்துவது.

நாடாளுமன்றக் குழுக்களின் பொருள் மற்றும் தேவை:

• **பொருள்:**

- ஒரு நாடாளுமன்றக் குழு என்பது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஒரு சிறிய குழுவாகும், இது அவையால் நியமிக்கப்படுகிறது அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது அல்லது சபாநாயகர்/தலைவரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.
- இது சபாநாயகர்/தலைவரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் செயல்படுகிறது மற்றும் தனது அறிக்கையை அவையிடம் அல்லது சபாநாயகர்/தலைவரிடம் சமர்ப்பிக்கிறது.
- அதற்கான செயலகம் மக்களவை / மாநிலங்களவைச் செயலகத்தால் வழங்கப்படுகிறது.

• **குழு அமைப்பின் தேவை (அவை ஏன் முக்கியமானவை):**

- 1. **சட்டங்களின் அளவு மற்றும் சிக்கலான தன்மை:** ஒரு பெரிய அமைப்பான நாடாளுமன்றத்திற்கு, ஒவ்வொரு சட்டமன்ற மற்றும் நிதி முன்மொழிவையும் விரிவாக ஆய்வு செய்ய நேரமோ அல்லது தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவமோ இல்லை.
- 2. **விரிவான ஆய்வு:** குழுக்கள் மசோதாக்கள், நிதிநிலை அறிக்கைகள் மற்றும் அரசாங்கக் கொள்கைகளை ஆழமான, நுதிநிலையான மற்றும் நிபுணர் சார்ந்த ஆய்வுக்கு ஒரு மன்றத்தை வழங்குகின்றன, இது பிரதான அவையின் அரசியலில் இருந்து விலகி உள்ளது.
- 3. **நிர்வாகப் பொறுப்பை உறுதி செய்தல்:** அவை "மேற்பார்வை" செய்வதற்கான ஒரு முக்கியக் கருவியாகும், நிர்வாகம் சட்டமன்றத்திற்கு அவையின் தளத்தில் மட்டுமல்ல, தொடர்ச்சியான அடிப்படையிலும் பொறுப்பாக இருப்பதை உறுதி செய்கிறது.
- 4. **நிபுணத்துவத்திற்கான தளம்:** அவை அரசாங்க அதிகாரிகள், நிபுணர்கள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடமிருந்து சான்றுகளை அழைக்கலாம் மற்றும் எடுக்கலாம், இது சட்டமன்றச் செயல்பாட்டில் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டுவருகிறது.
- 5. **ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்குதல்:** சிறிய, கட்சி சார்பற்ற அமைப்புகளாக இருப்பதால், சர்ச்சைக்குரிய விஷயங்களில் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்க ஒரு தளத்தை வழங்குகின்றன.

குழுக்களின் வகைகள்:

நாடாளுமன்றக் குழுக்கள் இரண்டு வகைப்படும்:

• **நிலைக் குழுக்கள் (Standing Committees) (நிரந்தரமானவை):**

- ஒவ்வொரு ஆண்டும் அல்லது குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் அமைக்கப்பட்டு, தொடர்ச்சியான அடிப்படையில் செயல்படுகின்றன.
- அவற்றை இவ்வாறு துணை வகைப்படுத்தலாம்:
 1. நிதிக் குழுக்கள்.
 2. துறை சார்ந்த நிலைக் குழுக்கள் (DRSCs).
 3. விசாரணைக் குழுக்கள்.
 4. ஆய்வு மற்றும் கட்டுப்பாட்டுக் குழுக்கள்.
 5. அவையின் அன்றாட அலுவல்கள் தொடர்பான குழுக்கள்.
 6. அவையின் உள் நிர்வாகக் குழுக்கள்.

• **தற்காலிகக் குழுக்கள் (Ad hoc Committees) (தற்காலிகமானவை):**

- ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டு, தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணியை முடித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்தவுடன் இல்லாமல் போய்விடும்.
- இரண்டு வகைகள்:

1. விசாரணைக் குழுக்கள்: (எ.கா., போபர்ஸ் ஒப்பந்தம் மீதான குழு).
2. ஆலோசனைக் குழுக்கள்: (எ.கா., ஒரு குறிப்பிட்ட மசோதா மீதான தேர்வுக் குழு அல்லது கூட்டுக் குழு).
 - **தேர்வுக் குழு (Select Committee):** ஒரு அவையின் உறுப்பினர்கள் மட்டுமே.
 - **கூட்டுக் குழு (Joint Committee):** இரு அவைகளின் உறுப்பினர்கள்.

முக்கிய நிலைக் குழுக்களின் விரிவான பகுப்பாய்வு:

• **A. மூன்று நிதிக் குழுக்கள் (மிக முக்கியமானவை):**

○ **1. பொதுக் கணக்குக் குழு (Public Accounts Committee - PAC):**

- **அமைப்பு:** 22 உறுப்பினர்கள் (மக்களவையிலிருந்து 15 + மாநிலங்களவையிலிருந்து 7). ஒரு அமைச்சர் உறுப்பினராக இருக்க முடியாது. தலைவர் சபாநாயகரால் அதன் உறுப்பினர்களிடையே நியமிக்கப்படுகிறார். மரபுப்படி, தலைவர் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பார்.
- **செயல்பாடு:** இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளரின் (CAG) ஆண்டு தணிக்கை அறிக்கைகளை ஆய்வு செய்தல். இது மத்திய அரசின் ஒதுக்கீடு மற்றும் நிதிக் கணக்குகளை ஆய்வு செய்கிறது. இது ஒரு பிந்தைய தணிக்கை (ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட செலவினங்களை ஆய்வு செய்கிறது).
- **பங்கு:** பெரும்பாலும் "பொதுப் பணப்பையின் காவலன்" என்று விவரிக்கப்படுகிறது. பொதுப் பணம் சட்டப்பூர்வமாகவும், அனுமதிக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காகவும் செலவிடப்பட்டதா என்பதை இது சரிபார்க்கிறது.

○ **2. மதிப்பீட்டுக் குழு (Estimates Committee):**

- **அமைப்பு:** 30 உறுப்பினர்கள், அனைவரும் மக்களவையிலிருந்து மட்டுமே. ஒரு அமைச்சர் உறுப்பினராக இருக்க முடியாது.
- **செயல்பாடு:** நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மதிப்பீடுகளை ஆய்வு செய்து, பொதுச் செலவினங்களில் "சிக்கனத்தை" பரிந்துரைத்தல். நிர்வாகத்தில் செயல்திறன் மற்றும் சிக்கனத்தைக் கொண்டுவர மாற்றுக்கொள்கைகளைப் பரிந்துரைக்கிறது.
- **பங்கு:** "தொடர்ச்சியான சிக்கனக் குழு" என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதன் பணி ஒரு பிரேதப் பரிசோதனை போன்றது மற்றும் அதன் பரிந்துரைகள் ஆலோசனை மட்டுமே.

○ **3. பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்கான குழு (Committee on Public Undertakings - CoPU):**

- **அமைப்பு:** 22 உறுப்பினர்கள் (மக்களவையிலிருந்து 15 + மாநிலங்களவையிலிருந்து 7). ஒரு அமைச்சர் உறுப்பினராக இருக்க முடியாது.
- **செயல்பாடு:** பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் (PSUs) அறிக்கைகள் மற்றும் கணக்குகளை ஆய்வு செய்தல். இது பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மீதான இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளரின் அறிக்கைகளையும் ஆய்வு செய்கிறது.
- **பங்கு:** பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பொறுப்பு மற்றும் செயல்திறனை உறுதி செய்தல்.

- **உறவு:** பொதுக் கணக்குக் குழு மற்றும் மதிப்பீட்டுக் குழு ஆகியவை பெரும்பாலும் "இரட்டைச் சகோதரிகள்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் பொதுக் கணக்குக் குழுவின் "நண்பர், தத்துவஞானி மற்றும் வழிகாட்டி" ஆவார்.

• **துறை சார்ந்த நிலைக் குழுக்கள் (Departmentally Related Standing Committees - DRSCs):**

- **தோற்றம்:** 1993-இல் அமைக்கப்பட்டு, 2004-இல் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. தற்போது 24 துறை சார்ந்த நிலைக் குழுக்கள் உள்ளன.
- **அமைப்பு:** ஒவ்வொரு குழுவிலும் 31 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர் (மக்களவையிலிருந்து 21 + மாநிலங்களவையிலிருந்து 10).

- **செயல்பாடு (மிகவும் முக்கியமானது):**
 - சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகங்கள்/துறைகளின் மானியக் கோரிக்கைகள் மக்களவையில் விவாதிக்கப்பட்டு வாக்களிக்கப்படுவதற்கு முன்பு அவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளுதல்.
 - சபாநாயகர்/தலைவரால் தங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அமைச்சகங்கள்/துறைகள் தொடர்பான மசோதாக்களை ஆய்வு செய்தல்.
 - அமைச்சகங்கள்/துறைகளின் ஆண்டு அறிக்கைகளைக் கருத்தில் கொள்ளுதல்.
- **முக்கியத்துவம்:** சட்டம் மற்றும் நிதிநிலை அறிக்கை இரண்டையும் விரிவான, அமைச்சகம் சார்ந்த ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதற்கான முதன்மைக் கருவி இவை.
- **பிற முக்கியக் குழுக்கள்:**
 - **சிறப்புரிமைக் குழு (Committee on Privileges):** சிறப்புரிமை மீறல் வழக்குகளை விசாரிக்கிறது.
 - **நெறிமுறைக் குழு (Ethics Committee):** உறுப்பினர்களின் நடத்தை விதிகளை அமல்படுத்துகிறது.
 - **அலுவல் ஆலோசனைக் குழு (Business Advisory Committee):** அவையின் கால அட்டவணையை ஒழுங்குபடுத்துகிறது.
 - **அரசாங்கக் குழு (Committee on Government Assurances):** அவையின் தளத்தில் அமைச்சர்களால் வழங்கப்படும் உறுதிமொழிகள் மற்றும் வாக்குறுதிகளை ஆய்வு செய்கிறது.
 - **சார்நிலைச் சட்டமியற்றல் குழு (Committee on Subordinate Legislation):** விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை (அதிகாரப் பரிவுச் சட்டம்) உருவாக்கும் தனது அதிகாரத்தை நிர்வாகம் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறதா என்பதை ஆய்வு செய்கிறது.

குழு அமைப்பின் பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவம்:

- **1. விரிவான ஆய்வுக் கருவி:** பிரச்சினைகளை விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஆய்வு செய்ய "குறு சட்டமன்றங்களை" வழங்குகின்றன.
- **2. நிர்வாகப் பொறுப்பை நிலைநிறுத்துகிறது:** நாடாளுமன்றம் நிர்வாகத்தின் மீது தனது மேற்பார்வைச் செயல்பாட்டைச் செலுத்தும் முதன்மைக் கருவிகள் இவை.
- **3. சார்பற்ற செயல்பாடு:** அவை பொதுவாக ஊடகங்களின் வெளிச்சத்திலிருந்து விலகி, பிரச்சினையின் தகுதிகளில் கவனம் செலுத்தி, நியாயமான முறையில் செயல்படுகின்றன.
- **4. நிபுணர் கருத்தை உள்ளடக்கியது:** தகவல் மற்றும் சிறப்பு அறிவைச் சேகரிக்க நிபுணர்களையும் அதிகாரிகளையும் அழைக்கலாம்.
- **5. அவசரமான மற்றும் தவறாகக் கருதப்பட்ட சட்டங்களைத் தடுத்தல்:** மசோதாக்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், பிழைகளைக் கண்டறிந்து மேம்பாடுகளைப் பரிந்துரைக்கலாம்.

அவற்றின் செயல்பாட்டில் உள்ள சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்:

- **குழுக்களைப் புறக்கணித்தல்:** சம்பந்தப்பட்ட துறை சார்ந்த நிலைக் குழுவிற்கு அனுப்பாமல் அரசாங்கம் முக்கியமான சட்டங்களை நிறைவேற்றும் ஒரு வளர்ந்து வரும் மற்றும் கவலைக்குரிய போக்கு உள்ளது. இது குழு அமைப்பின் முழு நோக்கத்தையும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது மற்றும் மோசமாக வரையப்பட்ட சட்டங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது.
 - **எடுத்துக்காட்டு:** பண்ணைச் சட்டங்கள், விதி 370-ஐ ரத்து செய்யும் மசோதா போன்ற முக்கிய மசோதாக்கள் குழுக்களுக்கு அனுப்பப்படவில்லை.
- **பரிந்துரைகளின் ஆலோசனைத் தன்மை:** குழுக்களின் பரிந்துரைகள் ஆலோசனை மட்டுமே மற்றும் அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தாது. அரசாங்கம் அவற்றை ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம்.
- **தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவப் பற்றாக்குறை:** அவர்கள் நிபுணர்களை அழைக்க முடிந்தாலும், உறுப்பினர்கள் அவர்களே அரசியல் பொதுவானவர்கள் மற்றும் சிக்கலான நவீன சட்டங்களை ஆய்வு செய்யத் தேவையான ஆழ்ந்த தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம் இல்லாதிருக்கலாம்.

- குழு கூட்டங்களில் குறைந்த வருகை.
- குறுகிய பதவிக்காலம்: பெரும்பாலான குழுக்களின் ஓராண்டு பதவிக்காலம், ஒரு குறிப்பிட்ட பாடப் பகுதியில் தேவையான நிபுணத்துவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள உறுப்பினர்களை அனுமதிப்பதில்லை.
- போதுமான வளங்கள் இல்லாமை: குழுக்களுக்கு பெரும்பாலும் போதுமான ஆராய்ச்சி ஊழியர்கள் மற்றும் வளங்கள் இல்லை.

முன்னோக்கிய வழி (அமைப்பை எப்படி வலுப்படுத்துவது):

- மசோதாக்களைக் கட்டாயமாகப் பரிந்துரைக்கவேண்டும்: அனைத்து குறிப்பிடத்தக்க மசோதாக்களும் சம்பந்தப்பட்ட துறை சார்ந்த நிலைக் குழுவிற்கு கட்டாயமாகப் பரிந்துரைக்கப்படுவதை உறுதிசெய்ய ஒரு வலுவான மரபு அல்லது ஒரு விதியை நிறுவ வேண்டும்.
- ஆராய்ச்சி ஆதரவை வலுப்படுத்துதல்: குழுக்களுக்கு அவர்களின் பணிகளில் உதவ அர்ப்பணிப்புள்ள, உயர்தர ஆராய்ச்சி ஊழியர்களை வழங்க வேண்டும்.
- நீண்ட பதவிக்காலம்: நிபுணத்துவத்தை அனுமதிக்க குழு உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும்.
- நடவடிக்கைகளின் பொது ஒளிபரப்பு: சில குழுக்களின் நடவடிக்கைகளை (உணர்திறன் வாய்ந்த விஷயங்களைத் தவிர) பொதுவில் வெளியிடுவது வெளிப்படைத்தன்மையையும் பொறுப்புணர்வையும் அதிகரிக்கக்கூடும்.
- அறிமுகம் செய்வதற்கு முன் மசோதாவை ஆய்வு செய்தல்: ஒரு மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பே ஒரு குழுவால் ஆய்வு செய்யப்படும் ஒரு முறை சிறந்த வரைவுக்கு உதவும்.
- குழுக்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தல்: ஒரு நாடாளுமன்ற அமைப்பில் பரிந்துரைகளைக் கட்டாயமாக்குவது கடினமாக இருக்கலாம் என்றாலும், ஒரு குழுவின் பரிந்துரையை ஏன் ஏற்கவில்லை என்பதை விளக்கும் ஒரு விரிவான "நடவடிக்கை எடுத்த அறிக்கை"யை அரசாங்கம் வழங்க வேண்டிய ஒரு அமைப்பு இருக்க வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு அதிகார அமைப்புகள்/அமைப்புகள்

இதைப் படிப்பதற்கான சிறந்த வழி, ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட வார்ப்புருவை உருவாக்கி, ஒவ்வொரு முக்கிய அரசியலமைப்பு அமைப்பிற்கும் அதைப் பயன்படுத்துவதாகும்.

ஒவ்வொரு அரசியலமைப்பு அமைப்பையும் படிப்பதற்கான வார்ப்புரு:

1. அரசியலமைப்பு விதி: அரசியலமைப்பின் எந்த விதி(கள்) இந்த அமைப்பை நிறுவுகிறது?
2. அமைப்பு: உறுப்பினர்கள் யார்? (எ.கா., தலைவர் + மற்ற உறுப்பினர்கள்).
3. நியமனம்: அவர்களை யார் நியமிக்கிறார்கள்?
4. பதவிக்காலம் மற்றும் நீக்கம்: அவர்களின் பதவிக்காலம் என்ன? அவர்களை எப்படி நீக்க முடியும்? (அவர்களின் சுதந்திரத்தைப் புரிந்துகொள்ள இது முக்கியமானது).
5. சுதந்திரம்: அவர்களின் சுதந்திரமான செயல்பாட்டை உறுதி செய்யும் குறிப்பிட்ட அரசியலமைப்பு விதிகள் யாவை?
6. அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்: அவர்களின் முக்கிய பங்குகள் மற்றும் பொறுப்புகள் யாவை?
7. அறிக்கைகள்: அவர்கள் தங்கள் அறிக்கைகளை யாரிடம் சமர்ப்பிக்கிறார்கள்?
8. சிக்கல்கள், சவால்கள் மற்றும் சமீபத்திய மேம்பாடுகள்: அவர்களின் செயல்பாடு தொடர்பான சமகால சிக்கல்கள் யாவை?

முக்கிய அரசியலமைப்பு அமைப்புகள்

- இந்தியத் தேர்தல் ஆணையம் (ECI) (விதி 324):
 - 1. விதி: விதி 324.
 - 2. அமைப்பு: தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் (CEC) மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் நிர்ணயிக்கும் மற்ற தேர்தல் ஆணையர்கள் (ECs). தற்போது, இது ஒரு பல-உறுப்பினர் அமைப்பு (1 தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் + 2 தேர்தல் ஆணையர்கள்).
 - 3. நியமனம்: குடியரசுத் தலைவரால். (சமீபத்திய உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு இதற்காக ஒரு குழுவைப் பரிந்துரைத்துள்ளது).

- 4. **பதவிக்காலம் மற்றும் நீக்கம்:** 6 ஆண்டுகள் அல்லது 65 வயது வரை. தலைமைத் தேர்தல் ஆணையரை உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைப் போலவே (குற்றச்சாட்டு போன்ற செயல்முறை) நீக்க முடியும். மற்ற தேர்தல் ஆணையர்களை தலைமைத் தேர்தல் ஆணையரின் பரிந்துரையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவர் நீக்கலாம்.
- 5. **சுதந்திரம்:** தலைமைத் தேர்தல் ஆணையருக்குப் பதவிக்காலப் பாதுகாப்பு, சேவை நிபந்தனைகள் அவருக்குப் பாதகமாக மாற்றப்படாது.
- 6. **செயல்பாடுகள்:**
 - நாடாளுமன்றம், மாநில சட்டமன்றங்கள், குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் அலுவலகத் தேர்தல்களை மேற்பார்வையிடுதல், இயக்குதல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல்.
 - வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரித்தல்.
 - அரசியல் கட்சிகளை அங்கீகரித்தல் மற்றும் சின்னங்களை ஒதுக்குதல்.
 - நடத்தை விதிகளை (Model Code of Conduct) அமல்படுத்துதல்.
 - உறுப்பினர்களின் தகுதியிழப்பு குறித்து ஆலோசனை வழங்கும் ஒரு பகுதி-நீதித்துறை அமைப்பாகச் செயல்படுதல்.
- 8. **சிக்கல்கள்:** நியமனச் செயல்முறை, நடுநிலைமை, தேர்தலில் பண பலத்தின் பங்கு, நடத்தை விதிகளை அமல்படுத்துதல் ஆகியவை குறித்த விவாதம்.
- **மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC) (விதிகள் 315-323):**
 - 1. **விதி:** பகுதி XIV-இல் உள்ள விதிகள் 315-323.
 - 2. **அமைப்பு:** தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்கள்.
 - 3. **நியமனம்:** குடியரசுத் தலைவரால்.
 - 4. **பதவிக்காலம் மற்றும் நீக்கம்:** 6 ஆண்டுகள் அல்லது 65 வயது வரை. உச்ச நீதிமன்றத்தின் விசாரணைக்குப் பிறகு தவறான நடத்தை காரணமாக குடியரசுத் தலைவர் அவர்களை நீக்கலாம்.
 - 5. **சுதந்திரம்:** பதவிக்காலப் பாதுகாப்பு, செலவுகள் இந்தியாவின் தொகுப்பு நிதியிலிருந்து (Consolidated Fund of India) எடுக்கப்படுகின்றன, இந்திய அரசாங்கத்திலோ அல்லது ஒரு மாநிலத்திலோ மேலதிக வேலைவாய்ப்பிற்குத் தகுதியற்றவர்கள்.
 - 6. **செயல்பாடுகள்:**
 - அகில இந்திய சேவைகள் மற்றும் மத்திய சேவைகளுக்கான ஆட்சேர்ப்புத் தேர்வுகளை நடத்துதல்.
 - ஆட்சேர்ப்பு, பதவி உயர்வு மற்றும் குடிமைப் பணியாளர்கள் தொடர்பான ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் குறித்த விஷயங்களில் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
 - 7. **பங்கு:** இந்தியாவில் "தகுதி முறையின் காவலன்" (watchdog of merit system). அதன் பங்கு ஆலோசனைத் தன்மை வாய்ந்தது.
 - 8. **சிக்கல்கள்:** தேர்வுச் சீர்திருத்தங்கள், பக்கவாட்டு நுழைவு (lateral entry) ஆகியவற்றில் பங்கு குறித்த விவாதங்கள்.
- **நிதி ஆணையம் (FC) (விதி 280):**
 - 1. **விதி:** விதி 280.
 - 2. **தன்மை:** ஒரு பகுதி-நீதித்துறை அமைப்பு, ஒவ்வொரு ஐந்தாவது ஆண்டும் அல்லது அதற்கு முன்பாக குடியரசுத் தலைவரால் அமைக்கப்படுகிறது.
 - 3. **அமைப்பு:** தலைவர் மற்றும் நான்கு பிற உறுப்பினர்கள்.
 - 4. **செயல்பாடுகள் (நிதி கூட்டாட்சியில் முக்கிய பங்கு):**
 - குடியரசுத் தலைவருக்குப் பின்வருவனவற்றில் பரிந்துரைகளை வழங்குதல்:

1. மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே பகிரப்பட வேண்டிய வரிகளின் நிகர வருமானத்தின் விநியோகம் (செங்குத்துப் பகிர்வு - vertical devolution).
 2. மாநிலங்களுக்கு இடையே அவற்றின் பங்குகளை ஒதுக்குதல் (கிடைமட்டப் பகிர்வு - horizontal devolution).
 3. இந்தியாவின் தொகுப்பு நிதியிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்களை நிர்வகிக்க வேண்டிய கொள்கைகள்.
 4. பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளின் வளங்களைப் பெருக்க ஒரு மாநிலத்தின் தொகுப்பு நிதியை அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள்.
- 5. **பங்கு:** அதன் பங்கு ஆலோசனைத் தன்மை வாய்ந்தது, ஆனால் அதன் பரிந்துரைகள் பொதுவாக அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.
 - 8. **சிக்கல்கள்:** மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் தேவைகளைச் சமநிலைப்படுத்துதல், கிடைமட்டப் பகிர்வுக்கான அளவுகோல்கள், செயல்திறன் அடிப்படையிலான ஊக்கத்தொகைகள். (சமீபத்திய நிதி ஆணையத்தின் முக்கிய பரிந்துரைகளை அறிந்திருக்க வேண்டும், எ.கா., 15வது நிதி ஆணையம்).
- **இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (CAG) (விதி 148):**
 - 1. **விதி:** விதி 148.
 - 2. **நியமனம்:** குடியரசுத் தலைவரால்.
 - 3. **பதவிக்காலம் மற்றும் நீக்கம்:** 6 ஆண்டுகள் அல்லது 65 வயது வரை. உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைப் போலவே நீக்கப்படலாம்.
 - 4. **சுதந்திரம்:** பதவிக்காலப் பாதுகாப்பு, மேலதிகப் பதவிக்குத் தகுதியற்றவர்.
 - 5. **பங்கு:** இந்தியத் தணிக்கை மற்றும் கணக்குத் துறையின் தலைவர். பொதுப் பணப்பையில் பாதுகாவலர்.
 - 6. **செயல்பாடுகள்:**
 - இந்தியாவின் தொகுப்பு நிதி, ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் தொகுப்பு நிதி மற்றும் சட்டமன்றம் உள்ள ஒவ்வொரு யூனியன் பிரதேசத்தின் தொகுப்பு நிதி ஆகியவற்றிலிருந்து செய்யப்படும் செலவுகள் தொடர்பான அனைத்து கணக்குகளையும் தணிக்கை செய்தல்.
 - இந்தியாவின் அவசரகால நிதி (Contingency Fund) மற்றும் பொதுக் கணக்கு (Public Account) மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பொதுக் கணக்கு ஆகியவற்றிலிருந்து செய்யப்படும் அனைத்து செலவுகளையும் தணிக்கை செய்தல்.
 - சட்டத்தால் தேவைப்படும்போது அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற பெருநிறுவனங்களின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்தல்.
 - தனது தணிக்கை அறிக்கைகளை குடியரசுத் தலைவரிடமும் (அவர் அவற்றை நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பார்) மற்றும் ஆளுநரிடமும் (அவர் அவற்றை மாநில சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பார்) சமர்ப்பித்தல்.
 - 7. **பொதுக் கணக்குக் குழுவுடனான உறவு (PAC):** இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் நாடாளுமன்றத்தின் பொதுக் கணக்குக் குழுவின் "நண்பர், தத்துவஞானி மற்றும் வழிகாட்டி" ஆவார்.
 - 8. **சிக்கல்கள்:** இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளரின் பங்கு வெறும் தணிக்கையாளரிலிருந்து செயல்திறன் தணிக்கையாளராகப் பரிணமித்துள்ளது, அரசாங்கச் செலவினங்களின் ஞானம் மற்றும் சிக்கனம் குறித்துக் கருத்துத் தெரிவிப்பது (எ.கா., 2ஜி ஸ்பெக்ட்ரம் மற்றும் நிலக்கரித் தொகுதி ஒதுக்கீடு அறிக்கைகளில்), இது சர்ச்சைக்குரியதாக உள்ளது.
 - **பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள் (SCs), பழங்குடியினர் (STs), மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான (BCs) தேசிய ஆணையங்கள்:**

- **1. விதிகள்:** பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகளுக்கான தேசிய ஆணையம் (NCSC) (விதி 338), பழங்குடியினருக்கான தேசிய ஆணையம் (NCST) (விதி 338-A), பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான தேசிய ஆணையம் (NCBC) (விதி 338-B) (பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான தேசிய ஆணையத்திற்கு 102வது திருத்தச் சட்டம், 2018 மூலம் அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது).
- **2. அமைப்பு மற்றும் நியமனம்:** தலைவர், துணைத் தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.
- **3. செயல்பாடுகள்:**
 - தங்கள் சமூகங்களுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் பிற சட்டப் பாதுகாப்புகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் விசாரித்து கண்காணித்தல்.
 - உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புகளைப் பறிப்பது தொடர்பான குறிப்பிட்ட புகார்களை விசாரித்தல்.
 - தங்கள் சமூகங்களின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியின் திட்டமிடல் செயல்பாட்டில் பங்கேற்று ஆலோசனை வழங்குதல்.
 - எந்தவொரு விஷயத்தையும் விசாரிக்கும்போது அவற்றுக்கு ஒரு குடிமை நீதிமன்றத்தின் (civil court) அதிகாரங்கள் உள்ளன.
- **8. சிக்கல்கள்:** போதுமான அதிகாரங்கள் இல்லாதவையாகவும், அவற்றின் பரிந்துரைகள் ஆலோசனை மட்டுமேயாகவும், நிதி மற்றும் பணியாளர் பற்றாக்குறை சிக்கல்களை எதிர்கொள்வதாகவும் அடிக்கடி காணப்படுகின்றன.
- **இந்திய தலைமை வழக்குரைஞர் (Attorney-General of India) (விதி 76) & மாநில தலைமை வழக்குரைஞர் (Advocate-General of the State) (விதி 165):**
 - **1. பங்கு:** முறையே மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் தலைமைச் சட்ட அதிகாரிகள்.
 - **2. நியமனம்:** குடியரசுத் தலைவர் / ஆளுநரால்.
 - **3. செயல்பாடுகள்:** சட்ட ஆலோசனை வழங்குதல் மற்றும் பிற சட்டக் கடமைகளைச் செய்தல்.
- **மொழி சிறுபான்மையினருக்கான சிறப்பு அதிகாரி (Special Officer for Linguistic Minorities) (விதி 350-B):**
 - **1. விதி:** விதி 350-B (7வது திருத்தம், 1956 மூலம் சேர்க்கப்பட்டது).
 - **2. நியமனம்:** குடியரசுத் தலைவரால்.
 - **3. செயல்பாடு:** அரசியலமைப்பின் கீழ் மொழி சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்படும் பாதுகாப்புகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் விசாரித்தல்.

மற்ற அமைப்புகளிலிருந்து வேறுபாடு:

அரசியலமைப்பு அமைப்புகளை மற்ற வகை அமைப்புகளிலிருந்து வேறுபடுத்துவது மிகவும் முக்கியம்.

அடிப்படை	அரசியலமைப்பு அமைப்புகள்	சட்டப்பூர்வ அமைப்புகள் (Statutory Bodies)	நிர்வாக அமைப்புகள் / சட்டப்பூர்வமற்ற அமைப்புகள்
அதிகாரத்தின் மூலம்	தங்கள் அதிகாரங்களையும், உரிமைகளையும் இந்திய அரசியலமைப்பிலிருந்து நேரடியாகப் பெறுகின்றன.	நாடாளுமன்றம் அல்லது மாநில சட்டமன்றங்களின் ஒரு சட்டத்தால் உருவாக்கப்படுகின்றன.	அரசாங்கத்தின் ஒரு நிர்வாகத் தீர்மானம் அல்லது உத்தரவால் உருவாக்கப்படுகின்றன.
திருத்தம்	அவற்றின் கட்டமைப்பு அல்லது அதிகாரங்களை மாற்ற, ஒரு அரசியலமைப்புத் திருத்தம் தேவை.	அவற்றின் கட்டமைப்பு அல்லது அதிகாரங்களை மூலச் சட்டத்தில் ஒரு எளிய	எந்தவொரு சட்டமன்ற ஒப்புதலும் இல்லாமல் அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்படலாம்

		திருத்தத்தின் மூலம் மாற்றலாம்.	அல்லது கலைக்கப்படலாம்.
சுதந்திரம்	பொதுவாக அதிக அளவு சுதந்திரம் மற்றும் சுயாட்சியைக் கொண்டுள்ளன.	தங்கள் மூலச் சட்டத்தால் வரையறுக்கப்பட்ட அளவு சுதந்திரத்தைக் கொண்டுள்ளன.	அரசாங்கத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பதால் குறைந்தபட்ச சுதந்திரத்தையே கொண்டுள்ளன.
எடுத்துக்காட்டுகள்	இந்தியத் தேர்தல் ஆணையம் (ECI), மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC), நிதி ஆணையம், இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (CAG), பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள்/பழங்குடியினர்/பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான தேசிய ஆணையங்கள்.	தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் (NHRC), மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையம் (CVC), மத்திய தகவல் ஆணையம் (CIC), இந்திய பங்கு மற்றும் பரிவர்த்தனை வாரியம் (SEBI), இந்திய காப்பீட்டு ஒழுங்குமுறை மற்றும் வளர்ச்சி முகமை (IRDAI), தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம் (NGT).	நிதி ஆயோக் (NITI Aayog), (முன்னாள்) திட்டக் குழு.

உச்ச நீதிமன்றம் (பகுதி V, அதிகாரம் IV, விதிகள் 124-147):

இதை நான்கு ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்:

- உச்ச நீதிமன்றம்: கட்டமைப்பு, சுதந்திரம் மற்றும் அதிகார வரம்பு.
 - நீதித்துறை மறுஆய்வு (Judicial Review): அடிப்படை அதிகாரம்.
 - நீதித்துறை செயல்பாடு (Judicial Activism) மற்றும் பொதுநல வழக்கு (PIL): நீதித்துறை பங்கின் விரிவாக்கம்.
 - சமீபத்திய தீர்ப்புகள்: இந்த அதிகாரங்களின் சமகாலப் பயன்பாடு.
- கட்டமைப்பு மற்றும் அமைப்பு:**
 - அமைப்பு (விதி 124):** இந்தியத் தலைமை நீதிபதி (CJI) மற்றும் பிற நீதிபதிகள் (நாடாளுமன்றத்தால் எண்ணிக்கை தீர்மானிக்கப்படுகிறது).
 - நீதிபதிகள் நியமனம்:** குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த செயல்முறை கொலீஜியம் முறையால் (Collegium System) நிர்வகிக்கப்படுகிறது (இது அரசியலமைப்பில் அல்லாமல், உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் மூலம் உருவான நீதிபதிகள் நியமனம் மற்றும் இடமாற்ற முறை - மூன்று நீதிபதிகள் வழக்குகள்).
 - விவாதம்:** கொலீஜியம் முறை மற்றும் தேசிய நீதிபதிகள் நியமன ஆணையம் (NJAC) (இது நான்காவது நீதிபதிகள் வழக்கில், 2015-இல் உச்ச நீதிமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்பட்டது). இது நிர்வாகம்-நீதித்துறை உராய்வின் ஒரு முக்கியப் பகுதி.
 - உச்ச நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரம்:**
 - அரசியலமைப்பு பல்வேறு விதிகள் மூலம் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கிறது:
 - நியமன முறை:** (கொலீஜியம் முறை நிர்வாகத்திடமிருந்து சுதந்திரத்தை உறுதி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது).

- பதவிக்காலப் பாதுகாப்பு: நீதிபதிகளைக் கடினமான பதவி நீக்க செயல்முறை (விதி 124(4)-இல் கூறப்பட்டுள்ளபடி) மூலம் மட்டுமே நீக்க முடியும்.
- நிர்ணயிக்கப்பட்ட சேவை நிபந்தனைகள்.
- செலவுகள் இந்தியாவின் தொகுப்பு நிதியிலிருந்து (Consolidated Fund of India) எடுக்கப்படுகின்றன.
- அதன் அவமதிப்புக்குத் தண்டிக்கும் அதிகாரம் (விதி 129).
- நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்தல் (விதி 50 - அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடு).

• உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள்:

- 1. அசல் அதிகார வரம்பு (Original Jurisdiction) (விதி 131): மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே, அல்லது மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள தகராறுகளைத் தீர்க்கும் பிரதேயக அதிகாரம்.
- 2. நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பு (Writ Jurisdiction) (விதி 32): அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்த நீதிப்பேராணைகளை (ஆட்கொணர் நீதிப்பேராணை, தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை, தடை நீதிப்பேராணை, நெறிமுறை உறுத்தும் நீதிப்பேராணை, தகுதி வினவும் நீதிப்பேராணை) பிறப்பிக்கும் அதிகாரம். இது உச்ச நீதிமன்றத்தை "அடிப்படை உரிமைகளின் உத்தரவாததாரர் மற்றும் பாதுகாவலர்" ஆக்குகிறது.
- 3. மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு (Appellate Jurisdiction) (விதிகள் 132-134): அரசியலமைப்பு, குடிமை மற்றும் குற்றவியல் விஷயங்களில் மிக உயர்ந்த மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம். மேலும், சிறப்பு அனுமதி மூலம் மேல்முறையீடு (விதி 136).
- 4. ஆலோசனை அதிகார வரம்பு (Advisory Jurisdiction) (விதி 143): குடியரசுத் தலைவர் எந்தவொரு சட்டம் அல்லது உண்மை சார்ந்த கேள்வியிலும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்தைக் கேட்கலாம்.
- 5. ஆவண நீதிமன்றம் (A Court of Record) (விதி 129): அதன் தீர்ப்புகள் நிரந்தர நினைவிற்கும் சாட்சியத்திற்கும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.
- 6. முழுமையான நீதி (Complete Justice) (விதி 142): "தனது முன் நிலுவையில் உள்ள எந்தவொரு வழக்கிலும் அல்லது விஷயத்திலும் முழுமையான நீதியைச் செய்வதற்குத் தேவையான அத்தகைய ஆணையைப் பிறப்பிக்க அல்லது உத்தரவை பிறப்பிக்க" உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அனுமதிக்கும் ஒரு தனித்துவமான மற்றும் சக்திவாய்ந்த விதி.

நீதித்துறை மறுஆய்வு (Judicial Review):

• A. வரையறை:

- மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் சட்டமன்றச் சட்டங்கள் (சட்டங்கள்) மற்றும் நிர்வாக உத்தரவுகளின் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியை ஆய்வு செய்யும் நீதித்துறையின் அதிகாரம்.
- ஒரு சட்டம் அல்லது நடவடிக்கை அரசியலமைப்பை மீறுவதாகக் கண்டறியப்பட்டால், அதை அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது, சட்டவிரோதமானது மற்றும் செல்லாதது (இல்லாதது மற்றும் செல்லாதது) என்று நீதித்துறையால் அறிவிக்க முடியும்.

• B. அரசியலமைப்பு அடிப்படை:

- "நீதித்துறை மறுஆய்வு" என்ற சொல் அரசியலமைப்பில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை.
- இருப்பினும், இந்த அதிகாரம் பல விதிகளிலிருந்து மறைமுகமாகப் பெறப்படுகிறது:
 - விதி 13: அடிப்படை உரிமைகளுடன் முரண்படும் எந்தச் சட்டமும் செல்லாது என்று அறிவிக்கிறது.
 - விதி 32 & 226: அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரத்தை உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு வழங்குகின்றன.
 - சட்டமன்ற அதிகாரப் பகிர்வைக் கையாளும் பிற விதிகள் (விதி 245, 246).

• C. நோக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம்:

- நீதித்துறை மறுஆய்வு "தடைகள் மற்றும் சமநிலை" (checks and balances) அமைப்பின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.

- இது அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கத்தையும் சட்டத்தின் ஆட்சியையும் நிலைநிறுத்துகிறது.
- இது அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கிறது.
- இது கூட்டாட்சி சமநிலையை பராமரிக்கிறது.

• D. அடிப்படைக் கட்டமைப்பு கோட்பாடு (Basic Structure Doctrine):

- இது நீதித்துறை மறுஆய்வின் உச்சமாகும்.
- கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் (1973) நிறுவப்பட்ட இந்த கோட்பாடு, விதி 368-இன் கீழ் அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரம் குறைவனது என்று கூறுகிறது. அது அரசியலமைப்பின் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பை" மாற்ற முடியாது.
- "அடிப்படைக் கட்டமைப்பு" என்பது என்ன என்பதை நீதித்துறை வழக்குக்கு வழக்கு அடிப்படையில் தீர்மானிக்கிறது.
- முக்கியத்துவம்: இது அரசியலமைப்பையும், அதன் இறுதி மொழிபெயர்ப்பாளரான நீதித்துறையையும் நாடாளுமன்றத்திற்கு மேலே வைத்துள்ளது.

நீதித்துறை செயல்பாடு மற்றும் பொதுநல வழக்கு (PIL):

• நீதித்துறை செயல்பாட்டை வரையறுத்தல்:

- குடிமக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதிலும், சமூகத்தில் நீதியை ஊக்குவிப்பதிலும் நீதித்துறை வகிக்கும் ஒரு செயலாக்கமான பங்கு.
- இது தகராறுகளின் செயலற்ற நடுவராக நீதித்துறையின் பாரம்பரியப் பங்கிலிருந்து ஒரு விலகலாகும்.
- இது பெரும்பாலும் நிர்வாகம் அல்லது சட்டமன்றத்தின் கடமைகளைச் செய்யத் தவறும்போது, பாரம்பரியமாக அவற்றின் களமாகக் கருதப்படும் பகுதிகளுக்குள் நீதித்துறை நுழைவதை உள்ளடக்கியது.

• கருவி: பொதுநல வழக்கு (Public Interest Litigation - PIL):

- நீதித்துறை செயல்பாடு தனது முக்கிய கருவியை பொதுநல வழக்கில் கண்டறிந்தது.
- பொதுநல வழக்கு என்றால் என்ன? மாசுபாடு, பயங்கரவாதம், சாலைப் பாதுகாப்பு அல்லது கட்டுமான அபாயங்கள் போன்ற "பொது நலனைப்" பாதுகாப்பதற்காக நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படும் வழக்கு.
- புத்தாக்கம்: பொதுநல வழக்கு "வழக்குத் தொடரும் உரிமை" (locus standi) என்ற பாரம்பரிய விதியை நீர்த்துப் போகச் செய்தது, அதாவது பாதிக்கப்பட்டவர் மட்டுமே வழக்குத் தொடர முடியும். பொதுநல வழக்கின் கீழ், எந்தவொரு பொதுநல விரும்பும் குடிமகனோ அல்லது சமூக அமைப்போ ஏழை, அறியாமை அல்லது சமூகத்தில் பின்தங்கிய பிரிவினரின் சார்பாக நீதிமன்றத்தை அணுகலாம்.
- முன்னோடிகள்: நீதிபதி பி.என். பகவதி மற்றும் நீதிபதி வி.ஆர். கிருஷ்ண ஜயர் ஆகியோர் இந்தியாவில் பொதுநல வழக்கின் முன்னோடிகள்.

• நீதித்துறை செயல்பாடு மற்றும் பொதுநல வழக்கின் முக்கியத்துவம்:

- நீதி அமைப்பை ஏழைகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு மேலும் அணுகக்கூடியதாக மாற்றியுள்ளது.
- பாதிக்கப்படக்கூடிய குழுக்களின் உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதில் கருவியாக இருந்துள்ளது.
- செயல்படாமை அல்லது ஊழல் வழக்குகளில் நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்கச் செய்துள்ளது.
- அடிப்படை உரிமைகளின் நோக்கத்தை, குறிப்பாக விதி 21-ஐ விரிவுபடுத்தியுள்ளது (எ.கா., தூய்மையான சுற்றுச்சூழலுக்கான உரிமை, உணவுக்கான உரிமை).

• விமர்சனங்கள் ("நீதித்துறை வரம்புமீறல்" விவாதம்):

- செயல்பாட்டின் பெயரில், நீதித்துறை சில சமயங்களில் சட்டமன்றம் மற்றும் நிர்வாகத்தின் களங்களில் அத்துமீறி, அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாட்டை மீறுவதாக விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர். இது "நீதித்துறை வரம்புமீறல்" (judicial overreach) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

- சிக்கலான கொள்கை விஷயங்களில் முடிவெடுப்பதற்கு நீதிபதிகளுக்குத் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம் அல்லது நிர்வாகத் திறன் இல்லாமல் இருக்கலாம்.
- இது வழக்குகளின் பெருக்கத்திற்கு வழிவகுத்து, நீதிமன்றங்களைச் சுமையாக மாற்றக்கூடும்.
- செயல்பாடு மற்றும் வரம்புமீறலுக்கு இடையிலான கோடு மெல்லியதாகவும், நிலையான விவாதத்திற்குரியதாகவும் உள்ளது.

சமீபத்திய தீர்ப்புகள் (மாறும் மற்றும் சமகாஸப் பகுதி):

அரசியல், சமூகம் மற்றும் தனிநபர் உரிமைகளில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மைல்கல் தீர்ப்புகளுடன் புதுப்பித்த நிலையில் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் 2-3 சமீபத்திய மற்றும் தொடர்புடைய வழக்குகளை மேற்கோள் காட்ட முடியும்.

• **ஒரு தீர்ப்பைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான கட்டமைப்பு:**

1. வழக்கின் பெயர்.
2. சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை/சட்டக் கேள்வி.
3. உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு.
4. நிலைநிறுத்தப்பட்ட அரசியலமைப்பு/நெறிமுறைக் கொள்கைகள்.
5. அதன் முக்கியத்துவம் மற்றும் தாக்கம்.

• **சமீபத்திய ஆண்டுகளின் மைல்கல் தீர்ப்புகளின் எடுத்துக்காட்டுகள் (விளக்கத்திற்காக, நீங்கள் புதுப்பித்த நிலையில் இருக்க வேண்டும்):**

- **நீதிபதி கே.எஸ். புட்டசுவாமி (ஓய்வு) மற்றும் இந்திய யூனியன் (2017):**
 - **தீர்ப்பு:** தனியுரிமைக்கான உரிமையை விதி 21-இன் (வாழ்வுரிமை மற்றும் தனிநபர் சுதந்திரம்) உள்ளார்ந்த ஒரு அடிப்படை உரிமையாக அறிவித்தது.
 - **முக்கியத்துவம்:** தரவுப் பாதுகாப்பு, கண்காணிப்பு மற்றும் தனிநபர் சுயாட்சிக்கு பரந்த தாக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு மைல்கல் தீர்ப்பு.
- **நவதேஜ் சிங் ஜோஹர் மற்றும் இந்திய யூனியன் (2018):**
 - **தீர்ப்பு:** இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 377-ஐ தளர்த்துவதன் மூலம் ஓரினச்சேர்க்கையைக் குற்றமற்றதாக்கியது.
 - **முக்கியத்துவம்:** சமத்துவம், கண்ணியம் மற்றும் தனியுரிமைக் கொள்கைகளை நிலைநிறுத்தும் எல்ஜிபிடிஓ (LGBTQ+) உரிமைகளுக்கான ஒரு பெரிய வெற்றி.
- **ஜோசப் வைஷ் மற்றும் இந்திய யூனியன் (2018):**
 - **தீர்ப்பு:** விபச்சாரம் தொடர்பான சட்டத்தை (இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 497) அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என்று ரத்து செய்தது, அது பழமையானது மற்றும் பெண்களுக்கு எதிராகப் பாடுபாடு காட்டுவதாகக் கூறியது.
- **இந்திய இளம் வழக்கறிஞர்கள் சங்கம் மற்றும் கேரள மாநிலம் (2018) (சுபரிமலை வழக்கு):**
 - **தீர்ப்பு:** சுபரிமலைக் கோயிலுக்குள் அனைத்து வயதுப் பெண்களும் நுழைய அனுமதித்தது, அந்தப் பழக்கம் பாடுபாடானது மற்றும் பெண்களின் சமத்துவம் மற்றும் மத உரிமையை மீறுவதாகக் கூறியது.
- **அனுராதா பாசின் மற்றும் இந்திய யூனியன் (2020):**
 - **தீர்ப்பு:** இணையத்திற்கான அணுகல் விதி 19-இன் கீழ் ஒரு அடிப்படை உரிமை என்று தீர்ப்பளித்தது. காலவரையற்ற இணைய முடக்கங்கள் அனுமதிக்க முடியாதவை என்று தீர்ப்பளித்தது.
- **சமீபத்திய தீர்ப்புகள்:** தேர்தல் ஆணையர்கள் நியமனம், தேர்தல் பத்திரங்கள் போன்றவை (இந்த பகுதி தொடர்ந்து புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும்).

மாநில நிர்வாகம் (பகுதி VI, அதிகாரம் II, விதிகள் 153-167)

இதை மாநில நிர்வாகத்தின் தனிப்பட்ட கூறுகள் மற்றும் அவற்றின் இடையுறவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. மாநில நிர்வாகத்தின் அமைப்பு.
2. ஆளுநர்: பெயரளவு நிர்வாகி மற்றும் மத்திய அரசின் முகவர்.
3. முதலமைச்சர்: உண்மையான நிர்வாகி.
4. மாநில அமைச்சர்கள் குழு.
5. மாநில தலைமை வழக்குரைஞர்.
6. கூறுகளுக்கு இடையிலான உறவு (ஆளுநர்-முதலமைச்சர், ஆளுநர்-குடியரசுத் தலைவர்).

மாநில நிர்வாகத்தின் அமைப்பு:

- அரசியலமைப்பின்படி, மாநில நிர்வாகம் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது:
 1. ஆளுநர் (மாநிலத்தின் பெயரளவுத் தலைவர்)
 2. முதலமைச்சர் (அரசாங்கத்தின் உண்மையான தலைவர்)
 3. அமைச்சர்கள் குழு
 4. மாநில தலைமை வழக்குரைஞர் (Advocate-General of the State)
- முக்கிய ஒப்புமை: மத்திய அளவில் உள்ளதைப் போலவே, மாநிலங்களிலும் பெயரளவுத் தலைவர் (ஆளுநர்) மற்றும் உண்மையான தலைவர் (முதலமைச்சர்) கொண்ட நாடாளுமன்ற நிர்வாக முறை உள்ளது.

ஆளுநர் (விதிகள் 153-162):

- கட்டமைப்பு மற்றும் நியமனம்:
 - மாநில நிர்வாகத்தின் தலைவர்.
 - நியமனம் (விதி 155): அவர் குடியரசுத் தலைவரால் அவரது கையொப்பம் மற்றும் முத்திரையின் கீழ் நியமிக்கப்படுகிறார். அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில்லை (மக்களால் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ).
 - இரட்டைப் பங்கு: ஆளுநருக்கு இரட்டைப் பங்கு உள்ளது:
 1. அவர் மாநிலத்தின் அரசியலமைப்புத் தலைவர், மாநில அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனையால் கட்டுப்பட்டவர்.
 2. அவர் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு முகவர், மாநிலத்தில் ஒன்றியத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். இந்த இரட்டைப் பங்குதான் சர்ச்சையின் முதன்மைக் காரணம்.
 - தகுதிகள் (விதி 157): இந்தியக் குடிமகன், 35 வயது. மரபுப்படி, அவர் மாநிலத்திற்கு வெளியாட்களாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் மாநில முதலமைச்சரைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் (இருப்பினும் இது பெரும்பாலும் மீறப்படுகிறது).
- அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:
 - இவை குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரங்களைப் போலவே இருக்கும், ஆனால் மாநில அளவில்.
 - நிர்வாக அதிகாரங்கள்: மாநிலத்தின் அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் அவர் பெயரில் எடுக்கப்படுகின்றன. முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள் குழு, மாநில தலைமை வழக்குரைஞர், மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் போன்றோரை நியமிக்கிறார். மாநிலத்தில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களின் வேந்தராகச் செயல்படுகிறார்.
 - சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்: மாநில சட்டமன்றத்தைக் கூட்டுகிறார் மற்றும் ஒத்திவைக்கிறார், மாநில சட்டமன்றத்தைக் கலைக்கிறார், சட்டமன்றத்தில் உரையாற்றுகிறார், சட்டமன்றம் அமர்வில் இல்லாதபோது அவசரச் சட்டங்களை பிறப்பிக்கிறார் (விதி 213), மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறார்.
 - நிதி அதிகாரங்கள்: பண மசோதாக்கள் மாநில சட்டமன்றத்தில் அவரது முன் பரிந்துரையுடன் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியும்.

- **நீதித்துறை அதிகாரங்கள்:** மாவட்ட நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார். மாநிலத்தின் நிர்வாக அதிகாரம் பரவியுள்ள ஒரு விஷயம் தொடர்பான எந்தவொரு சட்டத்திற்கு எதிரான எந்தவொரு குற்றத்திற்கும் மன்னிப்பு, தண்டனைக் குறைப்பு போன்ற அதிகாரங்கள் உள்ளன (விதி 161). (குறிப்பு: அவர் மரண தண்டனையை மன்னிக்க முடியாது, குடியரசுத் தலைவர் மட்டுமே முடியும்).

• **ஆளுநரின் விருப்ப அதிகாரங்கள் (முக்கிய பகுப்பாய்வு மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினை):**

- குடியரசுத் தலைவரைப் போலல்லாமல், ஆளுநருக்கு அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனையின்றி, தனது விருப்பப்படி செயல்படுத்தக்கூடிய சில அதிகாரங்கள் உள்ளன. இது ஒரு பெரிய வேறுபாடு மற்றும் மத்திய-மாநில உறவுகளில் ஒரு உராய்வுப் புள்ளி.
- **1. அரசியலமைப்பு விருப்ப அதிகாரம் (வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்பட்டது):**
 - குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக ஒரு மசோதாவை ஒதுக்குதல் (விதி 200).
 - மாநிலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்துவதற்கான பரிந்துரை (விதி 356).
 - ஒரு அருகிலுள்ள யூனியன் பிரதேசத்தின் நிர்வாகியாக தனது செயல்பாடுகளைச் செய்யும்போது.
 - முதலமைச்சரிடமிருந்து தகவல் கோருதல் (விதி 167).
- **2. துழ்நிலை சார்ந்த விருப்ப அதிகாரம் (மறைமுகமானது, அரசியல் துழ்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டது):**
 - தேர்தலுக்குப் பிறகு எந்தக் கட்சிக்கும் அறுதிப் பெரும்பான்மை இல்லாதபோது முதலமைச்சரை நியமித்தல்.
 - மாநில சட்டமன்றத்தின் நம்பிக்கையை நிரூபிக்க முடியாதபோது அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலைத்தல்.
 - அமைச்சர்கள் குழு பெரும்பான்மையை இழந்தால் மாநில சட்டமன்றத்தைக் கலைத்தல்.

• **முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள்:**

- ஆளுநரின் விருப்ப அதிகாரங்கள், குறிப்பாகக் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக்கான பரிந்துரை, பெரும்பாலும் மத்திய அரசாங்கத்தின் தூண்டுதலின் பேரில் கட்சி அரசியல் நோக்கங்களுக்காகத் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- **எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கு (1994):** விதி 356-ஐ தன்னிச்சையாகப் பயன்படுத்துவதற்குக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்த ஒரு மைல்கல் தீர்ப்பு. அரசாங்கத்தின் பெரும்பான்மையை அவையின் தளத்தில் சோதிக்க வேண்டும் என்றும், குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக்கான பிரகடனம் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது என்றும் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

முதலமைச்சர் (விதிகள் 163, 164, 167):

- **நியமனம்:** மாநில சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் தலைவர் ஆளுநரால் முதலமைச்சராக நியமிக்கப்படுகிறார்.
- **அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் (மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகி):**
 - அவரது பங்கு மத்தியிலுள்ள பிரதமரின் பங்கைப் போன்றது.
 - அவர் மாநில அமைச்சர்கள் குழுவின் தலைவர்.
 - அவர் இலாக்காக்களை ஒதுக்கீடு செய்கிறார், அமைச்சர்கள் குழு கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்குகிறார், அவரது ராஜினாமா முழு அமைச்சரவையின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது.
 - அவர் ஆளுநருக்கும் அமைச்சர்கள் குழுவிற்கும் இடையேயான முக்கியத் தொடர்புப் பாலம்.

மாநில அமைச்சர்கள் குழு:

• **அரசியலமைப்பு விதிகள்:**

- **விதி 163:** ஆளுநருக்கு உதவி செய்வதற்கும் அறிவுரை வழங்குவதற்கும் முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சர்கள் குழு (அவரது விருப்ப அதிகாரங்களில் தவிர).
- **விதி 164:**

- முதலமைச்சர் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவார், மற்ற அமைச்சர்கள் முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவார்கள்.
- கூட்டுப் பொறுப்பு:** அமைச்சர்கள் குழு மாநில சட்டமன்றத்திற்கு கூட்டாகப் பொறுப்பாகும்.
- 91வது திருத்தம், 2003:** முதலமைச்சர் உட்பட மொத்த அமைச்சர்களின் பலம், சட்டமன்றத்தின் மொத்த பலத்தில் 15%-க்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும் (குறைந்தபட்சம் 12).

கூட்டுப் பொறுப்புக் கொள்கை:

- மத்தியில் உள்ளதைப் போலவே. அமைச்சரவை என்பது ஒரு குழுவாகச் செயல்பட்டு, மாநில சட்டமன்றத்தின் கீழவைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பாகும்.

மாநில தலைமை வழக்குரைஞர் (Advocate-General of the State) (விதி 165):

- பங்கு:** மாநிலத்தில் மிக உயர்ந்த சட்ட அதிகாரி. இந்தியத் தலைமை வழக்குரைஞருக்கு இணையானவர்.
- நியமனம்:** ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகிறார்.
- செயல்பாடுகள்:** மாநில அரசாங்கத்திற்கு சட்ட ஆலோசனை வழங்குதல் மற்றும் பிற சட்டக் கடமைகளைச் செய்தல். மாநில சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் பேசவும், பங்கேற்கவும் உரிமை உண்டு, ஆனால் வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை.

கூறுகளுக்கு இடையிலான உறவு:

- ஆளுநர் மற்றும் முதலமைச்சர்/அமைச்சர்கள் குழு:** இது மிகவும் சிக்கலான மற்றும் அரசியல் ரீதியாக உணர்திறன் வாய்ந்த உறவு. பெரும்பாலான விஷயங்களில் ஆளுநர் அரசியலமைப்பின்படி அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையின் பேரில் செயல்படக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும், அவரது விருப்ப அதிகாரங்கள், குறிப்பாகக் குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக மசோதாக்களை ஒதுக்கும் அதிகாரம் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியைப் பறிந்துரைக்கும் அதிகாரம், சாத்தியமான மோதலின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதியை உருவாக்குகின்றன. இந்த உறவு மத்திய-மாநில உறவுகளின் ஆரோக்கியத்தின் ஒரு முக்கிய குறிகாட்டியாகும்.
- ஆளுநர் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர்:** ஆளுநர் குடியரசுத் தலைவரின் விருப்பத்தின் பேரில் பதவி வகிக்கிறார். அவர் மத்திய அரசின் நியமனம் பெற்றவர் மற்றும் ஒன்றியம் மற்றும் மாநிலத்திற்கு இடையே ஒரு முக்கிய இணைப்பாகச் செயல்படுகிறார்.

மாநில சட்டமன்றம் (பகுதி VI, அதிகாரம் III, விதிகள் 168-212)

இதை ஒரு விரிவான கட்டமைப்பாகப் பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

- கட்டமைப்பு மற்றும் அமைப்பு: ஓரவை மற்றும் ஈரவை.
- இரு அவைகள்: சட்டமன்றப் பேரவை (விதான் சபை) மற்றும் சட்டமன்ற மேலவை (விதான் பரிஷத்).
- உறுப்பினர் தகுதி: தகுதிகள், தகுதியிழப்புகள் போன்றவை.
- அவைத் தலைவர்கள்.
- செயல்பாடு மற்றும் அலுவல் நடத்தல் (அமர்வுகள், சட்டமன்ற நடைமுறை).
- மாநில சட்டமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்.
- சட்டமன்ற மேலவை மற்றும் சட்டமன்றப் பேரவையின் ஒப்பீட்டு நிலை.
- சட்டமன்றச் சிறப்புரிமைகள்.
- மாநில சட்டமன்றங்களின் செயல்பாட்டில் உள்ள சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்.

கட்டமைப்பு மற்றும் அமைப்பு (விதி 168):

- மாநில சட்டமன்றத்தின் உறுப்பு:**
 - மாநில சட்டமன்றம் ஆளுநர் மற்றும் சட்டமன்றத்தின் அவை(களை)க் கொண்டுள்ளது.
 - குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்திற்கு ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருப்பதைப் போலவே, ஆளுநரும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாவார்.

• **ஓரவை மற்றும் ஈரவை அமைப்புகள்:**

- அரசியலமைப்பு ஓரவை (ஒரு அவை) அல்லது ஈரவை (இரண்டு அவைகள்) சட்டமன்றத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கான விருப்பத்தை வழங்குகிறது.
- இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான மாநிலங்கள் ஓரவை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன, இது ஆளுநர் மற்றும் சட்டமன்றப் பேரவையைக் (விதான் சபை) கொண்டுள்ளது.
- சில மாநிலங்கள் ஈரவை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன, இது ஆளுநர், சட்டமன்றப் பேரவை (விதான் சபை), மற்றும் சட்டமன்ற மேலவை (விதான் பரிஷத்) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.
- **தற்போதைய ஈரவை மாநிலங்கள்:** (தற்போதைய நிலவரப்படி) ஆந்திரப் பிரதேசம், தெலுங்கானா, உத்திரப் பிரதேசம், பீகார், மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா. (இந்த பட்டியல் மாறக்கூடும், எனவே தேர்வுக்கு முன் தற்போதைய நிலையைச் சரிபார்ப்பது நல்லது).

• **சட்டமன்ற மேலவைகளை உருவாக்குதல் மற்றும் ஒழித்தல் (விதி 169):**

- இது ஒரு முக்கிய மற்றும் தனித்துவமான விதி.
- சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தின் சட்டமன்றப் பேரவை அதற்கான ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால், நாடாளுமன்றம் ஒரு சட்டமன்ற மேலவையை (அது ஏற்கனவே இருக்கும் இடத்தில்) ஒழிக்கலாம் அல்லது உருவாக்கலாம் (அது இல்லாத இடத்தில்).
- இந்தத் தீர்மானம் மாநில சட்டமன்றத்தால் ஒரு சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் (பேரவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை மற்றும் அப்போது இருந்து வாக்களிப்பவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்குக் குறையாத பெரும்பான்மை) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.
- இந்த நோக்கத்திற்காக நாடாளுமன்றத்தின் சட்டம் விதி 368-இன் கீழ் ஒரு அரசியலமைப்புத் திருத்தமாகக் கருதப்படாது மற்றும் ஒரு சாதாரண பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

இரு அவைகள்: சட்டமன்றப் பேரவை மற்றும் சட்டமன்ற மேலவை:

அம்சம்	சட்டமன்றப் பேரவை (விதான் சபை)	சட்டமன்ற மேலவை (விதான் பரிஷத்)
பிரதிநிதித்துவம்	மாநில மக்களை நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. (கீழவை / முதல் அறை).	ஆசிரியர்கள், பட்டதாரிகள் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் போன்ற குறிப்பிட்ட நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. (மேலவை / இரண்டாம் அறை).
பலம்	பலம் அதிகபட்சம் 500 முதல் குறைந்தபட்சம் 60 வரை மாறுபடும். (சிறிய மாநிலங்களுக்கு சில விதிவிலக்குகள்).	பலம் பேரவையின் மொத்த பலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்தபட்ச பலம் 40.
தேர்தல்	உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் மக்களால் நேரடித் தேர்தல்.	சிக்கலான மறைமுகத் தேர்தல் மற்றும் நியமனம்: - 1/3 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் - 1/3 உள்ளாட்சி அமைப்புகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் - 1/12 பட்டதாரிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் - 1/12 ஆசிரியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் - 1/6 ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.
அவையின் பதவிக்காலம்	5 ஆண்டுகள். கலைக்கப்படலாம்.	ஒரு நிரந்தர அமைப்பு (தொடர்ச்சியான அறை). கலைக்கப்படாது.

உறுப்பினர் பதவிக்காலம்	5 ஆண்டுகள், அல்லது அவை கலைக்கப்படும் வரை.	6 ஆண்டுகள். மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு இரண்டு வருடங்களுக்கும் ஓய்வு பெறுகிறார்கள்.
-------------------------------	---	--

உறுப்பினர் தகுதி (MLA / MLC):

- A. தகுதிகள் (விதி 173):** இந்தியக் குடிமகன், மேலவைக்கு 30 வயதுக்குக் குறையாமல் மற்றும் பேரவைக்கு 25 வயதுக்குக் குறையாமல்.
- B. தகுதியிழப்புகள் (விதி 191):** நாடாளுமன்றத்தைப் போன்றது (லாபம் தரும் பதவி, மனநிலை சரியில்லாமை போன்றவை, மற்றும் பத்தாவது அட்டவணைவின் கீழ் கட்சித் தாவல் அடிப்படையில் தகுதியிழப்பு).

அவைத் தலைவர்கள்:

- சட்டமன்றப் பேரவை:** சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் (பேரவையால் அதன் உறுப்பினர்களிடையே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்).
- சட்டமன்ற மேலவை:** தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் (மேலவையால் அதன் உறுப்பினர்களிடையே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்).
- அவர்களின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள அவர்களின் அதிகாரங்களைப் போலவே இருக்கும்.

செயல்பாடு மற்றும் அலுவல் நடத்தல்:

- அமர்வுகள் (விதி 174):** ஆளுநரால் கூட்டப்படுகிறது. இரண்டு அமர்வுகளுக்கு இடையேயான அதிகபட்ச இடைவெளி ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது.
- சட்டமன்றநடைமுறை:**
 - சாதாரண மசோதாக்கள்:**
 - ஈரவை சட்டமன்றங்களில் எந்த அவையிலும் தொடங்கலாம்.
 - ஒரு மசோதா பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, அது மேலவைக்குச் செல்கிறது. மேலவைக்கு வரம்புக்குட்பட்ட அதிகாரங்கள் உள்ளன. அது மசோதாவை அதிகபட்சம் நான்கு மாதங்களுக்குத் தாமதப்படுத்தலாம் (முதல் நிகழ்வில் மூன்று மாதங்கள் மற்றும் இரண்டாம் நிகழ்வில் ஒரு மாதம்).
 - இறுதியில், பேரவையின் விருப்பமே மேலோங்கும். ஒரு முட்டுக்கட்டையைத் தீர்க்க கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை.
 - பண மசோதாக்கள் (விதி 199):**
 - ஆளுநரின் முன் பரிந்துரையுடன் சட்டமன்றப் பேரவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்த முடியும்.
 - சட்டமன்ற மேலவைக்கு மிகவும் வரம்புக்குட்பட்ட அதிகாரங்கள் உள்ளன. அது மசோதாவை 14 நாட்களுக்கு மட்டுமே தாமதப்படுத்த முடியும்.
 - ஒரு மசோதா பண மசோதாவா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் இறுதி அதிகாரம் பேரவையின் சபாநாயகருக்கு உள்ளது.
- ஆளுநரின் மசோதாக்களுக்கான ஒப்புதல் (விதி 200):**
 - ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்படும்போது, ஆளுநர்:
 - தனது ஒப்புதலை அளிக்கலாம்.
 - தனது ஒப்புதலைத் நிறுத்தி வைக்க முடியும்.
 - மசோதாவை (பண மசோதா இல்லையென்றால்) மறுபரிசீலனைக்குத் திருப்பி அனுப்பலாம்.
 - குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக மசோதாவை ஒதுக்கலாம்.

மாநில சட்டமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

- சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்:** மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்களில் சட்டங்களை உருவாக்குதல்.

- **நிர்வாக அதிகாரங்கள் (பொறுப்புடைமை):** மாநில அமைச்சர்கள் குழு சட்டமன்றப் பேரவைக்குக் கூட்டாகப் பொறுப்பாகும். பேரவை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அமைச்சரவையை நீக்க முடியும்.
- **நிதி அதிகாரங்கள்:** சட்டமன்றம் மாநிலத்தின் நிதியைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. அது மாநில நிதிநிலை அறிக்கையை நிறைவேற்றுகிறது.
- **அரசியலமைப்பு அதிகாரங்கள்:** அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி விதிகளைத் திருத்துவதில் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு ஒரு பங்கு உள்ளது (பாதி மாநிலங்களின் ஒப்புதல்).
- **தேர்தல் அதிகாரங்கள்:** தேர்தலெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் (MLAs) இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் தேர்தலில் பங்கேற்கிறார்கள்.

சட்டமன்ற மேலவையின் (விதான் பரிஷத்) ஒப்பீட்டு நிலை:

இது ஒரு முக்கியப் பகுப்பாய்வுப் பகுதி. சட்டமன்ற மேலவையின் நிலை சட்டமன்றப் பேரவையின் நிலைக்குத் தெளிவாகத் தாழ்வானது.

- **மாநிலங்களவையுடன் ஒப்பிடும்போது:** சட்டமன்ற மேலவை மாநிலங்களவையை விட மிகவும் பலவீனமானது.
 - அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதிலும், குடியரசுத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்வதிலும் மாநிலங்களவைக்கு மக்களவையுடன் சமமான அதிகாரங்கள் உள்ளன. சட்டமன்ற மேலவைக்கு அத்தகைய அதிகாரங்கள் இல்லை.
 - மாநிலங்களவைக்குச் சிறப்பு அதிகாரங்கள் உள்ளன (விதி 249, 312), அவை மேலவைக்கு இல்லை.
 - சாதாரணச் சட்டத்திற்கு மாநிலங்களவையின் ஒப்புதல் அவசியம், மற்றும் ஒரு முட்டுக்கட்டை கூட்டுக் கூட்டம் மூலம் தீர்க்கப்படுகிறது. மேலவை ஒரு சாதாரண மசோதாவைத் தாமதப்படுத்த மட்டுமே முடியும்.
- **அதன் இருப்புக்கான நியாயம் (ஆதரவான வாதங்கள்):**
 - பேரவையின் அவசரச் சட்டங்களுக்கு ஒரு தடையாகச் செயல்படுகிறது.
 - நேரடித் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற முடியாத நிபுணர்கள் மற்றும் புகழ்பெற்ற நபர்களைச் சேர்க்க அனுமதிக்கிறது.
- **விமர்சனங்கள் (எதிரான வாதங்கள்):**
 - ஒரு "தேவையற்ற மற்றும் விலையுயர்ந்த" நிறுவனமாகக் காணப்படுகிறது.
 - தேர்தலில் தோல்வியடைந்த அரசியல்வாதிகளை பயன்படுத்தப்படுகிறது.
 - பேரவையில் ஆளும் கட்சி மேலவையில் எதிர்க்கட்சி பெரும்பான்மை இருந்தால், சட்டத்தை தாமதப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படலாம், மற்றும் நேர்மாறாகவும்.

சட்டமன்றச் சிறப்புரிமைகள் (விதி 194):

- நாடாளுமன்றச் சிறப்புரிமைகளைப் போன்றது. அவை மாநில சட்டமன்றங்கள், அவற்றின் குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் உறுப்பினர்கள் அனுபவிக்கும் சிறப்பு உரிமைகள், விலக்குகள் மற்றும் விதிவிலக்குகள்.

செயல்பாட்டில் உள்ள சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்:

- அமர்வுகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் தரத்தில் சரிவு.
- அடிக்கடி ஏற்படும் இடையூறுகள் மற்றும் கண்ணியக் குறைபாடு.
- அவையைக் கூட்டுதல், ஒத்திவைத்தல் மற்றும் மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதில் ஆளுநரின் பங்கு பெரும்பாலும் ஒரு சர்ச்சைப் புள்ளியாக உள்ளது.
- கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சுதந்திரத்தைக் குறைத்துள்ளது.
- சட்டமன்ற மேலவைகளின் பயன்பாடு மற்றும் அரசியல் பயன்பாடு குறித்த விவாதம்.

உயர் நீதிமன்றங்கள் (பகுதி VI, அதிகாரம் V, விதிகள் 214-231)

இதை நான்கு முக்கியக் கூறுகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. உயர் நீதிமன்றங்கள்: ஒரு மாநிலத்தில் உள்ள உச்ச நீதித்துறை அமைப்பு.
2. துணை நீதிமன்றங்கள்: உயர் நீதிமன்றத்திற்குக் கீழுள்ள நீதிமன்றங்களின் படிநிலை.
3. தீர்ப்பாயங்கள்: சிறப்பு வாய்ந்த, பகுதி-நீதித்துறை அமைப்புகள்.

4. மாநில மற்றும் கீழ் நிதித்துறையைப் பாதிக்கும் பொதுவான சிக்கல்கள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள்.

• **கட்டமைப்பு மற்றும் அமைப்பு:**

- **அரசியலமைப்பு விதி (விதி 214):** ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு உயர் நீதிமன்றம் இருக்கும். இருப்பினும், நாடாளுமன்றம் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கோ அல்லது ஒரு மாநிலம் மற்றும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்திற்கோ ஒரு பொதுவான உயர் நீதிமன்றத்தை நிறுவலாம் (எ.கா., பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா உயர் நீதிமன்றம்).
- **நீதிபதிகள் நியமனம் (விதி 217):** இந்தியத் தலைமை நீதிபதி மற்றும் மாநில ஆளுநருடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். மற்ற நீதிபதிகளை நியமிக்கும்போது, சம்பந்தப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியும் கலந்தாலோசிக்கப்படுகிறார். கொலீஜியம் முறை இங்கும் பொருந்தும்.
- **தகுதிகள்:** இந்தியக் குடியினராக இருக்க வேண்டும் மற்றும் 10 ஆண்டுகள் நீதித்துறை பதவியில் இருந்திருக்க வேண்டும் அல்லது 10 ஆண்டுகள் உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக இருந்திருக்க வேண்டும்.

• **உயர் நீதிமன்றங்களின் சுதந்திரம்:**

- இதன் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகிறது:
 - **நியமன முறை.**
 - **பதவிக்காலப் பாதுகாப்பு:** உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைப் போலவே (குற்றச்சாட்டு போன்ற செயல்முறை) குடியரசுத் தலைவரால் மட்டுமே நீக்கப்பட முடியும்.
 - **நிர்ணயிக்கப்பட்ட சேவை நிபந்தனைகள்.**
 - **செலவுகள் மாநிலத்தின் தொகுப்பு நிதியிலிருந்து (Consolidated Fund of the State) எடுக்கப்படுகின்றன.**
 - **அதன் அவமதிப்புக்குத் தண்டிக்கும் அதிகாரம் (விதி 215).**

• **உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள்:**

- இது மாநிலத்தில் மிக உயர்ந்த மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமாகும்.
- **1. அசல் அதிகார வரம்பு:** தகராறுகளை முதல் நிகழ்விலேயே விசாரிக்கும் அதிகாரம். இது வரையறுக்கப்பட்டது, ஆனால் இது உயில், திருமணம், நிறுவனச் சட்டம் தொடர்பான விஷயங்கள் மற்றும் நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களின் உறுப்பினர்களின் தேர்தல் தொடர்பான தகராறுகளை உள்ளடக்கியது.
- **2. நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பு (விதி 226):** இது மிகவும் முக்கியமான மற்றும் பரந்த அதிகாரம்.
 - அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்தவும், "வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும்" உயர் நீதிமன்றம் நீதிப்பேராணைகளை (ஆட்கொணர் நீதிப்பேராணை, தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை, தடை நீதிப்பேராணை, நெறிமுறை உறுத்தும் நீதிப்பேராணை, தகுதி வினவும் நீதிப்பேராணை) பிறப்பிக்கலாம்.
 - **உச்ச நீதிமன்றத்துடன் ஒப்பீடு:** விதி 226-இன் கீழ் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பு, விதி 32-இன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பை விட விரிவானது, ஏனெனில் உச்ச நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்த மட்டுமே நீதிப்பேராணைகளைப் பிறப்பிக்க முடியும், அதே நேரத்தில் உயர் நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் பிற சட்ட உரிமைகள் இரண்டையும் செயல்படுத்த அவற்றைப் பிறப்பிக்கலாம்.
- **3. மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு:** குடிமை மற்றும் குற்றவியல் விஷயங்களில் துணை நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகளுக்கு எதிரான மேல்முறையீடுகளை விசாரிக்கிறது.
- **4. மேற்பார்வை அதிகார வரம்பு (விதி 227):** அதன் பிராந்திய அதிகார வரம்பிற்குள் செயல்படும் அனைத்து நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தீர்ப்பாயங்கள் (இரானுவ நீதிமன்றங்களைத் தவிர) மீது மேற்பார்வையிடும் அதிகாரம் உள்ளது. இது மிகவும் விரிவான அதிகாரம்.

- 5. ஆவண நீதிமன்றம் (விதி 215).
- 6. நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம்: மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியை ஆய்வு செய்யும் அதிகாரம்.

துணை நீதிமன்றங்கள் (பகுதி VI, அதிகாரம் VI, விதிகள் 233-237):

- **கட்டமைப்பு மற்றும் படிநிலை:**
 - துணை நீதிமன்றங்களின் நிறுவனக் கட்டமைப்பு மற்றும் அதிகார வரம்பு மாநிலங்களால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன, எனவே சிறிய வேறுபாடுகள் உள்ளன. இருப்பினும், ஒரு பொதுவான முறை உள்ளது.
 - மாவட்ட நீதிபதி மாவட்டத்தில் மிக உயர்ந்த நீதித்துறை அதிகாரி.
 - படிநிலை பொதுவாக இதுபோல் இருக்கும்:
 - **குடிமைப் பக்கம்:**
 - மாவட்ட நீதிபதி நீதிமன்றம் (உயர்ந்தது)
 - துணை நீதிபதி நீதிமன்றம்
 - முன்சீப் நீதிமன்றம் (தாழ்ந்தது)
 - **குற்றவியல் பக்கம்:**
 - அமர்வு நீதிபதி நீதிமன்றம் (உயர்ந்தது)
 - தலைமை நீதித்துறை நடுவர் நீதிமன்றம்
 - நீதித்துறை நடுவர் நீதிமன்றம்
 - பெரும்பாலும், மாவட்ட நீதிபதி மற்றும் அமர்வு நீதிபதி ஒரே நபராக இருப்பார்.
- **நியமனம் மற்றும் கட்டுப்பாடு:**
 - **மாவட்ட நீதிபதிகள் நியமனம் (விதி 233):** சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தின் உயர் நீதிமன்றத்துடன் கலந்தாலோசித்து ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.
 - **பிற நீதிபதிகள் நியமனம் (துணை நீதித்துறை சேவைக்கு):** மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்துடன் கலந்தாலோசித்து ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.
 - **துணை நீதிமன்றங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு (விதி 235):** மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் மற்றும் அவற்றுக்குக் கீழுள்ள நீதிமன்றங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு, ஒரு மாநிலத்தின் நீதித்துறைச் சேவையைச் சேர்ந்த நபர்களின் பதவியேற்றம், பதவி உயர்வு மற்றும் விடுப்பு வழங்குதல் உட்பட, உயர் நீதிமன்றத்திடம் உள்ளது. இது கீழ் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை நிர்வாகத்திடமிருந்து உறுதி செய்வதற்கான ஒரு முக்கிய விதி.
- **பிற தொடர்புடைய அமைப்புகள்:**
 - **லோக் அதாலத்கள் ("மக்கள் நீதிமன்றங்கள்"):** மாற்றுத் தகராறு தீர்வு (ADR) வடிவமாகும். அவை முறைசாராதவை, விரைவான நீதியை வழங்குகின்றன, அவற்றின் தீர்ப்புகள் கட்டுப்படுத்தும். சட்ட சேவைகள் அதிகாரசபைச் சட்டம், 1987-இன் கீழ் அவற்றுக்கு சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளது.
 - **கிராம நியாயாலயங்கள் (கிராம நீதிமன்றங்கள்):** கிராமப்புறங்களில் விரைவான மற்றும் எளிதான நீதியை வழங்குவதற்காக கிராம நியாயாலயங்கள் சட்டம், 2008-இன் கீழ் நிறுவப்பட்டது.

தீர்ப்பாயங்கள் (பகுதி XIV-A, விதிகள் 323-A மற்றும் 323-B):

- **அவை என்ன?**
 - தீர்ப்பாயங்கள் என்பது குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் தொடர்பான தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காக நிறுவப்பட்ட பகுதி-நீதித்துறை அமைப்புகளாகும்.
 - அவை அசல் அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இல்லை மற்றும் ஸ்வரன் சிங் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் 1976 ஆம் ஆண்டின் 42வது திருத்தச் சட்டத்தால் சேர்க்கப்பட்டன.
- **அவற்றை நிறுவுவதற்கான காரணம்:**

- வழக்கமான நீதிமன்றங்களின் பணிச்சுமையைக் குறைக்க.
- விரைவான மற்றும் குறைந்த செலவில் நீதியை வழங்க.
- தொழில்நுட்ப விஷயங்களைத் தீர்க்க கள நிபுணர்கள் மற்றும் சிறப்பு நிபுணர்களைக் கொண்டுவர.
- **தீர்ப்பாயங்களின் வகைகள்:**
 - **விதி 323-A: நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள்:**
 - பொது ஊழியர்களின் சேவை விஷயங்களை மட்டுமே கையாள்கிறது.
 - நாடாளுமன்றம் மத்திய நிர்வாகத் தீர்ப்பாயத்தை (CAT) மற்றும் மாநில நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்களை (SATs) நிறுவலாம்.
 - **விதி 323-B: பிற விஷயங்களுக்கான தீர்ப்பாயங்கள்:**
 - நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் வரிவிதிப்பு, அந்நியச் செலாவணி, தொழில்துறை மற்றும் தொழிலாளர் தகராறுகள், நிலச் சீர்திருத்தங்கள் போன்ற விஷயங்களுக்கான தீர்ப்பாயங்களை நிறுவலாம்.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:** தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம் (NGT), வருமான வரி மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயம், ஆயுதப் படைகள் தீர்ப்பாயம்.
- **முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள்:**
 - **நீதியை "தீர்ப்பாயமயமாக்குதல்":** தீர்ப்பாயங்களின் பெருக்கம் கவலைகளை எழுப்பியுள்ளது.
 - **நீதித்துறை சுதந்திரத்திற்குச் சவால்:** தீர்ப்பாயங்கள் மீது உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பை விலக்கிய ஆரம்ப விதிகள் நீதித்துறை சுதந்திரத்திற்கு அச்சுறுத்தலாகக் காணப்பட்டன.
 - **சந்திராமார் வழக்கு (1997):** உயர் நீதிமன்றங்களின் (விதி 226) மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் (விதி 32) நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரம் அரசியலமைப்பின் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பின்" ஒரு பகுதியாகும், அதை அகற்ற முடியாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்த ஒரு மைல்கல் தீர்ப்பு. தீர்ப்பாயங்களின் உத்தரவுகளுக்கு எதிரான மேல்முறையீடுகள் சம்பந்தப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் அமர்வுக்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று அது தீர்ப்பளித்தது. இது தீர்ப்பாயங்கள் மீது உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரத்தை மீட்டெடுத்தது.
 - சமீபத்திய சிக்கல்கள் தீர்ப்பாய உறுப்பினர்களின் நியமனச் செயல்முறை மற்றும் சேவை நிபந்தனைகள் தொடர்பானவை, அவற்றை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முயன்றது, இது நீதித்துறையுடன் உராய்வுக்கு வழிவகுத்தது.

பொதுவான சிக்கல்கள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள்:

இது பகுப்பாய்வுப் பகுதி, புள்ளிகளை இணைக்கிறது.

- **நீதித்துறை தேக்கம்:**
 - முழு நீதி அமைப்பும், குறிப்பாகத் துணை நீதிமன்றங்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய சவால், நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளின் பெரும் தேக்கமாகும், இது "தாமதிக்கப்பட்ட நீதி மறுக்கப்பட்ட நீதி" என்ற பிரபலமான கூற்றுக்கு வழிவகுக்கிறது.
- **காலியிடங்கள்:**
 - உயர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் துணை நீதிமன்றங்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலான காலியிடங்கள், இது தேக்கத்திற்குக் காரணமாகிறது.
- **உள்கட்டமைப்பு இல்லாமை:**
 - கீழ் நீதிமன்றங்களில் மோசமான உள்கட்டமைப்பு.
- **அகில இந்திய நீதித்துறை சேவை (AIJS):**
 - ஐஏஎஸ்/ஐபிஎஸ் (IAS/IPS) போன்ற மாவட்ட நீதிபதிகளை ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்கான தேசிய அளவிலான சேவையை உருவாக்குவதற்கான நீண்டகாலமாக நிலுவையில் உள்ள ஒரு முன்மொழிவு.

- **ஆதரவான வாதங்கள்:** சிறந்த திறமைகளை ஈர்க்கும், தேசிய ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிக்கும் மற்றும் தரங்களை மேம்படுத்தும்.
- **எதிரான வாதங்கள்:** மாநிலங்கள் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்களில் ஒரு அத்துமீறலாகக் காணப்படுகிறது: மொழித் தடை சிக்கல்கள்.
- **தொழில்நுட்பம் மற்றும் நவீனமயமாக்கலின் தேவை:**
 - நீதித்துறையை டிஜிட்டல் மயமாக்குவதற்கான இ-நீதிமன்றங்கள் திட்டப் பணி.
- **மாற்றுத் தகராறு தீர்வை (ADR) ஊக்குவித்தல்:**
 - வழக்கமான நீதிமன்றங்களின் சுமையைக் குறைக்க லோக் அதாலத்கள், சமரசம் மற்றும் நடுவர் மன்றத்தின் அதிகப் பயன்பாடு.

இந்தியாவில் உள்ளாட்சி அரசாங்கம்:

இதை நான்கு முக்கியப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. வரலாற்றுப் பின்னணி: இந்தியாவில் உள்ளாட்சி சுய-அரசாங்கத்தின் பரிணாமம்.
2. 73வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992: பஞ்சாயத்து ராஜ்.
3. 74வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992: நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகள்.
4. திறனாய்வுப் பகுப்பாய்வு: சாதனைகள், சவால்கள் ("3Fs" சிக்கல்), மற்றும் முன்னோக்கிய வழி.

வரலாற்றுப் பின்னணி:

- **பண்டைய மற்றும் இடைக்கால இந்தியா:**
 - பண்டைய இந்தியாவில் கிராம சபைகள் அல்லது மன்றங்கள் (சோழர் காலத்தில் சபை மற்றும் ஊர் போன்றவை) உள்ளூர் விவகாரங்களைக் கையாளும் கிராம சுய-ஆட்சி முறை இருந்தது.
- **பிரிட்டிஷ் காலம்:**
 - **ரிப்பன் பிரபுவின் 1882 ஆம் ஆண்டு தீர்மானம்:** ரிப்பன் பிரபு "இந்தியாவில் உள்ளாட்சி சுய-அரசாங்கத்தின் தந்தை" என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவரது தீர்மானம் ஒரு மைல்கல், இது நிர்வாகத் திறனுக்காக மட்டுமல்லாமல், அரசியல் மற்றும் மக்கள் கல்விக்கான ஒரு கருவியாகவும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளை மேம்படுத்த வாதிட்டது.
 - **அதிகாரப் பரவலாக்கல் மீதான ராயல் கமிஷன் (1907):** ரிப்பனின் தீர்மானத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது.
 - **இந்திய அரசாங்கச் சட்டங்கள் 1919 மற்றும் 1935:** இரட்டை ஆட்சியின் கீழ், உள்ளாட்சி சுய-அரசாங்கம் ஒரு "மாற்றப்பட்ட" பாடமானது, மற்றும் மாகாண சுயாட்சியின் கீழ், அது ஒரு மாகாணப் பாடமானது. இருப்பினும், அமைப்புகள் பலவீனமாகவே இருந்தன.
- **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (73வது/74வது திருத்தத்திற்கு முன்):**
 - **அரசியலமைப்பு விதி:** விதி 40 (அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடு) "கிராமப் பஞ்சாயத்துகளை ஏற்பாடு செய்து, அவை சுய-ஆட்சி அலகுகளாகச் செயல்படத் தேவையான அத்தகைய அதிகாரங்களையும், உரிமைகளையும் வழங்க" அரசுக்கு வழிகாட்டியது.
 - **சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டம் (1952):** மக்கள் பங்கேற்பு இல்லாததால் தோல்வியடைந்த கிராமப்புற மேம்பாட்டிற்கான ஒரு பெரிய முயற்சி.
 - **பல்வந்த ராய் மேத்தா குழு (1957):**
 - சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் தோல்வியைப் படிக்க நியமிக்கப்பட்டது.
 - ஒரு ஜனநாயக நிறுவனக் கட்டமைப்பு இல்லாததால் திட்டம் தோல்வியடைந்தது என்று புகழ்பெற்ற முடிவுக்கு வந்தது.
 - "பஞ்சாயத்து ராஜ்" என்ற மூன்றடுக்கு முறையை (கிராம அளவில் கிராமப் பஞ்சாயத்து, வட்டார அளவில் பஞ்சாயத்து சமிதி, மற்றும் மாவட்ட அளவில் ஜில்லா பரிஷத்) நிறுவப் பரிந்துரைத்தது - "ஜனநாயகப் பரவலாக்கல்" திட்டம்.

- **அசோக் மேத்தா குழு (1977):** இரண்டாண்டுக்கு முறை மற்றும் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து வழங்கப் பரிந்துரைத்தது.
- **ஜி.வி.கே. ராவ் குழு (1985):** வளர்ச்சியின் அதிகாரத்துவமயமாக்கலை விமர்சித்தது, பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களை "வேர்கள் இல்லாத புல்" என்று அழைத்தது.
- **எல். எம். சிங்வி குழு (1986):** மிக முக்கியமாக, பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் அரசியலமைப்பு ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது.
- **இந்தக் கட்டத்தின் முடிவு:** இந்தக் குழுக்கள் இருந்தபோதிலும், அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து இல்லாமை, ஒழுங்கற்ற தேர்தல்கள், மற்றும் போதிய நிதி மற்றும் அதிகாரங்கள் இல்லாததால் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் நாடு முழுவதும் பலவீனமாகவும், பயனற்றதாகவும் இருந்தன.

73வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992 (பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் - PRIs):

இந்தச் சட்டம் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து வழங்கியது மற்றும் இதுவே இந்தத் தலைப்பின் மிக முக்கியமான பகுதியாகும்.

- **A. சட்ட அந்தஸ்து:** அரசியலமைப்பில் ஒரு புதிய பகுதி IX ("பஞ்சாயத்துகள்") மற்றும் ஒரு புதிய பதினொன்றாவது அட்டவணையைச் சேர்த்தது.
- **B. முக்கிய அம்சங்கள் (கட்டாய மற்றும் தன்னார்வ விதிகள்):**
 - **1. மூன்றாண்டுக்கு முறை (கட்டாயம்):** கிராம (கிராமப் பஞ்சாயத்து), இடைநிலை/வட்டார (பஞ்சாயத்து சமிதி), மற்றும் மாவட்ட (ஜில்லா பரிஷத்) மட்டங்களில் சீரான மூன்றாண்டுக்கு பஞ்சாயத்து கட்டமைப்பு. (20 லட்சத்திற்கும் குறைவான மக்கள்தொகை கொண்ட மாநிலங்களில் இடைநிலை மட்டம் இல்லாமல் இருக்கலாம்).
 - **2. கிராம சபை (கட்டாயம்):** பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பின் அடித்தளம். ஒரு கிராமத்தின் வாக்காளர் பட்டியலில் பதிவுசெய்யப்பட்ட அனைத்து நபர்களையும் கொண்ட ஒரு அமைப்பு.
 - **3. உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் தேர்தல் (கட்டாயம்):** மூன்று மட்டங்களிலும் உள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களும் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இடைநிலை மற்றும் மாவட்ட மட்டங்களில் தலைவர் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.
 - **4. இட ஒதுக்கீடு (கட்டாயம்):**
 - மூன்று மட்டங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு, அவர்களின் மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப இட ஒதுக்கீடு.
 - மொத்த இடங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்குக்குக் குறையாமல் பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு (தாழ்த்தப்பட்டோர்/பழங்குடியினர் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் உட்பட).
 - பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்க மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.
 - **5. பஞ்சாயத்துகளின் பதவிக்காலம் (கட்டாயம்):** நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஐந்தாண்டு பதவிக்காலம். அதன் பதவிக்காலத்திற்கு முன்பு கலைக்கப்பட்டால், ஆறு மாதங்களுக்குள் புதிய தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்.
 - **6. மாநிலத் தேர்தல் ஆணையம் (கட்டாயம்):** பஞ்சாயத்துகளுக்கான அனைத்துத் தேர்தல்களையும் நடத்த ஒரு சுதந்திரமான மாநிலத் தேர்தல் ஆணையத்தை உருவாக்குதல்.
 - **7. மாநில நிதி ஆணையம் (கட்டாயம்):** பஞ்சாயத்துகளின் நிதி நிலையை மறுஆய்வு செய்து பரிந்துரைகளை வழங்க, ஆளுநர் ஒவ்வொரு ஐந்து வருடங்களுக்கும் ஒரு மாநில நிதி ஆணையத்தை அமைக்க வேண்டும்.
 - **8. அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் (தன்னார்வமானது):** இந்தச் சட்டம் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரங்களையும் உரிமைகளையும் வழங்க மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. பதினொன்றாவது அட்டவணையில் 29 செயல்பாட்டு ௨௦-ங்கள் உள்ளன (எ.கா., விவசாயம், கிராமப்புற வீட்டு வசதி, குடிநீர், சாலைகள், சுகாதாரம், வறுமை).

74வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம், 1992 (நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் - ULBs):

- **A. சட்ட அந்தஸ்து:** அரசியலமைப்பில் ஒரு புதிய பகுதி IX-A ("நகராட்சிகள்") மற்றும் ஒரு புதிய பன்னிரண்டாவது அட்டவணையைச் சேர்த்தது.
- **B. முக்கிய அம்சங்கள்:**
 - **1. மூன்று வகை நகராட்சிகள்:**
 - நகரப் பஞ்சாயத்து (ஒரு இடைநிலை பகுதிக்கு, கிராமப்புறத்திலிருந்து நகர்ப்புறத்திற்கு).
 - நகராட்சி மன்றம் (ஒரு சிறிய நகர்ப்புற பகுதிக்கு).
 - மாநகராட்சி (ஒரு பெரிய நகர்ப்புற பகுதிக்கு).
 - **2. வார்டு குழுக்கள்:** மூன்று லட்சம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மக்கள்தொகை கொண்ட நகராட்சிகளில் வார்டு குழுக்களை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடு.
 - **3. இட ஒதுக்கீடு:** பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களைப் போலவே, தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர், மற்றும் பெண்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் மூன்றில் ஒரு பங்கு இட ஒதுக்கீடு.
 - **4. பதவிக்காலம் மற்றும் தேர்தல்கள்:** நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஐந்தாண்டு பதவிக்காலம் மற்றும் மாநிலத் தேர்தல் ஆணையத்தின் மேற்பார்வை.
 - **5. நிதி:** மாநில நிதி ஆணையம் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் பரிந்துரைகளை வழங்குதல்.
 - **6. அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:** மாநில சட்டமன்றங்கள் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும். பன்னிரண்டாவது அட்டவணையில் 18 செயல்பாட்டு ௮௦௪ங்கள் உள்ளன (எ.கா., நகர்ப்புறத் திட்டமிடல், சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள், நீர் வழங்கல், பொது சுகாதாரம், சுகாதாரம், குடிசைப் பகுதி மேம்பாடு).
 - **7. மாவட்டத் திட்டக் குழு (DPC) மற்றும் பெருநகரத் திட்டக் குழு (MPC):** இந்தச் சட்டம், மாவட்டம்/பெருநகரப் பகுதியில் உள்ள கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, வரைவு மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைத் தயாரிக்க இந்த குழுக்களை உருவாக்குவதைக் கட்டாயமாக்குகிறது.

தினாாய்வுப் பகுப்பாய்வு: சாதனைகள், சவால்கள், மற்றும் முன்னோக்கிய வழி:

- **சாதனைகள்:**
 - **அரசியல் அதிகாரமளித்தல்:** இந்தத் திருத்தங்கள் 3 மில்லியனுக்கும் அதிகமான தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுடன், உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயகப் பரிசோதனையை உருவாக்கியுள்ளன.
 - **பெண்கள் அதிகாரமளித்தல்:** இட ஒதுக்கீடு அதிக எண்ணிக்கையிலான பெண்களை (14 மில்லியனுக்கும் அதிகமானோர்) அரசியல் தலைமைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளது, இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சமூகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
 - **தாழ்த்தப்பட்டோர்/பழங்குடியினர் அதிகாரமளித்தல்:** இட ஒதுக்கீடு உள்ளாட்சி ஆளுகையில் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்துள்ளது.
 - ஆளுகையை மக்களுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு வந்துள்ளது.
- **சவால்கள் (முக்கிய பிரச்சினை - "3Fs" சிக்கல்):**
 - **1. நிதி பற்றாக்குறை (நிதிப் பகிர்வு):**
 - உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குத் தங்கள் சொந்த வருவாயை ஈட்டுவதற்கு மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களே உள்ளன. அவை மாநில மற்றும் மத்திய அரசாங்கங்களின் மானியங்களை பெரிதும் சார்ந்துள்ளன, அவை பெரும்பாலும் போதுமானதாகவும், ஒழுங்கற்றதாகவும் உள்ளன.
 - மாநில நிதி ஆணையங்களின் பரிந்துரைகள் பெரும்பாலும் மாநில அரசாங்கங்களால் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை.
 - **2. செயல்பாடுகள் பற்றாக்குறை (செயல்பாட்டுப் பகிர்வு):**

- இதுவே மிகப்பெரிய சவால். 11வது மற்றும் 12வது அட்டவணைகள் இருந்தபோதிலும், பெரும்பாலான மாநில அரசாங்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரங்களையும், செயல்பாடுகளையும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு உண்மையாகப் பகிர்ந்தளிக்கவில்லை.
- மாநில அளவிலான துறைகள் மற்றும் இணை அமைப்புகள் (parastatals) நீர், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி போன்ற முக்கியப் பகுதிகளைத் தொடர்ந்து கட்டுப்படுத்துகின்றன, இது உள்ளாட்சி அரசாங்கங்களின் அதிகாரத்தைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது.

○ 3. பணியாளர்கள் பற்றாக்குறை (நிர்வாகப் பகிர்வு):

- உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தங்களின் சொந்த அர்ப்பணிப்புள்ள நிர்வாக மற்றும் தொழில்நுட்ப ஊழியர்களின் கடுமையான பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை மாநில அரசு அதிகாரிகளைச் சார்ந்துள்ளன, அவர்கள் பெரும்பாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருப்பதில்லை.

• பிற சவால்கள்:

- உயரடுக்கு கைப்பற்றல்: நன்மைகள் மற்றும் அதிகாரம் பெரும்பாலும் சமூகத்தின் ஆதிக்கப் பிரிவினரால் கைப்பற்றப்படுகின்றன.
- பலவீனமான கிராம சபைகள்: பஞ்சாயத்து ராஜ்ஜியத்தின் ஆன்மாவாக இருக்க வேண்டிய கிராம சபை, பெரும்பாலான மாநிலங்களில் பலவீனமாகவே உள்ளது.
- திறன் பற்றாக்குறை: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு பெரும்பாலும் தங்கள் செயல்பாடுகளைத் திறம்படச் செய்யப் பயிற்சி மற்றும் திறன் இல்லை.

• முன்னோக்கிய வழி:

- "3Fs"-இன் உண்மையானப் பகிர்வு: இது மிக முக்கியமான சீர்திருத்தம். மாநில அரசாங்கங்கள் நிதி, செயல்பாடுகள் மற்றும் பணியாளர்களை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மாற்றுவதற்கான அரசியல் உறுதியைக் காட்ட வேண்டும்.
- கிராம சபைகளை வலுப்படுத்துதல்: திட்டமிடல், முடிவெடுத்தல் மற்றும் சமூகத் தணிக்கைக்கான முதன்மை மன்றமாக கிராம சபையை வலுப்படுத்துதல்.
- திறன் மேம்பாடு: உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மற்றும் அதிகாரிகளுக்குத் தொடர்ச்சியான மற்றும் முறையான பயிற்சி.
- சொந்த-மூல வருவாயை ஊக்குவித்தல்: உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தங்கள் சொந்த வருவாயை ஈட்டி அதிகாரம் அளித்தல் (எ.கா., பயனுள்ள சொத்து வரி வசூல் மூலம்).
- தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துதல்: உள்ளாட்சி அரசாங்கங்களின் செயல்பாடு மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மையை மேம்படுத்த இ-ஆளுகையைப் பயன்படுத்துதல்.
- செயல்பாடு வரைபடம்: ஒவ்வொரு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட செயல்பாட்டிற்கும் அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு அடுக்கின் குறிப்பிட்ட பொறுப்புகளை வரையறுக்க மாநிலங்கள் ஒரு தெளிவான "செயல்பாடு வரைபடத்தை" மேற்கொள்ள வேண்டும்.

யூனியன் பிரதேசங்கள்

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. யூனியன் பிரதேசங்களின் கருத்து: அவை என்ன, ஏன் இருக்கின்றன.
2. யூனியன் பிரதேசங்களின் பரிணாமம்: அவை எப்படி உருவாக்கப்பட்டன, காலப்போக்கில் எப்படி மாறியுள்ளன.
3. யூனியன் பிரதேசங்களின் நிர்வாகம்: அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப்பூர்வ கட்டமைப்பு.
4. பல்வேறு வகை யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு (சட்டமன்றம் உள்ளவை மற்றும் இல்லாதவை).
5. டெல்லியின் சிறப்பு நிலை: அதன் தனித்துவமான மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய நிர்வாக அமைப்பின் ஆழமான பார்வை.
6. யூனியன் பிரதேசங்களின் நிர்வாகம் தொடர்பான முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்.

யூனியன் பிரதேசங்களின் கருத்து:

- வரையறை:
 - யூனியன் பிரதேசங்கள் என்பது இந்தியாவில் உள்ள கூட்டாட்சிப் பிரதேசங்கள் ஆகும், அவை பகுதியாகவோ அல்லது முழுமையாகவோ நேரடியாக ஒன்றிய அரசாங்கத்தால் (மத்திய அரசாங்கம்) நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.
 - அவை குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நிர்வாகி மூலம் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.
- உருவாக்கத்திற்கான காரணம் (யூனியன் பிரதேசங்கள் ஏன் இருக்கின்றன?):
 - மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு ஆணையம் (1956) பல்வேறு காரணங்களுக்காக முழுமையான மாநிலங்களாக மாற்ற முடியாத அல்லது அண்டை மாநிலங்களுடன் இணைக்க முடியாத பிரதேசங்களுக்கு யூனியன் பிரதேசங்களை உருவாக்கப் பரிந்துரைத்தது:
 1. அரசியல் மற்றும் நிர்வாகக் கருத்தில்: டெல்லி (தேசியத் தலைநகராக) மற்றும் சண்டிகர் (பகிரப்பட்ட தலைநகராக).
 2. கலாச்சாரத் தனித்துவம்: புதுச்சேரி, தாத்ரா மற்றும் நகர் ஹவேலி, மற்றும் டாமன் மற்றும் டையூ (பிரெஞ்சு மற்றும் போர்த்துகீசிய ஆட்சியிலிருந்து பெறப்பட்ட தங்கள் தனித்துவமான கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாக்க).
 3. மூலோபாய முக்கியத்துவம்: அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள் மற்றும் லட்சத்தீவு.
 4. பின்தங்கிய மற்றும் பழங்குடி மக்களின் சிறப்பு சிகிச்சை மற்றும் பாாமரிப்பு: மிசோரம், மணிப்பூர், திரிபுரா மற்றும் அருணாச்சலப் பிரதேசம் ஆகியவை மாநிலங்களாக மாறுவதற்கு முன்பு ஆரம்பத்தில் யூனியன் பிரதேசங்களாக இருந்தன.
 5. சமீபத்திய மறுசீரமைப்பு: ஜம்மு & காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் ஆகியவை மூலோபாய மற்றும் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டன.

யூனியன் பிரதேசங்களின் பரிணாமம்:

- தோற்றம்: இந்த கருத்து பிரிட்டிஷ் காலத்தின் "பட்டியலிடப்பட்ட மாவட்டங்கள்" மற்றும் பின்னர் "தலைமை ஆணையர் மாகாணங்களில்" வேர்களைக் கொண்டுள்ளது.
- 1956 (7வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம்): மாநிலங்களின் அசல் வகைப்பாடு (பகுதி A, B, C, D) ஒழிக்கப்பட்டது. "யூனியன் பிரதேசங்கள்" என்ற வகை உருவாக்கப்பட்டது. ஆரம்ப யூனியன் பிரதேசங்கள் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார், டெல்லி, இமாச்சலப் பிரதேசம், லட்சத்தீவு, மணிப்பூர் மற்றும் திரிபுரா.
- அடுத்தடுத்த மாற்றங்கள்:
 - பல யூனியன் பிரதேசங்கள் பின்னர் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை அடைந்த பிறகு மாநில அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்டன (எ.கா., இமாச்சலப் பிரதேசம், மணிப்பூர், திரிபுரா, மிசோரம், அருணாச்சலப் பிரதேசம், கோவா).
 - சில வெளிநாட்டு சக்திகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட பிரதேசங்களிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டன (பிரான்ஸிலிருந்து புதுச்சேரி; போர்ச்சுகல்லிலிருந்து கோவா, டாமன் & டையூ).
- சமீபத்திய மேம்பாடுகள்:
 - 2019: ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களாக மறுசீரமைக்கப்பட்டது: ஜம்மு & காஷ்மீர் யூனியன் பிரதேசம் (சட்டமன்றத்துடன்) மற்றும் லடாக் யூனியன் பிரதேசம் (சட்டமன்றம் இல்லாமல்).
 - 2020: தாத்ரா மற்றும் நகர் ஹவேலி மற்றும் டாமன் மற்றும் டையூ யூனியன் பிரதேசங்கள் ஒரே யூனியன் பிரதேசமாக இணைக்கப்பட்டன.

யூனியன் பிரதேசங்களின் நிர்வாகம் (பகுதி VIII, விதிகள் 239-241):

- மைய நபர்: நிர்வாகி (விதி 239):
 - ஒவ்வொரு யூனியன் பிரதேசமும் ஒரு நிர்வாகி மூலம் செயல்படும் குடியரசுத் தலைவரால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.
 - ஒரு நிர்வாகி குடியரசுத் தலைவரின் முகவர், ஒரு ஆளுநரைப் போன்ற மாநிலத்தின் தலைவர் அல்ல.

- **பதவிப்பெயர்:** நிர்வாகியின் பதவிப்பெயர் மாறுபடலாம்: துணைநிலை ஆளுநர் (டெல்லி, புதுச்சேரி, அந்தமான் & நிக்கோபார் தீவுகள், ஜம்மு & காஷ்மீர், லடாக்), நிர்வாகி (சண்டிகர், தாத்ரா & நகர் ஹவேலி மற்றும் டாமன் & டையூ), அல்லது தலைமை ஆணையர்.

• **நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரம்:**

- நாடாளுமன்றம் யூனியன் பிரதேசங்களுக்காக மூன்று பட்டியல்களின் (ஒன்றியம், மாநிலம், மற்றும் பொது) எந்தவொரு பாடத்திலும் சட்டங்களை உருவாக்கலாம். நாடாளுமன்றத்தின் இந்த அதிகாரம் தங்கள் சொந்த சட்டமன்றங்களைக் கொண்ட யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் பொருந்தும்.

• **யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான உயர் நீதிமன்றங்கள் (விதி 241):**

- நாடாளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்திற்கு உயர் நீதிமன்றத்தை அமைக்கலாம் அல்லது அத்தகைய பிரதேசத்தில் உள்ள எந்தவொரு நீதிமன்றத்தையும் உயர் நீதிமன்றமாக அறிவிக்கலாம். (எ.கா., டெல்லிக்குத் தனியாக உயர் நீதிமன்றம் உள்ளது). பெரும்பாலான யூனியன் பிரதேசங்கள் ஒரு அருகிலுள்ள மாநிலத்தின் உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு வகை யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு:

இது ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு.

அம்சம்	சட்டமன்றம் இல்லாத யூனியன் பிரதேசங்கள்	சட்டமன்றம் உள்ள யூனியன் பிரதேசங்கள்
எடுத்துக்காட்டுகள் (தற்போதையவை)	சண்டிகர், லட்சத்தீவு, அந்தமான் & நிக்கோபார் தீவுகள், தாத்ரா & நகர் ஹவேலி மற்றும் டாமன் & டையூ, லடாக்.	புதுச்சேரி, ஜம்மு & காஷ்மீர், மற்றும் டெல்லி தேசியத் தலைநகர் பிரதேசம்.
சட்டமன்ற அதிகாரம்	நாடாளுமன்றத்திற்கு சட்டமியற்றுவதற்கான பிரதேச அதிகாரம் உள்ளது. உள்ளூர் சபை இல்லை.	தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றம் மற்றும் முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சர்கள் குழு உள்ளது.
சபையின் அதிகார வரம்பு	பொருந்தாது.	சபை மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியலின் பெரும்பாலான பாடங்களில் சட்டங்களை உருவாக்கலாம்.
நிர்வாகி மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு உறவு	நிர்வாகி ஆலோசகர்களின் உதவியுடன் யூனியன் பிரதேசத்தை நடத்துகிறார்.	துணைநிலை ஆளுநர், தனது விருப்பப்படி செயல்பட வேண்டிய விஷயங்களைத் தவிர, அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையால் கட்டுப்பட்டவர்.
மத்திய அரசின் மேலாதிக்க அதிகாரம்	முழுமையான மற்றும் நேரடியானது.	இந்த யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான மாநிலப் பட்டியலில் நாடாளுமன்றத்தின் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் பறிக்கப்படவில்லை. நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு சட்டம் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்தின் சபையால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தை மீறலாம்.

டெல்லியின் சிறப்பு நிலை (தேசியத் தலைநகர் பிரதேசம் - NCT):

டெல்லியின் நிலை தனித்துவமானது மற்றும் அரசியல் மற்றும் அரசியலமைப்பு மோதலின் ஒரு முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளது.

• **A. அரசியலமைப்பு அந்தஸ்து:**

- 1991 ஆம் ஆண்டின் 69வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் விதி 239AA மற்றும் 239AB-ஐச் சேர்த்து, டெல்லி யூனியன் பிரதேசத்திற்கு சிறப்பு அந்தஸ்து வழங்கியது.
- இது டெல்லி தேசியத் தலைநகர் பிரதேசம் என்று மறுபெயரிடப்பட்டது.

- நிர்வாகி துணைநிலை ஆளுநர் (LG) என்று நியமிக்கப்பட்டார்.
- **B. டெல்லி சட்டமன்றத்தின் சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்:**
 - டெல்லி சட்டமன்றம் மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியலின் அனைத்து விஷயங்களிலும் சட்டங்களை உருவாக்கலாம், மூன்று பாடங்களைத் தவிர, அவை ஒன்றிய நாடாளுமன்றத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன:
 1. பொது ஒழுங்கு
 2. காவல்துறை
 3. நிலம்
- **C. முக்கிய மோதல் (துணைநிலை ஆளுநர் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம்):**
 - விதி 239AA(4): துணைநிலை ஆளுநருக்கும் அவரது அமைச்சர்களுக்கும் இடையே எந்தவொரு விஷயத்திலும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், துணைநிலை ஆளுநர் அதை குடியரசுத் தலைவரின் முடிவுக்குப் குடியரசுத் தலைவரின் முடிவின்படி செயல்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அத்தகைய முடிவு நிலுவையில் இருக்கும்போது, விஷயம் அவசரமாக இருந்தால் துணைநிலை ஆளுநர் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.
 - விளக்கப் போராட்டம்:
 - ஒன்றிய அரசாங்கம் இதை அடிக்கடி எல்லா விஷயங்களிலும் துணைநிலை ஆளுநரின் ஒப்புதல் தேவை என்று விளக்கியுள்ளது.
 - டெல்லியின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம், மூன்று ஒதுக்கப்பட்ட பாடங்களைத் தவிர மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் துணைநிலை ஆளுநர் அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையால் கட்டுப்பட்டவர் என்று வாதிடுகிறது.
- **D. முக்கிய உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள்:**
 - டெல்லி தேசியத் தலைநகர் பிரதேச அரசு மற்றும் இந்திய யூனியன் (2018 & 2023): உச்ச நீதிமன்றம், தொடர்ச்சியான தீர்ப்புகளில், அதிகாரச் சமநிலையைத் தெளிவுபடுத்த முயன்றுள்ளது. பரந்த தீர்ப்பு என்னவென்றால், துணைநிலை ஆளுநர் மூன்று ஒதுக்கப்பட்ட பாடங்களைத் (காவல்துறை, பொது ஒழுங்கு, நிலம்) தவிர மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையால் கட்டுப்பட்டவர். "கருத்து வேறுபாடு" என்ற விதி ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் இயந்திரத்தனமாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது, ஆனால் விதிவிலக்கான சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- **E. டெல்லி தேசியத் தலைநகர் பிரதேச அரசாங்கம் (திருத்தம்) சட்டம், 2021:**
 - நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்த சர்ச்சைக்குரிய சட்டம், துணைநிலை ஆளுநரின் விருப்ப அதிகாரங்களை அதிகரித்ததற்காகவும், டெல்லியில் "அரசாங்கம்" என்பது "துணைநிலை ஆளுநர்" என்று திறம்படக் கூறியதற்காகவும் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மோதலைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது.

முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்:

- **ஜனநாயகக் கட்டுப்பாடு இல்லாமை:** சட்டமன்றம் இல்லாத யூனியன் பிரதேசங்களில், உள்ளூர் மக்கள் தங்கள் சொந்த ஆளுகையில் எந்தக் கருத்தையும் கூற முடியாது.
- **மத்தியமாநிலப் போராட்டம்:** சட்டமன்றம் உள்ள யூனியன் பிரதேசங்களில், குறிப்பாக டெல்லியில், மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட துணைநிலை ஆளுநருக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஒரு நிலையான அதிகாரப் போராட்டம் உள்ளது, இது நிர்வாக முடக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது மற்றும் ஜனநாயக ஆணையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது.
- **மாநில அந்தஸ்துக்கான கோரிக்கை:** டெல்லி மற்றும் புதுச்சேரிக்கு முழு மாநில அந்தஸ்துக்கான கோரிக்கை நீண்டகாலமாக உள்ளது, இது அதிக சுயாட்சி மற்றும் காவல்துறை மற்றும் நிலம் உள்ளிட்ட அனைத்துப் பாடங்களிலும் ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டிற்கான விருப்பத்தால் இயக்கப்படுகிறது.

- அதிகாரத்துவ மற்றும் அரசியல் ஆளுகை: நிர்வாகம் பெரும்பாலும் ஒன்றிய உள்துறை அமைச்சகத்திற்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகளால் நடத்தப்படுகிறது, உள்ளூர் மக்களுக்கு அல்ல.

கூட்டாட்சி (Federalism):

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. கூட்டாட்சியை வரையறுத்தல்: முக்கிய கருத்து.
2. இந்திய கூட்டாட்சி அமைப்பு: அதன் கூட்டாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சி அல்லாத (ஒற்றையாட்சி) அம்சங்களை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. இந்திய கூட்டாட்சியின் தனித்துவமான தன்மை: சொல்லாட்சி மற்றும் நீதித்துறை விளக்கம்.
4. மற்ற கூட்டாட்சி வடிவங்களிலிருந்து வேறுபடுத்துதல் (ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு): முதன்மையாக அமெரிக்காவுடன்.
5. இந்திய கூட்டாட்சிக்கான சமகால சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்.

கூட்டாட்சியை வரையறுத்தல்:

- **வரையறை:**
 - கூட்டாட்சி என்பது ஒரு மத்திய அதிகாரம் (தேசிய அரசாங்கம்) மற்றும் பல்வேறு உறுப்பு அலகுகள் (மாநிலங்கள் போன்ற பிராந்திய அரசாங்கங்கள்) இடையே அதிகாரம் பிரிக்கப்பட்ட ஒரு அரசாங்க முறையாகும்.
 - தேசிய மற்றும் பிராந்திய அரசாங்கங்கள் இரண்டும் தங்கள் சொந்தத் துறைகளில் இறையாண்மை கொண்டவை மற்றும் தங்கள் அதிகாரத்தை நேரடியாக அரசியலமைப்பிலிருந்து பெறுகின்றன.
- **ஒரு கூட்டாட்சியின் முக்கிய அம்சங்கள் ("கூட்டாட்சிக் கொள்கை"):**
 - **இரட்டை அரசாங்கம்/ஆட்சி:** ஒரு தேசிய அரசாங்கம் மற்றும் பிராந்திய அரசாங்கங்கள்.
 - **எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு:** அதிகாரப் பிரிவினையைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட.
 - **அதிகாரப் பகிர்வு:** அரசியலமைப்பு சட்டமன்றப் பட்டியல்கள் மூலம் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே அதிகாரங்களைப் பிரிக்கிறது.
 - **அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கம்:** அரசியலமைப்பு நாட்டின் உச்சச் சட்டமாகும், மேலும் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.
 - **கடினமான அரசியலமைப்பு:** கூட்டாட்சி அமைப்பு தொடர்பான விதிகளை மத்திய அரசு தன்னிச்சையாகத் திருத்த முடியாது.
 - **சுதந்திரமான நீதித்துறை:** அரசியலமைப்பின் பாதுகாவலராகச் செயல்படவும், மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தகராறுகளைத் தீர்க்கவும்.
 - **ஈரவை சட்டமன்றம்:** மேலவை (மாநிலங்களவை அல்லது அமெரிக்க செனட் போன்றவை) பொதுவாக மாநிலங்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

இந்திய கூட்டாட்சி அமைப்பு:

இந்திய அரசியலமைப்பு ஒரு கூட்டாட்சியின் பெரும்பாலான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க விதிவிலக்குகளுடன்.

- **இந்திய அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி அம்சங்கள்:**
 - **இரட்டை ஆட்சி:** மத்தியில் ஒன்றியம் மற்றும் சுற்றளவில் மாநிலங்கள்.
 - **எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு:** உலகின் மிக நீண்டது.
 - **அதிகாரப் பகிர்வு:** ஏழாவது அட்டவணையில் உள்ள மூன்று பட்டியல்கள் மூலம் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது (மத்தியப் பட்டியல், மாநிலப் பட்டியல், பொதுப் பட்டியல்).
 - **அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கம்.**
 - **கடினமான அரசியலமைப்பு:** கூட்டாட்சி விதிகளைத் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன் பாதி மாநிலங்களின் ஒப்புதலும் தேவை.

- சுதந்திரமான நீதித்துறை: உச்ச நீதிமன்றம்.
- ஈரவை முறை: மாநிலங்களவை.
- இந்திய அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி அல்லாத அல்லது ஒற்றையாட்சி அம்சங்கள் (இதுவே அதன் தனித்துவத்திற்குக் காரணம்):
 - 1. வலுவான மையம்:
 - மத்தியப் பட்டியல் மாநிலப் பட்டியலை விட அதிக பாடங்களையும், அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாடங்களையும் கொண்டுள்ளது.
 - பொதுப் பட்டியலில் மத்திய அரசுக்கு மேலாதிக்க அதிகாரம் உள்ளது.
 - எஞ்சிய அதிகாரங்கள் (Residuary powers) மத்திய அரசிடம் உள்ளன (அமெரிக்காவைப் போலல்லாமல்).
 - 2. மாநிலங்கள் அழிக்க முடியாதவை அல்ல: நாடாளுமன்றம் ஒரு எளிய பெரும்பான்மையுடன் ஒரு மாநிலத்தின் பகுதி, எல்லைகள் அல்லது பெயரை தன்னிச்சையாக மாற்றலாம் (விதி 3). இது இந்தியாவை "அழிக்கக்கூடிய மாநிலங்களின் அழிக்க முடியாத ஒன்றியம்" என்று விவரிக்க வழிவகுத்தது.
 - 3. ஒற்றை அரசியலமைப்பு: மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டும் ஒரு ஒற்றை அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பிற்குள் செயல்பட வேண்டும்.
 - 4. ஒற்றைக் குடியரிமை.
 - 5. அரசியலமைப்பின் நெகிழ்வுத்தன்மை: அரசியலமைப்பின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதியை நாடாளுமன்றம் மட்டுமே திருத்த முடியும்.
 - 6. ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை.
 - 7. மாநில ஆளுநர் நியமனம்: ஆளுநர் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்டு மத்திய அரசின் முகவராகச் செயல்படுகிறார்.
 - 8. அகில இந்திய சேவைகள் (IAS, IPS, IFS): மத்திய அரசால் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்டு மாநிலங்களில் பணியாற்றுகிறார்கள், இது மாநில நிர்வாகத்தின் மீது மத்திய அரசுக்கு குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கை அளிக்கிறது.
 - 9. அவசரகால விதிகள் (விதிகள் 352, 356, 360): ஒரு அவசரநிலையின் போது, முழு அமைப்பும் ஒற்றையாட்சியாக மாறக்கூடும்.

இந்திய கூட்டாட்சியின் தனித்துவமான தன்மை:

- அதை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லாட்சி:
 - "அரை-கூட்டாட்சி" (Quasi-federal) - கே.சி. வியர்.
 - "பேரம்பேசும் கூட்டாட்சி" (Bargaining federalism) - மோரிஸ் ஜோன்ஸ்.
 - "கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி" (Cooperative federalism) - கிரான்வில் ஆஸ்டின்.
 - "மையப்படுத்தும் போக்கைக் கொண்ட கூட்டாட்சி" (Federation with a centralising tendency) - ஜவர் ஜென்னிங்ஸ்.
- டாக்டர் அம்பேத்கரின் பார்வை: இந்திய அமைப்பு இயல்பான காலங்களில் கூட்டாட்சியாகவும், அவசரகாலங்களில் ஒற்றையாட்சியாகவும் மாற்றப்படலாம், இது ஒற்றுமை மற்றும் பன்முகத்தன்மை இரண்டையும் வழங்குகிறது என்று அவர் வாதிட்டார்.
- உச்ச நீதிமன்றத்தின் பார்வை (எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கு, 1994):
 - கூட்டாட்சி என்பது அரசியலமைப்பின் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பின்" ஒரு பகுதியாகும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. மாநிலங்கள் மத்திய அரசின் வெறும் துணையமைப்புகள் அல்ல, அவற்றுக்கு சொந்த அரசியலமைப்பு இருப்பு உள்ளது என்று அது கூறியது.

மற்ற கூட்டாட்சி வடிவங்களிலிருந்து வேறுபடுத்துதல் (ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு):

சிறந்த ஒப்பீடு அமெரிக்காவுடன், இது ஒரு பாரம்பரிய அல்லது "உண்மையான" கூட்டாட்சியாகக் கருதப்படுகிறது.

அம்சம்	இந்திய கூட்டாட்சி ("ஒன்றாக வைத்திருக்கும்" கூட்டாட்சி)	அமெரிக்க கூட்டாட்சி ("ஒன்றாக வரும்" கூட்டாட்சி)
உருவாக்கம்	நிர்வாக வசதிக்காகவும் பன்முகத்தன்மையை ஒரு பெரிய நாடு தனது அதிகாரத்தை தேசிய அரசாங்கத்திற்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையில் பிரிக்க முடிவு செய்தபோது உருவானது.	சுதந்திரமான மாநிலங்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட அடையாளத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டு இறையாண்மையைப் பகிர்ந்து, ஒரு பெரிய அலகை உருவாக்க ஒன்றிணைந்தபோது உருவானது.
மாநிலங்களின் அதிகாரம்	மத்திய அரசுடன் ஒப்பிடும்போது மாநிலங்களுக்குக் குறைவான அதிகாரம் உள்ளது.	கூட்டாட்சி அரசாங்கத்துடன் ஒப்பிடும்போது மாநிலங்கள் அதிக சக்திவாய்ந்தவை மற்றும் தன்னாட்சி கொண்டவை.
இறையாண்மை	அரசியலமைப்பு இரட்டை இறையாண்மையை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஒன்றியம் மற்றும் மாநிலங்கள் அரசியலமைப்பால் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளுக்குள் மட்டுமே இறையாண்மை கொண்டவை.	மாநிலங்களுக்கும் கூட்டாட்சி அரசாங்கத்திற்கும் அவற்றின் சொந்தத் தனித்தனி இறையாண்மைகள் உள்ளன (இரட்டை இறையாண்மை).
குடியுரிமை	முழு நாட்டிற்கும் ஒற்றைக் குடியுரிமை.	இரட்டைக் குடியுரிமை (கூட்டாட்சி மற்றும் மாநிலம்).
அரசியலமைப்பு	ஒன்றியம் மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டிற்கும் ஒற்றை அரசியலமைப்பு.	மாநிலங்களுக்குக் கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பிலிருந்து தனித்தனியாகத் தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்புகள் உள்ளன.
எஞ்சிய அதிகாரங்கள்	மத்திய அரசிடம் உள்ளன.	மாநிலங்களிடம் உள்ளன.
மாநிலங்களின் தன்மை	மாநிலங்கள் அழிக்கக்கூடியவை. நாடாளுமன்றம் அவற்றின் எல்லைகளை மாற்றலாம்.	மாநிலங்கள் அழிக்க முடியாதவை. ஒரு மாநிலத்தின் எல்லையை மாற்ற அதன் ஒப்புதல் தேவை. அமெரிக்கா "அழிக்க முடியாத மாநிலங்களின் அழிக்க முடியாத ஒன்றியம்" ஆகும்.
நீதித்துறை	உச்ச நீதிமன்றத்தை உச்சத்தில் கொண்ட ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை.	தனித்தனி கூட்டாட்சி மற்றும் மாநில நீதிமன்ற அமைப்புகளுடன் கூடிய இரட்டை நீதித்துறை.
ஆளுநர் நியமனம்	ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநர் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்.	ஒரு மாநிலத்தின் தலைவர் (ஆளுநர்) அந்த மாநில மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.
மேலவையில் பிரதிநிதித்துவம்	மாநிலங்களவையில் பிரதிநிதித்துவம் மக்கள்தொகையின் அடிப்படையில் சமமற்றது.	செனட்டில் பிரதிநிதித்துவம் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் சமமானது (ஒரு மாநிலத்திற்கு 2 செனட்டர்கள்), அளவைப் பொருட்படுத்தாமல்.

இந்திய கூட்டாட்சிக்கான சமகால சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்:

- **ஆளுநரின் பங்கு:** ஆளுநரின் ஒருதலையான பங்கு, குறிப்பாகக் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியைப் பரிந்துரைப்பதில் (விதி 356) மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களை அமைக்கும் விஷயங்களில்.
- **நிதி கூட்டாட்சி:**
 - நிதிக்காக மத்திய அரசை அதிகமாகச் சார்ந்திருப்பதாக மாநிலங்கள் புகார் கூறுகின்றன.
 - நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் தொடர்பான சிக்கல்கள்.
 - சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (GST) தொடர்பான சர்ச்சைகள், குறிப்பாக மாநிலங்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குவது குறித்து.

- **மையப்படுத்தும் போக்குகள்:**
 - சட்டமியற்றல் மூலம் மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியலில் மத்திய அரசின் அதிகரித்து வரும் அத்துமீறல்.
 - எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் மாநிலங்களில் மத்திய அமைப்புகளின் (சிபிஐ (CBI), இடி (ED)) பயன்பாடு.
- **மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தகராறுகள்:**
 - நீர் தகராறுகள் (எ.கா., காவிரி, மகாநதி).
 - எல்லைத் தகராறுகள் (எ.கா., மகாராஷ்டிரா-கர்நாடகா).
- **மாநில சுயாட்சி மற்றும் மாநில அந்தஸ்துக்கான கோரிக்கைகள்:**
 - அதிக நிதி மற்றும் நிர்வாக சுயாட்சிக்கான தொடர்ச்சியான கோரிக்கைகள்.
- **கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியிலிருந்து போட்டி கூட்டாட்சிக்கு:**
 - **கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி:** பொதுவான பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் ஒத்துழைக்கின்றன (எ.கா., ஜிஎஸ்டி கவுன்சில்).
 - **போட்டி கூட்டாட்சி:** முதலீட்டை ஈர்க்கவும், ஆளுகையை மேம்படுத்தவும் மாநிலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியிடுகின்றன (எ.கா., நிதி ஆயோக்கின் மாநிலங்களின் தரவரிசை). இந்தப் போட்டி பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை மோசமாக்காமல் இருப்பதை உறுதி செய்வதே சவால்.

மத்திய - மாநில உறவுகள்:

இதைப் படிப்பதற்கான சிறந்த வழி, அரசியலமைப்பால் வரையறுக்கப்பட்ட மூன்று உறவுத் துறைகளாகப் பிரித்து, பின்னர் பட்டங்களுக்கும் ஒத்துழைப்பிற்கான வழிமுறைகளையும் பகுப்பாய்வு செய்வதாகும்.

கட்டமைப்பு:

1. சட்டமன்ற உறவுகள்: யார் எதன் மீது சட்டங்களை உருவாக்க முடியும்?
2. நிர்வாக உறவுகள்: சட்டங்கள் எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படுகின்றன மற்றும் அதிகாரங்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றன?
3. நிதி உறவுகள்: பணம் எவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகிறது?
4. மத்திய-மாநில உறவுகளில் உள்ள போக்குகள் மற்றும் சவால்கள் (முக்கிய ஆணையங்களின் பங்கு உட்பட).

சட்டமன்ற உறவுகள் (பகுதி XI, அதிகாரம் I, விதிகள் 245-255):

இது சட்டமியற்றும் அதிகாரப் பகிர்வைக் கையாள்கிறது.

- **மத்திய மற்றும் மாநிலச் சட்டமியற்றலின் பிராந்திய வரம்பு (விதி 245):**
 - **நாடாளுமன்றம்:** இந்தியாவின் முழுப் பகுதிக்கும் அல்லது எந்தப் பகுதிக்கும் சட்டங்களை உருவாக்க முடியும். இது பிராந்தியத்திற்கு அப்பாற்பட்ட அதிகார வரம்பையும் கொண்டுள்ளது (அதன் சட்டங்கள் இந்தியக் குடிமக்கள் மற்றும் உலகில் எங்கும் உள்ள அவர்களின் சொத்துக்களுக்குப் பொருந்தும்).
 - **மாநில சட்டமன்றம்:** மாநிலத்தின் முழுப் பகுதிக்கும் அல்லது எந்தப் பகுதிக்கும் சட்டங்களை உருவாக்க முடியும். மாநிலத்திற்கும் பொருளுக்கும் இடையே போதுமான தொடர்பு இருக்கும்போது தவிர, அதன் சட்டங்கள் மாநிலத்திற்கு வெளியே பொருந்தாது.
- **சட்டமன்றப் பாடங்களின் பகிர்வு (விதி 246 & ஏழாவது அட்டவணை):**
 - இது சட்டமன்ற உறவுகளின் மூலக்கல். அரசியலமைப்பு சட்டமன்றப் பாடங்களின் மூன்று மடங்குப் பகிர்வை வழங்குகிறது:
 - **பட்டியல்-I (மத்தியப் பட்டியல்):**
 - நாடாளுமன்றத்திற்கு சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கான பிரதீயக அதிகாரம் உள்ளது.
 - தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாடங்கள்.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:** பாதுகாப்பு, வங்கி, வெளியுறவு, நாணயம், அணுசக்தி, மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு, ரயில்வே.

○ **பட்டியல்-II (மாநிலப் பட்டியல்):**

- இயல்பான சூழ்நிலைகளில் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கான பிரத்யேக அதிகாரம் உள்ளது.
- உள்ளூர் அல்லது பிராந்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாடங்கள்.
- எடுத்துக்காட்டுகள்:** பொது ஒழுங்கு, காவல்துறை, பொது சுகாதாரம் மற்றும் துப்புரவு, விவசாயம், சிறைச்சாலைகள், உள்ளாட்சி அரசாங்கம்.

○ **பட்டியல்-III (பொதுப் பட்டியல்):**

- நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் இரண்டும் சட்டங்களை உருவாக்கலாம்.
- சட்டமியற்றலில் சீரான தன்மை விரும்பத்தக்கது ஆனால் அவசியமில்லை என்ற பாடங்கள்.
- எடுத்துக்காட்டுகள்:** குற்றவியல் சட்டம் மற்றும் நடைமுறை, குடிமை நடைமுறை, திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து, கல்வி, காடுகள், தொழிற்சங்கங்கள், மின்சாரம்.
- முரண்பாட்டு விதி (விதி 254):** ஒரு பொதுப் பட்டியல் பாடத்தில் ஒரு மாநிலச் சட்டம் ஒரு ஒன்றியச் சட்டத்திற்கு முரணாக இருந்தால், ஒன்றியச் சட்டமே மேலோங்கும்.

- **எஞ்சிய அதிகாரங்கள் (விதி 248):** பொது அல்லது மாநிலப் பட்டியல்களில் குறிப்பிடப்படாத எந்தவொரு விஷயம் குறித்தும் எந்தச் சட்டத்தையும் உருவாக்கும் பிரத்யேக அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்திற்கு உள்ளது. இது இந்தியக் கூட்டாட்சியின் ஒற்றையாட்சி சார்பைப் பிரதிபலிக்கிறது.

• **மாநிலத் துறையில் நாடாளுமன்றச் சட்டமியற்றல் (ஒற்றையாட்சி அம்சங்கள்):**

- ஐந்து அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்களில் சட்டம் இயற்ற நாடாளுமன்றத்திற்கு அரசியலமைப்பு அனுமதிக்கிறது:
 - மாநிலங்களவை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்போது (விதி 249): தேசிய நலன் கருதி இது அவசியம் என்று மாநிலங்களவை அறிவித்தால்.
 - தேசிய அவசரநிலையின் போது (விதி 250).
 - மாநிலங்கள் கோரிக்கை வைக்கும்போது (விதி 252): இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் நாடாளுமன்றத்தைச் சட்டம் இயற்றுமாறு கோரித் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினால்.
 - சர்வதேச ஒப்பந்தங்களைச் செயல்படுத்த (விதி 253).
 - குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் போது (விதி 356).

• **மாநிலச் சட்டமியற்றல் மீதான மத்திய அரசின் கட்டுப்பாடு:**

- ஆளுநர் மாநில சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட சில வகை மசோதாக்களைக் குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக ஒதுக்கலாம் (விதி 200). குடியரசுத் தலைவர் அத்தகைய மசோதாக்கள் மீது முழுமையான மறுப்பாணை அதிகாரத்தைக் (absolute veto) கொண்டுள்ளார்.

நிர்வாக உறவுகள் (பகுதி XI, அதிகாரம் II, விதிகள் 256-263):

இது நிர்வாக அதிகாரங்களைக் கையாள்கிறது. பொதுவாக, நிர்வாக அதிகாரம் சட்டமன்ற அதிகாரத்தைப் பின்பற்றுகிறது.

• **நிர்வாக அதிகாரப் பகிர்வு:**

- மத்திய அரசின் நிர்வாக அதிகாரம் மத்தியப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்களுக்குப் பரவியுள்ளது.
- மாநிலங்களின் நிர்வாக அதிகாரம் மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்களுக்குப் பரவியுள்ளது.
- பொதுப் பட்டியலைப் பொறுத்தவரை, நாடாளுமன்றம் வேறுவிதமாக வழிகாட்டாத வரை, நிர்வாக அதிகாரம் பொதுவாக மாநிலங்களிடமே உள்ளது.

• **மாநிலங்கள் மற்றும் மத்திய அரசின் கடமை (மத்திய கட்டுப்பாட்டிற்கான முக்கிய விதிகள்):**

- **விதி 256:** ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் நிர்வாக அதிகாரமும் நாடாளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கு இணங்குவதை உறுதி செய்யும் வகையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- **விதி 257:** ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் நிர்வாக அதிகாரமும் ஒன்றியத்தின் நிர்வாக அதிகாரத்தைத் தடுக்காத அல்லது பாதிக்காத வகையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- மத்திய அரசு இந்த விளைவுக்காக மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுதல்களை வழங்கலாம். இந்த வழிகாட்டுதல்களுக்குப் பின்னால் உள்ள அனுமதி விதி 365 ஆகும், இது ஒரு மாநிலம் மத்திய அரசிடமிருந்து எந்த வழிகாட்டுதல்களுக்கும் இணங்கத் தவறினால், அரசியலமைப்பின்படி மாநில அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாத ஒரு சூழ்நிலை எழுந்துள்ளது என்று குடியரசுத் தலைவர் கருதுவது சட்டப்பூர்வமாக இருக்கும் என்று கூறுகிறது (அதாவது, இது குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்துவதற்கான ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்).
- **மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசின் வழிகாட்டுதல்கள்:**
 - தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் கட்டுமானம் மற்றும் பராமரிப்பு, மற்றும் ரயில்வேயின் பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகள் போன்ற விஷயங்களில்.
- **ஒத்துழைப்பிற்கான வழிமுறைகள் (கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி):**
 - **விதி 263: மாநிலங்களுக்கு இடையேயான மன்றம்:** மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தகராறுகளை விசாரித்து ஆலோசனை வழங்கவும், பொது நலன் சார்ந்த பாடங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும் குடியரசுத் தலைவர் ஒரு மாநிலங்களுக்கு இடையேயான மன்றத்தை நிறுவலாம்.
 - **முழு நம்பிக்கை மற்றும் மதிப்பு விதி (விதி 261):** மத்திய அரசின் மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பொதுச் செயல்கள், பதிவுகள் மற்றும் நீதித்துறை நடவடிக்கைகள் இந்தியா முழுவதும் முழு நம்பிக்கைக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவையாகக் கருதப்பட வேண்டும்.
 - **விதி 262: மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நீர் தகராறுகள்:** எந்தவொரு மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நதியின் நீரைப் பயன்படுத்துதல், விநியோகித்தல் அல்லது கட்டுப்படுத்துதல் தொடர்பான எந்தவொரு தகராறையும் தீர்ப்பதற்கு நாடாளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் வழிவகை செய்யலாம்.
 - **மண்டல மன்றங்கள்:** ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிப்பதற்காக 1956 ஆம் ஆண்டின் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புச் சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட சட்டப்பூர்வ அமைப்புகள்.
 - **அகில இந்திய சேவைகள் (விதி 312):** இவை மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டிற்கும் பொதுவானவை மற்றும் ஒத்துழைப்பின் (மற்றும் மத்திய கட்டுப்பாட்டின்) மற்றொரு கருவியாகச் செயல்படுகின்றன.

நிதி உறவுகள் (பகுதி XII, அதிகாரம் I, விதிகள் 268-293):

இது வரி விதிக்கும் அதிகாரங்களை ஒதுக்குதல் மற்றும் நிதி ஆதாரங்களைப் பகிர்ந்நளித்தல் ஆகியவற்றைக் கையாள்கிறது.

- **வரி விதிக்கும் அதிகாரங்களை ஒதுக்குதல்:**
 - அரசியலமைப்பு ஒரு தெளிவான பிரிவினையை ஏற்படுத்துகிறது.
 - மத்தியப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்களில் (எ.கா., சுங்க வரி, நிறுவன வரி, வருமான வரி) வரி விதிக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு பிரத்யேக அதிகாரம் உள்ளது.
 - மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்களில் (எ.கா., விவசாய வருமானம் மீதான வரிகள், நிலம் மற்றும் கட்டிடங்கள், மது) வரி விதிக்க மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு பிரத்யேக அதிகாரம் உள்ளது.
 - பொதுப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்களில் இரண்டும் வரி விதிக்கலாம். (சரக்கு மற்றும் சேவை வரிக்குப் (GST) பிறகு இப்போது பொதுப் பட்டியலில் வரிப் பதிவுகள் இல்லை).
 - வரி விதிக்கும் எஞ்சிய அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்திற்கு உரியது.
- **சரக்கு மற்றும் சேவை வரியின் (GST) வருகை (101வது திருத்தச் சட்டம், 2016):**
 - இது மறைமுக வரி அமைப்பை அடிப்படையில் மறுசீரமைத்துள்ளது.
 - இது ஒரு ஒற்றை, சேருமிடம் சார்ந்த வரியை உருவாக்கியது மற்றும் பல மத்திய மற்றும் மாநில மறைமுக வரிகளை உள்ளடக்கியது.

- சரக்கு மற்றும் சேவை வரி மன்றம் (மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டிலிருந்தும் பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பு) சரக்கு மற்றும் சேவை வரி விகிதங்கள் மற்றும் பிற தொடர்புடைய விஷயங்கள் குறித்து முடிவு செய்கிறது. இது நிதி கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியின் ஒரு முக்கிய நிறுவனத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

• **வரி வருவாய்ப் பகிர்வு (நிதி கூட்டாட்சி):**

- மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்டு, மாநிலங்களால் வசூலிக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்படும் வரிகள்: (எ.கா., முத்திரைத் தாள்கள்).
- மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்டு, வசூலிக்கப்பட்டு, ஆனால் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் வரிகள்: (எ.கா., மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வர்த்தகத்தின் போது பொருட்கள் விற்பனை மீதான வரிகள்).
- மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்டு, வசூலிக்கப்பட்டு, மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே பகிரப்படும் வரிகள்: சில வரிகளின் (வருமான வரி, மத்திய கலால் வரி போன்றவை) வருவாய் பகிரப்படுகிறது. பகிர்வின் கொள்கைகள் நிதி ஆணையத்தால் (விதி 280) தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

• **மாநிலங்களுக்கான உதவி மானியங்கள்:**

- அரசியலமைப்பு மத்திய அரசிடமிருந்து மாநிலங்களுக்கு உதவி மானியங்களை வழங்குகிறது.
- **1.சட்டப்பூர்வமானியங்கள் (விதி 275):** நிதி உதவி தேவைப்படும் மாநிலங்களுக்கு நாடாளுமன்றம் மானியங்களை வழங்கலாம். இவை நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரையின் பேரில் வழங்கப்படுகின்றன.
- **2.விருப்பமானியங்கள் (விதி 282):** மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டும் எந்தவொரு பொது நோக்கத்திற்காகவும் மானியங்களை வழங்கலாம். இவை நிதி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை அல்ல, மேலும் மத்திய அரசு சில மாநிலங்களுக்கு ஆதரவாக அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதால் உராய்வின் ஒரு ஆதாரமாக இருந்துள்ளன.

மத்திய-மாநில உறவுகளில் உள்ள போக்குகள் மற்றும் சவால்கள்:

- **ஆளுநரின் பங்கு:** பெரும்பாலும் மத்திய அரசின் முகவராகச் செயல்படுவதாகக் காணப்படுகிறது, இது மோதல்களுக்கு வழிவகுக்கிறது.
- **குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்துதல் (விதி 356):** அரசியல் காரணங்களுக்காக அடிக்கடி தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கு சில தடைகளை வைத்துள்ளது.
- **நிதி சிக்கல்கள்:** நிதிக்காக மாநிலங்கள் மத்திய அரசை அதிகமாகச் சார்ந்திருத்தல், சரக்கு மற்றும் சேவை வரி இழப்பீடு தொடர்பான தகராறுகள்.
- **மையப்படுத்தும் போக்குகள்:** மத்திய அரசின் அதிகரித்து வரும் சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக ஆதிக்கம்.
- **முக்கிய ஆணையங்களின் பங்கு:**
 - நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC).
 - ராஜமன்னார் குழு (தமிழ்நாடு அரசால்).
 - **சர்க்காரியா ஆணையம் (1983-88):** மத்திய-மாநில உறவுகளை மேம்படுத்த ஒரு விரிவான பரிந்துரைகளை வழங்கியது, கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது.
 - **பஞ்சி ஆணையம் (2007-10):** ஒரு புதுப்பிக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை வழங்கியது.
 - (சர்க்காரியா மற்றும் பஞ்சி ஆணையங்களின் 2-3 முக்கிய பரிந்துரைகளை அறிவது மிகவும் முக்கியம்).

இந்தியாவில் குடிமைப் பணி:

இதை பாடத்திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளபடி ஒரு தர்க்கரீதியான ஓட்டத்தில் பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. குடிமைப் பணி என்ற கருத்து: அது என்ன, அதன் பங்கு.
2. வரலாற்றுப் பின்னணி: இந்தியாவில் குடிமைப் பணிகளின் பரிணாம வளர்ச்சி.

3. குடிமைப் பணிகளின் வகைப்பாடு: பணிகளின் கட்டமைப்பு.
4. ஆட்சேர்ப்பு: குடிமைப் பணியாளர்கள் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.
5. பயிற்சி: அவர்கள் தங்கள் பணிகளுக்கு எவ்வாறு தயாரிக்கப்படுகிறார்கள்.
6. சவால்கள் மற்றும் தேவையான சீர்திருத்தங்கள்.

குடிமைப் பணி என்ற கருத்து:

- **வரையறை:**
 - குடிமைப் பணி என்பது அரசாங்கத்தின் நிரந்தரமான, தொழில்முறை மற்றும் அரசியல் ரீதியாக நடுநிலையான நிர்வாகப் பிரிவாகும். இது சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கும், நாட்டின் அன்றாட நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கும் பொறுப்பான தொழில்முறை குடிமைப் பணியாளர்களைக் கொண்டுள்ளது.
- **முக்கியப் பண்புகள் (மாக்ஸ் வெப்பரின் அதிகாரத்துவ மாதிரியின் அடிப்படையில்):**
 - **நிரந்தரம்:** அவர்கள் நிரந்தர ஊழியர்கள், அரசியல் நிர்வாகம் (அரசாங்கம்) மாறினாலும் பதவியில் தொடர்கிறார்கள்.
 - **அரசியல் நடுநிலைமை:** அவர்கள் எந்த அரசியல் சித்தாந்தத்தையும் பொருட்படுத்தாமல், அன்றைய அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமாகச் சேவை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
 - **பெயரின்மை:** அவர்கள் திரைக்குப் பின்னால் வேலை செய்கிறார்கள், சட்டமன்றத்திற்கு இறுதியாகப் பொறுப்பாவது அமைச்சரே.
 - **படிநிலை:** ஒரு தெளிவான அதிகார வரிசை.
 - **தகுதியின் அடிப்படையில் ஆட்சேர்ப்பு.**
- **ஒரு ஜனநாயகத்தில் குடிமைப் பணிகளின் பங்கு:**
 - கொள்கை உருவாக்கம் (அரசியல் நிர்வாகத்திற்கு ஆலோசனை மற்றும் பின்னூட்டம் வழங்குதல்).
 - கொள்கை அமலாக்கம் (முதன்மைப் பங்கு).
 - நிர்வாகத் தீர்ப்பு.
 - அரசியல் மாற்றங்களின் போது நிர்வாகத்தில் தொடர்ச்சியை உறுதி செய்தல்.
 - சமூக-பொருளாதார மாற்றம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஒரு கருவியாகச் செயல்படுதல்.

வரலாற்றுப் பின்னணி:

- **பண்டைய மற்றும் இடைக்கால இந்தியா:**
 - ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிர்வாக அமைப்புகள் இருந்தன (எ.கா., மௌரிய நிர்வாகம் அதன் அத்யக்ஷர்கள் மற்றும் அமத்யாக்களுடன்: முகலாய நிர்வாகம் அதன் மன்சப்தாரி முறையுடன்). இருப்பினும், இவை ஆட்சியாளருக்குத் தனிப்பட்ட விசுவாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால் நவீன குடிமைப் பணிகள் அல்ல.
- **பிரிட்டிஷ் காலம் (நவீன குடிமைப் பணியின் அடித்தளம்):**
 - **ஆரம்பகால கிழக்கு இந்திய கம்பெனி காலம்:** ஆதரவு மற்றும் ஊழலை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
 - **பட்டயச் சட்டம் 1853:** ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட குடிமைப் பணிக்கு (Covenanted Civil Service) ஆட்சேர்ப்புக்கான திறந்த போட்டி முறையை அறிமுகப்படுத்தியது, ஆதரவு முறையை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது. மெக்காலே குழு (1854) அடித்தளம் அமைத்தது.
 - **இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1858:** இந்தப் பணி இந்தியக் குடிமைப் பணி (ICS) என்று அறியப்பட்டது. இது உயரடுக்குப் பணியாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒன்றாக வைத்திருந்த "எ-குக் கட்டமைப்பாக" இருந்தது.
 - **இந்தியமயமாக்கல்:** ஆரம்பத்தில், இந்தியக் குடிமைப் பணி பிரிட்டிஷாரால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது. இந்திய தேசியவாதிகளின் தொடர்ச்சியான கோரிக்கைகளுக்குப் பிறகு, இந்தியமயமாக்கல் செயல்முறை மெதுவாகத் தொடங்கியது.

- ஐட்சிசன் ஆணையம் (1886), இஸ்லிங்டன் ஆணையம் (1912), லீ ஆணையம் (1924): இந்தக் ஆணையங்கள் பணிகளின் கட்டமைப்பு மற்றும் இந்தியமயமாக்கல் தொடர்பாகப் பரிந்துரைகளைச் செய்தன. லீ ஆணையம் ஒரு பொதுப் பணி தேர்வாணையத்தை உருவாக்கப் பரிந்துரைத்தது, அது 1926-இல் நிறுவப்பட்டது.

• **சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு:**

- காலனித்துவ இந்தியக் குடிமைப் பணி கட்டமைப்பைத் தொடர வேண்டுமா என்பது குறித்து ஒரு விவாதம் இருந்தது.
- சர்தார் வல்லபாய் படேல், தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் நிர்வாக ஸ்திரத்தன்மையின் ஒரு தூணாக, குறிப்பாக அகில இந்தியப் பணிகளைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கான வலுவான ஆதரவாளராக இருந்தார். அவர் "அகில இந்தியப் பணிகளின் தந்தை" என்று கருதப்படுகிறார்.
- இந்தியக் குடிமைப் பணி இந்திய நிர்வாகப் பணி (IAS) என்றும், இந்தியக் காவல் இந்தியக் காவல் பணி (IPS) என்றும் மறுபெயரிடப்பட்டது.

குடிமைப் பணிகளின் வகைப்பாடு:

ஒன்றியம் மற்றும் மாநிலங்களின் கீழ் உள்ள பணிகளை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

• **அகில இந்தியப் பணிகள் (AIS) (விதி 312):**

- **வரையறை:** இந்தப் பணிகள் மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் இரண்டிற்கும் பொதுவானவை. உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தால் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்டு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள், ஆனால் வெவ்வேறு மாநிலப் பணிப்பிரிவுகளுக்கு (Cadres) ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மாநில அரசாங்கங்களின் கீழ் பணியாற்றுகிறார்கள், ஆனால் மத்திய அரசுக்கும் அயற்பணிக்கு (deputation) அனுப்பப்படலாம்.
- **முக்கிய அம்சம்:** அவை இந்தியக் கூட்டாட்சியின் ஒரு முக்கிய ஒற்றையாட்சி அம்சத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன, ஒரு சீரான நிர்வாகத் தரத்தை வழங்குகின்றன மற்றும் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒரு இணைப்பாகச் செயல்படுகின்றன.
- **தற்போதைய அகில இந்தியப் பணிகள்:**
 1. இந்திய நிர்வாகப் பணி (IAS)
 2. இந்தியக் காவல் பணி (IPS)
 3. இந்திய வனப் பணி (IFoS) (1966-இல் உருவாக்கப்பட்டது).
- **கட்டுப்பாடு:** இறுதி அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் உள்ளது, அதே நேரத்தில் உடனடிக் கட்டுப்பாடு மாநில அரசாங்கத்திடம் உள்ளது.
- **உருவாக்கம்:** மாநிலங்களவை மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் அதற்கான ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் மட்டுமே புதிய அகில இந்தியப் பணிகளை உருவாக்க முடியும் (விதி 312).

• **மத்தியப் பணிகள்:**

- **வரையறை:** இந்தப் பணிகளின் உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் பிரதேச அதிகார வரம்பின் கீழ் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் மத்தியப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்கள் தொடர்பான பதவிகளை வகிக்கிறார்கள்.
- **வகைப்பாடு:** குழு A, B, C, மற்றும் D.
- **குழு A மத்தியப் பணிகளின் எடுத்துக்காட்டுகள்:** இந்திய வெளியுறவுப் பணி (IFS), இந்திய வருவாய்ப் பணி (IRS), இந்தியத் தணிக்கை மற்றும் கணக்குப் பணி (IAAS).

• **மாநிலப் பணிகள் (அல்லது மாகாணப் பணிகள்):**

- **வரையறை:** இந்தப் பணிகளின் உறுப்பினர்கள் மாநில அரசாங்கத்தின் பிரதேச அதிகார வரம்பின் கீழ் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள பாடங்கள் தொடர்பான பதவிகளை வகிக்கிறார்கள்.
- **எடுத்துக்காட்டுகள்:** மாநிலக் குடிமைப் பணி (எ.கா., துணை ஆட்சியர்), மாநிலக் காவல் பணி (எ.கா., துணைக் காவல் கண்காணிப்பாளர்).

ஆட்சேர்ப்பு:

• ஆட்சேர்ப்பு முகமைகள்:

- **மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC):** மத்திய ஆட்சேர்ப்பு முகமை. இது ஒரு அரசியலமைப்பு அமைப்பு (விதிகள் 315-323). இது அகில இந்தியப் பணிகள் மற்றும் மத்தியப் பணிகளின் குழு A & B-க்கான ஆட்சேர்ப்புக்காகக் குடிமைப் பணிகள் தேர்வை நடத்துகிறது.
- **மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்கள் (SPSC):** ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் மாநிலப் பணிகளுக்கான ஆட்சேர்ப்புக்காக ஒரு மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் உள்ளது.
- **பணியாளர் தேர்வு ஆணையம் (SSC):** மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ள அரசிதழ் பதிவு பெறாத, குழு C மற்றும் D பதவிகளுக்கான ஆட்சேர்ப்புக்காக.

• ஆட்சேர்ப்பு செயல்முறை:

- தகுதியின் அடிப்படையில் வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு திறந்த, போட்டித் தேர்வு செயல்முறை.
- மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் குடிமைப் பணிகள் தேர்வு ஒரு பல-கட்ட செயல்முறை (முதல்நிலை, முதன்மை, நேர்காணல்/ஆளுமைத் தேர்வு).

• குடிமைப் பணியாளர்களுக்கான அரசியலமைப்புப் பாதுகாப்புகள்:

- **விதி 311:** தன்னிச்சையான பணிநீக்கம், நீக்கம் அல்லது பதவி குறைப்புக்கு எதிராகப் பாதுகாப்பு வழங்குகிறது. ஒரு குடிமைப் பணியாளர் தன்னை நியமித்த அதிகாரத்திற்குக்கீழ் உள்ள ஒரு அதிகாரியால் பணிநீக்கம் செய்யப்படவோ அல்லது நீக்கப்படவோ முடியாது என்றும், குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பாகக் கேட்கப்படுவதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு நியாயமான வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் அது கூறுகிறது.
- **விருப்ப கோட்பாடு (விதி 310):** குடிமைப் பணியாளர்கள் குடியரசுத் தலைவர் அல்லது ஆளுநரின் விருப்பத்தின் பேரில் பதவி வகிக்கிறார்கள். இருப்பினும், இந்த விருப்பம் முழுமையானது அல்ல, விதி 311-இன் விதிகளுக்கு உட்பட்டது.

பயிற்சி:

• பயிற்சியின் நோக்கம்:

- புதிதாகச் சேருபவர்கள் தங்கள் கடமைகளைத் திறம்படச் செய்யத் தேவையான அறிவு, திறன்கள் மற்றும் மனப்பான்மைகளை வழங்குவது.

• பயிற்சியின் வகைகள்:

- **அடிப்படைப் பயிற்சி:** அகில இந்தியப் பணிகள் மற்றும் மத்தியப் பணிகளின் (குழு A) அனைத்துப் புதியவர்களுக்கும் ஒரு பொதுவான பாடநெறி. இது தோழமையை வளர்ப்பதையும், அடிப்படை நிர்வாக மற்றும் அரசியலமைப்பு அறிவை வழங்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
 - **முகக்கிய நிறுவனம்:** லால் பகதூர் சாஸ்திரி தேசிய நிர்வாக அகாதெமி (LBSNAA), முதுரி.
- **தொழில்முறைப் பயிற்சி (கட்டம் I & II):** அடிப்படைப் பாடநெறிக்குப் பிறகு, அதிகாரி பயிற்சியாளர்கள் சிறப்பு, பணி-சார்ந்த பயிற்சிக்காகத் தங்கள்ந்தந்த பணியாளர் கல்லூரிகளுக்குச் செல்கிறார்கள்.
 - **முகக்கிய நிறுவனங்கள்:**
 - சர்தார் வல்லபாய் படேல் தேசியக் காவல் அகாதெமி (SVPNPA), ஹைதராபாத் (ஜபிஎஸ்-க்கு).
 - இந்திரா காந்தி தேசிய வன அகாதெமி (IGNFA), டேராடூன் (ஜஎஃப்ஓஎஸ்-க்கு).
 - தேசியத் தணிக்கை மற்றும் கணக்கு அகாதெமி, சிம்லா (ஜஏஏஎஸ்-க்கு).
- **பணியிடைப் பயிற்சி / நடுப்பணிப் பயிற்சி:** ஒரு அதிகாரியின் தொழில் வாழ்க்கை முழுவதும் அவர்களின் திறன்களைப் புதுப்பிக்கவும், உயர் பொறுப்புகளுக்கு அவர்களைத் தயார்படுத்தவும் தொடர்ச்சியான பயிற்சித் திட்டங்கள்.

• பயிற்சி முறை:

- விரிவுரைகள், வழக்கு ஆய்வுகள், களப் பயணங்கள் ("பாரத் தர்ஷன்"), இரணுவத்துடன் இணைப்புகள், மாவட்டப் பயிற்சி மற்றும் குழு உணர்வு மற்றும் பின்னடைவை வளர்க்கும் சாகச விளையாட்டுகள் ஆகியவை அடங்கும்.

சவால்கள் மற்றும் தேவையான சீர்திருத்தங்கள்:

• ஆட்சேர்ப்பு:

- தேர்வு மிகவும் கல்வி சார்ந்ததாக இருப்பதாகவும், நிர்வாகத்திற்குத் தேவையான உண்மையான திறனைச் சோதிக்கவில்லை என்றும் விமர்சிக்கப்படுகிறது.
- நுழைவுக்கான சிறந்த வயது குறித்த விவாதங்கள்.

• பயிற்சி:

- பயிற்சி சில நேரங்களில் மிகவும் தத்துவார்த்தமானது என்றும், சிக்கலான கள யதார்த்தங்களுக்கு அதிகாரிகளைப் போதுமான அளவு தயார்படுத்தவில்லை என்றும் விமர்சிக்கப்படுகிறது.
- கள நிபுணத்துவம் மற்றும் நெறிமுறைப் பயிற்சியில் அதிக கவனம் தேவை.

• ஒட்டுமொத்த குடிமைப் பணி சிக்கல்கள் (பாந்த துழல்):

- அரசியல்மயமாக்கல்: பதவிகள் மற்றும் இடமாற்றங்களில் அரசியல் தலையீடு.
- ஊழல்.
- விதிப்புத்தக அதிகாரத்துவம்: விளைவுகளில் கவனம் செலுத்துவதை விட விதிகளுக்குக் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்தல்.
- நிபுணத்துவப் பற்றாக்குறை: நிபுணத்துவ யுகத்தில் இந்திய நிர்வாகப் பணியின் பொதுவான தன்மை விவாதிக்கப்படுகிறது. பக்கவாட்டு நுழைவை (Lateral Entry) அறிமுகப்படுத்துவது இதைக் கையாளும் ஒரு முயற்சியாகும்.
- பொறுப்புடைமைப் பற்றாக்குறை.

• முன்னோக்கிய வழி (மிஷன் கர்மயோகி):

- அரசாங்கம் குடிமைப் பணிகள் திறன் மேம்பாட்டிற்கான தேசியத் திட்டமான - "மிஷன் கர்மயோகி"யைத் தொடங்கியுள்ளது.
- தொலைநோக்குப் பார்வை: குடிமைப் பணியை "விதி-அடிப்படையிலிருந்து" "பங்கு-அடிப்படையாக" மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு மைல்கல் சீர்திருத்தம்.
- முக்கிய அம்சங்கள்:
 - தொடர்ச்சியான மற்றும் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலில் கவனம்.
 - பயிற்சியை வழங்குவதற்காக ஒரு iGOT-கர்மயோகி டிஜிட்டல் தளத்தை உருவாக்குதல்.
 - திறன்-அடிப்படையிலான மனிதவள நிர்வாகத்திற்கு மாறுதல்.

அரசியல் கட்சிகள்

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. ஒரு அரசியல் கட்சியை வரையறுத்தல் மற்றும் அதன் கூறுகள்.
2. ஒரு ஜனநாயகத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகள் மற்றும் பங்கு.
3. இந்தியக் கட்சி அமைப்பு: அதன் தன்மை மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சி.
4. தேசிய மற்றும் பிராந்தியக் கட்சிகள்: அங்கீகாரத்திற்கான அளவுகோல்கள் மற்றும் அவற்றின் நத்த பங்குகள்.
5. இந்தியாவில் அரசியல் கட்சிகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்.
6. கட்சி அமைப்பில் தேவையான சீர்திருத்தங்கள்.

ஒரு அரசியல் கட்சியை வரையறுத்தல்:

• வரையறை:

- ஒரு அரசியல் கட்சி என்பது தேர்தல்களில் போட்டியிடவும், அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றவும் ஒன்றிணையும் ஒரு குழுவாகும்.
- அவர்கள் சமூகத்தின் கூட்டு நன்மைக்காக சில கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களில் உடன்படுகிறார்கள்.

• ஒரு அரசியல் கட்சியின் மூன்று கூறுகள்:

- தலைவர்கள்: கொள்கைகளை உருவாக்கி வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் செயலில் உள்ள உறுப்பினர்கள்.
- செயலில் உள்ள உறுப்பினர்கள்: கட்சிப் பணிகள், கூட்டங்கள் மற்றும் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுபவர்கள்.
- பின்பற்றுபவர்கள்: கட்சியின் சித்தாந்தத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அதற்கு வாக்களிக்கும் குடிமக்கள்.

ஒரு ஜனநாயகத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகள் மற்றும் பங்கு:

- தேர்தல்களில் போட்டியிடுதல்: முதன்மைப் செயல்பாடு. கட்சிகள் தங்கள் வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தேர்தல்களில் நிறுத்துகின்றன.
- அரசாங்கங்களை அமைத்தல் மற்றும் நடத்துதல்: பெரும்பான்மையை வென்ற கட்சி அரசாங்கத்தை அமைத்துத் தனது கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துகிறது.
- எதிர்க்கட்சிப் பாத்திரத்தை வகித்தல்: தேர்தலில் தோற்ற கட்சிகள் எதிர்க்கட்சியின் முக்கியப் பாத்திரத்தை வகிக்கின்றன. அவை அரசாங்கத்தின் தோல்விகள் அல்லது தவறான கொள்கைகளை விமர்சித்து, அதைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றன.
- பொதுக் கருத்தை உருவாக்குதல்: அவை பிரச்சினைகளை எழுப்பி முன்னிலைப்படுத்துகின்றன, இயக்கங்களை ஏற்பாடு செய்கின்றன, மற்றும் முக்கியமான விஷயங்களில் பொதுக் கருத்தைச் செல்வாக்கு செலுத்த ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன.
- அரசியல் கல்வி மற்றும் சமூகமயமாக்கல்: அவை அரசியல் பிரச்சினைகள் மற்றும் தங்கள் உரிமைகள் குறித்துப் பொதுமக்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றன, அவர்களை அரசியல் செயல்பாட்டில் பங்கேற்கத் திரட்டுகின்றன.
- அரசு இயந்திரம் மற்றும் நலத் திட்டங்களுக்கான அணுகலை வழங்குதல்: சாதாரணக் குடிமக்களுக்கு, உள்ளூர் கட்சித் தலைவரே தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க அல்லது நலத் திட்டங்களை அணுக அரசாங்கத்தின் மிகவும் அணுகக்கூடிய இணைப்பாக இருக்கிறார்.
- நலன்களை ஒருங்கிணைத்தல்: அவை சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிடமிருந்து வரும் மாறுபட்ட நலன்களையும் கோரிக்கைகளையும் ஒரு பொதுத் தளத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றன.

இந்தியக் கட்சி அமைப்பு:

- தன்மை: இந்தியாவில் ஒரு பல-கட்சி அமைப்பு உள்ளது.
- பரிணாம வளர்ச்சி:
 - ஒரு-கட்சி ஆதிக்க அமைப்பு (சுமார் 1952-1967): "காங்கிரஸ் அமைப்பு", மத்தியிலும் பெரும்பாலான மாநிலங்களிலும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் ஆதிக்கத்தால் வகைப்படுத்தப்பட்டது.
 - எதிர்க்கட்சியின் தோற்றம் மற்றும் சவால் (1967-1989): 1967 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்கள் காங்கிரஸ் ஆதிக்கத்தின் சரிவையும், பல மாநிலங்களில் பிராந்தியக் கட்சிகள் மற்றும் கூட்டணிக் அரசாங்கங்களின் (SVD அரசாங்கங்கள்) எழுச்சியையும் கண்டன.
 - கூட்டணிகளின் சகாப்தம் (1989-2014): மத்தியில் எந்த ஒரு கட்சியும் பெரும்பான்மையைப் பெறாத ஒரு நீண்ட கட்டம், இது கூட்டணிக் அரசாங்கங்களுக்கு வழிவகுத்தது (எ.கா., தேசிய முன்னணி, ஐக்கிய முன்னணி, தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி-I, ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி-I & II). இந்தக் காலகட்டம் பிராந்தியக் கட்சிகளின் சக்தி மற்றும் ஆதிக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க எழுச்சியைக் கண்டது.
 - ஒற்றை-கட்சி ஆதிக்கத்திற்குத் திரும்புதல் (2014-தற்போது): 2014 மற்றும் 2019-இல் பாஜக தனியாகப் பெரும்பான்மையைப் பெற்றது, இது தேசியக் கட்சி ஆதிக்கத்தின் ஒரு புதிய கட்டத்திற்கு வழிவகுத்தது, இருப்பினும் பிராந்தியக் கட்சிகள் தங்கள்ந்தந்த மாநிலங்களில் மிகவும் வலுவாக உள்ளன.

தேசிய மற்றும் பிராந்தியக் கட்சிகள்:

தேர்தல் சின்னங்கள் (ஒதுக்கீடு மற்றும் ஒதுக்கீடு) ஆணை, 1968-இன் படி, தேர்தல்களில் அவற்றின் செயல்திறனின் அடிப்படையில் இந்தியத் தேர்தல் ஆணையம் கட்சிகளை தேசிய அல்லது மாநில/பிராந்தியக் கட்சிகளாக அங்கீகரிக்கிறது.

- **ஒரு தேசியக் கட்சியாக அங்கீகாரம் பெறுவதற்கான அளவுகோல்கள்:** (ஒரு கட்சி இந்த மூன்று நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்)
 1. ஒரு மக்களவை அல்லது சட்டமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் நான்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களில் பதிவான செல்லுபடியாகும் வாக்குகளில் குறைந்தது 6%-ஐப் பெற வேண்டும்; மற்றும், கூடுதலாக, எந்த மாநிலம் அல்லது மாநிலங்களிலிருந்து மக்களவையில் குறைந்தது 4 இடங்களை வெல்ல வேண்டும்.
 2. குறைந்தது மூன்று வெவ்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து மக்களவையின் மொத்த இடங்களில் குறைந்தது 2%-ஐ (அதாவது, 11 இடங்கள்) வெல்ல வேண்டும்.
 3. குறைந்தது நான்கு மாநிலங்களில் ஒரு மாநிலக் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.
- **ஒரு மாநில/பிராந்தியக் கட்சியாக அங்கீகாரம் பெறுவதற்கான அளவுகோல்கள்:** (ஒரு கட்சி பல நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும், மிகவும் பொதுவானது):
 1. ஒரு மாநிலச் சட்டமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் மாநிலத்தில் பதிவான செல்லுபடியாகும் வாக்குகளில் குறைந்தது 6%-ஐப் பெற வேண்டும்; மற்றும், கூடுதலாக, சட்டமன்றத்தில் குறைந்தது 2 இடங்களை வெல்ல வேண்டும்.
 2. ஒரு மக்களவைப் பொதுத் தேர்தலில் மாநிலத்தில் பதிவான செல்லுபடியாகும் வாக்குகளில் குறைந்தது 6%-ஐப் பெற வேண்டும்; மற்றும், கூடுதலாக, அந்த மாநிலத்திலிருந்து மக்களவையில் குறைந்தது 1 இடத்தை வெல்ல வேண்டும்.
- **பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவம்:**
 - **தேசியக் கட்சிகள்:**
 - நாடு தழுவிய இருப்பையும் கண்ணோட்டத்தையும் கொண்டுள்ளன.
 - தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளில் (பாதுகாப்பு, வெளியுறவுக் கொள்கை, பேரினப் பொருளாதாரம்) கவனம் செலுத்துகின்றன.
 - மத்தியில் அரசாங்கத்தை அமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:** பாஜக (BJP), இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (INC), இந்தியப் பொதுவுடமைக் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) (CPI(M)), போன்றவை (பட்டியல் மாறக்கூடும்).
 - **பிராந்தியக் கட்சிகள்:**
 - இருப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலம் அல்லது பிராந்தியத்திற்கு
 - பிராந்தியப் பிரச்சினைகள், கலாச்சாரம், மொழி மற்றும் மாநில சுயாட்சிக்கான கோரிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன.
 - **கூட்டாட்சியை வலுப்படுத்துகின்றன:** அவை தேசிய அரசாங்கத்தின் மையப்படுத்தும் போக்குகளுக்கு ஒரு தடையாகச் செயல்படுகின்றன.
 - **கூட்டணிக் அரசாங்கங்களில் பங்கு:** கூட்டணிக் காலங்களில் ஒரு முக்கியமான "அரசரை உருவாக்கும்" பாத்திரத்தை வகித்துள்ளன.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:** திமுக, அதிமுக (தமிழ்நாடு), பிஜு ஜனதா தளம் (ஒடிசா), டிஆர்எஸ்/பிஆர்எஸ் (தெலுங்கானா), ஓய்எஸ்ஆர்சிபி (ஆந்திரப் பிரதேசம்), திரிணாமுல் காங்கிரஸ் (மேற்கு வங்கம்).

இந்தியாவில் அரசியல் கட்சிகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்:

இது பகுப்பாய்வுக்கான ஒரு முக்கியமான பகுதி.

- **உள்கட்சி ஜனநாயகப் பற்றாக்குறை:**
 - அதிகாரம் பெரும்பாலும் ஒன்று அல்லது சில தலைவர்களின் கைகளில் குவிந்துள்ளது.

- வழக்கமான அமைப்புத் தேர்தல்கள் இல்லாதது, மற்றும் உறுப்பினர் பதிவேடுகள் பெரும்பாலும் போலியாக உள்ளன.
- இது சாதாரணத் தொண்டர்களுக்கு முக்கிய முடிவுகளில் அல்லது வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் எந்தக் கருத்தும் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலைக்கு வழிவகுக்கிறது.
- **வம்ச வாரிசு சவால்:**
 - தலைமைப் பதவிகளும் கட்சிப் பதவிகளும் பெரும்பாலும் ஒரு குடும்பத்திற்குள் ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தப்படுகின்றன. இது பெரும்பாலான கட்சிகளில் பரவலாக உள்ளது மற்றும் தகுதிக்கு ஒரு அச்சுறுத்தலாகும்.
- **பணம் மற்றும் ஆள் பலத்தின் வளர்ந்து வரும் பங்கு:**
 - கட்சிகள் அதிகப் பணத்தைத் திரட்டக்கூடிய அல்லது குற்றப் பின்னணி கொண்ட வேட்பாளர்களை (வெல்லும் காரணி) நியமிக்க முனைகின்றன.
 - தேர்தல்களின் அதிகச் செலவு ஊழலுக்கும் கணக்கில் காட்டப்படாத நிதியைச் சார்ந்திருப்பதற்கும் வழிவகுக்கிறது.
- **வாக்காளர்களுக்கு அர்த்தமுள்ள தேர்வு இல்லாதது:**
 - முக்கியக் கட்சிகளுக்கு இடையே சித்தாந்த வேறுபாடுகளில் பெரும்பாலும் ஒரு சரிவு உள்ளது. அவை பெரும்பாலான அடிப்படைக் கொள்கை விஷயங்களில் உடன்படுவதாகத் தோன்றுகிறது, இது வாக்காளர்களுக்கு உண்மையானத் தேர்வு இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்துகிறது.
- **சந்தர்ப்பவாதக் கூட்டணிகள் மற்றும் கட்சித் தாவல்கள்:**
 - அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்காக மட்டுமே கூட்டணிகள் பெரும்பாலும் எந்தச் சித்தாந்த அடிப்படையின்றி அமைக்கப்படுகின்றன.
 - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தனிப்பட்ட லாபத்திற்காகக் கட்சித் தாவல் செய்வது ஜனநாயக ஆணையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது (கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டம் வரையறுக்கப்பட்ட வெற்றியையே பெற்றுள்ளது).
- **அடையாள அரசியலின் எழுச்சி:**
 - அரசியல் அணிதிரட்டலுக்குச் சாதி மற்றும் மதத்தை அதிகமாகச் சார்ந்திருப்பது சமூகப் பிரிவுகளை ஆழப்படுத்தக்கூடும்.

கட்சி அமைப்பில் தேவையான சீர்திருத்தங்கள்:

- **கட்சிகளின் உள் செயல்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்துதல்:**
 - கட்சிகளின் உள் விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்த, உள்கட்சி ஜனநாயகம், அமைப்புத் தேர்தல்கள் மற்றும் நிதி வெளிப்படைத்தன்மையைக் கட்டாயப்படுத்தும் ஒரு சட்டம் தேவை. சட்ட ஆணையமும் தேர்தல் ஆணையமும் இது தொடர்பாகப் பரிந்துரைகளைச் செய்துள்ளன.
- **தேர்தல்களுக்கு அரசு நிதியளித்தல்:**
 - கறுப்புப் பணத்தின் பங்கைக் கட்டுப்படுத்த, அரசியல் கட்சிகளின் தேர்தல் செலவுகளுக்கு அரசே நிதியளிக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடிப் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. (இந்திரஜித் குப்தா குழு இதைப் பரிந்துரைத்தது).
- **நிதி வெளிப்படைத்தன்மை:**
 - அரசியல் கட்சிகளைத் தகவல் அறியும் உரிமை (RTI) சட்டத்தின் வரம்புக்குள் கொண்டு வருதல்.
 - கட்சி நிதிகளின் தணிக்கையை வலுப்படுத்துதல்.
- **கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டத்தை வலுப்படுத்துதல்:**

- அரசியல் சார்பின் நோக்கத்தைக் குறைக்க, கட்சித் தாவல் வழக்குகள் மீது முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை சபாநாயகருக்குப் பதிலாக, தேர்தல் ஆணையத்தின் ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவர்/ஆளுநருக்கு வழங்குதல்.

• வாக்காளர் விழிப்புணர்வு:

- சாதி அல்லது மதக் கருத்தாய்வுகளுக்குப் பதிலாக, கட்சிகள் மற்றும் வேட்பாளர்களின் செயல்திறன் மற்றும் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தகவலறிந்தத் தேர்வுகளைச் செய்ய வாக்காளர்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தல்.

அழுத்தக் குழுக்கள் - பொதுக் கருத்து - வெகுஜன ஊடகங்கள் - சமூக ஊடகங்கள் - அரசு சாரா நிறுவனங்கள்

இந்த தலைப்பை ஒரு செல்வாக்கு சுற்றுச்சூழல் அமைப்பாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

1. **செயற்பாட்டாளர்கள்:** அழுத்தக் குழுக்கள் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள்.
2. **சக்தி:** பொதுக் கருத்து.
3. **வழிகள்/தளங்கள்:** வெகுஜன ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள்.

ஒவ்வொரு கூறுகளையும் பிரிப்போம்.

அழுத்தக் குழுக்கள் (Pressure Groups):

• வரையறை:

- அழுத்தக் குழுக்கள் என்பவை பொதுவான தொழில்கள், ஆர்வங்கள், அபிலாசைகள் அல்லது கருத்துக்களைக் கொண்ட மக்கள் அரசாங்கக் கொள்கையைச் செல்வாக்கு செலுத்துவதின் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை அடைய ஒன்றிணையும்போது உருவாகும் அமைப்புகளாகும்.
- அவை "நலக் குழுக்கள்" அல்லது "பங்குதாரர் குழுக்கள்" என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

• அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து வேறுபாடு:

- அரசியல் கட்சிகளைப் போலல்லாமல், அழுத்தக் குழுக்கள் நேரடியாகத் தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதையோ அல்லது அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதையோ நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை.
- அவர்களின் நோக்கம், அரசாங்கத்தை வெளியிலிருந்து ஸ்பாஸிணித்து தங்கள் நலன்களுக்குச் சாதகமான கொள்கைகளை உருவாக்கச் செய்வதாகும்.

• இந்தியாவில் அழுத்தக் குழுக்களின் வகைகள்:

- 1. **வணிகக் குழுக்கள்:** மிகவும் சக்திவாய்ந்த மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டவை. (எ.கா., இந்திய வர்த்தக மற்றும் தொழிற்றுறை கூட்டமைப்பு (FICCI), இந்தியத் தொழிலகக் கூட்டமைப்பு (CII), இந்திய வர்த்தக மற்றும் தொழிற்றுறை சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு (ASSOCHAM)).
- 2. **தொழிற்சங்கங்கள்:** தொழில்துறைத் தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. (எ.கா., அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் (AITUC), இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் (INTUC), பாரதிய மஸ்தூர் சங்கம் (BMS)).
- 3. **விவசாயக் குழுக்கள்:** (எ.கா., பாரதிய கிசான் யூனியன், அகில இந்திய கிசான் சபை).
- 4. **தொழில்முறை சங்கங்கள்:** (எ.கா., இந்திய மருத்துவ சங்கம் (IMA), இந்திய பார் கவுன்சில்).
- 5. **மாணவர் அமைப்புகள்:** (எ.கா., அகில பாரதிய வித்யார்த்தி பரிஷத் (ABVP), இந்திய தேசிய மாணவர் சங்கம் (NSUI)).
- 6. **மத/வகுப்புக் குழுக்கள்:** (எ.கா., ராஷ்டிரிய சுயம்சேவாக் சங்கம் (RSS), விஸ்வ ஹிந்து பரிஷத் (VHP), ஜமாத்-இ-இஸ்லாமி).
- 7. **சாதிக்குழுக்கள்:** (எ.கா., பல்வேறு சாதி அடிப்படையிலான கூட்டமைப்புகள்).
- 8. **சித்தாந்த அடிப்படையிலான/ஊக்குவிப்புக் குழுக்கள்:** இந்தக் குழுக்கள் தங்கள் சொந்த உறுப்பினர்களின் நலன்களுக்காக அல்லாமல், ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக அல்லது பொது நன்மைக்காக வேலை

செய்கின்றன. அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் ஊக்குவிப்பு அழுத்தக் குழுக்களாகச் செயல்படுகின்றன.

(எ.கா., நர்மதா பச்சாவ் அந்தோலன், ஜனநாயக சீர்திருத்தங்களுக்கான சங்கம் (ADR)).

• **அழுத்தக் குழுக்கள் பயன்படுத்தும் முறைகள் (செல்வாக்கு நுட்பங்கள்):**

- **வற்புறுத்தல் (Lobbying):** பொது அதிகாரிகள் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தங்கள் காரணத்தை ஆதரிக்கத் தூண்டுதல்.
- **பொது விவாதங்கள் மற்றும் தகவல் பிரச்சாரங்கள்:** பொதுக் கருத்தை வடிவமைக்க ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துதல்.
- **போராட்டங்கள், வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்கள்:** அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தம் கொடுக்க.
- **அரசியல் கட்சி அறிக்கைகள் மற்றும் வேட்பாளர் தேர்வை தீர்மானித்தல்**
- **நீதிமன்றங்களில் மனுக்கள் மற்றும் பொதுநல வழக்குகளை (PILs) தாக்கல் செய்தல்.**

• **இந்திய அரசியலில் பங்கு:**

- **நேர்மறையான பங்கு:**
 - அரசியல் கட்சிகளால் கவனிக்கப்படாத நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.
 - மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஒரு முக்கியமான இணைப்பை வழங்குகின்றன.
 - கொள்கை உருவாக்கத்தின் போது அரசாங்கத்திற்குப் பயனுள்ள தகவல்களையும் நிபுணத்துவத்தையும் வழங்குகின்றன.
 - அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்கு ஒரு தடையாகச் செயல்படுகின்றன.
- **எதிர்மறையான பங்கு:**
 - தேசிய நலனுக்குப் பாதகமாகப் குறுகிய, சுயநல நலன்களை ஊக்குவிக்கலாம்.
 - வன்முறை மற்றும் ஊழல் போன்ற அரசியலமைப்பிற்கு முரணான அல்லது சட்டவிரோதமான முறைகளைப் பயன்படுத்தலாம்.
 - சமமற்ற செல்வாக்கு: சக்திவாய்ந்த வணிகக் குழுக்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் குழுக்களை விட அதிகச் செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ளன.

அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (NGOs):

• **அரசியலில் பங்கு:**

- அரசு சாரா நிறுவனங்கள் ஒரு வகையான ஊக்குவிப்பு அழுத்தக் குழுவாகும்.
- அவை சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, மனித உரிமைகள், பாலின நீதி மற்றும் ஏழைகளின் உரிமைகள் போன்ற பரந்த அளவிலான பிரச்சினைகளில் வேலை செய்கின்றன.
- **பிற அழுத்தக் குழுக்களிடமிருந்து முக்கிய வேறுபாடு:** ஒரு தொழிற்சங்கம் தனது சொந்த உறுப்பினர்களின் (தொழிலாளர்கள்) நன்மைக்காக வேலை செய்யும் போது, தகவல் அறியும் உரிமைக்காகப் போராடிய எம்.கே.எஸ்.எஸ் (MKSS) போன்ற ஒரு அரசு சாரா நிறுவனம் அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் பயனளிக்கும் ஒரு உரிமைக்காக வேலை செய்கிறது. அவர்களின் ஆர்வம் "பொது நலன்" ஆகும்.
- அவை அரசாங்கத்தைப் பொறுப்பேற்கச் செய்யும் ஒரு முக்கியமான கண்காணிப்பு மற்றும் பரிந்துரைப் பாத்திரத்தை வகிக்கின்றன.

பொதுக் கருத்து (Public Opinion):

• **வரையறை:**

- பொதுக் கருத்து என்பது ஒரு முக்கியமான பொதுப் பிரச்சினை குறித்து வயது வந்த மக்கள்தொகையின் கூட்டு மனப்பான்மை, விருப்பம் அல்லது நம்பிக்கையாகும்.

• **ஒரு ஜனநாயகத்தில் முக்கியத்துவம்:**

- இது ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் சட்டபூர்வமான தன்மையின் இறுதி மூலமாகும். பொதுக் கருத்தைப் புறக்கணிக்கும் அரசாங்கங்கள் அடுத்தத் தேர்தலில் அதிகாரத்தை இழக்கும் அபாயம் உள்ளது.
- இது கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகச் செயல்படுகிறது.
- இது அரசாங்கத்தைக் கொடுங்கோன்மை ஆகாமல் தடுக்கும் ஒரு தடையாகச் செயல்படுகிறது.

• **பொதுக் கருத்தை வடிவமைக்கும் முகமைகள்:**

- அரசியல் கட்சிகள்.
- அழுத்தக் குழுக்கள்.
- கல்வி நிறுவனங்கள்.
- குடும்பம் மற்றும் சமூகக் குழுக்கள்.
- வெகுஜன ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் (மிகவும் சக்திவாய்ந்த முகவர்கள்).

• **அது எவ்வாறு அளவிடப்படுகிறது?**

- தேர்தல்கள் பொதுக் கருத்தின் உறுதியான வெளிப்பாடாகும்.
- கருத்துக் கணிப்புகள் மற்றும் ஆய்வுகள்.
- ஊடகச் செய்திகள் மற்றும் தலையங்கங்கள்.
- போராட்டங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்கள்.

வெகுஜன ஊடகங்கள் (பாரம்பரிய ஊடகங்கள்):

• **வரையறை:**

- ஒரு பெரிய பார்வையாளர்களைச் சென்றடையும் தகவல் தொடர்பு வடிவங்கள். அச்சு ஊடகங்கள் (செய்தித்தாள்கள், பத்திரிகைகள்) மற்றும் மின்னணு ஊடகங்கள் (வானொலி, தொலைக்காட்சி) ஆகியவை அடங்கும்.

• **அரசியலில் பங்கு:**

- "ஜனநாயகத்தின் நான்காவது தூண்": சட்டமன்றம், நிர்வாகம் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றுடன் ஊடகங்கள் ஜனநாயகத்தின் நான்காவது தூணாகக் கருதப்படுகின்றன.
- 1. **பொதுமக்களுக்குத் தகவல் தெரிவித்தல்:** அரசாங்கக் கொள்கைகள் மற்றும் பொதுப் பிரச்சினைகள் பற்றிய செய்திகள் மற்றும் தகவல்களை வழங்குதல்.
- 2. **பொதுக் கருத்தை வடிவமைத்தல்:** தலையங்கங்கள், விவாதங்கள் மற்றும் பிரச்சினைகளை அவர்கள் வடிவமைக்கும் விதம் மூலம்.
- 3. **கண்காணிப்புப் பங்கு:** ஊழல், நிர்வாகத் தவறுகள் மற்றும் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தை அம்பலப்படுத்துதல் (புலனாய்வு இதழியல்).
- 4. **நிகழ்ச்சி நிரலை அமைத்தல்:** பொதுமக்களாலும் கொள்கை வகுப்பாளர்களாலும் எந்தப் பிரச்சினைகள் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றன என்பதைத் தீர்மானித்தல்

• **சவால்கள் மற்றும் சிக்கல்கள்:**

- **பணம் பெற்ற செய்திகள் மற்றும் "மஞ்சள் பத்திரிகை":** பணத்திற்காக அல்லது பரபரப்புக்காகப் ஒருசார்பான அல்லது தவறான செய்திகளை வெளியிடுதல்.
- **பெருநிறுவன உரிமை மற்றும் அரசியல் சார்பு:** பெரிய பெருநிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான அல்லது அரசியல் சார்புகளைக் கொண்ட ஊடக நிறுவனங்கள் நடுநிலையாகவோ அல்லது புறநிலை இல்லாமல் இருக்கலாம்.
- **செய்திகளை அற்பமாக்குதல்:** தீவிரமான பொதுக் கவலைகளை விட பொழுதுபோக்கு மற்றும் அற்பமான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துதல்.
- **ஊடக விசாரணை:** நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு முன்பு ஒருவரைக் குற்றவாளி என்று அறிவித்தல்.

சமூக ஊடகங்கள் (புதிய ஊடகங்கள்):

• **வரையறை:**

- ஊடாடும் உரையாடல், உள்ளடக்கப் பகிர்வு மற்றும் சமூக உருவாக்கத்தை எளிதாக்கும் வலை மற்றும் மொபைல் அடிப்படையிலான தொழில்நுட்பங்கள்.
- **எடுத்துக்காட்டுகள்:** ட்விட்டர் (எக்ஸ்), ஃபேஸ்புக், வாட்ஸ்அப், இன்ஸ்டாகிராம், யூடியூப்.

• **அரசியலில் பங்கு (விளையாட்டை மாற்றுபவர்):**

- **1. தகவலை ஜனநாயகப்படுத்துதல்:** சாதாரணக் குடிமக்கள் உள்ளடக்கத்தை உருவாக்குபவர்களாகவும், தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் அனுமதிக்கிறது, பாரம்பரிய ஊடகக் கட்டுப்பாட்டாளர்களைத் தவிர்த்து.
- **2. வெகுஜன அணிதிரட்டலுக்கான கருவி:** போராட்டங்களையும் சமூக இயக்கங்களையும் ஏற்பாடு செய்வதற்கான ஒரு சக்திவாய்ந்த மற்றும் வேகமான கருவி.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:** அரபு வசந்தம், இந்தியா ஊழலுக்கு எதிரான இயக்கம், ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்டங்கள்.
- **3. நேரடித் தொடர்பு:** அரசியல் தலைவர்கள் குடிமக்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ள அனுமதிக்கிறது.
- **4. குடிமக்கள் இதழியல் மற்றும் பொறுப்புடைமை:** குடிமக்கள் நிகழ்வுகளை நிகழ்நேரத்தில் புகாரளிக்கவும், அதிகாரிகளைப் பொறுப்பேற்கச் செய்யவும் உதவுகிறது.

• **சவால்கள் மற்றும் சிக்கல்கள் (இருண்ட பக்கம்):**

- **1. "போலிச் செய்திகள்," தவறான தகவல் மற்றும் பிரச்சாரம்:** மிகப்பெரிய சவால். தவறான தகவல்களின் வேகமான, சரிபார்க்கப்படாத பரவல் வன்முறையைத் தூண்டலாம், சமூக அமைதியின்மையை உருவாக்கலாம் மற்றும் பொதுக் கருத்தைக் கையாளலாம்.
- **2. எதிரொலிக் கூடங்கள் மற்றும் வடிகட்டிக் குமிழ்கள்:** வழிமுறைகள் பயனர்களுக்கு அவர்களின் தற்போதைய சார்புகளை உறுதிப்படுத்தும் உள்ளடக்கத்தைக் காட்ட முனைகின்றன, இது அரசியல் முனைவு மற்றும் தீவிரவாதத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.
- **3. வெறுப்புப் பேச்சு மற்றும் துன்புறுத்தல்:** சமூகங்களுக்கு எதிராக வெறுப்பைப் பரப்பவும், குறிப்பாகப் பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மையினரின் கருத்து வேறுபாடு குரல்களை ஒடுக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **4. வெளிநாட்டுத் தலையீடு:** ஒரு நாட்டின் தேர்தல்கள் மற்றும் உள் விவகாரங்களில் தலையிட வெளி சக்திகளால் பயன்படுத்தப்படலாம்.
- **5. பொறுப்புடைமைப் பற்றாக்குறை:** சமூக ஊடகத் தளங்களின் பெயர் தெரியாத தன்மை மற்றும் உலகளாவிய தன்மை அவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதையும், பொறுப்பேற்கச் செய்வதையும் கடினமாக்குகிறது.

மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையம் - ஊழல் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் - லோக் அதாலத் - லோக் ஆயுத்தா - லோக்பால் - இந்தியாவில் முறைகேள் அதிகாரி (Ombudsman) - தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் - குடிமக்கள் குறைகள் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம்:

இதை மூன்று முக்கியக் கருப்பொருள்களாகப் பிரிக்கலாம்:

1. ஊழல் தடுப்புக் கட்டமைப்பு.
2. குறை தீர்க்கும் மற்றும் நீதி வழங்கும் வழிமுறைகள்.
3. முழுமையான சீர்திருத்த நிகழ்ச்சி நிரல் (நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம்).

ஊழல் தடுப்புக் கட்டமைப்பு

• **மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையம் (Central Vigilance Commission - CVC):**

- **1. அது என்ன?** அரசாங்க ஊழலைக் கையாள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட இந்தியாவின் உச்ச ஊழல் கண்காணிப்பு நிறுவனம்.
- **2. அந்தஸ்து:** இது ஒரு சட்டப்பூர்வ அமைப்பு, மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையச் சட்டம், 2003 மூலம் சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. இது ஒரு அரசியலமைப்பு அமைப்பு அல்ல.

- **3. தோற்றம்:** ஊழல் தடுப்பு மீதான சந்தானம் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் ஒரு நிர்வாகத் தீர்மானத்தின் மூலம் 1964-இல் உருவாக்கப்பட்டது.
- **4. அமைப்பு:** ஒரு மத்திய ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையர் (தலைவர்) மற்றும் இரண்டு ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையர்களுக்கு மிகாமல்.
- **5. நியமனம்:** பிரதமர் (தலைவர்), மத்திய உள்துறை அமைச்சர் மற்றும் மக்களவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு மூன்று பேர் கொண்ட குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.
- **வினீத் நரேன் வழக்கு சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்திற்கு வழிவகுத்தது.**
- **6. செயல்பாடுகள்:**
 - ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள குற்றங்களின் விசாரணை தொடர்பான வரை தில்லி சிறப்பு காவல் நிறுவனத்தின் (சிபிஐ) செயல்பாட்டை மேற்பார்வையிடுதல்.
 - ஊழல் கண்காணிப்பு விஷயங்களில் மத்திய அரசு நிறுவனங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
 - பல்வேறு மத்திய அரசு அமைச்சகங்களின் ஊழல் கண்காணிப்பு நிர்வாகங்களை மேற்பார்வையிடுதல்.
- **7. அதிகார வரம்பு:** அகில இந்திய சேவைகள், மத்திய அரசின் குழு A அதிகாரிகள் மற்றும் பிற குறிப்பிட்ட வகை பொது ஊழியர்களுக்குப் பொருந்தும்.
- **8. வரம்புகள்:**
 - இது ஒரு ஆலோசனைக் குழு. அதன் ஆலோசனை அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தாது.
 - இது ஒரு புலனாய்வு நிறுவனம் அல்ல. இது சிபிஐ அல்லது அரசுத் துறைகளில் உள்ள தலைமை ஊழல் கண்காணிப்பு அதிகாரிகள் (CVOs) மூலம் விசாரணைகளைப் பெறுகிறது.
 - பெரும்பாலும் ஒரு "பல் இல்லாத புலி" என்று பார்க்கப்படுகிறது.
- **லோக்பால் மற்றும் லோக் ஆயுத்தாக்கள் (முறைகேள் அதிகாரி அமைப்பு):**
 - **1. முறைகேள் அதிகாரி (Ombudsman) என்றால் என்ன?** பொது அதிகாரிகளுக்கு எதிரான தவறான நிர்வாகம் மற்றும் ஊழல் புகார்களை விசாரிப்பதற்குப் பொறுப்பான ஒரு சுதந்திரமான, உயர் மட்ட அதிகாரி. இந்த கருத்து ஸ்வீடனில் உருவானது.
 - **2. லோக்பால் (மத்தியில்) மற்றும் லோக் ஆயுத்தா (மாநிலங்களில்):**
 - இவை முறைகேள் அதிகாரியின் இந்தியப் பதிப்புகள்.
 - பாரிய ஊழலுக்கு எதிரான இந்தியா இயக்கத்திற்குப் பிறகு இயற்றப்பட்ட லோக்பால் மற்றும் லோக் ஆயுத்தாக்கள் சட்டம், 2013 மூலம் அவை நிறுவப்பட்டன.
 - **3. லோக்பால்:**
 - **அதிகார வரம்பு:** மிகவும் பரந்தது. பிரதமர், அமைச்சர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் அனைத்து வகை பொது ஊழியர்களையும் உள்ளடக்கியது.
 - **கட்டமைப்பு:** ஒரு தலைவர் மற்றும் அதிகபட்சம் 8 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு பல-உறுப்பினர் அமைப்பு.
 - **நியமனம்:** ஒரு உயர் அதிகாரம் கொண்ட தேர்வுக் குழுவின் (பிரதமர், மக்களவை சபாநாயகர், மக்களவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி அல்லது அவரது வேட்பாளர் மற்றும் ஒரு புகழ்பெற்ற சட்ட நிபுணர்) பரிந்துரையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவரால்.
 - **அதிகாரங்கள்:** விசாரணை மற்றும் புலனாய்வு அதிகாரங்கள் உள்ளன (அதன் சொந்த விசாரணைக் குழு மற்றும் சிபிஐ மூலம்). அதற்கு ஒரு குடிமை நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் உள்ளன.
 - **4. லோக் ஆயுத்தா:**

- 2013 ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் ஒரு வருடத்திற்குள் லோக் ஆயுத்தா நிறுவனத்தை நிறுவ மாநிலங்களைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது.
- இருப்பினும், லோக் ஆயுத்தாவின் கட்டமைப்பு, அதிகாரங்கள் மற்றும் நியமனம் மாநிலங்கள் முழுவதும் சீராக இல்லை. குறிப்பிட்ட விவரங்களைத் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரம் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

- 5. சவால்கள்: லோக்பால் நிறுவனம் மெதுவாகத் தொடங்கப்பட்டதாகவும், முதலில் கோரப்பட்ட அளவுக்கு சக்தி வாய்ந்ததாக இல்லை என்றும் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. லோக் ஆயுத்தாக்களின் செயல்திறன் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் பெரிதும் மாறுபடுகிறது.

• **பிற ஊழல் தடுப்பு நடவடிக்கைகள்:**

- ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988: ஊழலைக் கையாள்வதற்கான முதன்மைக் குற்றவியல் சட்டம்.
- மத்திய புலனாய்வுக் கழகம் (CBI).
- அமலாக்க இயக்குநரகம் (ED).
- தகவல் வழங்குவோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2014.
- பிணாமி பரிவர்த்தனைகள் (தடுப்பு) சட்டம்.

குறை தீர்க்கும் மற்றும் நீதி வழங்கும்

• **தகவல் அறியும் உரிமை (RTI) சட்டம், 2005:**

- (தனித்தனியாக விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது).
- **பங்கு:** முதன்மையாக ஒரு வெளிப்படைத்தன்மைச் சட்டமாக இருந்தாலும், இது குறை தீர்க்கும் மற்றும் ஊழல் தடுப்புக்கான ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாகவும் உள்ளது.
- **அது எப்படி வேலை செய்கிறது:** குடிமக்கள் தங்கள் விண்ணப்பத்தின் நிலை, சேவை வழங்குவதில் தாமதத்திற்கான காரணங்கள் அல்லது பொதுச் செலவினங்களின் விவரங்களைக் கண்டறிய தகவல் அறியும் உரிமையைப் பயன்படுத்தலாம், இது அதிகாரிகளைப் பொறுப்பேற்கச் செய்வதற்கும், தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் உதவுகிறது. இது குடிமகனை அரசின் வலிமைக்கு எதிராக வலுப்படுத்துகிறது.

• **குடிமக்கள் குறைகள்:**

- **பொருள்:** பொதுச் சேவை வழங்குவதில் உள்ள வாக்குறுதிக்கும் உண்மையான செயல்திறனுக்கும் இடையிலான இடைவெளி, இது குடிமக்கள் மத்தியில் அதிருப்திக்கு வழிவகுக்கிறது.
- **குறை தீர்க்கும் வழிமுறைகள்:**
 - துறைநீதியான குறை தீர்க்கும் பிரிவுகள்.
 - மத்தியப்படுத்தப்பட்ட பொதுக் குறை தீர்க்கும் மற்றும் கண்காணிப்பு அமைப்பு (CPGRAMS): குடிமக்கள் தங்கள் குறைகளைப் பதிவு செய்வதற்கான ஒரு ஆன்லைன் தளம்.
 - லோக் அதாலத்கள்.
 - நுகர்வோர் நீதிமன்றங்கள்.
 - குடிமக்கள் சாசனங்கள் (அவை ஒரு குறை தீர்க்கும் வழிமுறையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்).

• **லோக் அதாலத் ("மக்கள் நீதிமன்றம்"):**

- 1. **அது என்ன?** ஒரு மாற்றுத் தகராறு தீர்வு (ADR) வடிவம்.
- 2. **அந்தஸ்து:** சட்ட சேவைகள் அதிகாரசபைச் சட்டம், 1987-இன் கீழ் சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது.
- 3. **செயல்பாடு:** நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள அல்லது வழக்குக்கு முந்தைய நிலையில் உள்ள தகராறுகள்/வழக்குகள் இணக்கமாகத் தீர்க்கப்படும்/சமரசம் செய்யப்படும் ஒரு மன்றம்.
- 4. **முக்கிய அம்சங்கள்:**
 - நீதிமன்றக் கட்டணம் இல்லை.

- நடைமுறை நெகிழ்வானது மற்றும் வேகமானது.
- தரப்பினர் நேரடியாகத் தலைமை அதிகாரியுடன் (அவர் பொதுவாகப் பதவியில் இருக்கும் அல்லது ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியாக இருப்பார்) தொடர்பு கொள்ளலாம்.
- லோக் அதாலத்தின் தீர்ப்பு (முடிவு) ஒரு குடிமை நீதிமன்றத்தின் ஆணையாகக் கருதப்படுகிறது மற்றும் அனைத்துத் தரப்பினரையும் இறுதியாகவும் கட்டுப்படுத்துவதாகவும் உள்ளது. தீர்ப்புக்கு எதிராக மேல்முறையீடு இல்லை.
- 5. முக்கியத்துவம்: வழக்கமான நீதிமன்றங்களின் சுமையைக் குறைக்கிறது, வேகமான மற்றும் மலிவான நீதியை வழங்குகிறது.

முழுமையான சீர்திருத்த நிகழ்ச்சி நிரல்

• நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC):

- 1. அது என்ன? இந்திய நிர்வாக அமைப்பை முழுமையாகச் சீரமைப்பதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்க இந்திய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட உயர் அதிகாரம் கொண்ட குழுக்கள்.
- 2. இரண்டு நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையங்கள்:
 - முதல் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம் (1966-70): மொரார்ஜி தேசாய் மற்றும் பின்னர் கே. ஹனுமந்தையா தலைமையில். இது நிர்வாகத்தின் முதல் விரிவான மறுஆய்வாகும். இது லோக்பால் மற்றும் லோக் ஆயுத்தாக்களை நிறுவப் பரிந்துரைத்தது.
 - இரண்டாம் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம் (2005-09): எம். வீரப்ப மொய்லி தலைமையில். இது ஆளுகையின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்து 15 விரிவான அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தது.
- 3. இந்தத் தலைப்பிற்கான முக்கியத்துவம்: இரண்டாம் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையத்தின் அறிக்கைகள் தகவல் மற்றும் பரிந்துரைகளின் ஒரு தங்கச் சுரங்கமாகும். முக்கிய அறிக்கைகள்:
 - "ஆளுகையில் நெறிமுறைகள்" (4வது அறிக்கை): ஒரு நெறிமுறைக் குறியீடு, ஊழல் தடுப்பு வழிமுறைகளை வலுப்படுத்துதல் போன்றவற்றைப் பரிந்துரைக்கிறது.
 - "பொது ஒழுங்கு" (5வது அறிக்கை): காவல் சீர்திருத்தங்களைப் பரிந்துரைக்கிறது.
 - "உள்ளாட்சி ஆளுகை" (6வது அறிக்கை).
 - "குடிமக்களை மையமாகக் கொண்ட நிர்வாகம்" (12வது அறிக்கை): குறை தீர்க்கும், குடிமக்கள் சாசனங்கள் மற்றும் செவோத்தம் மாதிரியைக் கையாள்கிறது.
- தேர்வில், இரண்டாம் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளை மேற்கோள் காட்டுவது மிகவும் முக்கியமானது மற்றும் ஆளுகை மற்றும் நெறிமுறைகள் குறித்த உங்கள் பதில்களுக்கு மகத்தான மதிப்பைச் சேர்க்கிறது.

நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள்

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. தீர்ப்பாயங்கள் மற்றும் பகுதி-நீதித்துறை அமைப்புகளை வரையறுத்தல்.
2. காரணம்: நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள் ஏன் உருவாக்கப்பட்டன?
3. அரசியலமைப்பு அடிப்படை: விதி 323-A.
4. சட்டப்பூர்வ அடிப்படை: நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள் சட்டம், 1985.
5. மத்திய நிர்வாகத் தீர்ப்பாயம் மற்றும் மாநில நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்களின் கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு.
6. நீதித்துறையுடனான உறவு உட்பட முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் விவாதங்கள்.
7. முக்கியத்துவம் மற்றும் வரம்புகள்.

தீர்ப்பாயங்கள் மற்றும் பகுதி-நீதித்துறை அமைப்புகளை வரையறுத்தல்:

- தீர்ப்பாயம் என்றால் என்ன?

- ஒரு தீர்ப்பாயம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இயல்புடைய தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காக அல்லது முடிவெடுப்பதற்காக நிறுவப்பட்ட ஒரு அமைப்பாகும்.
- இது பெரும்பாலும் ஒரு பகுதி-நீதித்துறை அமைப்பாக விவரிக்கப்படுகிறது. அதாவது அதற்கு நீதிமன்றத்தின் சில அதிகாரங்கள் உள்ளன, ஆனால் அனைத்தும் இல்லை.

• **ஒரு பகுதி-நீதித்துறை அமைப்பின் பண்புகள்:**

- இது பாரம்பரிய அர்த்தத்தில் ஒரு நீதிமன்றம் அல்ல.
- இது உண்மைகளை விசாரிக்க வேண்டும், விசாரணைகளை நடத்த வேண்டும், மற்றும் சான்றுகளின் அடிப்படையில் முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும்.
- அதன் நடைமுறை பெரும்பாலும் ஒரு நீதிமன்றத்தை விட நெகிழ்வானதாகவும், குறைவான முறைப்படியானதாகவும் இருக்கும். இது இயற்கை நீதிக் கொள்கைகளால் வழிநடத்தப்படுகிறது, ஆனால் குடிமை நடைமுறைக் குறியீட்டால் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்பாட்டில்லை.
- இது பொதுவாக நீதித்துறை உறுப்பினர்கள் மற்றும் தொடர்புடைய துறையைச் சேர்ந்த தொழில்நுட்ப/நிபுணர் உறுப்பினர்கள் இருவரையும் உள்ளடக்கியது.

காரணம்: நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள் ஏன் உருவாக்கப்பட்டன?

- **வழக்கமான நீதிமன்றங்களின் சுமையைக் குறைக்க:** அரசு ஊழியர்களின் சேவை விஷயங்கள் தொடர்பான நீதிப்பேராணை மனுக்களால் உயர் நீதிமன்றங்கள் பெரும் சுமைக்குள்ளாகின.
- **வேகமான மற்றும் மலிவான நீதியை வழங்க:** முறைப்படியான நீதிமன்ற அமைப்பு அதன் தாமதங்கள் மற்றும் அதிகச் செலவுகளுக்குப் பெயர் பெற்றது. தீர்ப்பாயங்கள் சேவை தொடர்பான தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு வேகமான மற்றும் மலிவான மன்றத்தை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.
- **சிறப்பு நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டுவர:** சேவை விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சிக்கலான விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை உள்ளடக்கியது. தீர்ப்பாயங்கள், அவற்றின் நீதித்துறை மற்றும் நிர்வாக உறுப்பினர்களின் கலவையுடன், இந்தக் வழக்குகளைத் திறம்படக் கையாளத் தேவையான நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.
- **ஸ்வரன் சிங் குழுவின் பரிந்துரை:** இந்த யோசனை அவசரநிலையின் போது ஸ்வரன் சிங் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் உறுதியானது.

அரசியலமைப்பு அடிப்படை: விதி 323-A:

- **அறிமுகம்:** இந்த விதி 1976 ஆம் ஆண்டின் 42வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தால் அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.
- **விதி 323-A-இன் முக்கிய விதிகள்:**
 - இது நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்களை நிறுவுவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு (மற்றும் நாடாளுமன்றத்திற்கு மட்டுமே) அதிகாரம் அளிக்கிறது.
 - இந்தத் தீர்ப்பாயங்கள் மத்திய அரசு, மாநிலங்கள், உள்ளாட்சி அமைப்புகள், பொதுக் கழகங்கள் மற்றும் பிற பொது அதிகார அமைப்புகளின் பொதுச் சேவைகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சேவை நிபந்தனைகள் தொடர்பான தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காகும்.
 - இந்த விதி, உச்ச நீதிமன்றத்தைத் தவிர (விதி 136-இன் கீழ்), அத்தகைய சேவை விஷயங்களுக்கு அனைத்து நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பையும் விலக்க அனுமதித்தது. (இந்த விதி பின்னர் உச்ச நீதிமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்பட்டது).

சட்டப்பூர்வ அடிப்படை: நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள் சட்டம், 1985:

- விதி 323-A-ஐத் தொடர்ந்து, நாடாளுமன்றம் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது.
- சட்டத்தின் முக்கிய விதிகள்:

- இது மத்திய நிர்வாகத் தீர்ப்பாயம் (CAT) மற்றும் மாநில நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்களை (SATs) நிறுவ வழிவகுக்கிறது.
- **மத்திய நிர்வாகத் தீர்ப்பாயம் (Central Administrative Tribunal - CAT):**
 - 1985-இல் நிறுவப்பட்டது. அதன் முதன்மை அமர்வு டெல்லியில் உள்ளது, வெவ்வேறு மாநிலங்களில் கூடுதல் அமர்வுகள் உள்ளன.
 - **அதிகார வரம்பு:** மத்திய அரசு ஊழியர்கள், அகில இந்தியப் பணிகள், மத்திய பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற அறிவிக்கப்பட்ட அமைப்புகளின் ஊழியர்களின் சேவை விஷயங்களை உள்ளடக்கியது. (குறிப்பு: இது பாதுகாப்புப் படை உறுப்பினர்கள், உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரிகள் மற்றும் ஊழியர்கள் அல்லது நாடாளுமன்றத்தின் செயலக ஊழியர்களை உள்ளடக்காது).
- **மாநில நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள் (State Administrative Tribunals - SATs):**
 - இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசுக்கு, தொடர்புடைய மாநில அரசாங்கங்களின் குறிப்பிட்ட கோரிக்கையின் பேரில் மாநில நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்களை நிறுவ அதிகாரம் அளிக்கிறது.
 - மாநில நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள் அந்தந்த மாநில அரசாங்க ஊழியர்களின் சேவை விஷயங்கள் மீது அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளன.

மத்திய மற்றும் மாநில நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்களின் கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு:

- **அமைப்பு:**
 - அவை ஒரு தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பல-உறுப்பினர் அமைப்புகளாகும்.
 - உறுப்பினர்கள் நீதித்துறை மற்றும் நிர்வாகத் துறைகள் இரண்டிலிருந்தும் எடுக்கப்படுகிறார்கள்.
- **நடைமுறை:**
 - அவை இயற்கை நீதிக் கொள்கைகளால் வழிநடத்தப்படுகின்றன.
 - அவை குடிமை நடைமுறைக் குறியீடு, 1908-இல் வகுக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறையால் கட்டுப்பாட்டில்லை, இது அவற்றுக்கு நெகிழ்வுத்தன்மையை அளிக்கிறது.
 - பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பொது ஊழியர் ஒரு கீழ் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லாமல் நேரடியாகத் தீர்ப்பாயத்தை அணுகலாம்.
- **அதிகாரங்கள்:**
 - சாட்சிகளை வரவழைத்தல், ஆவணங்களை ஆய்வு செய்தல் போன்றவற்றில் அவற்றுக்கு ஒரு குடிமை நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் உள்ளன.
 - அவற்றின் உத்தரவுகள் சட்டப்பூர்வமாகக் கட்டுப்படுத்தும்.

முக்கிய சிக்கல்கள் மற்றும் விவாதங்கள் (பகுப்பாய்வுக் கரு):

- **நீதித்துறை சுதந்திரத்திற்குச் சவால் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் பங்கு:**
 - விதி 323-A மற்றும் 1985 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் அசல் விதி, தீர்ப்பாயங்களின் முடிவுகள் மீது உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பை (விதி 226-இன் கீழ்) விலக்க முற்பட்டது.
 - இது நீதித்துறை சுதந்திரத்திற்கும், நீதித்துறை மறுஆய்வுக் கொள்கைக்கும் ஒரு பெரிய அச்சுறுத்தலாகக் காணப்பட்டது.
- **சந்திரகுமார் மற்றும் இந்திய யூனியன் வழக்கு (1997):**
 - இது தீர்ப்பாயங்கள் மீதான உச்ச நீதிமன்றத்தின் மைல்கல் தீர்ப்பு.
 - **தீர்ப்பு:** உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பை விலக்கிய விதியை உச்ச நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது.
 - **காரணம்:** உயர் நீதிமன்றங்களின் விதி 226 மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் விதி 32 ஆகியவற்றின் கீழ் உள்ள நீதித்துறை மறுஆய்வு அரசியலமைப்பின் "அடிப்படைக் கட்டமைப்பின்" ஒரு பகுதியாகும், அதை ஒரு அரசியலமைப்புத் திருத்தம் அல்லது ஒரு நாடாளுமன்றச் சட்டத்தால் பறிக்க முடியாது என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

- **வினைவு:** ஒரு மத்திய/மாநில நிர்வாகத் தீர்ப்பாயத்தின் உத்தரவுக்கு எதிரான மேல்முறையீடு இனி சம்பந்த உயர் நீதிமன்றத்தின் அமர்வுக்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. இது தீர்ப்பாயங்கள் மீது உயர் நீதிமன்றங்களின் மேற்பார்வைப் பங்கை மீட்டெடுத்தது.

• **சுதந்திரம் மற்றும் சுயாட்சி சிக்கல்கள்:**

- தீர்ப்பாய உறுப்பினர்களின் நியமனச் செயல்முறை, பதவிக்காலம் மற்றும் சேவை நிபந்தனைகள் பெரும்பாலும் நிர்வாகத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இது அரசாங்கத்திடமிருந்து அவர்களின் சுதந்திரம் குறித்துக் கவலைகளை எழுப்புகிறது, இது பெரும்பாலும் சேவை விஷயங்களில் முதன்மை வாதியாக உள்ளது.

• **நீதியை "தீர்ப்பாயமயமாக்குதல்":**

- பல்வேறு பாடங்களுக்கான ஏராளமான தீர்ப்பாயங்களின் பெருக்கம் ஒரு இணை நீதித்துறை அமைப்பிற்கு வழிவகுத்துள்ளது, இது துண்டு துண்டாக உள்ளது மற்றும் வழக்கமான நீதித்துறையின் சீரான தன்மை மற்றும் கௌரவம் இல்லாதது.

முக்கியத்துவம் மற்றும் வரம்புகள்:

• **முக்கியத்துவம் / பலங்கள்:**

- சேவை விஷயங்கள் தொடர்பாக உயர் நீதிமன்றங்களின் சுமையை கணிசமாகக் குறைத்துள்ளன.
- பொது ஊழியர்களுக்கு வேகமான மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் மலிவான நீதியை வழங்குகின்றன.
- தீர்ப்புச் செயல்பாட்டில் நிர்வாக நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டு வருகின்றன.

• **வரம்புகள் / பலவீனங்கள்:**

- நிர்வாகத்திடமிருந்து முழுமையான சுதந்திரம் இல்லாதது.
- காலியிடங்கள் மற்றும் போதுமான உட்கட்டமைப்பு இல்லாத பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கின்றன, இது தாமதங்களுக்கு வழிவகுத்து, அவற்றின் அசல் நோக்கத்தைத் தோற்கடிக்கிறது.
- உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான ஏற்பாடு (சந்திரகுமார் வழக்குக்குப் பிறகு) வழக்குச் செயல்பாட்டில் மற்றொரு அடுக்கைச் சேர்த்துள்ளது, இது இறுதித் தீர்வுக்கு எடுக்கும் நேரத்தை அதிகரிக்கக்கூடும்.

இந்திய மாநிலங்களின் விவரக்குறிப்பு: மக்கள்தொகையியல் - மாநில மொழி - வளர்ச்சித் திட்டங்கள் - இ-ஆளுகை:

இந்தத் தலைப்பு எந்த இந்திய மாநிலத்திற்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு வார்ப்புருவாகும். பயனுள்ள தயாரிப்பிற்காக, இந்தக் கட்டமைப்பை உருவாக்கி, பின்னர் சில முக்கிய மாநிலங்களுக்கான தொடர்புடைய தகவல்களுடன் அதை நிரப்பவும். தமிழ்நாடு சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, ஆனால் நீங்கள் வெவ்வேறு பிராந்தியங்கள் மற்றும் மாறுபட்ட வளர்ச்சி நிலைகளைக் கொண்ட 2-3 பிற மாநிலங்களைப் பற்றியும் அறிந்திருக்க வேண்டும் (எ.கா., மகாராஷ்டிரா, பீகார்).

கட்டமைப்பு: (இந்தக் கட்டமைப்பைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பயன்படுத்துங்கள்).

1. **மக்கள்தொகையியல்:** மக்கள்தொகை அளவு, கலவை, வளர்ச்சி விகிதம், பாலின விகிதம், கல்வியறிவு, நகரமயமாக்கல்.
2. **மாநில மொழி(கள்):** அதிகாரப்பூர்வ மொழி(கள்) மற்றும் மொழிப் பன்முகத்தன்மை.
3. **வளர்ச்சித் திட்டங்கள்:** பல்வேறு துறைகளில் முக்கிய மாநில அரசாங்க முயற்சிகள்.
4. **இ-ஆளுகை முயற்சிகள்:** சிறந்த ஆளுகை மற்றும் சேவை வழங்குதலுக்காக மாநிலம் தொழில்நுட்பத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறது என்பதற்கான குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டுகள்.

மக்கள்தொகையியல்:

• **மக்கள்தொகை அளவு மற்றும் வளர்ச்சி:**

- மொத்த மக்கள்தொகை (2011 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி - இதுவே மக்கள்தொகையியல் தரவுகளுக்கான முக்கிய அதிகாரப்பூர்வ மூலமாகும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்).
- மக்கள்தொகை அடர்த்தி.
- பத்தாண்டு வளர்ச்சி விகிதம் (2001 மற்றும் 2011 க்கு இடையில் மக்கள்தொகையில் சதவீத மாற்றம்).

- எதிர்காலத்தில் கணிக்கப்பட்ட மக்கள்தொகை.
- **மக்கள்தொகைக் கலவை:**
 - பாலின விகிதம் (1000 ஆண்களுக்குப் பெண்கள்). சமநிலையற்ற பாலின விகிதங்களைக் கொண்ட முக்கிய மாவட்டங்கள்.
 - வயதுக் கட்டமைப்பு (இளைஞர்கள், வேலை செய்யும் வயது மக்கள்தொகை மற்றும் முதியவர்களின் சதவீதம்).
 - கிராமப்புற-நகர்ப்புறப் பகிர்வு (நகர்ப்புறங்களில் வசிக்கும் மக்கள்தொகையின் சதவீதம்).
 - சாதிக் கலவை (தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பழங்குடியினர் மக்கள்தொகையின் சதவீதம்).
 - மதக் கலவை (முக்கிய மதக் குழுக்களின் சதவீதம்).
- **கல்வியறிவு மற்றும் கல்வி:**
 - ஒட்டுமொத்தக் கல்வியறிவு விகிதம்.
 - பெண் கல்வியறிவு விகிதம்.
 - உயர்கல்வியில் மொத்தச் சேர்க்கை விகிதம் (GER).
- **பெறப்பட வேண்டிய முக்கிய நுண்ணறிவுகள்:** இந்தத் தரவுகளின் அடிப்படையில், மாநிலத்தின் மக்கள்தொகையியல் பலம் மற்றும் பலவீனங்கள் யாவை? அதற்கு மக்கள்தொகைப் பங்கீட்டு நன்மை (demographic dividend) உள்ளதா? அது வயதாகும் மக்கள்தொகையை எதிர்கொள்கிறதா?

மாநில மொழி(கள்):

- **அதிகாரப்பூர்வ மொழி:** அரசாங்க நிர்வாகம் மற்றும் கல்விக்குப் பயன்படுத்தப்படும் முதன்மை அதிகாரப்பூர்வ மொழி.
- **மொழிப் பன்முகத்தன்மை:**
 - மாநிலத்தில் பேசப்படும் பிற குறிப்பிடத்தக்க மொழிகள்.
 - அதிகாரப்பூர்வ மொழியைப் பேசும் மக்கள்தொகையின் சதவீதம் மற்றும் பிற மொழிகளைப் பேசுவவர்களின் சதவீதம்.
 - அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிச் சிறுபான்மையினர் உள்ளனரா?
- **மொழி தொடர்பான சிக்கல்கள்:**
 - வரலாற்று ரீதியான அல்லது நடந்துகொண்டிருக்கும் மொழி இயக்கங்கள் ஏதேனும் உள்ளதா?
 - அதிகாரப்பூர்வ மொழி மற்றும் சிறுபான்மை மொழிகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் அரசாங்கக் கொள்கைகள்.

வளர்ச்சித் திட்டங்கள்:

- இது மிகவும் பரந்த பகுதி. நீங்கள் ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் பட்டியலிட முடியாது. மாநிலத்திற்குத் தனித்துவமான அல்லது குறிப்பாக வெற்றிகரமான சில முதன்மை, புதுமையான மற்றும் சிறப்பாகச் செயல்படும் திட்டங்களை முக்கியத் துறைகளில் அடையாளம் காண்பதே சிறந்த அணுகுமுறை.
- **துறைவாரியான வகைப்பாடு:**
 - **சமூக நலம்:**
 - வறுமை ஒழிப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பை இலக்காகக் கொண்ட திட்டங்கள்.
 - பாதிக்கப்படக்கூடிய குழுக்களுக்கான (பெண்கள், குழந்தைகள், தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர், சிறுபான்மையினர், முதியவர்கள்) குறிப்பிட்ட தலையீடுகள்.
 - சுய உதவிக் குழுக்களை (SHGs) ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள்.
 - **கல்வி:**
 - பள்ளிக் கல்விக்கான திட்டங்கள் (சேர்க்கை, தக்கவைத்தல் மற்றும் தரத்தை மேம்படுத்துதல்).
 - உயர்கல்விக்கான திட்டங்கள் (கல்வி உதவித்தொகை, மாணவர் கடன்கள்).
 - திறன் மேம்பாடு மற்றும் தொழிற்பயிற்சியை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள்.

- **சுகாதாரம்:**
 - தாய் மற்றும் சேய் நலனை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் (தாய் இறப்பு விகிதம் (MMR) மற்றும் சிசு இறப்பு விகிதத்தை (IMR) குறைத்தல்).
 - பொது சுகாதாரக் காப்பீட்டுத் திட்டங்கள்.
 - குறிப்பிட்ட நோய்களுக்கான திட்டங்கள் (எ.கா., புற்றுநோய், காசநோய், எச்.ஐ.வி/எய்ட்ஸ்).
- **விவசாயம்:**
 - நீர்ப்பாசனம், பயிர் பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் விவசாயி நலனுக்கான திட்டங்கள்.
- **ஊரக வளர்ச்சி:**
 - கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு, உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு மற்றும் சுகாதாரத்திற்கான திட்டங்கள்.
- **எடுத்துக்காட்டு (தமிழ்நாடு):**
 - **சமூக நலம்:**
 - **உலகளாவிய பொது விநியோகத் திட்டம் (Universal PDS):** கிட்டத்தட்ட அனைத்துக் குடும்பங்களுக்கும் மானிய விலையில் உணவு தானியங்களை வழங்கி, உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்கிறது. இது பின்பற்றத் தகுந்த ஒரு மாதிரி.
 - **திருமண உதவித் திட்டங்கள்:** பெண் கல்வியை ஊக்குவித்து, குழந்தைத் திருமணத்தைத் தடுக்கிறது.
 - **கல்வி:**
 - **சத்துணவுத் திட்டம்:** சேர்க்கை மற்றும் ஊட்டச்சத்தை மேம்படுத்தியது.
 - மாணவர்களுக்கு இலவச மடிக்கணினிகள்.
 - **சுகாதாரம்:**
 - **முதலமைச்சரின் விரிவான மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டம்.**

இ-ஆளுகை முயற்சிகள் (e-Governance Initiatives):

- ஆளுகை மற்றும் சேவை வழங்குதலை மேம்படுத்தத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துங்கள்.
- **முக்கியப் பகுதிகள்:**
 - **ஆன்லைன் சேவை வழங்கல்:** சான்றிதழ்கள், வரிகள் செலுத்துதல், நிலப் பதிவேடுகளை அணுகுதல் போன்றவற்றை ஆன்லைனில் விண்ணப்பித்தல் (குடிமக்களை மையமாகக் கொண்ட சேவைகள்).
 - **குறைதீர்த்தல்:** புகார்களைப் பதிவு செய்வதற்கும் கண்காணிப்பதற்கும் ஆன்லைன் வழிமுறைகள்.
 - **வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் தகவல் பரவல்:** தகவல்களை முன்சுட்டியே வழங்க வலைத்தளங்கள், டாஷ்போர்டுகள் மற்றும் சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துதல்.
 - **ஸ்மார்ட் ஆளுகை:** நகர்ப்புறத் திட்டமிடல், போக்குவரத்து மேலாண்மை மற்றும் பேரிடர் பதிலளிப்பை மேம்படுத்தத் தரவுப் பகுப்பாய்வு மற்றும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துதல்.
- **குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டுகள் (தமிழ்நாடு):**
 - **தமிழ்நாடு இ-ஆளுகை முகமை (TNeGA):** இ-ஆளுகை முயற்சிகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான ஒருங்கிணைப்பு முகமை.
 - **இ-சேவை மையங்கள்:** கிராம அளவில் பல்வேறு அரசு சேவைகளை வழங்கும் பொதுச் சேவை மையங்கள்.
 - **தமிழ்நாடு இ-ஆளுகை முகமை வலைதளம்:** அரசாங்கத் தகவல்கள் மற்றும் சேவைகளை அணுகுவதற்கான ஒரு ஒற்றைச் சாளர வலைதளம்.
 - **"காவலன் SOS" செயலி:** குடிமக்கள் பாதுகாப்பு, அவசரகாலப் பதில் மற்றும் புகாரளிக்கும் அம்சங்கள் உட்பட, தமிழ்நாடு காவல்துறையின் ஒரு முயற்சி.

இந்த பரந்த தலைப்பை பயனுள்ள தயாரிப்பிற்காக ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, பல-அடுக்கு கட்டமைப்பாகப் பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடித்தளங்கள்: "ஏன்."
2. இந்தியாவும் அதன் அண்டை நாடுகளும்: "முதல் வட்டம்."
3. இந்தியாவும் உலகின் முக்கிய சக்திகளும்: "இரண்டாம் வட்டம்."
4. இந்தியாவின் விரிவான அண்டை நாடுகள் மற்றும் பிராந்தியக் குழுக்கள்: "மூன்றாம் வட்டம்."
5. இந்தியாவும் உலகளாவிய ஆளுகையும்: பன்னாட்டுவாதம் மற்றும் சர்வதேச நிறுவனங்கள்.
6. இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையில் உள்ள முக்கியக் கருப்பொருள் சார்ந்த பிரச்சினைகள்.
7. இந்திய வம்சாவளியினரின் பங்கு.

இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடித்தளங்கள் ("ஏன்"):

• வரலாற்று மரபு:

- காலனித்துவ எதிர்ப்பு மற்றும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு.
- காந்தியின் அமைதி மற்றும் அகிம்சைக் கொள்கைகள்.
- புதிதாகக் காலனித்துவத்திலிருந்து விடுபட்ட நாடுகளுக்கு அமைதியான, சுதந்திரமான பாத்திரத்தை நேருவின் தொலைநோக்குப் பார்வை.

• முக்கியக் கொள்கைகள் (காலப்போக்கில் பரிணாமம்):

- 1. அணிசேராக் கொள்கை (NAM - நேருவியன் சகாப்தம்):
 - பொருள்: இரண்டு முக்கியப் பணிப்போர் அதிகாரக் குழுக்களிடமிருந்து (அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் யூனியன்) மூலோபாய சுயாட்சி மற்றும் சுதந்திரம். இது நடுநிலைமை அல்ல, மாறாக இந்தியாவின் சொந்த தேசிய நலன் அடிப்படையில் முடிவுகளை எடுக்கும் சுதந்திரம்.
 - இன்றைய பொருத்தம்: பணிப்போர் முடிவடைந்தாலும், மூலோபாய சுயாட்சிக் கொள்கை இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் ஒரு தூணாக உள்ளது.
- 2. பஞ்சசீலம் (1954): அமைதியான சகவாழ்வின் ஐந்து கொள்கைகள் (முதலில் சீனாவுடன்).
- 3. குஜரால் கோட்பாடு (1990கள்): நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்ப சிறிய தெற்காசிய அண்டை நாடுகளுடன் பரஸ்பரமற்ற இணக்கக் கொள்கை.
- 4. அணுசக்திக் கோட்பாடு: "முதலில் பயன்படுத்த மாட்டோம்" கொள்கை மற்றும் "நம்பகமான குறைந்தபட்சத் தடுப்பு."
- 5. தற்போதைய அணுகுமுறை: அணிசேராக் கொள்கையிலிருந்து "பல-அணிசேர்க்கை" அல்லது "பிரச்சினை அடிப்படையிலான அணிசேர்க்கைக்கு" ஒரு மாற்றம். இந்தியா இப்போது குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளில் பகிரப்பட்ட நலன்களின் அடிப்படையில் ஒரே நேரத்தில் பல, பெரும்பாலும் போட்டியிடும், சக்திகளுடன் ஈடுபடுகிறது. இந்தியாவின் தேசிய நலனையும், ஒரு "முன்னணி சக்தியாக" அதன் எழுச்சியையும் பாதுகாப்பதே மேலோங்கிய குறிக்கோள்.

• முக்கியத் தீர்மானிப்பாளர்கள்:

- புவியியல்: இருப்பிடம், நீண்ட நில எல்லைகள் மற்றும் கடல்சார் நலன்கள்.
- பொருளாதார வளர்ச்சி: வர்த்தகம், தொழில்நுட்பம் மற்றும் முதலீட்டுக்கான தேவை ஒரு முக்கிய உந்துசக்தியாகும்.
- தேசியப் பாதுகாப்பு: பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல்கள், எல்லைத் தகராறுகள் மற்றும் பிராந்திய ஸ்திரத்தன்மையின்மை.
- உள்நாட்டு அரசியல்: கூட்டாட்சி கட்டமைப்பு, கூட்டணிக் கட்சிகள் மற்றும் பொதுக் கருத்து வெளியுறவுக் கொள்கையைச் செல்வாக்கு செலுத்தலாம்.

இந்தியாவும் அதன் அண்டை நாடுகளுடனான உறவுகளும் ("முதல் வட்டம்" / "அண்டை நாடுகளுக்கு முன்னுரிமை" கொள்கை): இது மிகவும் முக்கியமான மற்றும் அடிக்கடி கேட்கப்படும் பகுதி. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும், நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது: ஒத்துழைப்புப் பகுதிகள், சர்ச்சைப் பகுதிகள் மற்றும் சமீபத்திய மேம்பாடுகள்.

- **பாகிஸ்தான்:** எல்லைத் தகராறுகள் (காஷ்மீர், சர் கிரீக்), எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதம், சிந்து நதிநீர்ப் பங்கீட்டு ஒப்பந்தம், வர்த்தக உறவுகள் (அல்லது இல்லாதது), கர்தார்பூர் வழித்தடம்.
- **சீனா:** எல்லைத் தகராறு (உண்மையான கட்டுப்பாட்டுக் கோடு (LAC), மக்மஹோன் கோடு), வர்த்தகச் சமநிலையின்மை (இந்தியாவுக்குப் பெரும் பற்றாக்குறை), மூலோபாயப் போட்டி (ஒரு மண்டலம் ஒரு பாதை முயற்சி (BRI) மற்றும் இந்தியாவின் நலன்கள்), அண்டை நாடுகளில் பங்கு (எ.கா., இலங்கை, நேபாளம்), நீர் பிரச்சினைகள் (பிரம்மபுத்திரா).
- **நேபாளம்:** திறந்த எல்லை, ஆழமான கலாச்சாரத் தொடர்புகள் ("ரோட்டி-பேட்டி கா ரிஷ்தா"), வர்த்தகம் மற்றும் போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகள், எல்லைத் தகராறுகள் (காலாபானி), சீனாவின் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்கு.
- **வங்கதேசம்:** நில எல்லை ஒப்பந்தம், தீஸ்தா நதிநீர்ப் பங்கீட்டுத் தகராறு, சட்டவிரோதக் குடியேற்றம், போக்குவரத்து மற்றும் இணைப்பு, வர்த்தகம், பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு.
- **இலங்கை:** இனப் பிரச்சினை (தமிழ் சிறுபான்மையினர்), மீனவர் தகராறு, சீனாவின் மூலோபாய இருப்பு (ஹம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகம்), பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் இந்தியாவின் உதவி.
- **பூட்டான்:** நட்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பின் சிறப்பு உறவு, பாதுகாப்புத் தொடர்புகள், நீர்மின் ஒத்துழைப்பு.
- **மாலத்தீவு:** மூலோபாயக் கடல்சார் இருப்பிடம், அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையின்மை, சீனாவின் செல்வாக்கு ("இந்தியா வெளியேறு" பிரச்சாரம்).
- **மியான்மர்:** எல்லை மேலாண்மை, பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு (கிளர்ச்சி), இந்தியாவின் "கிழக்கு நோக்கிய செயல்" கொள்கை, ரோஹிங்கியா அகதிகள் பிரச்சினை, இராணுவப் புரட்சி குறித்த இந்தியாவின் நிலைப்பாடு.
- **ஆப்கானிஸ்தான்:** இந்தியாவின் வளர்ச்சி உதவி, மூலோபாய நலன்கள் மற்றும் தலிபான்கள் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்ததால் ஏற்படும் சவால்.

இந்தியாவும் உலகின் முக்கிய சக்திகளும் ("இரண்டாம் வட்டம்"):

- **அமெரிக்கா:** ஒரு "உலகளாவிய மூலோபாயக் கூட்டாண்மை." முக்கியப் பகுதிகள்: பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு (லெமோவா (LEMOA), கோம்காசா (COMCASA), பெக்கா (BECA) போன்ற அடிப்படை ஒப்பந்தங்கள்), பயங்கரவாத எதிர்ப்பு, வர்த்தகம், தொழில்நுட்பம், குவாட் (Quad), இந்தோ-பசிபிக் மீதான நலன்களின் ஒருங்கிணைப்பு.
- **ரஷ்யா:** ஒரு "சிறப்பு மற்றும் தனிச்சலுகை பெற்ற மூலோபாயக் கூட்டாண்மை." முக்கியப் பகுதிகள்: பாதுகாப்பு (வரலாற்று ரீதியாக மிகப்பெரிய வழங்குநர்), ஆற்றல் (அணுசக்தி, எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு), விண்வெளி, உக்ரைன் போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தில் சமநிலைப்படுத்தும் செயல்.
- **ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (EU) / முக்கிய ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகள் (பிரான்ஸ், ஜெர்மனி):** முக்கியப் பகுதிகள்: வர்த்தகம் மற்றும் முதலீடு (சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள்), காலநிலை மாற்றம், தொழில்நுட்பம், மூலோபாய ஒருங்கிணைப்பு. பிரான்ஸ் ஒரு முக்கியப் பாதுகாப்பு மற்றும் மூலோபாயக் கூட்டாளி.
- **ஜப்பான்:** ஒரு "சிறப்பு மூலோபாய மற்றும் உலகளாவியக் கூட்டாண்மை." முக்கியப் பகுதிகள்: உள்கட்டமைப்பு முதலீடு (எ.கா., அதிவேக ரயில்), குவாட், கிழக்கு நோக்கிய செயல் கொள்கை, இந்தோ-பசிபிக் மீதான ஒருங்கிணைப்பு.
- **ஐக்கிய இராச்சியம் (UK):** வரலாற்றுத் தொடர்புகள், "வாழும் பாலம்" (வம்சாவளியினர்), வர்த்தகம் (சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள்), பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு.

இந்தியாவின் விரிவான அண்டை நாடுகள் மற்றும் பிராந்தியக் குழுக்கள்:

- **பிராந்தியங்கள்:**
 - **தென்கிழக்கு ஆசியா (ஆசியான் - ASEAN):** இந்தியாவின் "கிழக்கு நோக்கிய செயல்" கொள்கையின் மையம். இணைப்பு, வர்த்தகம் மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் கவனம்.

- **மேற்கு ஆசியா / மத்திய கிழக்கு:** ஆற்றல் பாதுகாப்பு, பெரிய வம்சாவளியினர் மற்றும் பணம் அனுப்புதல், மற்றும் மூலோபாய நலன்களுக்கு முக்கியமானது. ஐக்கிய அரபு அமீரகம், சவுதி அரேபியா மற்றும் இஸ்ரேலுடன் வளர்ந்து வரும் கூட்டாண்மை.
- **மத்திய ஆசியா:** இணைப்பு (எ.கா., சர்வதேச வடக்கு-தெற்கு போக்குவரத்து வழித்தடம் (INSTC), சாபஹார் துறைமுகம்), ஆற்றல் மற்றும் பாதுகாப்பு (தீவிரவாதத்தை எதிர்த்தல்) ஆகியவற்றில் கவனம்.
- **ஆப்பிரிக்கா:** நீண்டகால வரலாற்றுத் தொடர்புகள், வளர்ச்சிக் கூட்டாண்மை, திறன் மேம்பாடு மற்றும் வர்த்தகம் (இந்தியா-ஆப்பிரிக்கா மன்ற உச்சி மாநாடு) ஆகியவற்றில் கவனம்.

• **இருதரப்பு, பிராந்திய மற்றும் உலகளாவியக் குழுக்கள்:**

- **சாரக் (SAARC):** இந்தியா-பாகிஸ்தான் பட்டங்கள் காரணமாகப் பெரும்பாலும் செயல்படாமல் உள்ளது.
- **பிம்ஸ்டெக் (BIMSTEC):** சார்க்கிற்கு மாற்றாகக் கருதப்படுகிறது, தெற்காசியாவை தென்கிழக்கு ஆசியாவுடன் இணைக்கிறது.
- **ஆசியான் (ASEAN):** கிழக்கு நோக்கிய செயல் கொள்கையின் கரு.
- **ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பு (SCO):** இந்தியா ஒரு முழு உறுப்பினர்; மத்திய ஆசியா, சீனா மற்றும் ரஷ்யாவுடன், குறிப்பாகப் பாதுகாப்பு மற்றும் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு தொடர்பாக ஈடுபடுவதற்கான ஒரு தளம்.
- **பிரிக்ஸ் (BRICS):** வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரங்களின் ஒரு குழு, அவற்றின் கூட்டு நலன்களை ஊக்குவிப்பதற்காக.
- **சுவாட் (நாற்கர பாதுகாப்பு உரையாடல் - இந்தியா, அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா):** ஒரு "சுதந்திரமான, திறந்த மற்றும் உள்ளடக்கிய இந்தோ-பசிபிக்" பகுதியை உறுதி செய்வதில் கவனம் செலுத்தும் ஒரு மூலோபாயக் குழு.
- **ஜ2யூ2 ("மேற்கு ஆசியக் சுவாட்" - இந்தியா, இஸ்ரேல், ஐக்கிய அரபு அமீரகம், அமெரிக்கா):** நீர், ஆற்றல், போக்குவரத்து, விண்வெளி, சுகாதாரம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் கூட்டு முதலீடுகளில் கவனம்.

இந்தியாவும் உலகளாவிய ஆளுகையும்:

• **முக்கிய சர்வதேச நிறுவனங்கள்:**

- **ஐக்கிய நாடுகள் சபை (UN):** அமைதி காப்பதில் இந்தியாவின் பங்கு, ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபை (UNSC) சீர்திருத்தம் மற்றும் ஒரு நிரந்தர இடத்திற்கான அதன் உந்துதல்.
- **உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO):** வளரும் நாடுகளின் நலன்களுக்காக வாதிடுவதில் இந்தியாவின் பங்கு (எ.கா., உணவுப் பாதுகாப்பு, விவசாய மாணியங்கள்).
- **சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் (உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் - IMF):** இந்தியாவின் ஈடுபாடு மற்றும் சீர்திருத்தங்களுக்கான உந்துதல்.
- **உலகளாவியக் காலநிலை ஆட்சிகள் (UNFCCC, பாரிஸ் ஒப்பந்தம்):** இந்தியாவின் உறுதிப்பாடுகள் (எ.கா., பஞ்சாமிர்தம்), மற்றும் "பொதுவான ஆனால் வேறுபட்ட பொறுப்புகள் மற்றும் அந்தந்தத் திறன்கள்" (CBDR-RC) என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலான அதன் நிலைப்பாடு.
- **அணுசக்தி ஆட்சிகள் (NPT, CTBT, NSG):** அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தில் (NPT) கையெழுத்திடாத ஆனால் ஒரு பொறுப்பான அணுசக்தி சக்தியாக இந்தியாவின் தனித்துவமான நிலை, மற்றும் அணுசக்தி வழங்குவோர் குழுவில் (NSG) உறுப்பினர் பதவியைப் பெறுவதற்கான அதன் முயற்சிகள்.

முக்கியக் கருப்பொருள் சார்ந்த பிரச்சினைகள்:

- ஆற்றல் பாதுகாப்பு: மூலங்களைத் தன்னகப்படுத்த, மூலோபாயப் பெட்ரோலிய இருப்புகள், சர்வதேச தூரியக் கூட்டணி (ISA).
- கடல்சார் பாதுகாப்பு: இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியத்தில் (IOR) பங்கு, சாகர் (பிராந்தியத்தில் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சி) கோட்பாடு.

- பயங்கரவாத எதிர்ப்பு.
- இணையப் பாதுகாப்பு.
- காலநிலை மாற்றம்.
- வர்த்தகம் மற்றும் இணைப்பு.

இந்திய வம்சாவளியினரின் பங்கு:

- **வரையறை:** இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது வெளிநாட்டில் வசிக்கும் இந்தியக் குடிமக்கள் (வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள் (NRIs), இந்திய வம்சாவளியினர் (PIOs)).
- **முக்கியத்துவம் ("மென் சக்தி"):**
 - அவர்கள் இந்தியாவிற்கும் அவர்கள் வசிக்கும் நாடுகளுக்கும் இடையே ஒரு "வாழும் பாலமாக" செயல்படுகிறார்கள்.
 - **பொருளாதாரப் பங்களிப்பு:** பணம் அனுப்புதல், முதலீடுகள்.
 - **அரசியல் வற்புறுத்தல்:** அவர்கள் வசிக்கும் நாடுகளின் கொள்கைகளை இந்தியாவிற்குச் சாதகமாக தீர்மானிக்க முடியும்.
 - **கலாச்சாரத் தூதர்கள்:** வெளிநாடுகளில் இந்தியக் கலாச்சாரத்தைப் பரப்புவதல்.
- **அரசாங்கக் கொள்கை:** பிரவாசி பாரதிய திவாஸ் போன்ற நிகழ்வுகள் மற்றும் "இந்தியாவை அறிந்து கொள்ளுங்கள்" போன்ற திட்டங்கள் மூலம் வம்சாவளியினரை ஈடுபடுத்துதல்.

பாதுகாப்பு மற்றும் தேசியப் பாதுகாப்பு

இந்த பரந்த தலைப்பை ஒரு விரிவான கட்டமைப்பாகப் பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. முக்கியக் கருத்துக்கள்: தேசியப் பாதுகாப்பு, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு.
2. தேசியப் பாதுகாப்பு கட்டமைப்பு: முக்கிய நிறுவனங்கள் மற்றும் அவற்றின் பங்குகள்.
3. இராணுவம் மற்றும் பாதுகாப்புத் தயார்நிலை: ஆயுதப் படைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு நவீனமயமாக்கல்.
4. மத்திய ஆயுதக் காவல் படைகள் மற்றும் பிற பாதுகாப்பு முகமைகள்.
5. முக்கிய உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு சவால்கள்.
6. குறிப்பிட்ட சவால்களின் மேலாண்மை: (எல்லைகள், இணையம், போன்றவை).
7. முன்னோக்கிய வழி: ஒரு விரிவான தேசியப் பாதுகாப்பு உத்தியை நோக்கி.

முக்கியக் கருத்துக்கள்:

- **தேசியப் பாதுகாப்பு:**
 - **பாரம்பரியப் பார்வை:** ஒரு நாட்டின் பிரதேசம், இறையாண்மை மற்றும் அரசியல் சுதந்திரத்தை வெளி இராணுவ அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து பாதுகாத்தல்.
 - **நவீன/விரிவான பார்வை:** இராணுவ அச்சுறுத்தல்களைத் தாண்டி, பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு, ஆற்றல் பாதுகாப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பு, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் இணையப் பாதுகாப்பு போன்ற பாரம்பரியமற்ற அச்சுறுத்தல்களையும் உள்ளடக்கியது. இது நாட்டின் முக்கிய மதிப்புகளையும் அதன் குடிமக்களின் நலனையும் பாதுகாப்பதாகும்.
- **பாதுகாப்பு:**
 - நாட்டை வெளி ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தப்படும் இராணுவ மற்றும் தொடர்புடைய திறன்களைக் குறிக்கிறது. இது தேசியப் பாதுகாப்பின் ஒரு துணைக்குழு.
- **உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு:**
 - நாட்டின் எல்லைகளுக்குள் அமைதி மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதைக் குறிக்கிறது. இது பயங்கரவாதம், கிளர்ச்சி, வகுப்புவாதம் மற்றும் திட்டமிட்ட குற்றங்கள் போன்ற அச்சுறுத்தல்களைக் கையாள்கிறது.

தேசியப் பாதுகாப்பு கட்டமைப்பு:

• உச்ச மட்டம்:

- பாதுகாப்பிற்கான அமைச்சரவைக் குழு (CCS): பாதுகாப்பு விஷயங்களில் மிக உயர்ந்த முடிவெடுக்கும் அமைப்பு, பிரதமரால் தலைமை தாங்கப்படுகிறது.
- தேசியப் பாதுகாப்பு மன்றம் (NSC): பிரதமருக்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு. இது மூன்று அடுக்கு அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது:
 1. மூலோபாயக் கொள்கைக் குழு (SPG).
 2. தேசியப் பாதுகாப்பு ஆலோசனைக் குழு (NSAB).
 3. தேசியப் பாதுகாப்பு மன்றச் செயலகம்.
- தேசியப் பாதுகாப்பு ஆலோசகர் (NSA): தேசியப் பாதுகாப்பு மற்றும் வெளியுறவுக் கொள்கை குறித்துப் பிரதமரின் தலைமை ஆலோசகர்.

• புலனாய்வு முகமைகள்:

- ஆராய்ச்சி மற்றும் பகுப்பாய்வுப் பிரிவு (R&AW): வெளிப் புலனாய்வு.
- புலனாய்வுப் பணியகம் (IB): உள் புலனாய்வு.
- தேசியத் தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சி அமைப்பு (NTRO): தொழில்நுட்பப் புலனாய்வு.
- பாதுகாப்புப் புலனாய்வு முகமை (DIA).

• விசாரணை மற்றும் அமலாக்க முகமைகள்:

- தேசியப் புலனாய்வு முகமை (NIA): பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான மத்திய முகமை.
- மத்தியப் புலனாய்வுக் கழகம் (CBI).
- அமலாக்க இயக்குநரகம் (ED): பொருளாதாரக் குற்றங்கள் மற்றும் பணமோசடியை எதிர்த்துப் போராடுகிறது.
- போதைப்பொருள் கட்டுப்பாட்டுப் பணியகம் (NCB).

இராணுவம் மற்றும் பாதுகாப்புத் தயார்நிலை:

• இந்திய ஆயுதப் படைகள்:

- இந்திய இராணுவம், இந்தியக் கடற்படை மற்றும் இந்திய விமானப் படை.
- உச்ச தளபதி: இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர்.
- சமீபத்திய சீர்திருத்தங்கள்:
 - மூன்று சேவைகளிடையே கூட்டுத்தன்மை மற்றும் ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிக்கப் பாதுகாப்புப் படைகளின் தலைமைத் தளபதி (CDS) பதவி மற்றும் இராணுவ விவகாரங்கள் துறை (DMA) ஆகியவற்றை உருவாக்குதல்.
 - ஒருங்கிணைந்த தியேட்டர் கட்டளைகளை நிறுவுதல் ஒரு பெரிய தற்போதைய சீர்திருத்தம்.

• பாதுகாப்பு உற்பத்தி மற்றும் நவீனமயமாக்கல்:

- பாதுகாப்பில் "தற்சார்பு இந்தியா" (Aatmanirbhar Bharat): உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க அரசாங்கத்தின் உந்துதல்.
- பாதுகாப்புக் கொள்முதல் நடைமுறை (DPP) / பாதுகாப்புக் கையகப்படுத்தல் நடைமுறை (DAP): இராணுவ வன்பொருளைப் பெறுவதற்கான கொள்கைக் கட்டமைப்பு.
- பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பின் (DRDO) பங்கு: முதன்மை ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு முகமை.
- பாதுகாப்பு பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் (HAL, BEL) மற்றும் ஆயுதத் தொழிற்சாலை வாரியம் (இப்போது 7 புதிய நிறுவனங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளது) ஆகியவற்றின் பங்கு.

- பாதுகாப்புச் சிறப்புக்கான கண்டுபிடிப்புகள் (iDEX): குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் மற்றும் புத்தொழில்களை ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் கண்டுபிடிப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை வளர்ப்பதற்கான ஒரு திட்டம்.
- நேர்மறை உள்நாட்டுமயமாக்கல் பட்டியல்கள்: உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்து மட்டுமே கொள்முதல் செய்யப்படும் பாதுகாப்புப் பொருட்களின் பட்டியல்கள்.

மத்திய ஆயுதக் காவல் படைகள் (CAPFs) மற்றும் பிற பாதுகாப்பு முகமைகள்:

ஒவ்வொரு படையின் குறிப்பிட்ட ஆணையை அறிவது மிகவும் முக்கியம்.

படை	ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சகம்	முதன்மை ஆணை
அசாம் ரைபிளஸ் (AR)	உள்துறை அமைச்சகம்	வடகிழக்கில் கிளர்ச்சி எதிர்ப்பு மற்றும் இந்தோ-மியான்மர் எல்லையைப் பாதுகாத்தல். (இரட்டைக் கட்டுப்பாடு: உள்துறை அமைச்சகம் மற்றும் இராணுவம்).
எல்லைப் பாதுகாப்புப் படை (BSF)	உள்துறை அமைச்சகம்	இந்தோ-பாகிஸ்தான் மற்றும் இந்தோ-வங்காளதேச எல்லைகளைப் பாதுகாத்தல்.
மத்தியத் தொழில்துறைப் பாதுகாப்புப் படை (CISF)	உள்துறை அமைச்சகம்	முக்கியத் தொழில்துறை நிறுவனங்களுக்கான பாதுகாப்பு (பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், விமான நிலையங்கள், அணுமின் நிலையங்கள், மெட்ரோ இரயில்கள், போன்றவை).
மத்திய சேமக் காவல் படை (CRPF)	உள்துறை அமைச்சகம்	முதன்மை உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புப் படை. கிளர்ச்சி எதிர்ப்பு, நக்சல் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
இந்தோ-திபெத்திய எல்லைக் காவல் (ITBP)	உள்துறை அமைச்சகம்	இந்தோ-சீனா எல்லையைப் பாதுகாத்தல்.
தேசியப் பாதுகாப்புக் காவல்படை (NSG)	உள்துறை அமைச்சகம்	ஒரு உயரடுக்கு, சிறப்புப் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு மற்றும் பணயக்கைதிகள் மீட்புப் படை ("கருப்புப் பூனைகள்").
சஷஸ்திர சீமா பல் (SSB)	உள்துறை அமைச்சகம்	இந்தோ-நேபாளம் மற்றும் இந்தோ-பூட்டான் எல்லைகளைப் பாதுகாத்தல்.

முக்கிய உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு சவால்கள்:

- **பயங்கரவாதம்:**
 - ஜம்மு & காஷ்மீரில் எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதம்.
 - உள்நாட்டில் பயங்கரவாதம்.
 - ஆன்லைன் தீவிரமயமாக்கலின் வளர்ந்து வரும் சவால்.
- **இடதுசாரித் தீவிரவாதம் / நக்சலிசம்:**
 - "வளர்ச்சி மற்றும் தீவிரவாதம்" இணைப்பு: இது வறுமை, இடப்பெயர்வு மற்றும் வளர்ச்சி இல்லாமையால் பாதிக்கப்பட்ட பழங்குடியினர் பகுதிகளைப் பாதிக்கிறது.
 - அரசாங்க உத்தி: பாதுகாப்புத் தலையீடு (ஆபரேஷன் சமாதான்) மற்றும் வளர்ச்சி முயற்சிகள் என்ற ஒரு பலமுனை அணுகுமுறை.
- **வடகிழக்கில் கிளர்ச்சி:**
 - சுயாட்சி, பிரிவினை மற்றும் வரலாற்றுப் புகார்களுக்கான கோரிக்கைகளால் இயக்கப்படும் பல இனக் கிளர்ச்சிக் குழுக்களுடன் கூடிய ஒரு சிக்கலான பிரச்சினை.

- **மேலாண்மை:** இராணுவ நடவடிக்கைகள், அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகள் மற்றும் வளர்ச்சிப் பொதிகளின் ஒரு கலவை.
- **வகுப்புவாதம் மற்றும் மத வன்முறை:**
 - (தனியாக விளக்கப்பட்டுள்ளபடி) சமூக நல்லிணக்கத்திற்கும் உள் ஸ்திரத்தன்மைக்கும் ஒரு அச்சுறுத்தல்.
- **திட்டமிட்ட குற்றங்கள்:**
 - **வரையறை:** இலாபத்திற்காக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழுக்களால் செய்யப்படும் குற்றம்.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:** போதைப்பொருள் கடத்தல், ஆட்கடத்தல், ஆயுதக் கடத்தல், மிரட்டிப் பணம் பறித்தல், கள்ள நோட்டு.
 - **குற்றம்-பயங்கரவாத இணைப்பு:** பாடத்திட்டம் "திட்டமிட்ட குற்றங்களுடன் பயங்கரவாதத்தின் இணைப்புகளை" வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுகிறது. பயங்கரவாதக் குழுக்கள் பெரும்பாலும் நிதி திரட்டுவதற்காகத் திட்டமிட்ட குற்றங்களின் வலைப்பின்னல்கள் மற்றும் முறைகளைப் (ஹவாலா, போதைப்பொருள் வர்த்தகம் போன்றவை) பயன்படுத்துகின்றன.

குறிப்பிட்ட சவால்களின் மேலாண்மை:

- **எல்லை மேலாண்மை:**
 - **சவால்கள்:** ஊடுருவக்கூடிய எல்லைகள், சட்டவிரோத ஊடுருவல், கடத்தல், எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதம், வேலி பிரச்சினைகள், கடினமான நிலப்பரப்பு.
 - **மேலாண்மை:** எல்லைக் காக்கும் படைகளின் பங்கு (பிஎஸ்எஃப், ஐடிபிபி, போன்றவை), வேலி மற்றும் ஸ்மார்ட் வேலி (விரிவான ஒருங்கிணைந்த எல்லை மேலாண்மை அமைப்பு - CIBMS), எல்லை உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குதல் (எல்லைச் சாலைகள் அமைப்பு - BRO).
- **இணையப் பாதுகாப்பு:**
 - **அச்சுறுத்தல்கள்:** இணையப் போர், இணையப் பயங்கரவாதம், உளவு, முக்கிய உள்கட்டமைப்புகளை (மின் கட்டங்கள், வங்கி) ஹேக்கிங் செய்தல், இணையக் குற்றம்.
 - **நிறுவனக் கட்டமைப்பு:** தேசிய இணையப் பாதுகாப்புக் கொள்கை, தேசிய முக்கியத் தகவல் உள்கட்டமைப்புப் பாதுகாப்பு மையம் (NCIIPC), இந்தியக் கணினி அவசரநிலைப் பதிலளிப்புக் குழு (CERT-In).
- **பணமோசடி:**
 - **வரையறை:** "அழுக்கு"ப் பணத்தை (குற்றச் செயல்களிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது) "சுத்தமாக"க் காட்டும் செயல்முறை.
 - **தடுப்பு:** பணமோசடித் தடுப்புச் சட்டம் (PMLA), 2002, மற்றும் அமலாக்க இயக்குநரகம் (ED) மற்றும் நிதிப் புலனாய்வுப் பிரிவு (FIU-IND) ஆகியவற்றின் பங்கு.
- **ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்களின் பங்கு:**
 - **சவால்கள்:** தீவிரமயமாக்கல், பிரச்சாரம், வன்முறையைத் தூண்டுவதற்காகப் போலிச் செய்திகளைப் பரப்பதல் மற்றும் பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களை ஒருங்கிணைத்தல் ஆகியவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
 - **மேலாண்மை:** கண்காணித்தல், தீங்கிழைக்கும் உள்ளடக்கத்தைத் தடுத்தல், டிஜிட்டல் கல்வியறிவை ஊக்குவித்தல் மற்றும் எதிர்-கதைகளை உருவாக்குதல்.

முன்னோக்கிய வழி:

- **ஒரு விரிவான தேசியப் பாதுகாப்பு உத்தி:**
 - இந்தியா நாட்டின் பாதுகாப்பு நோக்கங்களையும் அவற்றை அடையும் வழிகளையும் கோடிட்டுக் காட்டும் ஒரு முறையான, பொது தேசியப் பாதுகாப்பு உத்தியை வெளிப்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது.
- **புலனாய்வை வலுப்படுத்துதல்:**

- முகமைகளுக்கு இடையேயான ஒருங்கிணைப்பை மேம்படுத்துதல் (நாட்கிரிட் (NATGRID) மற்றும் மல்டி ஏஜென்சி சென்டர் (MAC) போன்ற வழிமுறைகள் மூலம்).
- மனித மற்றும் தொழில்நுட்பப் புலனாய்வுத் திறன்களை வலுப்படுத்துதல்.

• **காவல் படைகளை நவீனமயமாக்கல்:**

- காவல் துறையை மேலும் தொழில்முறை, பொறுப்புள்ள மற்றும் சமூகம் சார்ந்ததாக மாற்றுவதற்காகக் காவல் சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்துதல்.

• **"முழு அரசாங்க" அணுகுமுறை:**

- மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயும், வெவ்வேறு அமைச்சகங்கள் மற்றும் முகமைகளுக்கு இடையேயும் தடையற்ற ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்தல்.

• **சமூகப் பங்கேற்பு:**

- எல்லை மேலாண்மை, தீவிரவாத எதிர்ப்பு மற்றும் புலனாய்வு சேகரிப்பில் உள்ளூர் சமூகங்களை ஈடுபடுத்துதல்.

இந்தியாவின் அணுசக்திக் கொள்கை

இதை இரண்டு முக்கியத் தூண்களாகப் பிரிக்கலாம், அவை ஒன்றோடொன்று இணைந்தவை ஆனால் வேறுபட்டவை:

1. **அணு ஆயுதக் கொள்கை (மூலோபாயத் திட்டம்):** பாதுகாப்பு மற்றும் தடுப்புக்காக.
2. **அணு ஆற்றல் கொள்கை (அமைதிப் பயன்பாட்டுத் திட்டம்):** ஆற்றல் பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்காக.

அணு ஆயுதக் கொள்கை (மூலோபாயத் திட்டம்):

• **வரலாற்றுப் பரிணாமம் மற்றும் முக்கிய மைல்கற்கள்:**

- **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய தொலைநோக்குப் பார்வை:** அமைதிப் பயன்பாடுகளுக்காக முழு அணு எரிபொருள் சுழற்சியிலும் தேர்ச்சி பெறும் ஹோமி ஜே. பாபாவின் தொலைநோக்குப் பார்வை, அதே நேரத்தில் ஆயுத விருப்பத்தைத் திறந்து வைத்தது.
- **"சிரிக்கும் புத்தர்" (பொக்ரான்-I, 1974):** இந்தியா தனது முதல் அணு சோதனையை நடத்தியது, அதை "அமைதியான அணு வெடிப்பு" (PNE) என்று அழைத்தது. இது இந்தியாவைப் போன்ற அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடாத நாடுகளுடன் அணு வர்த்தகத்தைக் கட்டுப்படுத்த அணுசக்தி வழங்குவோர் குழு (NSG) உருவாக்க வழிவகுத்தது.
- **"ஆபரேஷன் சக்தி" (பொக்ரான்-II, 1998):** பிரதமர் அடல் பிகாரி வாஜ்பாய் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட ஐந்து அணு சோதனைகளின் தொடர், அதன் பிறகு இந்தியா தன்னை ஒரு அணு ஆயுத நாடாக அறிவித்தது.

• **இந்தியாவின் அணுசக்திக் கோட்பாடு (கொள்கையின் கரு):**

- முதலில் 1999 ஆம் ஆண்டு ஒரு வரைவுக் கோட்பாட்டில் அதிகாரப்பூர்வமாக வெளியிடப்பட்டு, 2003 ஆம் ஆண்டு முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- **முக்கியத் தூண்கள்:**

1. **நம்பகமான குறைந்தபட்சத் தடுப்பு (Credible Minimum Deterrence):**

- **தடுப்பு:** இந்தியாவின் அணு ஆயுதங்களின் முதன்மை நோக்கம் ஒரு போரில் சண்டையிடுவது அல்ல, மாறாக ஒரு எதிரியிடமிருந்து வரும் அணு தாக்குதலைத் தடுப்பதாகும்.
- **நம்பகமான:** தடுப்பு நம்பக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு முதல் தாக்குதலைத் தாங்கி, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சேதத்துடன் பதிலடி கொடுக்கக்கூடிய போதுமான மற்றும் தப்பிப்பிழைக்கும் திறன் கொண்ட அணு சக்தி தேவை.
- **குறைந்தபட்சம்:** இந்தியா நம்பகமான தடுப்புக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச அணு ஆயுதங்களை மட்டுமே பராமரிக்கும், ஆயுதப் போட்டியில் ஈடுபடாது.

2. **"முதலில் பயன்படுத்த மாட்டோம்" (No First Use - NFU) கொள்கை:**

- இது மிக முக்கியமான அம்சம். இந்தியா ஒரு அணு தாக்குதலைத் தொடங்குவதில் முதலாவதாக இருக்காது என்று உறுதியளிக்கிறது.
- இந்தியப் பிரதேசம் அல்லது எங்கும் உள்ள இந்தியப் படைகள் மீது அணு தாக்குதலுக்குப் பதிலடியாக மட்டுமே அணு ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்படும்.

3. **பாரிய பதிலடி:** இந்தியா ஒரு அணு தாக்குதலுக்கு உள்ளானால், அதன் பதிலடி பாரியதாகவும், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சேதத்தை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் வடிவமைக்கப்படும் என்று கோட்பாடு கூறுகிறது.
4. **அணு ஆயுதமற்ற நாடுகளுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தாமை:** இந்தியா அணு ஆயுதமற்ற நாடுகளுக்கு எதிராக அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தாது என்று உறுதியளிக்கிறது. (இருப்பினும், இது தகுதியுடையது: இந்த உறுதிமொழி ஒரு அணு ஆயுத நாட்டுடன் கூட்டணி சேர்ந்து இந்தியாவைத் தாக்கும் நாடுகளுக்குப் பொருந்தாது).
5. **கடுமையான குடிமை அரசியல் கட்டுப்பாடு:** அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதை அங்கீகரிக்கும் இறுதி முடிவு அணு கட்டளை ஆணையம் (NCA) மூலம் குடிமை அரசியல் தலைமையிடம் உள்ளது.

• **அணு கட்டளை ஆணையம் (Nuclear Command Authority - NCA):**

- அணு ஆயுதங்களின் பயன்பாட்டை அங்கீகரிக்கக்கூடிய ஒரே அமைப்பு.
- இது ஒரு அரசியல் மன்றம் (பிரதமர் தலைமையில்) மற்றும் ஒரு நிர்வாக மன்றம் (தேசியப் பாதுகாப்பு ஆலோசகர் தலைமையில்) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

• **விநியோக அமைப்புகள் ("அணு முத்திறன்" - Nuclear Triad):**

- ஒரு "நம்பகமான" மற்றும் "தப்பிப்பிழைக்கும்" பதிலடித் தாக்குதல் திறனை உறுதி செய்வதற்காக, இந்தியா ஒரு அணு முத்திறனை உருவாக்கி வருகிறது, இது நிலம், வான் மற்றும் கடலில் இருந்து அணு ஆயுதங்களை ஏவும் திறன்.
- **நிலம்:** அக்னி ரக ஏவுகணைகள்.
- **வான்:** ருஃபேல் மற்றும் சுகோய் சு-30எம்கேஜ (Sukhoi Su-30MKI) போன்ற அணு குண்டுகளைச் சுமந்து செல்லக்கூடிய போர் விமானங்கள்.
- **கடல்:** ஜஎன்எஸ் அரிஹந்த் (INS Arihant) போன்ற அணுசக்தியால் இயங்கும் ஏவுகணை நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களில் (SSBNs) நிறுத்தப்பட்டுள்ள கே-ரக நீர்மூழ்கிக் கப்பலிலிருந்து ஏவப்படும் ஏவுகணைகள் (SLBMs). கடல் அடிப்படையிலான பகுதி மிகவும் தப்பிப்பிழைக்கக்கூடியதாகக் கருதப்படுகிறது.

• **விவாதங்கள் மற்றும் சமகால சிக்கல்கள்:**

- **"முதலில் பயன்படுத்த மாட்டோம்" கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்தல்:** அணு ஆயுதம் கொண்ட அண்டை நாடுகளுடனான மூலோபாயச் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்தியா தனது "முதலில் பயன்படுத்த மாட்டோம்" கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமா என்பது குறித்து அவ்வப்போது விவாதங்கள் எழுந்துள்ளன. இருப்பினும், அதிகாரப்பூர்வ அரசாங்க நிலைப்பாடு "முதலில் பயன்படுத்த மாட்டோம்" கொள்கையில் உறுதியாக உள்ளது.
- **தெற்காசியாவில் மூலோபாய ஸ்திரத்தன்மை:** இந்தியா-பாகிஸ்தான் மற்றும் இந்தியா-சீனா உறவுகளில் உள்ள அணு பரிமாணம்.

இந்தியாவும் உலகளாவிய அணுசக்தி ஒழுங்கும்:

• **இந்தியாவின் தனித்துவமான நிலை:**

- இந்தியா அணு ஆயுதங்களைக் கொண்ட சில நாடுகளில் ஒன்றாகும், ஆனால் அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தில் (NPT) கையெழுத்திடவில்லை.

• **அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம் (NPT), 1968:**

- **இந்தியாவின் நிலைப்பாடு:** இந்தியா அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தைப் பாகுபாடானது என்று கருதுகிறது. இது உலகை அணு ஆயுதம் "உள்ளவர்கள்" (பி5 (P5) நாடுகள், அவர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களை வைத்திருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்) மற்றும் "இல்லாதவர்கள்" (மற்ற அனைவரும், அவர்கள் ஆயுதங்களைப் பெறுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது) என்று பிரிக்கிறது. இந்தியா ஒரு உலகளாவிய, பாகுபாடற்ற மற்றும் சரிபார்க்கக்கூடிய அணு ஆயுதக் குறைப்பு ஒப்பந்தத்திற்கு வாதிடுகிறது.
- **விரிவான சோதனைத் தடை ஒப்பந்தம் (CTBT), 1996:**
 - **இந்தியாவின் நிலைப்பாடு:** இந்தியா இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடவில்லை. அது ஒப்பந்தத்தின் உணர்வை ஆதரித்தாலும், அது முழுமையான ஆயுதக் குறைப்பு பிரச்சினையைக் கையாளவில்லை என்று நம்புகிறது மற்றும் அதன் சரிபார்ப்பு ஆட்சி குறித்துக் கவலைகளைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், இந்தியா 1998 முதல் மேலதிக அணு சோதனைகள் மீது ஒருதலைப்பட்சமான தடையை பராமரித்து வருகிறது.
- **அணுசக்தி வழங்குவோர் குழு (NSG):**
 - **அது என்ன:** அணு ஆயுதங்களைத் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருட்கள், உபகரணங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் ஏற்றுமதியைக் கட்டுப்படுத்த முற்படும் அணுசக்தி வழங்கும் நாடுகளின் ஒரு குழு.
 - **இந்தியாவின் நிலை:** இந்தியா-அமெரிக்க குடிமை அணுசக்தி ஒப்பந்தத்திற்குப் (2008) பிறகு, அணுசக்தி வழங்குவோர் குழு இந்தியாவிற்கு ஒரு தனித்துவமான, தூய்மையான விலக்கு அளித்தது, இது மற்ற நாடுகளுடன் குடிமை அணு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட அனுமதித்தது.
 - **இந்தியாவின் உறுப்பினர் முயற்சி:** இந்தியா அணுசக்தி வழங்குவோர் குழுவின் முழு உறுப்பினர் பதவியை நாடி வருகிறது, ஆனால் அதன் நுழைவு சீனாவால் தொடர்ந்து தடுக்கப்படுகிறது, இது அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடாதவர்கள் சேர அனுமதிக்கப்படக்கூடாது என்று வலியுறுத்துகிறது.
- **இந்தியா-அமெரிக்க குடிமை அணுசக்தி ஒப்பந்தம் (2008):**
 - இந்தியாவின் அணு தனிமையை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்த ஒரு மைல்கல் ஒப்பந்தம்.
 - இது இந்தியாவின் குடிமை மற்றும் இராணுவ அணுசக்தி வசதிகளைப் பிரிப்பதன் மூலம், தனது மூலோபாய அணு ஆயுதத் திட்டத்தை பராமரிக்கும் போது, சர்வதேச குடிமை அணு தொழில்நுட்பம் மற்றும் எரிபொருளை அணுக இந்தியாவை அனுமதித்தது.

அணு ஆற்றல் கொள்கை (அமைதிப் பயன்பாட்டுத் திட்டம்):

- **காரணம்:**
 - ஆற்றல் பாதுகாப்பை அடைவதற்கும், இந்தியாவின் வளர்ந்து வரும் ஆற்றல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும்.
 - காலநிலை மாற்றத்தை எதிர்த்துப் போராட ஒரு சுத்தமான, புதைபடிவமற்ற எரிபொருள் ஆற்றல் மூலத்தைக் கொண்டிருக்க.
- **ஹோமி பாபாவின் மூன்று-கட்ட அணுசக்தித் திட்டம்:**
 - இது இந்தியாவின் நீண்டகால அணு ஆற்றல் உத்தியின் மூலக்கல், இது இறுதியில் அதன் பரந்த தோரியம் இருப்புக்களைப் பயன்படுத்தி இந்தியாவைத் தற்சார்பு அடையச் செய்வதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
 - **கட்டம் 1:** ஆற்றலை உற்பத்தி செய்வதற்கும், புளூட்டோனியம்-239-ஐ ஒரு துணைப் பொருளாக உற்பத்தி செய்வதற்கும் அழுத்தப்பட்ட கனநீர் உலைகளில் (PHWRs) இயற்கை யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்துதல். (இந்தக் கட்டம் நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது).
 - **கட்டம் 2:** முதல் கட்டத்திலிருந்து வரும் புளூட்டோனியத்தை வேகப் பெருக்கி உலைகளில் (FBRs) பயன்படுத்தி அதிக ஆற்றல், அதிகப் புளூட்டோனியம் மற்றும் தோரியம்-232-ஐ பிளவுபடுத்தக்கூடிய யுரேனியம்-233-ஆக மாற்றுதல். (இந்தியா தற்போது இந்தக் கட்டத்தில் உள்ளது; கல்பாக்கத்தில் உள்ள முன்மாதிரி வேகப் பெருக்கி உலை முக்கியமானது).

- கட்டம் 3: அதிக அளவு ஆற்றலை உருவாக்க மேம்பட்ட கனநீர் உலைகளில் (AHWRs) தோரியம் மற்றும் யுரேனியம்-233-ஐப் பயன்படுத்துதல். (இது எதிர்கால இலக்கு).
- முக்கிய நிறுவனங்கள்:
 - அணுசக்தித் துறை (DAE).
 - பாபா அணு ஆராய்ச்சி மையம் (BARC): முக்கிய ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு மையம்.
 - இந்திய அணுமின் கழகம் (NPCIL): அணுமின் நிலையங்களை இயக்கும் பொதுத்துறை நிறுவனம்.
- சவால்கள் மற்றும் சிக்கல்கள்:
 - பாதுகாப்பு மற்றும் பொதுமக்களின் பார்வை: அணுமின் நிலையங்களின் பாதுகாப்பு குறித்த பொதுமக்களின் கவலைகள், குறிப்பாக புகுஷிமா போன்ற சம்பவங்களுக்குப் பிறகு.
 - அணுக் கழிவு மேலாண்மை: கதிரியக்கக் கழிவுகளைப் பாதுகாப்பான, நீண்ட கால அப்புறப்படுத்துவது ஒரு பெரிய தொழில்நுட்ப மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சவாலாகும்.
 - அதிகச் செலவுகள் மற்றும் நீண்ட கர்ப்பகாலங்கள்: அணுமின் நிலையங்கள் மிகவும் விலை உயர்ந்தவை மற்றும் கட்டுவதற்கு நீண்ட காலம் எடுக்கும்.
 - எரிபொருள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான அணுகல்: இந்தியா-அமெரிக்க ஒப்பந்தம் உதவிய போதிலும், சர்வதேச வழங்கல் இன்னும் அரசியல் கருத்தாய்வுகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கலாம்.
 - அணு சேதத்திற்கான குடிமைப் பொறுப்புச் சட்டம், 2010: ஒரு விபத்து ஏற்பட்டால் இயக்குநருக்குப் பொறுப்பை மாற்றும் ஒரு சட்டம். சில விதிகள் வெளிநாட்டு வழங்குநர்களுடன் ஒரு சர்ச்சைப் புள்ளியாக இருந்துள்ளன.

பயங்கரவாதம்

இதை ஒரு விரிவான கட்டமைப்பாகப் பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. பயங்கரவாதத்தை வரையறுத்தல்: அது என்ன, அதன் முக்கியப் பண்புகள்.
2. இந்தியாவுக்குப் பொருத்தமான பயங்கரவாத வகைகள்.
3. இந்தியச் சூழலில் பயங்கரவாதத்திற்கான காரணங்கள்.
4. பயங்கரவாதத்தின் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு: இணைப்புகள் மற்றும் ஆதரவுக் கட்டமைப்புகள்.
5. பயங்கரவாதத்தின் தாக்கம்.
6. இந்தியாவின் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு கட்டமைப்பு: சட்ட மற்றும் நிறுவனம்.
7. பயங்கரவாதத்தை எதிர்ப்பதில் உள்ள சவால்கள்.
8. முன்னோக்கிய வழி: ஒரு விரிவான உத்தி.

பயங்கரவாதத்தை வரையறுத்தல்:

- வரையறை:
 - உலகளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வரையறை இல்லை என்றாலும், ஒரு செயல்பாட்டு வரையறை: பயங்கரவாதம் என்பது பொதுவாக அரசியல், மதம் அல்லது சித்தாந்த ரீதியான இலக்குகளைப் பின்தொடர்வதில் அரசாங்கங்கள் அல்லது சமூகங்களைக் கட்டாயப்படுத்த அல்லது அச்சுறுத்துவதற்காக, அச்சத்தை விதைக்கச் சட்டவிரோத வன்முறை அல்லது வன்முறை அச்சுறுத்தலைக் கணக்கிட்டுப் பயன்படுத்துவதாகும்.
- முக்கியப் பண்புகள்:
 - வன்முறை அல்லது வன்முறை அச்சுறுத்தல்: மைய உறுப்பு.
 - உளவியல் தாக்கம் மற்றும் அச்சம்: முதன்மை நோக்கம் பயத்தையும் உளவியல் அதிர்ச்சியையும் உருவாக்குவதே, கொல்வது மட்டுமல்ல. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் குறியீடாக இருக்கிறார்கள், இலக்கு பரந்த பார்வையாளர்கள்.

- **அரசியல்/சித்தாந்த இலக்கு:** இது சீரற்ற வன்முறை அல்ல: இது ஒரு அரசியல் அல்லது சித்தாந்த நோக்கத்தை அடைய ஒரு திட்டமிட்ட செயல்.
- **போர் புரியாதவர்களைக் குறிவைத்தல்:** இது வேண்டுமென்றே போர் புரியாதவர்களின் (குடிமக்கள்) பாதுகாப்பைக் குறிவைக்கிறது அல்லது புறக்கணிக்கிறது.
- **ரகசியமானது மற்றும் சமச்சீரற்றது:** அரசு சாரா நடிகர்கள் அல்லது சிறிய, இரகசியக் குழுக்களால் ஒரு சக்திவாய்ந்த அரசுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இது பலவீனமானவர்களின் பலமானவர்களுக்கு எதிரான ஒரு ஆயுதம்.

இந்தியாவுக்குப் பொருத்தமான பயங்கரவாத வகைகள்:

- **1. எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதம்:**
 - **வரையறை:** ஒரு அண்டை அரசால் (அரசு ஆதரவு) அல்லது அங்குள்ள அரசு சாரா நடிகர்களால் எல்லைகளுக்கு அப்பால் இருந்து நிதியுதவி, ஆதரவு மற்றும் இயக்கப்படும் பயங்கரவாதம்.
 - **தூழல்:** இது இந்தியா எதிர்கொள்ளும் மிக முக்கியமான பயங்கரவாத வடிவமாகும், முதன்மையாக ஜம்மு & காஷ்மீரில், பாகிஸ்தானிலிருந்து நிதியுதவி செய்யப்படுகிறது.
- **2. மதப் பயங்கரவாதம் / ஜிஹாதி பயங்கரவாதம்:**
 - **வரையறை:** ஒரு மதச் சித்தாந்தத்தின் சிதைக்கப்பட்ட மற்றும் தீவிரவாத விளக்கத்தால் தூண்டப்பட்ட பயங்கரவாதம்.
 - **தூழல்:** லஷ்கர்-இ-தொய்பா (LeT), ஜெய்ஷ்-இ-முகம்மது (JeM), இந்தியன் முஜாஹிதீன் (IM), மற்றும் அல்-கொய்தா மற்றும் ஜெஸ்ஜெஸ் (ISIS) போன்ற உலகளாவிய ஜிஹாதி குழுக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட குழுக்கள்.
- **3. இடதுசாரித் தீவிரவாதம் / நக்சலிசம்:**
 - **வரையறை:** ஒரு வன்முறை "மக்கள் போர்" மூலம் ஜனநாயக அரசைத் தூக்கியெறிந்து ஒரு கம்யூனிஸ்ட்/மாவோயிஸ்ட் அரசை நிறுவ முற்படும் ஒரு சித்தாந்தத்தால் இயக்கப்படும் பயங்கரவாத வடிவம்.
 - **தூழல்:** மத்திய மற்றும் கிழக்கு இந்தியாவின் பழங்குடி மற்றும் வனப்பகுதிகளை ("சிவப்பு வழித்தடம்") பாதிக்கிறது. பெரும்பாலும் இந்தியாவின் மிகக் கடுமையான உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலாகக் கருதப்படுகிறது.
- **4. வடகிழக்கில் கிளர்ச்சியுடன் இணைந்த பயங்கரவாதம்:**
 - **வரையறை:** பிரிவினை அல்லது அதிக சுயாட்சிக்காகப் போராடும் இனக் கிளர்ச்சிக் குழுக்களால் ஒரு தந்திரோபாயமாகப் பயன்படுத்தப்படும் பயங்கரவாதம்.
 - **தூழல்:** நாகாலாந்து, மணிப்பூர் மற்றும் அசாம் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள பல்வேறு குழுக்கள்.
- **5. இணையப் பயங்கரவாதம்:**
 - **வரையறை:** முக்கிய உட்கட்டமைப்புகளை (மின் கட்டடங்கள், நிதி அமைப்புகள்) ஹேக்கிங் செய்தல், அல்லது பிரச்சாரம் மற்றும் ஆட்சேர்ப்பு போன்ற பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களை நடத்த இணையம் மற்றும் இணையக் கருவிகளைப் பயன்படுத்துதல்.
- **6. போதைப்பொருள்-பயங்கரவாதம்:**
 - **வரையறை:** போதைப்பொருள் கடத்தலுக்கும் பயங்கரவாதத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பு. பயங்கரவாதக் குழுக்கள் தங்கள் நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிக்கப் போதைப்பொருள் வர்த்தகத்திலிருந்து வரும் லாபத்தைப் பயன்படுத்துகின்றன.

இந்தியாவில் பயங்கரவாதத்திற்கான காரணங்கள்:

- **வெளிப்புறக் காரணிகள்:**
 - **அரசு-ஆதரவு பயங்கரவாதம்:** ஒரு அண்டை அரசால் வெளியுறவுக் கொள்கையின் ஒரு கருவியாகப் பயங்கரவாதத்தைப் பயன்படுத்தும் கொள்கை.

- பயங்கரவாதத்தின் உலகமயமாக்கல்: உலகளாவியப் பயங்கரவாத சித்தாந்தங்கள் மற்றும் வலைப்பின்னல்களின் செல்வாக்கு.
- உட்புறக் காரணிகள்:
 - அரசியல் காரணங்கள்: பிரிவினைவாத இயக்கங்கள், அரசியல் உரிமைகளுக்கான கோரிக்கைகள்.
 - பொருளாதாரக் காரணங்கள்: "வளர்ச்சி-தீவிரவாத இணைப்பு." வறுமை, வேலையின்மை, நிலப் பறிப்பு மற்றும் வளர்ச்சி இல்லாமை போன்ற பிரச்சினைகள் ஒரு ஒப்பீட்டுப் பற்றாக்குறை உணர்வை உருவாக்கி, இளைஞர்களைத் தீவிரவாதக் குழுக்களால் ஆட்சேர்ப்பு செய்ய எளிதில் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களாக ஆக்கலாம் (குறிப்பாக இடதுசாரித் தீவிரவாதத்திற்குப் பொருத்தமானது).
 - சமூகக் காரணங்கள்: உணரப்பட்ட அநீதி, வகுப்புவாதப் பதட்டங்கள் மற்றும் சில சமூகங்களை அந்நியப்படுத்துதல். ஒரு பெரிய வகுப்புவாதக் கலவரம் தீவிரமயமாக்கலுக்கு ஒரு "தள்ளும் காரணியாக" செயல்படலாம்.

பயங்கரவாதத்தின் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு: இணைப்புகள் மற்றும் ஆதரவுக் கட்டமைப்புகள்:

இது பாடத்திட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான பகுதி.

- திட்டமிட்ட குற்றங்களுடன் பயங்கரவாதத்தின் இணைப்புகள் (குற்றம்-பயங்கரவாத இணைப்பு):
 - நிதி: இது மிக முக்கியமான இணைப்பு. பயங்கரவாதக் குழுக்கள் திட்டமிட்ட குற்ற வலைப்பின்னல்களைப் பயன்படுத்துகின்றன:
 - ஹவாலா: சட்டவிரோதமாகப் பணத்தை நகர்த்துவதற்காக.
 - போதைப்பொருள் கடத்தல் (போதைப்பொருள்-பயங்கரவாதம்).
 - கள்ள நோட்டு.
 - மிரட்டிப் பணம் பறித்தல் மற்றும் கடத்தல்.
 - தளவாடங்கள்: ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிமருந்துகளைக் கடத்துவதற்கும், பாதுகாப்பான வீடுகள் போன்ற தளவாட ஆதரவிற்கும் குற்ற வலைப்பின்னல்களைப் பயன்படுத்துதல்.
- பணமோசடி மற்றும் பயங்கரவாத நிதியுதவி:
 - பணமோசடி: குற்றம்/பயங்கரவாதத்திலிருந்து வரும் "அழுக்கு"ப் பணத்தைச் "சுத்தமாக"க் காட்டும் செயல்முறை.
 - பயங்கரவாத நிதியுதவி: பயங்கரவாத அமைப்புகளுக்கு நிதி வழங்கும் செயல்முறை.
 - வழிமுறைகள்: ஹவாலா, போலி நிறுவனங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள், மற்றும் பெருகிய முறையில், கிரிப்டோகரன்சிகள்.
- தொடர்பு வலைப்பின்னல்கள், ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்களின் பங்கு:
 - பிரச்சாரம் மற்றும் தீவிரமயமாக்கல்: தீவிரவாதச் சித்தாந்தத்தைப் பரப்பவும், வன்முறையைப் பெருமைப்படுத்தவும், இளைஞர்களைத் தீவிரமயமாக்கவும் இணையம் மற்றும் சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துதல்.
 - ஆட்சேர்ப்பு: புதிய உறுப்பினர்களை ஆன்லைனில் அடையாளம் கண்டு ஆட்சேர்ப்பு செய்தல்.
 - திட்டமிடல் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு: தாக்குதல்களைத் திட்டமிடவும் ஒருங்கிணைக்கவும் மறைகுறியாக்கப்பட்டத் தொடர்புப் பயன்பாடுகளைப் பயன்படுத்துதல்.
 - உளவியல் போர்: ஒரு தாக்குதலின் அச்சத்தையும் தாக்கத்தையும் அதிகரிக்க ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

பயங்கரவாதத்தின் தாக்கம்:

- (முன்பு விளக்கப்பட்டுள்ளபடி)
- பாதுகாப்புத் தாக்கம்: குடிமக்கள் மற்றும் பாதுகாப்புப் படையினரின் உயிரிழப்பு.
- பொருளாதாரத் தாக்கம்: உள்கட்டமைப்பு சேதம், சுற்றுலா மற்றும் முதலீட்டில் சரிவு.
- சமூகத் தாக்கம்: அச்சம், சந்தேகம் மற்றும் வகுப்புவாதப் பிளவுகளை உருவாக்குகிறது.

- **அரசியல் தாக்கம்:** அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தம் கொடுக்கிறது. குடிமைச் சுதந்திரங்களைக் குறைக்கக்கூடிய கடுமையான சட்டங்களை இயற்ற வழிவகுக்கும்.

இந்தியாவின் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு கட்டமைப்பு:

- **சட்டக் கட்டமைப்பு:**
 - சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம் (UAPA), 1967: முதன்மை பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டம்.
 - பணமோசடித் தடுப்புச் சட்டம் (PMLA), 2002.
 - தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (NSA), 1980.
- **நிறுவனக் கட்டமைப்பு:**
 - உள்துறை அமைச்சகம் (MHA): உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கான ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சகம்.
 - தேசியப் புலனாய்வு முகமை (NIA): 26/11 மும்பைத் தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்ட மத்திய பயங்கரவாத எதிர்ப்பு விசாரணை முகமை.
 - பல-முகமை மையம் (MAC) மற்றும் நாட்கிரிட் (NATGRID): புலனாய்வு ஒருங்கிணைப்புக்காக.
 - தேசியப் பாதுகாப்புக் காவல்படை (NSG): பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான உயரடுக்கு "தாக்குதல்" பிரிவு.
 - நிதிப் புலனாய்வுப் பிரிவு (FIU-IND): பணமோசடி மற்றும் பயங்கரவாத நிதியுதவியை எதிர்த்துப் போராட.
- **சர்வதேச ஒத்துழைப்பு:**
 - புலனாய்வுப் பகிர்வு, இருதரப்பு மற்றும் பல்தரப்புப் பயங்கரவாத எதிர்ப்புப் பயிற்சிகள் மற்றும் மாநாடுகள்.
 - ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் சர்வதேசப் பயங்கரவாதம் மீதான விரிவான மாநாட்டை (CCIT) ஏற்றுக்கொள்ளத் தூண்டுதல்.

பயங்கரவாதத்தை எதிர்ப்பதில் உள்ள சவால்கள்:

- கடினமான நிலப்பரப்பு மற்றும் ஊடுருவக்கூடிய எல்லைகள்: ஊடுருவலைத் தடுப்பது கடினம்.
- எல்லைக்கு அப்பால் இருந்து அரசு-ஆதரவு.
- ஆன்லைன் தீவிரமயமாக்கலின் சவால்: கண்காணிப்பது மற்றும் எதிர்ப்பது கடினம்.
- "மென்மையான இலக்குகளைப்" பாதுகாத்தல்: ஒவ்வொரு பொது இடத்திற்கும் பாதுகாப்பு வழங்குவது சாத்தியமற்றது.
- "தனி ஓநாய்" அச்சுறுத்தல்: எந்தவொரு முறையான குழுவின் பகுதியாக இல்லாத சுய-தீவிரமயமாக்கப்பட்ட நபர்களின் தாக்குதல்களைக் கணிப்பது மிகவும் கடினம்.
- பாதுகாப்பு மற்றும் மனித உரிமைகளைச் சமநிலைப்படுத்துதல்: அப்பாவி குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறாமல் கடுமையான சட்டங்களைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள சவால்.
- சில நேரங்களில் ஒருங்கிணைந்த "முழு அரசாங்க" அணுகுமுறை இல்லாதது (எ.கா., மோசமான மத்திய-மாநில ஒருங்கிணைப்பு).

முன்னோக்கிய வழி (ஒரு விரிவான உத்தி):

ஒரு பலமுனை உத்தி தேவை.

- **1. பாதுகாப்பு மற்றும் புலனாய்வை வலுப்படுத்துதல்:** காவல் படைகளை நவீனமயமாக்குதல், சிறந்த புலனாய்வு ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் கடலோர மற்றும் எல்லைப் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்துதல்.
- **2. பயங்கரவாத நிதியுதவியைத் தடுத்தல்:** பணமோசடி மற்றும் ஹவாலா வலைப்பின்னல்களுக்கு எதிரான சட்ட மற்றும் நிறுவனக் கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துதல்.
- **3. தீவிரமயமாக்கலை எதிர்த்தல் ("இதயங்கள் மற்றும் மனங்கள்" அணுகுமுறை):**
 - தீவிரவாதச் சித்தாந்தத்திற்கு வலுவான ஒரு எதிர்-கதையை உருவாக்குதல்.
 - சமூகத் தலைவர்கள், மத அறிஞர்கள் மற்றும் உளவியலாளர்களை உள்ளடக்கிய தீவிரமயமாக்கல் எதிர்ப்புத் திட்டங்கள்.

- அந்நியப்படுத்துதல் மற்றும் பற்றாக்குறையின் மூல காரணங்களைக் கையாளுதல் ("வளர்ச்சி-தீவிரவாத" இணைப்பு).
- 4. பயனுள்ள இணையப் பாதுகாப்பு: பயங்கரவாதிகள் இணையவெளியைப் பயன்படுத்துவதைக் கண்காணிக்கவும் எதிர்க்கவும் திறன்களை உருவாக்குதல்.
- 5. சர்வதேச ஒத்துழைப்பு: பயங்கரவாதத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் நாடுகளுக்கு எதிராக உலகளாவிய ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்குதல் மற்றும் புலனாய்வுப் பகிர்வு வழிமுறைகளை வலுப்படுத்துதல்.
- 6. சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்துதல்: பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டம் அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பிற்குள் மற்றும் மனித உரிமைகளுக்கான மரியாதையுடன் நடத்தப்படுவதை உறுதி செய்தல், மேலும் அந்நியப்படுத்துவதைத் தவிர்க்க.

மனித உரிமைகள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள்

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. இணைப்பை நிறுவுதல்: மனித உரிமைகளும் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளும் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டுள்ளன?
2. சுற்றுச்சூழல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேசக் கட்டமைப்பு.
3. இந்தியக் கட்டமைப்பு: அரசியலமைப்பு மற்றும் நீதித்துறை விளக்கங்கள்.
4. இந்தியாவில் மனித உரிமைப் பிரச்சினைகளாக முக்கிய சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள்.
5. சமமற்ற முறையில் பாதிக்கப்படும் பாதிக்கப்படக்கூடிய குழுக்கள்.
6. நிறுவனங்கள் மற்றும் இயக்கங்களின் பங்கு.
7. சவால்கள் மற்றும் முன்னோக்கிய வழி.

இணைப்பை நிறுவுதல்: சுற்றுச்சூழல் ஒரு மனித உரிமையாக

- மையக் கருத்து:
 - பரந்த அளவிலான மனித உரிமைகளை அனுபவிப்பது ஒரு பாதுகாப்பான, சுத்தமான, ஆரோக்கியமான மற்றும் நிலையான சூழலைச் சார்ந்துள்ளது.
 - மாறாக, மனித உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவது (தகவல், பங்கேற்பு மற்றும் நீதிக்கான உரிமை போன்றவை) பயனுள்ள சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்கு முக்கியமானது.
- சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு மனித உரிமைகளை எவ்வாறு மீறுகிறது:
 - வாழ்வுரிமை மற்றும் சுகாதார உரிமை (விதி 21): காற்று மற்றும் நீர் மாசுபாடு நேரடியாக நோய்களை ஏற்படுத்துகின்றன மற்றும் ஆயுட்காலத்தைக் குறைக்கின்றன. காலநிலை மாற்றத்தால் தூண்டப்பட்டப் பேரழிவுகள் (வெள்ளம், வெப்ப அலைகள்) உயிருக்கு நேரடி அச்சுறுத்தலாகும்.
 - வாழ்வாதாரத்திற்கான உரிமை: சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு விவசாயிகள், மீனவர்கள் மற்றும் வனவாசிகள் போன்ற இயற்கை வளங்களைச் சார்ந்திருக்கும் வாழ்வாதாரங்களை அழிக்கிறது.
 - உணவு மற்றும் நீருக்கான உரிமை: நீர்ப் பற்றாக்குறை, மண் சீரழிவு மற்றும் நீர் ஆதாரங்களின் மாசுபாடு போதுமான உணவு மற்றும் பாதுகாப்பான குடிநீருக்கான உரிமைகளை அச்சுறுத்துகின்றன.
 - வீட்டு வசதி மற்றும் சொத்துரிமை: சுற்றுச்சூழல் பேரழிவுகள் அல்லது பெரிய வளர்ச்சித் திட்டங்களால் ஏற்படும் இடப்பெயர்வு வீட்டு வசதிக்கான உரிமையை மீறுகிறது.
 - கலாச்சார உரிமைகள்: காடுகள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் அழிவு பழங்குடி மற்றும் பழங்குடி சமூகங்களின் தனித்துவமான கலாச்சாரத்தையும் வாழ்க்கை முறையையும் அழிக்கக்கூடும்.
 - சமத்துவத்திற்கான உரிமை: சுற்றுச்சூழல் சேதத்தின் பாதிப்புகள் சமமாக உணரப்படுவதில்லை. ஏழைகள் மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் சமமற்ற முறையில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் (சுற்றுச்சூழல் அநீதி).
- செயல்முறை மற்றும் பொருள்சார் உரிமைகள்:

- பொருள்சார் உரிமைகள்: ஒரு சுத்தமான மற்றும் ஆரோக்கியமான சூழலுக்கான உரிமை.
- செயல்முறை உரிமைகள்: சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பைச் சாத்தியமாக்கும் உரிமைகள், அதாவது:
 1. தகவல் அறியும் உரிமை: மாசுபடுத்தும் தொழில்கள் அல்லது திட்டங்களின் சுற்றுச்சூழல் தாக்கம் பற்றிய தகவல்களை அணுகுதல்.
 2. பொதுப் பங்கேற்புக்கான உரிமை: சுற்றுச்சூழல் முடிவெடுப்பில் சமூகங்கள் பங்கேற்கும் உரிமை (எ.கா., சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டில் (EIA) பொது விசாரணைகள் மூலம்).
 3. நீதியை அணுகும் உரிமை: சுற்றுச்சூழல் குறைகளைத் தீர்க்க நீதிமன்றங்கள் அல்லது தீர்ப்பாயங்களை (தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம் (NGT) போன்றவை) அணுகும் திறன்.

சர்வதேசக் கட்டமைப்பு:

- ஸ்டாக்ஹோம் பிரகடனம் (1972): சுற்றுச்சூழல் குறித்த முதல் பெரிய சர்வதேச மாநாடு. அதன் முதல் கொள்கை, மனிதனுக்கு "கண்ணியம் மற்றும் நல்வாழ்வுடன் சுவடிய வாழ்க்கையை அனுமதிக்கும் தரமான சூழலில், சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் போதுமான வாழ்க்கை நிலைமைகளுக்கான அடிப்படை உரிமை" உள்ளது என்று கூறியது.
- ரியோ பிரகடனம் (1992): இணைப்பை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது மற்றும் முன்னெச்சரிக்கைக் கொள்கை மற்றும் மாசுபடுத்தியவர் செலுத்தும் கொள்கை போன்ற கொள்கைகளை வலியுறுத்துகிறது.
- ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவைத் தீர்மானம் (2021): முதன்முறையாக, ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை ஒரு சுத்தமான, ஆரோக்கியமான மற்றும் நிலையான சூழலுக்கான மனித உரிமையை முறையாக அங்கீகரித்தது. இது ஒரு பெரிய உலகளாவிய மேம்பாடு.
- நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள் (SDGs): பல நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பை மனித நல்வாழ்வுடன் இணைக்கின்றன (எ.கா., சுகாதாரம் குறித்த நிலையான வளர்ச்சி இலக்கு 3, சுத்தமான நீர் குறித்த நிலையான வளர்ச்சி இலக்கு 6, காலநிலை நடவடிக்கை குறித்த நிலையான வளர்ச்சி இலக்கு 13).

இந்தியக் கட்டமைப்பு: அரசியலமைப்பு மற்றும் நீதித்துறை விளக்கம்:

- அரசியலமைப்பு விதிகள்:
 - முதலில் இயற்றப்பட்ட அரசியலமைப்பில் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்கான வெளிப்படையான விதிகள் இல்லை.
 - 42வது திருத்தச் சட்டம், 1976: இது ஒரு திருப்புமுனையாக இருந்தது.
 - விதி 48A (அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைக் கோட்பாடு): "சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்தவும், நாட்டின் காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளைப் பாதுகாக்கவும்" அரசுக்கு ஒரு வழிகாட்டுதலைச் சேர்த்தது.
 - விதி 51A(g) (அடிப்படைக் கடமை): "இயற்கைச் சூழலைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துவது... மற்றும் உயிரினங்கள் மீது கருணை காட்டுவது" ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாக்கியது.
- நீதித்துறையின் பங்கு (மிக முக்கியமான பகுதி):
 - இந்திய நீதித்துறை, நீதித்துறை செயல்பாடு மற்றும் பொதுநல வழக்கு (PIL) மூலம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பை ஒரு மனித உரிமையாக நிறுவுவதில் முதன்மை சக்தியாக இருந்துள்ளது.
 - விதி 21-இன் விரிவாக்கம் (வாழ்வுரிமை மற்றும் தனிநபர் சுதந்திரம்): இதுவே முக்கியக் கருவியாக இருந்துள்ளது.
 - மைல்கல் தீர்ப்புகள்:
 - கிராமப்புற வழக்கு மற்றும் உரிமை மையம் மற்றும் உ.பி. மாநில அரசு (டேராடூன் குவாரி வழக்கு, 1985): ஒரு முழுமையான சூழலுக்கான உரிமை வாழ்வுரிமையின் ஒரு பகுதியாகும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.
 - எம்.சி. மேத்தா மற்றும் இந்திய யூனியன் (ஓலியம் எரிவாயுக் கசிவு வழக்கு, 1987): அபாயகரமான தொழில்களுக்கான "முழுமையான பொறுப்பு" என்ற கொள்கையை உச்ச நீதிமன்றம் உருவாக்கியது.

- வேலூர் குடிமக்கள் நல மன்றம் மற்றும் இந்திய யூனியன் (1996): "முன்னெச்சரிக்கைக் கொள்கை" மற்றும் "மாசுபடுத்தியவர் செலுத்தும் கொள்கை" ஆகியவற்றை நிலையான வளர்ச்சியின் அத்தியாவசிய அம்சங்களாகவும், நாட்டின் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் உச்ச நீதிமன்றம் உறுதிப்படுத்தியது.
- உச்ச நீதிமன்றம் விதி 21-இன் கீழ் வாழ்வுரிமையை ஒரு சுத்தமான சூழலுக்கான உரிமை, சுத்தமான காற்றுக்கான உரிமை மற்றும் பாதுகாப்பான குடிநீருக்கான உரிமை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாக வெளிப்படையாக விளக்கியுள்ளது.

இந்தியாவில் மனித உரிமைப் பிரச்சினைகளாக முக்கிய சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள்:

- **தொழில்துறை மாசுபாடு:**
 - நச்சுக்கழிவுகளை ஆறுகளில் விடுவிப்பதும், தொழிற்சாலைகளிலிருந்து காற்று மாசுபாடும் சுற்றியுள்ள சமூகங்களின் சுகாதார உரிமை மற்றும் சுத்தமான சூழலுக்கான உரிமையை மீறுகின்றன. (எ.கா., கான்பூரில் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் கங்கையை மாசுபடுத்தல்).
- **நகரங்களில் காற்று மாசுபாடு:**
 - டெல்லி போன்ற நகரங்களில் கடுமையான காற்று மாசுபாடு ஒரு பாரிய பொது சுகாதார நெருக்கடியாகும், இது மில்லியன் கணக்கானோரின் வாழ்வுரிமையை மீறுகிறது.
- **வளர்ச்சியால் தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்வு:**
 - பெரிய உட்கட்டமைப்புத் திட்டங்கள் (அணைகள், சுரங்கங்கள், நெடுஞ்சாலைகள்) பெரும்பாலும் ஏழை மற்றும் பழங்குடி சமூகங்களை இடம்பெயரச் செய்கின்றன, போதுமான புனர்வாழ்வு இல்லாமல் அவர்களின் வாழ்வாதாரம், வீட்டு வசதி மற்றும் கலாச்சார உரிமைகளை மீறுகின்றன. ("வளர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழல்" இரட்டைச் சங்கடம்).
- **காலநிலை மாற்றம்:**
 - இந்தியா காலநிலை மாற்றத்தின் பாதிப்புகளுக்கு மிகவும் எளிதில் பாதிக்கப்படக்கூடியது. வெள்ளம், வறட்சி மற்றும் வெப்ப அலைகளின் அதிகரித்த நிகழ்வுகள் ஏழைகள், விவசாயிகள் மற்றும் கடலோர சமூகங்களைச் சமமற்ற முறையில் பாதிக்கின்றன, அவர்களின் உயிர்களையும் வாழ்வாதாரங்களையும் அச்சுறுத்துகின்றன. இது "காலநிலை நீதி"யின் ஒரு பிரச்சினை.
- **பாதுகாப்பான குடிநீர் மற்றும் சுகாதாரத்திற்கான அணுகல் இல்லாமை.**
- **காடழிப்பு மற்றும் வன உரிமைகள்:**
 - காடுகளை அழிப்பதும், வன உரிமைகள் சட்டம், 2006-ஐ முறையாகச் செயல்படுத்தாததும் வனவாசிப் பழங்குடி சமூகங்களின் மனித மற்றும் கலாச்சார உரிமைகளை மீறுகின்றன.

சமமற்ற முறையில் பாதிக்கப்படும் பாதிக்கப்படக்கூடிய குழுக்கள் (சுற்றுச்சூழல் அநீதி):

- **ஏழைகள்:** பெரும்பாலும் மிகவும் மாசுபட்டப் பகுதிகளில் வாழுகிறார்கள் அல்லது காலநிலை உணர்திறன் கொண்ட வாழ்வாதாரங்களை மிகவும் சார்ந்துள்ளனர்.
- **பழங்குடி சமூகங்கள் (ஆதிவாசிகள்):** அவர்களின் வாழ்க்கை, கலாச்சாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரம் காடுகள் மற்றும் இயற்கை வளங்களுடன் உள்ளார்ந்தது.
- **விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்கள்:** காலநிலை மாற்றம், நீர்ப் பற்றாக்குறை மற்றும் மாசுபாட்டால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.
- **பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள்:** பெரும்பாலும் தண்ணீர் மற்றும் எரிபொருளைச் சேகரிக்கும் முதன்மைச் சுமையைச் சுமக்கிறார்கள், மேலும் உள் மற்றும் வெளிப்புற மாசுபாட்டின் சுகாதார பாதிப்புகளுக்கு அதிகம் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள்.

நிறுவனங்கள் மற்றும் இயக்கங்களின் பங்கு:

- **தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம் (NGT) (2010-இல் நிறுவப்பட்டது):**

- சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பான வழக்குகளைத் திறம்பட மற்றும் விரைவாகத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு சிறப்பு நீதித்துறை அமைப்பு.
- சுற்றுச்சூழல் சட்டங்களை அமல்படுத்துவதிலும், மாசுபடுத்தியவர்களைப் பொறுப்பேற்கச் செய்வதிலும் இது ஒரு முக்கியப் பங்கை வகித்துள்ளது.
- **சுற்றுச்சூழல் இயக்கங்கள் (அடிமட்ட மனித உரிமை இயக்கங்கள்):**
 - **சிப்கோ இயக்கம்:** காடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு இயக்கம், இது உள்ளூர் சமூகத்தின் தங்கள் இயற்கை வளங்களுக்கான உரிமை பற்றியதாகவும் இருந்தது.
 - **நர்மதா பச்சாவ் அந்தோலன் (NBA):** சர்தார் சரோவர் அணைப் பிரச்சினையை ஒரு சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினையாக மட்டுமல்லாமல், மில்லியன் கணக்கான ஆதிவாசிகளின் இடப்பெயர்வு மற்றும் புனர்வாழ்வு தொடர்பான ஒரு மனித உரிமைப் பிரச்சினையாக வடிவமைத்த ஒரு இயக்கம்.
- **தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் (NHRC):** மனித உரிமை மீறல்களுக்கு வழிவகுக்கும் சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு வழக்குகளையும் எடுத்துக்கொள்கிறது.

சவால்கள் மற்றும் முன்னோக்கிய வழி:

- **"வளர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழல்" இட்டைச் சங்கடம்:** விரைவானப் பொருளாதார வளர்ச்சித் தேவைக்கும், சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மைக்கும், மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் இடையே சமநிலை காண்பதே முதன்மைச் சவால்.
- **சட்டங்களை பலவீனமாகச் செயல்படுத்துதல்:** இந்தியாவில் வலுவான சுற்றுச்சூழல் சட்டங்கள் உள்ளன, ஆனால் தரையில் அவற்றின் அமலாக்கம் பெரும்பாலும் பலவீனமாக உள்ளது.
- **சுற்றுச்சூழல் விதிமுறைகளை நீர்த்துப்போகச் செய்தல்:** "வணிகம் செய்வதை எளிதாக்குதல்" என்ற பெயரில் சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடு (EIA) போன்ற செயல்முறைகளை நீர்த்துப்போகச் செய்வது குறித்த கவலைகள்.
- **பொதுப் பங்கேற்பு இல்லாமை:** திட்டங்களுக்கான பொது விசாரணைகள் பெரும்பாலும் ஒரு சம்பிரதாயமாகவே உள்ளன.
- **முன்னோக்கிய வழி:**
 - **சுற்றுச்சூழல் ஆளுகையை வலுப்படுத்துதல்:** தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம் மற்றும் மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியங்கள் போன்ற ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளின் சுயாட்சி மற்றும் பயனுள்ள செயல்பாட்டை உறுதி செய்தல்.
 - **முன்னெச்சரிக்கை மற்றும் மாசுபடுத்தியவர் செலுத்தும் கொள்கைகளை நிலைநிறுத்துதல்.**
 - **வளர்ச்சிக்கு உரிமை-அடிப்படையிலான அணுகுமுறை:** மனித உரிமைகள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் கவலைகளைத் திட்டமிடுதலின் மையத்தில் வைப்பது, ஒரு பின் சிந்தனையாக அல்ல.
 - **அர்த்தமுள்ள பொதுப் பங்கேற்பை உறுதி செய்தல்:** சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டுச் செயல்முறை மற்றும் கிராம சபைகளின் பங்கை வலுப்படுத்துதல்.
 - **காலநிலை நீதி:** உலக அளவில் காலநிலை நடவடிக்கைக்காக வாதிடும் அதே வேளையில், மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களைப் பாதுகாப்பதில் கவனம் செலுத்தி, உள்நாட்டில் தழுவல் மற்றும் தணிப்பு உத்திகளைச் செயல்படுத்துதல்.
 - **பசுமை மற்றும் நிலையான தொழில்நுட்பங்களை ஊக்குவித்தல்.**

சர்வதேச அமைப்புகள்

ஏராளமான அமைப்புகள் திகைப்பூட்டக்கூடும். அவற்றைக் கருப்பொருள் ரீதியாக வகைப்படுத்தி, ஒவ்வொரு முக்கியமான அமைப்பிற்கும் சில முக்கிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்வதே முக்கியம்.

ஒவ்வொரு அமைப்பையும் படிப்பதற்கான கட்டமைப்பு:

1. **அடிப்படை விவரங்கள்:** எப்போது நிறுவப்பட்டது? அதன் தலைமையகம் எங்கே உள்ளது?
2. **ஆணை/நோக்கம்:** அதன் முதன்மை நோக்கம் என்ன?
3. **கட்டமைப்பு:** அதன் முக்கிய உறுப்புகள் அல்லது கூறுகள் யாவை?

4. முக்கிய செயல்பாடுகள்: அது உண்மையில் என்ன செய்கிறது?
5. இந்தியாவிற்கான முக்கியத்துவம்/பொருத்தம்: இந்த அமைப்பு இந்தியாவிற்கு ஏன் முக்கியமானது? அதில் இந்தியாவின் பங்கு என்ன?
6. சவால்கள்/விமர்சனங்கள்/தேவையான சீர்திருத்தங்கள்: அமைப்புடன் உள்ள பிரச்சினைகள் யாவை, என்ன மாற்றங்கள் கோரப்படுகின்றன?

ஐக்கிய நாடுகள் சபை (UN) அமைப்பு (மிக முக்கியமான உலகளாவிய அமைப்பு):

• **ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு (UNO):**

- **ஆணை:** சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பைப் பராமரித்தல், நாடுகளிடையே உறவுகளை வளர்த்தல், மற்றும் சமூக முன்னேற்றம், சிறந்த வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் மனித உரிமைகளை ஊக்குவித்தல்.
- **கட்டமைப்பு (ஆறு முதன்மை உறுப்புகள்):**
 1. **பொதுச் சபை (UNGA):** முக்கிய விவாதம், கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் பிரதிநிதித்துவ உறுப்பு. அனைத்து 193 உறுப்பு நாடுகளும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
 2. **பாதுகாப்புச் சபை (UNSC):** சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பைப் பராமரிப்பதற்கான முதன்மைப் பொறுப்புடன் கூடிய மிகவும் சக்திவாய்ந்த உறுப்பு.
 - **கட்டமைப்பு:** 15 உறுப்பினர்கள் - 5 நிரந்தர உறுப்பினர்கள் (P5: சீனா, பிரான்ஸ், ரஷ்யா, ஐக்கிய இராச்சியம், அமெரிக்கா) மறுப்பாணை அதிகாரத்துடன் (veto power), மற்றும் 10 நிரந்தரமற்ற உறுப்பினர்கள் இரண்டாண்டு காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.
 - **இந்தியாவின் பங்கு மற்றும் சீர்திருத்தங்கள்:** இந்தியா ஒரு அடிக்கடி நிரந்தரமற்ற உறுப்பினர் மற்றும் ஒரு நிரந்தர இடத்திற்கான முன்னணி வேட்பாளர். 21 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு ஏற்ற பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் வகையில் பாதுகாப்புச் சபையைச் சீர்திருத்துவது இந்தியா மற்றும் ஜி4 (G4) (இந்தியா, பிரேசில், ஜெர்மனி, ஜப்பான்) போன்ற குழுக்களுக்கு ஒரு முக்கிய வெளியுறவுக் கொள்கை இலக்காகும்.
 3. **பொருளாதார மற்றும் சமூக சபை (ECOSOC):** ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொருளாதார மற்றும் சமூகப் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கிறது.
 4. **சர்வதேச நீதிமன்றம் (ICJ):** ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முதன்மை நீதித்துறை உறுப்பு, ஹெக்கில் அமைந்துள்ளது.
 5. **ஐக்கிய நாடுகள் செயலகம்:** பொதுச் செயலாளரால் தலைமை தாங்கப்படுகிறது.
 6. **தர்மகர்த்தா சபை:** (பெரும்பாலும் செயலிழந்துவிட்டது).
- **இந்தியாவின் பங்கு:** ஒரு ஸ்தாபக உறுப்பினர், ஐக்கிய நாடுகள் அமைதி காக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு முக்கியப் பங்களிப்பாளர், மற்றும் உலகளாவிய தெற்கின் ஒரு முன்னணி குரல்.

• **முக்கிய ஐக்கிய நாடுகள் சிறப்பு முகமைகள், நிதிகள் மற்றும் திட்டங்கள்:**

- இவற்றுக்கு, அடிப்படை ஆணை மற்றும் இந்தியாவிற்குப் பொருத்தமான ஒன்று அல்லது இரண்டு சம்பந்திய நடவடிக்கைகள்/அறிக்கைகளைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.
- **பொருளாதார/நிதி:**
 - **உலக வங்கி குழு (IBRD, IDA):** வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள் மற்றும் மானியங்களை வழங்குகிறது.
 - **சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF):** சர்வதேச நாணய அமைப்பின் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதி செய்யப்படுகிறது.
- **சுகாதாரம்: உலக சுகாதார அமைப்பு (WHO):** (பெருந்தொற்றின் போது முக்கியமானது).
- **சமூக/கலாச்சார: யுனெஸ்கோ (கல்வி, அறிவியல், கலாச்சாரம்), யுனிசெப் (குழந்தைகள் நிதி).**

- சுற்றுச்சூழல்: ஐக்கிய நாடுகள் சுற்றுச்சூழல் திட்டம் (UNEP).
- உணவு மற்றும் விவசாயம்: உணவு மற்றும் விவசாய அமைப்பு (FAO), உலக உணவுத் திட்டம் (WFP).
- மனித உரிமைகள்: ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை (UNHRC).

உலகளாவியப் பொருளாதார மற்றும் வர்த்தக அமைப்புகள்:

- உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO):
 - ஆணை: நாடுகளுக்கு இடையேயான வர்த்தக விதிகளைக் கையாளும் ஒரே உலகளாவிய சர்வதேச அமைப்பு. இது வர்த்தக ஒப்பந்தங்களின் ஒரு அமைப்பை இயக்குகிறது.
 - முக்கியக் கொள்கைகள்: பாகுபாடின்றி (மிகவும் விரும்பப்படும் நாடு மற்றும் தேசியச் சிகிச்சை), சுதந்திர வர்த்தகம், கணிக்கக்கூடியதன்மை.
 - கட்டமைப்பு: அமைச்சர்கள் மாநாடு உச்ச முடிவெடுக்கும் அமைப்பாகும்.
 - இந்தியாவின் பங்கு: வளரும் நாடுகளின் நலன்களுக்கான ஒரு வலுவான ஆதரவாளர்.
 - பிரச்சினைகள்/விவாதங்கள்: தோஹா வளர்ச்சிச் சுற்று முட்டுக்கட்டை, விவசாய மானியங்கள் (உணவுப் பாதுகாப்பிற்கான பொது இருப்பு வைப்பு இந்தியாவிற்கு ஒரு முக்கியப் பிரச்சினை), தகராறு தீர்க்கும் வழிமுறை, மற்றும் அறிவுசார் சொத்து (TRIPS).
- பிற பொருளாதாரக் குழுக்கள்:
 - ஜி20 (இருபது பேர் குழு): சர்வதேசப் பொருளாதார ஒத்துழைப்பிற்கான முதன்மை மன்றம். (இந்தியா 2023 ஆம் ஆண்டுத் தலைமைப் பதவியை வகிப்பதால் மிகவும் முக்கியமானது).
 - ஜி7 (ஏழு பேர் குழு): உலகின் மிகவும் முன்னேறிய பொருளாதாரங்களின் ஒரு குழு.
 - பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான அமைப்பு (OECD).

பிராந்திய அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரக் குழுக்கள் (இந்தியாவைப் பாதிப்பவை):

- இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளில்:
 - சார்க் (தெற்காசியப் பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான சங்கம்): இந்தியா-பாகிஸ்தான் பதட்டங்கள் காரணமாகப் பெரும்பாலும் செயலிழந்துவிட்டது.
 - பிம்ஸ்டெக் (பல-துறை தொழில்நுட்ப மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான வங்காள விரிகுடா முயற்சி): சார்க்கிற்கு அதிக நம்பிக்கை தரும் மாற்றாகக் கருதப்படுகிறது, தெற்காசியாவை தென்கிழக்கு ஆசியாவுடன் இணைக்கிறது.
- இந்தியாவின் விரிவான அண்டை நாடுகளில்:
 - ஆசியான் (தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் சங்கம்): இந்தியாவின் "கிழக்கு நோக்கிய செயல்" கொள்கையின் கரு.
 - ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பு (SCO): ஒரு யூரேசிய அரசியல், பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்புக் கூட்டணி. இந்தியா ஒரு முழு உறுப்பினர், சீனா, ரஷ்யா மற்றும் மத்திய ஆசியாவுடன் ஈடுபட ஒரு தளத்தை வழங்குகிறது.
 - வளைகுடா ஒத்துழைப்பு மன்றம் (GCC).
 - ஆப்பிரிக்க ஒன்றியம் (AU).
 - ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (EU).

மூலோபாய மற்றும் பாதுகாப்புக் குழுக்கள்:

- குவாட் (நாற்கர பாதுகாப்பு உரையாடல்):
 - உறுப்பினர்கள்: இந்தியா, அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா.
 - ஆணை: ஒரு சுதந்திரமான, திறந்த மற்றும் உள்ளடக்கிய இந்தோ-பசிபிக் பகுதியை உறுதி செய்வதில் கவனம் செலுத்தும் ஒரு மூலோபாய உரையாடல். ஒரு முறையான இராணுவக் கூட்டணி அல்ல, மாறாக ஒரே எண்ணம் கொண்ட ஜனநாயக நாடுகளின் ஒரு குழு.
- பிரிக்ஸ் (BRICS):

- **உறுப்பினர்கள்:** பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, தென்னாப்பிரிக்கா.
- **ஆணை:** முக்கிய வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரங்களின் ஒரு குழு, தங்கள் நலன்களை ஊக்குவிக்கவும், உலகளாவிய நிதி நிறுவனங்களைச் சீர்திருத்தவும், புதிய வளர்ச்சி வங்கியை (NDB) நிறுவியது.
- **ஜ2யூ2 ("மேற்கு ஆசியக் குவாட்"):**
 - **உறுப்பினர்கள்:** இந்தியா, இஸ்ரேல், ஐக்கிய அரபு அமீரகம், அமெரிக்கா.
 - **ஆணை:** நீர், ஆற்றல், போக்குவரத்து, விண்வெளி, சுகாதாரம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் கூட்டு முதலீடுகளில் ஒத்துழைக்க.
- **நேட்டோ (வட அட்லாண்டிக் ஒப்பந்த அமைப்பு):** இந்தியா உறுப்பினராக இல்லாவிட்டாலும், நேட்டோவின் நடவடிக்கைகள் (எ.கா., உக்ரைன் போரின் தூழலில்) உலகளாவிய மூலோபாயச் சூழலில் ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

குறிப்பிட்டத் துறைகளில் சர்வதேச அமைப்புகள்:

- **அணுசக்தித் துறை:**
 - **சர்வதேச அணுசக்தி முகமை (IAEA):** அணுசக்திப் பாதுகாப்பு மற்றும் பரவல் தடைக்கான உலகளாவியக் கண்காணிப்பு அமைப்பு.
 - **அணுசக்தி வழங்குவோர் குழு (NSG):** அணுசக்திப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியைக் கட்டுப்படுத்தும் நாடுகளின் ஒரு குழு. (இந்தியாவின் உறுப்பினர் முயற்சி ஒரு முக்கியப் பிரச்சினை).
- **சுற்றுச்சூழல் மற்றும் காலநிலை:**
 - **ஐக்கிய நாடுகள் காலநிலை மாற்றத்திற்கான கட்டமைப்பு மாநாடு (UNFCCC):** காலநிலை மாற்றம் குறித்த முக்கிய சர்வதேச ஒப்பந்தம். வருடாந்திரக் கட்சிகளின் மாநாடு (COP) முக்கிய நிகழ்வாகும்.
 - **காலநிலை மாற்றம் குறித்த அரசுகளுக்கிடையேயான குழு (IPCC):** காலநிலை மாற்றம் குறித்த அறிவியல் மதிப்பீடுகளை வழங்குகிறது.
 - **சர்வதேச தூரியக் கூட்டணி (ISA):** தூரிய ஆற்றலை ஊக்குவிக்க பிரான்ஸுடன் இணைந்து நிறுவப்பட்ட ஒரு இந்திய முயற்சி.
- **பிற முக்கிய அமைப்புகள்:**
 - **நிதி நடவடிக்கை பணிக்குழு (FATF):** பணமோசடி மற்றும் பயங்கரவாத நிதியுதவியை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான தரங்களை அமைக்கும் ஒரு அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பு.
 - **சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றம் (ICC):** இந்தியா உறுப்பினராக இல்லை.

ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் உச்சி மாநாடுகள்

இந்த நிகழ்வுகளைப் பின்தொடர்ந்து பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்குவதே இதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான சிறந்த வழியாகும்.

கட்டமைப்பு:

1. சொல்லாட்சியைப் புரிந்துகொள்ளுதல்: ஒப்பந்தம் என்றால் என்ன? உச்சி மாநாடு என்றால் என்ன?
2. யுபிஎஸ்சி-க்கு (UPSC) பொருத்தமான ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் உச்சி மாநாடுகளின் வகைகள்.
3. ஒரு உச்சி மாநாட்டைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு கட்டமைப்பு.
4. ஒரு ஒப்பந்தம்/உடன்படிக்கையைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு கட்டமைப்பு.
5. முக்கிய எடுத்துக்காட்டுகள் மற்றும் அவற்றை எவ்வாறு ஒருங்கிணைப்பது.

சொல்லாட்சியைப் புரிந்துகொள்ளுதல்:

- **உச்சி மாநாடு (Summit):**
 - **வரையறை:** இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நாடுகளின் அரசுத் தலைவர்கள் அல்லது அரசாங்கத் தலைவர்களுக்கு இடையிலான ஒரு உயர் மட்ட சந்திப்பு.

- **தன்மை:** இது மிக உயர்ந்த அளவிலான தூதரக ஈடுபாடு. இங்கு முக்கிய அரசியல் முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன, புதிய முயற்சிகள் தொடங்கப்படுகின்றன, சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்படுகின்றன.
- **எடுத்துக்காட்டுகள்:** வருடாந்திர ஜி20 (G20) தலைவர்கள் உச்சி மாநாடு, பிரிக்ஸ் (BRICS) உச்சி மாநாடு, இந்தியப் பிரதமர் மற்றும் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவருக்கு இடையிலான ஒரு இருதரப்பு உச்சி மாநாடு.
- **ஒப்பந்தம் / உடன்படிக்கை / உடன்பாடு / மாநாடு:**
 - **வரையறை:** இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நாடுகளுக்கு இடையே ஒரு முறையான, சட்டப்பூர்வமாகக் கட்டுப்படுத்தும் (ஒரு உடன்படிக்கையின் விஷயத்தில்) அல்லது அரசியல் ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தும் உடன்பாடு.
 - **தன்மை:** இது பேச்சுவார்த்தைகளின் உறுதியான விளைவாகும், இது ஒரு உச்சி மாநாட்டில் அல்லது பிற தூதரக வழிகள் மூலம் நடக்கலாம். இது கையெழுத்திட்ட நாடுகளின் கடமைகளை முறைப்படுத்துகிறது.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:** காலநிலை மாற்றம் குறித்த பாரிஸ் ஒப்பந்தம் (ஒரு மாநாடு), சிந்து நதிநீர்ப் பங்கீட்டு ஒப்பந்தம் (ஒரு உடன்படிக்கை), ஆபிரகாம் உடன்பாடுகள் (ஒரு உடன்பாடு), லெமோவா (LEMOA) மற்றும் பெக்கா (BECA) போன்ற அடிப்படைப் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள் (ஒப்பந்தங்கள்/உடன்படிக்கைகள்).

ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் உச்சி மாநாடுகளின் வகைகள்:

நீங்கள் வெவ்வேறு ஈடுபாட்டு நிலைகளில் இவற்றைக் கண்காணிக்க வேண்டும்.

- **1. இருதரப்பு:**
 - **உச்சி மாநாடுகள்:** இந்தியா மற்றும் ஜப்பான், ரஷ்யா, மற்றும் ஜெரோப்பிய ஒன்றியம் போன்ற முக்கிய கூட்டாண்மை நாடுகளுடன் வருடாந்திர உச்சி மாநாடுகள். இந்தியப் பிரதமரின் வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் அல்லது வெளிநாட்டுத் தலைவர்களின் இந்தியப் பயணங்கள்.
 - **ஒப்பந்தங்கள்:** வர்த்தக உடன்படிக்கைகள் (சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள்), பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கைகள்.
- **2. பிராந்திய / பன்மைதரப்பு (ஒரு சிறிய குழு நாடுகளை உள்ளடக்கியது):**
 - **உச்சி மாநாடுகள்:** குவாட் (Quad) தலைவர்கள் உச்சி மாநாடு, ஜ2யு2 (I2U2) உச்சி மாநாடு, பிம்ஸ்டெக் (BIMSTEC) உச்சி மாநாடு, ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பு (SCO) உச்சி மாநாடு, பிரிக்ஸ் (BRICS) உச்சி மாநாடு.
 - **ஒப்பந்தங்கள்:** ஆர்சிஇபி (RCEP) வர்த்தக உடன்படிக்கை (இந்தியா சேரவில்லை), இந்த உச்சி மாநாடுகளில் கையெழுத்திடப்பட்ட உடன்படிக்கைகள்.
- **3. பல்தரப்பு / உலகளாவிய:**
 - **உச்சி மாநாடுகள்:** ஜி20 தலைவர்கள் உச்சி மாநாடு, ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையின் உயர் மட்ட வாரம், காலநிலை மாற்றம் குறித்த கட்சிகளின் மாநாடு (COP).
 - **ஒப்பந்தங்கள்:** பாரிஸ் ஒப்பந்தம், உயிரியல் பன்முகத்தன்மைக்கான மாநாடு (CBD), சர்வதேசப் பயங்கரவாதம் மீதான விரிவான மாநாடு (CCIT - இந்தியாவால் முன்மொழியப்பட்டது) போன்ற உலகளாவிய உடன்படிக்கைகள்.

ஒரு உச்சி மாநாட்டைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு கட்டமைப்பு:

செய்திகளில் ஒரு உச்சி மாநாட்டைப் பற்றிப் படிக்கும்போது, இந்தக் கட்டமைப்பைப் பயன்படுத்தி அதைப் பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.

- 1. துழல்:**
 - உச்சி மாநாடு/குழுவின் பெயர் என்ன? (எ.கா., ஜி20, ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பு, குவாட்).
 - எங்கு, எப்போது நடைபெற்றது? யார் தலைமைப் பதவியை வகிக்கிறார்கள்? (ஜி20 2023-க்கு மிகவும் முக்கியமானது - இந்தியாவின் தலைமை).
 - புவி-அரசியல் பின்னணி என்ன? (எ.கா., உக்ரைன் போரின் பின்னணியில், உலகப் பொருளாதார மந்தநிலை போன்றவற்றின் பின்னணியில் நடைபெறுகிறது).
- 2. முக்கிய நிகழ்ச்சி நிரல்/கருப்பொருள்கள்:**

- விவாதிக்கப்பட்ட முக்கியப் பிரச்சினைகள் யாவை? (எ.கா., காலநிலை மாற்றம், பயங்கரவாத எதிர்ப்பு, பொருளாதார மீட்டி, உணவுப் பாதுகாப்பு).

3. முக்கிய விளைவுகள் மற்றும் பிரகடனங்கள்:

- ஒரு கூட்டறிக்கை அல்லது "தலைவர்கள் பிரகடனம்" இருந்ததா? அதன் முக்கிய அம்சங்கள் யாவை?
- புதிய முயற்சிகள் ஏதேனும் தொடங்கப்பட்டதா? (எ.கா., ஐ2யூ2 ஒரு உச்சி மாநாட்டில் தொடங்கப்பட்டது).
- புதிய ஒப்பந்தங்கள் ஏதேனும் கையெழுத்திடப்பட்டதா?

4. இந்தியாவின் பங்கு மற்றும் நிலைப்பாடு:

- இந்தியப் பிரதமரின் செய்தி அல்லது முக்கியத் தலையீடு என்னவாக இருந்தது?
- இந்தியாவின் குறிப்பிட்ட முன்மொழிவுகள் அல்லது கவலைகள் யாவை?
- முக்கிய உச்சி மாநாட்டின் ஓரத்தில் இந்தியா ஏதேனும் இருதரப்புச் சந்திப்புகளை நடத்தியதா?

5. இந்தியா மற்றும் உலகத்திற்கான முக்கியத்துவம்:

- உச்சி மாநாட்டின் விளைவு இந்தியாவின் தேசிய நலன்களை (பாதுகாப்பு, பொருளாதாரம், போன்றவை) எவ்வாறு பாதிக்கிறது?
- இது உலக அதிகார இயக்கவியலில் ஒரு மாற்றத்தைக் குறிக்கிறதா? இது பன்னாட்டுவாதத்தை வலுப்படுத்துகிறதா அல்லது அதன் பிளவுகளை முன்னிலைப்படுத்துகிறதா?

ஒரு ஒப்பந்தம் / உடன்படிக்கையைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு கட்டமைப்பு:

ஒரு புதிய ஒப்பந்தத்தைப் பற்றிப் படிக்கும்போது, இந்தக் கட்டமைப்பைப் பயன்படுத்தி அதைப் பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.

1. ஒப்பந்தத்தின் பெயர் மற்றும் கையெழுத்திட்டவர்கள்:

- உடன்படிக்கையின் அதிகாரப்பூர்வ பெயர் என்ன? சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் யாவை?

2. நோக்கம்/குறிக்கோள்:

- ஒப்பந்தம் எந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முற்படுகிறது? அதன் முதன்மை இலக்கு என்ன?

3. முக்கிய விதிகள்:

- கையெழுத்திட்ட நாடுகள் செய்துள்ள முக்கியக் கடமைகள் யாவை? (ஒவ்வொரு பிரிவையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை, முக்கிய 2-3 புள்ளிகள் போதும்).

4. இந்தியாவிற்கான முக்கியத்துவம்:

- **நன்மைகள்:** இந்த ஒப்பந்தம் இந்தியாவிற்கு எவ்வாறு பயனளிக்கிறது? (எ.கா., பாதுகாப்பை மேம்படுத்துகிறது, வர்த்தகத்தை அதிகரிக்கிறது, தொழில்நுட்பத்திற்கான அணுகலை அளிக்கிறது).
- **கடமைகள்/செலவுகள்:** ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இந்தியாவின் கடமைகள் யாவை? சாத்தியமானக் குறைபாடுகள் ஏதேனும் உள்ளதா?

5. துழல் மற்றும் பரந்த தாக்கங்கள்:

- இந்த ஒப்பந்தம் இப்போது ஏன் கையெழுத்திடப்பட்டது? இது இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை நோக்குநிலை பற்றி என்ன சமீக்கை செய்கிறது? இது மற்ற நாடுகளுடனான நமது உறவை எவ்வாறு பாதிக்கிறது (எ.கா., அமெரிக்காவுடனான அடிப்படை ஒப்பந்தங்கள் ரஷ்யாவுடனான நமது உறவை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன?)?

முக்கிய எடுத்துக்காட்டுகள் மற்றும் அவற்றை எவ்வாறு ஒருங்கிணைப்பது:

உங்கள் பதில்கள் சமகாலத்தவையாக இருக்க வேண்டும். கடந்த 1-2 ஆண்டுகளில் இருந்து முக்கிய ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் உச்சி மாநாடுகளின் ஒரு பட்டியலை நீங்கள் வைத்திருக்க வேண்டும்.

• எடுத்துக்காட்டு 1: குவாட்

- **உச்சி மாநாடுகள்:** வழக்கமான தலைவர்கள் உச்சி மாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. சமீபத்திய ஒன்றின் இடம் மற்றும் முக்கியக் கருப்பொருளை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

- **முக்கிய விளைவுகள்:** குவாட் தடுப்பூசிக் கூட்டாண்மை, குவாட் பெல்லோஷிப், முக்கியமான மற்றும் வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்பங்கள் மீதான முயற்சிகள், கடல்சார் கள விழிப்புணர்வு (எ.கா., கடல்சார் கள விழிப்புணர்வுக்கான இந்தோ-பசிபிக் கூட்டாண்மை - IPMDA) ஆகியவற்றின் துவக்கம்.
- **முக்கியத்துவம்:** இந்தோ-பசிபிக் பகுதியில் ஒரு விதிகள் அடிப்படையிலான ஒழுங்கை உறுதி செய்வதற்காக நான்கு முக்கியக் கடல்சார் ஜனநாயக நாடுகளின் ஆழமான மூலோபாய ஒருங்கிணைப்பைக் காட்டுகிறது, இது சீனாவின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு ஒரு பதிலாகப் பரவலாகக் கருதப்படுகிறது.
- **எடுத்துக்காட்டு 2: அமெரிக்காவுடனான அடிப்படைப் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள்**
 - **ஒப்பந்தங்கள்:**
 - **ஜிஎஸ்ஓஎம்ஐஏ (GSOMIA) (2002):** இராணுவப் புலனாய்வைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக.
 - **லெமோவா (LEMOA) (2016):** தளவாட ஆதரவு, இரு இராணுவங்களும் பழுதுபார்ப்பு மற்றும் நிரப்புதலுக்காக ஒருவருக்கொருவர் தளங்களைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது.
 - **கோம்காசா (COMCASA) (2018):** பாதுகாப்பான, மறைகுறியாக்கப்பட்டத் தொடர்பு உபகரணங்களுக்காக.
 - **பெக்கா (BECA) (2020):** உயர்-நிலை புவிசார் நுண்ணறிவைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக.
 - **முக்கியத்துவம்:** இந்த நான்கு ஒப்பந்தங்களும் இந்தியா-அமெரிக்கப் பாதுகாப்புத் தூண்கள், ஆழமான இராணுவ இயங்குதன்மையைச் சாத்தியமாக்குகின்றன. அவற்றில் கையெழுத்திடுவது இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையில் ஒரு பெரிய மூலோபாய மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.
- **எடுத்துக்காட்டு 3: காலநிலை மாற்ற உச்சி மாநாடுகள் (COP)**
 - **உச்சி மாநாடு:** எ.கா., ஷார்ம் எல்-ஷேக்கில் காப்27 (COP27), கிளாஸ்கோவில் காப்26 (COP26).
 - **முக்கிய விளைவு:** காப்27-இல், ஒரு "இழப்பு மற்றும் சேத" நிதியை நிறுவுவது ஒரு முக்கிய விளைவாகும்.
 - **இந்தியாவின் பங்கு:** காப்26-இல், இந்தியா தனது "பஞ்சாயிர்த" உறுதிப்பாடுகளை (அதன் புதுப்பிக்கப்பட்ட தேசிய அளவில் தீர்மானிக்கப்பட்ட பங்களிப்புகள் - NDCs) அறிவித்தது. இந்தியா "காலநிலை நீதி" கொள்கையையும் வலியுறுத்துகிறது.
- **எடுத்துக்காட்டு 4: இந்தியாவின் தலைமையில் ஜி20 உச்சி மாநாடு (2023)**
 - **தூழல்:** இந்தியா தலைமைப் பதவியை வகிக்கிறது.
 - **கருப்பொருள்:** "வசுதைவ குடும்பம்" அல்லது "ஒரே பூமி · ஒரே குடும்பம் · ஒரே எதிர்காலம்".
 - **இந்தியாவின் முன்னுரிமைகள்:** பசுமை வளர்ச்சி, காலநிலை நிதி மற்றும் வாழ்க்கைமுறைக்கான சுற்றுச்சூழல் (LiFE); விரைவுபடுத்தப்பட்ட, உள்ளடக்கிய மற்றும் நெகிழ்வான வளர்ச்சி; தொழில்நுட்ப மாற்றம் மற்றும் டிஜிட்டல் பொது உள்கட்டமைப்பு; பெண்கள் தலைமையிலான வளர்ச்சி, போன்றவை.
 - **முக்கியத்துவம்:** உலகளாவிய நிகழ்ச்சி நிரலை வடிவமைக்கவும், உலகளாவிய தெற்கின் ஒரு குரலாகத் தனது தலைமையை வெளிப்படுத்தவும் இந்தியாவிற்கு ஒரு பெரிய வாய்ப்பு.

இந்தியாவில் மாநில மறுசீரமைப்பு

இதை கொள்கைகள் மற்றும் விளைவுகளின் பகுப்பாய்வுடன் ஒரு தெளிவான வரலாற்று ரீதியாக பிரிக்கலாம்.

கட்டமைப்பு:

1. சுதந்திரத்தின் போது உள்ள தூழல்: பிரிட்டிஷ் மாகாணங்கள் மற்றும் சுதேச சமஸ்தானங்களின் சிக்கலான வரைபடம்.
2. சுதேச சமஸ்தானங்களின் ஒருங்கிணைப்பு: மறுசீரமைப்பின் முதல் படி.
3. மொழிவாரி மாநிலங்களுக்கான கோரிக்கை: மறுசீரமைப்பின் முக்கிய உந்துசக்தி.
4. அதிகாரப்பூர்வ பதில் மற்றும் முக்கிய ஆணையங்கள்.
5. மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 1956: மைல்கல் நிகழ்வு.
6. 1956-க்குப் பிறகு மறுசீரமைப்பு: தொடரும் செயல்முறை.
7. புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குவதற்கான அரசியலமைப்பு நடைமுறை.

8. பகுப்பாய்வு: காரணம், விளைவுகள் மற்றும் தற்போதைய கோரிக்கைகள்.

சுதந்திரத்தின் போது உள்ள தூழல் (1947):

- இந்தியாவின் அரசியல் வரைபடம் பகுத்தறிவுத் திட்டமிடுதலை விட பிரிட்டிஷ் வெற்றியின் விளைவாக, துண்டு துண்டாகவும், தர்க்கமற்றதாகவும் இருந்தது.
- இது இரண்டு வகையான அரசியல் அலகுகளைக் கொண்டிருந்தது:
 - பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்கள்:** நேரடியாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ்.
 - சுதேச சமஸ்தானங்கள் (500-க்கும் மேற்பட்டவை):** இளவரசர்களின் ஆட்சியின் கீழ் ஆனால் பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது.

சுதேச சமஸ்தானங்களின் ஒருங்கிணைப்பு (மறுசீரமைப்பின் முதல் படி):

- சவால்:** பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கம் முடிந்தவுடன், சுதேச சமஸ்தானங்கள் இந்தியாவுடன் சேர, பாகிஸ்தானுடன் சேர அல்லது சுதந்திரமாக இருக்கக் கோர்ப்பட்டனவால் சுதந்திரமாக இருந்தன. இது இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்குக் கடுமையான அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியது.
- பதில்:**
 - சர்தார் வல்லபாய் படேல் (அப்போதைய உள்துறை அமைச்சர்) மற்றும் வி.பி. மேனன் (மாநிலங்கள் அமைச்சரவரின் செயலாளர்) தலைமையில்.
 - தூண்டுதல், தூதரகம் மற்றும் அழுத்தம் என்ற ஒரு கொள்கை பயன்படுத்தப்பட்டது. பெரும்பாலான மாநிலங்கள் இந்தியாவுடன் சேர இணைப்பு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன.
- கடினமான வழக்குகள்:**
 - ஜனாகத்:** நவாப் பாகிஸ்தானுடன் சேர விரும்பினார், ஆனால் மக்கள் பெரும்பாலும் இந்துக்களாக இருந்தனர். ஒரு பொது வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது, அது இந்தியாவுடன் சேர ஆதரவாக இருந்தது.
 - ஹைதராபாத்:** நிஜாம் சுதந்திரமாக இருக்க விரும்பினார். இந்திய இராணுவம் "ஆப்ரேஷன் போலோ" (Operation Polo) தலையிட்டது, ஹைதராபாத் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது.
 - ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர்:** மகாராஜா ஆரம்பத்தில் சுதந்திரமாக இருக்க விரும்பினார் ஆனால் பாகிஸ்தான் பழங்குடியினர் படையெடுப்பிற்குப் பிறகு இணைப்பு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார்.

மொழிவாரி மாநிலங்களுக்கான கோரிக்கை:

- கொள்கை:** மாநிலங்களின் எல்லைகள் முக்கிய இந்திய மொழிகளின் எல்லைகளுடன் பொருந்த வேண்டும் என்ற யோசனை.
- வரலாற்று வேர்கள்:** இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், 1920 ஆம் ஆண்டு நாக்பூர் அமர்விலிருந்து, மாகாணங்களை மொழி அடிப்படையில் மறுசீரமைக்கும் கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தது.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு உள்ள இரட்டைச் சங்கடம்:**
 - நேரு மற்றும் படேல் உள்ளிட்ட தேசியத் தலைமை இந்த யோசனை குறித்து அச்சம் அடைந்தது.
 - அச்சங்கள்:** மொழியின் அடிப்படையில் மாநிலங்களை உருவாக்குவது பிராந்தியவாதத்தைத் தூண்டலாம், தேசிய ஒற்றுமையை அச்சுறுத்தலாம், பொருளாதார வளர்ச்சியைச் சீர்குலைக்கலாம் மற்றும் நிர்வாகப் பிரச்சினைகளை உருவாக்கலாம் என்று அவர்கள் அஞ்சினர், குறிப்பாகப் பிரிவினையின் அதிர்ச்சிக்குப் பிறகு.

அதிகாரப்பூர்வ பதில் மற்றும் முக்கிய ஆணையங்கள்:

- 1. தார் ஆணையம் (மொழிவாரி மாகாணங்கள் ஆணையம்), 1948:**
 - பரிந்துரை:** மறுசீரமைப்புக்கு மொழியை அடிப்படையாக நிராகரித்தது. நிர்வாக வசதியின் அடிப்படையில் மறுசீரமைக்கப் பரிந்துரைத்தது.
 - விளைவு:** இது பரவலான அதிருப்திக்கு வழிவகுத்தது.
- 2. ஜேவிபி குழு (ஜவஹர்லால் நேரு, வல்லபாய் படேல், பட்டாபி சீதாராமையா), 1948:**

- தார் ஆணையத்தின் அறிக்கையை மறுஆய்வு செய்யக் காங்கிரஸால் நியமிக்கப்பட்டது.
- **பரிந்துரை:** தேசிய ஒற்றுமைக்கு முன்னுரிமை அளித்து, மறுசீரமைப்புக்கு மொழியை அடிப்படையாக முறையாக நிராகரித்தது.
- **இருப்பினும்,** அது ஒரு சிறிய ஜன்னலைத் திறந்தது: ஒரு வலுவான மக்கள் உணர்வும் உடன்பாடும் இருந்தால், கோரிக்கையைக் கருத்தில் கொள்ளலாம் என்று அது கூறியது.

• **3. திருப்புமுனை: ஆந்திராவின் உருவாக்கம்:**

- மெட்ராஸ் மாநிலத்தின் தெலுங்கு பேசும் பகுதிகளில் ஆந்திரா என்ற தனி மாநிலத்திற்காக ஒரு மாபெரும் மக்கள் போராட்டம் நடந்தது.
- ஒரு காந்தியத் தலைவரான பொட்டி ஸ்ரீராமலு, சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருந்து, டிசம்பர் 1952-இல் 56 நாட்களுக்குப் பிறகு இறந்தார்.
- அவரது மரணம் பரவலான வன்முறைக்கு வழிவகுத்தது, அரசாங்கத்தைக் கோரிக்கையை ஏற்கும்படி கட்டாயப்படுத்தியது.
- இந்தியாவின் முதல் மொழிவாரி மாநிலமான ஆந்திர மாநிலம் அக்டோபர் 1953-இல் உருவாக்கப்பட்டது.

• **4. பசல் அலி ஆணையம் (மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம்), 1953:**

- ஆந்திராவின் உருவாக்கம் நாட்டின் பிற பகுதிகளிலிருந்து இதே போன்ற கோரிக்கைகளுக்கு வழிவகுத்தது.
- மாநில மறுசீரமைப்பு என்ற முழு கேள்வியையும் ஆராய அரசாங்கம் இந்த மூன்று பேர் கொண்ட ஆணையத்தை (பசல் அலி, கே. எம். பணிக்கர் மற்றும் எச். என். குன்ஸ்ரு) நியமித்தது.
- **முக்கியப் பரிந்துரைகள் (1955-இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது):**
 - இது மறுசீரமைப்பின் அடிப்படையாக மொழியைப் பரவலாக ஏற்றுக்கொண்டது.
 - **ஆனால்,** இது "ஒரு மொழி, ஒரு மாநிலம்" என்ற கோட்பாட்டை நிராகரித்தது.
 - எந்தவொரு எல்லை மறுவரையறையிலும் இந்தியாவின் ஒற்றுமையும் பாதுகாப்பும் முதன்மைக் கருத்தாக இருக்க வேண்டும் என்று அது கூறியது.
 - நான்கு முக்கியக் காரணிகளைக் கருத்தில் கொள்ளப் பரிந்துரைத்தது:
 1. நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் பாதுகாப்பைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் வலுப்படுத்துதல்.
 2. மொழி மற்றும் கலாச்சார ஒற்றுமை.
 3. நிதி, பொருளாதார மற்றும் நிர்வாகக் கருத்தாய்வுகள்.
 4. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மக்களின் நலனைத் திட்டமிடுதல் மற்றும் மேம்படுத்துதல்.

மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 1956:

- பெரும்பாலும் பசல் அலி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில்.
- **முக்கிய விதிகள்:**
 - இது மாநிலங்களின் பழைய பகுதி A, B, C, D வகைப்பாட்டை ஒழித்தது.
 - நவம்பர் 1, 1956 அன்று 14 மாநிலங்கள் மற்றும் 6 யூனியன் பிரதேசங்களை உருவாக்கியது.
 - இந்தச் சட்டம் கேரளா, கர்நாடகா (அப்போது மைசூர்) மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களை உருவாக்க வழிவகுத்தது, மேலும் பலவற்றின் எல்லைகளை மறுசீரமைத்தது.

1956-க்குப் பிறகு மறுசீரமைப்பு (தொடரும் செயல்முறை):

1956 ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் செயல்முறையை முடிக்கவில்லை. புதிய மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் பல்வேறு காரணிகளின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டன.

- **பம்பாய் பிரிவினை (1960):** மகாகுஜராத் இயக்கத்திற்குப் பிறகு மகாராஷ்டிரா (மராத்தி பேசுபவர்களுக்கு) மற்றும் குஜராத் (குஜராத்தி பேசுபவர்களுக்கு) என்று பிரிக்கப்பட்டது.
- **நாகாலாந்து உருவாக்கம் (1963):** நாகாக்களின் கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்ய.

- **பஞ்சாப் மறுசீரமைப்பு (1966):** ஷா ஆணையத்தின் பரிந்துரையின் பேரில், பஞ்சாப் மாநிலம் ஹரியானாவை (இந்தி பேசும்) உருவாக்கப் பிரிக்கப்பட்டது, மற்றும் மலைப்பகுதிகள் இமாச்சலப் பிரதேசத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. சண்டிகர் ஒரு யூனியன் பிரதேசமாகவும், பகிரப்பட்டத் தலைநகரமாகவும் ஆக்கப்பட்டது.
- **வடகிழக்கில் புதிய மாநிலங்கள்:** மணிப்பூர், திரிபுரா (1972), மற்றும் மேகாலயா மாநில அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்டன. மிசோரம் மற்றும் அருணாச்சலப் பிரதேசம் 1987-இல் மாநிலங்களாயின.
- **2000-இல் புதிய மாநிலங்கள் (சமூக-பொருளாதார மற்றும் வளர்ச்சிக் காரணிகளின் அடிப்படையில்):**
 - சத்தீஸ்கர் (மத்தியப் பிரதேசத்திலிருந்து).
 - உத்தரகண்ட் (உத்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து).
 - ஜார்க்கண்ட் (பீகாரிலிருந்து).
 - இது முதன்மை அடிப்படையாக மொழியிலிருந்து, வளர்ச்சிப் பின்தங்கிய நிலை மற்றும் தனித்துவமானப் பழங்குடி அடையாளம் முக்கியக் காரணங்களாக மாறிய ஒரு மாற்றத்தைக் குறித்தது.
- **தெலுங்கானா உருவாக்கம் (2014):** ஒரு நீண்டப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது.
- **ஜம்மு & காஷ்மீர் மறுசீரமைப்பு (2019):** மாநிலம் இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களாக மறுசீரமைக்கப்பட்டது: ஜம்மு & காஷ்மீர் மற்றும் லடாக்.

அரசியலமைப்பு நடைமுறை (விதி 3):

- புதிய மாநிலங்களை உருவாக்க, அவற்றின் எல்லைகளை மாற்ற அல்லது அவற்றின் பெயர்களை மாற்ற நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது.
- **நடைமுறை:**
 1. இந்த நோக்கத்திற்கான ஒரு மசோதாவை குடியரசுத் தலைவரின் முன் பரிந்துரையின் பேரில் மட்டுமே நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் அறிமுகப்படுத்த முடியும்.
 2. மசோதாவைப் பரிந்துரைப்பதற்கு முன்பு, குடியரசுத் தலைவர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக அதே மசோதாவை சம்பந்தப்பட்ட மாநில சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும்.
 3. குடியரசுத் தலைவர் (அல்லது நாடாளுமன்றம்) மாநில சட்டமன்றத்தின் கருத்துக்களால் கட்டுப்படவில்லை.
 4. மசோதா பின்னர் நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு எளிய பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்படுகிறது.
- **முடிவுரை:** இந்த செயல்முறை இந்திய அரசியலமைப்பின் ஒற்றையாட்சி சார்பைத் தெளிவாக நிரூபிக்கிறது. இந்தியா "அழிக்கக்கூடிய மாநிலங்களின் அழிக்க முடியாத ஒன்றியம்" ஆகும்.

பகுப்பாய்வு: காரணம், விளைவுகள் மற்றும் தற்போதைய கோரிக்கைகள்:

- **மொழிவாரி மறுசீரமைப்பு ஒரு நல்ல யோசனையா? (விளைவுகள்):**
 - **நேர்மறை:**
 - இது தேசிய ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தியுள்ளது, பலனீனப்படுத்தவில்லை. பிராந்திய அபிவிருத்திகளை இந்தியக் கூட்டாட்சியை ஜனநாயகமாக்கியுள்ளது.
 - நிர்வாகம் மற்றும் கல்விக்குப் பிராந்திய மொழிகளைப் பயன்படுத்த உதவியுள்ளது, இது பொது மக்களின் அதிகப் பங்கேற்பிற்கு வழிவகுத்துள்ளது.
 - தனித்துவமானப் பிராந்தியக் கலாச்சாரங்களைப் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும் அனுமதித்துள்ளது.
 - **எதிர்மறை:**
 - இது சில சமயங்களில் தீவிரப் பிராந்தியவாதம் மற்றும் குறுகிய மனப்பான்மைக்கு வழிவகுத்துள்ளது.
 - இது பல மாநிலங்களுக்கு இடையேயான தகராறுகளை (எல்லை, நீர்) உருவாக்கியுள்ளது.
 - ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் "மொழிச் சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை"யை உருவாக்கியுள்ளது.
- **தற்போதைய கோரிக்கைகள்:**

- புதிய மாநிலங்களை உருவாக்க இன்னும் கோரிக்கைகள் உள்ளன (எ.கா., மகாராஷ்டிராவில் விதர்பா, மேற்கு வங்கத்தில் கோர்க்காலாந்து). சிறிய மாநிலங்கள் நிர்வாகத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் சிறந்தவையா என்ற விவாதம் தொடர்கிறது.

அவசரகால விதிகள் (பகுதி XVIII, விதிகள் 352-360)

இதை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

- காரணம்: அரசியலமைப்பில் அவசரகால விதிகள் ஏன் சேர்க்கப்பட்டன?
- தேசிய அவசரநிலை (விதி 352).
- குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி / மாநில அவசரநிலை (விதி 356).
- நிதி அவசரநிலை (விதி 360).
- இந்த விதிகளின் திறனாய்வு மதிப்பீடு, அவற்றின் தவறானப் பயன்பாட்டில் கவனம் செலுத்தி.

காரணம் (இந்த விதிகளை ஏன் சேர்க்க வேண்டும்?):

- தேசிய நலனைப் பாதுகாக்க:** அசாதாரணச் சூழ்நிலைகளில், நாட்டின் பாதுகாப்பு, ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு அரசியலமைப்பு இயந்திரத்தின் இயல்பானச் செயல்பாட்டை விட முன்னுரிமை பெற வேண்டும் என்று அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் கற்பனை செய்தனர்.
- டாக்டர் அம்பேத்கரின் நியாயம்:** இந்த விதிகள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படலாம் என்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்டார், ஆனால் அவை அரசியலமைப்பையும் நாட்டையும் வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் உள் சரிவு இரண்டிலிருந்தும் பாதுகாக்க ஒரு "பாதுகாப்பு வால்வாக" அவசியம் என்று வாதிட்டார்.
- தனித்துவமான அம்சம்:** இது கூட்டாட்சி அரசாங்கத்திற்கு அரசியலமைப்பின் முறையானத் திருத்தம் இல்லாமல் ஒரு ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்தின் வலிமையைப் பெற உதவுகிறது.

தேசிய அவசரநிலை (விதி 352):

- பிரகடனத்திற்கான அடிப்படைகள்:**
 - இந்தியாவின் அல்லது அதன் ஒரு பகுதியின் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகும்போது குடியரசுத் தலைவர் ஒரு தேசிய அவசரநிலையை அறிவிக்கலாம்:
 - போர்
 - வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பு
 - ஆயுதக் கிளர்ச்சி
 - முக்கியத் திருத்தம் (44வது திருத்தம், 1978):** அசல் சொல் "உள் குழப்பம்". இது மிகவும் குழப்பமானதாக கருதப்பட்டு, அதன் தவறானப் பயன்பாட்டைத் தடுக்க (1975-இல் செய்யப்பட்டது போல) மிகவும் குறிப்பிட்ட "ஆயுதக் கிளர்ச்சி" என்ற சொல்லால் மாற்றப்பட்டது.
 - ஒரு உடனடி ஆபத்து இருப்பதாக அவர் திருப்தி அடைந்தால், போர் அல்லது கிளர்ச்சியின் உண்மையான நிகழ்வுக்கு முன்பே குடியரசுத் தலைவர் ஒரு அவசரநிலையைப் பிரகடனப்படுத்தலாம்.
- நாடாளுமன்ற ஒப்புதல் மற்றும் கால அளவு:**
 - பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டத் தேதியிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.
 - அங்கீகாரம் ஒரு சிறப்புப் பெரும்பான்மையால் இருக்க வேண்டும் (அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை மற்றும் தற்போது இருந்து வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்குக் குறையாத பெரும்பான்மை).
 - அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன், அது ஆறு மாதங்களுக்குத் தொடர்கிறது மற்றும் நாடாளுமன்ற ஒப்புதலுடன், ஒரு நேரத்தில் மேலும் ஆறு மாதங்களுக்கு, காலவரையற்ற காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்படலாம்.
- திரும்பப் பெறுதல்:**

- குடியரசுத் தலைவர் அதை எந்த நேரத்திலும் திரும்பப் பெறலாம்.
- **பாதுகாப்பு (44வது திருத்தம்):** மக்களவை அதன் தொடர்ச்சியை நிராகரிக்கும் ஒரு தீர்மானத்தை ஒரு எளிய பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றலாம், அத்தகைய சூழலில் குடியரசுத் தலைவர் அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.
- **ஒரு தேசிய அவசரநிலையின் விளைவுகள்:**
 - **1.மத்திய-மாநில உறவுகளில் (ஒற்றையாட்சியாகிறது):**
 - **நிர்வாகம்:** மத்திய அரசு எந்த மாநிலத்திற்கும் எந்த விஷயத்திலும் நிர்வாக வழிகாட்டுதல்களை வழங்க உரிமையுடையதாகிறது.
 - **சட்டமன்றம்:** நாடாளுமன்றம் மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள எந்தப் பாடத்திலும் சட்டங்களை இயற்ற அதிகாரம் பெறுகிறது.
 - **நிதி:** குடியரசுத் தலைவர் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வருவாய்ப் பகிர்வை மாற்றியமைக்கலாம்.
 - **2.மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றத்தின் ஆயுளில்:**
 - மக்களவையின் ஆயுளை அதன் இயல்பானக் காலத்திற்கு அப்பால் ஒரு நேரத்தில் ஒரு வருடத்திற்கு நீட்டிக்கலாம்.
 - **3.அடிப்படை உரிமைகளில் (மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கத் தாக்கம்):**
 - **விதி 358 (விதி 19-இன் இடைநிறுத்தம்):** போர் அல்லது வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பு (ஆயுதக் கிளர்ச்சி அல்ல) அடிப்படையில் ஒரு அவசரநிலை அறிவிக்கப்படும்போது, விதி 19-இன் கீழ் உள்ள ஆறு உரிமைகளும் தானாக இடைநிறுத்தப்படுகின்றன.
 - **விதி 359 (பிற அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதை இடைநிறுத்துதல்):** குடியரசுத் தலைவர் தனது உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதற்காக எந்த நீதிமன்றத்தையும் அணுகும் உரிமையை இடைநிறுத்த அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.
 - **முக்கியப் பாதுகாப்பு (44வது திருத்தம்):** விதிகள் 20 (குற்றங்களுக்கான தண்டனை தொடர்பாகப் பாதுகாப்பு) மற்றும் 21 (வாழ்வுரிமை மற்றும் தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கான பாதுகாப்பு) ஆகியவற்றால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதற்காக நீதிமன்றத்தை அணுகும் உரிமையைக் குடியரசுத் தலைவர் இடைநிறுத்த முடியாது. இது தவறானப் பயன்பாட்டிற்கு எதிரான ஒரு மிக முக்கியமானப் பாதுகாப்பு.
- **இதுவரை பிரகடனங்கள்:** மூன்று முறை - 1962 (சீனப் போர்), 1971 (பாகிஸ்தான் போர்), மற்றும் 1975 ("உள் குழப்பம்" அடிப்படையில்).

குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி / மாநில அவசரநிலை / அரசியலமைப்பு அவசரநிலை (விதி 356):

- **A. அமல்படுத்துவதற்கான அடிப்படைகள்:**
 - **விதி 356:** அரசியலமைப்பின் விதிகளின்படி ஒரு மாநிலத்தின் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாத ஒரு சூழ்நிலை எழுந்துள்ளது என்று அவர் திருப்தி அடைந்தால் குடியரசுத் தலைவர் ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிடலாம். இது பெரும்பாலும் ஆளுநரின் ஒரு அறிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
 - **விதி 365:** ஒரு மாநிலம் மத்திய அரசிடமிருந்து எந்த வழிகாட்டுதலையும் பின்பற்றத் தவறினால் அல்லது செயல்படுத்தத் தவறினால்.
- **B. நாடாளுமன்ற ஒப்புதல் மற்றும் கால அளவு:**
 - இரண்டு மாதங்களுக்குள் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.
 - அங்கீகாரம் ஒரு எளிய பெரும்பான்மையால்.

- அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன், அது ஆறு மாதங்களுக்குத் தொடர்கிறது. ஒவ்வொரு ஆறு மாதங்களுக்கும் நாடாளுமன்ற ஒப்புதலுடன் அதிகபட்சமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கப்படலாம்.

• **C. விளைவுகள்:**

- குடியரசுத் தலைவர் மாநில அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலைக்கிறார். மாநில ஆளுநர், குடியரசுத் தலைவர் சார்பாக, மாநில நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்.
- நாடாளுமன்றம் மாநிலத்திற்காகச் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரத்தைப் பெறுகிறது.
- மாநில சட்டமன்றம் இடைநிறுத்தப்படுகிறது அல்லது கலைக்கப்படுகிறது.

• **D. தவறானப் பயன்பாடு மற்றும் சர்ச்சை (முக்கியப் பகுப்பாய்வுப் பிரச்சினை):**

- இது அரசியலமைப்பின் மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய மற்றும் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட விதி. இது பெரும்பாலும் மத்திய அரசாங்கத்தால் எதிர்க்கட்சிகள் நடத்தும் மாநில அரசாங்கங்களைக் கலைக்கக் கட்சி நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- டாக்டர் அம்பேத்கர் இது ஒரு "செயலற்ற எழுத்தாக" இருக்கும் என்று நம்பினார்.

• **E. நீதித்துறையின் பங்கு (பாதுகாப்பு):**

- **எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கு (1994):** இது குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியைத் தன்னிச்சையாக அமல்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்கத் தடைகளை விதித்த மைல்கல் தீர்ப்பு.
- **வகுக்கப்பட்ட முக்கியக் கொள்கைகள்:**
 1. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் பிரகடனம் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது.
 2. குடியரசுத் தலைவரின் திருப்தி தொடர்புடையப் பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தீங்கிழைக்கும் அல்லது புறம்பான அடிப்படைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தால் நீதிமன்றம் பிரகடனத்தை ரத்து செய்யலாம்.
 3. தொடர்புடையப் பொருட்கள் உள்ளன என்பதை நிரூபிக்கும் சுமை மத்திய அரசின் மீது உள்ளது.
 4. ஒரு மாநில அரசாங்கத்தின் பெரும்பான்மை அவையின் தளத்தில் சோதிக்கப்பட வேண்டும்.
 5. மாநில சட்டமன்றம் உடனடியாகக் கலைக்கப்படக்கூடாது, ஆனால் நாடாளுமன்றம் பிரகடனத்தை அங்கீகரிக்கும் வரை இடைநிறுத்தப்பட வேண்டும்.

நிதி அவசரநிலை (விதி 360):

• **பிரகடனத்திற்கான அடிப்படைகள்:**

- இந்தியாவின் அல்லது அதன் எந்தப் பகுதியின் நிதி ஸ்திரத்தன்மை அல்லது கடன் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது என்ற ஒரு சூழ்நிலை எழுந்துள்ளது என்று குடியரசுத் தலைவர் திருப்தி அடைந்தால்.

• **நாடாளுமன்ற ஒப்புதல் மற்றும் கால அளவு:**

- இரண்டு மாதங்களுக்குள் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் ஒரு எளிய பெரும்பான்மையுடன் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.
- அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன், அது திரும்பப் பெறப்படும் வரை காலவரையின் நிதித் தொடர்கிறது.

• **விளைவுகள்:**

- மத்திய அரசின் நிர்வாக அதிகாரம் எந்த மாநிலத்திற்கும் நிதி வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதற்குப் பரவியுள்ளது.
- குடியரசுத் தலைவர் ஒன்றியம் அல்லது மாநிலங்களுக்குச் சேவை செய்யும் அனைத்து அல்லது எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த நபர்களின் சம்பளம் மற்றும் புகைகளைக் குறைக்க உத்தரவிடலாம், இதில் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் உட்பட.
- ஒரு மாநிலத்தின் அனைத்துப் பண மசோதாக்கள் அல்லது பிற நிதி மசோதாக்கள் குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக ஒதுக்கப்படலாம்.

- **நிலை:** இது இதுவரை இந்தியாவில் அமல்படுத்தப்படவில்லை.

திறனாய்வு மதிப்பீடு:

- **அவசியம் மற்றும் தவறானப் பயன்பாடு:** நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமானதாக இருந்தாலும், விதிகள், குறிப்பாக விதி 356, மாநில அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக ஒரு அரசியல் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன, இதன் மூலம் சூட்டாட்சி அமைப்பைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியுள்ளன.
- **ஜனநாயகத்தின் மீதானத் தாக்கம்:** 1975 ஆம் ஆண்டு அவசரநிலை, இந்த விதிகள் ஜனநாயகத்தைச் சிதைக்கவும், அடிப்படை உரிமைகளைக் குறைக்கவும் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படலாம் என்பதைக் காட்டியது.
- **பாதுகாப்புகளின் பங்கு:** 44வது திருத்தச் சட்டம் மற்றும் எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கு போன்ற உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் அப்பட்டமான தவறானப் பயன்பாட்டைத் தடுக்கப் பாதுகாப்புகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் முக்கியமானதாக இருந்துள்ளன.

